

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 471

מהזור לראש השנה

כמנהג ק"ק והראין תלמסאן ומעסכר ואגפיהם.

הנה נא ערכנו בסדר המחזור הלזה, הפזמונים והסליחות
כמנהגי הערים הנז', ועוד אשתני למעליותא מאשר היו
מלפנים, כי סדרנו הפיוס הכל ערוכים במקומם כשלחן
הערוך ומוכן לפני האדם, למען ירוץ הקורא בם, ולא
יצטרך לבקש עליהם אנה ואנה, ונספח עליהם פרוש
מלוקט להתפלות, ופי' הרב החה"ש והכולל כמהוריר
אברהם אלנקאר וצוקיל, על הפזמונים והסליחות, והכל
נעשה בסידור נאה, באותיות מאירות, ובהגהה נכונה,
כי עת לחננה.

שנת תרה"ם ציון לפ"ק.

Wien 1888.

Verlag von Jos. Schlosinger, I., Seitenstettengasse 5.

על היכלי אבֶּהָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וּלְתַפְאֲרַת צִיּוֹן עֵיר
הַמְדוּגְלָה: ^{ולמסלרת} בְּכִי תָמִיד עַל חֶרֶבַן פְּעָמִים.
אֶרֶץ צְבִי יְרוּשָׁלַם וְעַל עַמּוּד אֲשֶׁר הִלָּךְ בְּגוּלָה:
^{ולמסלרת} בֵּית תַּפְאֲרָתִי שָׁם אוֹיֵב לְשִׁמָּה. הוֹשִׁיבֵנִי בְיַדִּי
נְבוֹזוֹת וְשִׁמָּה. עַל זֹאת אֲבַהֶה תָּמִיד בְּקוֹל יִלְלָה: ^{ולמסלרת}
סִפְדֵי תוֹרָה כִּי חוּלְלָה תַפְאֲרָתְךָ. נִפְלָה נִזְרָךְ מֵיָמִים שֶׁנִּתְרַב
בֵּיתְךָ. וְשָׂאִי קִינָה עַל אֲהֵלִיבָה וְאֲהֵלָה: ^{ולמסלרת} חֲזַקוּ עַמִּי
מִהַר אֲבַנְהָ דְבִירְכֶם. נָקֵם אֶלְבִּישׁ וְאֲשִׁיב אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם.
תוֹךְ הַיִּכְלִי אֲשַׁבּוֹן גְּבַתְחֵלָה. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְתִהְיֶה:
כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדַבֵּר יְהוָה מִירוּשָׁלַם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ בְּחַלְמִים:
אִז יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אִז יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם
הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים: הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
הֵינּוּ שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתֵנוּ בְּאִפְיקִים בְּנִגְבִּי:
הוֹרְעִים בְּרַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשְׂא מִשָּׁךְ
הַנֶּרַע בֹּא יְבֹא בְרִנָּה נִשְׂא אֶלְמוֹתָיו:

אמרי תאזינה ה' בינה הנני: הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי
כי אליך אתפלל:

זכור ואל ישכח מלכך ברכות התורה כדי לומר סליחות כדעת רבינו בעד
המורים ול שפסק שלא יקרא פסוקים קודם ברכת התורה אף על פי
שאומרים דרך תחנונים:

ואשר בא כסוד ה' יכוין לברך בעת הזיא כל סדר הברכות יען שאינו ראוי
להפסיק ביניהם כי קשר ויחוד אחד לכולם מתחלת נטילת ידים עד
ברכות התורה כנודע ליודעי חן גם צריך לזוהר לומר כל סדר תקון חצות כפי
מה שהובא בספר שערי ציון כי הוא עיקר גדול לככות ולהתאבל על חרבן בית
מקדשינו וישב יתן על הארץ ויתחיל על נהרות כבל וכו' ככתוב שם:

בקשות

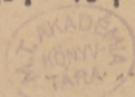
ישן אל תרדם. ועוזב התלהלהך. הרחק מדרכי בני
אדם. ושור דרכי גבוהה. ורוץ לעבוד צור קדם.
קרוץ בוכבי גוהה. מה לך נרדם קיום קרא אל
אלהיך: הקץ לראות שמי. ואת מעשה אצבעותיו.
והבט אהלי מרומי. תלויים בזרועותיו. וכוכבים חותמי.
פתוחי טבעותיו. ופחד מפני אימו. ותיחל את ישועותיו.
מן זמן יגביהך. ורם לבבך בגבהך: מה לך וצא בתצורת
הלילות. בעקבות אנשי שמות. אשר בלשונם תהלות.
ואין תוכם תוד וטרמות. לילותיהם תפללות. וימותיהם
צומות. לאל בלבם מסלות. ולהם בכסאי מקומות.
דרכם סלם לעלות. עד יהנה אלהיך: מה לך דמעות תזיל
עינך. ותתחרט על פשעים. והתחנן למול קונך. ואל
תתחר במרעים. והשפל מאד את גאונך. וקח הטוב פי
געים. כבוד אל מהונך. לעת יעלו מושיעים. וישאו קול
המונך. הבון לקראת אלהיך: מה לך דלים אשר עקר
יסודם. החקמה מאין. ומותר האדם. מן הבהמה אין. רק
לרואי צור כבודם. ראות לב לא ראות עין. ומצא

מעיני יסודם. המזובים מיין. כי בן בשר ודם. תמצא את
 אלהיך: מה לך יה אהיה אשר אהיה. אשר כל הפצו פעל.
 הממות ומחיה. מזריר שאול ויעל. עמוד למשפט ותיה.
 ועזוב מרד ומעל. לאמר קמתי ואיה. מה למטה ומד
 למעל. ואולם תמים תהיה. עם יהוה אלהיך: מה לך

קודם סמנוריס אם אינו יכול לומר כל סדר תקון חנות כאשר כסנו לעיל נסוגי
 לומר על היכלי ושיר המעלות לעיל דף ח':

תפלה לרוד שמעיה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה
 תפלתי בלא שפתי מרמה: מלפניך משפטי
 יצא עיניך תחזינה מישרים: בחנת לבי פקדת לילה
 צרפתי בל-תמצא זמתי בלי-יעבר-פי: לפעלות ארם
 בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריי: תמד אשרי
 במעגלותיך בל-נמוטו פעמי: אני-קראתיך כיתעגני
 אל הט אזנה לי שמע אמרתי: הפלה חסדיך מושיע
 חוסים ממתקוממים בימיך: שמרני באישון פת עין
 בצל כנפך תסתירני: מפני רשעים זו שהוני איבי בנפש
 יקיפו עלי: חלכמו סגרו פיו דברו בגאות: אשורנו
 עתה סבבנו עיניהם ישיתו לגטות בארץ: דמינו בארנה
 יכסוף לטרף וככפיר ישב במסתרים: קומה יהוה קדמה
 סגיו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבה: ממתים ידך
 יהוה ממתים מחלד חלקם בתיים וצפונך תמלא במים
 ישבעו בגים והניחו יתרם לעולליהם: אני בצדק אהיה
 פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

לרוד משביל אשרי נשוי פטע כסוי חמאה: אשרי אדם
 לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: כי
 החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: כי יום ולילה
 תקבר עלי ידך נהפך לשדי בתרבעי קיץ סלה: חמאתי

נשקף: גם יהיה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה: אדק
 לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

פלה לעני כי יעטף ולהני יהיה ישפך שיחו: יהודח
 שמעה תפלתי ושוועתי אליך תבוא: אל-תסתר
 פניך מפני ביום צר-לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מחר
 עני: כי כלו בעשן ימי ועצמותי במוקד נחרו: הוצה
 בעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי: מקול אנתתי
 דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס
 תרבות: שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: כל היום
 חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר פלחם אכלתי
 ושקני בבכי מסכתני: מפני ועמד וקצפה כי נשאתני
 ותשלי בני: ימי בצל גטוי ואני בעשב איבש: ואתה יהיה
 לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרחם ציון כי
 עת לחגנה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת
 עפרה יחגנו: וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ
 את כבודך: כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: פנה אל-
 תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תכתב זאת לדר
 אחרון ועם נברא יהלל-יה: כי השקיף ממרום קדשו יהוה
 משמים אל-ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני
 תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם:
 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבוד את-יהוה: ענה
 בדרך פחי קצר ימי: אומר אלי אל תעלני בחצי ימי
 בדור דורים שנותיך: לפנים הארץ יסרת ומעשה ידיך
 שמים: הטה יאבדו ואתה תעמד וכלם ככגד יכלו פלבוש
 תחליפם ויחלפו: ואתה הויה ושנותיך לא יתמו: בני
 עבדיך ישבעו וירעם לפניך יבון:

טפסים לוונד זקונסטאנטינס גס אלר סונזונדיס :

לְדָוִד יְהוָה אֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מַעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי
אֶפְתָּח: בְּקֹרֵב עָלַי מְרַעִים לְאָכַל אֶת בְּשָׂרֵי צָרִי
וְאֵיבֵי לִי הִמָּה בְּשָׁלוֹ וּגְפָלוֹ: אִם תַּחֲנֶנּה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא
לְבִי אִם תִּקּוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ: אַחַת שְׁאַלְתִּי
מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֶבְקֹשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה כֹּל יְמֵי חַיִּי
לַחֲזוֹת בְּנוֹעָם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיבְלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכּוֹ בְּיוֹם
רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְרֵ אֱהָלוֹ בְּצִוֹר יְרוּמָמֵנִי: וְעַתָּה יְרוּם
רֹאשִׁי עַל אוֹיְבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְּאֱהָלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה
אֲשִׁירָה וְאֶזְמַרְהָ לִיהוָה: שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי
וְעֲנֵנִי: לֵךְ אָמַר לְבִי בְקִשׁוּ פָנַי אֶת פְּנֵיךָ יְהוָה אֶבְקֹשׁ:
אַל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֵּנִי אַל תֵּט בְּאָפֶךָ עֲבָדֶךָ עֲזַרְתִּי הֵייתָ
אַל תִּטְשֵׁנִי וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזֹבוּנִי
נִיהוָה יֶאֱסֹפֵנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה דִּרְכֶךָ וּנְחַנֵּנִי בְּאַרְחֵ מִישׁוֹר לְמַעַן
שָׁרְרִי: אַל תִּתְּנֵנִי בְּגַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי עַדֵי שֶׁקֶר וַיִּפְחֵ
חֶמְסִם: לוּלֵי הֵאֱמַנְתִּי לְרְאוֹת בְּטוֹב יְהוָה בְּאַרְצֵ חַיִּים: קִנְיָה
אַל יְהוָה חֶזֶק וַיֵּאֱמֵן לִבֶּךָ וּקְנֵה אֶל יְהוָה:
רַנְּנוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל גְּאוּה תִהְלֶה: הוֹדוּ לִיהוָה
בְּכִנּוֹר. בְּנִגְבַל עֲשׂוֹר וּמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ
הַיְטִיבוּ גִגֵּן בְּתְרוּעָה: כִּי יִשָּׁר דְּבַר יְהוָה וְכֹל מַעֲשָׂהּ
בְּאֵמוּנָה: אֱהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד יְהוָה מְלֵאָה הָאָרֶץ:
בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם גִּעְשׂוּ. וּבְרוּחַ שׁוֹן כֹּל צִבְאָם: כַּגֵּם בְּנֹד
מִי הַיָּם. נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִיהוָה כֹּל הָאָרֶץ
מִמֵּנִי וְגוֹרוֹ כֹּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה
וַיַּעֲמֹד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִגִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת
יְהוָה לַעֲוֹלָם תַּעֲמֹד. מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וְדָר: אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו. הָעַם בְּחַר לַנְּחֻלָּה לוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּישׁ

מזמורים

יהוה. ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השנית
אל כל יושבי הארץ: היוצר יחד לבם המבין אל כל
מעשיהם: אין המלך נושע ברב חילו. גבור לא ינצל בר
פח: שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: הנה עין
יהוה אל יראיו. למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב: נפשנו חבתה ליהוה. עזרנו ומגננו הוא:
כי בו ישמח לבנו. כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך
יהוה עלינו. כאשר יחלנו לך: ויש נוסגים לומר:

קמתי באשמורת. לבקש על עוני. ונפשי שחרחרת.
מפני רוב זדוני. רחם על עדתך. צאן מרעיתך.
אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: מפסא כבוד הודך
בשר לעם סגולה. שובה שבות קדשך. ותן בקדם סגולה
הפלא גא חסדך. ובנה עיר תהלה. אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה:

סיקון סליחות כלילי חטויות.

יהי חסדך יהוה עלינו כאשר ינוקנו דך:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם
ששכנה לו אשרי העם שיהוה מלכות אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלתי המלך ואברכה
שמך לעולם ועד: בקר יום אברכה
ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה כחי ומהלל מאד
ולגדלתו אין חקר: הור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך
נגידו: הדר כבוד הודך ודברי גפלאתיך אשיחה: ועוז
נוראותיך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר רב טובך יביעו
ידקתך ירננו: חפון ורחום יהוה חכמה ארך אפים וגדול

סליחות

חסד: טוב יהוה כינה לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך
 יהוה חסד כל מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך
 יאמרו ונבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו
 וקבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים
 וממשלתך בכל הזר וזר: סומך יהוה נטוה לכל הנפלים
 ויוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן
 להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ויכוין סוד בפסוק זה
 כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי נימטריא יאהדונהי ס"ת חתך ומשביע
 לכל מי רצון: צדיק יוהוודהו חסארת בכל הרביו וחסיד בכל
 מעשיו: קרוב יהוה יסוד לכל קראי לכל אשר יקראהו
 באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
 שומר יהוה נעו את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
 תהלת יהוה היו ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
 לעולם ועד: נאנהנו גברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ולומר סמון:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעויתה. וימליך
 מלכותה. ויצמח פורקנה. ויקרב משיחה. בפיכון
 וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי ועלמיא. יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתגשם ויתחדר ויתעלה ויתהלל. שמה
 דקודשא בריך הוא. לעלא מן כל ברקתא. שירתא תשבחתא.
 ונחמתא. דאמרון בעלמא ואמרו אמן:

בן אדם מה לך גרדם. קום קרא בתחנונים. שפוך שיחה.
 דרוש סליחה. מארון האדונים. רחן וטהר. ואל
 תאחר. בטרם ימים פונים. ומחרה. רויץ לעזרה. לפני
 שוכן מעונים. ומפשע. וגם רשע. ברח ופחד מאסונים

אנא ישעה. שמך יודעי. ישראל גאמנים. לך אדני הצדקה
 ולנו בשנת הפנים: עמוד נגבר. והתגבר. להתנהות על
 הטאים. יה אל הרוש. בכבוד ראש. לכפר על פשעים.
 כי לעולם. לא נעלם. ממנו נפלאים. וכל מאמר. אשר
 נאמר. לפניו הם גקראים. המרחם. הוא ירחם. עלינו
 ברחם אב על פנים: לך ס' סלקס וכי

לך אדני הצדקה ולנו בשנת הפנים: מה נתאונן ומה
 נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו
 ונקורה ונשובה אליך. כי ימנה פשוטה (טוב לכיז יתודה)
 לקבל שבים: שבים אליך בכל לב שועתם תקבל
 ברחמיך: ברחמיך הרבים באנו לפניך פדלים וכרשים
 דפקנו דלתיך: דלתיך דפקנו רחום וחנון אל תשיבנו
 ריקם מלפניך: מלפניך מלפני ריקם אל תשיבנו כי אתה
 שמע תפלה: שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו: שמע
 תחנה אליך כל הרוחות יבאו: יבאו אליך הרוחות וכל
 הנשמה: הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך:
 הנשמה לך והגוף פעלך צור אשר אין הומה לך חוסה
 על עמלך: הנשמה לך והגוף פעלך יהנה עשה למען
 שמך: אתאנו על שמך יהנה עשה למען שמך בעבור כבוד
 שמך כי אל מלך חנון ורחום שמך: שמך גקרא עלינו
 יהנה אלהינו: שמך גקרא בקרבנו אל תניחנו יהנה
 אלהינו: אלהינו בושנו במעשנו ונבלמנו בעונתינו: אין
 לנו פה להשיב ולא מצה להרים ראש: כי רבו משובותינו
 לך הטאנו: הטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו: מה
 נאמר לפניך יהנה אלהינו מה נדבר ומה נצטדק: מה
 נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שובן שחקים.
 הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע: אתה יודע רזי עולם

ותעלומות סתרי כל חי: אתה חופש כל חדרי בטן רואה
 בקלות ולב: אין כל דבר געלם ממך ואין גסתר מנגד
 עיניך: אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך: אם
 עונות תשמר יה יהוה מי יעמד: כי עמך הפליחה למען
 תנא: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: כי לא על
 צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך
 הרבים: אדני שמעה. אדני סלחה. אדני הקשיבה ועשה
 (יכוין סר"ם שרפה סקילה דגו רחנק כאלו נקבל ד' נישות 3"ד לכפרת עונותיו)
 אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל
 עמך: השיבנו יהוה סד ססד אליך ונשובה חדש ימינו

בקדם:

יהוה אלהי הצבאות יושב הכרובים. במית לעמך שובו
 בגים שובים. גשו נא אלי בדברים ערבים.
 הרשוני וחיו ימים רבים. הלא דבריה לעולם נצבים. וכן
 אנחנו גשענים ונקרבים. זכרנו לחיים טובים. חגנו
 בחסדיך הרבים. טוב אתה לרעים ולטובים. ימינך
 פשוטה לקבל שבים. כי לא תחפוץ במיתת חייבים. לכן
 אנחנו משכימים ומעריבים. מלך מהלל במחנות ברובים.
 נקני מחטא ומבל חייבים. סלח לנו כי פשעינו מרבים.
 עגנו למען צורים החצובים. פתחי תשובה כל יהו
 משולבים. צעקותינו לפניך יהיו נקרבים. קרבנו אליך
 חוצב להבים: רצנו בעולות פרים וכשבים. שבנו אליך
 גערים ושבים. תמוכים בטוחים על רחמיך הרבים. רחם
 תרחם עלינו צור שוכן מרומים. אל מלך יושב על

בסא רחמים:

שבת יהודה ברוחך ובצער. הישאג אריה ביער. מקוים
 ישועתך אבות ובנים. העניים והאביונים: עמוד

סליחות

בְּאֶרֶץ בַּל גִּהְיָה לְשַׁחֲזֹק. לְמָה יְהוָה תַעֲמֹד בְּרַחֲזֹק: יוֹנְתָן
עַד שְׁעַר מִנֹּת הַגִּיעָה. יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה: הִבְדָּה
לִנְי עֲזָרַת מִצָּר. הִנֵּד יְהוָה תִּקְצָר: חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּגִלּוֹת יִשְׁן.
עֲרָה לְמָה תִישֵׁן: זְכוּר בְּנִיף בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם. וְזֶר לֹא
יִקְרַב אֲלֵיהֶם: קֶץ הַנְּחֻמָּתָם גִּלָּה לְגִלְמוּדָהּ. יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן
תִּגְלָגֵה בְּנוֹת יְהוּדָה: שׁוֹעֲתֵינוּ תַעֲלֶה לְשִׁמֵי מְרוֹמִים.
אֵל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים:

אֵל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת
עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים. וְסִלִּיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא בְרַעְתָּם לְהֵם
זוּמַל. אֵל הוֹרְתָנוּ לְזִמְר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנּוֹ מִקֶּדֶם. וּבֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ.
נִבְדַּר יְהוָה בְּעֵנָן וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשֵׁם נֶאֱמָר:

נַפּוּד סְסִילִים לְזֹר חוֹמֵר וַיַּעֲזֹר נוֹסָגִים לוֹמֵר זֶס:

אֵל רַחוּם שִׁמְךָ אֵל חַנוּן שִׁמְךָ. אֵל אֲרֵךְ אַפִּים שִׁמְךָ. מֵלֵא רַחֲמִים שִׁמְךָ. בְּנו
נִקְרָא שִׁמְךָ. כַּעֲבוּר שִׁמְךָ. בִּקְרָאֵי עַנְנֵי אֱלֹהֵי צְדָקֵי בְצֹר הַרְחַבְתָּ לִי חַנּוּנִי
וְשִׁמְךָ חִסְלָתִי. וְאֲנִי חִסְלָתִי לֵךְ יְהוָה עַת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרוּב חֶסֶדְךָ עַנְנֵי בְּאֵמַת
יִשְׁעֶךָ. עַנְנֵי בַעַת וּבַעוֹנָה הוֹאֵת:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה. יְהוָה. אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֵךְ
אִפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֵמַת: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׁאֵר עוֹן
וְקִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְמָה. וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנָנֵי וְלְחַטָּאתָנֵי וְגִחְלָתָנֵי:

וַיַּעֲזֹר נוֹמֵר גַּם כֵּן

וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבֵי עַל פְּנֵיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם
יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹז וְרַחֲמֵתִי אֶת
אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לֵן קִיּוּמָה דְּאֲבָרְהֶם רַחֲמֵימָא בְּדִיל וַיַּעֲבוּר:

רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לֵן קִיּוּמָה דִּי צִחְקָה עֲקִידָא בְּנִי:

רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לֵן קִיּוּמָה דִּי עֲלֵב שְׁלִימָא בְּנִי:

רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לֵן קִיּוּמָה דִּי מִשָּׁה גְבִיּאָה בְּנִי:

סליחות

ז

רחמנא אדבר לן קיימה דאחרן כהנא
 רחמנא אדבר לן זכותה דיוסף צדיקא
 רחמנא אדבר לן קיימה דפינחס קנאה
 רחמנא אדבר לן קיימה דדוד משיחא
 רחמנא אדבר לן צלותה דשלמה מלכא
 רחמנא ארים ימינך ואצמח פורקנך
 רחמנא בכסופי אפינ אתינא למקברי קמד רהם עלן
 רחמנא גלי גבורתך עלן
 רחמנא דינן אפיק לנהורא
 רחמנא הרך שוי עלן
 רחמנא ולא תתפרע בעובדנא בישוי מינן
 רחמנא זיך אשרי עלן
 רחמנא זכונן חפש לן
 רחמנא חשוב עלן טבוון
 רחמנא טבוון סגיאן אייתי עלן
 רחמנא יתגלגלון רחמדך עלן

נעטרתי ימי חטונא מוקסיסי

רחמנא כתבינן בספרא דתי
 רחמנא כתבינן בספרא דרחמי
 רחמנא כתבינן בספרא דצדיקי וחסיד
 רחמנא כתבינן בספרא דישרי ותמימי
 רחמנא כתבינן בספרא דפרגסתא טבתא ומזוני טבי

עד כאן לימי חטונא :

רחמנא גבוש חמתא ורוגזא מינן
 רחמנא לא תעביד גמירא לן
 רחמנא מחול ושבוך לחובין ולענין
 רחמנא גהור טובך אנחר עלן

סליחות

רחמנא קעיד וסמיך הוי לך
 רחמנא עביד עמנא אתא לטב
 רחמנא פתח שמיא לצלותין
 רחמנא צלותנא קבל ברענא
 רחמנא קבל צלותין ובעותין בעידן עקתין
 רחמנא רחם על נשמתין
 רחמנא שתא טבת אייתי עלן
 רחמנא טוב מרוגזך
 רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך

ניעבור יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון
 ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים
 נשא עון ופשע וחסאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתינו
 ונחלתנו:

אנא בעב זדוני תמחהו. וסלחת לעוני כי רב הוא.
 וסלחת לעוני כי רב הוא: איך ימחה ונכתב לטוב
 אבי. כי אין בלבנו מחשב במחשבי. למחות מאשר כתב
 ליום ריבי. כי המכתב מכתב אלהים הוא. וסלחת לעוני
 כי רב הוא: נא אם תחקור ותדרוש צור עלומיו. און
 בלילו יחרוש וביתו. ואם לחטאיו תדרוש ולאשמו.
 מנף רגל ועד ראש אשם הוא. וסלחת לעוני כי רב הוא:
 יהרסון ויבנון בי רעיוני. יום חטאי יענון ובפני. אכן
 סעפי יבינון כי יהוה. נשא עון וחנון ורחום הוא. וסלחת
 לעוני כי רב הוא: מה לידידי ומלכי יסתר. ואשפוך
 עתרת חבי ואין פותר. ואשאל בעד הלום חשבי ואין
 פותר. ואומר לא אוכל כי חתום הוא. וסלחת לעוני כי
 רב הוא: שובה שיבת שארית עם הועם. ושלח מבשר
 בקרית להודיעם. את אשר יהיה בקרית הועם. ונוחם

יָאִם לֹא עִם בְּיָנוּת הוּא. וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא: הוֹסֵף
 יְד וְצִיר מִשְׁנֵה תִשְׁלִיחַ. וְקָרַן לְגֹשׁ וְנִעְנָה תִצְמִיחַ. וְגִבֹר
 וְקַל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ. וְהוֹדַע כִּי מִשִּׁיחַ אֱלֹהִים הוּא.
 וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא:

אֲנָשֵׁי אַמוּנָה אֲבָדוּ. בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם. גְּבוּרִים
 לְעִמּוּד בְּפִרְץ: הוֹחִים אֶת הַגְּזִירוֹת. הָיוּ לָנוּ
 לְחֻמָּה. וְלִמְחֶסֶה בְּיוֹם זַעַם. זוֹעֵכִים סִי' מַסְכִּים אֵף בְּלַחֲשָׁם.
 חָמָה עָצְרוּ בְּשׁוֹעָם. טָרַם קְרֵאוֹךְ עֲנִיתָם. יוֹדְעִים לְעִתּוֹד
 וְלִרְצוֹת. בָּאָב רַהֲמָת לְמַעַנָם. לֹא הִשִּׁיבוֹת פְּנֵיהֶם רִיקָם.
 מְרֹב עֲוֹנֵנוּ אֲבָדְנוּם. גָּאֲסָפוּ מָנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. סָעוּ הֵמָּה
 לְמַנּוּחֹת. עֲזְבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת. פֶּסֶו גּוֹדְרֵי גְדָר. צוּמְתוּ
 מִשִּׁיבֵי חָמָה. קָמִים בְּפִרְץ אֵין. רֵאוּיִם לְרְצוֹתְךָ אֲפָסוּ.
 שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת תְּרוּפָה לֹא מְצָאנוּ. שִׁבְנוּ אֵלֶיךָ
 בְּבִשְׁת פְּנֵינוּ. לְשִׁחַרְךָ אֵל בְּעֵת צְרוּתֵינוּ:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל בְּסֵא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת. מוֹחֵל עוֹנוֹת
 עֲפוּ מִעֵבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים. וְסִלִּיחָה
 לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם בְּשֵׁר וְרוּחַ לֹא כְרַעַתָם לָהֶם נוֹמֵל.
 אֵל הוֹרְתָנוּ לְזִמְר מְדוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ
 עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעָנֵנוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן כְּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ. וַיִּבְרַךְ
 בְּעֵצוֹ וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וְשֵׁם נְגָאֵמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה. אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפִּים
 וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצְר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵינָיו וְפִשְׁע
 וְחַטָּאָה וְנִקְּחָה. וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵנוּ וְלִחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְמָנוּ:

הַתְּמַהֲנוּ מְדַעוֹת תִּשְׁשׁ כְּהֵנוּ מְצֻרוֹת. שִׁחְנוּ עַד לְמָאֵד.
 שִׁפְלָנוּ עַד עֶפֶר. רַחוּם בְּךָ הִיא מִדַּתְנוּ. קָשִׁי
 עוֹרָף וּמְמָרִים אֲנַחְנוּ. צַעֲקָנוּ בְּפִינוּ חֲטָאֵנוּ. פִּתְלֵתוֹל וְעֵקֶשׁ
 לְבָנוּ. עֲלִיּוֹן רַחֲמֶיךָ מַעוֹלָם. סִלִּיחָה עִמָּךְ הִיא. נַחֵם עַל

סליחות

על הַרְעָה. מִפְּנֵי כִלְפֵי חֶסֶד. לֹא תִתְעַלֵּם בְּעַתּוֹת כְּאֵל.
 כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. יִזְדַּע לְעֵינֵי הַכֹּל. טוֹבָה וְחֶסֶדְךָ
 עִמָּנוּ. חַתּוּם פֶּה שִׁטְן וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ. זְעוּם בּוֹ יִהְיוּם.
 וְעֲמוּד מְלִיץ טוֹב לְצַדִּיקֵנוּ. הוּא יִגִּיד יִשְׁרָנוּ. הִרְכִּיף רַחוּם
 תַּנְחֵם. גְּלוּת לְנַאֲמוּ בֵּית. בְּבִקְשׁוֹ אִז טַלְפָּנִיךָ. אֲמוּנָתְךָ
 הוֹדַעַת לוֹ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב יָמִי:

יַעֲבֹר יְהוָה עַל פְּגָיו וַיִּקְרָא: יְהוָה. יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ
 אֲפִים גֵּרֵב חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׁאֵר עוֹן
 וְנִשְׁע וְחִטָּאָה וְגִנְיָה: וְסִלְחָתָ לְעוֹגְגֵנוּ וְלַחֲטָאתֵנוּ וְגִחְלָתֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כָּלֵה. תֵּאחֲזוּ
 יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט: בְּבוֹא תוֹכְחָה נִגְדָּךָ. שְׁמֵנוּ

מִסִּפְרָךָ אֵל תִּמְח: גִּשְׁתָּךְ לַחֲקוֹר מוֹסֵר. רַחֲמֶיךָ יִקְרָמוּ
 רַגְלֶיךָ: דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ. ס' בְּרֵאוּתֵן קָרֵב צֶדֶק מֵאֵלֶיךָ:

הוֹרְנוּ ס' אֲבִינוּ בְּזַעַקְנוּ לָךְ. צוֹ יִשׁוּעַתֵנוּ בְּמִפְגִּיעַ. וְתִשִּׁיב
 שְׁבוֹת אֱהִלֵי תָם. פִּתְחֵיו רְאֵה כִּי שְׁמָמוּ. זְכוֹר נְאֻמָּת.

עֲדוֹת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוּ: חוֹתָם תַּעֲוֹדָה תִּתִּיר. סוֹדְךָ
 שִׁים בְּלִמּוֹדְךָ: טַבּוּר אֲנִי הַסִּהֵר. (סַכְסַדְרֵי גְדוּלַת סַכְסַכְתָּ סַגִּוּס

כַּסְוֹרוֹ סַל עוֹלָם וּיְסַנִּים כַּעֲגוֹל כַּדְמוּת חֲנִי לִכְנֵה) נָא אֵל יִחְסֵר הַמְזוּג:
 (סַכְסַדְרֵי קַסְנָה סַל כִּ"ג סַסֵּס סַלִּים סַל כִּ"ד סַגְדוֹל כַּעֲוֹ מְזוּג סִינן סַסוֹל סַלְחָל סַמְרָל)

יְהִי דַע אֶת אֲשֶׁר יִדְעוּךָ. מִגֵּר אֶת אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ: כִּי
 תִּשִּׁיב לְבַצְרוֹן. לְכוֹדִים אֲסִירֵי הַתִּקְוָה:

סַדֵּס לַסְטוֹס כִּידוֹ סִימְנִית עַל לִטְ כַּלְמַרוֹ סַסְנַט וְכוּ' וְסֵס כִּדְנֵר סוֹד גְדוּלָה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלָתֵנוּ וְאֵל
 תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנַנְתֵנוּ שְׂאִין אֲנֵנוּ עֵזִי פָנִים וְקָשִׁי

עוֹרְךָ לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אָבֵל חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ. אֲשִׁמְנוּ.

סליחות

ס

בְּגִדְנוּ. גָּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ הוֹפִי. וְלִשׁוֹן הָרַע. הִעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ
 זָדְנוּ. חָמְסְנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כְּזָבְנוּ.
 לָצָנוּ. מִדְרָנוּ. גָּאֲצָנוּ. גָּאֲפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לִשְׂוֹא וְלִשְׁקַר.
 סָרְרָנוּ. עֵוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרְרָנוּ. קִשְׁיָנוּ עוֹרָה: רִשְׁעָנוּ.
 שִׁחַרְתָּנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיָנוּ. וְתַעֲתָעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
 וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים. וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל
 הַבָּא עֲלֵינוּ בִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲתוּדָה עַל עֲבִירוֹת. קָלוֹת וְהַמּוֹרוֹת.
 בְּלֵילָה לְסוּף אֲשֶׁמּוֹרוֹת: יִצְרִי עֲלֵילוֹת
 בְּרִשָׁע לְהַתְּעוֹלָל. שׁוֹמֵר כִּהַּ מְלֵילָה שׁוֹמֵר מַה
 מְלֵיל: לִבִּי וְעֵינַי לְהִטּוֹא יֵאוֹתוּ. וַיּוֹם וְלֵילָה לֹא
 יִשְׁבּוֹתוּ: וְשָׂאֵר אֵיבְרֵי לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֶיךָ יִתְלַהֲשׁוּ.
 כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תִּמְיֵד לֹא יִחַשׁוּ:
 וַיַּעַז אֲשֶׁר עֲבַרְתִּי עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה. וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה.
 הִיָּדָה רְאוּי שֶׁאֲשַׁחֲהָ בְּכָל לַיְלָה מִטָּתִי
 בְּדַמְעָתִי עַרְשֵׁי אֲחָסָה: אוֹלֵי יִשְׁמַע קוֹל בְּכִי
 גוֹרָא עֲלֵילָה. יוֹם צַעֲקָתִי בְּלֵילָה: אֶקְרָא יוֹמָם
 וְאָרִים קוֹלִי. עַל פִּשְׁעֵי וּמַעֲלֵי. וְלֵילָה וְלֹא דוֹמְיָה
 לִי: אֵת מִקְצַת חֲטָאֵי אֲנִי מוֹדָה לְפָנֶי צוֹפֵה עֲתִידוֹת.
 לַיְלָה אֶקְוֶם לְהוֹדוֹת: וְאוּדָה עַל פִּשְׁעֵי וְזוֹדְנֵי.
 הַלַּיְלָה הַזֶּה לִידוּהָ:

יִשְׁמְנוּ מִבֶּל עִם. בּוֹשְׁנוּ מִבֶּל גּוֹי. גָּלָה מִכְּנֹפּוּ מִיִּשְׂרָאֵל
 דָּוָה לִבְנֵנוּ בַּחֲטָאֵנוּ. הִחֲבַל אֲוִינָנוּ. וְנִגְרַע פְּאָרְנוּ.
 זָבוּל מִקִּדְשֵׁנוּ חָרַב בְּעוֹנָנוּ. טִירְתָּנוּ הִתָּה לְשִׁמְהָ. יוֹסִי
 אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים. פָּחַנוּ לְנִקְרָים:

לעינינו עשקו עמלנו. ממושך ומורש ממנו. נתנו עלם
 עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו.
 פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יהוה אלהינו.
 רחקה ממנו בעינינו. שבנו מאחריך. תעינו בצאן ואבדנו:
 ועדן לא שבנו מתעיתנו. והיאך נעיו פגינו. ונקשה ערפנו.
 לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
 אנהנו ולא חטאנו. אבך חטאנו אנהנו ואבותינו:

סלתי אלסם כחז דאין לחזור ולומר חטאנו דמקרי כלב סב על קיאו אלל כל אדם
 יש לסמדות על פסמי פונותיו סידועים לו כלסס :

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו רופי ולשון הרע. העוינו.
 והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. יעצנו עצות
 רעות. בזבנו. לצנו. מרדנו. גאצנו. גאפנו. נשבענו לשוא
 ולשקר. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו עורף.
 רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך
 וממשפטיך הטובים ולא שנה לנו: ואתה צדיק על כל
 הבא עלינו בי אמת עשית ואנהנו הרשענו:

ידוי בלחש

אכלנו מאכלות אסורות. באנו על ערות סבתורה. בגינו
 אב ואם והורים ומורים. גלינו סוד. אגאינו. אדברנו
 כל דבר האסור לדבר. התפבדנו בקלון חברים. הוצאנו שם
 רע על חבירנו. הזכרנו שם שמים לבטלה. הגדלנו קסע עם
 קסע. והרשענו. זנינו אחר לבנו. זרקנו צפורני ידנו. חמדנו
 גשי חבירנו וקמיהם. חשדנו בבשרים. טלטלנו מוקצה ביום
 השבת. ישגנו בלילה בלא קריאת שמע. בעסנו גחול ובשבת.
 בגינו שם רע לחבירנו: למדנו תורה שלא לשמא. לבשנו
 שעמנו. קלאנו פינו שחוק. מרדנו במלכות שמים. מרדנו
 במלכות בית דוד. מאסנו בבית המקדש ושלשתן אנו מכקשים
 נקמנו ונטרנו שגאה. גתגינו בדברי תורה. סוררים ומורים

סליחות

וְזוֹלָלִים וְסוֹבְאִים הֵיינוּ. עֲגִינוּ יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת. פָּרְקָנוּ עוֹל תוֹרַח
 וּמִצְוֹת מְעַלְיָנוּ. פָּרְשָׁנוּ מִן הַצְּפוּר. צִיעַרְנוּ אֶב וְאִם וְהוֹרִים וּמוֹרִים.
 קִכְּצָנוּ יְדֵינוּ מִלְּתֵן צְדָקָה. קָלְלָנוּ אֶת חֲבֵרֵינוּ בְּשֵׁם. קָלְקַלְנוּ צְנוּרֹת
 הַשֶּׁפַע וְהַפְכָנוּ אוֹתָם לְבוֹרוֹת נְשָׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא יִכִּילוּ הַמַּיִם
 וְנִרְמָנוּ הַלּוּל שִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ נְבִרְתָּהּ וְעָבַד כִּי
 יִמְלוֹךְ. נִשְׁפָּכָה בְּכִשְׁתָּנוּ וּתְכַסְנוּ כְּלִמְתָנוּ. כִּי כָל אֱלֹהֵי נְרָמוּ
 עֲגִינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הֵאָרִיכוּ קִצְנוּ. אוֹי לָהֶם לְבָנִים שָׁגְלוּ מֵעַל שְׁלַחַן
 אֲבִיהֶם. רָדַפְנוּ אַחַר הַשָּׁרָרָה. רָכְנוּ עִם אָדָם חָנָם רָעִים לְשָׁמַיִם
 וְרָעִים לְבָרִיּוֹת הֵיינוּ. שָׁמְחָנוּ בְּנִפְלִית אוֹיְבֵינוּ. שָׁבְנוּ בְּתַשׁוּבָה
 וְאַחַר בֶּדֶךְ הַזָּרוּנוּ לְסוּרְנוּ הָרָע. תִּקְעָנוּ בְּפִינוּ וְלֹא קִיְמָנוּ: וְאַתָּה
 צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעָנוּ:

ערב כחש סטנס וערב יום כפור מוסיפין זס:

יְצוּ הָאֵל לְדַל שׁוֹאֵל. וַיְהִי דִלְתֵינוּ פְּתוּחוֹת. חֲמוֹן שִׁיחוּ
 וּמַר רוּחוֹ. לֹאֵל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת. אֲשֶׁר יִירָא. בְּעַת
 יְקָרָא. לְמִשְׁפָּטִים וְתוֹכְחוֹת. לֵי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת:

לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת כִּי הִטְאָנוּ לוֹ: לִיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מִרְדָּנוּ בּוֹ: אֵל נָא
 תִשֶׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִוְאֵלְנוּ וְאֲשֶׁר חִטְּאָנוּ: חִטְּאָנוּ
 צוּרְנוּ סָלַח לָנוּ יוֹצְרָנוּ:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

כְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: ^ש

אֲרָאֵלִי מַעְלָה. אוֹמְרִים יְהוָה אֲדוֹנָנוּ. בְּחִירֵי סְגוּלָה.

עוֹנִים וְאוֹמְרִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: ^{ה' הא}

נִלְגַלֵּי מַעְלָה. אוֹמְרִים יְהוָה אֲדוֹנָנוּ. דְּגוּלֵי סְגוּלָה. עוֹנִים

וְאוֹמְרִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: ^{ה' הא}

(ש' סוּעִים) הַמוֹנֵי מַעְלָה. אוֹמְרִים יְהוָה אֲדוֹנָנוּ. יִשְׂרָאֵל

בְּצַרְתָּם וּבְגִלוֹתָם עֹנִים וְאוֹמְרִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: כִּים
 יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּים
 בְּטָרָם שְׂחָקִים וְאִרְקִים נִמְתַּחֲוּ. יְהוָה מֶלֶךְ. וְעַד לֹא
 מְאוֹרוֹת זָרְחוּ. יְהוָה מֶלֶךְ. וְהָאָרֶץ בְּבִגְד תִּכְלֶה
 וְשָׁמַיִם בְּעָשָׁן נִמְלָחוּ. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: ה' מֶלֶךְ וְעַד
 לֹא עָשָׂה אָרֶץ וְהוֹצֹתָ. יְהוָה מֶלֶךְ. וּבִהְיֵינוּ יְצוּרִים עָלֶי
 אֲרָצוֹת. יְהוָה מֶלֶךְ. וְעַתָּה יִקְבֹּץ נְפוּצִים מֵאַרְבַּע תְּפוּצוֹת.
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: ה' מֶלֶךְ

מִיּוֹחָד בְּאַהֲבָה אֲשֶׁר אַהֲבָה. הוּא הָיָה וְהוּא הַיְהוּה וְהוּא
 יְהוָה. הוּא מִמִּית וּמִחַיָּה. לִפְנֵינוּ לֹא נִצָּר אֵל.
 וְאַחֲרֵינוּ לֹא יְהוָה:

כָּלן ים להפסיק תעט סרס יתחיל אחד:

אַחַד אֱלֹהֵינוּ. גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: כִּי
 גָּדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֲסִדָּךְ. וְעַד שְׂחָקִים אֲמַתָּךְ: כִּי
 גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדָּךְ: שְׁפֹךְ
 חֲמַתְךָ אֵל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר
 בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ:

לְקַדְשֵׁת שִׁמְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ: לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ
 כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד. עַל חֲסִדָּךְ וְעַל אֲמַתְךָ:
 לְמַה יֹּאמְרוּ הַגּוֹיִם. אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם
 אַחַד אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם. עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם פְּעֻמִּים: חַי וְקַיִם
 הוּא. מִלֵּא רַחֲמִים הוּא. מִלֵּא וּבְרִיּוֹת הוּא: כָּל אֲשֶׁר
 חָפֵץ עָשָׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: אִיזוּ מִי יֹאמֵר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה
 וְאִיזוּ מִי יֹאמֵר לוֹ מַה תַּפְעֵל. כִּי הַבַּל מַעֲשֵׂה יָדָיו:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם שָׁמַע קוֹלֵנוּ וּקְבַל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרִצּוֹן:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם אֵל תִּתְפַּלְּמוּ בְּאוֹרֶךְ גְּלוּתֵנוּ:
 עַשׂ אֲבִיר כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעַה

סליחות

א"ש בְּרִיתְךָ זָכוֹר וְאֵל תִּשְׁבְּחֵנוּ

א"ש בְּרַךְ לַחֲמֵנוּ וְאֵת מִימֵינוּ

א"ש בְּשָׂרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת

א"ש בִּפְטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵירוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת

א"ש גְּלֵה כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עֲלֵינוּ מִהַרְד

א"ש גְּזוֹר עֲלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת

א"ש הִרְשָׁנוּךָ הַמִּצָּא לָנוּ

א"ש הִרוֹשׁ הַמֵּינוּ מִיַּד קָמֵינוּ

א"ש הֶעֱתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם בְּתַפְלָתֵנוּ

א"ש הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

א"ש וְאֵל תְּבִישֵׁנוּ מִשְׁבָּרֵנוּ

א"ש וּנְקַרָא וְאֵתָה תַעֲנֵנוּ

א"ש זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ

א"ש זָבָנוּ בְּדִינֵנוּ

א"ש חָמוּל עֲלֵינוּ וְעַל טַפְּשֵׁנוּ וְעַל עוֹלָלָנוּ

א"ש טַהַרְנוּ מִעֲוֹנֵנוּ

א"ש יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ

נעשרת ימי תשובה מוסף :

א"ש בְּתַבְּנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים

א"ש בְּתַבְּנוּ בְּסֶפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים

א"ש בְּתַבְּנוּ בְּסֶפֶר זְכוֹת

א"ש בְּתַבְּנוּ בְּסֶפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים

א"ש בְּתַבְּנוּ בְּסֶפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה מִכָּל

א"ש כְּבוֹשׁ אֵת בּוֹבְשָׁנוּ

א"ש כְּלֵה אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ

א"ש לִמְעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לִמְעַנְנוּ

א"ש לַחֵץ אֵת לֹחֲצֵנוּ

אֱלֹהִים לָחֵם אֶת לֶחֶמֵנו
 אֱלֹהִים מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לַמּוֹכֵה (לְעַבְדְּתֶךָ)
 אֱלֹהִים נָקוּם אֶת גַּקְמַתֵנו
 אֱלֹהִים סָמוּךְ אֶת נִפְיֹתֵנו
 אֱלֹהִים סָמוּךְ אֶת סִבְת דְּנֹד הַגּוֹסְפֹת
 אֱלֹהִים עָנָה אֶת עֲתִירֹתֵנו
 אֱלֹהִים עָנְנוּ בַיּוֹם קָרָאֵנוּ
 אֱלֹהִים פָּדְנוּ מִיַּד כָּל אֹיְבֵינוּ
 אֱלֹהִים פָּדְנוּ מִיַּד יִצְרָנוּ הַרְעֵ
 אֱלֹהִים צַוָּה אֶתֵנוּ בְּרַכְתִּיךָ
 אֱלֹהִים צַוָּה אֶתֵנוּ יִשׁוּעוֹתֶיךָ
 אֱלֹהִים צַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ
 אֱלֹהִים קָרַב לָנוּ קֶץ הַגְּאוּלָּה
 אֱלֹהִים קָרַב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה
 אֱלֹהִים קָרַבְנוּ לְעַבְדְּתֶךָ
 אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלֵנוּ
 אֱלֹהִים רָאָה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהִים רָפָא חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהִים רָאָה בְּדוֹחַק הַשְּׁעָה
 אֱלֹהִים שְׁעָה אֶת שׁוֹעַתֵנוּ
 אֱלֹהִים שִׁים שְׁלוֹם בִּינֵינוּ
 אֱלֹהִים שִׁים שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ
 אֱלֹהִים תֵּן תַּיִם וְשְׁלוֹם לְמַלְכֶךָ אֲדוֹנֵנוּ
 אֱלֹהִים תֵּן בְּלִבּוֹ לְהַטִּיב אֵלֵינוּ
 אֱלֹהִים תֵּן שְׁלוֹם בְּאַרְצֵנוּ
 אֱלֹהִים תֵּן שָׁבַע בְּעוֹלָם
 אֱלֹהִים תֵּן שְׁלוֹם בְּמִקְבְּלוֹת

סליחות

יב

אִישׁ תֵּן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה בְּעֵתָם בְּאֶרֶץ
 אִישׁ תֵּן זֶרַע לְזֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל
 אִישׁ תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף
 אִישׁ תִּבְזֹן תִּבְלַתְנוּ קִטְרֹת לְפָנֶיךָ
 אִישׁ עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה.
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיְבוֹשׁוּ. יִחְזוּ
 אוֹיְבֵינוּ וַיִּזְלְמוּ. כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנוּ וּנְחַמְתָּנוּ: בְּרַגְזוֹ
 רַחַם תִּזְבּוֹר. בְּרַגְזוֹ עֲקָדָה תִּזְבּוֹר. בְּרַגְזוֹ תְּמִימוֹת תִּזְבּוֹר.
 בְּרַגְזוֹ אַהֲבָה תִּזְבּוֹר. הִבַּט לְבָרִית. וְאֵל תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ
 עֲנֵנוּ בְּעֵת וּבַעֲוֹנָה הַזֹּאת:

אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ. לְאוֹלָתִי וְאֲשַׁמּוֹתִי. מִמָּךְ לֹא
 נִבְחָדוּ כָּל זְדוֹנוֹתַי: בְּהַעֲלוֹתִי עַל לִבִּי
 גִדַּל מְשׁוּבוֹתִי. כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל
 עֲצָמוֹתַי: רַחַם בְּרַגְזוֹ תִזְבּוֹר. לְדוֹפֵק שַׁעֲרֵי חַמְלַתְךָ.
 הָעוֹמֵד בְּדַל שׁוֹאֵל מִבִּקֵּשׁ סְלִיחָתְךָ: קִדְמוֹ
 עֵינֵי אֲשַׁמּוֹת לְסִפּוֹר גְּדֻלַּתְךָ. אֲגִיד זְרוּעֶךָ לְדוֹר
 לְכָל יוֹבֵא גְבוּרַתְךָ: גַּל עֵינֵי וְאַבְיָטָה מִתּוֹרַתְךָ
 גַּפְלָאוֹת. יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ מִיַּחְלֵי קִץ פְּלָאוֹת:
 תִּשׁוּבָה לְנִיחָם פְּזוּרִים בְּכָל פְּאוֹת. כִּי אַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת: אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנוּ. נוֹרְאוֹת
 בְּצִדֶּךָ תַעֲנֵנוּ. הִבַּט פָּנָי מִשִּׁיחָךָ וּרְאֵה מְגִינֵנוּ:
 וְשִׁמְחוּ כָּל חוֹסֵי בְּךָ. לְעוֹלָם יִרְנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ:
 עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאוֹנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ.
 עֲנֵנוּ הוֹדֵשְׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הוֹד וְהִדָּר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וְתִקַּ
 בְּנִחְמוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זָךְ וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ.

סליחות

עֲנֵנוּ מְהֵרָה עֵינִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹשֵׁב שָׁמַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
 בְּבִיר כַּחַ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לֹא אֵל הַפֶּיַךְ בְּרָשָׁע עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
 מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְגִשְׁבֵּי עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
 סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹזֵר דְּלִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פוֹדֵה
 דַּמְצִיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וּמַצְדִּיק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קְרוֹב לְכֹל
 קוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רֵם וְנִשְׂא עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים
 עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ תַּמִּימִים עֲנֵנוּ :

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ הַעוֹנֶה בְּעֵת רְצוֹן עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ פֶּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ הַעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה
 עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב : עֲנֵנוּ הַעוֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ מִן דְּוֵד עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמְרַבֶּה עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ :

רַחוּם וְחַנוּן הִטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת
 בּוֹחֵן לְבָבוֹת. גּוֹלֵה עֲמוּקוֹת. הוֹבֵר צְדָקוֹת.
 הִטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ : הַדּוֹר בְּגִבְלֵאוֹת. וְתִיק
 בְּגִחְמוֹת. זוֹכֵר בְּרִית אֲבוֹת. חוֹקֵר בְּלִיּוֹת : הַלֵּרֵעַ טוֹב
 וּמְטִיב לְבָרִיּוֹת. יוֹדֵעַ כֹּל נִסְתָּרוֹת. בּוֹבֵשׁ עוֹנוֹת. לוֹבֵשׁ
 צְדָקוֹת : הַלֵּרֵעַ מֵלֵא זְכוּיֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. סוֹלֵחַ עוֹנוֹת.
 עוֹנֶה בְּעֵת צָרוֹת : הַלֵּרֵעַ פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. צוֹפֵה עֲתִידוֹת. קוֹרָא
 הַדּוֹרוֹת. רוֹכֵב עַרְבוֹת. שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת. תַּמִּים דְּעוֹת : הַלֵּרֵעַ
 אֵל רַחוּם שְׁמֵךְ. אֵל חַנוּן שְׁמֵךְ. אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם שְׁמֵךְ.
 מֵלֵא רַחֲמִים שְׁמֵךְ. בְּנוֹ גִקְרָא שְׁמֵךְ. יִהְיֶה עֲשׂוֹה
 לְמַעַן שְׁמֵךְ :

בַּעֲשׂוֹת יְיָ תְּסוּכַת מוֹסִיף :

יְהוָה הִנֵּנוּ וְהַקִּימֵנוּ וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וּבְתַבְנֵנוּ :
 יְהוָה בְּיוֹם יְשׁוּעָתָה בְּשִׁרְנוּ וּנְרַחֲמֵנוּ וּבַחֲדוּ :
 יְהוָה גְּלָגַל הַמִּזֵּן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וּבַחֲדוּ :

סליחות

יג

ובהזון :
ובהזון :
ובהזון :
ובהזון :

יהנה יהמו נא רחמיך עלינו
יהנה כחותם על לב היום שימנו
יהוהוה ריבה ריבנו ולחם לוקמנו
יהנה ברך את לחמנו ואת מימינו

עד כאן

יהנה עשה למען שמך . וחוסרה על ישראל עמך :
יהנה עשה למען אונח תמימך אברהם ועי'ע :
יהנה עשה למען נעקד באילמך יצחק ועי'ע :
יהנה עשה למען גענה בסלם ממרומיך יעקב ועי'ע :
יהנה עשה למען משוי ממימיך משה ועי'ע :
יהנה עשה למען בהן באוריך ותמיך אהרן ועי'ע :
יהנה עשה למען זכות אסיר צדיקך יוסף ועי'ע :
יהנה עשה למען וך קנא לשמך סינחם ועי'ע :
יהנה עשה למען געים זמירותיך הוד ועי'ע :
יהנה עשה למען מלך בנה בית לשמך שלמה ועי'ע :

יהנה עשה למען הרועים ושרופים על יחוד קדשית ועי'ע :
שמך

יהנה עשה למען שמך . וחוסרה על ישראל עמך :
עשה למען שמך .
עשה למען בריתך .
עשה למען דתך .
עשה למען ויעודך .
עשה למען חסדך .
עשה למען ישרך .
עשה למען למודך .
עשה למען גצחך .
עשה למען צדך .

סליחות

עשה למען צדקתך • עשה למען קדשתך •
 עשה למען רחמנותך • עשה למען שכונתך •

עשה למען תורתך •

עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה
 ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען
 ירושלם עיר הקדש. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה
 למען הרבן ביתך. עשה למען שממות היכלך. עשה
 למען ישראל העניים. עשה למען ישראל הדלים. עשה
 למען ישראל השרויים בצרות. עשה למען יתומים
 ואלמנות. עשה למען יונקי שדים. עשה למען גמולי הלב.
 עשה למען תינוקות של בית רבן שלא חטאו. עשה
 למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו. הושיענו
 ועננו היום ובכל יום ויום בתפלתנו כי תהלתנו אתה:
 דעני לעניי. ענינן: דעני לעשיקי. ענינן: דעני לתבירי
 לבא. ענינן: דעני לשפלי דעתא. ענינן: דעני
 למביכי רוחא. ענינן: דעני לאברהם אבינו בחר המורה.
 ענינן: דעני ליצחק על גבי מדבחה. ענינן: דעני ליעקב
 בבית אל. ענינן: דעני למשה ואבותינו על ים סוף.
 ענינן: דעני לאהרן במחשתה. ענינן: דעני ליוסף בבית
 אסירי. ענינן: דעני לפיגחם בשטים. ענינן: דעני ליהושע
 בגלגל. ענינן: דעני לעלי ברמה. ענינן: דעני לשמאל
 במצפה. ענינן: דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלם.
 ענינן: דעני לאליהו בחר הכרמל. ענינן: דעני לאלישע
 ביריחו. ענינן: דעני ליונה במעי הדגה. ענינן: דעני
 לחזקיהו בחלותו. ענינן: דעני לחנניה מישאל ועזריה
 בגו אתון נורא וקדחא. ענינן: דעני לדניאל בגובא
 דאריותא ענינן: דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה.

ענינן: דעני לעזרא בגולה. ענינן: דעני לחוני במעגל.
 ענינן: דעני לצדיקי וחסדי ותמימי די בכל דר ודר.
 ענינן: רחמנא ענינן. רחמנא שזיב. רחמנא פרוק. רחמנא
 דאתמלי רחמין רחם עלנא. ועל כל אנשי ביתנא. ועל
 כל ישראל אחנא. ומתשוכא לגהורא אפקינן גדיל
 שמך רבא:

אם אפס סול לאומרו מתחילה ועד סוף כדי לזכור עקידת יצחק ונפרט באשמורת
 הגבר שאז מתעוררים החסדים ומנחמים הגזרות דפחד יצחק. ובסוף הפזמון
 קוראין צאים לקיד וכן לרדך להיות מל' ואקוד ואשתחוס ולא ליקוד צי"ד כי הוא
 לי יקד יקוד. לנפש סליחתך יש גורבין להנשיך חסדיך משמי מרומים אל מלך
 יושב על כסא רחמים וכו' ונכונה היא. ואחר אל מלך יושב באחרונה אף בנוקם
 שיש גם נפילת אפים אין נופלים על פניהם כנודע לצאים נקוד ה' כי אין צנו
 בת לעורר העולמות ולכללם כלילה וגם הגזרה אין מי שיעורר אותה כדי שתעשה
 פעולה של כללות העולמות כי אין עת לה. ועוד טעמים נעלמים ומכל נוקם אם הוא
 סעוד לאור היום לא יונעו ומשול על פניהם ואין לוונר אז שום פסוק וגם פיוס
 למתורה השאתיו כי אם אחר ויעצור חכך ומיד יפלו על פניהם:

בקשה זו לרבינו אפרים בר רבי יצחק הוה מבוגא אשכנזי

אם אפס רבע תקן. אהל שבן אם רבן. אל נא נאבדה
 בי על בן. יש לנו אב זקן: פנים לו תביר.
 וצדקו לפניה גזביר. קח נא בן יקיר. וגמצה דמו על
 קר: רץ אל הנער לתקדושו. ונפשו קשורה בגנפשו.
 עטרו בעצים ואשו. נזר אלהיו על ראשו: יחיד
 הנקל בצבי. ענה ואמר אבי. הנה האש והעצים נביא.
 ותשורה אין להביא: מדים השיבו מלהבהילו.
 נשן ויאמר לו. בני אלהים יראה לו. ויודע יהוה את
 אשר לו: במצותך שניהם גזורים. ואמרו לא
 סהרהרים. חשו והלכו גמורים. על אחד הקורים:
 ראו אד תלולה. מהרו עצי עולה. יחד באהבה כלולה.

יִשְׁרוּ בְּעֶרְבָה מִסְלָה׃ רָאָה יְחִיד בִּי הוּא הַשָּׁה.
 נָאם לְהוֹרוֹ הַמְּנַסֶּה. אָבִי אוֹתִי בְּבָשׁ תַּעֲשֶׂה. לֹא
 תִּחְמוֹל וְלֹא תִכְסֶּה׃ בִּי חֲפִץ וְנִכְסוּף. לִבִּי לֹא
 לְחֲשׂוֹף. אִם תִּמְנַעֲנִי סוּף. רוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלָיו
 יֵאֱסוּף׃ יָדָיו וְרַגְלָיו עֶקֶד. וְחֲרָבוֹ עָלָיו פֶּקֶד. לְשׂוֹמוֹ
 עַל הָעֲצִים שֶׁקֶד. וְהָאֵשׁ עַל הַמְּזֻבַּח תּוֹקֵד׃
 צוֹאֵר פֶּשֶׁט מֵאֵלָיו. וְאָבִיו נִגַּשׁ אֵלָיו. לְשַׁחֲטוֹ לְשֵׁם בְּעֲלָיו.
 וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו׃ הָקֵר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה.
 הָאֵב עַל בְּנוֹ לֹא חָסָה. וְלָבוֹ אֵל כַּפִּים נִשְׂא. וַיִּרְא
 אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה׃ קָרָא מִרְחֵם מִשְׁחָר.
 תְּמוֹר בְּגֵד הַגְּבָחֵר. וְהִנֵּה אֵיל אֲחֵר. וַעֲשֵׂה אֵל
 תְּאֲחֵר׃ חֲלִיפֵי אוֹזְבָּרְתוֹ. תִּבְזֹן בְּהַקְמָרְתוֹ. וְתַעֲלֶה לָךְ
 תְּמוֹרְתוֹ. וְהָיָה הוּא וְתְּמוֹרְתוֹ׃ זָכְרוֹן לְפָנֶיךָ בִּשְׁחַק.
 לְעַד בִּסְפָר יוֹחֵק. בְּרִית עוֹלָם בַּל יוֹמַחֵק. אֶת אֲבֵרָהֶם
 וְאֶת יִצְחָק׃ קוֹרְאֶיךָ בָּאִים לְקוֹד. בְּצָרָה עֶקְדָה
 תִּיִקְוֶד. וְצִאֶיךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקוֹד. פָּנֵי הַצֹּאֵן אֵל
 עֶקוֹד׃ עֲזָרָה גְבוּרָתְךָ לְהַקְיִץ גְּרֻדִּים. לְמַעַנְךָ תִּפְדָּה
 חַרְדִּים גְּרֻדִּים. לְהַמְשִׁיךְ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ מִשְׁמֵי מְרוֹמִים.
אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים׃

אֵל כְּלֶיךָ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחַסִּידוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת
 עֲבוֹר מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה
 לְבוֹשָׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם בֶּשֶׁר וְרוּחַ. לֹא כֹרַעְתָּם לָהֶם נוֹמֵל.
 אֵל הוֹרְתָנוּ לִזְמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ
 עֲשָׂרָה. כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנָיו מִקֵּדָם. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וַיִּרְד
 יְהוָה בְּעָנָן וּבְתַצְבַּע עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא כְּשֵׁם יְהוָה וְשֵׁם נְאֻמָּר׃

נעבר יהוה על פגיו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים
 ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשגא עון ופשע
 ותשאה ונקסה: וסלחת לעוננו ולחטאתינו ונהלתנו:

סלח לנו אבינו פי חטאנו מחול לנו מלפנו פי פשענו: פי
 אמה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: היטיבה ברצונך
 את ציון תבנה חומות ירושלים: אז תרפץ זבחי צדק עולה וקליל
 אז יעלו על מזבחה פרים:

חס יס מילס או חיסם שנתס ונדלנין עד חסלט. וחמר חסלט חומרים סימר ישראל:
 למתנדדה חטאתיו. ומודה על רוב אשמי. אשר בהכל שנותיו
 פלו בגזון ימיו. צועק מצרותיו. ימפין תגרת קמיו.
 נפלה נא ביד יהוה בי רבים רחמיו: מהיותי משכתי. בתבלי
 השוא עוני. לכן שכתי ונחמתי. פי לא אנדע יום דיני. ושאר
 הקבתי. ונסכתי מי עיני. אולי ירחם קוני. פי לא כלו רחמיו:
 ככלי שדי גילי צמקו. ואינק ראש פתגים. ומי עני שחקו. מעוז
 פאבי אבנים. ורחמי אב רחמי. ולא חמל על בגים. ואלו יתאפקו.
 המון מעיו ורחמיו: ככלי הביאני בכור לבאים. והנהילגי קצפו:
 ונשכתי בבית פלאים. וטבעתי בים זעפו. בכל יום ארד פלאים
 אחרי הארץ לי אפו. השבחת חפזת אל. אם קפין פאר רחמיו: ככלי
 ויס טהגים לומר נתקום לנמודה חמיס וז. (סימן נלעס חזק):

בזכרי על משכבי. זדון לבי ואשמי. אקומה ואבואה
 אל בית אלהי. ונהדומי. ואמר בגשאי עין.
 בתחנתי אלי שמי. נפלה נא ביד יהוה בי רבים
 רחמיו: לה אלי. צור חילי. מנוסתי. בצרתי. בה שכרי
 ותקנתי. אילותי בגלותי. לה כל משאלות לבי. ונגדך כל
 פאתי. פדה עבד לה צועק. מיד רודיו וקמיו: נסלה עני
 יהוה עני. בקראי מן המצר. ויודע בעמים. פי ידה לא
 תקצר. ואל תבזה ענות עני. צועק מתגרת צר. אשר
 פשעיו לה מודה. ומתנדדה על עלוקיו: נסלה מה יתאונן
 ויאמר. מה ידבר ויצמדק. יציר חומר. אשר תשוב

גִּוְיָתוֹ בְּאֵבֶק דָּק. מִה יִתֵּן לָךְ אֱלֹהִים. כִּי יִרְשַׁע וְכִי יִצְדֵּק.
 הֲלֹא מִלִּיּוֹ וּמִפְעֻלָּיו. כְּתוּבִים בְּסֵפֶר יְמֵיו: נִפְלָה הַצּוֹרֶת
 (כ"ח בַּעוֹד) לִילָה לָךְ קָמוּ. עֲבַדְיָךְ בְּמַהֲלָלָם. זְכוֹת אֲבוֹת
 לָהֶם תִּזְכּוֹר. וְאֵל תִּפְּן לְמַעַלְלָם. הִנֵּה עֲדַתְךָ בְּיַמֵּי קָדָם.
 הַרוּשׁ יַעֲקֹב גִּאֲלָם. וְהַנְּשֵׂא הָאָרֶץ עֲשֵׂההּ הַשְּׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו: נִפְלָה

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גֹּד צָר לִי מְאֹד נִפְלָה נָא בְּיַד יְהוָה כִּי רַבִּים
 רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אֵל אֲפֹלָה):

רַחֲמִים וְחַנּוּן הִטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

לְדָוִד אֱלֹהֶיךָ יְהוָה נִפְשֵׁי אֲשָׂא: אֱלֹהֵי בָךְ בְּטַחַחְתִּי אֵל
 אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַּם כָּל קִנְיָךְ לֹא יִבְשׁוּ
 יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: הִרְכִּיף יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֶתְךָ לַמִּדְבָּר:
 הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתָּךְ וּלְמִדְבָּרֵי כִּי אֲתָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קִוִּיתִי
 כָּל הַיּוֹם: זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסֶדְךָ כִּי מַעֲוָלָם הַמֵּדָה:
 חֲפָאֵת גְּעוּרֵי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכּוֹר כְּחֶסֶדְךָ זָכַר לִי אֲתָה
 לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה: טוֹב וַיִּשֶׁר יְהוָה עַל בֶּן יוֹרֵה חֲטָאִים
 בְּדָרְךָ: יִדְרֶךְ עֲנֻיִם בְּמִשְׁפַּט וּלְמַד עֲנֻיִם דְּרָבוּ: כָּל
 אֲרַחֲוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאַמֶּת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדֲתָיו: לְמַעַן
 שִׂמְךָ יְהוָה וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יִרְאֵה
 יְהוָה יוֹרְגוּ בְּדָרְךָ וּבַחֲרָה: נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּקְוִין וְזָרְעוּ יִירֶשׁ
 אֲרָץ: סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי תָמִיד אֵל
 יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלֵי: פָּנָה אֵלַי וְהִנֵּנִי כִּי יַחִיד
 וְעָנִי אָנִי: צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רָאֵה
 עָנִי וְעַמְלֵי וְשֵׂא לְכָל חֲטָאֵתִי: רָאֵה אוֹיְבֵי כִּי רַבוּ וּשְׂנֵאת
 חָמָס שְׂנֵאוּנִי: שְׂמְרָה נִפְשֵׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי
 בָּךְ: תָּם וַיִּשֶׁר יִצְרוּנִי כִּי קִוִּיתֶךָ: פָּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנֹתָיו:

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֵרוֹן אַפָּיִךְ. וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה
לְעַמֶּךָ:

סמינס ליום ראשון. (סימן טעמאל חזק):

יְהוָה שׁוֹעֵת עִמָּךְ הַקְשִׁיבָה. וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְמוֹצָה.
וּמִי בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד: מִבֵּין שְׁנֵי
אֲרִיּוֹת תְּהַלְצֵם. וּמֵאַרְבַּע רוּחוֹת תִּקְבְּצֵם. וְקָרַב אוֹתָם
אֶחָד אֶל אֶחָד: וְאֵת אֲבִילֵי צִיּוֹן תִּנְחֵם. וְאֵת
אֶהְלִיבָה הַגְּדוּדָה תִּרְחֵם. לְחֹבֵר אֵת הָאֶהֱל לְהַיּוֹת
אֶחָד: אֲדוּם וּמוֹאָב צָמְתוּ בְּבוֹר תַּיִ. בְּהַרְפָּה הִבּוּ לְתַנִּי.
מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד: לְנִגְלִיג טָמְנוּ פֶּחַ וּפְתַת.
וַיִּתְלַחֲשׁוּ עָלַי יַחַד. אִינן עוֹשֶׂה טוֹב אִינן גַּם אֶחָד:
חֹזֵק עִמָּךְ שׁוֹכֵן שְׁמַי עֵרֶץ. וְאִיבִיד יִהְיוּ לְכֹלָה וְתָרַץ.
וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: שׁוּב

סמינס ליום שני. (סימן יחודס חזק).

יְהוָה יַחֲד לְבוֹת כָּל בְּנֵי אָדָם חוֹקֵר. עֲשֵׂה גְדֻלוֹת עַד
אִינן תִּקֵּר. וַיְהִי עָרַב וַיְהִי בִקְרַי יוֹם שְׁנֵי:
הַקֶּשֶׁב שִׁיחַת עֲבָדֶיךָ וְנֶאֱמָו. סוּבַל גְּלוֹת עַל שְׂכָמוֹ. וַיּוֹם
גִּפְלוּ לְהַקִּימוֹ. יֵשׁ אֶחָד וְאִינן שְׁנֵי: וְזָכוֹר בְּרִית
יְדִידֶיךָ. לְעַם צוֹעֲקִים נִגְדֶיךָ. בְּנֵי יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ. וַיִּצְוּ
גַם אֵת הַשְּׁנֵי: הַדּוּדֵי הַקֶּשֶׁב תְּחִינּוֹת. וְהַשׁוֹב תְּפַלּוּתָם
בְּמַנּוֹת. בְּזָכוֹת מְהַרְיָבִים קָרְבָנוֹת. גִּתְנָאֵל בֶּן צוֹעֵר
בַּיּוֹם הַשְּׁנֵי: הַט אֲזַנְךָ לְתַפְלַת עַמֶּךָ. וְשַׁלַּח לָנוּ מְשִׁיחַ
צְדָקָךְ. וְנִקְרִיב קָרְבָנוֹת לְפָנֶיךָ. אֵת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
בְּבִקְרַי וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנֵי: חֹזֵק לְבֵי מַלְכֵי. וּמַהֲרֵ

לְהַאִיר חֲשָׁבִי. אִם נִסְתָּרָה דַרְכֵי. הַצְּלִיחָה נָא
 לְעִבְדְּךָ בַּיּוֹם הַשְּׁנִי: שׁוּב

מחנכת ליום שלישי. (סימן דוד נר אלעזר:)

יְהוָה דָּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם. בְּצַר לִי אֶקְרָא יְהוָה:
 וַתִּתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי. מְרֹב בְּעֵסִי וְשִׁחִי. וְאִשְׁפוּךְ
 אֶת נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה: יְהִי תִקְשָׁב נַאֲמִי. וַעֲשֵׂה אוֹת
 לְטוֹבָה עִמִּי. רַבּוֹת עָשִׂיתָ אִתָּהּ יְהוָה: דַּלּוֹתִי וְלִי
 יְהוֹשִׁיעַ. אֵל צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ. לִישׁוּעָתְךָ קוֹיֹתִי יְהוָה:
 בָּקוּם עָלַי אוֹיְבִי. לֹא יִרְא לְבִי. וְאֲנִי עָלֶיךָ בִּטְחֹתִי
 יְהוָה: רַמָּה בָּךְ יְדֵי מִשְׁנָבִי וְלֹא בַחֲרָבִי. כִּי לֹא
 בַחֲרָב וּבַחֲנִית יוֹשִׁיעַ יְהוָה: אִיְבֵי גָבְרוּ. וְעָלִי
 הִתְאַמְרוּ. הַעֲלֵ אֱלֹהִים תִּתְאַפֵּק יְהוָה: לְמַה פָּקַד
 תִּסְתִּיר. וְאוֹיֵב עָלַי יִכְתִּיר. אֵל קָנוֹא וְנוֹקָם יְהוָה:
 עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי אֲשִׁימָה. וְעַם לִבִּי אֲהִימָה. הַלְעוֹלָמִים
 יִזְנַח יְהוָה: זָדִים יִרְיֹבוּנִי. סְעִיפֵי יִשְׁבֹּנוּנִי. כִּי לֹא
 יִזְנַח לְעוֹלָם יְהוָה: נַחֲמִיךָ שְׂפָרְתִי. כִּי לָךְ יְהוָה
 הִוַּחֲלֹתִי. אִתָּהּ תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵי: שׁוּב

מחנכת ליום רביעי. (סימן שני דוד קטן.)

יְהוָה אִם גָּדַל עוֹנֵי מַנְשׂוֹת. וְהִסְבַּלְתִּי עֲשָׂה. אֵל
 תָּבוֹא בְּמִשְׁעָשׂ אֶת עִבְדְּךָ: גִּגְעֵי לִבִּי
 הִבֵּר. וַחֲטָאת גְּעוֹנֵי הַעֲבָר. גַּם מְזִדְרִים חִשַּׁךְ עִבְדְּךָ:
 יִגְזוֹתִי גָבְרוּ. וְאֶחָזְתִּי לְבִי שָׁבְרוּ. שִׂמַּח נַפְשִׁי עִבְדְּךָ:
 דְּוַרְשִׁי רַעֲתִי עָלַי הִגְדִּילוּ. לְחַנּוּתִי יִגִּילוּ. אֵל תִּסְמַר

פָּנִיךָ מֵעֲבָדֶךָ: וְעַד אֵן אֲשׁוּעַ וְאֵין מִשְׁפָּט. מִתִּי
 תַעֲשֶׂה בְרָדְפִי מִשְׁפָּט. כִּמָּה יָמֵי עֲבָדֶךָ: יָשׁוּב
 אִפְּךָ לִנְחַמְנִי. יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחְמֵנִי. כְּאִמְרַתְךָ
 לְעֲבָדֶךָ: דְּרַכֵּי סַפְרֹתַי. וְעֲלִיךָ מִבְּטָן נִסְמַכְתִּי. הָאִירָה
 פָּנֶיךָ עַל עֲבָדֶךָ: קִטְנֹתַי מִגַּל הַחֲסָדִים. צוּר מוֹשִׁיב
 יְחִידִים. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עֲבָדֶךָ: טַהֲרֵנִי מִחַטָּאתַי.
 אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוֹחֹתַי לְשׁוֹעֲתִי. אָנָּה יְהוָה כִּי
 עֲבָדֶךָ: גִּפְלֹאוֹת הִרְאֵנִי. אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. אֵל
 תַּט בְּאֶף עֲבָדֶךָ: שׁוּב

מחניט ליום חמישי (סי' סמואל):

יְהוָה שְׁעָה נוֹדַד מִקְנֹו. וְעוֹרַר שְׁנַת עֵינָו. וַיִּקָּם בְּחֲצֵי
 הַלַּיְלָה: מִפְּנֵי בִשְׁת אֲשַׁמְתוּ. הִיתָה לוֹ דַּמְעָתוֹ.
 לַחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה: וַיְהִי בְּשִׁבּוֹי נְהַדָּף. וַיִּמְהַר לְגַבְעָה
 גְּדִדָּף. לַחֲרַב בַּיּוֹם וּלְקַרַח בַּלַּיְלָה: אֵיבִים אוֹתִי
 יִלְחָצוּ. וְעָלִי יִתְיַעֲצוּ. וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל הַלַּיְלָה: לַפְּנֵיךָ
 תָּבֵא תַּפְלַתִּי. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעֲתִי. יוֹם צַעֲקוֹתִי
 בַּלַּיְלָה: שׁוּב

מחניט ליום ששי (סי' אברהם):

יְהוָה אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים. שְׁעָה לְעוֹמְדִים. בְּבֵית
 יְהוָה בַּלִּילוֹת: בָּךְ בְּטַחְתִּי. וְשִׁמְךָ זִכְרֹתִי.
 עַל מִשְׁכְּבֵי בַּלִּילוֹת: רַחֵם עַל הוֹלֵךְ וּבָכָה. אִישׁ
 תָּרַבוּ עַל יְרֻכּוֹ. מִפְּתַח בַּלִּילוֹת: הִנְנִי הוֹלֵךְ שְׁחוֹת.
 לֹא מִצָּאתִי מְנוּחַ. יָמִים גַּם לִילוֹת: מִלֵּט צוֹעֵק
 נִגְדָּךְ. לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֶסֶדְךָ. וְאִמְוַנְתָּךְ בַּלִּילוֹת:

שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: אל תקצף ידנה עד
 מאד ואל לעד תזכור עון. הן הכש נא עמך בגני: אל תקצף
 למען שמך אל תנבל פסא כבודך זכור אל תפר בריתך אמתה
 אם עונג עני בני. יהוה עשה למען שמך: כי רבו משיבותי
 לך חטאנו. אדון סלח לנו:

אם אשמינו בתולע האדים. יהוה את המון רחמיך מקדים. למען
 אב מצל ממשדים. גברתו בעמק השדים. אהבתו זכור היום
 לנו. כי רבו משיבותינו לך חטאנו. אדון סלח לנו: אם חטאנו
 והרבינו לצון. יהוה גלה לנו עת רצון. למען דגול הנעקד בצאן
 ואיל הישת קפרו לרצון. עקדתו זכור היום לנו. כי רבו משיבותינו
 לך חטאנו. אדון סלח לנו: אם הרבינו פשע ועבירה. יהוה התרצה
 בעתירה. למען תם חזה סלם ויירא. ולן בפקום מה נזרא. תפלתו
 זכור היום לנו. כי רבו משיבותינו לך חטאנו. אדון סלח לנו:
 אתאנו לחלות פגיה. בי חסד ואמת יקדמו פגיה. נא אל תביישנו.
 נא אל תשיבנו ריקם מלפניה. סלח לנו. ושלח לנו ישועה
 ורחמים מ מעוניה:

אתאנו לבקש משה בפרה. איום ונזרא. משגב לעמות בגרה.
 תחינו. תחננו. ובשמה נקרא. סלח לנו. ושלח לנו
 ישועה ורחמים מ מעוניה:

מרגא רבשמיא. לך מתחננן פעבדא דמתתנן למארת.
 הב לן לבא לתויבתא. ולא גהדר ריקם מן קמך:
 מרגא רבשמיא. לך מתחננן כבר שביא דמתתנן
 למאריה. בלהון בני שביא בבסא מתפרקין
 ועמך בית ישראל בצלותין ובתחנונין. ארים ימיגו ואצטח
 פרקנה. סברא דתייא ומתיא:

מתרצה ברחמים. ומתפייס בתחנונים. התרצה והתפייס.
 לעם עני ומדולדל. פרוקנא דטעלמא משיובינא
 דמלקדמיו. פרוק יעקב מארעא רחיקא ואסיכ גרעיה
 מארעא דשביא:

ומסי. ממית ומחי. מסיק מן שאל לחיי עלמא
 ברא פד חטי אבוהי אלקיה. אבוהי דתיס. אפי
 לכאביה. עבדא דמריד. ונפיק בקולר. למאריה תאיב.
 יתבר קולריה. ברך בוכרך אגן ותפינן קמך. הא רויא
 נפשינ. בגידין מררין. הא עבדך אגן ומרדנן קמך. הא
 בבזתא ושביא. והא במלקיותא. בבועו מינד. במטו מינד
 ברהמך הנפישין. אפי לכאבין דאתקפו עלן עד דלא נהוי
 נמרא בשביא: מחי ומסי. ממית ומחי. מסיק מן שאל
 לחיי עלמא:

רחמים פשוטים בקשנו ממך. כי רבים רחמים עמך.
 צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך. אנא יהוה
 אלהינו הסר ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל
 בכל מקום שהם. דבר וחרב. ורעה. ורעב. ושבי. ובזה.
 ומשחית. ומגפה. ושטן. ויצר הרע. וחולאים רעים. וצר.
 מעמך: חיים טובים שאלנו ממך. כי מקור חיים עמך:
 צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך: אנא יהוה אלהינו
 הסר ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל בכל
 מקום שהם. דבר. וחרב. ורעה. ורעב. ושבי. ובזה.
 ומשחית. ומגפה. ושטן. ויצר הרע. וחולאים רעים. וצר
 מעמך:

יס לחסר מחד סלח לסוף סמלרע לעמיל סלח יסס כסיר חכסילס:

אליך יהוה נשאתי עיני. שמע קול תחנוני. בגודל חסדך:
 בשמך בטחתי. ובפי שפתי. דברים לקחתי.
 ובאתי עדיך: גברו יגונתי. וירבו אגחותי. כי כל צונותי.
 שתה לגנך: דלפה מתוגה. נפשי הענוגה. וחלץ
 מדאגה. נפש עבדך: העבר חטאתי. אלהי ישועתי.

וגם את דמעתתי. שימה בנאדך: וברוננו רחם. זכרה
 והנחם. ושפח ונחם. נפש עבדך: זכור עניי ומרודי. לענה
 מעודי. עד מתי לנגדי. תחפש עדיך: תרפוני צוררי.
 אויבי ושוררי. הקשב נא אמרי. בבאי בפחדך: טמנו
 לי ידים. פחים ומצודים. ובהם נלכדים. פעמי ידיך:
 ישימון לי מצודים. ושקר פי מעידיים. בעלוגי ידים.
 צור בלעדך: כבודך גלה צור. לעם עזוב ועצור. וטובך
 הנצור. תנה לשודיך: לחוצים ברוב דוחק. מהם על
 תרחק. זכור לאברהם ליצחק. ולישראל עבדך: מרום
 ממרומים. רחם על עגומים. ועל זרע רחומים. ילידי
 ידיך: נוזקים בבזר גלות. בק שמו אילות. והרם
 משפלות. גזע חסידך: סובלי עול תצלה. ואויביהם
 תבהל. ובקדם תנהל. דגלי גדודיך: ענה את עתירתם.
 סמוך את נפילתם. והשב את שבותם. מאפסי חלדך:
 פדה עם לך הומה. וכאלם הומה. בגלות זה במה. שבעו
 גדודיך: צדיק במפעלות. לך נתגנו עלילות. דלנו
 ממצולות. למען חסדיך: קבץ מפזרים. בכבלי צר
 סגורים. בלעום אכזרים. שרפו מועדיך: רחום הנה
 למשען. לעם הרזה לען. ועשהנא למען. שלשת עבדיך:
 שדי נשנבת. בכל אשר פעלת. כי צדיק אתה: וצדק
 מדיך: תכפר עוני. כי שברי בק מלפי. וכונן את דרכי.
 אלתי לעבדך: תשעה לתפילתי. ולשית רנתי. כי אתה
 תקנתי. ומי לא יעידך:

אבינו אב הרחמן
 הושיענו למען שמך:
 אלהינו ואלהי אבותינו הושיענו למען שמך:
 הושיענו למען שמך:
 הושיענו למען שמך:
 בצר לנו קראנוך
 גלגל עלינו במון רחמיך

והושיענו למען שְׁמִיךְ :	דְּרִשְׁנוּךְ הַמִּצֵּא לָנוּ
והושיענו למען שְׁמִיךְ :	הָעֵתֶר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם בְּתַפְלִתְנוּ
והושיענו למען שְׁמִיךְ :	וְאֵל תְּבִישֵׁנוּ מִשְׁבְּרֵנוּ
והושיענו למען שְׁמִיךְ :	זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
והושיענו למען שְׁמִיךְ :	הַיּוֹם וְרַחֵם עָלֵינוּ
והושיענו למען שְׁמִיךְ :	מִטְּהַרְנוּ מִפְּטָאוֹת עֲוֹנֵנוּ
והושיענו למען שְׁמִיךְ :	יְהִימוּ גַּא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ

תָּמוּל עַל עַמְּךָ וְרַחֵם עַל גִּחְלֹתֶךָ הַיּוֹסֵה גַּא בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ
תַּנְנוּ מִלִּבְנוּ וְעֲנֵנוּ :

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ אָבִינוּ אֶתָּה. אָבִינוּ מִלִּבְנוּ אִין לָנוּ אֱלֹא
אֶתָּה. אָבִינוּ מִלִּבְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ : אִם
הַטְּבָנוּ פּוֹעֵל אָבִינוּ אֶתָּה. וְאִם הִרְעָנוּ מֵעַל. אִין
לָנוּ אֱלֹא אֶתָּה. אָבִינוּ מִלִּבְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :
אִם גָּבַר פִּשְׁעֵנוּ אָבִינוּ אֶתָּה. אֶתָּה צוּר יִשְׁעֵנוּ. אִין
לָנוּ אֱלֹא אֶתָּה. אָבִינוּ מִלִּבְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :
אִם הִרְבִּינוּ אִמְרָ אָבִינוּ אֶתָּה. זְכוּר כִּי אֲנַחְנוּ חוֹמֵר.
אִין לָנוּ אֱלֹא אֶתָּה. אָבִינוּ מִלִּבְנוּ רַחֵם
עָלֵינוּ : אִם לָךְ חֲטָאוּנוּ אָבִינוּ אֶתָּה. אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ.
אִין לָנוּ אֱלֹא אֶתָּה. אָבִינוּ מִלִּבְנוּ רַחֵם
עָלֵינוּ : לָךְ יִהְיֶה קְרִינֵנוּ אָבִינוּ אֶתָּה. כִּי אֶתָּה אָבִינוּ.
אִין לָנוּ אֱלֹא אֶתָּה. אָבִינוּ מִלִּבְנוּ רַחֵם
עָלֵינוּ : לָךְ פִּרְשָׁנוּ שְׁעַל אָבִינוּ אֶתָּה. הַמִּצִּיא לָנוּ
תַּעַל. אִין לָנוּ אֱלֹא אֶתָּה. אָבִינוּ מִלִּבְנוּ
רַחֵם עָלֵינוּ : הַיּוֹשֵׁה שְׁלַח מְשִׁיחַ אָבִינוּ אֶתָּה. וְצִיץ

ישע תפריח. אין לנו אלא אתה : אבינו
מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו
אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו :

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו מלך
אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו

מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים טובים. עשה עמנו
צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו : ואנחנו לא
גדע מה נעשה. כי עליך עינינו : זכר רחמיך יהוה וחסדיך
כי מעולם הנה : יהי חסדך יהוה עלינו באשר יחלנו לך :
אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי
דלונו מאד : עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ : חננו
יהוה חננו כי רב שבענו ביוז : ברגז רחם תזכור. ברגז
עקדה תזכר. ברגז תמימות תזכר. ברגז אהבה תזכור :
יהנה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כי הוא ידע
יצרנו זכור כי עפר אנחנו : עזרנו אלהי ישענו על דבוי
כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד
ישראל האומרים בכל יום שמע ישראל :

שומר גוי אחד. שמור שארית גוי אחד. ואל יאבד
גוי אחד. האומרים בכל יום שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחד :

שומר גוי קדוש. שמור שארית גוי קדוש. ואל יאבד
גוי קדוש. האומרים בכל יום. קדוש. קדוש. קדוש.
קדוש :

שומר גוי רבא. שמור שארית גוי רבא. ואל יאבד גוי
רבא. האומרים בכל יום. אמן. תא שמע רבא :

יתגדל ויתקדש שמו רבא . בעלמא די ברא כרעותא . ומלך
 מלכותא . ויצמח פורקניה . ויקרב משיחה . בסיכון
 ובימיכון ובחיי דבל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמר
 יתא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי . יתברך וישתבח
 ותפאר ותרום ותנשא ותהדר ויתעלה ויתהלל . שמה
 דקדשא ברך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא
 ונחמתא . דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

תענו ותעתרו ברחמים מן השמים . תקבל צעקתכם .
 תשמע תפלתכם ברצון . ויענה קול עתירתכם .
 ויקים בכם מקרא שבתוב יהודה אלהי אבותיכם יוסף
 עליכם בכם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם :
 (נפטרם ימי טוונס ויקתבכם בספר חיים טובים) ובז יהי רצון
 ונאמר אמן :

תתקבל צלותהון ובעותהון דבני בית ישראל קדם
 אבוהון דבשמיא (וארעא) ואמרו אמן :

יתא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושינא
 ורפואה ונאלה וסליחה וכפרה ורח ונחלה לנו וילבל עשו
 ישראל ואמרו אמן : עשה שלום בפרומי הויא ברחמי יעשה
 שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

שיר הפעלות מפעמים קראתי : אדני שמעה בקולי תתייח
 אזניך קשבות לקול תחנוני : אם עונות תשמר יה אדני
 מי יעמד : בי עשה הפליחה למען תברא : קייתי : קנתה גסתי
 ודברו הוחלתי : גפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר :
 על ישראל אל יהנה כי עם אדני החסד ותרבה עשו קדוה :
 והיא יסדה את ישראל מגל עונותיו :

ואומר קדים יסל סלעס רכס :

ותברך ליל סכניסו רחי וכוון לחיות כל לים ישראל נעוד עד ליל סוכר עוסק
 נפרס כל לי כפי דעתו וסול רחי ועקובל לכחי יסכך עסק סחורס נלסמורס
 עסק . וחי לל יסמק נדנרס נללים עפנייני סעולס וכילול ע . וספניס עונס

ממנו. ויחסרו ונאד ונאד בהליכה ציח הכנסת להסתכלל צחיות זמן עסיפת הסליח וזמן ק"ט ולא קודם שיעלה עמוד השחר. ולפעמים צומן זריחת הלכנה ידמו שהחיר מזרח ומסתכלין בעוד לילה וח"ו ומזרכים צרכות לצטלה. לחיות קודם זמנה. ואינם מקיימין הסגום. לכן יחסרו עד שילא הספק מלכס ולא יקדמו. וזוונעי דברי חכמים עליהם פנא צרכת סוז וס' יטלח צרכה והללחה צכל מעשי יריהס חנון:

בקשה לר' בנימין

בת אהובת אל קמה. בשחר. תתלבן אודם. פתמה. בצחר. שיר לה מהדלת. למנצח על אילת. השחר: גנדה שגרה עינה. נוצרת. ולבקש על עונה. שוחרת. צועקת על חטאתה. שופכת בדםעתה. עתרת: שי יושבת ברוב שחדה. פי חטאה. לובשת סות חרדה. לה קוראה. עורכת השוכתה. אוילי משוכתה. נרפאה: שי מדי עלותה בית אל. לתפלה. אביר נואל ישראל. מחול לה. תשא את חטאתיה. וברית מאבותיה. תזכר לה: שי נוצר אתה שועתה. הקשיבה. את ריבה מצרתה. אל ריבה. נחם נא את עם אביון. גם ברצונה את ציון. המיכה: שי חזן תחזן על בניה. לה שבים. ובפחד לפניה נצבים. יראים ער יקראו לדון. פי על כן בא. נכאבים: שי זכור תזכור רחמים יום הדין. הפר פעם וזעמים. עת הדין. ליראה. ולחושבי שמך. המה יושבי על מדין: שי קרב לי שנת נואל. ופדני. על מי מנוחות האל. תנחני. וזכור לי זכות איש תם. על לבך פחותם. שימנו: שי אם עונות תשמור לי למשא. ראה צורי נואלי. איך אשא לא אוכל שאת עלי. אכל רוע מקעלי. אל תשא: שי

מוכסס לכנוסה"כ דוד פארוז ז"ל למן אונגרי חין קי טי קונטייניס

- אתה בן אדם גם רוח. בשן מלא סיר גפוח.
: על מה לבך בטוח. חל להיות גבור בארץ
: זכור תזכור ראשיתה. מסרחון טפה גלמה.
: איך תשית עלי בפכה. בפלה על כל הארץ
: אם קנית הון ועשר. מי יודע אם ביושר.
: אף פי לה שעת הכושר. חיש תפחד מן הארץ
: אם נוסף רב בפיר פח. לה מנגד בן מנוח.
: פי גם הוא סופו זנוח. הלה נכד כל הארץ

אם חֲכַמְתָּהּ נִגְדַלְתָּ. מִה יִקָּר מִפְּנֵי קִהְלָתָּ.
אִם גַּם זֹאת לֹא לֹד תִּוְעַלְתָּ. כִּי נִשְׂא אֹתוֹ הָאָרֶץ
אִם בְּנִיָּה מִה עֲצַמוֹ. כְּשִׁתִּילִי זִתִּים נָעַמוֹ.
פָּתַע פֶּתְאוֹם הֵם יִסְתַּמוֹ. עַל חֲטָא תִּבְלַעְמוּ אֲרִי
לֹא תִהְיֶה דַעְתָּךְ מְזִיחַ. כִּי הַצּוּר עֲלִיוֹן מְשַׁנִּיחַ.
גַּם לְכָל עוֹשֶׂה שְׁלִיחַ. אִם בְּרוּמֵשׁ עַל הָאָרֶץ
לֹא תִרְבֶּה לְהִיּוֹת כּוֹרֵעַ. כִּי כָל הַמוֹסִיף כּוֹרֵעַ.
וְלִכְלָל יַעַת אֹהֵב הָרַע. לְהִיּוֹת בּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ
לֹא תִקּוּם לֹא תִמּוֹר פֶּשַׁע. כִּי בִינְךָ בֵּין מוֹת פֶּשַׁע.
אִם סַבַּת עֶפּוֹב קָץ יִשַׁע. רָעָה הָאָדָם בְּאָרֶץ
לֹא תִשְׁמַע דְּבָרֵי צְלָמוֹת. הוּא שָׁטָן הוּא מְלַאֲךְ מָוֶת.
כִּי יוֹבִילְךָ בֵּית עֲזוּמָוֶת. שִׁחַת מִתַּחַת לְאָרֶץ
עַד מָתִי נִפְשֶׁךָ נִרְדַּמְתָּ. הִבֵּט יוֹם תִּהְיֶה שׁוֹמְמָת.
עַל יַד זֶר חָרָב נִוְקַמְתָּ. הַחַיִּי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ
עַד תִּסְתַּהֵר מִצֵּאת סָחִי. שִׁבְעָה עֵידֵינִי מְדַחִי.
יַעַת צִאחֶךָ אֶל בֵּית הַשְּׁחִי. בְּךָ נִגְעִי אָדָם בְּאָרֶץ
עַד בֹּא בָּת מְלַאֲכֵי שְׁכָר. שׁוֹמֵי אִשׁ סָבִיב כָּל עֶבֶר.
לְדוֹן דִּין חֲבוּט תִּקְבֵּר. עֵינַי רָאָה בְּכַנּוֹת הָאָרֶץ
עַד בְּטַנְךָ הִגֵּד נִבְקַעַת. תִּשְׁתַּחֲוֶה כּוֹס חֲמָה קִיַּעַת.
וּבְמֹו מַחַט דִּין תִּלְלַעַת. שְׁרָץ שׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ
אֲהַבְתָּ כָּל דְּבָרֵי כָּלֵעַ. עַל כֵּן תִּגְפִּץ אֶל סָלַע.
אוֹי נִפְשֶׁךָ תִּוְדֵךְ בַּח הַקָּלַע. נָע וְנָד תִּהְיֶה בְּאָרֶץ
תִּקְפֹּתָ עֲרוּךְ כּוֹר כְּלוּעַ. תִּשְׁכַּר בַּד עַל מִבּוּעַ.
שֵׁם תִּשָּׁב מְכָה נְגוּעַ. אִשׁ לֹחֵט מִקְצוֹי אָרֶץ
לִימֵי קָדָם שָׂא עֵינַיִם. עַל כָּל עוֹשֵׂי רִשְׁעִיתִים.
כּוֹס פּוֹרְעָנוֹת שִׁבְעִיתִים. וַיִּמְהוּ מִן הָאָרֶץ
תִּשׁוּב תִּרְאֶה מִשְׁפַּט צְדָק. גְּלוּגוּלִים לְכַנּוֹת כָּל בְּדָק
אִם דּוּמִם אִם צִמַח חֲדָק. עוֹף כָּנָף כָּל חֵיתוֹ אָרֶץ
אֵיכָה תִקַּח פֶּה שׁוֹם טַעַם. אַחַר כִּי עֲכָרָה נֹזַעַם.
שְׁמוֹר לְךָ אֶת הוֹלֵם פַּעַם. עֲזוּב מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
דָּבַד שְׁקָר הִסֵּר בַּעַר. וַתַּחַדֵּשׁ נִפְשֶׁךָ כְּגַעַר.

8 דום לאל כי יפתח פתח שער. פתח טוב מקדמי אנכי
 אשקפה אם לב תכניע. דום עד לשחקים תרקיע.
 9 דוד נודד מטר תושיע. מארבע כנפות הארץ
 נשלמו הבקשות

סדר התרת נדרים

פסוקים לפסוק נפרד לאם הסנה או נפרד כפור חסד קליסוס רעמה לפני סלסם
 סהם בית דין ויאמר נזם סלסון:

שמעו (נא רבותי) לסון רבים לזכר ולנקמה רבותינו כל נדר או
 שבועה או אסור או קונם או חרם (שנדרתי או
 נשבעתי) שנדרנו או נשבענו בהקיץ או בחלום או
 (נשבעתי) נשבענו בשמות הקדשים שאינם נמחקים ובשם
 הויה ביה וכל מיני נזירות (שקבלתי עלי) שקבלנו עלינו
 נאפילו נזירות שמשון וכל שום אסור נאפילו אסור הנאה
 (שאסרתי עלי) שאסרנו עלינו או על אחרים בכל לשון
 של אסור בין בלשון אסור או חרם או קונם וכל שום
 קבלה אפילו של מצוה (שקבלתי עלי) שקבלנו עלינו בין
 בלשון נדר בין בלשון נדבה בין בלשון שבועה בין בלשון
 נזירות בין בכל לשון וגם הנעשה בתקיעת קף בין כל נדר
 ובין כל נדבה ובין שום מנהג של מצוה (שהנהגתי את
 עצמי) שהנהגנו את עצמנו וכל מוצא (שפתי) שפתינו
 שיצא (מפי) מפינו או (שנדרתי וגמרתי בלפי) נדרנו וגמרנו
 בדבנו לעשות שום מצוה מהמצוות או איזה הנהגה טובה
 או איזה דבר (שנהגתי) שנהגנו שלשה פעמים ולא (התניתי)
 התגינו שהיא בלי נדר. הן דבר (שעשיתי) שעשינו הן על
 (עצמי) עצמנו הן על אחרים הן אותם הידועים (לי) לנו הן
 אותם שקבר נשכחו (ממני) ממנו בכלהו (אתתרמנא) אנו
 מתחרטים בהון מעקרא (ושואל ומבקש אני) ושואלים
 ומבקשים אנו ממעלתכם התרה עליהם (בי דאתי פן

אֶבְשַׁל וְגִלְבְּדָתִי) כִּי יֵרָאֵנוּ מִן נִבְשַׁל וְגִלְבְּד חֵם וְשָׁלוֹם
 בְּעֵזֶן גְּדָרִים וְשִׁבּוּעוֹת וְנִזְרוֹת וְחֲרָמוֹת וְאִסּוּרִין וְקוֹנְמוֹת
 וְהַסְּבָמוֹת וְאִין (אֲנִי תוֹדָא) אָנּוּ תוֹהִים חֵם וְשָׁלוֹם עַל קִיּוֹם
 הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הֵהֵם (שְׁעֵשִׂיתִי) שְׁעֵשִׂינוּךָ (אֲנִי מִתְחַרֵּט)
 אָנּוּ מִתְחַרְטִים עַל קִבְלַת הָעֲנִינִים בְּלִשׁוֹן גְּדָר אוֹ שִׁבּוּעָה
 אוֹ נִזְרוֹת בְּלֵב (וּמִתְחַרֵּט אֲנִי) וּמִתְחַרְטִים אָנּוּ עַל זֶה שֶׁלֹּא
 אִמְרָתִי (הִגֵּנִי עוֹשֶׂה) אָנּוּ עוֹשִׂים דְּבַר זֶה בְּלִי גְדָר וְשִׁבּוּעָה
 וְנִזְרוֹת וְחֲרָם וְאִסּוּר וְקוֹנָם וְקִבְלָה בְּלֵב וְלִבָּן (אֲנִי שׂוֹאֵל)
 אָנּוּ שׂוֹאֵלִים הַתְּרָה בְּקִלְהוֹן (וְאֲנִי מִתְחַרֵּט) אָנּוּ מִתְחַרְטִים
 עַל כָּל הַנּוֹקֵר בֵּין אִם הָיוּ הַמַּעֲשִׂים מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּמִמּוֹן
 בֵּין מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים בְּגוּף בֵּין מִדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים אֶל
 הַנְּשָׂמָה בְּקִלְהוֹן (אֲנִי מִתְחַרֵּט) אָנּוּ מִתְחַרְטִים עַל לִשׁוֹן גְּדָר
 וְשִׁבּוּעָה וְנִזְרוֹת וְאִסּוּר וְחֲרָם וְקוֹנָם וְקִבְלָה בְּלֵב. וְהִנֵּה
 מֵצֵד הַדִּין הַמִּתְחַרֵּט וְהַמִּבְקֵשׁ הַתְּרָה זָרִיד לְפָרוֹשׁ הַגְּדָר
 אִךְ דָּעוּ נָא (רְבוֹתִי) רְבוֹתֵינוּ כִּי אֵי אֶפְשֵׁר (לִי) לָנוּ
 לְפֹרְטָם כִּי רַבִּים הֵם וְאִין (אֲנִי מִבְּקֵשׁ) אָנּוּ מִבְּקֵשִׁים
 הַתְּרָה עַל אֲתָן הַגְּדָרִים שְׂאִין לְהַתִּיר אֲתָם עַל כֵּן יִהְיֶה נָא
 בְּעֵינֵיכֶם כְּאֵלוֹ (הַיִּיתִי) הָיִינוּ פּוֹרְטָם (פְּרִטְיָהֶם):

והאחריון נשעין לו טלמס פעמים בלשון סזס:

מִתְרִים לְכֶם (לִשׁוֹן יְמִיד לְךָ): מִתְרִים לְכֶם: מִתְרִים לְכֶם:
 מְחוּלִים לְכֶם: מְחוּלִים לְכֶם: מְחוּלִים לְכֶם:
 שְׂרוּיִים לְכֶם: שְׂרוּיִים לְכֶם: שְׂרוּיִים לְכֶם: אִין בְּאִן לֹא
 גְדָרִים וְלֹא שִׁבּוּעוֹת וְלֹא קִבְלוֹת וְלֹא הַסְּבָמוֹת וְלֹא הִנְהַגוֹת
 וְלֹא גְזֵרוֹת וְלֹא חֲרָמִים וְלֹא אִסּוּרִים וְלֹא קוֹנְמוֹת אֲבָל
 יֵשׁ בְּאִן מְחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה הִתְרוּ מֵעִיקָרָן כְּשֵׁם שֶׁהִתְר
 לְכֶם מִפִּי בֵּית דִּין שֶׁל מִשָּׁה כִּדְּ יִהְיֶה מִתְרִים לְכֶם מִבֵּית
 דִּין שֶׁל מַעְלָה. וְסָר עֲוֹנְךָ וְחָטְאתְךָ תִּבְרָר:

התרת נדרים

ואמר כך יחא מוסר מודעה בפניהם ויאמר כלסון הזה :

(אני מוסר) אנו מוסרים מודעה לפניכם (ואני מבטל)
ואנו מבטלים מבאן ולהבא מה (שאקבל עלי)
שנקבל עלינו כל הנדרים וכל שבועות ונזירות ואסורין
וקנזרות וחרמות והסבמות וקבלה בלב בן דהקיין הן
בחלום חוץ מנדרי תענית בישיעה מנחה. ובאם (שאשבח)
שנשבח לתנאי מודעה הזאת (ואדור) וגדור מהיום עוד.
מעתה (אני מתחרט) אנו מתחרטים עליהם. (ומתנה)
ומתנים עליהם שיהיו בלן במלין ומבטלן לא שרירין ולא
קמיין ולא יהיו חלין כלל וכלל בבלן אתחרטנא מעתה
ועד עולם :

דיוכל זס כסלל יחטר לתנאי צענת הסצועס כעצור זי"ד ואמר סמודעה ילערו
סדיינים: קבלנו מסירת מודעה :

סדר התרות קללות

שנהנו לאומרה חסידים ואנשי מעשה בע"הק ירושלם חוב"ב בכל ער"ח
וכסרם ערב ראש השנה וערב יו"הכ וקד"מה אל אר"ש נכון לבו יסריש
סחנת ידו לצדקה. ולפני ה' ישפוך שיחו מדבר בצדקה. והאל הקדוש נקדש
בצדקה. כי גדולה צדקה :

יבמוד הסואל לפני פסרס או זי"ס וילאי ה' ויחרט חרטה על כל מעשיו ויאמר:

שמעו גא רבותי הריני שואל ומבקש התרה. מן הקדוש
ברוך הוא ומן תורתנו הקדושה.

ומבית דין של מעלה. ומבית דין של מטה.
וממעלתתכם. שמתירו לנו ולנפשינו לגשינו ולבגינו
ולכל אנשי בתינו ולכל הגלויים אלינו
כל מיני נדרים שנדרנו על עצמנו או על אחרים בכל מין
לשון נדר. וכל מיני נזירות ואסורים שאסרנו על עצמינו
או על אחרים בכל לשון שיהיה. וכל ההסבמות שקבלנו
על עצמינו או שהסבמנו אפילו בטחשבה. לעשות איזה

סדר התרת קללות

כב

מצוה בכל צד ואופן שיהיה. ומנהגים שהנהגנו את עצמנו לעשות איזה מצוה או פרישות או סיגים ונדרים או חומרות ונדרי זריזין בכל צד ואופן שיהיה. ונהגנו הדבר ההוא שלשה פעמים או יותר. ולא פירשנו שיהיה בלי נדר. וכל מיני שבועות שנשבענו בכל לשון שיהיה על עצמנו או על אחרים בכל צד ואופן שיהיה. וגם הרינו מבקשים ממעלתכם להתיר לנו ולכל בני ביתנו כל מיני אלות שמתות חרמים ארורים נהויים ונזיפות וכנוזיים. וכל מיני קללות שקללנו את עצמנו או את אחרים. או אחרים שקללו אותנו בין בהקיץ בין בחלום. ובפרט אם עברנו על אותם ארבע ועשרים דברים שמנדין עליהם על קלם או על מקצתן או אפילו על אחת מהם. או שעברנו על שום דבר שחייבין עליו שום קללה. או שום גזירה רעה. וכל מיני חלומות רעים שחלמנו על עצמנו או על אחרים. או אחרים שחלמו עלינו רעה. וכל מיני פתרונות רעים על החלומות שפתרנו לעצמנו או לאחרים. או אחרים שפתרו רעה לנו. וכל מיני מסירת דין שמסרנו על עצמנו או על אחרים. או אחרים שמסרו עלינו. וכל מיני פתחון פה לרעה שפתחנו פינו על עצמנו או על אחרים. או אחרים שפתחו פיהם לרעה עלינו. וכל מיני גזירות קשות ורעות וכל מיני עין הרע וכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים. וכל מיני גאווה וכעס וכל קפדנות ושנאה ותחרות. וכל מיני הזכרת השם לבטלה. וכל מיני דברים אסורים שיצאו מפינו. עד הפל הרינו מתחרטים עליהם חרטה גמורה. ומבטלים אותם ביטול גמור. ואין אנחנו תוהים ומתחרטים חס ושלום על המצות ומעשים טובים שעשינו ושקימנו או שקבלנו או שהנהגנו. אלא הרינו מתחרטים

סדר התרת קללות

על שקבלנו הענינים ההם בחיוב נדר או שבועה. ואנחנו
גירא לנפשינו שלא נבשל חס ושלום בעון גדרים ושבועות.
ועל פולם הרינו מתחרטים בהם ועליהם תרטה גמורה
ומקבלים עלינו לשוב בתשובה שלימה. ומעתה אנחנו
מבקשים ממעלתכם להתיר לנו עליהם התרה גמורה:

וענו סגונתים

בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה וברשות בית דין
של מעלה. וברשות בית דין של מטה:

וברשות תורתנו הקדושה וברשות סנהדרין גדולה
וברשות סנהדרין קטנה. מתרים יהיו כל קללות

אלות ושממות נחרטים וארורים ונדהיים וגזיפות ובוזיים
ובינזיים וכל דברים רעים וכל חלומות רעים ופתרונות

רעות ומסירת דין ופתחון פה לרעה וכל מיני דברים
אסורים וכל מיני גזרות קשות ורעות וכל מיני עין רעה

וכל מיני מחשבות והרהורים רעים. וכל מיני גאווה ובעס
וקפדנות וקנאה ושנאה ותחרות. וכל מיני גדרים ושבועות

וגזירות ואיסורין וקבלות ומנהגים שהושמו על שום יהודי
או יהודית. ובפרט אותם שהושמו (עליכם או על שום

אחד מבני בתיכם) וכן קללות שקללו אתכם אחרים.
או שקללתם את עצמיכם או שקללתם את אחרים בין

בשונג בין במזיד בין בבעס בין ברצון בין בבונה בין
שלא בבונה בין בחלום בין בהקיץ בכל אופן שיהיה. או

שנתחייבתם שום קללה או ארור או חרם או נהוי או
גזיפה או שום גזירה רעה באיזה צד ואופן שיהיה. על

הכל מעתה ומעכשיו אנו מתירין ומבטלין מעליכם את
הכל בצירוף הקדוש ברוך הוא ובית דינו פמליא של

מעלה. ופמליא של מטה:

סדר הדרת קללות

מתרים לכם. מתרים לכם. מתרים לכם.
שרויים לכם. שרויים לכם. שרויים לכם.
מתולים לכם. מתולים לכם. מתולים לכם.

אין באן קללות. אין באן אלות. אין באן שמתות. אין
באן ארורים. אין באן תרמים. אין באן גהזים. אין
באן גזיפות. אין באן בטויים. אין באן דברים רעים. אין
באן תלומות רעים. אין באן פתרונות רעים. אין באן
קסירת דין. אין באן פתחון פה לרעה. אין באן מחשבות
זרות ודירהורים רעים. אין באן גזירות קשות ורעות. אין
באן עין הרע (הגשים). אין באן עין הרע של אנשים אין
באן עין הרע דשונאים ודאזהבים). אין באן דברים אסורים.
אין באן קבלות. אין באן מנהגים. וכלם יהיו בטלים
ומבטלים וחשובים בקרם הנשבר. וכדבר שאין בו ממש.
שביתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין. וכל מיני עין
הרע יוסרו מעל כל ישראל. ומעליכם ומבתיכם ויושלכו
במצולות ים. בפתוב ולא ידבק בידה מאוסה מן התרם
למען ישוב יי מתרון אפיו וגתו לך רחמים ורחמיה ותרבה
באשר נשבע לאבתיה :

אנא יי התמלא ברחמים ויכבשו רחמיה את בעסקי
ויגורו רחמיה על מהותיה ויתמתקו הדיגן מעל
עמך ישראל ומעלינו וזכור לנו עקדתו של יצחק אבינו
באלו אפרו צבור ומנח על המזבח והבש באפרו להצילנו
רנו ולקר ישראל. וכשם שמסבימים ומתירים לכם הבית
דין של משה. כך יסבימו ויתירו לכם הבית דין של
מעלה :

וכל הקללות וכל החלומות רעים וכל פתרונות רעות
וכל קסירת דין וכל פתחון פה לרעה וכל מיני

סדר התרת קללות

נזירות קשות ורעות וכל מיני דברים אסורים וכל מיני
 מחשבות זרות והרהורים רעים בולם יתהפכו לכם לשובה
 ולברכה בנתוב ולא אבה יי אלהיך לשמוע אל בלעם
 בהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה בי אהבך יי
 אלהיך: וקתיב ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים בלכם
 היום:

עשה למען שמך: עשה למען ימינד: עשה למען
 תורתך: עשה למען קדושתך: יהיו לרצון אמרי
 סיני והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו: יי עוז לעמו יתן
 יי יברך את עמו בשלום:

ולח"כ הסוחר יעקור מודעל סזלס:

הרינו מוסרים מודעה לפני הקדוש ברוך הוא ולפני
 בית דין של מעלה. ובית דין של מטה. ולגניכם.
 ומבטלים מעתה ועד עולם כל מין קבלה אם נקבל
 עלינו מנדרים ושבועות ונזירות ואיסורין וקונמות וחרמות
 הסגמות וקבלה בלב בכל לשון בכל צד ואופן שיהיה
 בין בהקיץ בין בחלום חוץ מנדרי קבלת תענית אשר
 נקבל: ותנאי מודעא זו יהיה קיים עד עולם. ולא יתבטל
 בשום צד ואופן שיהיה. ואם נשבע לתנאי מודעא זו
 וגדור עוד. או נשבע עוד ולא נזכור לתנאי מודעא זו
 תוך כדי דבור לגדר או לשבועה. או בשעה שאנו
 חזרים לתנאי מודעא זו נחזור לגדור או לשבע מחמת
 איזה סבה שתהיה. בין באגם בין ברצון בין בכונה בין
 שלא בכונה. בכל לשון בין בלשון גדרים ושבועות או
 נזירות או אסורים או קונמות או חרמות או הסגמות או
 קבלה בלב בכל צד ואופן שיהיה הרינו נבטל אותם
 בטול נמור ומתנים עליהם ושהיו קלם בטלים ומבוטלין

לא שרירין ולא קיימין ולא יהיו הלין בלל. והרינו מעתה
מגלים דעתנו שאין לנו חפץ בהם ולא בקיומם כי
אם בקיום תנאי מודעה זו שלא תבטל לעולם:

ועוד אנו מוסרים מודעה לפניכם בכל לבנו ובכל
נפשנו והרינו מבטלים מעתה ועד עולם כל מין
מעשה של אסור אם נעשה חס ושלוש וכן כל מין דבור
של אסור אשר יצא מפינו חס ושלוש מהמעשים
ומהדבורים האסורים מדאורייתא או מדרבנן או מדברי
קבלה או מדברי סופרים. וגם כל מיני מהשבות זרות
והרהורים רעים וגם כל מיני גאווה וכעס וקפדנות וקנאה
ושנאה ותחרות והמדה ותאוה ונקימה ונטירה וכל מיני
ראיה ושמיעה וריח וקול ורמיזה האסורים. אם נעשה או
נדבר או נחשוב אותם חס ושלוש בין באונס בין ברצון.
בין בשוגג בין במזיד. בין בכעס בין בכוננה בין שלא
בכוננה. בין בחלום בין בהקיץ. מעתה הרי אנו מתחרטים
עליהם ומתנים עליהם שיהיו כלם בטלים ומבטלים
מעיקרן ולא יהיו הלין בלל ועיקרן ובכולהו גתתרפנא
בהון מעתה ועד עולם (נ"ס' לפי סנייר):

ועוד הרינו מוסרים מודעה לפניכם בכל לבנו ובכל
נפשנו שכל מהשבה רעה והרהור רע ורעותא
דלפא אם יעלה בלבנו ומוחנו ובפרט בעת התפלה ותלמוד
תורה באיזה צד ואופן שאינו לכבוד ורצון הבורא יתברך
מעכשיו אנו מבטלים אותן מהשבות והרהורים רעים
ורעותא דלפא אשר הם נגד רצון קודשא בריך הוא
ושכינתיה ביטול גמור בחרס הנשבר. ומכל שכן אם נדבר
איזה דבור רע ואסור מעכשיו יהיו הכל בטלים ומבטלים.

ועתה אנו מבררים ומפרשים באר היטב ואנו מגלים דעתנו
 ורצוננו בכל לבנו כי רצוננו ומאוינו וכוונתנו לעבוד את
 בוראינו אלהי אברהם אלהי יצחק וישראל עבודה שלמה
 עבודה תמה במחשבה ודבור ומעשה ביראה ואהבה
 ושמחה גדת מה לעשות. וכל מחשבה דבור ומעשה
 שהם נגד רצוננו יתברך מעכשיו במילים ומבטלים כי הם
 מצד יצר הרע והכל הכל באופן שכל עבודתנו להבורא
 יתברך שמו במחשבה ודבור ומעשה הכל הוא לעשות
 גת רוח לפניו דוקא בלי שום פניה כלל ועיקר. והכל
 הוא לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
 ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה ברה ביחודא שלים בשם
 כל ישראל לדעת רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו.
 ולדעת הרב רבי יצחק לוריא אשגנזי המקום ברחמי
 יעזרנו על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

ויתנו מעום ללדקס לענייס לננעיס.

ואח"כ יקבלו העומדים מסירת מודעה זו נוסחא:

בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה קבלנו מסירת
 המודעה הזאת אשר מסרתם (פנים) נוסחכם
 גפשיכם ורוחכם וגשמתכם לעלות כל העלות וסבת כל
 הסבות. וכל מה שתעשו מהיום נגד מסירת המודעה
 הזאת. הן במעשה הן בדבור והן במחשבה. אנהנו
 מבטלים אותו המעשה או הדבור או המחשבה בצירוף
 קודשא בריך הוא. ולא יעשו בקם (פנים) שום רושם כלל ו

כן כי דדס נכילס חסיס חץ פרצ רלס סננס אינסיכו חכסיס די דיחס חץ ללס
 סליסוס טי טולדי. לחסן סלזי סעניס חץ פרצ רלס סננס: חס רלסלרטיילן פרצ
 רלס סננס: סלעניין חסיס עננס נכון די סולר סנילס עסוס קרי חי חסיס אונכיגלוד
 חיל אונצרי די סלזי סננס די סס סיקלודס לפני כל יום סי סנדול וסטרל:

ערובי תבשילין ליום טוב

יום טוב קי אקאיסוי די שיאור די חין ציי'רניש נו גיזארןן פארה שנת סין אזיר פירונ די ערב יום טוב: איסטי עירוב לו אראן פאן אי גיזארו אי לה קאנטיאלר די איסטי גיזארו נושיאה מינוס דיקואנטו אונס אולי'צה איס מנוס שוב'די טורו אונצרי אזיר איסטי עירוב אינושי פואידי אקופ'ריר שוב'רי חיל עירוב דיל חכס סינו קין סי אולנצירי אוקיפואי פורסארו אוקילואיזו איסיליפירדייו: אינומארס חיל פאן אי חיל גיזארו חין לה מאנו די דירה לה זרכה:

שמס או ט"ז המערב לאחריס לריך לזכות להס ע"י אחר כבודע. ולריך להודיע צנים הכנסת ואומר מי שלל הכיח ערובי תבשילין בתוך ביתו יסמוך על שלי:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות עירוב:**

**בדין עירובא יהא שרא לגא למיפא ולבשולי ולאשמוני
ולתקוני ולאדלוקי שרגא ולמעבד קל צרפנא
מיום טוב לשבת. (לגא ולכל בני העיר הזאת):**

ערב ראש השנה נהגו רוב יחידים סגולה להשתנות ולשוב אל ה' אלהינו לפני כל יום
שליש יום הדין ולכן טוב הוא להתפלל אל ה' ולהוסיף מחשבתו וכוונתו תענית צפצ
וגם יתפלל לקוט צעת השחטנו: ואחר עמידת מנחה צערב ראש השנה אומרים:

מודה אני לפניך יהוה אלהי בבשת פנים בקרפה ובקלימה
בשברון רוח ובגמיבת קומה. שחטאתי ושעויתי.
ושפשעתי לפניך. בושתי וגם נבלמתי להרים אלהי פני אליך
כי עזנתי רבו למעלה ראש ואשמותי גדלו עד לשמים ועתה
שבת עדיך אלהי כי מינה בשיטה לקבל שבים. עזבתי אורחותי
הטקולקלים ובאתי בלב נשבר ונדפה להתנפל לפני כסא
כבודך והגני מקבל עלי שלא לשוב לחטא ולעבור עוד על
מצותיה מדעתי כל ימי חיי:

אנא אל הסליחות והרחמים למען תסדיק הרבים בפר ג
לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ועויתי ופשעתי
לפניך מיום היותי על האדמה עד היום הזה. הרב בפסני
מצוני ומחטאתי שדבני כי אתה יהוה מלא רחמים טוב וסלח
רב חסד לכל קראיך. והוא רחום יבפר עון ולא ישחיה והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו. ונשענתי עד רפי חסדיך
שהבטחה על ידי גביאיך הקדושים יעזב רשע ורפו ואיש אמן

סדר ערב ראש השנה

מחשבתיו וישוב אל יהוה וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלות.
 ובכן תוציא לאור משפטינו ונתתם פיי שטין ואל ישטין עלינו
 ועום בו וידום: ימינה יהוה נאדרי בפח ימינה יהוה תרעץ
 אויב: וכרוב נאונה תהרם קמיה תשלח חרנה יאכלמו בקש:
 ויעמד מליץ טוב לצדקנו הוא יגיד יושרנו. ומהר יקדמונו
 בחמיה פי דלוננו מאד. יהוה חננו לה קוינו כי יהוה שופטנו
 יהוה מחוקקנו. יהוה מלפנו. הוא ישיענו אמן בן יהי רצון:

סדר ערבית

תפלת אליהו הנביא ויע"א:

כתב הרב הארי" ז"ל סטוב לחדש ללמוד פתיחת אליהו קודם כל תפלת ותפלת וסוף
 לעזר ולסועיל לפתוח הלכ נירחם ויאמר קודם ויהי נועם ס' אלהינו וכו':

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא פחשבן
 אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין

לית מחשבא תפיסא בך קלל. אנת הוא דאפיקת י' תקינן

וקרינן לון י' ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין

ועלמין דאתגליין ובהון אתפסאת מפני נשא ואנת הוא

דקשיר לון ומוחד לון ובנין דאנת מלגאו כל מאן דאפריש חד

מן חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו אפריש בך ואלין

עשרה ספירן אינון אזלין בסדרן חד אריף וחד קצר וחד בינוני

ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לה לא לעלא ול-

לתמא ולא מקל ספרא. לכושין תקינת לון דמנייהו פרחין

גשמתין לבני נשא וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופי-

לגבי לכושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקוניא דא. חסד

דרועא ימינא. גבורה דרועא שמאלא. תפארת גופא. נצח

והוד תרין עוקין. ויסוד סיימא דגופא אות ברית קדש. מלכות

פה תורה שבעל פה קרינן ליה. מוחא חכמה איהו מחשבת

מלנו בינה לבא ובה הלב מכין ועל אלין תרין פתיב הנסתרות

ליהוה פתר עליון איהו פתר מלכות ועליה אתמר מניד מראשית

אתרית ואיהו קרקפתא דלא מנח תפילין מלנו איהו יוד הא

וא"ו היא דאיהו ארבע אצילות. איהו שקיף דאילגא בדרועא

ואנפוי (יש ואנפוי) קמיה דאשקי לאילגא ואתרפי בתהוא שקיף:

רבוץ העולמים אנת הוא עלת העלות סבת הסבות דאשקי
 לאילנא בההוא גביעו ודההוא גביעו איהו כגשמתא
 לגופא דאיהי תיים לגופא אבל כד לית דמיון ולית דיוקנא
 מכל מה דלגאו ולבר ובראת שמיא וארעא ואפיקר מנהון
 שמיא וסידרא בפכבים ומזלי. ובארעא אלגין ודשאין וגנתא
 דעדן ועשבין וחינו ועופין ונוגין וכני נשא לאשתמודעא בהון
 עלאין ואיך יתנהגון בהון תתאין ועלאין ואיך אשתמודען
 מעלאי ותתאין ולית כד דיבע קלל ובר מינד לית יחידא (ס"א
 יחידא) בעלאי ותתאין ואנת אשתמודע אדון על כלל וכל
 ספרין כל חד אית ליה שם ידע ובהון אתקריאו מלאכשא
 ואנת לית לך שם ידע דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת
 הוא שלימו דכלהו וכד אנת תסתלק מנהון אשתארו בלהו
 שמהן כגופא בלא נשמתא אנת הפים ולא בחקמה ידעא
 אנת הוא מבין ולא מבינה ידעא לית לך אתר ידעא אלא
 לאשתמודעא תיקפך וחילך לכני נשא ולא תחזא לון איך
 אתנהיג עלמא בדינא וברחמי דאינון צדק ומשפט פפוס
 עובדיהון דכני נשא דין הוא גבורה משפט עמודא דאמצעיתא
 צדק מלכותא קדישא מאזני צדק תרין סמכי קשום. הין צדק
 אות ברית בלא לאחזא איך אתנהיג עלמא אבל לאו דאית
 לך צדק ידעא דאיהו דין ולא משפט ידעא דאיהו רחמי ולא
 מכל אלין מדות בלל:

תפלה לומר קודם כל התפלות

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחדא
 שם י"ה ברה ביחודא שלים בשם כל ישראל הריני מתפלל
 (ערבית). (שחרית). (מוסף). (מנחה). ליחד ספירות העליונות
 להמשיך שפע וברכה עליהן ומשם אל המדרגות התחתונות
 ומשם יושפע על נפשנו ורחנו ונשמתנו לעבדך וליראה ולא הקב
 את שמה נצח סלה ועד. ויהיה תפלתנו מקבלת ומרוצה לפני
 כפא כבודך להעלות על ידי תפלתנו פירורי גיוצוי הקדושה
 אשר נתפורו בין הקליפות חיל בלע ויקאנו מבטנו וירישנו אל
 לע הפנות לנצח ותצורף תפלתנו עם שאר תפלות הצדיקים

היודעים והמכוננים כל פגנת צירופי שמונתיה הקדושים וכל
 מיוחדים וזוגי מדות העליונות הבאים על ידי התפלות והברכות.
 ותפלתנו זו אנו מכוננים נרדף כלל לדעת רבי שמעון בר יוחאי
 הקדוש ולדעת רבי אלעזר בנו לדעת יותם בן עוזיה הקדוש.
 ופינו קפיהם ותפלתנו בתפלתם וכוננתינו ככוננתם. והרי אנו
 סומכים עליהם בכל מכלל. יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לפנינו
 לפניך יהוה צורנו ונאלנו:

תפלה לכל סליח לנור קודם שיחלל

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שבשעה שאני עומד
 היום להתפלל תפלת (ערבית) (שחרית) (מוסף) (מנחה) הקר
 מעלי כל מיני מחשבות זרות. וכל מיני טרדה. שלא יבלבלו
 מחשבותי. ותן לי אוזן פת ובר לבב להתפלל. ושלא יחר
 גרוני ותהא עבודתי עבודה קדש. ולא יהיה לי רפיון ידים.
 וישלוש בי יצר השטן. ולא ישלוש בי יצר הרע ותן קלבי אהבתך
 ויראתך לעמוד לפניך לשרתך. ולשורר ולזמר לשמך. ותהיה
 פונתי לשם שמים בלבב שלם. וקבל תפילתי כקרבן הקרב על
 ידיהתהנים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפניך יהוה צורי ונאלי:

ואומר עשרה פעמים פסוק זה:

ונח מצא חן בעיני יהוה:

בליל ראשון של ראש השנה

יהנה אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ: הוא יי אלהינו בכל
 הארץ משפטיו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבוד
 את כל הארץ אמן ואמן: השולח אמתו ארץ עד מהרה רוצ
 דברו: יהוה מלך גאות לבש יהוה עז התאזר: אבא
 בגבורות יהוה אלהים אפיר צדקתך לבדה: האירו ברכיו מבל
 ראתה ותחל הארץ: הודיע יהוה ישועתו לעיני הנזים גלה
 צדקתו: ויהוה לעולם ישב כונן למשפט בקאו: יושב בסתר
 עליון בצל שדי ותלונן: המקרה בפנים עליותיו השם עבים רכובו
 הסהלף על פני רוח: המשלח מעינים בגחלים בין הרים יה כון:

בליל שני של ראש השנה

ידרה אלהים צבאות שמעה תפילתי האוינה אלהי יעקב סלה: קוד והדר לפני
 עז ותסארת במקדשו ואתה ה' אלהים צבאות אלוי ישראל הקיפת

לסקוד כל הנשים אל תחוק כל בוגדי און סלה: קוד והדר מעלו וצדקתו עומדת
 לעד: יהוה צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב סלה: אלהים צבאות שוב נא
 חבם משמים וראה ופקוד נפן זאת: הרעשת ארץ סצמתה רפא שכריה כי ממה:
 קאל תמים דרכו אמרת ה' צרופה מנן הוא לכל החוסים בו: ולציון יאמר איש
 ואיש יולד בה והוא יכוננה עליון: יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה:
 קללוהו בנבורותיו הללוהו כרוב גדלו: קללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:

כסחל יום ראשון צטנת מתחילין מתאון:

יבס מןמזור לךנד הברו ליהנה בנני אלים הברו ליהנה קבוד נעז:
 הברו ליהנה קבוד שמו השתחווי ליהנה בהדרת קדש:
 קול יהנה על המים אל הפבוד הרעים יהנה על מים רבים: קול
 יהנה בפתח קול יהנה בהדר: קול יהנה שבר ארזים גישבר יהנה
 את ארזי הלכנוז: וירקיעם קמו עגל לכנוז ושדיון כמו בן ראמים:
 קול יהנה הציב להבות אש: קול יהנה יהיל מדבר יחיל יהנה
 מדבר קדש: קול יהנה יחלל אילות ויהשוף יערות וכהיקלו פלו
 אמר קבוד: יהנה לפיבול ישב וישב יהנה מלך לעולם: יהנה
 עז לעמו ינן יהנה יברך את עמו בשלום:

וכסחל ראש השנה ציום חגיגי ויום שמי אין אומרים זה צטנת שלאמר יום רים:

במה מדליקין. ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא
 בלבש. ולא בחוסן. ולא בגלף. ולא בפתילת
 האידן. ולא בפתילת המדבר. ולא בירוקה שעל פני
 המים. ולא בזפת. ולא בשענה. ולא בשמן קיק. ולא
 בשמן שריפה. ולא באליה. ולא בחלב. נהום המדי אומר

פירוש מלוקט

במה מדליקין. יר של טנה צמה עוטיין פסילות וטומנים להדליק: (לא בלבש). כמין לומר יש
 בארו צין הקליפה לעץ וקריו לכס: (בחוסן). פסחן שאינו מנוסך: (בכלך).
 פקולת של משי: (בפתילת האידן). כמין לומר יש בערבה צין הקליפה לעץ: (בפתילת הנדבר). עלי
 עשב ארוך שנודלף לחוסן ומדליקין זה: (בירוקה שעל פני המים). כמין לומר שנדל בדומי הספינס
 שספחה זמן מרובה צמים: עד כאן פקול פסילות מוכן וחליך פקול טומנים: (לא בזפת ולא בשענה).
 שלא יתן זפת נוסס ושעור נחכה צנר בנרקוס טון ודליק חבל לעשות כמין פסילה ארוכה כמו שרנילין
 לעשות משעור מוחר: (בשמן קיק). טון היולא ונרעיונים שבהך הלומר נסן: ומפסילות שחמרו חממים
 אין מדליקין בהם מה עעם נופני שאין האור נכנס הוך הפסילה חלל סביב מנחון. וטומנים שחמרו
 סכומים אין מדליקין בהם. לפי שאינם מנחכין אחר הפסילה. ונחוןן שאין הכר דולקת יש מייטיען
 שחל יעה השמן ע"פי הכר ומנלל מצעיר. ח"ג טנא ינים הכר וילא. ולכן קימיל דנר של טנה חובס:
 (ולא בשמן שריפה). טון של הדוונה טענעל וקרי ליה טון שריפה הוילי ועומד לשריפה. וני"ע
 שחל לפיוס צע"ט עק"י. טכטמדליק הכר מצע"י מנלל טורף טון ענא של טנונה צי"ע. ולכן קי"ט

מְדַלִּיקִין בְּחֵלֶב מְבוּשָׁל וְחֻמְמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבוּשָׁל וְאֶחָד
 שְׂאֵינוֹ מְבוּשָׁל אֵין מְדַלִּיקִין בוֹ: אֵין מְדַלִּיקִין בְּשֶׁמֶן
 שְׂרָפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶמְרָן
 מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת. וְחֻמְמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׂמָנִים.
 בְּשֶׁמֶן שׁוּמְשָׁמִין. בְּשֶׁמֶן אֲגוּזִים. בְּשֶׁמֶן צְנוּנוֹת. בְּשֶׁמֶן
 הַגִּים. בְּשֶׁמֶן פְּקוּעוֹת. בְּעֶמְרָן וּבְנֶפֶט. רַבִּי טְרַפּוֹן אוֹמֵר
 אֵין מְדַלִּיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן וַיֵּת בְּלֶבֶד: כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ
 אֵין מְדַלִּיקִין בוֹ אֶלָּא פֶּשֶׁתָן וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ
 מִסְּפִיא טוֹמְאָת אוֹהֲלִים אֶלָּא פֶּשֶׁתָן. פְּתִילַת הַבְּגָד
 שֶׁקָּבְלָה וְלֹא הִבְהֵבָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין
 מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ:
 לֹא יִקּוּב אָדָם שְׂפוּפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וַיִּמְלֵאנָה שֶׁמֶן. וַיִּתְנַנֶּה
 עַל פֵּי הַנֵּר בְּשֶׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַשֶּׁפֶת וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס
 וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אָבֵל אִם הִבְרָה הַיּוֹצֵר מִתְּהֵלָה מֵתֵר.
 מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד: לֹא יִמְלֵא אָדָם קְעֵרָה שֶׁמֶן. וַיִּתְנַנֶּה
 בְּצַד הַנֵּר וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ. בְּשֶׁבִיל שֶׁתְּהֵא
 שׂוֹאֵבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: הַמְּכַבֶּה אֶת הַנֵּר. מִפְּנֵי
 שֶׁהוּא מַתִּירָא מִפְּנֵי גוֹיִם. מִפְּנֵי לְסַטְיִם. מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה.

פירוש מלוך

אֵין שׂוֹרְפִין קִדְשֵׁי צִי"ט: (וחכמים אוננים). והלכה כחכמים: (ב) אֵין מְדַלִּיקִין צִשׁוֹן שְׂרָפָה בַּיּוֹם
 טוֹב. : טענה דומה שִׁין דְּלַעֲלֵי קִלְוֹךְ ט"ט חֵן וְלֹא צִשׁוֹן שְׂרָפָה לִפִּי שִׁין מְדַלִּיקִין צִשׁוֹן שְׂרָפָה בַּיּוֹם
 טוֹב שׂוֹרְפִין קִדְשֵׁי צִי"ט: (בעטן). פִּקּוּלֵת שֶׁל זֶסֶת וְרִיחָה רַע בַּיּוֹמֵר. וְעוֹנֵה נֹשֶׁךְ חֹסֵר הַסְּפִילָה
 יוֹמֵר מִן הַזֶּסֶת מִפְּנֵי שֶׁהוּא רַךְ הַלֶּכֶךְ לְחַלְלֵל מִפְּנֵי כְבוֹד שִׁבְחָה הוּי מְדַלִּיקִין צו: (שוֹמְשָׁמִין). זֶרַע דֶּק
 מִסּוּק: (שֶׁמֶן לְכוֹסֵת). הַיּוֹלֵל נֹזַרַע לְנוֹן: (סְקוּעוֹת). דְּלַעֲלֵי מַדְבָּרִים: (כֶּסֶף). וַיֵּין זֶסֶת הוּא וְלֶכֶן וְרִיחָה
 רַע: והלכה כחכמים שְׂמַדִּיקִין כָּל הַשְּׂמָנִים חוּץ מֵאוֹסֵן הַסְּפִילוֹת שֶׁנֹּזְרַע לְעֵיל. וְחוּץ מֵשֶׁמֶן אֶשְׁרָסוֹן
 וְשֶׁמֶן לָבָן: (ב) (כָּל הַיּוֹלֵל עוֹן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין צו). לַעֲשׂוֹת מִנְּוֹן סְפִילָה. וְקִבּוּס וְלֹנֵךְ בִּפְנֵי לֹאד
 יוֹלְאֵין עוֹן הָעֵץ כִּיכֹה אֵלֵל מִיֵּי זֶרַע הֵן הַלֶּכֶךְ מְדַלִּיקִין צִהָן: (אֵינוֹ מִנְּוֹן עוֹנֵה אֹהֲלִים). אִם עֵשָׂה
 נֶחֱסֵי אֹהֶל וְהֵנֵס חֲסִיּוֹ הוּי כְּשֹׂאֵר צִיט וְרִיחָה עוֹנֵן הַזֶּה וְעִבִילָה דְלוֹהֵל עֲלֵנוּ אֵינוֹ מְקַבֵּל עוֹנֵהוּ
 אֵלֵל כְּלִים שֶׁחֲסִיּוֹ: (אֵלֵל שֶׁחֲסִין). שֶׁסֵּם עֵשָׂה מִנְּוֹן אֹהֶל וְהֵנֵס חֲסִיּוֹ הַזֶּה עֲלֵנוּ עוֹנֵל: (כ"ג)
 אֹנֵר. והלכה ככ"ע: (ד) (שְׂפִירָה). הַקְּלִיפָה הַקְּסָה הַעֲלִינָה: (בְּצִבִיל שֶׁהֵא מִנְּוֹן). טַעַם טַעַם
 לְחוּץ הַכֶּ. וְעֵנֵהל בַּיּוֹם שֶׁנֵּס יִסְתַּק עוֹנֵן וְכִיּוֹן שֶׁהַקְּלוֹה לִנֵּךְ שִׁיב עוֹסֵם מְכַבֵּה: (אֵפִי הִיט שֶׁל
 סָרֵס). דְּעֹלִים אֵפִים גּוֹרִינֵן כִּיּוֹן שִׁין הַסְּפִילָה דוֹלְקָה צְחוּךְ זֶסֶת הַכְּלִי יִסְגּוֹר שִׁין כֵּחַן מִשׁוֹם מְכַבֵּה:
 (וְרִי מִסִּיר). דְּלֵל גִּזֵּר: (מִנְּוֹן שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד). וְהוּי לִיכָל לְעִישָׂה. דְּעוֹסֵם אִיִּקְרַל דְּשִׁבְחָה בְּדִיל
 יִינִיּוֹ: (וַיִּסֵּן דָּשׁ הַסְּפִילָה). שֶׁהוּא יוֹלֵל מִן הַלֵּךְ לְשֹׁבֵעַ הַשֶּׁמֶן וְנִשְׁרַךְ דְּכַךְ הַסְּפִילָה לְרֹאשׁ הַדִּינֵק:

סדר ערבית

כט

וְאֵם בְּשִׁבְלֵי הַחֹלֶה שֵׁיִשָּׁן פְּטוּר: פָּהֶם עַל הַנֵּר פָּהֶם עַל
הַשָּׁמֶן פָּהֶם עַל הַפְּתִילָה חֵיב. רַבִּי יוֹסִי פּוֹטֵר בְּכָלֶן. חוּץ
מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פָּהֶם: עַל שְׁלֹשׁ עֲבָרוֹת
נָשִׁים מִתּוֹת בִּשְׁעַת לֵידָתָן. עַל שְׂאִינָן זְהִירוֹת בְּנִדְהָ.
וּבְחֻלָּה. וּבְהִדְלָקַת הַנֵּר: שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֹאמַר
בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבַּת עִם הַשִּׁיכָה. עֲשֶׂהְתָּן עֲרַבְתָּן הַדְּלִיקוּ
אֶת הַנֵּר. סָפֵק הַשִּׁיכָה. סָפֵק אֵינָה הַשִּׁיכָה. אֵין מְעֻשְׂרִין
אֶת הַנֵּדָאִי וְאֵין מְטַבִּילִין אֶת הַגְּבִלִים וְאֵין מְדַלְּקִין אֶת
הַנֵּרוֹת. אֲבָל מְעֻשְׂרִין אֶת הַדְּמָאִי וּמְעַרְבִין וְטוֹמְנִין אֶת
הַחֲמִין:

רַבִּי חֲנַנְיָהּ בֶּן עֲקָשָׁי אָמַר. רְצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת
יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יִהְיֶה חֲפֵץ
לְמַעַן צְדָקוֹ וַיִּגְדֵּל תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר:

ולאסך כך קדיש לרבנן ולאווננים

מחברו ר' שלמה הלוי אלקבץ וצ"ל

לְכֹה הַיּוֹדֵי לְקִרְאָת כָּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:
שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד. הַשְּׂמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחֵד. יִהְיֶה
אֶחָד וְשָׁמוּ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלָה: לְכֹה
לְקִרְאָת שַׁבַּת לְכוּ וְנִלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֵאשׁ
מְקַדֵּם נְסוּכָה סוּף מְעַשֶׂה בְּמַחְשְׁבָה תִּהְלָה: לְכֹה

פירוש מלוקט

(ור"י מהיר). ובשניהם אין הלכה כר"י: (ה) (ונפני עכ"ר). כגון פרסיים שאין נחמין להדליק אור
ציום חידם: (ונפני לקטום). שלא יראה שיש שם אדם ויבא עליו: (ונפני רוח רעה). השוכה עליו
ובשאינו רואה נוח לו: (בשביל החולה). שיש צו סכנה. וכן נפני עכ"ר נפני לקטום נפני רוח
רעה. ויירי שיש סכנה (כחם על הנר). שלא יפקע: (חייב). דק"ל ונלכח שאינה לריכה לגומה חייב
(ורבי יוסי סוטר). נשום דכולהו הוי ונלכח שאל"ל ופעור: (ונפני שהוא עושה פסח). שהוא מהכין
לעשות עכשיו זכיוני זה פסח שהכח מהיבהב להאיר יפה חיה הוי ונלכח שצריך לגופה: (ו) (בשעה
לידתו). בשעה סכנה וזונון מורעניות: (f) (עם חשיכה). כשהוא קנוך לשכיבה: (הדליקו). לא שייך
צלשון שאלה שהרי רואה אם הדליקו או לא: (אין מעשרין). דהוי נחמן. וכן אין מעבילין: (אבל
מעשרין אם הדגלי). ולא דמי לנחמן דרוב ע"ה מעשרין הם: (וטווננין אם הסמין). בדבר שאיש
מוסיף הכל:

שמוך חכור כו' חידם מזור שבעשרה הדברות האחרונות. וסיבה זכור שבדברות הכלליות
השניענו אל המיוחד בדבור ה' מה שאין הכה יוכל לדבר (ה' אחד פו') כי שינוי שניענו

מִקֵּדָשׁ מִלֶּךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה. רַב
 לֶךְ שֶׁבֶת בְּעַמְּךָ הַבְּכָא. וְהוּא יִחְמוֹל (וְלֹא חֶמֶל)
 עֲלֶיךָ הַמְּלָה: לכה

הִתְנַעַרְי מֵעַפָּר קוּמִי. לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ עִמִּי. עַל יַד
 בֶּן יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְּחָמִי. קָרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה: לכה
 הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אֲוֶרֶךְ קוּמִי אֲוֶרֶי. עוֹרֵי עוֹרֵי
 שִׁיר הַדְּבָרִי. כְּבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נִגְלָה: לכה

לֹא תְבוּשִׁי וְלֹא תִבְלָמִי. מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי וּמַה תִּתְהַמֵּי. בְּךָ
 יִחַסּוּ עֵינַי עִמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תְּלָה: לכה
 וְהָיוּ לְמִשְׁפַּחַת שׁוֹסְדֶיךָ. וְרַחֲקוּ כָּל מִבְלַעֲיֶיךָ. וְיִשֵּׁשׁ עֲלֶיךָ
 אֱלֹהֶיךָ. כַּמְשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה: לכה

לְמִין וְשִׁמְאֵל תִּפְרוּצִי. וְאֵת יְהוָה תִּפְעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן
 פְּרָצִי. וְנִשְׁמַחָה וְנִגְלָה: לכה

בּוֹאֵי בְּשָׁלוֹם עֲטֹרַת בְּעֵלָה. גַּם בְּשִׁמְחָה. (בְּרִנָּה) וּבְצִהְלָה.
 תּוֹךְ אַמּוּנֵי עַם סְגוּלָה. בּוֹאֵי כְּלָה וְאוֹנֵר פַּעַם צ' בְּלַמַּס
 בּוֹאֵי כְּלָה וְשׁוֹב יֵאוֹנֵר שֶׁבֶת מִלְּכָתָא: וְכּוֹפֵל תּוֹךְ אַמּוּנֵי פַּעַם אַחֲרָה:

כשהל יום טוב בחול מתהילין משוב להודות:

מְזֻמָּר שִׁיר לַיּוֹם הַשֶּׁבֶת: מִשׁוֹב לַהֲוֹדוֹת לַיהוָה וְלִזְמֹר לְשִׁבְיָה
 עֲלִיזוֹן: לַהֲגִיד בְּפִקּוּר הַסֶּדֶךְ וְאַמּוּנָתָהּ בְּלִילוֹר: עַל
 עֲשֵׂר וְעַל גִּבְל עַלִּי הַפִּיזוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחָתָנִי יְהוָה בְּפִקְעֵל

פירוש מלוכת

הוא צא ונלך פעולותיו. זה הוא לו לשם ולתפארת כו': (לקראת שבת כו') נלכה לקראת שבת כי
 נקור הכרחה של כל ימי ההול: (כסוכה) נכבדה: (קוף ונעשה כו'). חף שהיא סוף ימי הנעשה עכ"ל
 יסיה הכלה בנחשבה: (ונקדש ונלך כו'). ירושלים עיר הנלוכה שחם נקראת נקדש ונלך: (קווי לאי
 עוזך). הפכה הנלות: (ההנעכי ונעסר). אהנו ונקשים ונלפניך שחנחם לשכינה הקדושה וסאנר אליה
 הסנעכי ונלזק העפר שהיית עד הנה ונחפלה בעפר: (קווי לבשי בגדי כו'). ע"י נשים בן דוד שצא
 עניס לחם (קרבה וכו'). ואנו ג"כ ונקשים ונפניך שחקרב הגלולה: (לא חבושי). העיר ירושלים: (בך
 יסכו). העיר ירושלים: (ימין ושאל כו') (ונשמחה ונגילה). ע"י נשים שהיה עבני סך:

שיר של ליום: ליום השבת שיזנרו אותו בשבתות והוא נודבר בעמין עו"הב שכולו שבת: עוב
 להודות לה'. יום השבת עוב להודות בו יזכר ונשאר ימי השבע. כי האדם סניו בו נעסק
 פעולס ונשנחו זכה ונערה הגוף: ולזנר. ועוב לזנר לכבוד. לשבת לך עליון: להגיד בצוקר. של
 צלולה שחשב ליום אחד: חקך. ביום שבת העמיד: וסאונתך בלילות. בלילות. הארוכות והכבדים
 פעסם לנו זה יום השבת לנחמה. לאות על השכיחה העמידה הנחמה העלמים והלעמיס זה

בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֶּנּוּ: מִהַ גְּדֹלְךָ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עִמָּךְ מִהַשְׁלֵתֶיךָ:
 אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא יָבִין אֶת אֶת: בְּפִרוּחַ רִשְׁעִים בְּמֹד
 עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ בְּלֹא פְעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמֵדֵם עַד: וְאַתָּה מְרוֹם
 לְעוֹלָם יְהוָה: בִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ וְיְהוָה בִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יִאֲבָדוּ יִתְפָּרְדוּ
 כָּל פְּעָלֵי אֱוֹן: וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי בְּלָתִי בְּשִׁמְן רַעְנָן: וְתַבְטֵם
 עֵינַי בְּשׂוּרַי בְּקַמִּים עָלַי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צְדִיק בְּתִמְרוֹ
 יִפְרָח כְּאֶרֶז בְּלִבְנֹן יִשְׁנָה: שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּהַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
 יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעְנָנִים יְהוּ: לְהַקִּיד בִּי יִשָּׂר
 יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ:

יִי מְלֶךְ גְּאוֹת לְבֶשׂ לְבֶשׂ יִי עַז הַתְּאָזֵר אֶף תִּפְוֹן תִּבְל בַּל תִּמְוֹט:
 נִכּוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאִז מַעוֹלִם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יִי נִשְׂאוּ נְהָרוֹת

פירוש מלוקט

עַל הַאֲמוּנָה. לְהַאֲמִין שֶׁאֵתָּה נֹאֲמָן לְשֵׁם כֹּכֵר: עֲשׂוֹר וְכַל. מְפֹרָשִׁים לְמַעֲלָה: עַלֵי הַבִּיזָן. כּוֹעֵם הַשִּׁיר
 צַפָּה עַל הַכּוֹר: כִּי שׂוֹמֵה הֵנִי. צִוִּים הַשְׁבָּח שִׁישׁ לִי פְנָאֵי לְהַבְּזוֹן צַפְעִלְךָ הַלְרֵץ יִקְדֵם בְּחַמְדָּה פִּעֲלָם
 צוֹנְעֵשׂ יָדֶיךָ. שׂוֹמֵם בְּצַוֹּנָה כּוֹנֵם: מִה גְּדֹלוֹ מַעֲשֵׂיךָ. הַבְּרָמִים הַשְׂמִימִים: מֵאוֹד עֲנֹקוּ מִחֲשׁוֹבֶיךָ.
 צַעֲלוֹם הַשְׁכֵּל הֵלֵךְ. עֲנֹק מִשְׁאוֹל צַעֵל הַכִּלְיוֹן וְהַכֶּסֶד. מִי יִמְלֹאֲנוּ לְהַשִּׁיב סְכִּילֵנוּ. שֶׁל עֲקוֹר הַהַעֲדָר
 הַזֶּה כְּבִשָּׁם צִבְחֵי שׂוֹמֵר הַשׂוֹמֵה: צַבֵּר. לְשׂוֹן צַעֲרָה רַעַע. כִּצְעֵר מִדַּעַת כְּעוֹר וְרִיק מִן הַדַּעַת: לֹא יִדְעֵי.
 בְּצַהֵי שׂוֹמֵם וּבְדֹל מַעֲשֵׂיהֶם: זָחָה. הַלְרֵץ הַשְׂמֹנֶה. הַיִּסָּה כִּנֵּן עֲדָן. קוֹדֵם שְׁהַקְלֵקֵל הַעוֹלָם: צַכְרוֹת
 רַעֲשִׁים. צַקְצָה מְרִיחָה רַעֲשִׁים: כּוֹוֹ עֵשֶׂב. כִּי לֹא הָיָה חֲמִירִים לְרַע: וַיִּלְוֵו. וְכַשֶּׁהֲלוֹ: כּוֹעֲלֵי אֹהֶן
 נוֹלַד קִלְקוּל וְכִלְיוֹן הַעוֹלָם עוֹמֵם: לְהַשְׁמֵדֵם. כִּי רַעַע נוֹכְלָה עֲלֵנוּם: וְחֲסָה נוֹכְרִים לְעוֹלָם ה'. מִכֵּל מִקּוֹס
 אֲתָּה מְהַרְוֹם כְּשֶׁאֲתָּה עוֹשֶׂה דִין בְּרַעֲשִׁים: אֲוִיבֵיךָ ה'. הַמַּעֲלִים לְשׂוֹמֵם אֲוִיבֵיךָ הַרְעִים לְבִירוֹתֶיךָ:
 יִחְפָּרְדוּ מִן הַלְדִיקִים וְהַיִּשְׂרִים. זֶהוּ סְכִּילִת מְלִיחָה רַעַע לְבַחֵן צוֹ הַעוֹב לְנוֹעַן יִסְבְּרוּ וַיִּחְלַצְנוּ וַיִּלְרַעַ
 הַעוֹבִים. וַיּוֹפְרְדוּ הַרְעִים וַיִּחְלְלוּ פְרִי דְרַכָּם: וְחָרַם. תְּרוֹמַתָּה קְרִיבֹת לְדִיק בְּדַעַע כֵּל קִרְנֵי רַעֲשִׁים:
 כְּרָאִים. מִלֵּא יִיֵד. לְרַוּוֹחַ עַל עֲשָׂרָה קְרִיבֹת שֶׁעֲלֵנוּ מִיִּשְׂרָאֵל וְעַדִּי לְחַזוֹר לְהֵם: קִרְנֵי. רַמַּז מְהַשְׁכֵּר
 צִיחֹד עַל עֲלֵנוּ. הַיּוֹחַ וְשִׁיחַ ה' ע"י קֶרֶן הַשָּׁמֶן. כְּעִינֵי שֶׁדְּרָשׁוּ ז"ל רַעַע קִרְנֵי צֶה'. וְלֹא פְכִי. זֶהוּ
 מְסִיִּים: צִלְחֵי צַמּוֹן רַעַנָן. הוּא שׂוֹן שֶׁל קֶרֶן הַמְּלוּכָה הַקִּיּוּמָה לְהַשְׁקֵעַ וְצַחַת צִרִים וְלַחַת עוֹלָם. וְרַמַּז
 ב"כ עַל וְלִכּוֹת צִיחַ יוֹסֵף שְׁמֹנֶשֶׁל לְקִרְנֵי רֹאם. שִׁהִיוּ לְחֲמִידִים צִיד וְנֹלְךְ הַמַּשִּׁיחַ שִׁילָא מְחַלְלִיו. כּוֹוֹ
 שֶׁכֶּבֶר הַיּוֹ חֲחַת יָדוֹ: צִלְחֵי. לְשׂוֹן צִלְחֵי: צַשׂוּרֵי. צַפְלָם וְקוֹרֵי. שִׁהִיוּ לְחֲמִידִים צִיד וְנֹלְךְ הַמַּשִּׁיחַ שִׁילָא מְחַלְלִיו. כּוֹוֹ
 אֲוִלֵי יִמְלֹאוּ לוֹ עֵילָה לְהַשְׁחִימוֹ כְּעִינֵי וַיִּמֵי בְּאוֹל עוֹיֵן אֶת דוֹד הַבְּצִיעַ עֵינֵי נִקְוָמוֹ מֵהֵם כִּגֵּד עֵינֵם
 חֲרַעָה: צַקוּיִם. צַעֲוֹמִידִים עֲלֵיו מְרַעִים וְלִשׂוֹן קוֹל הַעַם צַרְעָה. יִאֲוֹר אֶם מְרַחֵק יִרִים מְלַחְמָה רַעַם
 שְׂרִים וְחֲרַעָה: הַשְׂנוּעָה אֲזִינֵי. קוֹל שֶׁכֶּרֶם צַרְעֵם יִבְעוּ יִרְחוּ צִי: לְדִיק כְּחַמֵּר יִפְרָם. כּוֹפֵי חִיבּוֹם
 קָרָה. וְרַמַּז כּוֹסֵף ק"ף יִמֵי מְרַע"ה צַעֵל הַתּוֹנְנוֹר הַסְּפֵלֵל עַל חִיקוֹנוֹ וְלִמְחִחוֹ כְּחַמֵּר. לְשֶׁחַם פְּכִי
 וְכִלְרֵי. שְׁנַצְנוּ וְחֵלֶיף, וְהֵם בְּצוֹהִים בְּצַחֲלִינוֹם: יִשְׁנָה. עֵיקְרוֹ מְהַלְרִימֵם חַד בְּגִיט. גְּדוֹל יִגְדְלוּ וַיִּלְמְחוּ
 שְׁחוֹלִים צִבִּים ה'. צִבִּי הַלוֹים: בְּחַמְלָרוֹם ה'. יִפְרִיחוּ. פְּרַחֵי לוֹיֵם מְשׂוֹרְרִים שֶׁעֲמַדוּ מְצִיּוֹ: יִנּוּבוּן. כּוֹוֹ
 עֲחֻצּוֹת שְׂרִי: צִבִּיעָה. לֹא יִסְפֵּק לְחֹמֶם וְדַשְׁוֹהֵם. וְלִפ"ד דַּשׁ הַכ"ל פִּירוּשׁ צִבִּיעָה יִסְחָצוּ חִסּוֹם לְשִׁיבָה:
 לְהַגִּיד. וַיִּגִּידוּ כֵּל אֲדָם עוֹמֵל ה' וְעוֹשֶׂהוּ יִסְכִּילוּ: כִּי יִשֵּׁר ה'. דְּבַרְיוֹ יִעֲשֶׂה עִם הַיִּשָּׁר הוֹלֵךְ. וְלֹא
 עוֹלָהה צוֹ. אֲשֶׁר עִם שְׁמוֹת צִלְרֵץ לְהַצִּיד אֲוִיבִי. וּבְגוֹדִים יִקְחוּ מִמֶּנָּה. וְלְדִיקִים יִשְׁכְּנוּ לַעֵד עֵלִים:
 ד' וְלֵךְ. צִוִּים הַשִּׁי שֶׁצוֹ נִבְרַח הַאֲדָם. לִכֵּן יֵשׁ צוֹ חִיבּוֹם כּוֹסֵפְרוֹ. שֶׁהוּא סְכִּילִים הַצִּרִיחַ אֲשֶׁר יִלְוֹ
 לַעֲבָד לוֹ וְהוּא יִפ' מְלַכּוֹ וְלֵאלֹהֵיוֹ: גְּאוֹת לְבֶשׂ. עֲלֵיו גְּאוֹהוּ צִוִּים: לְבֶשׂ ה' עַז.
 צַקְלִיּוֹם הַחֲחֻסִים: אֶף חֲכוֹן הַצֵּל. ע"י עוֹז זֶה שְׁמֹלְצִים אֲחוּם מְלֹמְעָה וְאֵד הַעוֹלָם
 מִן הַאֲרֵץ גּוֹרֵם סִיּוּד הַשִּׁפְעַ מְלֹמְעָה כְּפִלִּים. מְהַשְׁכֵּם הַעוֹלָם: צֵל חַמוּעַ. שֶׁלֵּא חֲחַצוֹר לְחַמוּעַ
 צִבּוּהוֹ אֶם אֲדָם אֵין לַעֲבָדָה וְלַשְׁמֵרָה: כְּסֵאֶךָ. כְּכֹא וְלִכּוֹתֶךָ: מֵאִז. מִי שִׁישׁ אֲדָם עַלֵי אֲרֵץ. כִּי לְרַעַ

קולם ישאו נהרות דכים: מקלות מים רפים אדירים משברי ים אדיר
 בפרום יי: עדותיה נאמנו כאד לביתה נאנה קנש יי: לארץ ימים
 כסמל נסול עמסליץ כסן ויש חומרים אהות קנסה סמלס כך סמלס סרנ נסו
 חמדת ימים :

למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו הריש
 לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תף בעור געים
 עם נבל: תקעו בחדש שופר במסה ליום חגנו פי חק
 לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו
 בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסיבותי
 מסבל שכמו בפיו מדוד תעברנה: בצרה קראת ואהלצך
 אענה בסתר נעם אבהך על מי מריבה סלה: שמע עמי
 ואעידה בק ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בק אל זר
 ולא תשתחוו לאל נכר: אנכי יהוה אלהיך הפעלך מארץ
 מצרים הרחב פיה ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי
 וישראל לא אבה לי: ואשלחהו בשרירות לבם ילכו
 במועצותיהם: לו עמי שמע לי ישראל בדרךי יהלכו:
 במעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: משנאי
 יהוה יבקשו לו יהי עתם לעולם: ויאכילהו מהלב חטה
 ומצור דבש אשביעך:

פירוש מלוקט

ושפט חכון כסאו: חעולם. מני עד. כמו לעולם ועד לעולמי עד. צלי הפסק. כך פס הפ"ס גיאורו
 נעדי עד ועולמי עולמים: אהה אל. גם נערס חולל חרץ: נשאו נהרות. הם נהרות הארצה
 סידועים שנהם נמשלו חרבע ונלכות. כח"ס ז"ל. קיבל החסורר ישנן לכסא שופט דק לא נערס ברא
 לא מעו מנלכות: נשאו. ראש על עומך: נשאו. בחורבן ציה ראשון טסכן צו ה' ו נשאו. נשאו: ישאו.
 לנחיד במלחמה גוג ומגוג כי יתלבו מלכי חרץ. אשר קבלו מלכותו וידיד כי לה' המלכות ועומל
 צברים. ובה' זרו נשאו ויהנשאו עליך: דכים. מלשון דכו במדינה. לרנס לשנור ולעקור חס הכל.
 ור"ק אומרת ישאו דכים. ישאו צברס ונשס: ונקילות מים רבים. מן הקולות שנהם ניסנס סודה
 (שס כלומר קול ה' על המים ובו' ה' על מים רבים): חדירים. אלו ישראל הנקיייעים חוסס
 יבס יצולו ומצרי יס נברס. כי חס סס חרי ה' (לנו) ננרוס הכיס וסיסה לה' הנלוכה מלכוסס
 די לעלמין לא ההחבל. חתון על משפטו יס ולא חנוט הצל: עדותי. יעודיך: נאמנו מחד. להקייס:
 לנציה. סהוא נחוס קודש ולא יא לחולין: לאורך ימים. כל ימי עולם ולס יארכו הימים אשר אין
 צהס חסך. לא יאבד חזון ולא ימול מדבר ה' חלה. שלא יחלל קדושם הכיס צפוס זמן. ופ"ס
 שסנס בקדושחו עומד. כי לא זכ סכינה וננו (ונכרות לא ישפטוס) ויהא לעולם מדור קדש: נלוה.
 מלשון נחוס אלהים. צבקל נאוכס

ולאמר כך חוננים פזנון זה :

סימן אברהם חון אחות קטנה תפלותיה. עזרקה ועונה
תהלותיה. אל נא רפא נא למחלותיה. תכלה
שנה וכללותיה: בנזעם מלים לה תקראה. ושיר
והולים כי לה נאה. עד מתי תעלים עינה ותראה. זרים
אובלים נחלותיה. תכלה שנה וכללותיה: רעה
את צאנה אריות זרו. ושפוך חרונה באומרים ערו. וכנת
ימנה פרצו וארו. לא השאירו עוללותיה. תכלה שנה
וקלותיה: מתי תעלה. בתך מבור. ומבית בלא.
עדה תשבור. ותפליא פלא. בצאתך בגבור. להתם וכלה.
מכלותיה. תכלה שנה וכללותיה: חילה קבעו.
הגוי בלו. וטיבה שבעו. ובזוי איש לו. ולבה קרעו.
ובכל זאת לא ממך נעו. מעוללותיה: תכלה שנה
וקלותיה: זמירה שבת. והשקה תגביר. לחפז
קרבת. יודה ותעביר. מלב דאבת. נפשה ותסיר. לבקש
אהבת. בלולותיה. תכלה שנה וכללותיה: נחה
בנחת. לנה רבצה. רב נזנחת. מדוד חפצה. והיא
כפורחת. עלתה נצה. לא הבשילו אשכולותיה: תכלה
שנה וכללותיה: תקו וגילו. כי שוד נמר. לצור
החילו. בריתו שמר. לכם ותעלו. לציון ואמר. סלו סלו
מסלותיה. תחל שנה וברכותיה: וסור ספן בניגון סקב:

ובליל סני נוסגים לוונר נוקוס אחות קטנה פזנון זה:

הון תחזן על בניה לה שבים. ובפסח לסניה נצבים. יראים
עת יקראו לדין. כי על בן באו נכאבים. זכור תזכור
רחמים: יום בדין. הפר פעם וזעמים. עת תדין. ליראך ולהושבי
שמה המה יושבי. על מדין: קרב לי שנת נואל. ופדני. על מי

ערבית ליל ראש השנה

מְנוּחֹת הָאֵל. תִּנְחָגִי. וְזָכוֹר לִי זְכוֹת אִישׁ תָּם. עַל לִבְךָ פְּחוּתָם
שִׁימְנִי :

ואח"כ' אונג קדיש ונחפלקין ערצית זכוונס גדולה :

יִתְנַדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעֲוִיתָהּ וַיִּמְלִיף
מַלְכוּתָהּ. וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנְיָהּ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא
שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלֵמָא . יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח
וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִתְמַתָּא
בְּאִמְרֵן בְּעֵלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואונג ססזן בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ : ואונגרים הקסל זלסס :

יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא רֹאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים יְהִי שֵׁם
יְהוָה מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וּמְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרַכְוָה וְתַהֲלָה :

אי קיריספונדאן קון צוז אלטא :

ועונין בקול רס בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד :

אצוז לכויין לקנל חוספת קדוסת י"ט על ה' זחינות נסנתו זח' תינות טיש זנרוך ט'
וכו' ע"ד זס ברוך נפס ה' רוח המבורך נסננס לעולם חיס ועד ימידס :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ
מַעֲרִיב עַרְבִים. בְּחֻקָּמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבַתְּבוּנָה
מְשַׁנֶּה עֵתִים. וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִינִים. וּמַסְדֵּר אֶת הַזּוֹכְבִים
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמַי וְלַיְלָה. גּוֹלֵל
אוֹר מִפְּנֵי הַשֶּׁדֶךְ. וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַיּוֹם יוֹם יַמְבִּיא

פירוש מלוקט

מַעֲרִיב עַרְבִים. אונג לסון רביס על כל ערב וערב : (כרלוו). עפ"י רלונו ש"ח ז"ל א"ש
העעס : (צורס יוס ולינה). לא כאמונת עוים הקדמונים בעלי שניות שהאוינו שליוס
ולילה לכ"א צורס לנדו. או כ"ל שהיוס והלילה כ"א זריאס עיודתס ונהצורס יס' לא שהלילה העדר
שאור : חס שאור. (גולל אור) ופני (חסך) זכר' וונעציר יוס ונביא לילה ונבדיל וכו'). כל' שנוסס
זכל אסר מנשס זכ"ע : ונרן התצבר ז"ל ס' בתיס כ"ל דל' ועריב ערבים היס כיניו ללרוס
תבאים על ישראל : (זכמונה פוסס שעריס). כנ"ס פוסס סער לדוסקי זכסוניה : (ונסנה עסיס) .
פנא כעו לעסוס זלרה כנש"ס עס ללרוס ועס למוז כו' : (ונסליף א"ז הזנוים). כנ"ס מז"ל (שסס
ק"ו) א"י דעסך דקאי לזק זיתצרב נהרזכס ונוקעי ל"י זכורס :

לְבַלְבֵל לַיְלָה. וּמִבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אַהֲבַת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְכֵנוּ וּבְקוֹמָנוּ נְשִׂיחַ בְּחֻקְךָ וְנִשְׂמַח וְנַעֲלוּ
בְדַבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקְתֶּיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה: וְאַהֲבַתְךָ
וְחַמְלַתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
אֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְכוּן אֲרוֹן הַכֹּל. יוֹד. הִי. וְיוֹ. הִי. הִי הוּא וְהִיא
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ ה' יְהוָה אֶחָד:

לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים:

וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: ע"ב

לְרִיד לְהַפְסִיק בֵּין מַלְכוּת שׁוּמִים לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת לֹא תִשָּׂא אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לֵבְבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם
עַל-לֵבְבְךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָן וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלַחְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׂכְכְּךָ וּבְקוֹמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-
יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְטַת בֵּין עֵינֶיךָ: לֹא תַחֲמוּד וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

פִּירוּשׁ רִשְׁוֹ

ה' אלהינו ה' אחד. ה' שהוא אלהינו עשה ואלו אלהי האומות ע"ל. הוא עשיר להיוש
ה' אחד שנאמר כי אז להפוך אל עמים שפה בצורה לקח
טוב בשם ה'. ונאמר ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד: ואם צ"ל עשה דבריו ונאמנה אינו דומה
עושה מאמנה לעושה מיראה: צ"ל לצד. שלא יחל לצד חלוק על המקום: וצ"ל כפ"ש.
אפילו הוא נועל את כספו: וצ"ל מאודך. ככל ממונה: והיו הדברים. ומהו האמנה והיו
הדברים האלה שמתוך כך חסה נכיר בהקב"ה ומדבק בדרכיו: אשר אנכי מלך היום. לא יחך
בעיניך כפקודת המלך ישנה שאין חס חושבה אלא כחדשה שהכל רצין לקראחה: ושנכחם. לשון
סידור הוא שהיו עמודים סביב שם ישאלך חס דבר לא חסה לרין לנעם אלא חומר לו מיד
לצדך. חלומים ג"כ קרוים צנים: ודבר צם. שלא יחל עיקר דיבורך חלל צם. עשם עיקר
ואל העשם עמל: צם צ"ל וצ"ל צ"ל. ככל דרכך דעו: (וקשרם לאוח על ירך). אלו קבילך
שמועו: (היו לטעם). אלו חסילין שבראש. ועל סם מנין משויהם נקראו עושפת. עט כחפי שמים.
פ"ב באפריקי שמים: (בין פיך). כנונה חלא הוא מכוון בין העינים:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ
 בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
 יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ לֹא תִנְעוּב וְאִסַּפְתָּ דָגָד וּתְיַרְשֶׁה וַיִּצְהַרְרָה :
 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ : הַשְׂמֹחַ
 לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה יַפְסִיק עָשֵׂי אִפְיָהוּה בְּכֶם וְעָצַר
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטַּר וְהֵאדְמָה לֹא תִמָּן אֶת־יְבוּלָהּ
 לֹא תִרְצַח וְאִבְדְתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַפְּטָה אֲשֶׁר יְהוָה
 נָתַן לָכֶם : וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי־עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
 נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם
 בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ :
 וְכִתְבֹתֶם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ : כִּבֵּד אֶת אֲבִיךָ לְמַעַן
 יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאַבְתֵּיכֶם לֵאמֹר לְהֵם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

פירוש רש"י

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה : (תלמוד אהרן הכהן) : שיהיו
 עליכם מדינים כאלו שנתעם בו ביום : (למהנה חס ה') : עשו מהנהנה : (ולענדו ככל לצבאם) .
 עֲבֹדָה שֶׁהִיא בְּלֹב : חו' הפעלה : (יורה) : היא רביעי' הנופלת לאחר הזריעה : (ומלקוש) : רביעי' סיוכוס
 סמוך לקליז למלחם הסבושה בקשיה : דבר המוחזר נקרא מלקוש : (ואכלה ובענת השמרו לכם) : כיון
 שהיהו זוכלים וטענים השמרו לכם שלא תבעו : שאין חס מורד בהקב"ה חלל מוסך טענה : שנלמד
 פן תאכל וטענת ונקרך ולאךך ירבוין מה הוא חומר אחריו ורם לבנך וטענת : וטענת : חק לאחר
 שחבלו היו מלוכין בנזוח : ועשו להם לילה : לשון מחילים : כמו ויקחני בליים רחמי : או נקראי לילים
 ע"ם ורחיסם חוסו כמו מליץ מן המרכיבים : סבלה : לצע ירוק כרקיע לבוע גדם חלזון : ולא סחורו אחרי
 לצבאם : כמו מוסר הארץ : הלכ והענינים הם ומגלים לבוך ומסרקים לו חס העצירות : העין דואם
 וסלכ חונד והבוף עושה חס העצירה : (אני ה') : נאמן לשלם סכר : (אלהיכם) : ליפרעו : ואשר הולאסי
 (אחכם) : על מנה כן מדיסי אחכם שהקבלו עליכם בזירויסי : (אני ה' אלהיכם) : עוד למה נאמר : כדי שלא
 יאמרו ישראל עמי מה אחר המקום : לא טעשה וטעול סכר : לא עושין ולא טעלין סכר : על כחכם
 אני מלכיכם : וכן הוא אומר חס לא ניד חקם אעלון עליכם :

פירוש מרעב"ן

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם : מהסורה היא קס סיס ומכלל הן חסם שומע ללו : כשבע : נרץ לסחסי סנין :
 לסם להם : כאן ומזרח ח"ה ע"ה : כימי השמים : לעדן שאין הסקק למחטם סלקק לאנזוס
 ונזיסוס

ערבית ליל ראש השנה

לג

אמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-כנפיהם בנדיהם לדרתם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם לא תנאף ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם: וזכור את יום השבת למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם

פירוש מרעב"ן

אמר, לאמר, האלף נחה, לרוב השווים בה. כי היה ראוי לינקד צח"ס כמו לאכול, והוא נקוד באורו על הרוב לך אומר. אמנם כשא"ל לפרשו כך כגון כאלן, אז יאמרו הפשטנים: מה לנחך הענין ולחוקו, אולם לדעתו כל לרמוז על איסור הוקפה דהוסי לילית כדל' בהנחיקו שלם הוקף גורע, והזכיר כאלן לאומר, כדלמדין בעלמא, וזו דלמדין בעידן ריחחא אנשי זעפה, ולא ענש אל"כ הזהיר: דבר, לשון עז, כי קשה עונש הונגעל ונולח לילית שעליו הכחיד אומר לחת כנסתו הארץ וינערו רשעים ונונה, ונפני שהיא נולוח קלה, ושקולה כנגד הסורה כולה; ולאמרה, הזהיר גדולים על הקטנים ל"ל, ונכחן קונך למ"ש קטן היודע להחטף חביו עושה לו לילית; ואמרה ל' דבר, נגד שכרה הגדול' שב"א חז"ל כל הזהיר בנול' זוכה ונשמשין לו כ"ח נולוח עבדים, שנא' יחזיקו י' אנשים ויכל לשונות הגוים בכסף איש יהודי, ונתן שכרה בעוה"ל שונענו מונעסה דחלמיד עם הזנה שבכרכי הים הידוע; ועשו, ולא וין העשו ונדלח כחבי ויעשו דרשו שבכרה בגוי, איברא לא קי"ל הכי: להם, ומשלהם: לילית, לשון פחילים החלויים ויולאים, כמו בלילית ראשי; על כנפי, לריכה שחא וכה בכנף; כנפי, יכול אפילו בעלה ג' וה' בנשנע, ח"ל על ד' כנסת, ומה ח"ל כנפי ונלמד ששיל לבעלה ה' ויותר גד' כנפיה המרוחקין, כך ל"ל: בגדיהם, שלא יבוא חשי' אשה על אמה וי. ק. א אחר ובה תכלה ותגלה בה: לדורחם, שוהבה בכל זמן ובכל נקום; ונתנו, שלא יארגוה עם הכגד: על, עם, וכמוהו רבים: לילית הכנף, שאר וינין בתימן פוערין, גם למדו שמתחיל בלבן ויין כנף: יקפ פחיל, לריק להפירד בין הדבקים: פחיל, עווי ושזור: הכלה, גוון כענין הכחול וכקיע בעהרהו, ולובעין אהו דם חלזון כריה שבים דונה לרג וסונע ימיי, ילוד נוקלונח דלור עד חיסה: והיה, הויה אחס לכולן שארבעתן נולוח ח' ונעכבות זא"ז: בין וכאיתם וחסוהו ל"ל: וכאיתם, פתע לכסות לילה, וכאיתם חותם נלכות שעליכם: וזכרתם, כליה תנזיה לדי זכירה, כג"ל כוונת הכרייה בהם עפד"ה ועין ג' ה' הויות להמחיק ה"ג, ל"ל הזיין, בין וזכרתם וחס ל"ל: כל מלוח, לילית (יא"ל) ג' ח"ר וח' חועין וה' קשרים הכי חרי"ג: ועשייתם, זכירה ונזיה לדי עשייה: ולא תסורו, כמו וחסוהו הארץ' הלז והעיינים הם ורגלים לגוף שני פקדוני עבירה, העין רואה והלב חונד, והגוף עושה העבירה, וכחוב תנה בני לך לי ועיניך, אין יבנה לי לך ועיניך אל ידע דחא דילי, ל"ל בין ועשייתם אחס: אחרי לבבכם, זו מניוח במ"ש אחר ככל גלבו: ואחרי עיניכם, זו זמח כענין שאלמר כי היא ישרה בעיני: אונים אחריהם, זו ע"א, כענין שנא' ויזנו אחרי הבעל: לנען תזכרו ועשייתם, לעשות זכרון כונעסה, למדך שהחשב לעשות נולוח ונאכס ולא עשאה ועלה עליו כאילו עשאה, וכן הוא אומר ולחושבי שנו: לריק להפח זיין דמזכרו, ולהפירד בין ועשייתם וחס: כל ונולוח, לרבות משנחת לנשערת סיגוה וחקוהו כהוים ונונה נזיחים: והייתם קדושים, הנולוח בכלל ונקדשין החדם היות חזובנח עליונה, וביחוד בנולוח לילית שדנהו נעלה, וכ"ש על ריב"א כשהיה מהעטף בקדישין המזויילין ודוונה לנללך ה' לבושה, וכש"א שנקדשן של ישראל לבושה בחלב סיור ושער ראשו כעמר נקי, נגד הלילית שהם של לומר, כביכול דועין לבוסמן, אכז"ל שהקב"ה נשעטף כס"ך וקרא לפני מנע"ה י"ג וידוע: חזי ה', נלען נלמס שכרו אליהם, נלען ליפרע ונפגובר: אשר הולאחי אחכם, ע"ש כן

ה

מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם לַהֲיֹוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים לֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: וַיֵּם נִקְרִיאתָ עֲמַע עִם פִּסְוֹק נִרְוֹךְ עִם רַעִים חִינּוּם פִּסְוֹק ג' וַסְחַד עַד

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמַת:

אָמַת תִּמְוָנָה כָּל זֹאת וְקָיָם עָלֶיךָ. כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאִין זֹלָתוֹ. וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים. הַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּבָנוּ מִכַּף כָּל עֲרִיצִים הָאֵל הַנִּגְפָרַע לָנוּ
מִצְרֵינוּ. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ
בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמוֹט רַגְלֵינוּ. הַמְדַרְרִיכֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ
וַיָּרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ: הָאֵל הָעֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה
בְּפָרַעֲהוּ. אוֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמְּגַה בְּעַבְרָתוֹ
קָל בְּכוּרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחִירוֹת
עוֹלָם. הַמְּעַבִּיר בְּגִיּוֹ בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף. וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם
וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רְאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ.
שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ. וּמְלָכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מִשֶּׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה. בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֵם:
מִי כַמְכָה בְּאֱלִים יְהוָה. מִי כַמְכָה נְאֻדָר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
תְּהִלַּת עֹשֶׂה פְּלֵא: מְלָכוּתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רְאוּ בְּגִיף עַל
הַיָּם יַחַד כָּלֵם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם

סירוש מר"עבין

מדיי אהכס. טקנלו עליכס בזרוחי. ל"ל בין אהכס ווארן: גאלך מלריס. אני טוח טפנאטפ
בעלריס בין טפס של זכור לשאינה זכור. אני מנחין ועמיד ליפרע ונני שחולס קלא שילן צנגז.
זאוור טכלס חול. וקוד טחכלס ידוע כי היס טכליס אור עם מושך העי". וקוד אחר אל חבל. חול קל"ח
שילן בקוף זמני ארס. לכך הולך להזייר ולא טחורו. והוא טקייס: להיוס לכס לאלהיס. הוא הדי
הוא המשלס זכר עוב. ועס שויס אל טערכ. והוא טחור וקייס בטוב זיטוד שלס: אני ה' אלטיכס
בעל הטמול לעוציס ולחייניס. אני הוא ה' טעופס כל אלה. אני ה' ולא אחר. שין רשאי להפסיק בין
אלטיכס לאתס. טעוס טכא' וס' אלטיס אטס. אכן לכך ליחן ריוס קלס בין ז' הטיצוס שלס ינטיט
הל'. אטי"ט טחור טיץ' וואורס ה' אלטיכס (כל יסיד יוכל לאנורו ענו. או יכוין ללחס על ידו) כדי
לחשליס רע"ס טיצוס כחנין רע"ס אכריו של ארס. וואורס טעס ז' אטס. הוא טפסלס טנרכס.
ואינו מלערך לחנין טיצוס של ק"ט:

מלכותך

(לחו). כמ"ט ז"ל מלח"ד לנולך ז"ו טנכנס וכו' והיו הכל שואלין איחס המלך ממני שהוס
ז"ו כוורוס אכל כשנגלס הקב"ה על היס לא הולך אסר עהס לשאול אלס כיון
שלאורו טססו כולס ולערו זס עלי

לד ערבית ליל ראש השנה
יעד: ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק מפניו.
ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלפני לחיים טובים
ולשלום. ופרוש עלינו סבת שלומך ותקנתנו
מזגנו בעצח טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך.
דמנו בעדנו. ופרוש עלינו סבת רחמים ושלום: ברוך
אתה יהוה הפורש סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
ועל ירושלים אמן:

ואם חל בשבת נוסיפין זס:

שמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורות
ברית עולם: בני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי
ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש:

וכשחל בחול נחמיל נכאן:

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם
בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו
לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם: ואומר החזן

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעיתה ונמליך
מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. בתייבון וביומיבון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא
שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא
ברוך הוא לעלא מן כל ברקתא שירתא תשבחתא ונחמתא
דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

פירש מלוקט

השכיבנו (וכו) (וכו) והגן בעדנו והסר נועלינו חויב וכו'. עפני שכל פחד פחאוס טואח
נלחוס ועלילות חויב וכל טען ופגע דע צאים עפ"י רוב דק צלילה להפריענו ננווסה
וכן גנבים ושודדים וזמיקין וזוויס רעוה דק צנוחטך נעסיס. לכן נחקנה הסלה ובכמה זו טסול
יש' יסחירו כלל כפיו וישנוכו וילילו לעד

וקודם סעמידה יכוין צקוד ה' לפחות כללות הכונה כי צר"ה נעשית סילירס דוגמת
 כריסאם ספולס. ומלכות שונים ירדה בצריסאם קודם ערבית ועתה היא העולה עד
 הסבירה שצטט קלוותים וזו"ן ונשהווסין צכפר פ':
 אין ראש השנה או כפור דיראן לה עניינה קון צו אלטה סודו חיל קסל אינפירו
 לו דירצו חים דיזיר סינפרי צלחט:

אֲדַגִּי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק . וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב . הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא . אֵל עֲלִיּוֹן . גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים קִנְיַת הַכֹּל . וְזוֹכֵר
 חַסְדֵי אֲבוֹת . וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

צנוקה זס יס צו י"א תיבות וצכל יום עי"ת יס לו לכוין צתיבה א' וציהיכ יכוין אלתיס
 סיים . וחס י"א תיבות כסנווני סקטורת :

זְכַרְנוּ לַחַיִּים : (אל) מְלַךְ חַפְזֵי בַחַיִּים . בְּתַבְנוּ בְּסִפְר
 חַיִּים : לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים . (אל ח.) . מְלַךְ
 עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (גס יְהוָה אל שדי) מְגַן
 אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַגִּי . מַתְּיָה מַתִּים אַתָּה : רַב לְהוֹשִׁיעַ .
 וּמוֹרִיד הַסֵּל . מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד . מַתְּיָה מַתִּים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים . סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים . וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
 אֲסוּרִים . וּמְקִים אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת
 וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלַךְ מַמְיָת וּמַתְּיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

מִי כְמוֹךָ (אב) הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים לַחַיִּים .
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מַתְּיָה הַמַּתִּים :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמּוּךְ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה :
 לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכּוֹ לְאֵל בִּי הוּא לְבַדּוֹ מְרוֹם וּקְדוּשׁ :

לה

ערבית ליל ראש השנה

ובכן (ביחוד ע"כ כבוד לוחיות ספסוק ויסע וסוף כבוד לזכרון סקדס שש
יסנדך צעולס) יתקדש שמך יהוה אלהינו על
ישראל עמך:

ובכן (ע"כ לוחיות ספסוק ויסע וסוף כבוד סוד יחסק) תן פחדך יהוה
אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה
שבראת. ויראוך כל המעשים. וישתחוו לפניך כל
הברואים. ויעשו בלם אגדה אחת. לעשות רצונך בלבב
שלם. שידענו יהוה אלהינו שהשלטון (או שהשלטון)
לפניך. עוז בידך וגבורה בימינך ושםך נורא על כל
מה שבראת:

ובכן (ע"כ לוחיות ספסוק ויסע כבוד יעקב סאמר צעמל"ז) תן כבוד
לעמך תהלה ליריאתך ותקנה טובה לדורשיך.
ופתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצך. ששון לעירך.
יצמיחת קרן לדוד עבדך. געריבת גר לבן ישי משיחך
במהרה בימינו:

ובכן (ע"כ סמות סינל"ס ע"כ פסוקים סנ"ו וסוף כבוד דומע"ס סוד ל"ק
ולק) צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו. וחסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה. וחרשעה בקלה (לילס
סרעסס) בעשן (סנאל) תבקה. כי תעביר ממשלת זרון מן
הארץ: יש גורמין צעסן.

ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו מתרה על כל מעשיך
בהר ציון משבן כבודך. ובירושלם עיר
מקדשך. בכתוב ברברי קדשך. ומלוך יהוה לעולם
אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך בכתוב
ויגבה יהוה צבאות במשפט. והאל תקדוש

ערבית ליל ראש השנה

קָדַשׁ בְּצַדִּיקָהּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יְהוָה כוּו) הַמְּלֶכֶת
הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקָדַשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
יִקְרְבָתָנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבּוּדְתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ
קְרֵאתָ:

כסחל כמולאי סנת מוכיפין זס :

וְהַתּוֹדִיעַנוּ מִשְׁפָּטֵי צַדִּיקָהּ וְהַתְּלַמְּדָנוּ לַעֲשׂוֹת בְּהֵם הַקִּי
רְצוֹנָהּ וְהַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת הַקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְהַתְּחַיְלָנוּ
וּמִנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קָדֶשׁ וְחַיֵּי נְדָבָה וְהַתּוֹרִישָׁנוּ קְדֻשַׁת שְׁבֶת
וְקַבּוּד מוֹעֵד וְהַגִּיגַת הַרְגֵּל. בֵּין קְדֻשַׁת שְׁבֶת לְקְדֻשַׁת יוֹם
טוֹב הַבְּדִלְתָּ וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַקְדֻשָׁת
וְהַבְּדִלְתָּ וְהַקְדֻשָׁת אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקְדֻשָׁתֶךָ: עד כהן
וְהַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֵת יוֹם הַשְּׁבֶת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
הַזְּכוּרֹן הַזֶּה. אֵת יוֹם טוֹב מְקַרָּא קְדֻשׁ הַזֶּה. יוֹם
הַתְּרוּעָה (כַּשְׁבִּי זְכוּרֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה) מְקַרָּא קְדֻשׁ זְכוּרֹן
לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ נֹאֲלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא יִגִּיעַ יִרְאֶה וְיִרְצֶה
יִשְׁמַע וְיִפְקֹד. וְיִזְכֵּר זְכוּרֹנָנוּ וְזְכוּרֹן אֲבוֹתֵינוּ
וְזְכוּרֹן יְרוּשָׁלַם עִירֶךָ וְזְכוּרֹן מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְזְכוּרֹן
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךָ. לְפַלְטָה לְטוֹבָה לַחַן וּלְחַסֵּד
וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם הַשְּׁבֶת הַזֶּה וּבְיוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה.

וּבְיוֹם טוֹב מְקַרָּא קְדֻשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלֹהוֹשִׁיעֵנוּ.
זְכְּרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקַדְנוּ בּוֹ
לְקַרְבָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה

ערבית ליל ראש השנה

לו ורחמים. חום וחנונו ורחמים עלינו והושיענו. כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלוך על כל העולם כולו בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עזך. על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו. יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:

כך ישנו במצותיך. תן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה יהוה אלהים אמת. ודברך מלפני אמת ומים לעד: ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפז בננו ותרצנו. ותחזיקנו עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר. יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו. בן תחינו. ותחננו. ותאסוף גלותינו

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו. אתה הוא לדר ודר. נודה לך וגםפר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל

ערבית ליל ראש השנה

גשמותינו הפקודות לך. | לתצרות קדשך לשמור חסדך.
ועל נפיק שבכל יום עמנו. | ולעשות רצונך ולעבדך בקרב
ועל גפלאותיך ומכותיך. | שלם על שאנו מודים לך.
שבכל עת ערב ובקר וצהרים. | ברוך אל הוודאות:

הטוב בי לא כלו בחמך. המרחם בי לא תמו חסדיך. בי
מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלפני
לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה.

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם בי טוב.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך

אתה יהוה (יהוה בם) הטוב שמך ולך נאה להודות:

שיום שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו כלנו באחד

באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה
ותיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב

בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוך עז
ושלום:

ובספר חיים ברכה ושלום. ופרנסה טובה. וישועה
ונחמה. ונזרות טובות גזבר וכתב לפניך

אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום:
ברוך אתה יהוה והוודו המברך את עמו ישראל בשלום אמן:

יהיו לרצון אמרי פי וקגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי
אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה. ולמקלל

גפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לי
בתורתך. ואמרי מצותיך תרדוף גפשי. וכל הפמים על

לְרַעַה מְהֵרָה הַפֶּר עֲצַתְם וּקְלַקְל מַחֲשֹׁבוֹתֵם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֵׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעַה יְמִינֶךָ וְעַנְיִי: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהִי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה הַשְּׁלוֹם (גַּי סַפְרִי"א ל סוֹפֵר טַל מַעֲלָס) בְּמִרוֹמָיו. הוֹא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

ואם חל בשבת אומרים:

וַיִּבְרָא הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְבַרְךָ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּו שְׁבַת מְכַל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ואומר ט"ז נכמת מנן אבות:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה בְּרַחֲמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ. מְגַן אֲבוֹת בְּדַבְרֵם. מְסַיֵּחַ מַתִּים בְּנִימָרָם הָאֵל הַקְּדוֹשׁ שְׁאִין כְּמוֹהוּ. הַמְּנִיחַ לַעֲמֹל בְּשַׁבַּת קְדוֹשׁ. כִּי בָס רָצָה לְהַגִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו בְּעִבּוֹד בִּירְאָה וְפֶחַד. וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם מְמִיד מַעֲיֵן הַבְּרָכוֹת. וְרוֹב הַהוֹדָאוֹת. לְאֲדוֹן הַשְּׁלוֹם. מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת. וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי. וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ לַעֲם מְדַשְּׁנֵי עַגְג וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנּוּחַתְנוּ. קְדֹשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ. שְׂבַעֲנוּ מְטוֹבֶיךָ. שִׁמְחֵנוּ בְּשִׁשְׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהַנְּחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׁבַת קְדוֹשֶׁךָ. וַיְנַחֲמוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׂמֵךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת:

עד כאן מוסטין כטחל נטנת:

וְהַגְּדִל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעֲוִתָּהּ. וַיִּמְלִיךְ מְלַכּוֹתָהּ. וַיִּצְמַח פּוֹרְקַנְיָהּ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּסִיכּוֹן

ערבית ליל ראש השנה

ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמין
ימא שמה רבא מקבך לעלם ולעלמי עלמיא. ותברך וישתבח
ותפאר ותרוםם ותנשא ותהדר ותעלה ותהלל. שמה
דקדשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא השבתתא
ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמין:

**תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם
אבוהון דבשמיא (וארעא) ואמרו אמין:**

ימא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיקא
ירפואה ונאלה וסליחה וכפרה ורח ויהצלה לנו ולכל עמי
ישראל ואמרו אמין: עשה שלום במרומינו הויה ברקסיו יעשי
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמין:

סס סל כסנת עוסיסין:

מזמור לדוד יהוה רועי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני
על מי מנוחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני
במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה בגיא צלמות לא
אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני:
תערוך לפני שלחן נגד צורתי דשנת בשמן ראשי פוסי
רניה: אף טוב נחסד ירדפוני כל ימי חיי ושקתי בבית
יהוה לארץ ימים:

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע
שושן הללוהו בגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול הללוהו
במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

יש שונרים גם כן מזמור למודם. ואונרים סיר סנעלום חליך כסלמי. וקדש
קדש כסלס יאערי זס סנעזור ליהודה וכל סנעום סוים יסיו כנקד זס וססנל

כדי סלל יחסרו מזונסיו כל ססנס:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה:
כי הוא על ימים יסדה ועל גהרות יכוננה: מי

יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר
 לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא גשבע למרמה:
 ישא ברכה מאת (ה' וצדקה מאלהי ישע'י) ישע'י ס'ס הוי"ה גס וצדקה
 סאלה"י ישע'י ר"ה ס'ס הוי"ה ססו"ס ב' סמות מ"ג לידוסי הוי"ה) יהוה וצדקה
 סאלה"י ישע'י: זה הור הורשיו מבקשי פניו יעלב סלה:
 (שאו שערים ראשיכם יכוין כי עתה סקנ'ס נכנס נגן עדן להסחטטע פס טעמוס
 סלדיקיס חסו סאו סעריס) (וסנטלו יכוין ר"ה סהס יסוד ומלכות) (וסלו ססמי ונר
 וסלו יכוין על ר ססו"ס ת"ת סאו פסמי עולם) שאו שערים ראשיכם
 והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד
 יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם
 ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך
 הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

ולס"כ סומריס :

יהי רצון מלפניו יהוה האל הגדול הגבור והנורא עשה
 למענך ולמען קדושת המזמור הנה והשמות הקדושים
 הנזכרים בו וקדושת פסוקיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו
 ורמזיו וסודותיו היוצאים ממנו ולמען שם הגדול והקדוש
 (דיקנוסא) היוצא מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי
 די ומפסוק גסה עלינו אור פניו יהוה שתכתבנו בספר
 סרגסה וכלפלה שנה זו וכל שנה ושנה לנו ולכל בני ביתנו
 במלוי ובריוח ולא באיסור ולא בעמל וסורח בנתת ובשלוח
 ובהשקט ובטח בדי שנובל לעבד עבודת הקודש בקדושה
 ובטהרה בלי שום סרדה. פרנסה שלא יהיה בה שום
 פושעה וכלימה ואל תצריכנו לידי מתנות בשר ודם כי אם
 מידך הפתוחה והקדושה ותצליחנו והרויחנו בכל לימודנו
 ומעשה ידינו ועסקנו ותהיה בתינו מלא ברפת יהוה וגשבע
 לחם ונתתה טובים אמן בן יהי רצון:

ערבית ליל ראש השנה

יתגדל ויתקדש שמו רבא. בעלמא די ברא כרעותה. ומליך
מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. פתיכון
וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרוטט ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה
דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא השבתה
ונחמתא. דאמרון בעלמא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיבא
ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורח ונצלה לנו ולכל עמו
ישראל ואמרו אמן: עשה שלום במרומוי הוה ברחמי ועשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ברכו את יהוה המבורך:

וענין נקול יס ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא
עשנו בגווי הארצות ולא שמנו במשפחות האדמה שלא
שם חלקנו בהם ונורלנו בכל המזגם. ואנחנו (פורעים) משתחווים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים
ויסוד ארץ ומושב יקרו בשמים מפעל. ושכינת עזו בנבחי מרומים.
הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלפניו ואפס זולתו. בפתוב
בתורה. ונדעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על בן גמנה לה יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה.
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות ופרתון. למקן
עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמה להפנות אליך
כל רשעי ארץ. יפירו וידעו בד יושבי תבל כי לה תכרע כל
ברך תשבע כל לשון. לפניה יהוה אלהינו יברעו ויפלו. ולכבוד
שמה יקר יתנו. ויקבלו בלם את עול מלכותה. ותמלך עליהם
מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך
בכבוד. בפתוב בתורתך יהוה ימלך לעולם ועד:

נהיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא. יהיה יהוה אחד
(ושמו אחד):

ערבית ליל ראש השנה
 לט
 וַיְהִי כִּי יִקְרָא אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח גִּמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאֹתָיו
 אֶחָד וְאֵין יְחִיד בְּיְהוּדָו. נִעְלָם וְגַם אֵין סוּף
 לְאַחֲדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף. לֹא גִעְרוּף אֵלָיו
 קִדְשָׁתוֹ: קִדְמוֹן לְכָל דְבָר אֲשֶׁר בָּרָא. רֵאשׁוֹן וְאֵין
 רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הֵנוּ אָדוֹן עוֹלָם. וְכֹל נוֹצֵר. יוֹרֵד
 גְּדֻלְתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שְׁפַע נְבוֹאָתוֹ גִּתְנוֹ. אֶל אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ
 וּתְפֹאֲרָתוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד גְּבִיא וּמַבִּיט
 אֶת תְּמוּנָתוֹ: תוֹרַת אֱמֶת גִּתָּן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד גְּבִיא
 גִּאֲמֹן בֵּיתוֹ: לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים
 לְעֻלְתוֹ: צוּפָה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוּ. מַבִּיט לְסוּף דְבָר בְּקִדְמוּתוֹ:
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד בְּמַפְעָלוֹ. נוֹתֵן לְרֹשַׁע רָע בְּרִשְׁעָתוֹ:
 יִשְׁלַח לְקֶץ יָמָיו מְשִׁיחָנוּ. לְפִדּוֹת מְחַבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ:
 מַתִּים יִחְיֶה אֵל בְּרוּב חֶסֶדוֹ. בְּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:
 אֱלֹהֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה הֵם עֲקָרִים. הֵן הֵם יְסוּד דַּת אֵל וְתוֹרָתוֹ

(ויש חוננים יסוד תורת משה וגבואתו:)

ובצאתו מניח סכנתו ילך לזימיו ויסמח לזו ויגל כבודו וינסח נסח"ים. ויקד
 מעומד כלל שלם ונכנס חפז. וירקיק ממנו כל יגון ונכנס סלח ליק
 פמון פס לנעקטרג כי אין לו מקום אלא בנקום יגון ונכנס ומניס וקפסס. ויסס
 פס וסמס וסוז לז ויקיים ויגלו כרעס:

קידוש לראש השנה

כשחל להיות בשבת אומרים:

יוֹם הַשְּׁשִׁי וַיְבָרְכוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְגַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְגַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

קדוש ליל ראש השנה

ואם חל יום טוב בחול מתחילין כאן:

סְבִירֵי מִדְּגָן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
בְּרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנו
מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.

וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה. וְאֵת יוֹם
הַזְּכָרוֹן הַזֶּה אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה וּזְכוֹן תְּרוּעָה יוֹם
תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכְרֵ לִי צִיּוֹאת מִצְרַיִם. וְדַבְּרָה
מִלִּבְנוֹ אָמֵת וְקָיָם לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ מִקְדֶּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְּכָרוֹן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁתַּחֲוֵנוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

הַס גליל שני לומרים ססססינו וים נוסגים ליקח חזים פכי חדס על הסלקן ואס מל
במולאי טנת לומר קודס סססינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְחֹל וּבֵין אֹרֶךְ יָמִים לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין

יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשִּׁתַּיִם יְמֵי הַפְּעֻשָׁה. בֵּין קֹדֶשׁ שְׁבַת
לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשִּׁתַּיִם יְמֵי
הַפְּעֻשָׁה הַקֹּדֶשֶׁת וְהַבְּדִלְתָּ. וְהַקֹּדֶשֶׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּקֹדֶשֶׁתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁתַּחֲוֵנוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

במחילת סעודתו יעשה דברים טיעלו לזכרון טוב לפני ה' כמנואר בספר עניד מייסדים
למחרי קלרו זיל ויאסחו לדיק דרכו אשר חכמים הגידו סיננא מילתא סיא: כסאוכל
ספוחים דבנש יכוין סססססס רומז לסכינא סנקרס חקל ספוסין ועתה סוס בסס
רינא קסיא וסוכל סוסס דבנש כדי לססססס עדינא קסיא לדינא רסיא. ונכס יכוין
כסאוער

מ קידוש ליל ראש השנה
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתחבר
עלינו שנה טובה ומתוקה: (כי סיל סנקלס סנס ספר)
מראשית השנה ועד אחרית השנה:

ברתי סדל"ס סלמז יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיברתנו
אויביך ושונאיך וכל מבקשי רעתנו: (ולמר כד יאמר)
תרום ידך על צריך וכל אויביך יברתנו:

סלקא סל"זי סלמז יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיסתלקו
אויביך ושונאיך וכל מבקשי רעתנו: (ולמר כד יאמר)
סורז ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בקיי: סורז
סורז צאו משם סמא אל תגעו צאו מתוקה הברו נשאי
כלי יהוה:

חמרי דלמירנוס סלמז יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיפתמו
אויביך ושונאיך וכל מבקשי רעתנו: (ולמר כד יאמר)
תפתמו חסאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברבי נפשי את
יהוה: וברחוקה תצמית אויבי ודאברת כל צנורי גפשי זי
אני עבדך:

קרא קאללנל"ס סלמז יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתקבע
רוע גזר דיננו ויקראו לפניך זכיותינו:

דנים יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שירבו
זכיותינו:

קידוש ליל ראש השנה

ראש כבש יאמר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שנתת
לראש ולא לזנב:

(חבר נטלו סל יחם ומעמל קהל לאט דג לו עוף סגי:)

מסכת ראש השנה

סי די' די דיזיר דיטום סרקים סין לה נחם:

ספ א ארבעה ראשי שנים הם. באחד בניסן ראש השנה למלכים
ולרגלים. באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה. רבי
אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי. באחד בתשרי ראש
השנה לשנים ולשמשין וליובלות לנטיעה ולירקות. באחד בשבט
ראש השנה לאילן פדברי בית שמאי. בית הלל אומרים בחמשה
עשר בו: ב בארבעה סרקים העולם נדון. בפסח על התבואה.
בעצרת על פירות האילן. בראש השנה כל באי העולם עוברין
לפניו כבני מרון. שנאמר היוצר יחד לבם המבין אל כל
מעשיהם. ובחג נדונין על המים: ג על ששה חדשים השלוחין
יוצאין. על גיסן מפני הפסח. על אב מפני התענית. על אלול
מפני ראש השנה. על תשרי מפני תקנת המועדות. על כסלו
מפני חנכה. ועל אדר מפני הפורים. ובשנה בית המקדש
קים. יוצאין אף על אייר מפני פסח קמין: ד על שני חדשים
מהללין את השבת. על גיסן ועל תשרי. שבהן השלוחין יוצאין
לסוריא. ובהן מתקנין את המועדות. ובשנה בית המקדש
קים. מהללין אף על בלן. מפני תקנת הקרבן: ה בין שנה
בעליל. בין שלא גראה בעליל. מהללין עליו את השבת. רבי
יוסי אומר אם גראה בעליל. אין מהללין עליו את השבת:
ו מעשה שעברו יותר מארבעים זוג וערבן רבי עקיבא בלוד.
שלח לו רבן גמליאל. אם מעבב אתה את הרבים. נמצאת
טכשילן לעתיד לבא: ז אב ובנו שראו את החדש ילכו. לא
שמצטרפין זה עם זה. אלא שאם יפסל אחד מהן. יצטרף השני
עם אחר. רבי שמעון אומר אב ובנו וכל הקרובין בשרין לעדות

החדש. אמר רבי יוסי מעשה בטוביה הרופא. שראה את החדש
 בירושלם. הוא ובנו ועבדו משוחרר. וקבלו הכהנים אותו ואח
 בנו. וקבלו את עבדו. וקשאו לפני בית דין. קבלו אותו ואח
 עבדו. וקבלו את בנו: ח אלו הן הפסולין. המשחק בקביא.
 מלוה ברבית. ומפריחי יונים. וסוחרי שביעית. ועבדים. ז
 הפלל. כל עדות. שאין האשה בשירה לה. אף הן אינם פשרים
 לה: ט מי שראה את החדש. ואינו יכול להלך. מוליכין אותו
 על החמור. אפילו במטה. ואם צודה להם. לוקחין בידם מקלות.
 ואם היתה דרך רחוקה. לוקחין בידם מזונות. שעל מהלך ליל
 יום מחללין את השבת. ויוצאין לעדות החדש. שנאמר אלה
 מועדי יהוה מקרא קדש אשר תקראו אתם במועדים:
 יק ב אם אינם מפריזין אותו. משלחים אחר עמו להעידו.
 בראשונה היו מקבלין עדות החדש מכל אדם. משקלקלו
 האפיקורסים. התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן הספרים:
 בראשונה היו משיאין משואות. משקלקלו הכותים. הרקיבו
 שיהיו שלהחין ויצאין: ג ביצד היו משיאין משואות. מביאין
 בלוגסאות של ארז ארוכין. וקנין געצי שמן. ונעורת של פשתן.
 וכורף במשיחה. ועולה לראש ההר. ומצית בהן את האור.
 מוליך ומביא ומעלה ומוריד. עד שהוא רואה את חבירו שהוא
 עושה כן בראש ההר השני. וכן בראש ההר השלישי: ד ומאין
 היו משיאין משואות מהר המשחה לסרטבא. ומסרטבא
 לגרופינא. מגרופינא לחורון. ומחורון לבית בלתינ. ומבית
 בלתינ לא זוז משם. אלא מוליך ומביא ומעלה ומוריד. עד
 שהיה רואה כל הגולה לפניו כמדורת האש: ה חצר גדולה היתה
 בירושלם ובית יעזק היתה נקראת. ולשם כל העדים מתבנסים.
 ובית דין בודקין אותם שם. וסעודות גדולות עושין להם. בשביל
 שיהיו רגילין לבא. בראשונה לא היו זזין משם כל היום. התקין
 רבן גמליאל הנקון שיהיו מהלכין אלפים אמה לכל רוח. וכל
 אלו בלבד. אלא אף החכמה הבאה לילד. והבא לתציל מן
 הדלמה. ומן הגים. ומן הנקה. ומן הפפולת. הרי אדו פאגשי

רימור לסעודת ר"ה

העיר. ויש להם אלפים אמה לכל רוח: כיצד בודקין את העדים.
 וזו שבא ראשון בודקין אותו ראשון ומכניסין את הנדול שבהן
 ואומרים לו. אמור כיצד ראית את הדבקה. לפני החמה או לאחר
 החמה. לצפונה או לדרומה. כמה היה נבחה. ולאן היתה נוטה.
 וכמה היה רחבה. אם אמר לפני החמה. לא אמר כלום. ואחר
 כך היו מכניסין את השני ובודקין אותו. אם נמצאו דברייהם
 מכוונים. עדותן קיימת. ושאר כל הזוגות שואלין אותן ראשי
 דברים. לא שהיו צריכין להם. אלא כדי שלא יצאו בפחי נפש.
 בשביל שהיו רגילין לבא: וראש בית דין אומר מקדש וכל העם
 עונים אחריו מקדש מקדש. בין שנראה בזמנו. בין שלא נראה
 בזמנו. מקדשין אותו. שכבר קדשהו שמים: ח דמות צורו
 לבנות היו לו לרבן גמליאל בשבילא ובפוחל בעליתו. שבהן
 מראה את ההדיוטות ואומר הקזה ראיתם או קזה. מעשה שבאו
 שנים ואמרו ראינוה שחרית במזרח וערבית בפערב. אמר רבי
 יוחנן בן גורי עדי שקר הם. ובשבאו לבקנה. קבלו רבן גמליאל.
 ועוד באו שנים ואמרו ראינוה בזמנה. ובליל עברה לא נראה
 וקבלו רבן גמליאל. אמר רבי דוסא בן הרפינס עדי שקר הו.
 היאך מעידים על האשה שילדה. ולמחר פריסה בין שנייה.
 אמר לו רבי יחושע רואה אני את דבריה: ש שלח לורבן גמליאל
 בורגני עליה. שתבא אצלי במקלד ובמעוטיה ביום הפפורים
 שחל להיות בהשבונד. הלך ומצאו רבי עקיבא מצר. אמר לו
 יש לי ללמד. שכל מה שעשה רבן גמליאל עשוי. שנאמר אלה
 מועדי יהנה מקראי קדש אשר תקראו אתם. בין בזמן בין שלא
 בזמן. אין לי מועדות אלא אלו. בלא לו אצל רבי דוסא בן
 הרפינס. אמר לו אם באין אננו לדון אחר בית דינו של רבן
 גמליאל. צריכין אננו לדון אחר כל בית דין ובית דין שעמד מימות
 משה ועד עכשיו שנאמר ויעל משה ואהרן נדב וביהוא ושבעים
 מזקני ישראל. ולמה לא נתפרשו שמותן של זקנים אלא ללמד
 שכל שלשה ושלשה שעמדו בית דין על ישראל הכי הוא קבית
 דינו של משה. נטל מקלו ומעוטיו בידו והלך לבקנה אצל רבן
 גמליאל ביום שחל יום הפפורים להיות בהשבוננו. עמד רבן

קמליאל. ונשקו על ראשו. אמר לו בא בשלום רבי ותלמידי.
 רבי בקבטה ותלמידי שקבלת את דברי:

פרק ג ראיהו בית דין וכל ישראל. נחקרו העדים ולא הספיקו
 לומר מקדש עד שחשיבה. גרי זה מעבר. ראיהו בית
 דין בלבד. יעמדו שנים ויעידו בפניהם. ויאמרו מקדש מקדש
 ראיהו שלשה והן בית דין. יעמדו שנים וישכיבו מחכיביהם אצל
 היחיד ויעידו בפניהם. ויאמרו מקדש מקדש. שאין היחיד נאמן
 על ידי עצמו: א כל השופרות פשרין חוץ משל פרה. מפני
 שהוא קרן. אמר רבי יוסי וכלא כל השופרות נקראו קרן.
 שנאמר במשוך בקרן היובל: ג שופר של ראש השנה של יעל
 פשוט. ופיו מצפה זהב: ושתמי חצוצרות מן הצדדין. שופר
 מאריך וחצוצרות מקצרות. שפצנות היום בשופר: ד בתעניוה
 בשל זכרים בפופין. ופיהן מצפות כסף. ושתמי חצוצרות באמצע
 שופר מקצר וחצוצרות מאריכות. שפצנות היום בחצוצרות:
 ה שנה היובל לראש השנה לתקיעה ולברכות. רבי יהודה אומ
 בראש השנה תוקעין בשל זכרים. וביובלות בשל יעלים: ו שופר
 שנקדק ונדקו. פסול. דבק שבכי שופרות. פסול. נקב וסתמו.
 אם מעכב את התקיעה פסול. ואם לאו בשר: ז התוקע לתוך
 הבור. או לתוך הדות. או לתוך הפשם. אם קול שופר שמע
 יצא. ואם קול הברה שמע לא יצא. (וכן) מי שהיה עובר אחורי
 בית הכנסת. או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת. ושמע קול
 שופר או קול מגלה. אם בגן לבו יצא. ואם לאו לא יצא. אף
 על פי שזה שמע וזה שמע. זה בגן לבו וזה לא בגן לבו: ח ותיח
 באשר ירים משה ידו ונקר ישראל ונומר. וכי ידיו של משה
 עושות מלחמה או שוברות מלחמה. אלא לומר לך. גל זמן
 שהיו ישראל מסתבלים בלפי מעלה וקשעגדין את לבם לאביהן
 שבשמים היו מתגברים. ואם לאו היו נוסלין. ביוצא בדבר אמת
 אומר. עשה לך שרף ושים אתו על גס. ותיח כל הנשוכ ודאח
 אתו וחי וכי נחש ממית. או נחש מתיה. אלא בזמן שהיו ישראל
 מסתבלין בלפי מעלה וקשעגדין את לבם לאביהן שבשמים היו

לימוד לסעודת רה

מתרפאים. ואם לאו היו גמוקים. חרש שזמה וקמן. אין מוציאין את הנרבים ידי חובתן. זה הכלל כל שאינו קתיב בדרך. אינו מוציא את הנרבים ידי חובתן:

פרק ד יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת. במקדש היו תוקעים. אבל לא במדינה. משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי. שיהיו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין. אמר רבי אלעזר לא התקין רבן יוחנן בן זכאי אלא בגינה בלבד. אמרו לו אחד יבנה ואחד כל מקום שיש בו בית דין: ב ועוד זאת היתה ירושלים יתרה על יבנה. שכל עיר שהיא ראה ושומעת וקרובה ויכולה לבוא תוקעין. ובגינה לא היו תוקעין אלא בבית דין בלבד: ג בראשונה הנהגו הלולב גטל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד. משחרב בית המקדש. התקין רבן יוחנן בן זכאי. שיהא לילב גטל במדינה שבעה זכר למקדש ושיהא יום הנף גלו אסור: ד בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל היום. פעם אחת גשמהו העדים מלבוא. ונתקקלו הלויים בשיד. התקינו שלא יהו מקבלין אלא עד המנחה. ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה. נוהגין אותו היום קדש ולמחר קדש. משחרב בית המקדש. התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו מקבלין עדות החדש כל היום. אמר רבי יהושע בן קרחה. ועוד זאת התקין רבן יוחנן בן זכאי. שאפילו ראש בית דין בכל מקום. שלא יהו העדים הולכין אלא למקום הנעד: ה סדר ברכות אומר אבות וגיבורות וקדשת השם. וכולל מלכיות עמהן ואינו תוקע. קדשת היום ותוקע: זכרונות ותוקע. שופרות ותוקע. ואומר עבודה והודאה. וברכת פתגים. דברי רבי יוחנן בן נורי. אמר לו רבי עקיבא אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר. אלא אומר אבות וגיבורות וקדשת השם. וכולל מלכיות עם קדשת היום ותוקע. זכרונות ותוקע. שופרות ותוקע. ואומר עבודה והודאה וברכת פתגים: ו אין פותחין מעשרה מלכיות. מעשרה זכרונות. מעשרה שופרות. רבי יוחנן בן נורי אומר אם אמר שלש שלש מקלן יצא: אין מזכירין זכרון מלכות ושופר של

פּוֹרְעָנוֹת. מִתְחִיל בַּתּוֹרָה וּמְשָׁלִים בְּנִבְיָא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר אִם
הַשְּׁלִים בַּתּוֹרָה יֵצֵא: וְהַעֹבֵר לִפְנֵי הַתִּיבָה בְּיוֹם טוֹב שֶׁל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה הַשְּׁנִי מִתְקַנֵּעַ. וּבְשַׁעַת הַחֲלָל רֹאשׁוֹן מִקְרָא אֶת הַחֲלָל:
ח שׁוֹפֵר שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. אֵין מְעַבְרִין עָלָיו אֶת הַתְּחוּם וְאֵין
מִפְקָחִין עָלָיו אֶרֶץ הַגָּל. לֹא עוֹלִין בְּאֵילָן. וְלֹא רוֹכְבִין עַל גְּבֵי
בְּהֵמָה. וְלֹא שָׁטִין עַל פְּנֵי הַמַּיִם. וְאֵין חוֹתְכִין אוֹתוֹ. בֵּין בְּדָבָר
שֶׁהוּא מְשׁוּם שְׁבוּת. וּבֵין בְּדָבָר שֶׁהוּא מְשׁוּם לֹא תַעֲשֶׂה. אָבָד
אִם רָצָה לִיתֵן לְתוֹכוֹ מַיִם אוֹ יַיִן יִתֵּן. אֵין מְעַבְרִין אֶת הַתְּנוּקוֹת
מִלְתְּקוּעַ. אָבָד מִתְּעַפְּקִין עִמָּהֶן עַד שֶׁלְּמָדוּ. וְהַמְתַּעֲפֵק לֹא יֵצֵא.
וְהַשׁוֹמֵעַ מִן הַמְתַּעֲפֵק לֹא יֵצֵא: שׁ סֵדֶר הַתְּקִיעוֹת שֶׁל שֶׁל שֶׁל
שֶׁל שֶׁל. שִׁיעוֹר תְּקִיעָה בְּשֶׁל שֶׁל תְּרוּעוֹת. שִׁיעוֹר תְּרוּעָה בְּשֶׁל
יְבֻבוֹת. תְּקַע בְּרֹאשׁוֹנָה וּמְשַׁךְ בְּשֶׁנִּיָּה בְּשֶׁתַּיִם. אֵין בְּיָדוֹ אֶלֶּי:
אַחַת. מִי שֶׁבִירָךְ וְאַחַר בְּךָ נִתְמַנָּה לוֹ שׁוֹפֵר. תּוֹקַע וּמְרִיעַ וְתוֹקַע
שֶׁל שֶׁעַמִּים. בְּשֵׁם שֶׁשְׁלִיחַ צַבּוֹר תִּיב בְּךָ בָּל יַחִיד וְיַחִיד תִּיב.
רַבֵּן גְּמְלִיאֵל אָמַר שְׁלִיחַ צַבּוֹר מוֹצִיא אֶת הַרְבֵּים יְדֵי חוֹבְתָן:

ואחר כך ילמוד בספר הוהר פרשת אמור דף צ"ח ע"ב וז"ל:

בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ. רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח וְאָמַר תְּקַעוּ
בַּחֲדָשׁ שׁוֹפֵר בְּכֶסֶף לְיוֹם הַגָּנוּ. וּבְאֵין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל
דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא קָרִיב לוֹן לְגַבִּיָּה מִן כָּל אוֹמִין עוֹבְדֵי
עֲבוּדָה זָרָה וְאַתְרָעִי בְּהוּ וּמֵאַתֵּר רַחֲמֵי קָרִיב לוֹן לְגַבִּיָּה
הַדָּא הוּא דְכִתִּיב וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַנְּהָר יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם לְאַחֲזָא
דְּהָא מֵאַתֵּר רַחֲמֵי אַתְרָעִי בְּהוּ וְקָרִיב לוֹן לְגַבִּיָּה וְכִתִּיב
וְאַקַּח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבָרְהָם מֵעֶבֶר הַנְּהָר וְגוֹמֵר. הַגִּי
קְרָאִי אֵית לֹאסְתַּבְּלָא בְּהוּ וְכִי כָּל יִשְׂרָאֵל לֹא הוּוּ יְדַעֵי דָּא
וְכָל שְׁבָן יְהוֹשֻׁעַ אֶלָּא אוֹרִיתָא כְּלָא סְתִים וְגַלְיָא כְּמָא
דְּשָׂמָא קְדִישָׁא סְתִים וְגַלְיָא בְּגִין דְּאוֹרִיתָא כְּלָא שְׂמָא
קְדִישָׁא הוּא וְעַל דָּא אִידֵּוּ סְתִים וְגַלְיָא אִי יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁעַ

ליסוד לסעודת ר"ה

הוּו ידעי אַמאי כתיב כה אמר יהוה אֱלֹא נְדָאֵי סְתִימָא
 דְּמִלָּא טִיבוּ סְנִי עֵבֶד קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בִּישְׂרָאֵל דְּאִתְרַעֵי
 בְּהוּ בְּאַבְהֶתָּא וְעֵבִיד לֹון רְתִיבָא קְדִישָׁא עֲלָאָה לִיקְרִיָּה
 וְאִפִּיק לֹון מִנּוּ נְהֵרָא עֲלָאָה יְקִרָא קְדִישָׁא בּוֹצִינָא דְכָל
 בּוֹצִינִין בְּגִין דִּיתְעַטֵּר בְּהוּא הֵדָא הוּא דְכְּתִיב כה אמר
 יְהוָה בְּעֵבֶר הַנְּהָר יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם הַנְּהָר הַהוּא
 נְהָר דְּאַשְׁתְּמוּדַע וְאַתִּידַע מֵעוֹלָם מָאֵי קָא בְּעֵי הֵכָא אֱלֹא
 לְאַחֲזָאָה חֲכָמְתָא מֵעֵבֶר הַנְּהָר מֵעוֹלָם אֱלֹא הַהוּא נְהָר
 עוֹלָם אֲקָרִי וְעַל דָּא בְּעֵבֶר הַנְּהָר יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם
 לְאַחֲזָאָה טִיבוּ וְקִשּׁוּט דְּעֵבֶד קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא לִישְׂרָאֵל.
 וְאַקֵּחַ אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבֵרְהֶם מֵעֵבֶר הַנְּהָר מָאֵי קָא מִזִּי
 אֱלֹא אֲבֵרְהֶם לֹא אֶתְדַבֵּק בֵּיהּ בְּהַהוּא נְהָר בְּמֹו יִצְחָק
 דְּאֶתְדַבֵּק בֵּיהּ בְּסִטְרִיָּה לְאַתְתַּקְפָּא. תָּא חֲזִי הָאֵי נְהָר אָף
 עַל גַּב דְּלָאוּ אִיהוּ דִּינָא דִּינִין גְּבַקִּיָּה מִסְפֵּרִיָּה וְאַתְתַּקְפּוּ
 בֵּיהּ וְבַד יִצְחָק אֶתְתַּקֵּף (וְדִינוּי) בְּבִנֵי כְּדִין עֲלֵאִין וְתַתְּמֵאִין
 מִתְּכַנְפֵי לְדִינָא וְכַרְסֵיא דְדִינָא אֶתְתַּקֵּן וּמִלְבָּא קְדִישָׁא
 יְתִיב עַל כּוּרְסֵיא דְדִינָא וְדֵאִין עֲלֵמָא כְּדִין תַּקְעוּ בְּחַדְשׁ
 שׁוּפֵר בְּכֶסֶף לְיוֹם חֲגֵנוּ וּבְאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין לְסַלְקָא
 כּוּרְסֵיא דְדִינָא וּלְתַקְנָא כּוּרְסֵיא דְרַחֲמֵי וּבְמָה בְּשׁוּפֵר. רַבִּי
 אָבָא הוּוּ יְתִיב קָמֵיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר לִיהּ זְמַנִּין סְגִיאִין
 שְׂאִילָנָה עַל הָאֵי שׁוּפֵר מָאֵי קָא מִזִּי וְעַד כָּאֵן לֹא
 אֶתִּישְׁבְּנָא בֵּיהּ אָמַר לִיהּ נְדָאֵי הָאֵי הוּא בְּרִידָא דְּמִלָּא
 דִּישְׂרָאֵל בְּעִין בְּיוֹמָא דְדִינָא (נִיא דָּא) שׁוּפֵר וְלֹא קָרַן
 בְּגִין דְּקָרַן הָא אֶתִּידַע בְּאֵן אֶתֵּר אִיהוּ וְלְאַתְדַבֵּקָא דִּינָא
 לֹא בְּעִינָא אָבַל הָא תְּנִינָן בְּמַלְן וּבְעוּבְדָא בְּעִינָן לְאַחֲזָאָה
 וְלְאַתְעֵרָא מַלְין סְתִימִין. תָּא חֲזִי כַּד הַהוּא שׁוּפֵר עֲלָאָה

לימוד לסעודת ר"ה

מד

יגהירו דכלא ביה אסתלק ולא נהיר לבגין גדין דינא
אתער וקרסון אתתקנו לבי דינא ודא שופר אילו דיצחק
אקרי תוקפיה דיצחק תושבחתיה דאבהן בד אסתלק ההוא
שופר גדול דלא ינקא לבגין גדין יצחק אתתקף ואתקן
לדינא בעלמא וכד אתער האי שופר וכד בני נשא
תניבין מחטאיהון בעין לנגדא קול שופר מתתא וההוא
קלא סליק לעילא כדין אתער שופרא אחרא עלאה ואתער
רחמי ואסתלק דינא ובעינן לאחזאה עובדא בשופר
לאתעררא שופרא אחרא ולאפקא בהאי שופר לתתא
אינון קלי לאחזאה דכל אינון קלין דלעלא דבליזן בלהו
בההוא שופר עלאה יתערוז לנפקא ובהני קלין דלתתא
יהבין ישראל חילא לרחמי מתתא ואתער שופר גדול
לעילא ועל דא בעינן לזמנא שופר ביומא דא ולסדרא קלין
לכונא ביה בגין לאתעררא שופר אחרא דביה בליזן קלי
לעילא ולסדרא קלין בשופר. סדרא קדמאה קלא נפיק
ומתעטר לעילא סליק וקיעין ואתבקע בין טורי רפאי
ומטי לגבי דאברהם ושריא ברשיה ואתעטר ואתער הוא
ואתקן לכורסיא. ובספרא דאנדרתא תנינן בשעתא דההוא
קלא קדמאה אתער ואתעטר אברהם ואתקן לברסיא
פקדין עליה אבא. (ל"ג) (ואמא). אדהכי סלקא תנינא
תקיפא לתברא תוקפי רגיוזין ודא סדרא תנינא ההוא קלא
תבירא בתוקפי ודין סלקא וכל דינין דיתערוז (סיא
דאתערעין) קמיה אתברו עד דסליק לאתריה דיצחק בין
דיצחק אתער וחמי לאברהם מתקן לכורסיה לקימא קמיה
גדין אתכפיא ותבר תוקפא קשירדה ובהאי געי מאן
דתקע לכונא לבא ודעווא בגין לתברא חילא ותוקפא
דדינא קשיא הדיא הוא דכתיב אשריהעם יודעי תרועת.

לימוד לסעודת רח

ירדעי תרועה נדאי. סדרא תליתאה קלא גפיק וסליק
 ובקע כל אינון רקייעין ורחמי מתער ומטי מהוא קלא
 לרישי דיעקב ויעקב אתער ותמי אברהם מתקן בגיסא
 אחרא כדון אחידון תרניהו ביה ביצחק דא מהאי סטרא
 ודא מהאי סטרא ולא יכלין תוקפוי לנפקא לבר ותני
 תלתא סדרין בלהו סדרא מד. סדרא אחרא קלא גפיק
 וסליק ונטיל לאברהם מאתריה ונגיד ליה לתמא לאתר
 דתוקפיהון דיצחק שריין וקיימן ליה לאברהם בגנייהו.
 סדרא תנינא גפיק קלא תבירא לא תקיפא בקדמאה לא
 דחליש מהוא קלא דתקע אלא מהוא קלא לאו איהו
 לגביה יצחק בקדמיתא דתמן תוקפא תקיפא שריא אלא
 לגבי אינון ביה דינא דלתמא דאינון רפויין יתיר וכולהו
 חמאן לאברהם לגביהו ואתכפין קמיה. אדהכי סדרא
 תליתאה קלא גפיק וסליק ואתער ברשיה דיעקב ונגיד
 ליה לתמא למהוא אחר דאינון גובראן שריין וקאים
 לקבליהו אברהם מהאי סטרא ויעקב מהאי סטרא ואינון
 באמצעיתא כדון אתכפין בלהו ומשתבחין (ס"א ומשתבחין)
 באתריהו ותני בלהו סדרא אחרא תנינא. סדרא בתראה
 דבעיא לסלקא לון לאתריהו ולישבא (ס"א ולישרא) ביניהו
 ליצחק במלקדמין בגין דהאי בעי לישרא ליה באתריה
 ולא יפוק בתקפוי לבר כדון דינין בולהו אתכפין ורחמין
 אתערו על דא בעי לכונא לבא ודעותא בהני קלי ולמהדר
 בתיובתא קמי מאריהון. כדון בד ישראל מתקני ומסדרי
 קלין ברעותא דלבא כדקא יאות בשופרא דא אהדר
 מהוא שופר עלאה וכד אהדר מעטרה ליה ליעקב ואתתקן
 בלא. וטרסיא אחרא רמיו וכדון חידו אשתבח בכלא

לימוד לסעודת רה

טז

קדשא בריך הוא מרחם על עלמא. ופאה חולקיהון
 דישראל דידיעין לנגדא ולאמשבא למאריהון מדינא לרחמי
 ולתקנא בלהו עלמין על ידיהו תא חזי לקבל דא תלתא
 ספרין פתיחין ביומא דא וכמה דנהמין מתערין ודינין
 קשין אתכסין ועאלין לדוכתיהו. בך הוא לתתא בנגנא
 דלעילא דינין קשין אתבפין ואתאברו מעלמא ומאן אינון
 אדין אינון רשעים גמורים דאינון דינין קשין דאתבפין
 ואתעברו מעלמא ועל דא נכתבים ונחתמים וכו אמר
 רבי אבא ודאי דא הוא בריך דמקה בריך רחמנא
 דשאלנא ורנחנא בהני מילי אמר רבי יהודא פתיב זכרון
 תרועה זכרון עבדינן לכונא לבא ורעותא ישראל עבדין
 זכרון לתתא במה בעובדא בגין דיתער מלה ביהוה
 זונא לעילא אמר רבי אלעזר בתיב בבסה ליום חגנו
 דאתבסיא ביה סיהרא ואיך אתכסיא. אלא בך קימא
 עיבא ושמשא לא נהיר בדין סיהרא אתבסיא ולא נהיר
 ועל דא מקמי עיבא שמשא לא נהיר כל שבין סיהרא
 דאתכסיא ולא נהירא ועל דא בבסה ליום חגנו בהיא
 דאתכסיא סיהרא ובמה נהיר פלא בתיובתא ובקל שופרא
 דבתיב אשני העם יודעי תרועה בדין יהוה באור פניך
 והלכו: תא חזי בהאי יומא אתבסיא סיהרא ולא נהיר
 עד בעשור לחדש דישראל תיבין בלהו בתיובתא שלימתא
 ואימא עלאה תאבת ונהבת לה ודאי יומא נהירו דאימא
 גטלא ואשתבח חידו בכלא ועל דא בתיב יום הכפורים
 הוא. יום כפור מבעי ליה מאן יום הכפורים אלא בגין
 דתרי גהורין נהרן בחד בוצינא עלאה נהיר לבוצינא
 תפאה ובהאי יומא מנהורא עלאה נהיר ולא מנהורא

דשמשא ורגין בך בקסה ליום חגנו בתיב. רבי אבא שלח
 ליה לרבי שמעון אמר אימתי זוגא דכנסת ישראל במלכא
 קדישא שלח ליה וגם אמנה אחותי בת אבי היא אף לא
 בת אמי ותהי לי לאשה אתרגיש רבי אבא ארים קליה
 בכה ואמר רבי רבי בוצינא קדישא. ווי ווי. ווי לעלמא
 בד תפוק מניה ווי לדרא דיהון בעלמא בד תסתלק מנהון
 וישתארוץ יתמין מנד. אמר ליה רבי תיא לרבי אבא האי
 דשלח לקבלך מאי קאמר אמר ודאי לאו זוגא דמלכא
 במטרוניתא אלא בזמנא דנהרא מאבא עלאה וכד
 אתגדרא מניה קרינן ליה קדש דהא מבי אבא נטלא האי
 וכדין מודוני בחדא בגין דמנביא קדש אקרי דכתיב קדש
 ישראל ליהנה הנטיל מאתר דאקרי קדש בדין אחותי בת
 אבי היא אף לא בת אמי דהא מבי אבא שמא דא ולא
 מבי אבא ועל דא ותהי לי לאשה לאזדוגא בחדא בזמנא
 דא ולא בזמנא אחרא בזמנא דנטלא מבי אבא ולא בזמנא
 דנטלא מבי אבא ויום הדפורים אוכלת דתשמיש דמטה
 אסור בגין דזוגא לא אשתבח דהא מבי אבא נטלא ולא
 מבי אבא. אמר רבי תיא ודאי זבאה דרא דרבי שמעון
 שארי בגניה זבאין אינון דקיימין קמיה כל יומא. אמר
 רבי אבא בראש השנה גברא אדם וקאים בדינא קמיה
 מאריה ותב בתיובתא וקביל ליה קודשא בריך הוא. אמר
 ליה אדם אנת תהא סימנא לבגיה לדרי דרין בהאי יומא
 קיימין בדינא ואי יתובון אנא אקבל לון ואיקום מפורסיא
 דדינא ואתקיים על בורסיא דכחמי ומרתם עליהו. ודוד
 אמר אהבתי בי ישמע יהנה את קולי תחננני ועל דא
 בתיב בי עמד מקור הים באורך גראה אור:

שחרית של ראש השנה

ואחר סעודה יקרא צי' ספרים של תהלים עם הנקמה של ימי רצח אב סהול
 י"ט וזה שמעם יקרא הג' ספרים אחרים ג"כ עם הנקמה, וצ"ח ימור
 יקרא פעם שני ספר תהלים כולו ששני פעמים ק"ן הם כס"ד וב"כ ירוץ לחקן עין
 סבעם צק"ן ומזמורים אלו שהם כמנין אה"ם דהשין' קנ"א גימטריא כעם :
ואחר טילמוד שלשה ספרי תהלים בהשכמה ראוי ללמוד בזהר האמור לעיל
 והוא סוד התקיעות ששם רעוזים כל קודום וכוונת התקיעה ויפילו ויפלו
 דנצי כאלו כיון בכל סכוונות וכן מנהג חסידים סראשוים ללמוד סדר האנוה סרכ
 עשותה הונא צספ' הזוהר :
 ומנהג חסידים סראשוים להמאסף צצית הכנסת לשעופ התקיעות עם סג
 ספעם וכוונת הפילות והתקיעות נצאר לקמן צצ"ס :

שחרית של ראש השנה

כשיטול ידי יכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על גטילת ידים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר יצר את
 האדם בהכמה וברא בו נקבים גקבים תלולים
 תלולים גלוי וירוע לפני כסא כבודך שאם יסתם אחד מהם
 או אם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקים אפילו שעד
 אמת (כי אם על ידי גפלאותיך ורפואותיך) : ברוך אתה
 יהוה רופא כל בשר ומפליא לעשות :

ברכת טלית קטן .

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על מצות ציצית :

נצונו מצית הכנסת נצחר נצורא ופחד יתפלל תפלס זו סכוללת כל סתפלות סג
 סיום ותקיעת סופר :

רבוננו של עולם עפר אנחנו ולא בינת אדם לנו ואין
 בנו פח להשיג ולכנון מעלתך וגדולתך וצירוף
 שמותיך הקדושים ובונת כל תפלה ותפלה לפי זמנה
 ובונת כל ברכה וברכה שביתוך כל תפלה וכל תיקודים

וזווג המדות העליונות הבאים על ידי התפללות והברכות
 וענית אמינים והבונה שעל ידי מעשה המצות. לכן יהי
 רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי אב הרחמן יראה
 אל עבדך בפעלך ויהא חשוב ומרוצה תפלת שחרית
 ומוסף ומנחה וערבית שאתפלל לפניך היום וכל מעשה
 המצות ובפרט מצות תקיעה ושמיעת קול שופר שנעשה
 היום כאילו נתכוננו בכל צירופי שמות הקדושים העולים
 סתוף התפללות היום וממעשה המצות ותקיעות ושמיעת
 קול השופר שנעשה היום וכל היחודים וזווגי מדות הקדושות
 העליונות הראוים לבא על ידי תפלתנו ועל ידי ענית
 אמינים. ותצרה מהשבתינו הטובה דרך כלל למעשה
 פרטיות לכל ברכה וכל שם ושם בפני עצמו בתפלתנו
 ויעלו לפניך להיות עטרה לראשך עם שאר תפלות
 ומעשה מצות תקיעת שופר של בניך היודעים והמכונים
 כל בנות שמותיך הקדושים. המעלים ייחוד וזווג מדות
 העליונות וקדושה מעלה מעלה ואף שאר התפללות אשר
 נדחו מחוסר בנותינו בהן בשאר הימים הנה יעלו היום
 עם תפלתנו ותענה עתירתנו ועתירת עמך בית ישראל
 היום ברחמים אמין בן יהי רצון. יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך יהוה צורי וגאלי. ויהי נועם יהוה אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננהו:

ואחר כך יאמר זו התפלה:

רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות
 רצונך ולקיים כל המצות שכתבת בתורתך ולהזהר
 בכל האזהרות שהזהרתנו בתורתך לכן יהי רצון מלפניך
 יהוה אלהי ואלהי אבותי שתהיה בעזרי שאוכל שלא
 אעבור היום ובכל יום ויום אפילו אחת משם מצות לא

תַעֲשֶׂה וְשֹׂאוֹכַל לְקַיֵּם הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם כָּל הַמִּצְוָה שִׁיזְדַמְּן
 מִר"מ מִמִּצְוֹת עֲשֵׂה וּמֵה שְׁלֹא אוֹכַל לְקַיֵּם תִּצְדַּק מִחֲשֻׁבְתִּי
 הַפְּיוּבָה לְמַעֲשֵׂה וַיִּחַשְׁבֶּה לְפָנָי בְּאֵילוֹ קִימָתִי גַם אוֹתָם
 בְּמַעֲשֵׂה וְעַל יְדֵי זֶה תַעֲשֶׂה לְבוֹשׁ רוּחָגִי לְנַפְשִׁי רוּחִי
 וְנִשְׁמָתִי לִר"מ מִחֲאִיבְרִיָּהֶם הָרוּחָנִים וְלִשְׁמ"ה גִּידִיָּהֶם הָרוּחָנִים
 וּבְזֶה יִהְיֶה לִי הַלְוָקָא דְרַבְּנָן בְּעוֹלָם הַנְּשֻׁמוֹת בְּגִן עֵדֶן
 וְלִהְתְּלַבֵּשׁ בְּהֵן בְּתַתִּית הַמַּתִּים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא אִמֵּן
 בְּן יְהִי רְצוֹן:

ואח"כ יאמר תפלת אליהו הנביא לעיל ותוסף בפונתה היום ויאמר:

אִם נִתְחַיְבֵתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה לְהַבְתֵּךְ בְּסֵפֶר רְשָׁעִים
 כִּי הִסְבִּימוּ עָלַי לְחֻבָּה. הִנֵּה עַל יְדֵי הַזְּכוּרוֹת סוּד
 הַסְּפִירוֹת וְכָל הָאֲצִילוֹת הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר גַּם הִמָּה נִתְּנוּ חֵלְקָם
 בְּבְרִיאַת הָאָדָם וַיִּשְׁפַּע אוֹר הַרְחָמִים לְבַטֵּל כָּל הַדִּינִין וְכָל
 גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת מְעַלֵּי ע"פ:

ועל כן חף עי שלא נהג כן בשאר הימים בתפלת הימים האלה לא יעבור ונלחמונה:
 ואח"כ יסדר הזמירות עם הליבור כי גם חמה סגולתן לזמר ולכרות כל מיני
 ונשחיתים הנאים לקטרג על תפלתו ולשון זמירות מלשון ואת כרמך לא
 תזמור. וענין העקידה נתקנה בזמירות. לומר כי אברהם נדת החסד הוא עוקד
 לנאריהו דדיין. פחד יחזק וכנוו כן לריד לכוין כשיאמר ויעקד את יחזק בנו בכל
 יום ויום וצוחר בתפלת הימים האלה שז"ה עד יו"ט שיעקוד הקב"ה כל
 חנקטריגים על ישראל ונלעעלה כנו שיהי צעפת העקידה כשאברהם עקד את
 יחזק ונלעעלה. הקב"ה היה עוקד לכל הסרים ונלעעלה. ונוי זה יערב אל לנו לכגדס
 ולהתרים עליהם הוא לכדו ואין עוזר לו. אשר על כן לא יאמר הזמירות נחיד כי
 אם לאט לאט עם הזבור ויתנהל ענהם:

ובפרט צענין פרטת התמיד ונעשה הקרבנות אשר הרבה מהפסוקים תזמירו
 לקרומה עם הזבור שיהא צוקוס קרבן התמיד שיהי קרבן זבור. וי"א
 לאזערים מעושר דועיף דקרנטות דכתיב לעמוד לשרת וכשיגיע לפסוק ושחט אושר
 על ירך המזבח צפנ"ה נתיבה לפוכ"ה יכוין לעקידת יחזק. ונ"כ נתיבה לפוכ"ה יכוין
 שהוא נביא"ה עם ע"כ ק"ג ע"ה צ"ן:

ועוד נתיבה לפוכ"ה אמרו שיש לכוין שלפון הוא מקום הדין כע"פ שלפון תחפס
 וכו' ושיהיה מדת הדין נחטת וככע לפני ה' מדת הרחמים. ולכן אמרו ז"ל
 כל האומר פסוק זה ונכוין בו הקב"ה זוכר עקידת יחזק לפי כי סכונה בו הוא
 כעין נעשה העקידה כי יחזק שהוא דין נעקד על ידי אברהם שהוא חסד כנז"ל:

אדון עולם אשר מלך. בטרם כל יציר נברא: לעת געשה בְּחַפְצוֹ
 כל. אֲנִי מֶלֶךְ שָׁמוּ גִקְרָא: וְאַחֲרֵי כְּבִלּוֹת הַכֹּל. לְבָדוֹ יִמְלֹךְ
 נוֹרָא: וְהוּא הִיךָ וְהוּא הִנֵּה וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה: וְהוּא אֶחָד
 וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַחְבִּירָה: וְהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן. לְכֹל
 חוֹמֵר וְכֹל צוּרָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית. וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרָה:
 בְּלִי עֶרְךָ בְּלִי דְמִיּוֹן. בְּלִי שְׁנוּי וְהַתְּמַרָה. בְּלִי חֲבוּר בְּלִי פְרוּד.
 גְּדֹל כַּח וְהַנְּבוּרָה: וְהוּא אֵלֵי וְחֵי נוֹאֲלֵי. וְצוּר חֲבֵלֵי בְיוֹם צָרָה:
 וְהוּא גָּסִי וּמְנוּסִי. מְגַת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא: וְהוּא רוּפָא וְהוּא
 מְרַפָּא. וְהוּא צוּפָה וְהוּא עוֹרָה: בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רִחְמֵי. בְּעֶרְתִּי אֵישׁוֹן
 וְאֶעִירָה. וְעַם רִחְמֵי גְנוּתֵי אֲדַגִּי לִי וְלֹא אֵירָא:

בְּמִקְרָאֵינוּ תִּגְלַל נַפְשֵׁי. מְשִׁיחֵנוּ יִשְׁלַח מְהֵרָה. וְאֵז נִשְׁרֵי
 בְּבֵית קִדְשֵׁי אָמֵן אָמֵן שֵׁם נוֹרָא:

אֲבָרְךָ אֵת שֵׁם יְהוָה. הַנִּעְלָם מִכֹּל נִמְצָא. וְאֶקְוֶה חֶסְדּוֹ
 כָּל יְמֵי. עַל כֹּל טוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה: גִּתָּן לָנוּ אֵת
 הַתְּוֵרָה. לְזַבּוֹתֵינוּ רְצָה: וּמְרוֹב כֹּל חַטָּאתֵינוּ. נִתְּנָנוּ
 לְמַשִּׁיסָה: מְשָׁלוּ בָנוּ אֵיבָנוּ. הֵן לְרִיב הֵן לְמִצָּה: שִׁבְרוּ
 כָּל עֲצָמוֹתֵינוּ. בְּקִנְיַת הַרְצוּצָה. וְהֵאֵל בְּרוּב חֶסְדּוֹ. פָּנּוּ
 לְעַמּוֹ נְשָׂא. וּבְטוֹבוֹ יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחֵנוּ בְּמְרוּצָה. עַמּוֹ
 אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לְקִיָּם אֵת הַמְּשָׂא. אֲבָרְךָ אֵת שֵׁם יְהוָה
 הַנִּעְלָם מִכֹּל נִמְצָא:

אֲבָרְךָ אֵת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אַף לַיְלוֹת יִסְרוּנֵי בְלִיּוֹתֵי
 שְׁוִיתֵי יְהוָה לְנִגְדֵי תְּמִיד בִּי מִימֵינִי בַּל אֶמוּט: לְכֹן
 שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדֵי אַף בְּשָׁרֵי יִשְׁכֵּן לְבַטָּח: כִּי לֹא תַעֲזוֹב
 נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֶסֶדְךָ לְרֵאוֹת שְׂחַת: תוֹדִיעֵנוּ אֲרַח
 חַיִּים שִׁבְעַ שְׁמֵהוֹת אֵת פְּנִיךָ גְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח: מִי יִתֵּן
 מִצִּיּוֹן יִשְׁוַעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עַמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
 יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:

בַּקְשָׁה לַשַּׁבָּת

בְּמַתִּי לְהַלֵּל לְשֵׁם הָאֵל הַנִּכְבָּד. שְׂיִצֵּר כָּל וּבְיָוִם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת. וְאָזְמַר לוֹ. בְּעוֹד בִּי הַלֹּו. מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם
הַשַּׁבָּת:

בְּרֵאשִׁית כָּל בְּרָא אֶת הַשָּׁמַיִם. אִשׁ וְאֹיֵר הָאָרֶץ וְהַמַּיִם
וְאָמַר יְהִי אֹר. וַיְהִי אֹר. בְּקֶר וְצִהָרִים: וְאָמַר
וְגַם בְּרָא אֶת שְׁנֵי הַמַּאֲוֵרִים. לְאֹר עוֹלָם וּלְתוֹעֵלְתוֹ הֵם
מְאִירִים. וְאָמַר לַהֲיוֹת. בְּהַמּוֹת וְחַיּוֹת. טְמָאִים גַּם
טְהוֹרִים: וְאָמַר

הַגִּים וְעוֹפּוֹת וְכָל רֶמֶשׂ הָאָרֶמָה. וְגַם יִצֵּר אָדָם בְּצַלְם
וּבְהַכְמָה. וְהִמְשִׁילוֹ עָלַי בְּלוֹ תוֹלָה אָרֶץ עַל
בְּלִימָה: וְאָמַר

וּבַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת מְכַל מְלֹאכְתוֹ. אֲשֶׁר עָשָׂה לַהֲיוֹת הַכָּל
מִמְשַׁלְתוֹ. וּבְרָכּוֹ וְהִמְלִיכּוֹ. מְכַל יוֹם נִיבְרָךְ
אוֹתוֹ: וְאָמַר

שַׁבָּת וְדִינִין גִּתָּן לָנוּ בְּמִרְה. וּבְחַר סִינֵי הַגְּחִילָנוּ הַתּוֹרָה.
וְשַׁבָּת לְשִׁמּוֹר. זְכוֹר וְשִׁמּוֹר. אָמַר לְאִמָּה
טְהוֹרָה: וְאָמַר

וְגַם אֶסּוֹר לַעֲשׂוֹת בּוֹ מְלֹאכָה. וְהַעוֹשָׂה אֵין רוֹאֶה בָּהּ
בְּרָכָה. וְהַמְּלֹאכּוֹת הַמָּה עֲרוּכּוֹת. בְּדַת וּבְהַלְכָה: וְאָמַר
אֲרַבְּעִים מְלֹאכּוֹת חִסֵּר אַחַת מִסְפָּרָם. בְּאֲשֶׁר צִוָּה וְאָמַר
נָשָׂא וָרָם. וְהַמְּקַל הוּא יִסְקַל. בִּי מִיִּתְתּוֹ הוּא
בָּרָם: וְאָמַר

לְקַרְאָתוֹ עוֹנֵג אָמַר הַנְּבִיא יִשְׁעִיָה. בְּלָבוֹשׁ גֹּאֵה
וּבְמֵאֲבָל וּשְׂתִידָה. וְעוֹנֵג נְפִשׁוֹת. בִּירוֹשׁ וּדְרָעוֹת.
לְלַמּוֹד תּוֹרָה. גְּקִיָה: וְאָמַר

וּבְזִכּוֹתָהּ תִּנְצְרֵנוּ בְּבִבַת. וְאַחַר מְנַת תִּצְלִילָנוּ מִבַּת.
לְהַצְעִינָן. בְּגַן עֵדֵן. עוֹלָם שְׁגָלוֹ שַׁבָּת: וְאָמַר

עו כוהנים לומר חלו הפסוקים :

וְהִתְפַּלֵּל חֲנָה וְתֹאמַר עֲלֶיךָ לְבִי בִיהוָה רַמָּה קַרְנֵי בִיהוָה
 רַחֵב פִּי עַל אוֹיְבֵי בִי שְׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתֶךָ : אִין
 קְדוֹשׁ בִּיהוָה בִּי אִין בְּלִתֶּךָ וְאִין צוּר בְּאַלְהֵינוּ : אַל תִּרְבּוּ
 תִּדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם בִּי אַל דְּעוֹת יְהוָה
 וְלוֹ גַתְנֵנוּ עֲלִילוֹת : קִשְׁת גְּפָרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ
 חָיִל : שְׁבָעִים בְּלָחֶם נִשְׁבְּרוּ וְרַעְבִים חֲדָלוּ עַד עֲקָרָה יִלְדָה
 שְׁבָעָה וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה : יְהוָה מִמִּית וּמַחְיָה מוֹרִיד
 שְׂאוּל וַיַּעַל : יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמָם :
 מְקִים מַעֲפָר דָּל מֵאַשְׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם גְּדִיבִים
 וְכַסָּא כְבוֹד יִנְחִילֶם בִּי לִיהוָה מְצַקִּי אֶרֶץ וַיֵּשֶׁת עֲלֵיהֶם
 תִּבְלָה : רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וְרָשָׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ בִי לֹא
 בָּכַח יִגְבֹּר אִישׁ : יְהוָה יַחַתּוּ מְרִיבָיו עֲלָיו בְּשָׂמַיִם יִרְעַם
 יְהוָה יִדִּין אֲפָסֵי אֶרֶץ נִתְּנָן עוֹז לְמַלְכוּ וַיִּרַם קֶרֶן מִיִּשְׁיָחוּ :
 אֲתוּהִי כְּמָה רַבְרַבִּין וְתַמְהוּהִי כְּמָה תְּקִיפִין מַלְכוּתָהּ
 מַלְכוּת עָלַם וְשִׁלְטָנָה עִם דֵּר וְדָר : וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן
 מִרְעִיתֶךָ נֹדְדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדָר נִסְפָּר תִּהְלֶתֶךָ : עֲרַב
 וְבָקֵר וְצִהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי : בְּרֵן יַחַד
 כּוֹכְבֵי בָקֵר וַיִּרְיעוּ בָּל בְּגֵי אֱלֹהִים : לֹא אִירָא מְרַבְבוֹת
 עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּ עָלַי : וְאַנִּי בִיהוָה אֲצַפֵּה אוֹחִילָה
 לְאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי יִשְׁמַעֲנֵי אֱלֹהֵי : בִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִי אֲתָה
 תַּעֲנֶנּוּ אֲדָנִי אֱלֹהֵי : רַגְלֵי עֲמֹדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים
 אֲבָרֶךְ יְהוָה :

דיני ברכת השחר ע"פ שלמות הלב.

(6) וְזָדָר לַנְּקוּת גּוֹפֵי יוֹדֵם תַּפְלָה כְּדִי טַלָּח תַּהִים תַּפְלָחוּ תּוֹעֵבָה : (3) עוֹד יִזְכֹּר
 זְכַל עַת שׁוֹתַפְלַל אוֹ לוֹוֹד ד'ח טַלָּח יַגֵּב צִידֵי חַט זַטְרוּ צַמְקוֹמוֹת
 סוֹמְכוֹסִים טַזְגוֹךְ וְלֹא יִגְרוֹד חַט רַחֲטוּ וְלֹא יַגֵּב צוֹנְעֵלְעִי וְחַט נִגַּב צִדְעִבְצָד יִקּוּל יִדִּיו
 מִיָּד : (2) חֶף חַט יִקּוּס מוֹטְטוּ צִלְיָה חֵיט יִכּוּל לְלוֹוֹד קוֹדֵם טַעֲרָךְ זַרְכַּת הַטּוֹרָה
 זָד וְחֵי אֲזַרְכֶם כַּחֲטוֹב צַרְכּוֹת הַטַּסֵּר וְחַט חֲטָרָה צַבּוֹקֵר ח'5 טַעֲטוֹר וְיִלְמַרְכֶם כַּטּוֹרָס

ללמוד: (ד) כשהביע זמן התפלה אינו רשאי לחדש לעשות דבר אם קודם לא התפלל וגם לא יחבל וישתה כ"א לרפואה: (ה) ישתדל להתפלל בזהכ"י עם הלצור שתפלת הצבור כשנענת תמיד ואם אינו יכול לקום באשמורת לאווערה צלצור לפחות יתפלל בזהכ"י ואפילו ציחיד:

זמירות

כשחומר אלהי נענה יכוין בשלוב אותיות נענה עם אותיות שמו דהיינו אם הים שמו אברהם. צחול יקדים אותיות שמו לנענה כזה אנשברמהם. ונענת יקדים אותיות נענה לשמו כזה נאשברמהם. וכן כל השמות:

אלהי נשמה שנתת בי מהורה נענה מאלימות. אתה בראתה בפע וצריחה. אתה יצרתה רוח ויצירה. אתה נפתתה בי נענה ונעניה. ואתה משמרה בקרבי. ואתה עתיד לפלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא. כל-זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שאתה הוא רבון כל המעשים. ארון כל הנשמות. מושל בכל הבריות תי וקיים לעד:

ברוך אתה יהוה המחזיר נשמות לפגרים מתים:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנותן לשכוי:
בינה להבחין בין יום ובין לילה:
בא' אלהינו מלך העולם פוקח עורים:
בא' אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:
בא' אלהינו מלך העולם זוקף גפופים:
בא' אלהינו מלך העולם מלביש ערומים:
בא' אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על המים:

פירוש מלוקט

שהורה. כי ונעקוס עטור חולצה: אהה צרחה. נגד ג' צחיות נעש רוח נענה אהה צרחה נגד נעש כי הדם הוא הנעש נכחיו ויצרל אלהים את האדם: אהה ירחה. נגד רוח שחומר יולד רוח בקרבי: אהה נעפחה. נגד נענה שחומר וישא באפיו נענה חיים: ואהה נעננה בקרבי. שלח חלל יריגוק עד עת בא דצריך: לעלה ונעני. ליום הנוחה: לעחיל לצח. לחחיות הנחיים: שמסיר נענות ב'ו. אני נוסן לך הודחה עלונה על ונה שחחרת בי נענתי ואכי נחמין צחונתם שלנעם שחחה נחיה הנחיים ונחל"הר עד סוף כל הדורות. יש מי שיהיה לדחון עולם יש מי שיהיה לחיי עולם עכ"ה נצורתך שדולה צה שחכיר ונענע כל נענה ונענע ליתן צנוק שלו אף שחגופים ככר נעקבו נכונה חלפים שנה. וכמה אלפים ורענות גופים עד אין נעקשר שחחערבו עלמותיהם חלו עם חלו ואחם יידיד חכיר וחסגר עלם חל עלנו של של גוף ותקן צכל גוף נענה שסיין לה. מי יחלל נצורחוק צזה

בָּאֵי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם הַמְכִיז מִצְעָדֵי גִבּוֹר
 בָּאֵי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרָבִי
 בָּאֵי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה
 בָּאֵי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיַּעַף כַּח
 בָּאֵי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֵרָה
 בָּאֵי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנוּ גּוֹי (סלמס סוּמַרַת גּוֹיָה)
 בָּאֵי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנוּ עַבְד (סלמס סוּמַרַת)

שפחה

בָּאֵי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנוּ אִשָּׁה (סלמס סוּמַרַת)
 שֶׁעָשִׂנוּ בְּרָצוֹנוֹ
 בָּאֵי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם הַמְעַבִּיר חֶבְלֵי שְׁנָה מֵעֵינֵינוּ
 וְתַנּוּמָה מֵעַפְעַפֵּינוּ

ולאחר כך יכוין להרחיק טיולנים פנינויים :

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאֵל
 תְּבִיאֵנוּ לַיְדֵי חַטָּא. וְלֹא לַיְדֵי עֲבִירָה. וְלֹא לַיְדֵי גַפְזוֹן וְלֹא
 לַיְדֵי בְזוּיוֹן. וְתַרְחִיקֵנוּ מִיֵּצֵר הָרַע. וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּיֵצֵר הַטּוֹב.
 וְתַגְנוּ לָאֱהָבָה לְחֵן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל
 רֹאֲיֵינוּ וְנִמְלְנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹמֵל
 חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּצִּילֵנוּ
 הַיּוֹם. וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם. מֵעַזֵי פָּנִים. וּמַעֲזוֹת פָּנִים.
 מֵאֲדָם רָע. מֵאִשָּׁה רָעָה. מֵיֵצֵר רָע. מִחֶבֶר רָע. מִשֶּׁבֶן רָע.
 מִסַּגֵּעַ רָע. מֵעֵין הָרַע. וּמִלְּשׁוֹן הָרַע. מִמַּלְשֵׁינוֹת. מֵעֲדוֹת
 שֶׁקֶר. מִשִּׁנְאוֹת הַבְּרִיּוֹת. מֵעֲלִילָה. מִמִּיתָה מְשׁוּגָה.
 מִחֹלָאִים רָעִים. מִמְּקָרִים רָעִים. מִדֵּין קָשָׁה. וּמִבְּעַל דֵּין
 קָשָׁה. בֵּין שֶׁהוּא בֵּין בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ בֵּין בְּרִית. וּמִדִּיקָה

שֶׁל גֵּהִינָם : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה : וְהֶעֱרַב (ג' סל"ד)
 זל"ס (ה' ע"ב) נָמַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
 וּבְפִיפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֹאצְאֵינוּ
 וְצֹאצְאֵי צֹאצְאֵינוּ בְּלִנּוּ יוֹדְעֵי שְׂמֶךְ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ
 לְשִׁמְחָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ
 מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן
 הַתּוֹרָה : טוֹב אַתָּה וּמְטִיב לַמְּדֵי חֻקְךָ :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו
 לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם :
 יִבְרַכְךָ יְהוָה וַיִּשְׂמְרְךָ : יֵאָר יְהוָה אֶפְנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּתְנַקֵּךָ : יִשְׂאֵל
 יְהוָה אֶפְנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּשְׂם לְךָ שְׁלוֹם : וַשְׂמֹךְ אֶת-שְׁמִי עַל-
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

הריני מקבל עלי מצות עשה שאמרה תורה ואהבתלרעד כמוך והריני אוהב
 את כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאודי. והריני מזמן פה שלי
 להתפלל לפני בוראי מלך מלכי המלכים הקב"ה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 וּפְקַדְנוּ בְּפְקֻדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי
 קָדָם. וְזָכוֹר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲהַבֵּת תִּפְקַדְמוֹנִים אֲבָרְהֶם
 יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת
 הַשְּׂבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמְּרִיָּה וְאֶת
 הַעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ. בְּגַתוֹב
 בְּתוֹרָתְךָ :

כראשית סיני ויחזי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-
 אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני :
 ויאמר קח-נא את-בגדך את-יחידך שר-אהבת את-

יצחק ולד-לדך אל-ארץ המדינה והעלהו שם לעלה על אחד
 ההרים אשר אמר אליך: וישבם אברהם בפקר ויחבש
 את-חמרו ויקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע
 עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים:
 ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום
 מרחק: ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמור
 ואני והנער נלכה עד-בה ונשתחוה ונשובה אליכם:
 ויקח אברהם את-עצי העלה וישם עד-יצחק בנו ויקח
 בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר
 יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר
 הנה האש והעצים ואיה הששה לעלה: ויאמר אברהם
 אלהים יראה-לו הששה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
 ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם
 את-המזבח ויערף את-העצים ויעקד את-יצחק בנו ויכין
 שכשם שאברהם אבינו עליו השלום בעל החדר עקד את יצחק בנו שהוא
 גבורה כך הקב"ה עוקד ויעקד למעלה כל שונאינו ואויבינו ומקטרינו מעלינו
 ומעל כל עמו ישראל וכן יהי רצון וישם אתו על-המזבח ממעל
 לעצים: וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת
 רשחט את-בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים
 ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-תשח
 ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי
 ירא אלהים אתה ולא חשכת את-בנה את-יחידך ממני:
 וישא אברהם את-עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך
 בקרניו וילך אברהם ויקח את-האיל ויעלה לעלה
 תחת בנו: ויקרא אברהם שם-המקום ההוא יהוה יראה
 אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה
 ל-אברהם שגית מן-השמים: ויאמר כי גשפעת גאם-יהנה

כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֵי־
 אֶת־יְחִידָהּ: כִּי־בָרַךְ אֲבָרְכֶךָ וְהִרְבָּה אֲרַבָּה אֶת־זֶרְעֶךָ
 כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרַשׁ זֶרְעֶךָ
 אֶת שְׁעַר אֵיבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עַקֵּב
 אֲשֶׁר שָׁמְעֵתָ בְּקוֹלִי: וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכּוּ
 יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם בְּבֵאֵר שֶׁבַע:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם בָּמוֹ שֶׁבַשׁ אֲבָרְהָם אֲבִינוּ אֶת רַחֲמֵי
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ
 אֶת בַּעֲסָךָ. וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים וְתִכַּנֵּס לָנוּ לִפְנֵים
 מִשׁוֹרֵת הַדִּין וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ. מַעֲמֶיךָ.
 וּמַעֲרֶיךָ. וּמֵאֲרָצֶיךָ. וּמִמַּחְלְתֶיךָ. וְקִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת
 הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּאָמֹר:
 וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת
 בְּרִיתִי אֲבָרְהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: וְנֹאמַר וְאֵף גַּם זָאֵחַ
 בְּהֵיוֹתָם בְּאָרֶץ אֲבוֹתֵיהֶם לֹא מֵאֲסֹתִים וְלֹא גְעֻלָּתִים לְכַלּוֹתָם
 לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: וְנֹאמַר וְזָכַרְתִּי
 לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: וְנֹאמַר וְשָׁב
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וּרְחַמְךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל הָעַמִּים
 אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם יִהְיֶה נִדְחָךָ בְּקִצֵּה
 הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבַּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאֶךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ וּירְשָׁתָהּ
 וְהִטִּיבְךָ וְהִרְבָּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ: וְנֹאמַר עַל יְדֵי גְבִיאֶךָ
 יְהוָה חָנְנוּ לָךְ. קוִינֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבָקָרִים אֵף יִשׁוּעַתָּנוּ בַּעַת
 צָרָה: וְנֹאמַר וְעַתְּ צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יִישָׁע: וְנֹאמַר
 בְּבֹל צָרָתָם לוֹ צָר וּמְלֹאךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם בְּאֲהָבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ

הוא גאלם ויגטלם ויגשאים כל ימי עולם: יכוין ליג מדות
 ונאמר מי אר כמוך אל. נושא עון רחום. ועובר על פשע וחנון.
 לשארית נחלתו אר. לא החזיק לעד אפו אפים. כי חפץ
 חסד הוא: ורב חסד. ישוב ירחמנו ואמת. יכבוש עונותינו ויאר
 חסד. ותשליך במצולות ים כל חטאתם לאלפים. תתן אמת
 ליעקב נושא עון. חסד לאברהם ופשע. אשר נשבעת
 לאבותינו וחסאה. מימי קדם: ונקה. ונאמר והביאותים אל
 הר קדשיו ושמתים בבית תפלתי עלותיהם וזבחיהם לרצון
 על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: אלו
 דברים שאין להם שיעור הפאה והבפורים והראיון וגמילות
 חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם עושה אותם.
 אוכל מפירותיהם בעולם הזה. והקרון קימת לו לעולם
 הבא. ואלו הן בבוד אב ואם. וגמילות חסדים. ובקור
 חולים. והקנסת אורחים. והשגמת בית הקנסת. והקבאת
 שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ותלמוד
 תורה בנגד כלם:

עם אחרים כאלו ונזכור ע"ז וכל עיט צו הודות הללו צנוח הוא עתה כסנוח
 בנג עדין:

מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך: הולך תמים ופעל
 צדק ודבר אמת בלבבו: לא רגל על לשונו לא עשה לדעהו רעה
 חרפה לא נשא על קרובו: נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע
 לדעה ולא ימיר: כספו לא נתן ב'שך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא
 יטוט לעולם:

לעולם יהא אדם ירא שמים בפתר בגלוי ומודה על
 האמת ודובר אמת בלבבו. וישגם ויאמר: רבון
 העולמים ואדוני האדונים לא על צדקותינו אנחנו מפילים
 תחנונינו לפניה גיעל רחמיה הרבים. אדני שמעה. אדני
 סלחה. אדני תקשיבה ועשה. אל תאחר למענה אלהי
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: מה אנו: מה תנינו. מה

חסדנו. מה צדקותינו. מה ישועתנו. מה פחנו. מה
 גבורתנו. מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 הלא כל הגבורים באין לפניך. ואנשי השם בלא היו;
 וחכמים בבלי מדע. ונבונים בבלי השכל. כי רוב מעשינו
 תהו. וימי חיינו הבל לפניך. ומותר האדם מן הבהמה
 אין כי הבל הבל. לבר הנשמה הפהורה שהיא עתידה
 לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך. וכל הגוים באין נגדך.
 שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן
 איים כדק יטול: אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם
 אברהם. שנשבעת לנו בהר המוריה זרע יצחק עקדך
 שנעקד על גבי המזבח עדת יעקב בנך בכורך שמא הבתך
 שאהבת אותו. ומשמחתך ששמחת בו. קראת שמו
 ישראל וישרון:

לפיקך אנחנו תיבים להודות לך. ולשבחך. ולפארך.
 ולרוממך. ולתן שיר שבח והודאה לשמך
 הגדול ותיבים אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום תמיד.
 אשרנו מה טוב חלקנו. ומה נעים גורלנו. ומה יפה מאד
 ירושתנו. אשרנו בשאנו משגימין ומעריבין בבתי כנסיות
 ובבתי מדרשות. ומיחדים שמך בכל יום תמיד ואמרים
 פעמים באהבה:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

כלל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא אחד קודם שבראת העולם. ואתה הוא
 אחד לאחר שבראת העולם. אתה הוא אל
 בעולם הזה. ואתה הוא אל בעולם הבא. ואתה הוא
 ושנותיק לא יתמו. קדש שמך בעולמך על עם מקדשי

שְׁמָדָ. וּבִישׁוּעַתָּךְ תִּתְרוֹם וּתְגַבִּיחַ קַרְנֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקָרוֹב
לְמַעַן שְׁמָדָ : בְּרוּךְ הַמְּקַדֵּשׁ שְׁמוֹ (י"ב שְׁמָדָ) בְּרַבִּים :

(ויבין אהיה) אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל. וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת בְּשָׁמַי הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.
אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין
אֱלֹהִים קִבְּץ נְפֻצוֹת קוֹדֵךְ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. יִבְרוּ
וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהִים לְבִדָּךְ עֲלִיּוֹן
לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.
אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. וְכִי בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לְךָ מִדָּה תַעֲשֶׂה וּמִדָּה
תַּפְעֵל : אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם חַי וְקַיִם עֲשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד בְּעִבּוֹר שְׁמָדָ הַגָּדוֹל. הַגָּבוֹר. וְהַנּוֹרָא. שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ
וְקַיִם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ עַל יָדֶי
צְפִנְיָה חוֹדֵךְ בְּאִמּוֹר. בְּעַת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבְעַת קִבְּצִי
אֶתְכֶם כִּי אִתָּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהַלְלָה. בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ
בְּשׁוּבֵי אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְהוָה :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַם
עֲלֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ
אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ. וְשִׁיבְנָה
בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתָּמִיד
שִׁיכַפֵּר בְּעַדְנוּ בְּמוֹ שֶׁבַתְּבָת עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יָדֵי
מֹשֶׁה עֲבָדְךָ :

סדר העבודה

לחזור על סדר שזכר יום ציון צחול ציון צמח ציון צד"ח מוטל ידו ויקרא לחזו
עבונוד קודם וידבר ה' וסיא וסרצ לוחזו ז"ל :

מראש מקדמי ארץ אתה יהוה אחד. ובששה ימים כל העולמי התחלת והשלמת
סגנות מלאכי לגדולתך בראת. ומאורי עשית בשמים קבעת. נפש חיה

ועוף ודגים ובהמה עשית. ופירות ודשאים מן האדמה הצמחת. חיים וחסד עשית עם כל החיים ושרם עשיתם למו שולחן ערכת. מאוחר לכל אדם בצלם אלהים לעבדך יצרת. תמשילוהו במעשה ידיך תחת רגליו כל שתה. מצאצאיו בחרת באברהם ומבנו עקורו את יעקב אהבת. מתוך בני ישראל לשרתך לך הלויים לקחת. אהרן וזרעו לכהן לך קדשת. מכל הארצות ציון למושב לך איתה. ובבית קדשך ותפארתך שמך שכנת. משמור משמרתו כהנים ולויים יום ולילה לא ישובתו ושם נעשה לך זבח ומנחה כאשר אמרת. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתכנה בית המקדש במהרה בימינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו ובכל יום נקריב קרבן התמיד שיכפר בעדינו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור:

כשאומר עולת תמיד יכוון להכניע הקליפה הנקראת תולע בני עולת כידוע ליודעי חן:

לקדר הקרבנות יכוין צםס אהיה עהס נקודות את הכל והקטייר הונצחה:

(במדבר כ"ח) וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ גִּיחְחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה בְּבָשִׂים בְּגֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שָׁנִים לַיּוֹם עֲלֶה תָּמִיד: אֶת־הַבָּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַבָּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם: יַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעֵת הֵהָיִן: עֲלֵת תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בַהַר סִינֵי לְרִיחַ גִּיחְחֵי אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְבּוּ רְבִיעֵת הֵהָיִן לַבָּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֶּדֶשׁ הַסֶּדֶךְ שֶׁבֶר לַיהוָה: וְאֵת הַבָּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה

פירוש מלוקט

צו לשון זיכה. ואמרת להם. לקצוע מוצה לדורות: קרבני. זה הדם: לחמי. חלו אמורים העברים: לחשי. הנחין לחשי. למערכות האש שעל הנצח: ריח גיחוחי. ריח של נחם רוח לפני שאמרחי ונעשה לרובי: השמרו. להשמרד ושמרה כהנים ולויים על צדיהם צעליחות כל ישראל ולמדנו עוד שטעון צוקר. נאמר כאן השמרו. ונאמר להלן והיה לכם למשמרה: צמועזו. צמונו צוקר ובערב אפי' בשבת ובעוונות: ואמרת להם. אזהרה לצ"ד: שנים. ולא חרבעה שאין להם השלווין אם שבר זמנו צעל קרבנו: ליום. שיהיו נשחטים כגד היום: מניח. צלי הספק יום: אחד. מנובחר מיוחד שצער: צוקר. עד ד' שעות קרוי צוקר: שמי. שאם לא הקריבו כגם צוקר צוויז צשחר לא יקריבו צער: צין הערבים. ונשע שעות ולוועלה קרוי צין הערבים לדעתי ונשי ששכר צשני ערבים. אכאן סמכו לזמן מנחה גדולה ומנחה קטנה: ועשירית האיפה. א"ג צינים וחמוט צילה: סולת. מן סחטים: מנחה. מנחה נקבים: צבולה. ראויה ליצבל אין צילה ונעבצת: כחיה. לא נאמר חלה למנחה: רביע' הסיק. שלשה לוגין: עולה מניח. העשה כעולה העשויה צהר קיני שחא' צה צבגות ונלמד שטעונה י"י: העשים. צג' השכינה העשויה שחאקה צהר קיני היא זח עולה מן המזבד: ונשכרו. י"ן: נקודת הקד. של הונצחה ונשכר וינלץ י"ן ששכר פרע לין ונחמו:

עַיֵן הָעֲרָבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּבְנִסְבּוֹ תַעֲשֶׂה אֵשֶׁה רִתְּנִי

לִיהוָה:

ובכן וכך היתה עבודת התמיד בבית אלהינו. לפני עלות השחר כהני בית אב שבמקדש פשטו בגדי חול ירדו וטבלו ועלו ונסתפנו ולבשו בגדי כהונה סמוך לעלות השחר. בא הממונה ודפק עליהם והם פתחו לו. אמר להם בואו והפיסו מי תורם את המזבח. הפיסו זכה מי שזכה. קרא הכרוז עמדו כהנים לעבודה ולוים לדוכן וישראל למעמד. מי שזכה לתרום את המזבח קרש ידיו ורגליו. נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח פנה הנחלים אילך ואילך וחתה מן המאוכלות הפנימיות וירד. הניע לרצפה הפך פניו לצפון. הלך למזרח הכבש כעשר אמות צבר הנחלים על הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים. ראו אחיו שירד רצו מהרו וקדשו ידיהם ורגליהם. נטלו המנרות והצנורות ועלו לראש המזבח. וכל האברים והפדרים שלא נתאכלו כל הלילה סולקים אותן לצדי המזבח. החלו מעלין האפר על גבי התפוח החלו מעלין גזרין לסדר המערכה. מי שתרם המזבח מסדר מערכה גדולה ובצידה מערכה שניה ושני גזרין על מערכה גדולה ומחזירין האברים והפדרים שלא נתאכלו למערכה הציתו שתי מערכות באש וירדו ובאו ללשכת הנוית:

אמר להם הממונה בואו והפיסו. מי שוחט מי וורק מי מדישן מזבח הפנימי מי מדישן המנורה מי מעלה אברים לכבש. הפיסו זכה מי שזכה. הניע זמן השחיטה אמר להן צאו והביאו מלה מלשכת הטלאים. הביאוהו ונכנסו ללשכת הכלים הוציאו משם תשעים ושלושה כלי כסף וכלי זהב והשקו את התמיד מים ובקרוהו לאור האבוקות. מי שזכה בתמיד מושכו לבית המטבחים. ומי שזכה באברים הולכים אחריו מי שזכה בדישון מזבח הפנימי ובדישון המנורה היו מקדימין וארבע כלים בידם הטני והכו ושני מסתחות. בא לו לפשפש הצפוני ופתחו ונכנס להתא ומהתא להיכל ומחלך בהיכל עד השער הגדול ופתחו. מי שזכה בדישון מזבח הפנימי נכנס ושני בידו הניע למזבח הניחו לפניו והיה חוסן מדישן המזבח ונתן לתוכו ובאחרונה כבד את השאר לתוכו והניחו ויצא. מי שזכה בדישון המנורה נכנס וכוז בידו בא ועמד על האבן שלפני המנורה שבה שלש מעלות אם מצא שתי נרות המורחיות דולקות מניחן ומדישן את השאר ואם מצאן שכבו מדישנן ומדליקן ואחר כך מדישן את השאר ומניח הכוז על מעלה שניה ויצא. עקדו את הטלה שחטו השוחט בצפון וקבל המקבל את דמו בכלי שרת בצפון ובא לו לקרן מזרחית צפונית ונתן מזרחה צפונה ועוד. בא לו לקרן מערבית דרומית ונתן מערכה דרומה. שיירי הדם היה שופך על יסוד דרומי. הפשיטו התמיד ונתחווה והעלה כל אחד מה שזכה בו לכבש ומלחום וירדו ובאו ללשכת הנוית:

אמר להם הממונה ברכו ברכה אחת. החלו קורין אהבת עולם ועשרת הדברות שמע והיה אם שמוע ויאמר וברכו נ' ברכות אמת ויציב ויבונה וברכת כהנים אמר להם חדשים לקטורת בואו והפיסו. הפיסו זכה מי שזכה. זכה כהן אחר במחתה. אמר להם חדשים עם ישנים בואו והפיסו מי מעלה אברים מן הכבש למזבח. הפיסו זכה מי שזכה. מי שזכה בקטורת נטל בוך מלא וגדוש קטורת. ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן הצרי והצפוח

החלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציעה ושכולת נרד וזכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקושט שנים עשר קלופה שלשה קנמון תשעה בורית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חיור עתיק. מלח סדומית רובע הקב מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף מכפת הירדן כל שהוא נתנו בתוך הכף ונטלו בידו. מי שזכה במזותה נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח וחתה מנחלי מערכה שניה. ירד ועיין לתוך מחתה של זהב ונטלה בידו והלכו להם. הגיעו בין האולם ולמזבח נטל אחד את המגפרה וזרקה בין האולם ולמזבח שמעו את קולה ורצו ובאו כהנים להשתחוות ולוים לדבר בשיר החלו עולים במעלות האולם. נכנס מי שדשן מזבח הפנימי ונטל הטני והשתחוה ויצא. נכנס מדשן המנורה והטיב שתי נרות ונטל הכזו והשתחוה ויצא. נכנס מי שזכה במחתה צבר הנחלים על גבי המזבח ורדדן בשולי המחתה והשתחוה ויצא. מי שזכה בקמורת נטל הכזב ונתן הכף לאוהבו אם נתפור לתוכו אוהבו נותנו לו כהפניו והשתחוה ויצא. אמר לו הממונה הקטר. הקטיר וחשתחוה ויצא. נכנס כהן גדול השתחוה ויצא נכנסו אחיו הכהנים השתחוו ויצאו. באו ועמדו על מעלות האולם העלה מי שזכה האברים מן הכבש למזבח אם רצה כהן גדול להקטיר עלה ככבש הושיטו לו האברים וסמך עליהן וזרקן ואם רצה הוא סומך ואחרים וזרקין. החלו אלו שעל מעלות האולם ומברכין ברכת כהנים ואומרים את השם ככתבו וידיהם נשואות על גבי ראשיהם וכהן גדול אין מנביה ידיו למעלה מן הציץ. הקטיר עשרון סולת מנחה בלולה בשמן והקטיר החביתין. נתנו לו יין לנסך. הסגן עומד על הקרן והסודרים בידו. ושני כהנים עומדים על שולחן החלבים ושתי חצוצרות בידם תקעו והריעו ותקעו. באו ועמדו אצל הממונה על הצלצל אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה לנסך הניף הסגן בסודרים הקיש זה בצלצל ותקעו אלו בחצוצרות ונגנו אלו בנבלים וכנורות ודברו הלויים בשיר. הגיעו לפרק תקעו והשתחוו העם. על כל פרק תקיעה ועל כל תקיעה השתחויה. אשרי העם

שבכה לו אשרי העם שה' אלהיו :

במדכ כ"ס וְכִיּוֹם הַשֵּׁשֶׁת שְׁנֵי־כַבָּשִׁים בַּבֶּגֶץ־שֵׁנָה תִּמְיַמֶּם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֵי־גֵימ
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְגַם־כּוֹ: עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל
עֲלֵת הַתְּמִיד וְגַם־כּוֹ: עַד כֵּן

אכל יוחר טוב סלל לאונרס ז' פסוקים אלו אלא קודם מוסף :

אֲתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֵת
קִטְרֵת הַסַּמִּים בְּזֶמַן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם. כִּי־אֲשֶׁר
צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה־נְבִיאָךְ בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ :
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נְטֹף וּשְׁחַלֵּל
וְהִלְבְּנָה סַמִּים וּלְבַנָּה זָכָה בְּדָבָר יְהוָה :

פירוש מלוקט

סמנים : מכלן למודו רז"ל י"א קממנים נחמרו לנחש בקיני. וייעוץ סמנים שנים. נטף שחלת
סלננה. כי חנשה. סמנים נחלה. לנכנס עוד כמו אלו. כי עשקה. ולנכנס כי אסד

וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קַטְרֹת רִקְחַ מֵעֵשֶׂה רִקְחַ מִמֶּמְדָּה מְהוּר קָדָשׁ׃
 וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנַי הַעֲדַת בְּאֵהָרָל
 מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעַד לָךְ שִׁמְחָה קָדָשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם׃
 וְהִקְטַרְתָּ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמִתְכַנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לְכֶם קִדְשׁ
 תִּהְיֶה לָךְ לַיהוָה׃ וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֹת סַמִּים
 בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנְּרוֹת יִקְטִירֶנָּה׃ וּבַהֲעֵלוֹת
 אֶהְרֹן אֶת־הַנְּטֹת בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירֶנָּה קַטְרֹת תָּמִיד
 לְפָנַי יִהְיֶה לְדֹרֹתֵיכֶם׃

תָּנוּ רַבֵּנּוּ פְּטוּם הַקְטָרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
 וְשִׁמְנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה
 בְּמִנֵּי יְמוֹת הַחֲמָה. מָנָה בְּכָל יוֹם מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר
 וּמִחֲצִיתוֹ בַּעֲרֵב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְרִים שִׁמְחָה מְכַנִּים בְּהֵן
 גְּדוֹל מְלֹא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַבִּפּוּרִים. וּמִחֲזוּרָן לְמִכְתָּשֶׁת
 בַּעֲרֵב יוֹם הַבִּפּוּרִים בְּדֵי לְקַיִם מִצּוֹת דָּקָה מִן הַדָּקָה׃
 וְאַחַד עֶשְׂרֵת סַמִּים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלוֹ הֵן. טוֹב וְיִשָּׁר לַמְנוֹת הַסַּמִּים
 הָאֵלוֹ בְּאַצְבַּע הַצָּרִי (א). וְהַצִּיפּוֹרָן (ב). וְהַחֲלָבָנָה (ג). וְהַלְבֹנָה
 (ד) מִשְׁקַל שֶׁבַע עִים שֶׁבַע עִים מָנָה. מוֹר (ה). וְקִצְיָעָה (ו). וְשִׁבְרֵת

פירוש מלוקט

צֶמֶד׃ וְכַח צֶמֶד צֶמֶד צֶמֶד וְהַקְטוֹרֶת אֲשֶׁר הֵעֵשָׂה יֵשׁ צוֹ י"ח תִּצּוֹת כִּנְגַד י"ח קוֹמִים בַּקְטוֹרֶת
 נֶעַף. בְּאַלְקִמוֹ. וְהוּא הַלְרִי. וְנִקְרָא כֵן ע"שׁ שְׁנוֹף מְעַלֵּי הַקֶּטֶף. הוּא עֵץ הַשֶּׁמֶרְקוֹן׃ שְׁחֵלֶת. הוּא
 הַשֶּׁמֶרְקוֹן שׁוֹרֵשׁ צוֹסֵס חֶלֶק וְנוֹלֵהִי כְלִמּוּרִי׃ הַחֲלָבָנָה. שֶׁרֶף עֵץ נִקְרָא גִלְבָּנָנוֹ שְׁרִישׁוֹ רַע. כְּלִמּוּרֵינוּ
 לַעֲרֹב צִינּוּמֵי הַקְטוֹרֶת. רַחַם לְלֶרֶךְ שׁוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל צִמְעוּנוֹתָנוּ. שִׁחַזְרוּ בְּשִׁשׁוֹה וְיִהְיוּ רִיחַ לְעוֹב׃ לְצוֹנָה
 הוּא כְמוֹ כֵן שֶׁרֶף חֵילָן. שְׁרִישׁוֹ הַטוֹב כוּד׃ וְנוֹלֵחַ. מְעוֹרֵב יֵשׁ. וְקוֹךְ לְנוֹלֵחַ קְדוּמִים שְׁנוֹחֵן צֶה׃
 מְנָה. מְנָה לְכָל יוֹם שֶׁרֶס בְּשַׁחֲרִית וְשֶׁרֶס בֵּין הָעֲרֵבִים׃ בְּאַחַד מוֹעֵד. דְּהִיכַל. עַל מוֹצֵחַ הַפְּרִימִי׃ אֲשֶׁר
 אֲוַעַד לָךְ שִׁמְחָה. לְדַבֵּר וּלְבַלּוֹ שְׂכִינָה. כְּעֵינֵי שְׂחָל׃ כִּי צִעַן אֲרָחָה׃ (וְכֹחַ) וְהַקְטִיר ס"פ הַלוֹה׃ בַּבֶּקֶר
 בַּבֶּקֶר. חֶלֶקְסוֹ לְשֵׁנֵי בָקָרִים. וְכֹחַן לְמוֹדוֹ שׁוֹעִיבִין וְחֹחֲרִין וְשׁוֹעִיבִין׃ צִהֲיִיבוֹ. יִקְרִי בְּזִיכִין שֶׁל
 מְנוֹרָה. מְדַסֵּן שְׁחִילוֹת שֶׁנִּסְרָפוּ צְלִילָה. וְהִיא מוֹעִיבִין בְּכָל בָּקָר׃ הַנְּרוֹת. הַצּוֹיכִין שֶׁמֶן יִשְׁחִילוֹ מוֹנִסֵּן
 צֶהָן בּוֹל"ר צֶלַע"ז׃ וְצִהֲעֵלוֹת. צֶהֲדִלִיק׃

פְּטוּם. כִּסִּיחַ וְחִיקוֹן קוֹמִים הַקְטוֹרֶת וְעֲרוּבֵן יֵחַ׃ מְנָה. הוּא דִּיכְרִין וְהִדִּיכֵר מִשְׁקַל דְּרֵחַס וְחֵילָן.
 וְהַדְרֵחַס מִשְׁקַל ק"ד שְׁעוֹרוֹת צִינוֹל וְדְרֵחַס הוּא רְבִיעַ לִוִּיעַ׃ כְּמוֹכַי יִמָּחַ הַחֲמֵה. בְּכָל יוֹם
 סוֹז מְקַטְרִין (עַל מוֹצֵחַ שְׂחֵיכַל) מְנָה אֲחַד. חֵילִי בְּשַׁחַר וְחֵילִי בֵּין הָעֲרֵבִים׃ וְשִׁלְשָׁה מְנִים אֲחַד"פ
 שֶׁמְחָקוֹ עַם שֶׁרֶס קוֹמִים. מִחֲזוּרָן לְמִכְתָּשֶׁת צֶעִי"כ וְשׁוֹחֵקוֹן יֵשׁ יֵשׁ כְּדִי שֶׁחֵחַ דָּקָה מִן הַדָּקָה. לְהַכְנִיס
 לְמִנֵּי וּלְמִנֵּים. שְׁלִרִיכֵס שֶׁחֵחַ דָּקָה יוֹחַר וְשֶׁל כֹּל הַשְּׁנָה. שְׁחֵחֲנוֹר קְטוֹרֶת קוֹמִים דָּקָה׃ הַלְרִי וְהַשֶּׁמֶרְקוֹן
 סִחֲלָבָנָה וְהַלְבֹנָה. ע"ל בַּקֶּר הַחֲמִיד׃ שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנָה. כֹּל אֲחַד מ'ד קוֹמִים הַלְלוֹ הִים
 שְׁבַעִים מְנָה׃ מוֹר. מִירְחָל. וְקִצְיָעִי. שׁוֹרֵשׁ עֵשֶׂב קְרוֹי קֶסֶת בְּכַסּוֹב׃ שְׁבֹלֶת. שְׁמִיקוֹ׃ גִּדֵּל. שְׁחֵס

שחרית

גִּדְדָה (י). וּבְרַבּוֹם (ס). מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה
הַקְּשֵׁטָה (ט) שְׁנַיִם עָשָׂר קְרוֹפֶה (י) שְׁלֹשָׁה. קִנְמוֹן (יא) תִּשְׁעָה.
בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה תִּשְׁעָה קִבִּין. יֵין קִפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּהּ
וּקִבִּין תִּלְתָּהּ. וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר תּוֹר
עֲתִיק. מָדָה סְדוּמִית רוֹבַע הַקֵּב. מַעֲלָה עָשָׂן כָּר שְׁהוּא.
רְבִי נֶתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף מִגִּפְתַּת הַיַּרְדֵּן כָּר שְׁהוּא. אִם
נֶתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה :
רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצְּרִי אֵינוֹ אֵלֶּיךָ שָׂרָף
הַנוֹמֵף מַעֲצֵי הַקְּטָמָה. בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה לְמָה הִיא בָּאָה

פירוש מלוקט

דומה ליד של שכול : כרכום. זעפראן : קוסע. כך שמו : קלוסא. קליסח עון צוסס : קנמון. לא נחשייר
כ"ח ונטע צעולס ואינו מלוי : בורית כרשייה. הוא עשז ששמו כך. ומלנבין צו הבגדים. או הוא
סגולין מללכותי. וכרשייה. הוא סס העוקוס שנעשה סס : קנמון השעה. מניס. בזה נעלס מנין סק"ס
מניס וכל המדוח שסונס ומלון ואילך חיך מוקיפין צמשקל הקטורה סלין מהערבין עמה. ואינו אלא
ללורך חיקונו והכשרו. בורית. מלשון צר לצב צבור ספך. ע"ס שהוא נעטר ומלחלח הבגדים מלכלוכן :
יין (נקוד ליר"י. כי הוא דבוק) : קפריסין. משקס חזק ועו דומה ליין צחוקו נעשה מפירי קפריסין :
סגדלים צלין ללף. כ"ס העיקר (עמו"ק) וזו סלמרו מפני שסיל עוה : קלין חלחל. הוא מדס
סבס וקבין חלחל מדס חרקב וקבס הוא אחד משהס צקלס חלס ובקב ארבעס לוגין וסלסו שסס
ציליס : חלחל. ירחס שסנס ארומיס מפני שחיב אדס לווער צלסון רבו וכך שסנעס : חירון. י"צ יין
לבו מלשון חיר וכל לבן עו אלא נוטס ללצנויח ונטע ע"ד יחרקו אדומדס ואינו חרוק אללי שכן
נקרס ע"ס מוקוס הקרלס חורון סכחוב סוף ס' יחוקלס שסס גדל : סדומיס. מלס הנעסס מניני ס
המלס שסיל ימס של קדוס (וכחז הרצ"י וכן צב"ס סלינו מהערב צקטורס צנעסס סעומס חלס סיס
ללורך חיקון הסמונין עם הצוריס וי"ק כדי לסרוס צסס או סמס זסו סיעור המלס סנוחס עליס צספס
סקטורס למ"ד סלריכס מלס כדרך כל העולין וסיס לריך רובע למליחסס וכל השיעורין סל"ע (בסדר
החמיד צפ"י הסרסס עשילי לו סנוכות סכחוב ע"ס) וזסל ח"ס הירוסלמי דס"ל סחיב עליו עיסס חס
סכרו וח"ל לסנשו כדעס הב"ס ויחל נמי דקחי ליס צהדי מועלס עסן דדמי ליס צדחל מיסס חלס
צחמס צפ"י סר"ו ז"ל מושנע שהמלס הוא ככנס צסעומס כלחד מוקמוניס וז"ל דס"ל צעשייס דכ"פ
ל"ס דעמי מלס כדכ"ל מוקרל (חע"ג דלס חידכר צחלמודל סהדיח) וכי סליגי צהעללס. ח"י לריך
לחזור ולמלחס ס"ח זס כרלס אמחי יחר מודברי צ"י וצ"ס חלס סעדנין ל"ע דח"כ סק"ס מנין סכי
עסכחל סס חל ודלי לל קני דלס מסיך רובע לקב מלס מייך צמשקל דלמלח עסוס דלמי צל צמשקל
כי חס צמדס לל קחסיב ליס וחע"ג דמוסיך צמדס וצמשקל מונילס סכי סל"ע סחלל עשסי צמשקל
מנין מכלל ס"ח סנונין והסחר ג"ד ססס מלס מועלס עסן וכסס הירון חע"פ סכסכרס מרבין צכמוסס
חיך צלין צחצבון מחחר סלין לסס משקל ידוע) : רובע. רביעיח הקב צינס : מועלס עסן. כך נקרל
עסב ידוע המחנר ומועלס עסן הקטורס כעקל סלינו מחסור. ומועלס עסן ודלי סיס נכנס צקטורס
ומהערב צה : כפח. י"ח סהור מין עסב הנריח או ורד סדרכו ליגדל על ספס הירון וי"ח סהור חנצנרס
המללל קף ע"ס מניס : דבס. כולל כל מיני מחיקס בין דבס דבוריס או של סמריס וכל ספירוס צכלל :
סקלס. סנח' כל סחור וכל דבס לל חקיערו. וקטע דבס לרבווח חע"ג דמועלס לל סלס סוכן צו מנע
ח"ח יכול לעמוד מפני ריחס הנודק. ונכלס דסקולס וח"ל חקיס כיון דדכר לל הוא נדבס ונסך
צה וכסקלס חסי' צנגיעס צעלמלל גס קודס סנחערב עומס ע"י כחיסס משל"כ סחור כל זמן מלל סנכערב
נוטלו וכל סקלס צנגיעס : וחס סקר. ס"ס יחר (אלל סנחכר לל חייב חלל על סמוניס ס"ח חלל צלל
חלס סקר ח' מוסס והכניסס ס"ג צי"ס לפניס סייב מוסס ציחס ריקניס (וחל ססיכל צלחזרס סל"ס

בְּדִי לְשֹׁפֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן בְּדִי שְׁתֵּהָא נְאֻה. יִין קַפְרִיסִין
 לְמָה הוּא בָּא בְּדִי לְשֹׁרֹת בּוּ אֶת הַצְּפוּרָן בְּדִי שְׁתֵּהָא
 עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רְגָלִים יַפִּין לָהּ אֶלֶּא שְׂאִין מְכַנְּסִין
 רְגָלִים בַּמְקַדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תְּנִיָּא רַבִּי נָתַן אוֹמֵר בְּשֵׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֶדֶק הַיְמִיב
 הַיְמִיב הֶדֶק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפָּה לְבִשְׂמִים. פְּטָמָה
 לְחֻצָּאִין בְּשֵׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׂמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה זֶה הַבְּלָל אִם בְּמִדְתָּהּ בְּשֵׁרָה לְחֻצָּאִין. וְאִם חֶסֶר
 אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיתָה :

תְּנִי בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שְׁנֵה הֵיָתֵה
 בְּאָה שָׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תְּנִי בַר קַפְרָא אֵלּוּ
 הֵיָה גוֹתֵן בָּהּ קַרְטוּב שָׁל דְּבִשׁ אִין אָדָם יָכוֹל לְעַמּוֹד

פירוש מלוקט

פ"ג דיונא) ונש"כ בחסר א' משאר הדברים שבאין להכשירה ולהקנה לנו חייב מיתה כ"ג צ"ג
 ונ"ל דוקא בשתיקא אהה ע"י ד"א חוקים ועזים ששרה אהה צהן בגון שלקח מ"ר חסח י"ק וכן
 אסחוקקיה חסח עוקוס הסדומיות. וזורים וכל עוקוס תמורה של כרשינה צה"ג הוא דעטור וילא
 נדיעבד שאין דברים הללו אמורים אלא ע"ד המוציא אכל אם לא חקנה ברחילה ושרייה כרחוי לה
 הרי לא נעשית כהלכה וקטורה זרה היא (ואם חקר מעלה עשן ענ"ש חרעב"ן צלח"ש פ"ג דיונא
 ובנו"ק) וחי"ב עליה בודאי אמנם ביתר לה קמנין כל שכן חייב צכל אומן : רשב"ג לפרש צלח
 לא העעה שהוא חריאק מורכב. אלא שרף של עץ האפרסמון (באלסמון צלע"ז) שקוטעין בימות
 הסתה. ונועף ומנוה שרף כמין גומא צלע"ז. והוא פרוי : כדי שסחא. הלפורן נאה ויסקר שחוריהת
 ע"י שיטה הצוריה : ומשי שהוא עזה. כך היא הגירסא הנכונה. ואי"ק קאי שהוא עז כנ"ל ואין
 לחוש אם הוא לשון קצה. אחר שאין צו רוח חיים ומלא גם בכחוש שמריה ישמו. וי"ג כדי שסחא
 עזה. וקאי אלפורן. והיא היא. דעמא הוא משום שהלפורן נעשית עזה ע"י שרייה צ"ק סעו :
 מ"ר. כושמנווה שהסן חריפין כמ"ש לענין כה' ואי לאו שאינה נעשית חוץ לעקדה. היה ראו לשרות'
 צהס. מאחר שהסן יפין לה. ללפורן שומלחטין אהה ביומרי. זיה כבודה ללכנה היעב. ומכ"ל לא
 נשאר צה כלום ואינה בולעת מהס. כי הלפורן היא חלקה וקשה כשמה. ואין מעבדה לבלוע. ומכ"ל
 מהרחוי היה לשרות אהה צהס לה. ח"ל מעטט ש"א לעשותה חוץ לעקדה : אומר עמנונה לשוק
 היעב הדק. שיכחוש דק דק. וי"א שהשוקק עלונו אומר היעב הדק. כג זמן שפוקק בשחיקה. לפי
 שהקול והדיבור יפה לצמחים. כשס שהוא רע ליין, ונראה הטעם שהיין יפה לו ההעלס והלניעות.
 כי היין צוגד. וא"ח מנחה אכחסייה דמרי שור. לכן טוב לו השחיקה שלא ישנה אה עמנווה צפרקומו
 ובאזהו בקוד שלא ילא ויסקר כמו שסס ככנס יין ילא סוד. ושמוע סידור. כך אם נכנס דבור
 ילא יין ונעשה חומץ. ונש"כ" צשונים שלא יחנו בשבועי'. חיינס ומפעלי' מן הקול והדיבור. אדרבה
 משבח"י ע"י חנועה ודנדוד. כו"ש כשמן תורק. ללויה של פליעון כל זמן שמונחה אין ריחה נודק.
 וכשמריקין אהה נוחתה ריחה : פטמה לחלחין. שלא עשה מונחה אלא משקל קס"ד מני' צנה אחס.
 כשרה. לשלש ולרביע. אם עשאה : לא שנוענו. אם היא כשרה : אם כנודסה. שלקח מכל קמנונים
 במשקל הקלוב. ואח"כ חלקן. או שלקח חלי ומשקלו של כל א' ופטמה לחלחין כשרה : ואם סאר
 אחס. חשי' מנה אחס מכל קמניה שמיחה או סוחרי בין צבולה בין סחלי' לפי ערך. פסולה : אחס
 לחשי' או לשבועים. כשכסן היה חוסן מלא חגי' ציי"כ ומשטח מין של קטורה. לא לקס סכל שחשי'

מִפְּנֵי רִיחָהּ, וְלִמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה
 אָמְרָה בִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה :
 (לַיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַבְרֶךָ סֵלָה) : יְהוָה צְבָאוֹת
 עִמָּנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵדָה : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־
 אָדָם בִּטַּח בְּךָ. יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ :
 וְהַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֶבָה חַדְשֵׁי יָמֵינוּ בְּקֶדֶם) : וְשָׂרְבָת
 לַיהוָה מִגְּמַח יְהוּדָה וִירִשְׁלָם בְּיַמֵּי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קַדְמֹנִית :

שנתנו יז טסגיס לומר כלן זכיום טסנת:

אֲבִי הוּא מְסֻדָּר סֻדְר הַמְעַרְבָה מִשְׁמָא דְגַמְרָא וְאֶלְבָּא
 דְּאֶבְיָא שְׂאוּל. מְעַרְבָה גְדוּלָה. קוּדְמַת לְמְעַרְבָה
 שְׁנֵיָה שֶׁר קַטְרוֹת. וּמְעַרְבָה שְׁנֵיָה שֶׁל קַטְרוֹת. קוּדְמַת
 לְקַדְדֵי שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים. וְסֻדְר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים. קוּדְמַת
 לְדִשׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. קוּדְמַת לְהַטְבַּת
 חֶמֶשׁ גְּרוֹת. וְהַטְבַּת חֶמֶשׁ גְּרוֹת. קוּדְמַת לְדָם הַתָּמִיד
 וְדָם הַתָּמִיד. קוּדְמַת לְהַטְבַּת שְׁתֵּי גְרוֹת. וְהַטְבַּת שְׁתֵּי גְרוֹת
 קוּדְמַת לְקַטְרוֹת. וְקַטְרוֹת קוּדְמַת לְאֶבְרִים. וְאֶבְרִים לְמִגְחָה.
 וּמִגְחָה לְחִבְיָתִין. וְחִבְיָתִין לְגִסְכִּין. וְגִסְכִּין לְמוֹסְסִין.
 וּמוֹסְסִין לְבִזְיָתִין. וְבִזְיָתִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבִים. שְׁנֵיָה

סירוש מלוקט

ששאל בן קנניה טסיסה יז מחקה ד' קצין. לל סיה חוונן חלל כזיס לו כספיי אסיס. וכל כל
 הספיוט חווס. לקוף ס' אי ע' טריס. רבו חוונן טיריסי על סג' חני'. וכל סיו לריכ' לפסיס חוסיס
 זנה. חלל כשו מחליסה וכל להלחין טוין קלטר כי גס' הייס לל סיהס יכולת להיוס. חלל קדח
 לפחלה : קורטור. מזה קננה טעניו טעטניח טלוג : מפני ריחס. הפוז חורק. כספסלה ספרסס
 בטסה טיקטירנה על חלס לפני ס'. מד סנה פזרכו ס' לפכס מפסס סקפרס :

ססודר קדר מערכס. טנה קדר טגודס על כל יוס : טעמל זמורל. קך מקונלה וטגורס בני בני
 סיסיס : חליבול (עיין זוח' חל'ט. דלוגר זדס עפסיק לסו : מערכס גדולה. סוה טעורסין
 פליס חיצרי' וסדריס : מערכס טנייס. טעורסליס מונסו גסליס זמחחס להכניס לפזחס ספרסי ססרי
 ופריסי : זרי. גקפיוט מסיס חוונן על סמפרכס. סכל' ונחנו פליס על חלס : רישון. סקסס סדסן
 פריי. מנח סקטורס טנסיכל. טחככס פוגע בו סחלה. לכ סוה קודס להטנה. סלחן טעצירין על
 סחלוט : להכנס טעס. סל דמפסיק סטענה זצריקס דס סמער. מפוס דכסי זצוקר זצוקר זספיו.
 חננה סורס חלק סטעס למני זקריס. ופוסה ספנה סעס סחלה זכיון דלסחיל זשו עניד רנח דלספס
 ליס : לזח סמער. לזריקסו : טחי נרוס. דכסי זספיו סכרוס חין ספוסוס עסחיס : לקטורס.
 לסקטורסו : לזצריס. להפלוטו לעקטורו על חונס סחילון : למנח. מנחס נכסי על סער. וטניסין.
 מסיס קין טעוריס זכל עס. וקלרין מיט טססנס טעטנין זס : טקיס. יין : טספיו. על טעס ויפין

שחרית

ס

וְעָרַף עָלֶיךָ הָעֵלָה וְהִקְטִיר עָלֶיךָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיךָ
הַשְּׁלָם כָּל הַקֶּרְבָּנוֹת בְּלֶמֶס :

ועומד ויכוין בנפשות הקדש היולאים מר"ת ולא יזכירם נפס ויתן ריח עעס צק סס
: תבות עד כלות :

- (א) אָנָּה בָכַח גְּדוּלַת יְמִינֶךָ תִּתִּיר צְרוּרָה : (אבג"יתץ)
 - (ב) קָבַל רִנַּת עַמֶּךָ שִׁנְבֵנו מִהֲרֵנוּ נֹרָא : (קדע"שמון)
 - (ג) נָא גְבוּר הַזְרִשִׁי יְחֻדְךָ בְּבַת שְׁמָרִם : (נגד"כש)
 - (ד) בָּרַכְם מִהַרִּים רַחֲמִים צִדְקַתְךָ תָּמִיד גְּמִלִם : (בטר"צנתג)
 - (ה) חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוּב מוֹבֵךְ נִהַל עֲדַתְךָ : (חקב"טנע)
 - (ו) יְחִיד גֵּאָה לְעַמֶּךָ פָּגַה זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ : (יגל"סזק)
 - (ז) שְׁוַעַתְנוּ קָבַל וְשָׁמַע צַעֲקָתְנוּ יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת : (שקו"צית)
- בְּרוּךְ שֵׁם גְּבוּר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

ע"ז (יהוה) רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן
התמיד במועדו. ולהקטיר לפניך בכל יום קמדת הסמים

ולהיות בהגים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם.
ועתה בעונותינו חרב בית המקדש. ובטל התמיד. ואין
אנו יכולין לעשות חצונותינו לפניך ואין לנו לא כהן בעבודתו.
ולא לוי בדוכנו. ולא ישראל במעמדו. ואתה אומרם
וגשלתמה פרים שפתינו :

לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שיהא זזה שית שפתותינו חשוב ומקבל ומרוצה
לפניך באלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו. ועמדנו על
מעמדו : (במו שנאמר וגשלתמה פרים שפתינו) :

הקטרנו קמורת הסמים ודברו הלויים בשיר ותרצנו ותמחול לנו את כל חמאתנו
ותכסר לנו את כל ששעינו ותמנע מנפס מנחלתנו ואל תשים עלינו כל ננע

סירוש מלוקם

פ"כ. פ"י ב"זכי לצונס. פ"יז מ"סרס חלל לסס הסרס כל ננפס. וסחז סלס ננפס: פ"לס סססס
פ"ל פולס הנוסר סססס כ"ל סלל יסל זכר עסוסר לסס"ד סל צק ססס"ס: ססלס"ס. לסק ססלס ?

שחרית

וכל מחלה ותשלח רפואה שלימה לחולי עמך ותאמר די לצרותינו ותצילנו
מכל מיני פורעניות המתרגשות לבא בעולם ותמלא כל משאלות לבנו למוסר
למען שמך :

וְנֹאמַר וְשַׁחַט אֶתְּךָ עַל יַרְדֵּי הַמְּזִבָּח צְפוּנָה לִפְנֵי יְהוָה :
וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶל הַבְּהֵימוֹת אֶת דָּמֹם עַל הַמְּזִבָּח
קָבִיב : וְנֹאמַר זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאת .
וְלֹא־שֵׁם וְלִמְלוֹאִים . וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים :

יסודל להצין מה שהוא חונך כדי ללמד ידי חובת קריאת ככל יום משנה ותלמד
אשר צעזעור זאת נחמנה וכן צריחא דרבי יסועאל דכסמוך :

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שָׁל וּבָחִים . קִדְשֵׁי קִדְשִׁים שְׁחִיטָתָן
בְּצִפּוֹן . פֶּר וְשַׁעִיר שָׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן
בְּצִפּוֹן . וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלֵי שְׂרֵת בְּצִפּוֹן . וְדָמָן טָעוֹן הַזֶּה
עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרֻקָת וְעַל מְזִבַּח הַזֹּהֵב . מִתְּנָה
אַחַת מֵהֶן מְעַבְּבַת . שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד
מְעַרְבֵי שָׁל מְזִבַּח הַחִיצוֹן . וְאִם לֹא גָתַן לֹא עֵבֵב :

פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשַׁעִירֵים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן .
וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלֵי שְׂרֵת בְּצִפּוֹן . וְדָמָן טָעוֹן הַזֶּה
עַל הַפְּרֻקָת וְעַל מְזִבַּח הַזֹּהֵב . מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַבְּבַת .
שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מְעַרְבֵי שָׁל מְזִבַּח הַחִיצוֹן
וְאִם לֹא גָתַן לֹא עֵבֵב . אֵלֹהֵי וְאֵלֹהֵי גִשְׁרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן :

חֲטָאת הַצִּבּוֹר וְהַיְחִיד . אֵלֹהֵי הֵן חֲטָאת הַצִּבּוֹר . שְׁעִיר
רִאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשָׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן .

פירוש מלוקט

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שָׁל זַבְחִים . כְּלוּמַר אִיזְהוּ מְקוֹמוֹת רְאוּיָה לְעֹשׂוֹת צִדְקָה וְעֲשׂוֹת עֲלֵמָה עַל זַבְחִים דְּסִימָה שְׁחִיטָתָן
וְקָבֹל דָּמָן וְזִרְקָתָן וְעֹקוֹס אֲכִילָה זַבְחִים הַנִּשְׂרָפִים . וְעֲרִיפָה הַנִּשְׂרָפִים וְחֹבֵב סִי עֲשֵׂה שִׁי
וְעַן אֲכִילָתָן וְעַיִן הֵם הַנִּשְׂרָפִים אֲחֵת כְּעֲשֵׂה וְחֹבֵב : קִדְשֵׁי קִדְשִׁים . טַעֲמוֹת וּבְנֵי וְחֲטָאת . חֲטָאת
שְׁלֵמִי לְעִזֵּר : בְּנֵי . מִכֹּחַל הַזֹּהֵב הַטָּעוֹן עַד כֹּחַל הַזֹּהֵב וְחֹבֵב ס' אֲחֵת וְחֹבֵב רֹחֵב עַל עֵיז אֲחֵת
לְעִזֵּר : פֶּר וְשַׁעִיר עַל יוֹם הַכִּפּוּרִים . הַכִּפּוּרִים בְּאַחֲרֵי עוֹת : טָעוֹן . לְשׁוֹן לְעִזֵּר : עַל עֵיז הַטָּעוֹן .
פֹּעֵד עֵיז עַיִן בְּדִי הַלְּחֹן וְעוֹת : מְעַבְּבַת . עַלֵּם חֲסֵר א' עֵיז לֹא כִּיִּשׁר : עֵיזֵי הַטָּעוֹן . עַלֵּם חֲסֵם :
פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים . הַכִּפּוּרִים בְּיִקְרָא א' אֵלֹהֵי . פָּרִים וְעֵיזֵי הַנִּשְׂרָפִים : וְחֹבֵב . פֶּר וְשַׁעִיר עַל עֵיזֵי
אֵלֹהֵי עַן טַעֲמוֹת הַלְּחֹן . טַעֲמוֹת אֵלֹהֵי פְּרָדִים בְּעֵמֶה וְעֵיזֵי הַנִּשְׂרָפִים כִּי טַעֲמוֹת עַן טַעֲמוֹת ע' : עֵיזֵי

וּקְבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצַפּוֹן. וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוּחַ
 עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת. בִּיצַד עָלָה בְּכַבֵּשׁ. וּפְנֵה לְסוּבָב. וּבֹא
 לֹא לִקְרָן דְּרוּמִית מִזְרְחִית. מִזְרְחִית צְפוּנִית. צְפוּנִית
 מִעֲרָבִית. מִעֲרָבִית דְּרוּמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵד עַל
 יִסוּד הַדְּרוּמִי. וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן הַקָּלְעִים לְזִכְרֵי כְּהוּנָה
 בְּכָל מֵאֲכָל. לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת :

הַעֲלָה קִדְשׁ קִדְשִׁים. שְׁחִיטָתָהּ בְּצַפּוֹן וּקְבוּל דָּמָהּ
 בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצַפּוֹן. וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוּחַ
 שֶׁהֵן אַרְבַּע. וּמְעוּנָה הַפֶּשֶׁט וְגַתוֹת. וְכִלְיֵי לְאִשִּׁים :
 וּבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאִשְׁמוֹת. אֵילֵי הֵן אִשְׁמוֹת. אִשֵּׁם
 גְּזוּלוֹת. אִשֵּׁם מְעִילוֹת. אִשֵּׁם שְׂפָחָה חֲרוּפָה. אִשֵּׁם גְּזוּר.
 אִשֵּׁם מְצוּרַע. אִשֵּׁם תְּלוּי. שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן וּקְבוּל דָּמָן
 בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצַפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוּחַ שֶׁהֵן אַרְבַּע.
 וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן הַקָּלְעִים לְזִכְרֵי כְּהוּנָה בְּכָל מֵאֲכָל.
 לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת : הַתּוֹדָה וְאֵיל גְּזוּר קִדְשִׁים קָלִים
 שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה. וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוּחַ
 שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל.
 לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת : הַמּוֹרֵם מֵהֶם בִּיּוֹצֵא בָהֶם אֶל־
 שְׂדֵמּוֹרֵם גֹּאֲכָל לְכַהֲנִים לְגִשְׁיָהֶם. וְלְבִגְיָהֶם. וְלַעֲבָדֵיהֶם :

פירוש מלוקט

לְשֵׁנֵי חֲדָשִׁים וְכוּ'. גִּירְקָל כ"ס וכו' : עֵלָה בְּכַבֵּשׁ. שֵׁהִים בְּדֵרוֹס. וְזוֹקָא בְּהַעֲוֹחַם לְכַד לְרִיךְ לְפִלּוֹס
 פֶּרַח סְנוּזָה עֲשֵׂרִי שְׁמֹס רִיתוֹ עַל קִרְטוֹס הַמוֹנַח עֲסֵם מוּלְמַעֲלָה אֲחַל עֲשֵׂר קִרְבוֹת דְּמוֹס יִתּוֹן מַחֲלֵי
 גִּוְנָה הַמוֹנַח וְלַמַּעַס וְהַכְּתָן עוֹמֵד עַל גַּב הַרְלָסָה :

לְפָנִים מִן הַקָּלְעִים. צַמְחָן עֲשֵׂם חֵיז קִלְעִים. וּבְצִיָּה עוֹלוּמִים סִיחָה חוֹמַח עֲזוּרָה צַנְקוֹס קִלְעִים :
 בְּכָל מֵאֲכָל. פִּי בִין לְלוּזִין בִּין שְׁלוֹקִין חוֹ מְנוֹשְׁלִים : לְיוֹם וּלְלֵילָה. יוֹם זִבְחָתוֹ וְלֵיל
 שְׁלַחֲתוֹ עַד שְׁלוֹחַ :

הַעֲוֹלָה. גִּירְקָל ח' ו' : קִדְשֵׁי קִדְשִׁים. לִיִּסְכַל צִלְחָל וּמוֹעֲלִים צֵם : שְׁחֵי מַחְנוֹס שְׁחֵן אַרְבַּע. שְׂכַל
 חֲסֵם שְׁלוֹקֵס לְעִירִים כְּנוֹן עֲנוֹתֵן צִמְחִידוֹ אִיִּם סִקְנֵן וְהִסֵּם מַחְסַלְקָה לְשֵׁנֵי ל' דִּין : הַסַּעַפ
 וְהִיחֹס וְכוּ'. הַסַּעַפ עוֹרֵס. וְנִחֹס אַזְרִים וְכוּלָה עֲרַפְסָה ע"ג חֲלָס שְׂעַל הַמוֹנַח :

בְּצִיָּה שְׁלָמֵי לְזוּר. כְּבִשֵׁי עֲלָרֵם סִכְחוֹתִים גִּירְקָל כ"ס : אִשֵּׁם גְּזוּלוֹת. הַחֲמוֹר צְבוּנוֹת הַסִּקְדוֹן
 גִּירְקָל קִדְר וְקִרְקָל : אִשֵּׁם עֲפִילוֹת. הַכְּהֵנָה מִן הַסִּקְדָּם : אִשֵּׁם שְׂפָחָה חֲרוּפָה. הַכָּל עַל
 שְׂפָחָה שְׂפָחָה וְסִלִּים צֵם סוֹרֵךְ הַעֲזוּרָה לְכַבֵּד עֲבָרִי : אִשֵּׁם חֵיז. עֲטוּמָה צִנּוֹחַ : אִשֵּׁם שְׂחֵר.
 סִקְנֵן בְּזַנְגַּר שְׁמִיךְ עַל חוֹמוֹת פֶּרַח. וְהַסֵּם בְּחֵיז גִּירְקָל חֲלָל אִשֵּׁם מְעִילוֹת :

שְׁלָמִים קָדְשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֹזְרָה. וּדְמֵן
 שָׁעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְגַאֲכֵלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל
 אָדָם בְּכָל מֵאֵכֶל. לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָה אֶחָד: הַמִּזְרֵם מֵהֶם
 בְּיֹצֵא בָהֶם. אֲלֵא שֶׁהַמִּזְרֵם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לַגְּשִׁיחִים.
 וְלַבְּנֵי־הֵם. וְלַעֲבָדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח. קָדְשִׁים
 קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֹזְרָה וּדְמֵן שָׁעוֹן מִתְּנָה אַחַת
 וּבְלֶבֶד שִׁיתָן בְּנֶגֶד הַיְסוּד. שְׁנָה בְּאֵכִילָתָן. הַבְּכוֹר נֶאֱכָל
 לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם. וְגַאֲכֵלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל
 מֵאֵכֶל. לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֲדָא
 בְּלִילָה. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא עַד הַצּוֹת. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא
 לְמַנּוּיִן. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא צֵלִי:

רְבִי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר. בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
 נִדְרָשֶׁת. ^א מִקַּל וְחוֹמֵר. ^ב מִגְּזֵרָה שְׁוֵה. ^ג מִבְּגִין אָב
 וְכַתּוּב אֶחָד מִבְּגִין אָב וּשְׁנַיִם כְּתוּבִים. ^ד מִבְּלָל וּפְרָט.
^ה מִפְּרָט וּבְלָל. ^ו בְּלָל וּפְרָט וּבְלָל. אִי אֵתָה דִן אֲלֵא

פירוש מלוקט

הַתּוֹרָה. בּוֹקֵרָה: חֵיל חַיִּי. שְׁנַיִם בַּיּוֹם הַנִּלְחָמוֹ כְּכַתִּיב צַ' נֶשֶׁא: קִדְשִׁים קָלִים. שְׁחִין בְּחַס
 קִרְבָן וְעֵינָה: בְּכָל מְקוֹם בְּעֹזְרָה. שְׁחִין עֵוּנוֹים לְשׁוֹן: בְּכָל הָעִיר. בְּכָל יְרוּשָׁלַיִם: לְכָל
 אָדָם. לְזָכִים: הַמִּזְרֵם מֵהֶם. מִזָּה וְשׁוֹק שְׁחָן לְכַחַן ד' חֲלוֹת מֵהַחֲרוֹם וְחִס וְשׁוֹק חֲרוֹב צֶלֶם וְסִלַּף
 עֵלֶה חֲסֵה וְרִיקָה חֲסֵד תִּקְרָבן חַיִּי: לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָה אֶחָד. יוֹם שְׁחִיטָתוֹ וְלִילָה שְׁלֹשְׁתָּיו וְעֹשֶׁרָתוֹ
 עַד הַלִּילָה וְלֹא עַד בְּכֹלל:

מַעֲשֵׂר. וְעֵשֶׂר בְּחֵמֶה: כַּנֶּגֶד הַיְסוּד עַל וְחֵמֶה. מְקוֹם שֵׁשׁ יָקוּד חֲסִינֵי לְחַפּוּקֵי מִזְרָחֵיהֶם דְּרוֹמֵי־
 שְׁחִין עַם יָקוּד:

שִׁינָה בְּחִיבֵילָתָן. זֶה מִזָּה אֲעִ"ט שֶׁהֵשֵׁם חוֹחַן לְעֵתָן דְּמִיָּם: לְעִנּוּי. לְחֹחֶם שְׁמִנּוֹ דְּמִיָּם לְקִיחָתוֹ:
 רְבִי יִשְׁמַעֵאל וְכו' וְנִקְו'. שְׁחָ' בְּנִדְבָר י"ב ש' י"ד הֵלֵךְ חֲכֵלֵם ד' יָמִים קִדְוֵ לְשָׁכִימֵם י"ד יָמִים חֲלַל
 שְׂדֵי לְבַח מִן הַדִּין לְחִיחַ כְּדוּחַן:

מִגְּזֵרָה שְׁוֵה. יח' בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא חֲשִׂינּוֹ קִרְחָם וְגו' דְּבָרִים י"ד ש' ח'. וְנִלְחָמֵר בְּכַהֲנִים לֹא יִקְרָעוּ
 קִרְחָם וְגו' וּקְרָח כ"ח ש' ח'. זֶה לְשִׁלְטֵן כָּל הָרֹאשׁ אֶחָד כֵּלָן כָּל הָרֹאשׁ וְזֶה לְשִׁלְטֵן עַל
 מִחָ אֶחָד כֵּלָן עַל מִחָ:

מִבְּגִין אָב וְכַתּוּב אֶחָד. יח' בְּחַב הַמִּנּוֹת בְּשִׁנּוּחַ י"ב ש' ח' אֶחָד יִשְׁעָם לְכָל נֶשֶׁם וְגו' וְלִמְדוּ
 זֶה בְּצִין אָב לְכָל הַמְּוֹעֵדִים:

בְּגִין אָב מִשְׁכֵּי כְּחוּבִים. נִלְחָמֵר בְּמִנּוּיֵי חֲסֵם וּקְרָח כ"ח ש' ח' חוֹ בְּגוֹ וְגו'. וְנִחָ' בְּמִנּוּיֵי בְּחֵמֶם
 עוֹרָה וְגו' בּוֹקֵרָה כ"ב ש' ח' כ"ב חֲרוֹ'ל כָּל מְקוֹם שְׁחִיטָתוֹ מוֹלָאִים מוֹם קָחֵם נִחְסִין עֲלֵיו מִנּוּיֵי
 חֲסֵם וְמִנּוּיֵי בְּחֵמֶה:

מְכַלָּל וְכַרֵּעַ. כַּתִּיב בּוֹקֵרָה ח' ש' ח' אָדָם כִּי יִקְרִיב וְכַסּ קִרְבָן לֵה' מִן הַבְּחֵמֶה. זֶה כְּלָל. שְׁחִיטָתוֹ
 בְּכֹלל בְּחֵמֶה. מִן הַבְּקָר וְחֵן הַלְחָן שְׂרַע. וְחֵין בְּכֹלל חֲלָל מִחָ שְׂבָעִת: מִשְׂרַע וְכֹלל. כַּתִּיב
 בְּחֵמֶה אֶחָד בְּדָבָרִים כ"ב ש' ח' כ"ב כָּן חֲשֵׁנָה לְחַמּוֹרוֹ וְלְשִׁמְלֹחָתוֹ שְׂרַע. לְכָל חֲזִיחֵם אֶחָד כְּלָל. זֶה כְּלָל
 וְחֵין עַל הַשְּׂרַע. וְהַשְּׂרַע חֲזִיחֵם בְּכָל דָּבָר: כְּלָל וְשְׂרַע וְכֹלל. דְּכַתִּיב בְּשִׁנּוּחַ כ"ב ש' ח' עַל זֶה שְׂרַע

בַּעֵין הַפֶּרֶט. ז' מְבַלְל שְׁהוּא צְרִיד לְפֶרֶט. וּמִפֶּרֶט שְׁהוּא
 צְרִיד לְכַלְל. ח' וְכֹל דְּבַר שְׁהִיה בְּכַלְל. וַיֵּצֵא מִן הַכֶּלֶל
 לְלַמֵּד. לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא. אֲלֵא לְלַמֵּד עַל הַכֶּלֶל
 כִּדּוֹ יֵצֵא. ט' וְכֹל דְּבַר שְׁהִיה בְּכַלְל. וַיֵּצֵא לְמַעוֹן טַעוֹן
 אַחֵר שְׁהוּא כְּעִנְיָנוּ. יֵצֵא לְהַקְלֹל וְלֹא לְהַחֲמִיר. וְכֹל דְּבַר
 שְׁהִיה בְּכַלְל וַיֵּצֵא לְמַעוֹן טַעוֹן אַחֵר שְׁלֹא כְּעִנְיָנוּ יֵצֵא
 לְהַקְלֹל וְלְהַחֲמִיר. י" וְכֹל דְּבַר שְׁהִיה בְּכַלְל. וַיֵּצֵא לִידוֹן
 בְּדָבָר חֲדָשׁ. אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכַלְלוֹ. עַד שִׁיחֲזִירוּנוּ
 הַתּוֹב לְכַלְלוֹ בְּפִירוּשׁוֹ. י" וְדָבָר הַלָּמֵד מִעִנְיָנוּ וְדָבָר הַקָּמֵד
 מִסּוּפוֹ. י" וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁין זֶה אֶת זֶה עַד
 שְׁיִבֹא הַתּוֹב הַשְּׁלִישִׁי וְיִכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם :

יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אָמַר הוּי עֵז בְּנִמְר וְקַל בְּנֶשֶׁר וְרִץ בְּצַבִּי וּגְבוּר
 בְּאָרִי לְעִשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שְׁבַשְׁמַיִם. הוּא הָיָה אָמַר עֵז
 פָּנִים לְבִיהֶנָּם וּבִשֵׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן :

פירוש מלוקט

כלל לחייב שנועה. על שור. פרט. על כל חזיקה. חזר וכלל אי חסה דן חלה כעין הפרט. סט
 הפרט דבר הנוטעל וגושו מונון. חף כל דבר מיטעלל וגושו מונון: מכלל שהוא לרדך לפרט ומשמש
 שהוא לרדך לכלל. כחצי צמודר ג' ט' ו' סקוד כל צבור זה כלל. זכר זה פרט. וזה הפרט מולדך
 דאל"כ הייתי כולל גם סקבדו וכן הכלל מולדך דאלו כחצי הפרט שהוא זכר היינו אוננים חף
 אוחס שאינם צבורים: דבר שהיה בכלל ויאל. נח' גויקרא כ' פ"ב אשר יתן מזרעו למולך מוח יומה.
 ומולך בכלל שאר שבעות היה ויאל: לא ללמד על עלמו יאל. לומר שהוא צסקילה. חלה ללמד על
 כלם צסקילה: כל דבר שהיה בכלל ויאל לטעון עטן אחר שהוא כענינו וכו'. נאמר דצברים י"ט
 ט' ואשר יאל אח רעשו ציער וגו' מכה צבגנה בכלל רולט הוא שנח' גויקרא כ"ד ט' כ"ח מכה חרט
 יומה קחס. ויאל מכה צבוג ען הכלל לטעון עטן אחר שהוא כענינו של מכה מוזר זה הענין
 זה הענין: יאל להקל ולא להחמיר. שניכול צערי וקלט: כל דבר שהיה בכלל ויאל לטעון טען
 אחר שלא כענינו. נח' צבד צערי וצבדיעיה יאל לחסדי שמוח כ"ח ט"ב. והואיל אמה העברים
 ען הכלל. שנח' צבגווח כ"ח ט' ז' לא חלה כולל העבדים. ואמה בכלל היחה: עטן שלא כענינו
 שהעבד אינו יואל לא בקינינים ולא צמיחת האזון ואמה יואלם צבגווח חסי' צחוק טע.
 סרי להקל לה יאלם ולהחמיר שאדונה מקדשה צע"כ: כל דבר שהיה בכלל ויאל לידון דצבר הסדק.
 נח' צכסן יליד ציחו סס יאלכו צלחמו. גויקרא כ"ב ט' י"ח צחו צכלל צין סנויה צין נשואם. ויאלם
 שנח' צבשואח זר היא צברוונה הקדשים לא תאלל גויקרא כ"ב ט' י"ב: אי חסה יכול להחזירו
 לכללו. חסי' סהיה חלוננה וגרשה עד שיחזירו הכבוד צפירוש שנח' גויקרא כ"ג ט' י"ג ונח סכן
 צו' ונשה אל בית חזיה וגו': דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מקופו. נח' צבנה שבו איש חסדי שמוח
 ר"ז ט' כ"ט לאו דוקא שלא יזיח מנוקום. חלה למד מענינו. שלא יאל מנוקומו חלסים חמה: חסי'
 סמוכים הסכחישין זה חס זה וכו'. נח' צראשית צרא חלקים חס השמים חס הארץ דמשמש
 שמים חסלה. ונח' צראשית צ' ט"ד ציח שמוח ט' חלקים חרץ ושמים. דמשמש חרץ חסלה חס
 קכסוד סעלתי וסכריע צריספ. שנח' צישטיה ט"ט ט' י"ג קודל חסי חליסס עטנו יסעדי ז

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּפְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
(בְּרַב־שָׁלוֹם) :

ואומר קדיש דרצון :

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֹלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיִּצְמַח פּוּרְקָנֶיהָ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְקָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵהּ דְבָא מְבָרַךְ
לְעַדְס וְלְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרְוֶם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵלָא מִן כָּל
בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא. דְאָמִירֵן בְּעֹלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קוּדְשָׁתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן דִּי בְּכָל אַתְר וְאַתְר.
יְהֵא לְנָא וְלְהוֹן חֲנָא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמֵי מִן קֳדָם מְרֵה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא חַיִּים וְשׁוֹבְעַ וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשׁוֹבְא
וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

דינים השייכים לזמירות .

(א) ויש לומר קדיש קודם הודו ואם אין בעשרה יאמרו עד צורך שאמרו או יאמרו
קדיש. (ב) אין להפסיק הרצה בין פרשת החנוכה להודו דהשנצח הזה כחוקן
על כי בחנוכה של שחר היו אומרים מהודו עד ובכזאי אל תרעו ובחנוכה של בין
העברים ושירו לה' עד והלל לה' ולכן אין להפסיק כ"ב בנחמים: (ג) לא יאמרו
הזמירות צמורה כי אם בנחת והנוחה לני שאומר הזמירות בנחת את עובי ישא.
(ד) לריך ליתן ריוח בין הדבקים צפוקי דזמורה כעו צק"ט: (ה) אינו רשאי להסתכל
על פה ואם שגורה תפלתו צפיו ונחת ולהוליא אחרים אף אם שגורה תפלתו צפיו
אסור להסתכל על פה: (ו) האר"י ז"ל היה נוהג לומר הזמירות ונחך הקדור ולא
על פה ובנחת ובהכנעה וכל פ' צעענויו ומשנה צבגים וציוס ע"ק היה מרים קולו
מעט יותר ונחול צעענויה לכבוד שבת: (ז) נוחת לענות אנו צפוקי דזמורה אך
מדברי האר"י ז"ל משמע דצאנלע צ"ט אין לענות אנו:
(ח) אין אומרים הזמירות צמורה ולא ידלג שום תיבה ולא יצליעם אלא יוליא מפני
כאלו נוחה מענות. ד"מ:]

זל טעה"ט. הענין צמור הזה של הודו לה' הוא כאשר העלה דוד את הארון ברים ה' מניח עובד
אדום אל אהלו חקן שנה זה לשנה אותו לפני הארון בכל יום כו'. ויש משהכינו ז"ל אומר' ששי
זו הוא שער הפרוס צעענויהם את הארון משה פלשתים. לכך לנו קורין אותו בכל יום ויש כנחל עשר
למנוח כנגד עשר סקירות. הודו. שירו זמרו כו' ואשר אלו העשרה ים שני סקוקים זעו ישרחל עצמו

אח"כ אלהינו ואלו שני פסוקים רומזים לדניקות ישראל בשמו והוא ע"ד שאלח"ל אחס פשיטת אחסי
 חשיבה אחת ואני אעשה אחת חשיבה אחת אני לדודי ודודי לי: וחסו זרע ישראל עצרו והוא צמר צפ
 ואלחנו בני יעקב צמיצו גם אלחנו מכירים ויודעים אלהותו ונוקבלים עלינו והוא יהוה אלהינו כר עכ"ל:

הוֹדוּ לַיהוָה לֵי קָרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁיר
 דָּוִד זָמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
 יְהוָה יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יי: דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֲזוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
 תִּמְדָּ: זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְּתוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ:
 זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ. בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דְּבַר צְוָה
 לְאַלֹף דָּוִד: אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אַבְרָהָם. וּשְׁבֹעֲתוֹ לַיִצְחָק.
 וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לָךְ
 אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן. חֶבְלֵךְ נַחֲלַתְכֶם. בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר
 כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי. וּמִמַּמְלָכָה אֶל
 עַם אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם. וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים
 אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי. וּבִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ: שִׁירוּ לַיהוָה כָּל
 הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשׁוּעֲתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת
 כְּבוֹדוֹ. בְּכָל הָעַמִּים נַפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל
 מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי צִרִיךְ לְהַסְרִיד בַּסּוֹק כָּל
 אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. יִסְיֵק מַעַט קוֹדֵם שִׁיאֲמַר וַח' וַיְהִי הָשָׁמַיִם
 עָשָׂה: הוֹדוּ וְהַדְרֵה לְפָנָיו. עֲזוּ וְחַדְדוּהָ בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לַיהוָה
 מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֲזוּ: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד

סירוש מלוקט

הוֹדוּ כו'. וזמורו זה (עד והלל לה') זוד אמרו כשהעלה הארון מציט לדום אל אהלנו וקצמו לאמננו
 ככל יום לפני הארון: שירו: צפה: זמרו. ככלי: לו. מה שהשירו וחזנורו יחיה לה': שיש.
 אחס חשימו יח' ככל נפלאותיו: שההללו. שהשירו להיוחכם נקראים על שם קדשו: צפס קדשו. צפשו
 שקדוש: ועזו. מקדש וארון נקראו עזו: זרע. לנוי אני מלווה שזכור לזרע ישראל כו': אלף דוד. ככחצ
 שוער הצריח והסמד וגו' לאלף דוד. וי"מ דקאי על הסורה שהקט"ד דורות עבדו וכתן הסורה לכ"ז
 דורות צחקו הגדול: לאמר לך. לכל אחד ואחד אמר כן: חבל. חלק: בציחכם מהי חספר. מנע
 אז נשבע להם להח להם את ארץ כנען וזה דבר גדול: וגרים צפ. גם זה מנעע לא היו יושבים צפ
 אלא גרים צפ דכתיב הוא חזרון אשר גר עם אצרהם וילחק. וחס"י גרים חושנים לא היו. אלא:
 יחסלכו מנוי אל גוי. אצרהם הלך לנזרים ולגבר וכן ילחק וכן יעקב היה צנים לצן: ויוכח עליהם
 מלכים. מרעה ואציונלך: אל חגעו צנושי. כן לוח להם סק"צה: משיח. כל משיח' הוא לשון מרעס
 קדושה: כל הארץ. כל אנשי הארץ: צילים, חספ וחסו: סבו. חנו ושה יתנו לו וישמש כבוד ופחן

שמו. שאו מנחה ובאו לפניו. השתחוו ליהוה בהרבת
 קדש: חילו מלפניו כל הארץ. אף תבון תבל כל תמוט:
 ישמחו השמים ותגל הארץ. ויאמרו בגוים יהוה מלך:
 ירעם הים ומלואו. יעלין השדה וכל אשר בו: אז ירננו
 עצי היער. מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: הודו
 ליהוה כי טוב. כי לעולם חסדו: ^{כ"פ סודו} ויאמרו הושיענו
 אלהי ישענו. וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם
 קדשך. להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל
 מן העולם ועד העולם. ויאמרו כל העם אמן. והלל
 ליהוה: רוממו יהוה אלהינו. והשתחוו להדם רגליו קדוש
 הוא: רוממו יהוה אלהינו. והשתחוו לחר קדשו. כי
 קדוש יי אלהינו: והוא רחום יבפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפולא יעיר כל חמתו: אמה יהוה לא
 תכלא רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: זכר
 רחמיה יהוה וחסדך. כי מעולם המה: תנו עז לאלהים
 על ישראל נאותו ועזו בשחקים: גורא אלהים ממקדשך
 אל ישראל הוא גותן עזו ותעצומות לעם ברוך אלהים:

יכוין לעשרה סרובי מלכות שהקב"ה יקום דעם:

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שופט הארץ
 השב גמול על גאים: ליהוה הישועה על עמך
 ברבך פלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב

סירוש מלוקט

ירעם הים ומלואו. כל צריות עמים: הושיע. המבלה: השטח שופט הארץ. סירוש כסמ"ע הקב"ה הוא
 מחשבה ומחשבות: לה' ה'שופט. ה' על הקב"ה להושיע את ישראל: ה' כנחות עוננו. צעוה"ז: ומשגב
 לנו. צעוה"ב: עזרנו. צעוה"ז. וננינו. צעוה"ב: יי חסדך ה' עלינו וגו'. הרחנו ה' חסדך וגו'. הסס
 הס"ה עושה עוננו שני ויני חסדך. חסד אחד הוא שאינו נודע לנו וסס נקיים נסתרים שעליהם לאנו
 לעושה נסתרות גדולות לבדו. ולמרו ר"ל אין צביל הנס נכיר נכחו. ואלו הם עלינו. אבל לא לנו.
 כלומר לא נכלים לנו. הרחנו ה' חסדך. הם הנקיים בגבל"ה חושבמני' זהו שאנו חסן לנו. (עכ"ל
 שבע"ט): ושדנו לנען חסדך. אף אם אין לנו חסדך. יש לנו פתחון מה לבקש כך כי הלא חסדך:
 אפי' ה' אלהיך ה'. חני הנועך מארץ מלכים ודי בכל עשלה. ולזו: כחצב פיך. לשחול כל חסדך
 ומעלחשו. לכן יש לנו פ"ס לבקש:

סָלָה : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּיַמֶּךָ בְּדָ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת
גְּחֻלְתְּךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם : נַפְשֵׁנוּ חֲבָתָה לַיהוָה
עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא : בִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוּ בִּי בְשֵׁם קְדֹשׁוֹ
בְּטַהֲרֵנוּ : יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : הֲרָאֵנוּ
יְדֹעָה חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעָךָ תִּתֵּן לָנוּ : קוֹמָה מִלְרַע עֲזֹרְתָה לָנוּ
וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ : אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַפּוֹעֵלךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם הִרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֵהוּ : אֲשֶׁר־יְהֵם שִׁבְכָה לוֹ
אֲשֶׁר־יְהֵם שִׁיחֵהוּ אֱלֹהָיו : וְאֲנִי בַחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יָגֵל לְבִי
בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לַיהוָה בִּי גָמַל עָלַי :

(ל) אַרְוִמְמֶךָ כִּתְרֵי יְהוָה בִּי דְלִיתָנִי וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִיבִי לִי :
חֲכֵמָה יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי אֱלֹהֵי וַתִּרְפְּאֵנִי :
בֵּינָה יְהוָה הָעֲלִיתָ מִן שָׁאוֹל נַפְשִׁי חֲיִיתָנִי מִיַּרְדֵּי בּוֹר :
וּמְרוֹ חֶסֶד לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךָ קְדֹשׁוֹ : בִּי רַגַע בְּאִפּוֹ
חַיִּים בְּרַצוֹנִי בְּעָרֵב יֵלִין בְּכִי וּלְבַקֵּר רָנָה : וְאֲנִי אִמְרָתִי
בְּשִׁלְוִי בַל אִפּוֹשׁ לְעוֹלָם : גְּבוּרָה יְהוָה בְּרַצוֹנְךָ הַעֲמִדְתָּ
לְהַרְרִי עַז הַסִּתְרָתָּ פָּנֶיךָ הָיִיתִי גְבָהַל : אֱלֹהֵי תַפְאֳרַת יְהוָה
אֶקְרָא וְאֵל נֹצֵחַ יְהוָה אֶתְחַנֵּן : מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְרִדְתִּי אֵל

פירוש מלוקט

דליתני. רוננוחתי: ותרפאתי. אם היה לאלים חזים חולי ר"ל או חזים חולי ר"ל צב"צ ונחשפאו יסן צבצ.
שכח להשי' צבצ"ל (אני נוסח לך יח"ש הודעה על זה ששלחה כפוחה בו') : מן שאלו. אכי נוסח
לך הודעה עלוונה על שנתה חלקי ובורלי צבורלך הקדוש להדבק צאלסוהך. וזנה העליה מן שאלו נששו ו
כי רגע באשו בו'. אף צלוחה רגע שבעק הקצ"ה יש לכס להודוח: סיים צלנונו. שרנון הקצ"ה להסוס
לכס סיים כלסיים וז"ל צלוח לנעה"צ חלש ע"י יסורין לכך כעס השי"ת על הלדיקים צנעה"ז שהוא כש
רגע לפני עולם הבא; צעצ"בו'. צנעה"ז שדוונה לערב ילין צבי: ולצקר. חלל לנעה"צ הדוונה לצקר
יסה כנה; צלנוי. צלנותי הייתי חושב לא חנוע לעולם; אך עשה חני רוחה שאין הדבר צנעותי אך
צנעותך: ס' צלנוק. כשהיית נכולה לי: העונות להכרי. ולנדולתי שיהיה זה העת. וכאשר הקהרס
פניך. צעצ"בוני: הייתי נבהל. ומרד מהלכות הבאות עלי: חליך ס' אקרא בו'. שלל חנוע קודם
זונני ולא חמד נוכחי ולא חמד נועם קדוש הישראל קודם זוננו. כי צודלתי כל חמד מלחמו מרוגע ומשגם
חונך יתבדך כל חמד לפי שכלו צעודו צמיים: מה צלע דענוי. מה הועלת יסיה לך כשיוסף דמי צדסי
בו'. כי כשהלחם שצ לעשר (סודך עשר בו' אך שנוע ס' ומני) להסיוחתי וזו נודס לך. ועוד צקסטי
ש' סיס עירור לי. לעשות עבשים יורי' כי סלל רבות שנועים: ככסס מקפאי יו' פסחם טפי. ויח

שֶׁהַת הַיּוֹדֵךְ עֶפְדַּךְ תִּגִּיר אֲמַתְךָ : שְׁמַע הוּד יְהוָה וְחַנּוּנִי
 יסוד יוֹדוּוְהוּוּ הַיְיָ עֲזוּר לִי : הַפְּכַת מִסְפְּרֵי לְמַחֹל לִי
 פִּתְחַת שָׁקִי וְתִאֲזַרְנִי שְׂמַחָה : לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא
 יֵדַם מַלְכוּת יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֵךְךָ :

כפי כתבי האר"י ז"ל אין חוננים לדוד צרכי:

(ק) לְדָוִד בְּרָכִי גַפְשֵׁי אֶת יְהוָה וְכֹל קִרְבֵי אֶת שֵׁם
 קִדְשׁוֹ : בְּרָכִי גַפְשֵׁי אֶת יְהוָה וְאֵל תִּשְׁבַּחֵי כֹל
 גְּמוּלָיו : הַפְּלִחָה לְכֹל עֲוֹנֵי הָרָפָא לְכֹל תַּחֲלוּאֵיכִי : הַגּוּוֹאֵל
 מִשַּׁחַת חַיִּיבֵי הַמַּעֲטָרְכֵי חֶסֶד וְרַחֲמִים : הַמִּשְׁבִּיעַ בַּטּוֹב
 עֲדִיךָ תַתְּחַדֵּשׁ בְּנִשְׁר גְּעוּרֵיכִי : עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה
 וּמִשְׁפָּטִים לְכֹל עֲשׂוּקִים : יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲלִילוֹתָיו : רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד : לֹא
 לִנְצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר : לֹא כַחֲטָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ
 וְלֹא בְעוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ : כִּי כִגְבַה שְׁמַיִם עַל הָאָרֶץ
 גָּבַר חֶסְדּוֹ עַל יִרְאָיו : בְּרַחֵק מְזֹרַח מִמַּעַרְב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ
 אֶת פְּשָׁעֵינוּ : בְּרַחֵם אָב עַל בְּנִים רַחֵם יְהוָה עַל יִרְאָיו :
 כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זְכוּר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ : אֲנוֹשׁ בְּחָצִיר
 יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה בֶּן יָצִיץ : כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאִינָנוּ
 וְלֹא יִכִּירָנוּ עוֹד מְכוּוֹמוֹ : וְחֶסֶד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד
 עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְצְדָקָתוֹ לְבְנֵי בְנִים : לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכָּרֵי
 סִפְדָּיו לַעֲשׂוֹתָם : יְהוָה בְּשִׁמְיִם הַכִּיִן בְּסֵאוֹ וּמִלְכוּתוֹ בְּכֹל
 מְשָׁלָה : בְּרָכוּ יְהוָה מִלְּאֲכָיו גְּבוּרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמַּע
 דְּקוֹל דְּבָרוֹ : בְּרָכוּ יְהוָה כֹּל צְבָאָיו מִשְׁרָתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ :

סירוש מלוקט

אשר שומע על עמי צעבור האכל והלכר החרת אורח ונעלי : והאזרכי שונחם. לזה גם עשה חכמי
 למען. צעבור זש : זמנך כבוד. יזכר וישחצח אוחך הסנחם חנני : ולא ידום. ולא ישחוק מלשבו
 יחשך : אובב אדך. לבי עקבל עלי בקבל' חניסיה סטטבט ונדס לבי יצג' ש חני וכני כל חניסיה

יְהוָה יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַחֵי לֵב. מִצֹּת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם;
 יֵרָאֵת יְהוָה מִהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד. מִשְׁפְּטֵי יְהוָה אֱמֶת
 צִדְקוֹ יַחֲזִי: הִנְחָמָדִים מִזֶּהָב וּמִפָּז רָב. וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ
 וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עֲבָדֶיךָ נִזְהָר בָּהֶם. בְּשִׁמְרָם עֵקֵב רָב:
 שְׂגִיאוֹת מִי יִבִּין מִנְסַתְרוֹת גִּנְיָ: גַּם מִזֵּדִים חֲשֵׁךְ עֲבָדֶיךָ
 אֲדַר יִמְשְׁלוּ בִי. אֲזִי אֵיתָם וְגִנְתִּי מִפֶּשַׁע רָב: יְהוִי לְרָצוֹן
 אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

צט"ס גדליה אונגר :

לְמַנְצֵיךָ בְּגִינֹת מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֶנּוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ
 סֵלָה: לְדַעַת בְּאָרְץ דְּרָבָךָ בְּכֹל גִּזְיִם יִשׁוּעַתָּךְ: יוֹדוּךָ עַמִּים
 אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים בְּרָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים
 מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֵמִים בְּאָרְץ הַגִּתָּם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
 בְּרָם: אָרְץ נִתְּנָה יְבֻלָּהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

ואח"כ אונגר צדוך שאנר :

(לג) רְנְנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל גְּאוּה תְהִלָּה: הוֹדוּ
 לַיהוָה בְּכִנּוֹר. בְּגִבְלֵי עֲשׂוֹר וּמְרוֹלוֹ: שִׁירוּלוֹ
 שִׁיר חֲדָשׁ. הִיטִיבוּ גִנְן בְּתַרְוֵעָה: כִּי יִשָּׂר דְּבַר־יְהוָה וְכָל־
 מַעֲשָׂהוּ בְּאֵמוּנָה: אֱהָב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד יְהוָה מְלֵאָה
 הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם גִּעְשׂוּ. וּבְרוּחַ פִּיו בָּרַצְבָּאָם:

פירוש מלוקט

נשיבחו מדרכי ניהם לדרכי סיים עדות ה' כאלונה. כאלונה היא להעיד בלועזים: נחכימה פתי.
 נוחתה חכמה לפחאים: צרה. מלסרה: ונופת לופים. ונוחק לופים: צשמרס עקב רב. מהרים צשמירח'
 צצניל רב טובך אשר לפנה: עקב. כמו צצניל: שגיאוח מי יצן. אחי מהרתי צהם אצל אי אשפר להסר
 של אשנה צהם: וחה נקי ונקחרת שנקחרו מוני ולא ידעתי צחעלי צשגנה: גם מזדים. מן הזדונות
 צשער השמים כהצ צהם ס' עשרה וואחרות ח"ל. הנה ילך הרע נחעה מעע מועע. והאלס חועח חלהו.
 צלונק וקופו צרלון. ע"כ אמר שגיאוח מי יצן מהיות העצע מוקולקל צפהקה של חוה לסיכך שחיס
 צ שאלתי ונקחרת נקי אף צנושפט לכקוח אחי מנבם הנקחרות כעעס הקר חסחיר פני. גם
 חזדים. הוההרוים מהזדונות כעעס קונה קטיגור אחד חשוק ענדל אל יעשלו צי לחטוח עוד עכ"ל:
 אל חיסס. חסי' חוים. (כי חחועח הוא צעל חוים): יסיו לרלון. כיון שקיים צחעלה יסאל מהאל
 סיקבל חלהו: והגיון לצי. כי דברים רבים יחשת חלס צלצו ולא יצן לדבר כן צשמחיו:
 צבבל עשור. של עטר מניי בעימה: שיר חדס. חדשו לו שיר חנידי כי מהישן והצניל לא חספעל
 פתקת כ"ב: כהר. כוסל. כי אי פים נבוים של סיפעס צעגולם חכדור: צאלונקו סחוקתי.

טוב יהוה. אשרי הגבר יחסה בו : יראו את יהוה קדשיו.
 כי אין מחסור ליראיו : כפירים רשו ורעבו. ודרשי יהוה
 לא יחסרו כל טוב : לכו בנים שמעו לי. יראת יהוה
 אלמדכם : מי האיש החפץ חיים. אהב ימים לראות
 טוב : נצור לשונך מרע. ושפתך מדבר מרמה : סור
 מרע ועשה טוב. בקש שלום ורדפהו : עיני יהוה אר
 צדיקים. ואנני אל שועתם : פני יהוה בעשי רע. להכרית
 מארץ זכרם : צעקו ויהוה שמע. ומגל צרותם הציקם :
 קרוב יהוה לנשברי לב. ואת דבאי רוח יושיע : רבות
 רעות צדיק. ומגבלם יציגנו יהוה : שומר כל עצמותיו.
 אחת מהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה. ושנאי
 צדיק יאשמו : פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל
 החוסים בו :

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית
 לנו בדר ודר : בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ
 ותבל. ומעולם עד עולם אתה אל : תשב אנוש עד דבא
 ותאמר שובו בני אדם : כי אלה שנים בעיניך כיום
 אתמול כי יעבר. ואשמורה בקילה : זרמתם שנה יהיו

פירוש מלוקט

כל אדם שהביעו אליו מחוק לרשם : ונהרו. הליכו פניהם : יאסרו. יתביישו : טעמו ורלו. כלומר הסכילו
 ורלו : יכחו. יהיו יראים לשון ליווי : רשו. לשון ללות : לכו. לשון חוננת בני אדם : בקש שלום.
 בעוקמך : ורדפהו. בעוקם אחר : פני. פנים של זעם : לעקו. הלדיקים וה' שמע : רבות רעות לדיק.
 סבב' רעות וסחדים נזוח עליו. ומכלם יולול : שומר. הקב"ה כל עלמוסיו : המוחה רשע רעה. המוחה
 אם הרשע וסרעה שהוא עושה : המוחה, ממים : ולא יאשמו. לא יחסרעו ללאמר חשמו סחיקו כך :
 טעון. מדור ומנוק לבא סם : היית לנו גדוד ודור. מעולם כי אדם מקדם הכל היית : צפרם
 הרים יוללו. נכרחו. ובערם חוללת ארץ וחבל : ותחולל. ענין ילדים : ומעולם. רחשון
 ועד מולם אחרון אדם אל : טעם אנוש עד דבא. מביא אדם יקורים על האדם עד שאדם מחזירו
 לסיח טעמים כס וקרוב למוח ותאמר לו ציפורים : שובו בני אדם. מדרכיכם הרעים. על כי אין יסורי'
 עלא ח א : כי אלה שנים. ר"ל פ"י היקורים כאלו האמר להאדם הלא אף אם תחיה אלה שנים הלא
 יסיו בט ר"ל כיום האמול כאשר יעבור. כי אחר טעבר הזמן מה לו אם היה זמן מרובה או זמן מועט
 לא הלק לו ואינו : ואשמורה בליה. וכמו משמורה אדם שהוא שליט בליה. כי לאחר טעבר הזמן
 שער חמ' ואלף שנים ללאח טעטע : אדעהם. לשון טעיסה. כמו זרם מים כלומר מכולה חיי'
 טעם כחלוט טעיסה כי בעקילו אף דבר מדברי החלוט כן אין ממש צח"י חלום : צוקר. ר"ל צימי הנעורים
 טעם טעטע טעטע טעם כחלבי טעם טעטע צוקר ילדי טעם : צוקר ילד. אדם צוקר ילד ומחליף כס. טעטע

שחרית

מז

בבקר בחציר יחלוף : בבקר יציין וחלף לערב ימולל
 ויבש : כי בלינו באפק ובחמתך נבהלנו : שמה עונותינו
 לנגדך. עלמנו למאור פניך. כי כל ימינו פנו בעברתך.
 בדינו שנינו כמו הנה : ימי שנותינו בהם שבעים שנה
 ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון. כי גז חיש
 ונעפה. מי יודע עז אפק וכיראתך עברתך : למנות ימינו
 בן הודע. ונביא לבב חכמה : שובה יהוה עד מתי.
 והנחם על עבדיך : שבענו בבקר חסדך. ונרננה ונשמחה
 בכל ימינו : שפחנו בימות עניתנו שנות ראינו רעה :
 יראה אל עבדיך פאלך והדרך על בניהם : ויהי נעם
 יהוה אלינו עלינו ומעשה ידינו בוננה עלינו. ומעשה
 ידינו בוננהו :

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אומר ליהוה מחסי
 ומצודתי אלהי אבטח בו : כי הוא יצילך מפח
 יקושי. מדבר הוות : באברתו יסד לך ותחת בנפיו תחסה

סירוש מלוכת

לפרש ציני הזקנה ימולל ויבש. ודומה הוא לחליר הנחייבש אחר שזרחה החמה עליו כל היום : כי
 בלינו. ענה ידבר על לשון בני הגלות שיאמר אם חיי כל אדם הוא הנל אף אם הנמה בשלום. כי"ש לחמו
 בגלות אשר בלינו באסך שאלפת בנו על עונותינו : ובחמתך. הוא כפל צמלות טובות : שמה. שמה :
 עונותינו לעבך. לזכור מהם ולפרוע עליהם גמול : עלומינו. השביחות שהמה בעלמים מחלנו חשימם
 מול מאור סניך לזכור בהם ולפרוע עליהם גמול : פנו. הלכו להם בעצרה חמס הבאה מעמך : כלינו.
 לחמו צמנותינו גורמים כליון צמנותנו להיות : כמו הגה. כמשך זמן דבור בעלמא : צהם. בנספרס :
 ולא בגברות. ולא צהתגברות כח הטבע : ורססם. אף הסוקף והאומץ של השנים הסם הנם יגיעים
 ולער : כי גז חיש ונעופה. לפי שלא יארכו ימי האומץ כי מהר יכרות ויעוף א"כ האומץ שהים צהחלם
 גרעה לסוקף העבר צהעזרו : מי יודע עז אסך. צימים מועטים כאלה מי יקנה לו לצ לדעה אם עז
 אסך ליראה אוחך : ואם כיראחך עברתך. כסם שאם יראוי כן עברתך קשה ופרע ען החוטא'י.
 ולכן צהחמך הרבים הרעענו אהם למנות ימינו. כלומר הורינו להשיגם על קולר ימינו. ולא נביא
 לחמו לבצ חכמה : נביא. לשון הבאה : עונה ס'. מחרון אפיך : עד עפי. אהכ עוד : והנסס.
 צמחטנה ו לחטוב מחטנה עונה על עבדיך : צבוקר. צכל צוקר : וכרננה. צהודות והלל : וכשחטת.
 כי השע לסעיז לט בעבור רוב ההודאה והלל : צכל ימינו. כן יסיס הולך וחסר חלילה כל הימי' :
 צימות. כענין הימים אשר עניה אוחנו. וכפי השנים אשר ראינו רעס : וסי נועס. נעיעות ס'
 סיה עלינו : כוננה עלינו. אהם השנים אשר צדינו ולא יארע לנו חקלה צעה נעשה אה
 חמטנה : ומעשה ידינו כונננו. הכן אה חמטנה הסיא שלא יארע צה חקלה והספק מה :
 קישב צהסר עליון. אהנו גלשון קריאה אל מול הירשם. אהם חמטנ צהסר עליך. ר"ל החחודד
 צהצורה ס' וצעיין סחרי חורחו : צכל שדי יחלוקן. ענין חמטנה (כמו צדק ילין צה) וכסל
 חמטנ צמלות טובות : אומר לט'. אומר לוי לך בעבור ס' אשר סול עסקי ונו' : כי הוא יצילך.
 חמטנ סול ילין עמס חלוד. ומדבר חמטנר : צהצמטנ. כצמטני יסוק ריגן סליך : צמט. ענין :

צָנָה וְסַחֲרָה אֲמָתוֹ : לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה . מִחֵץ יַעֲוֹף
 יוֹמָם : מִדָּבָר בְּאֶפֶל יִהְיוּךָ . מִקָּטָב יִשׁוּד צָהָרִים : יִפֹּל
 מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִיִּמִּינְךָ אֶלֶף לֹא יִגָּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ
 תִּבְיֹט . וְשִׁלַּמַּת רָשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסִי .
 עֲלוּזֵן שְׂמֹת מְעוֹנָה : לֹא תֵאָנֶה אֶלֶיךָ רָעָה . וְנָגַע לֹא
 יִקְרַב בְּאֶחְלָהּ : כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לָךְ : לִשְׁמֶרְךָ בְּכָל הַדְּרָכֶיךָ :
 עַל כַּפֵּימָיִם יִשְׁאוּנְךָ . מִן תַּנּוּף בְּאֲבָן רִגְלֶךָ : עַל שַׁחַל וּפְתָן
 תִּדְרֹךְ . תִּרְמַס בְּפִיר וּתְנִין : כִּי בִי חִשְׁקָוֹ אֶפְלֹמָהוּ . אֲשַׁנְּבֵהוּ
 כִּי יָדַע שָׁמַיִם : יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בַצָּרָה אֶחְלָצֶהוּ
 וְאֶכְבְּדֶהוּ : אֲרָךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ . וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

לְמַנְצֶיךָ עַל תַּגְּתִית לְאַסְףָּ : הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲזָנוּ הִרְעִינוּ
 כְּאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : שְׂאוּ זְמֶרָה וּתְנוּ תֶחֱם בְּנֹר גָּעִים
 עִם נָבֶל : תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּבִסָּה לְיוֹם חַגֵּנוּ כִּי חֶק
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמִי
 בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפְתַי לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמַּע : הַסִּירוּתִי
 מִסָּבֵל שְׁכַמוֹ כִּפְּיוֹ מִדּוֹד תַּעֲבֹרְנָה : בַּצָּרָה קָרָאתִי וְאֶחְלָצֶךָ
 אֶעֱנֶךָ בְּסֹתֵר רָעַם אֶבְחָנְךָ עַל מִי מְרִיבָה סִלָּה : שְׁמַע
 עִמִּי וְאֶעֱיֶדְךָ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי : לֹא יִהְיֶה בְּךָ
 אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּכָר : אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְחַב פִּיךָ וְאֶמְלֶאֱהוּ : וְלֹא שְׁמַע
 עִמִּי לְקוֹרֵי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי : וְאֲשַׁחֲהוּ בְּשִׁרְיוֹת

פירוש טלוקט

וְסוֹרְסוֹ . לְבוֹשׁ וְנִרְזַל וְעִבְרָתָהּ טוֹף קָטוֹר קָטוֹר : אֲנוּחַ . אֲנוּחַ הַנְּעֻמָּהוּ הִיא כִלְכֵּה וְסוֹרְסוֹ : לֹא
 פִּדְיָה . עַל כִּי טוֹל יִסּוּבְךָ עֲלֶיךָ לֹא חִיכַל וְעִפְסוֹ שְׂדֵימִים הַשׁוֹלְעִים בְּלִילָה : וְעִפְסוֹ . עִפְסוֹ הַנְּעוּסָף
 בְּיוֹם כַּסֵּן : מַדְבַּר וְעִקְטָה . שְׁמֹס שְׂדֵימִים סֵס . זֶה מוֹזֵק בְּלִילָה חַס בְּלִילָה : יִשׁוּד . יִשׁוּד . יִשׁוּד . אֶף
 אִם נִמַּח מְדַבֵּר יִשְׁלוּ חֲשׂוֹתֵימָהּ כְּבִים מִלְּךָ וְעִימֵיךָ עִי' אֶלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ הַדְּבַר הַהוּא וְלֹא יוֹזֵק לְךָ :
 דַּק הַגִּי' . עִימָהּ הַחֲשׂוֹתֵימָהּ חֲבִיב רַק כְּעִימֵיךָ : וְשִׁלַּמַּת . שְׁלֹמֹמִין : כִּי אֲחַסֵּה . שְׁמַח ס' עֲלוּזֵן שְׁהוּא עִפְסוֹ
 לְעוֹבְדֶיךָ . כְּלוּמַר הַלֵּים כְּעוֹבְדֶיךָ זו : מִלְּאֲמָתָה . עִינֵן מוֹרְעוּתָהּ (כְּמוֹ וְסוֹלְמִים אֲנִי לִידוֹ) : לְךָ . עֲלֶיךָ :
 מִן טוֹף . מִן טַעַמֵּל : מִן חֲרִים : מִן כַּסֵּן : מִן כַּסֵּן : כַּסֵּן . אֲרִי כְּמֹר : וְחִכֵּי . מִן כַּסֵּן : כִּי
 מִן טַעַם הַגִּי' . כֵּס יִמְצֵא ס' : אֶסְלֵמָה . עִינֵן הוֹלָאס לְוִיחָסוּ עֲלֵמֵס הַכֵּלל :

לָבָם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם : לֹא עָמִי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי
 יִהְיוּ : בְּמַעַט אֵיבֵיהֶם אֲבִינִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדַי :
 מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִכְחָשׁוּ לֹא וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם : וַיֹּאכִילֵהוּ
 מִחֶלֶב חֶפְזָה וּמִצֹּר דָּבֵשׁ אֲשֶׁבִיעֶנָּה :

(צח) מִזְמוֹר שִׁירָו לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה
 הוֹשִׁיעָה לֹא יִמִּינוּ וּזְרוּעַ קִדְשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְהוָה
 יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צַדִּיקְתּוֹ : זָכַר חֶסְדּוֹ וְאֱמוּנָתוֹ
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָּל אַפְסֵי אֲרֶץ אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ :
 הִרְיֵעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וּזְמְרוּ : וּזְמְרוּ לַיהוָה
 בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה : בְּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה : יִרְעַם הַיָּם וּמִלְאוּ תֵבֵל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ :
 נְהַרֹת יִמְחָאוּ כַּף יַחַד הַרִים יִרְנְנוּ : לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָּא
 לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים :

(סכא) שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יְבוּא
 עֲזָרִי : עֲזָרֵי מַעַם יְהוָה עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
 אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלֶךָ אֵל יָנוּם שִׁמְרֶךָ : הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא
 יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יְהוָה שִׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ :
 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיָּרֶחַ בַּלַּיְלָה : יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל
 דָּעַ יִשְׁמַר אֵת נַפְשֶׁךָ : יְהוָה יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם :

(קכב) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יְהוָה
 גִּדְּךָ : עֲמֻדוֹת הַיָּם רִגְלֵנוּ בְּשַׁעֲרֶיךָ יְרוּשָׁלַם :
 יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה בְּעִיר שֶׁחִבְּרָה לָהּ יַחְדָּו : שִׁשָּׁם עָלָו
 שְׁבֵטִים שְׁבֵטֵי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה :
 כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד : שְׂאֵלֹו
 שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִיֹו אֶהְבִּיד : יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלֹנָה

בְּאַרְמְנוֹתַיִךְ : לְמַעַן אַחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן
בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לְךָ :

(קכג) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ נְשֵׂאתִי אֶת עֵינֵי הַיֹּשְׁבֵי
בַשָּׁמַיִם : הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם
בְּעֵינֵי שִׂפְחָה אֶל יַד גְּבֻרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד
שִׁיחַנְנוּ : חָנְנוּ יְהוָה חָנְנוּ כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹז : רַבַּת שִׁבְעָה
לָהּ נַפְשֵׁנוּ הַדַּעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַבּוֹז לַגֵּאוֹנִים :

(קכד) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְלוֹי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יֵאמֹר
נָא יִשְׂרָאֵל : לְלוֹי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ
אָדָם : אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ בַחֲרוּת אַפְסֵם בָּנוּ : אֲזִי הַפִּיִם
שִׁטְפוֹנוּ גַחְלָה עֶבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ : אֲזִי עֶבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ הַפִּיִם
הַדּוֹנִים : בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׂנְאֵיהֶם : נַפְשֵׁנוּ
בְּצַפּוֹר נִמְלֶטָה מִפֶּה יוֹקָשִׁים הַפֶּה גִשְׁפָּר וְאַנְחָנוּ נִמְלֶטְנוּ :
עֲזַרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

(קלה) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה
שֹׁעֲמָדִים בְּבֵית יְהוָה בַּחֲצֹרוֹת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ : הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים : כִּי
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל
יְהוָה וְאֲדַרְשֵׁנוּ מִכָּל אֱלֹהִים : כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עֲשֵׂה
בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכֹל תְּהֻמוֹת : מַעֲלָה נְשֵׂאִים מִקְצֵה
הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ מְאוֹצְרוֹתָיו : שֶׁהִבֵּה
בְּכוּרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה : שְׁלַח אוֹתוֹת וּמִפְתֵּיִם
בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם בַּפָּרַעַח וּבְכָל עַבְדָּיו : שֶׁהִבֵּה גּוֹיִם רַבִּים
וְדַג מְלָכִים עֲצוּמִים : לְסִיחוּן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ
הַבְּשָׁן וְלֹכַל מִמְּלֻכּוֹת בְּנֵעַן : וְנִתַּן אֶרֶצָם גַּחְלָה גַּחְלָה

פירוש מלוקט

הַלְלוּ עַבְדֵי ה' : כְּלוּמַר נִי יִסְלַל חֹסֶם עַבְדֵי ה' : נְשֵׂאִים : עַנְיִים : זְרָקִים : לַעֲשֵׂה בַּח הַמַּעַר וּבְרָקִים
זְרָקִים וְלוֹיִן הַמַּעַר וּכְנַעַן חֹסֶם : בְּזוֹכְכִי כְמוֹ בְּזוֹךְ : לְסִיחוּן חֹבֵל לְסִיחוּן : כַּחֲלָה לְסִיחוּן

לְיִשְׂרָאֵל עֲמוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר:
 בִּי יָדִין יְהוָה עֲמוֹ וְעַל עַבְדְּךָ יִתְנַחֵם: עֲצֵבֵי הַגּוֹיִם בְּסֶפֶר
 וְזָהַב מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם
 וְלֹא יֵרְאוּ: אָזְנֵי לָהֶם וְלֹא יִאֲזִינוּ אֶף אֵין יִשְׁרוּת בְּפִיהֶם:
 כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּיַד בְּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בָּרְכוּ אֶת יְהוָה בֵּית אֶהְרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה: בֵּית הַלְוִי בָרְכוּ
 אֶת יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן
 שִׁבְן יְרוּשָׁלַם הַלְלִינָה:

הומור זה נקרא שיר צמחנה. ונאמר לאונור צמח ש"הש ח"ל כנף עוד לוונר שירם והקב"ה אומר יש לי כנף שאומר לפני שידה שנאמר מוכנף הארץ וגו'. ויש צו כ"ו פסוקים נגד ונספר שם הויה. ומסיימין בנסד. כנגד ונלווי ציודין שהוא בנסד. וצו יש לכונן. לא לשום ונלאך ס"ג. וחלילה הס כי לא להזכיר שמונה מהנלאכים. וכ"ש שלא לוונר שום תפלה ונקשה אליהם: **צמחור** זה יש צו כ"ו פסוקים נגד ונספר שם הויה. ונולח הודו קאי על כל הכ"ו פסוקים. והו סלל הגדול של ונלאכי השתה. והאונורו צמחה יש לו חלק לעוס"ב: **סלל** הגדול שאונורים ונלאכי ששה חשר הוצא צ"ה הרוקח. וחלילה ונלאזכיר צפה שם שום ונלאך רק צמחשנה:

קלו) אדריאל הודו לְוִי בִּי טוֹב
 צרכיאל הודו לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
 גאולאל הודו לְאֲדָנֵי הָאֲדָנִים
 דרישיאל לְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדוֹ
 סודיאל לְעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִבּוּנָה
 וצזריאל לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַיָּם
 זכריאל לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִים

פירוש מלוקט
 מכאן לא כמו שהיה צידם ארץ בולגה: נחלה לישראל. להם נחמה הארץ לנחלה: ה' שונך לעולם. למען יהא שונך נקרא לעולם. הי שונך נקרא על עירך ועל עונך: גם י"ל לעולם הנח אז נקרא בשמו שניחוד ומש"כ צמח"ה הוא נעלם ונאמר נהגם: זכרך. לא כשהוא נכבד הוא נקרא זהוה לדור אור צמח"ה וצמח"ה הוא מחר כך: כי דין ה'. דין עמו חף חם חמאו לו וישלחם ציד ששעם. עוד יקום נקמהם נחמה חמאוה ועל עצביו. השנים אליו: יחמסם. להיעיב להם להשיבם על חממם וחללם להיות שם ה' נקרא עליהם. ויסבךך זכרו צמח"ה לדור ודור: עצבי. החלילים עצבון יר לעובדיהם. כי לא יושעום ומלכותיהם: חף חין יש רוח. חפ"י רוח חסיוני כצמחנה חין צמח"ה: כי לעולם חסדו. כי חסד ה' הוא דצר הנאסקיים לעולם ולא כן חסדו של צ"ו: לאלהי החללים. הם הנלאכים שם חללים למה שלמנעה זהם. והיית חללים עליהם: לאזוני החללים. הנלאכים והשרים שבארץ. והוא חלון עליהם: לעושה הנלאחות. דצוק עם הודו. וכן כל הפסוקים הנמשכים: לצדו. נראשון לא נכרא ונלאך כשעשה הצרכים הנפלאות הגדולות שמים וארץ וכל נלאם (גם קאי) על הנאים שחין חנו רואים רק הוא לצדו ית' עושה חומם כדאמר' חין צעל הנם מוכיר צמח"ה: לעושה שמים. ושרע הנפלאות שזכר: לרוקע ענין שטיחה ומרישה: לעושה אורים גדולים. כלל: חם השמש.

שחרית

סכ"ח אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשַׁלְת בַּיּוֹם

סכ"ח אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשַׁלּוֹת בַּלַּיְלָה

סכ"ח לְמַכָּה מְצֻרִים בְּכַוְנֵיהֶם (יִוָּד ד'ע"ג)

כרז"ח וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכֶם

להט"ח בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְוֹעַ נְטוּיָה

תלכ"ח לְגַזֵּר יָם סוּף לְגַזְרִים

כזל"ח וְהָעֵבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ

כור"ח וְנָעַר פְּרַעְזָה וַחִילוֹ בַּיָּם סוּף (ה' ד'ע"ג)

סרפכ"ח לְמוֹלִיד עֲמּוֹ בַּמִּדְבָּר

סנכ"ח לְמַכָּה מַלְכִים גְּדֹלִים

עט"ח וַיַּהֲרֹג מַלְכִים אֲדִירִים

פקד"ח לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

לקוד"ח וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן

קדש"ח וַנָּתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה (וַיִּוָּד ד'ע"ג)

רוננ"ח נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו

סוננ"ח שֶׁבִשְׁפָּלְנוּ זָכַר לָנוּ

סננ"ח וַיַּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ

סונכ"ח נָתַן לָהֶם לְכָל בֶּשֶׂר

תהפ"ח הוֹדּוּ לְיָאֵל הַשָּׁמַיִם (ה' ד'ע"ג)

בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :
בְּלַיְלָה :

וטוב לוונר גם כן הטבח הכתוב הזה :

על פי קדר א"ב כסול :

האדרת והאמונה לחי העולמים :	הבינה והברכה לחי עולמים :
הגאווה והגדולה לחי עולמים :	הדעה והדבור לחי עולמים :
ההוד וההדר לחי עולמים :	הועד והותיקות לחי עולמים :
הזיו והזהרה לחי עולמים :	החיל והחוסן לחי עולמים :

פירוש מלוקט

כ"ט : לגור. ענין כתיבה וסיוח ; לגזר. לקרעו סכנה. לכל שבע שנים לעלות : ששסלס.
צדוד היינו צחכלים השפלות כוללים זכר אוחנו ; וישרקנו. לעחיד כמו כן ולא יענים ללופש
ועיעוע זכוחנו. כי לנענו יעסה : לכל צער. אע"פ שאינו כדאי :

הטבס והטוהר לחי עולמים	: היחוד והיראה לחי עולמים
הכתר והכבוד לחי עולמים	: הלקח והלבוש לחי עולמים
המלוכה והממשלה לחי עולמים	: הגוי והנצח לחי עולמים
הסגוי והסגב לחי עולמים	: העז והענוה לחי עולמים
הפאר והפדות לחי עולמים	: הצבי והצדק לחי עולמים
הקריאה והקדושה לחי עולמים	: הרחמים והרוממות לחי עולמים
השיר והשבח לחי עולמים	: התהלה והתפארת לחי עולמים

יש לחזו' צ' ליליות שלפניו צידו היוניתי ולצפון ינסקס: ועונוד וחאזר צכוונה: ויש
 אונוריס צרוך שאמר על דרך הקצלה שהוא ופ"ז תיבות.

וחתולעי' כתב מי שנכנס לצ"הכנ צעטה שהס"ץ מנחיל יולר אור וקורא ק"ט שברפוחיה כדי
 להספיל עם הצבור שאין לו לחזור ולקרות פסוקי הזמירות וצרכות שלפניהם ושלחמריהם
 כי מהסך הקר העליון אשר כל הפלוטיו קודרו כנגדו. ונשני שנעלם קוד זה נשני קלם
 מהפוקים כהצו ישחזר ויקרא אשר הספלה כל מה שדילג. עכ"ל:

עוד כתב חולעה יעקב ראי' צל"ז כי שנה זה תקנות חנסי כנ"ה ע"ט סחא סנפלה ונ
 השמים ויש צו ס"ז תיבות והנוסף או גורע מנוספר זה עוטה וקוטר סכוונה המכוונה צו
 כי כך קצלו איש נשי איש ושנה זה לריך לאונרו ועונוד ויתלהב לצ האדם לומר ששנה זה
 צנעימה וצכוונה ושמהה עלומה ותקון שנה זה צעולמות עליונים הוצא צו"ה ס"פ ויקהל ד' רע"א
 ע"צ ע"ט: וראוי לכל משכיל שיאמר השנה הגדול הזה צמחון גדול ויחזון שנה של כל צרוך שאמר
 כמותו הנפלאה. וליתן צוחשצחו הודאה ושנה להצורא ית'. וכנ"ט הו"ה ס"ה"ל לצרכא ליש על כל
 עובדא ועובדא ולשמות ש"ע צאלהוהו יחצרך ועין כל צרכה. היינו צצרוך שאמר והיה הסולם
 וצצרוך עושה ישמה ש"ע בגודל אלהוהו שצמחצרו לצד עשה כל הצריאה. וצצרוך מרהם על
 הצריות יכון שצרוצ רחננחו קובל עומתי ונחריך אשו עלי ולחי נוסן לך הודאה עלומה על א
 שחא עושה עני הסד צצביל רחננחוך ולא צצביל זכויתי. וצצרוך מי לעד וקיס לללה ישמה ש"ע
 צאלהוהו הנלמיות לעד ולעולוני עד. ויתלהב צש"ע בגודל אלהוהו עד קיום השנה הגדול תוס:

לריך ליסר מאוד בכל שם שצכיר לשלצ השמות יאהדונה"י.

בְּרוּךְ שְׂאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ אֹמֵר וְעָשָׂה. בְּרוּךְ
גֹּזֵר וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית. בְּרוּךְ מְרַחֵם
עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר
טוֹב לִירְאָיו. בְּרוּךְ מַעֲבִיר אִפְלָה וּמְבִיֵּא אוֹרָה. בְּרוּךְ
אֵל חַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח. בְּרוּךְ שְׂאֵין לְפָנָיו עוֹלָה. וְלֹא
שָׁכַחָהּ. וְלֹא מִשׁוּא פָּנִים. וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד. צְדִיק הוּא
בְּכָל דְּרָבָיו. וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל.
בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּן לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת יוֹם לשנה השבת הזה ואת יום

הַזְּבֵרוֹן הַזֶּה אֵת

יום טוב מקרא קדש הזה: בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ. וּבְרוּךְ
 וְקָרוּ לְעוֹלָמֵי עַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

הַמְלִיךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ. אֲב הַרְחֵמְנוּ מְהֵלֵל בְּפִי עַמּוֹ מִשְׁבַּח
 וּמִפְאָר בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ.
 נְהַלְלֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת. נְהוֹדֶךָ נְגִדְלֶךָ.
 נִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ. נְרוֹמְמֶךָ. וְנִמְלִיכְךָ. וְנִקְדִישְׁךָ. וְנַעֲרִיצְךָ.
 וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מִשְׁבַּח
 וּמִפְאָר שְׁמוֹ עָדֵי עַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מְהֵלֵל
 בַּתְּשֻׁבוֹת:

ברוך שאמר על דרך הקצלה שהם פ"ז תיבות שעליו לאור ראשו כחם פז: נוסח שזכר
 זה לכל השנה בלה עליו אין להוסיף לא ששנחות ולא צינים נוצים ואין להחליף סוד
 זה כי היא נוסקוד על דרך י"ג תקוה דיקנא קדישא כנגד י"ג ברוך והם כנוים ונלמדי
 למטה והנשכילים יזירו. לריך לאורו ציגון וצניעותם וכנוו בן שחר הזמירות:

בְּרוּךְ שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ אֹמֵר וְעֹשֶׂה. בְּרוּךְ
 גֹּאֲזֵר וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרָאשִׁית. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו בְּרוּךְ חֵי לְעַד
 וְקַיֵּם לְנֶצַח. בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָיֵאל אָב הַרְחֵמְנוּ מְהֵלֵל בְּפִה עַמּוֹ מִשְׁבַּח וּמִפְאָר
 בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
 וּבְזִמְרוֹת. וְנִגְדֶלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִמְלִיכְךָ וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ
 אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מִשְׁבַּח וּמִפְאָר עָדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מְהֵלֵל בַּתְּשֻׁבוֹת:

בשבת אומרים זה וכשהל יום טוב בחול מתחילין בטוב להודות:
 (ג) מְזִמֹּר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עַלְיוֹן
 לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חֲסִדֶךָ וְאִמּוֹנְתְךָ בְּלִילוֹת: עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי

פירוש מלוקט

ברוך שאמר והיה העולם ע"י אומרים נהיה העולם צלי שום פעולה אחרת שאמר דבר ה' שנים
 נעשו: ברוך הוא. הוא לצדו ברא העולם והוא לצדו מהקלם: ברוך עושה בראשית. לצדל דעת
 האומרים שהעולם קשון: ברוך אומר ועושה. על שם שהוא אומר ולא יעשה: ברוך מרחם על הארץ
 שהוא משגיח בעולם השפל דרך רחמים כנש"ה עיני ה' העה משועטים צל הארץ לא כדבריהם כדברי
 האומרים עז ה' אם הארץ: מרחם על הצרות. גם על האשים הנסקדים כלומר משגיח בכל צרי
 וצריה כנש"ה היולר יחד לצד הנבין אל כל מעשיהם: ברוך משלם שכר טוב. שלא שאמר כי
 משגיח על כל הצרות ומשי ונה אנו רואים לדיק ובע לו לפיכך צל ולמדך שהוא משלם שכר
 שוב ליראיו. וסו בעולם הנא שאין חכלית עוב העו"ה חכלית העוב ולא הרע חכלית הרע. אלא
 שכל בעולם שכלו טוב: הנהכל צפי עונו כו'. שהם מהללים לה' כלשון צני אדם לא שהם מהללים
 צנניות עמו אלא שהסוכה הסירה להם להללו כדי לאנח ונליחותו לעם זה אי אפשר ונצח
 סיכר סוארים והנהללים כפי לשון צני אדם: פי העולעים. שהוא מיום וקיום הכל:

נָבֵל עָלַי הַגִּזְיוֹן בְּכַבֹּד: כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן:
 מִה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ: אִישׁ בְּעַד לֹא יֵדַע
 וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת: בְּפִרְחַ רְשָׁעִים כָּמוֹ עֶשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי
 אָוֶן לְהַשְׁמָדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ
 יְהוָה בִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יֹאבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן: וְתָרַם בְּרָאִים קִרְנֵי
 בְּלִתֵּי בִשְׁמֵן רַעֲנָן: וַתִּבֹּט עֵינֵי בְּשׂוּרַי בְּקַמִּים עָלַי מְרַעִים הַשְׁמַעְנָה
 אָזְנִי: צְדִיק כְּתָמֵר יִפְרַח בְּאָרְזוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה
 כְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִגְוִבוּן בְּשִׁיבָה הַשָּׁנִים וְדַעֲנָנִים יִהְיוּ:
 לְחֻגֵּיד כִּי יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ:

” מִלֶּךָ גָּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יי עֹז הַתְּאֹדָה אַף תִּכּוֹן תִּבְלַל בַּל תִּמּוֹט:
 נִכּוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֵז מַעוֹלָם אֲתָה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יי נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
 יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִימִים: מִקְלֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמְרוֹם
 יי: עֲדוֹתֶיךָ נֶאֱמָנֵי מֵאֵד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה קֹדֶשׁ יי לְאֹרֶךְ יָמִים:

וזמור ליהודה יכוין שיש בו מ"ב חצות נגד שם מ"ב ויש בו ד' חצות נגד ד' לריכין להודות
 סמיכות ח"ס כ"ח. חצות צבא חקורים. יסורין. ים. מדבר. וחסו נ"כ הכוונת וכל החיים יודין
 שלה. עוד כוונת הכוונת לה' כל הארץ כ"ח הלכה נזיר שחבר צה"ק אין להקצ"ה אלא ד' חצות
 של הלכה ולכן כוונת צימד הלכה וקצבן הודאה כי אלו יהיו קיימים לעולם. כי כל סקרנות
 יסיו צבילים לעה"ד לצא חוץ מקצבן חסד:

(ק) מְזֻמָּר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ: עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה
 בְּאוֹר לִפְנֵי בְרִנָּה: דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ
 וְלֹא (ו' ק') אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מְרִיעֵתוֹ: בְּאוֹר שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרְתּוֹ
 כְּתִהְיֶה הוֹדוֹ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׂמֹ: כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ וְעַד דָּר
 וָדָר אֲמוֹנָתוֹ:

סוקים של ים כבוד ניי שיעין כחצני הארץ"ל גדול מעלת ים סוקים אלו נודעו יתלס
 לצו לאומים כבוונת עלונה ונמהון כי ס"ם סוקים אלו וי"ח אזכרות שנהם וקל"ח חומיות שנהם
 סכל היא צונסטר וצונסקד על קדר שנות הקדושים ועולמות עליוני' גם ענין גדול השנה של
 ססוקים אלו כעלום עולדים הסלהצות גדול וט"ע כלל האדם מוגדל חלשותו ומלכותו י"ט.
 וסוק זה של ים כבוד שר העולם אמרו והוא (מעטרו):

צִן סַ עַלְךָ ס' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד לֹא יִסְקִי כְמוֹ לֶהֱלֵן צִין ס' חֲלַסִּיכִם חֲנוּחַ (ח"ד)
 ס' כ"א צטס פסקי חוס'):

ככל פסוק יכוין אות אחד משה צרופי שדי
 ש יְהוֹי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: ד יְהוֹ
 שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: י מְמַזְרַח

שחרית

שָׁמַשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה : ש רָם עַל כָּל גּוֹיִם
 יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : י יְהוָה שְׁמֵךְ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ
 לְדָר נָדָר : ד יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָה : ד יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
 יְהוָה מֶלֶךְ : י יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וָעַד : ש יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד אֲבָדוֹ גּוֹיִם מֵאָרֶצוֹ : ד יְהוָה
 הַפִּיר עֵצַת גּוֹיִם הִנְיָא מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים : ש רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת
 בְּלֵב אִישׁ וְעֵצַת יְהוָה הִיא תְקוּם : י עֵצַת יְהוָה לְעוֹלָם
 תִּעְמַד מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר נָדָר : י כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא
 צָוָה וַיַּעֲמֵד : ש כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֹדֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ :
 ד כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : י כִּי לֹא יִשָּׁשׂ יְהוָה
 עִמּוֹ וּנְחָלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב : ד וְהוּא רַחוּם יִבְרַךְ עֲוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : ש יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגְנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ :

מודעת זאת מואמר כ"ל בצרכות. גודל מעלת תהלה לדוד אר"ה אר"ה כל האומר תהלה לדוד ג"ס
 נכל יום מוצעת לו שהוא צן עוה"ב ואיחא נמי צפ' כל כחצי אר"י יחא חלקי עם גונוני הלל ונוסיק כי
 קאמר בסקוקי דזמרה ונחאי ניהו תהלה לדוד עד כל השננה תהלה ים. והוצא באזמרה"ס בשם המדרש
 ח"ל למה כל סקוקי האלפא ביתא של תהלה לדוד באזמנה הסקוקים אחרי האתחאסות מהחילין צו"ו חן
 עשתי סקוקים שהם חנון ורחום ה' וגו'. קרוב ה' לכל וגו'. לומר לך חן אל לאוונרו בכל יום ה'
 שמחן ק' דקרוב הרי חן אל דלכך הרי אל. עכ"ל. והס"א כת' ון חשבי עד ואנחנו יש תרי"ג
 אומרים רנו כל האומר בכל יום צכוונה כמקיים תרי"ג עלות ולכן כהנו הגאונים חס לא כיון צפותה
 חס ידך לרדך לקזור. הנה זה ידוע לכל בר שכל שבדחי חן הצעתה הגע' וכל הספרים הכ"ל להיות
 צן העוה"ב ולהיות כ"ל מביהסם על מי שאומר ומוזר זה בלא כוונה הלכ ובלתי כוונות הסודאס
 בלבו לו ית' כפי הוראת הציבור של כל המזמור. אך צוודחי אחר כוונות הדברים אומרים. ע"כ
 יסר מאד צכוונה מוזר זה. ומוזר זה מיוסד על הפרנסה ובאס צככות נשה כי הונן צככות
 עשרע"ה והוא חיקן צככות חן. ותיבה (שככה) בגי' נשה :

אִשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סְלָה : אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שִׁבְכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁיְהֶנָּה (מלכות) אֱלֹהֵיוֹ :
 וקטח) תְּהַלְלָה לְדָר אַרְוִמְךָ אֱלֹהֵי תַמְלִךְ וְאַבְרָכָה
 שְׁמֵךְ לְעוֹלָם וָעַד : בְּכָל יוֹם אַבְרָכְךָ

פירוש מלוקט

שמואל. שקיעתו : אזה. מסיק ס"א. אזה אזה ולשון תלות ומסק הוא : כל חננה עלומר
 שמואל. עלטון ולכך חן כל :

וְאֶהְלֶלָהּ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹלַת יְהוָה כְּתוּבָה וּמְדֻלָּל מְאֹד
 וְלִגְדָּלְתוּ אֵינן חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ
 לְיָדוֹ : הַדָּר כְּבוֹד הַדָּר וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעוֹזוֹ
 נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוֹלֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה : זְכַר רַב טוֹבָךָ יִבְעִי
 וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְפְּנֵנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה חֲבִיבָה אֲרַךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל
 חֶסֶד : טוֹב יְהוָה בֵּינָה לְכָל וּרְחֻמָּיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ
 יְהוָה חֶסֶד כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִכְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
 יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָהּ הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וּכְבוֹד
 הַדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ
 בְּכָל דוֹר וָדָר : סוּמְךָ יְהוָה גְּבוּרָה לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל
 הַנְּפֹשִׁים : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת
 אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת יַדְּךָ וּיְכוּיִן טָאֵר בַּפִּסּוֹק זֶה כִּי בּוֹ עִיקַר
 הַפְּרָסָה רַת פֹּאֲיִנִי יֹאֲהַרְוֵנִי נִי סֵאל סֵאל חֲתָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רִצּוֹן : צַדִּיק וְיִהוּוְהוּוּ תַפְאֹרֶת בְּכָל הַרְבִּיּוֹ וְחִסִּיד בְּכָל
 מַעֲשָׂיו : קָרוֹב יְהוָה יִסוּד לְכָל קָרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁיַעַם :
 שׁוֹמֵר יְהוָה נֶצַח אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 תַּהֲרֵת יְהוָה יָד יִדְבֵּר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל בְּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד : יֹאֲנַחְנוּ גְּבֻרָתְךָ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הִלְלוּנִי :

הללוים יכוין וי' אלהים. ועם עשרים שעונים סלל ויהי. כוננין עשר ספירות קדו'י.
 ח"ל שעה הללוים יש צה אחיות שם (יהוה). גם עולה שם (לדני אהיה). וכן עולה וכו' (אלהים)
 ולירוק אלו השמות הם ב' גדלים דמינו הוים אלהים שם ואלא יסוד הדין והרחמים הוים לדני יסוד
 חיוב ס"ח ונלכות בקוד (יחסוניה). הוים אהיה יסוד חיוב סכמה וצ"נה בקוד (יחסוניה) :

פירוש מלוקט

ארוממך. חספ דענומחך ; דור לדור. דור זה ישנה נעשיך לדור הבא אחריו : ועוזו. לשון פח
 וסוזק : נוראוטיך יאנרו. וגם אזי גדולתך חספכס : ישכרו. ענין הקוס : פוחח אח ידך. אחס
 פוחח אח ידך ונעשביע לכל חי לפי רלונו וחלוטו : באנח. כ"ל בלב שיהיה פיו ולבו שוים. ולא
 יכחש הלב מאנח פיו : בכח"י פי' קרוב ה' תכל קוראיו. בין רלוני בין אינו רלוני. אחר שיקרא בשופל
 קרוב ה' לו. חננס לכל חסר יקראונו בעתיד. אינו קרוב לענוחס בערס יקראו. חס לל לאסר
 קראונו באנח בלב ככון : ואנחנו וגו'. נשוס דהאנח חסלה לדור בכל יום מונעס לו סהולט
 פו"סב לכן מסיינין ואנחנו נבכך ים מע"וע לוונר סנכס לבכך ים גם לעו"סב :

בסקוק פוחח אח ידך דע שיש צו ג' כוונות. א' באצרי של הזמירות. וא' באשרי שקודם וצא
 לבין וא' באשרי שקודם ונחמה. בזמירות חכוין צר"ח פוח"ח א"ח יד"ך לשם (פא"י) והוא מע"ב שמום
 גם קודו הוי"ה אדנ"י בציבור (יאהדונה"י). וכחצו בזה"ק ובתקונים. אח ידך קרי ציה פוחח אח
 יד"ך של (יאהדונה"י). והעכוין צו מערך אח העליונים ואח החסמונים חכוחו גדול ונורא. והוא כוונתו
 הקצ"ה פוחח יו"ד של שם הוי"ה ונשפיע ליו"ד של אדנ"י. ונשם יורד כל השפע וכל הצרכה העולם.
 וק"ח חכוין לשם (חח"ך) הוא שם קדוש ונורא ונקרא שם הפרנסה בין העקובלים. גם חכוין כי חח"ך
 בא"ח צ"ש (קא"ל) והוא שם א' מע"ב שמום הקדושים. הוא ג"כ גי' (יאהדונה"י) כמו הר"ח (והנה)
 בשם זה הוא החילוק שיש בין שחרית צעה הזמירות. ובין לאחר העמידה. ובין קודם ונחמה ועניינו כן
 חכוין כי שם זה פירושו וקודו נאמר מחילוף שם הוי"ה (מלש"ך) שהוא בגימטרי"ה ש' כמנין (אלהים) צמלי
 יוד"ן שהוא ג"כ בגי' (ש) והוא קודו (הוי"ה אלהים מלש"ך) עם האותיות והשמות צעלמס הם בגימטרי"ה
 (חח"ך) להורות שמהם ילא זה ידוע כי שם (מלש"ך) הוא קלה רחמים מעורב עם דין. כי הלא הוא
 חילוף (הוי"ה) וחילוף הוא דין. ובכן הוא בגימטרי"ה ג"כ כמו (אלהי') דוד"ן ואמנם סדרן כך הוא (הוי"ה)
 אה"כ (מלש"ך) ואה"כ (אלהים). לכן זמירותו שעדיין לא התפללו ולא ירד השפע עדיין אינן מחגלים
 רחמים הוי"ה. אך להיותו בשחרית שהוא חסד אינו נאמר שם (אלהים) רק (מלש"ך) שהוא מנוגע ואחר
 הפמידה אז נאמר שם (הוי"ה) צעלמו : ואשרי שקודם ונחמה הוא (אלהים) שאז מחעררים הדיונים.
 אמנם כוונת זה השם בשחרית אחר העמידה היא צעם (הוי"ה) דעם ע"ב צמילוי יודין וד"ש פוחח א'ן
 ידך יודך הם ד' יוד"ן של שם ע"ב המכר והם בגי' ח' כי כל יו"ד כלול מעשר הרי"ד יודין הם ד'
 מאות. ומלוי המילוי של שם ע"ב הם כ"ח אחוון הכי (חח"ך) אמנם כוונת כל זה הסקוק בכל הזמנים
 הם שוים רק בשם זה של (חח"ך) יש צו חילוק בג' זמנים הכל. ובמילח (ומשצבי) לריך לבוין ג"כ
 (חח"ך) ע"ד (חח"ך) הכל. עוד חכוון צמילח (ומשצבי) שהוא אוחיות שצעים מלמד ו' הפעול'. שלכל
 שצעים עבו"ס נוקן הקצ"ה לאכול לפנים משרה הדין רק בצלון העוב וחו ומשצבי לכל חירלון. גם
 (לרון) ר"ח רשעים לדיקים ובינונים לכלום ומשצבי :

הללויה שבין המזמורים חתילה וקוף יאמר אחת צהלתהצות גדול וצש"ע ובוחון דהיינו שיכוף
 פי' הולנה של הללויה ושמה בלבו ש"ע על אלהותו יח"ש שיש לנו אלוה כזה שראוי לשבחו בכל השבחי'.
 ח"ל הנמרח גם ע"ש ד' קי"ד ע"ח אריב"ל צעשרה שבחים של שנה נאמר ספר החילים כולו גדול
 מכולם הללויה שכולל שם ושנה צנה אחת : ועשרה הללויה אלו שבין המזמורים חתלה וקוף הם
 הקון צש"ע צעולמות העליונים. וע' בזה"ק ש' בנדבר וכן בפרשת חרוונה דף ר"ב ע"ב מחלק
 המזמורים והללויה שביניהם לשני תקונים ע"ש :

(קמו) הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה : אֶהְלֵלָה יְהוָה בְּתִי
 אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי : אֵל תִּבְטְחוּ
 בְּנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה : תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֵׁב
 לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֲשֻׁתְנוֹתָיו אֲשֶׁרֵי שְׂאֵל יַעֲקֹב
 בְּעִזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו : עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת
 הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֶּׁמֶר אָמַת לְעוֹלָם : עֲשֵׂה מִשְׁפָּט
 לְעֹשִׂיִקִים נָתַן לָהֶם לָרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים : יְהוָה
 פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָקַף כַּפּוֹפִים יְהוָה אָהַב צַדִּיקִים : יְהוָה

פירוש מלוקט

(בעודי) צעוד חכי סי : (עשתנותיו) ונחשבותיו : (שברו) תקוה : (העומר אום לעולם) לסקוף
 דרות רבים הוא מקיים ושומר אניתם הצעחה : (יעוד) לשון כח : (ודך רשעים
 ימום) יבצו קצום לעוה דרכם שלא ינלא שאלתם ולא יקום חלסם :

שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות :
 ימלך יהוה לעולם ארצה ציון לדרך ודרך הללויה :

(קמז) הַלְלֵיָהּ בִּי טוֹב זְמִרָה וְאֶלְהֵינוּ בִּי נָעִים נְאוּדָה
 תְּהִלָּה : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
 יִבְנֶם : הַרְוֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם : מוֹנֵה
 מִסְפָּר לְבוֹבָבִים לְכָדָם שִׁמוֹת יִקְרָא : גְּדוֹל אֲדֹנָנוּ וְרַב כַּחַ
 לְתִבְיַנְתּוֹ אִין מִסְפָּר : מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים
 עֲדֵי אֶרֶץ : עֲנֵנו לַיהוָה בְּתוֹדָה זְמִירוֹ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר :
 הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִין לְאֶרֶץ מָטָר הַמְצַמֵּחַ הָרִים
 חָצִיר : נוֹתֵן לְבִדְמָה לְחֵמָה לְבָנֵי עֲרָב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ : לֹא
 בְּגִבּוֹרַת הַסּוּם יִחְפֹּץ לֹא בְשׂוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה : רוֹצֵה יְהוָה
 אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמִּיחָלִים לְחֶסֶדוֹ : שֹׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת יְהוָה
 הַלְלֵי אֱלֹהֵי צִיּוֹן : בִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרַךְ בְּנִיךָ
 בְּמִקְרָבֶךָ : הַשֵּׁם גְּבוּרָתְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חַיִּים יִשְׁבִּיעֶךָ : הַשְׁלַח
 אֲמַרְתוּ אֶרֶץ עַד מְהֵרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ : הַגִּתָּן שְׁלֵג בְּצִמּוֹר
 כְּפוֹר כְּאֶשֶׁר יִפּוֹר : מִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ כְּפִיתִים לְפָנֵי קִרְתּוֹ מִי
 מִי יַעֲמֹד : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יֵשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם : מִגִּיד

פירוש מלוקט

(זמרה) לזמר : (כי נעים) וכי נאום תהלה לאלהינו. ונתח כי השמש צעור שנים : (נאום) נאום :
 (לשבורי לב) אצלי ליון שלכם נשבר ונדכה : (ונוחש לעצבות) עושה חכמות לעצבות.
 ר"ל יעציר העליון אשר עשה רבו לעצבות על שברו. (נונה וקסר לכוכבים) ופני שם ישראל נמשלו
 לכוכבי שמים לכן חזר כחן אחר כיוון נדחיהם כי לא יפקד אחד מהם בגלות. כי עוד העצובה הלאן
 ע"י מונה לראות שאין חסר מההקסר. איש לא נעדרו : (ונועד וגו') אע"פ שהוא גדול ורצ כח הוא
 ונשגח על העניים והשפלים והחלושים ונמשל אוחס. ונמשל הרשעים הנותלים עדי ארץ : (ענו)
 הריוו קול לה' בהודאה על העושה : (חליר) דשא : (לחמה) מאלה : (לבני עורב) שהעורב אכזרי על
 צניו והקצ"ה נרחם עליהם ונוזן להם יחוסים ואוכלים אוחס : (לא בצבורם) אינו חפץ צמי שהולג
 צעמונו בצבורת הסוק לרוך ולרדוף צולחונה : (לא צוקי) לא יכלה צמי צעוטה בחוק שוקי לרוך
 צרבליו : (צוקי) צוק הרביל : (המיחלים) העקיים : (חלב) מניצ : (אמרתו) הוא המער שכל צלמרתו
 (עד מהרה) כאשר ישלחנו ירוך מהרה לעשות שליחותו (כסור) כעין שלבנו של הוא בשחר צימי הקור
 ומפוזר כאשר : (משליך קרחו כפיתים) המים ונגלדיים ונעשים פח"סין פחיתין (לפני קרחו) לפני הקור
 שכל בגזירתו מי יוכל להחזיקים אם לא יחמם בדברים הנחממים : (ישלם דברו) ר"ל ישלח המער ש
 עם השמש וזם מונקים אם השלג והכסור והקרח : (וינוסס) ונלשון טעמס : (יש צו) כום מערכש
 להשנים הקרם וזלו מ"ס :

דבריו ליעקב תקויו ומשפטיו לישראל: לא עשה בן לכל
גוי ומשפטים בל ידעום הללויה:

(קמח) הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו
במרומים: הללוהו כל מלאכיו הללוהו
כל צבאיו: הללוהו שמש וירח הללוהו כל פוכבי אור:
הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו
את שם יהוה כי הוא צוה ונגבראו: ויעמידם לעד לעולם
חק נתן ולא יעבור: הללו את יהוה מן הארץ תנינים
וכל תהמות: אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה
דברו: ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: החיה
וכל בהמה רמש וצפור בנף: מלכי ארץ וכל לאמים
שרים וכל שפטי ארץ: בחורים וגם בתולות זקנים עם
נערים: יהללו את שם יהוה כי גשגב שמו לבדו. הודו
על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו. תהקה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרבו הללויה:

(קמט) הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל
חסידים: ישמח ישראל בעשיו בגי ציון
יגילו במלכם: יהללו שמו במחול בתף וכנור וזמרו לו:
כי רוצה יהוה בעמו יפאר עגנים בישועה: יעלו חסידים
בכבוד ירננו על משבנותם: רוממות אל בגרונם וחרב
פיפות בידם: לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים:

פירוש מלוקט

(כובבו אור) כוכבי לילה: (חן כהן) כהם. זה ישנש ציוס חה ישנש צלילה ולא יעבור אוחו חק:
(פנייס) דגים גדולים: (וקיעור) הוא האיד העולה מן הארץ דוונה לעשן: (עוסה דברו) העוסה
אם דברו ופלימוסו: (לאמיס) עמיס: (ויכס) הוא ירוניס קרן ונושלה לענוו ויכסס הסלה לכל
חסידיו של בני ישראל עם הקרוב לה':

(רוממות אל בכרוס) בכרוניס יספרו כונומוס האל. וזה סהיה לחכס פיסיוס צידס. ר"ל ע"י זה יבצס
על הארץ כאלו אסעו צידס חכס כעלס פסי פיוס וחדווס עשני הלדיוס: (צופיס) סרסלואס:

לְאָסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בְרָזֶל: לַעֲשׂוֹת
 בָּהֶם מִשְׁפָּט כַּתּוֹב הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:
 וְיִי הַלְלוּיָהּ הַלְלוּיָהּ בְּקֹדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ: הַלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרָתוֹ. הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ
 בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹל וּכְנוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתַף וּמְחוֹל
 הַלְלוּהוּ בְּמַנִּים וְעַנְבִּי: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע. הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: פֶּל הַנְּשֻׁמָּה תְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ: פֶּל
 הַנְּשֻׁמָּה תְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן
 יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת קְבוֹדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיָמֵלָא
 כְּבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

דס"ח כ"ס לריך לעמוד בכונת. נחמ"י ס'

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְהוָה לְעֵינָיו כָּל הַקֶּהֶל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד
 עוֹלָם: לְךָ יְהוָה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַחַת וְהַהוֹדוּ
 כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
 לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַקְּבֹד מִדְּפַנְיָה וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
 וּבִידָךְ כַּחַת וּגְבוּרָה וּבִידָךְ לַגְּדֹל וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם

פירוש מלוקט

(משפט כחוב) כחורם ונכבדיהם כי דם עבדיו יקום. וכדומה: (הדר הוא) מה שחס נכבדים לעשות
 משפט צללוניים הנה זה הדר לכל ישראל:
 (ברקיע עזו) יספרו צנהלל הנראה צרקיע עזו. כי עזו צשחקים כיכר: (צנצורוסיו) שיעשה כורחוס
 גדולות ויספרוס צנהללס: (כרוב גדלו) הללוכו הרבה. כאשר גדולתו רבס: (צנצל) כלי זמר
 סנין נאד. והוא צעל נקציס: (צנכור) צעל עיסריס: (צנייסי) כלי זמר שיש צו עיני קוליות מוטוס
 צנצור ודקוה. סבו מסיקוס רב: (ועוצנ) מלסון סיר עבזיס ענין חשק וזהבס: (צלללי סונע) סס
 סחולורוס סחוקעיס צסס להקסיל סה העס צעס סחלחעס: (סונע) מנזרס רשעס סחול. סו ססי
 צללליס סחלוסיס סל סוס סעמע: (צלללי סרועה) סס סחולורוס: (סענ) צעצר: (סחנ) לעסיד:
 (לעיני כל הקהל) סהקסיל כל סרי ישראל וצרך על סער ססדצורדבס גדול' לצנין צסנ"ק: (סחוסעסס)
 סססעססוס: (לכל לרשע) סקצ"ס מוסעס לכל ססוס עליו רשע: (עלסר כעדיס) מנצנן סלס:

בְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה. אַתָּה הוּא יְהוָה
 לְבַדְּךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם
 הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה
 מְחִיָּה אֶת בָּרָם וּצְבֵא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא
 יְהוָה הָאֱלֹהִים. ע"כ ונעמוד ר"ס אהיה אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ בְּאַבְרָם
 וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתָ
 אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ: וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לְתֵת אֶת
 אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגָשִׁי
 לְתֵת לְזֵרְעוֹ וּתְקַם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה: וַתֵּרָא אֶת
 עֵנִי אֲבוֹתַי בְּמִצְרַיִם וְאֵת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף:
 וַתִּתֵּן אֶתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפָרְעֹה וּבְכָל עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ
 כִּי יִדְעָתָ כִּי הוֹדִיו עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה:
 וְהִים בְּקַעַת לְפָנֶיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בַתּוֹךְ הַיָּם בַּיַּבְשָׁה וְאַתָּה
 לְדַפְּיָהֶם הַשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלוֹת כִּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עֲזוּיִם:

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַרְשֶׁת הַיָּם: וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וּבְיַרְדֵּן
 הַעַם אֶת-יְהוָה וַיֵּאמְרוּ בִּיהוָה וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ:
 אֵין יִשְׂרָאֵל מִשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
 וַיֵּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-גָאָה גָאָה סוּם
 וְרָכְבוּ רָמָה בַיּוֹם:
 עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה נִהְיֶה-לִּי
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנִי הוּא אֱלֹהֵי

פירוש מלוקט

(כ"ח חז"ר) כי הרשיעו עליהם: וירא ישראלם חללים וזכרם חיים על שפלטן חיים על שפלטו כדי שלא יאמרו ישראלם
 כשם שאלו עוליים נולד זה כך הם עוליים ונולד חסד רחוק ונענו ויחדשו חסדינו: אם סיד הבדולה. אם
 סבוכה הבדולה שעשה ידו של הקב"ה: ויאמרו זה. שהם חסד ונאמן לקיים דבריו: ובנשה עבדו. שהם
 פלוח ולא ישעו רק מה שילכו האל: אז ישיר ושה. אז כשראה הנס עלה בלבו מסייר שיריה כי בלש
 גלה כמבאה על הבאים: קוק ורובנו. התבטא' במלחמה: רעה, ירה: עז. הוא שם דבר כמו עז (והיחיד
 מוקף): חמס. למן כריסה (כמו לא חמור). והוא דבוק לסיבם השם. ופירושו. עז וקנתו של
 אלהים פיה לנו לישועה: ויסי. עמיד צנוקם עבר כללו כפי סיס: ולאטו. למן כי חסד שי

אָבִי וְאֶרְמַנְהוּ : יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שָׁמוּ : מִרְבָּבוֹת פָּרַעַה וְחִילוֹ יִרְהַ בָּיָם וּמִבְּקָר
שְׁלֹשִׁי טָבְעוּ בַּיַם-סוּף : תְּהַמֵּת יְכַסִּימוּ יִרְדּוּ בַמַּצְלוֹת
כְּמוֹ-אָבִן : יְמִינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בְּכַח יְמִינֶךָ
יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב : וּבְרַב גְּאוּנֶךָ תִּתְהַרֵם
קָמִיד תִּשְׁלַח תִּרְנֶנֶה יֹאכְלֵמוּ בְּקֶשׁ : וּבְרִוּחַ
אֶפְיֶךָ גִּיעַרְמוּ מִיָּם נִצְבּוּ כְּמוֹ-נֶדֶד
גְּזוּלִים קָפְאוּ תְהַמֵּת בְּלֵב-יָם : אִמֵּי-
אוֹיֵב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אֶחְלַק שְׁלַל תִּמְלֹאמוּ
גִּפְשִׁי אֶרְיֵק תִּרְבִּי תִּזְרִישְׁמוּ יָדַי : נִשְׁפָּת
בְּרוּחֶךָ כִּסְמוּ יָם צִלְלוּ בְּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אֲדִירִים : מִי-כַמְכָּה בְּאֵלִם יְהוָה מִי
כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא תְהַלּוֹת עֲשֵׂה-
פְּלֵא : גִּטִּית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ : גְּחִית
בְּחֶסֶדְךָ עִם-נוֹ גְּאֵלְתָּ גִּתְלֵת בְּעֵזְךָ אֶל-גְּוֵה
קֶדְשֶׁךָ : שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּ תִּיל
אָחוּ וְשָׁבִי פְלִשְׁתִּי : אִזּוּ גִבְהַלּוּ אֶל-גִּפְשִׁי
אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוּ רַעַד נִמְנוּ

פירוש מלוקט

תבחנו לבאי עולם: אלהי אבני. זהו אלהי אבותי. מותוקה ועודנה לי הקדושה ואלהותו עלי תימי
לצוהי ונחה לי שחרומם אורו בשירי: ה' איש מלחמה. בעל מלחמה: ה' שמו. מלחמותיו לא כבלי
זיון אלא בשמו הוא נלחם. דל. ה' שמו. אף בשעה שהוא נלחם ונוקם מאויביו אוחז הוא במדאו
לכסם על כנולויו ולזון אס כל צאי עולם ולא כמדה תלכי ארונה כשהוא עוסק במלחמה סונה עלמו מכל
עסקים ואין בו כס לעס ה זו חו: ירה. לשון ירייה: יכסימו. כמו יכסום מ' המים יחזרו ויכסו אוחז:
יעיך ה'. הנאדרת בכס. מה מלחמת. ימיך היל סרען אויב: ההרוק. שמיד אסה הורק: קמיד.
סקמים נבדך: ובכוח אפיך. הינלא משמי נסירים של אף. דבר הכחוב כביכול בשכינה דוגמה ונלך ג'ו
כדי להשמיע אוחז הבריות כפי הורה שיוכלו להבין דבר. כשארס כועס יולא רוח מנחיו: נערה.
לשון ערמה חטים ממוקד רוח שילא מאפיך יבשו המים ונעשו כמין גלים וכריות של ערמה שהם בצוה י'
כד. כחומה: קפאו. כמו וכבניהם תקפיאכי. שהוקשו ונעשו כאבנים: בלב יס. צחוק הים: אחר
אויב. לעמו כשפחה בדברים: אחלק שלל. עם שרי ועבדי: המלחמה. סמלא עהס: נפשי רומי
ולנוי: אריק חבני. אשלוף: סוכימו. לשון רישות ודלות: נשפת. לשון הפחה: לללו. שקעו: גאלים.
צחוקים: טולס סהלות. יכאר מלהביד סהלוסיך סן ינעשו. ע"כ לך דומיה סהלה: נעים ינאך.
ספקביה טעה ידו הרשעים כלים ונופלים: נחלת. לשון מנהל: לוח קדשן. סול המתקדש: ילנאן.
* סבאן: יסני פלמת. מלחמים: נגבו. מאסן: ספל עליסם. יספלל ספסל עליהם ליפחם וספס

לְיָ יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפְלֵא עֲלֵיהֶם אִמְתָּה
 בְּגִדְלֵי זָרוּעַיָּךְ יִדְמֹו כְּאֶבֶן
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה
 קִנִּיתָ: תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּחֵר נַחֲלַתְךָ
 לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלַּת יְהוָה
 יִדְיָ: יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעַלְמִים
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאָם לְעַלְמִים
 וְלְעַלְמֵי עֲלָמָיָא: כִּי בָא סוּס פָּרְעָה בְּרַכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם
 נִישַׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֶשֶׁת
 בְּתוֹךְ הַיָּם:
 כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעַלֹּו מוֹשִׁיעִים בְּחֵר
 צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת הַר עֵשׂוֹ וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה:
 וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
 (וּבִתְרוּתָךְ יִי אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחָד):

פירוש מלוקט

ולא יאלו לקראם ישראל לנלחמה: איננה. על הכחוקים: ופחד. על הקדושים: קניס. שהי
 עבדים צוולרים וחה קניס אחס ליהיה לך לעבדים: הצאנו והטענונו. חפל' טיעוודו שס ימים הרבס
 ולא יגלו: וכוון לשבחך. וקדש של וטה וכוון כנגד כסא של ונעלה אשר מעלה: וקדש. אשר כוננו
 ידך ד': ה' יולך. לאחס שיהיטבו ישראל בארץ יודע ונלכותו של הקב"ה בכל המלכות: לעולם ועד.
 לשון עולמות הוא: ועלו ונשיעים. אלו הנשיעים: וזה ה' לולך על כל הארץ. לעולם הצא: יהי
 ס' אחד. זה נדח הכחמים שלא סחא נדח הדין צעולס אלא הכל צחמוים: ושמו אחד. שהסס
 יקרא כחציבו ולא צכנו כי כל הארץ יהיה צקדושה כונו הנקדש כי סחחדש. וזה שנו אחד זה השס
 סככד והנורס שהיו חומרים צוקדש יקרא לעו"ה צכל העולם: כי צא. כחש. צא קוס וגו' אז
 מדע והוכר כבוד מלכות שמים: וחלונל לא גאל הקב"ה חח צחמינו ונולרים הרי חנו ובני צניס
 משועבדים היינו שחורים. ולא ילחנו משס לעולם. ולא יהיה נחשטעה חלכותו יס' על העס שצחל
 לו. לכן ע"י יליחס וולרים. ס' ינולך צלי הסקק. ובני ישראל הלכו. הרי זה נס חוך נס: צריך לווד
 גם פקוק כי צא קוס. כי גם הוא ונהיירה. ועד כן לא נשלחה הסרטה. וכל פרטה דלס סקקה
 משה לא פסקין כנ"ס חלמוד ערוך סק"ק דצרכות. וכ"כ הרכ"ו וכ"ה ונהבו של חנ"ה ז"ל. לא היס
 כופל הסקוק ה' ינולך. גם לא היס חקרגס חוח. חח"ו חוקסיין פקוקים צדצרי הנציחיס שחכר
 להס היחוד לעחיד. גם כדי להסלים ח"י חכרות כי צשירה חין רק ע"ו שנוח הוי"ה. ח"ס ד"ס ח"ס
 חס ע"ב כנד שס של ע"ב שהוא חקד: ועלו ונשיעים. ז' רועיס וח' נקיבי חרס: ונשלימין צחורס
 כנו צמלכות דר"ה. ועס זה נשלנו גם כן כ"ס הויוס צד"ס. וזהיה חסיוס פקוקי דזמרה כסחיססן.
 כנ"ס צק"ד חלל פקוקי יהי כבוד יע"ש ועוד חנו לריכין להזכיר קבלת מלכות שמים צכל ד' חלוקי
 עולמוס שכן פקוהו צנה"ט וצעלינו. למי שצכל צחיוס חני"ע הולרכנו חקוני ק"ס חס"י צככל חס
 וסשכס. לכן השיקר לחוערו. כ"ס ונהבו של ח"ה ז"ל

לְבַן הַיָּמִים מִתְּלַחֲמֵם אֶחָד מֵאַרְבָּע סְעֻדוֹת מֵלֵא לְהַכְסִיף מֵלֵא לְהַכְסִיף בְּמִקְוֵה מֵלֵא לְהַכְסִיף מֵלֵא לְהַכְסִיף
וְזֶעֶד מִן לֶמַי כְּסִיבָה עִם ג' קוֹמָכִים וְלֹמֶד

אלהי אל תדיגני במעלי. ואל תמוד אלי חקי בפעלי.
בְּחַמְלַתְךָ גָּמוּל עָלַי וְאַחֶיךָ. וְאַל נָא אֵל תִּשְׁלַם
לִי גָמוּלִי. גָּאוֹן לְבִי לָךְ אֲשַׁפֵּיל וְאַקְרַע. בְּמַכְאוּבֵי לִבִּי
לֹא מַעֲלִי: דָּוָה לִבִּי אֲנִי נֶצֶב וְנֶעְצָב. עָלַי פִּשְׁעֵי וְרוֹב
רָשָׁעִי וְסִבְלִי: הַלּוֹם יְגוֹן בְּלִי יַיִן בְּאִין. אֲשׁוּרֵי מִנְתִּיבְךָ מָט
וְנָגְלִי: וְמָה אֶעֱנֶה וְאֵן אֶפְנֶה לְעֹזְרָה. בְּיוֹם מִשְׁפָּט לְמִי
אָנוּס וְמִי לִי: זְדוֹנוֹתַי לְמוֹל פָּנַי וְעֵינַי. בְּלִימְתִי לְעוֹמְתִי
וְאַצְלִי: חֲטָאֵי לֹו יְרִיחוֹן בָּם שְׂכַנִּי. אֲזִי בְּרַחֵו וְנִחְקוּ
מִגְבוּלִי: מָמָא לִבִּב אֲשֶׁר סוּבֵב וְשׁוֹבֵב. לִבִּבִּי בִי עָלַי
כָּל חֲטָא פְּלִילִי: יִדְעֵתִים בְּעֵלוֹתֵם עַל לִבִּבִּי. רְאִיתִים עַל
יְמִינִי גַם שְׂמֵאלִי: בְּקֶשׁ גִּדְף אֲנִי גִדְף וְנִקְדַּף. וְלֹא נִכְנַע
וְלֹא נִמְנַע עִמָּלִי: לָךְ עֵינִי בְּתַחֲנוּנַי יְהוָה. בְּהֶאֱנַחֵי שְׁמַע
שִׁיחִי וְקוּלִי: מִנֶּת חֲלָקִי וְצוּר חֲזָקִי וְחֲשָׁקִי. וּמִבְטָחִי וְגַם
בְּחֵי וְחִילִי: גָּחַנִי נָא בְּאוֹרַח הַנְּכוֹנָה. לְפָנֶיךָ וְהִבֵּן אֶת

אלהי אל תדיגני

מי דיי טון מי צחנים קומו מי אללסיאס, אי נון מידאס אה מי פיצו קומו מי אצרה:
קון סו פיאדה גואללחדונה סוצרי מי אי ציצירי, אי נון אגורה מי דיו פאגים אס
מי מי גואללחדון: לוסאניאה די מי אללסה דילאנטרי מי ריצהטארי: אי ראווארי קון
מי דולור מי קוראסון אי נון מי עאלטור: דולוריאחו די קוראסון יו פאלאדו אי
אסריסטאדו, סוצרי מי ריציליו אי נוצידינוברי די מי עאלסייא אי מי לוקורס:
גולסייאדו די אכסייא קומו איצריגיאלדו סין צאלור די נאדה: מי פאסו די סו סינדירו
קי ריספוייו אי מי פיי: אי קי ריספונדירי? אי אדו קאטארי פור אייוד? אין דיאס
דיל צואיסיו, אי אודי קין פולירי אי קין אה מי?: מיס סובירציאס איסקואינטרס
מיס אלסיס אי מיס ארום, מי צירגואינסה איסקואינטרס מי אי סירקס מי: מיס
פיקאדוס סי גוליראן אינלייוס מיס צויטוס, איסטונסיס (סיגורו) פוליריאן אי סי
אליטאראן די מי טירמיט: אינקונאדו די קוראסון קי סינעפרי רינולצידו אי סריסאלדו,
(פאלציו) אין מי קוראסון מי פיקאדו אי מי צואיסיו: לוס קונוסקו קואנדו אסוצין
סוצרי מי קוראסון, לוס ציו (סינעפרי) אה מי דירצא אי מי איסקיידס — קומו
קיסקולס אינפוטאלדה יו פריסינדו אי אינעס טאלדו (קון טידו) נון פואי קיצראנטאלדס
ני מיטוס ציראדה, מי אללסייאס: אה מי מיס ארום קון מיס רובאטיצאס יי: אין

זמירות של ראש השנה

שְׁבִילִי: סֶלַח חֻבִּי וַיִּשַׁח אֶת לִבִּי. אֲשֶׁר תּוֹעֵדָה בְּמוֹ
רוּעָה אֹיְלִי: עֲנֵה נְאֻמֵי דַלְתֶיךָ בְּדַפְקִי. רֵאֵה צוּרֵי רָעָא
צִירֵי וְחִילִי: פָּרְנֵי מַעֲנֵי צוּר גְּאוּנִי. אֵילוּתֵי בְּגִלוּתֵי וְהַשְׁלִי:
צָרִי עֲצָבִי מְשׁוֹשׁ לִבִּי בְּקָרְבִי. וְשִׁמְחָתִי בְּאַנְחָתִי וְאַבְלִי:
קְדוּרָנִית לָךְ אֵלֶיךָ שְׁחוֹחַ בְּלִי כֵחַ סִלְחָתְךָ בְּשִׂאלִי: רֵאֵה
כִּי זָכַרְךָ יְהִי תוֹךְ לִבִּי. וּבְזִמְמֵי בְּמוֹ יוֹמֵי לַיְלִילִי: שִׁעֲנֵי
נָא רַצְנִי אֵל אֲמוּנָה. וְתִיטֵב לָךְ תְּשׁוּרַת מַהֲלָלִי: תִּנְהַלְנֵי
יְמֵי מִדַּת צָבָאִי. וְתִרְעֵנִי יְמֵי הֶלְדֵי וְחֶדְלִי. חֲמוּל עֲלֵי וּבְפֶרֶ
מַעֲלָלִי. וְשׁוּר שִׁירֵי בְּשִׁיר מוֹשֵׁי וּמַחֲלֵי. וְעַת תָּבִיא צִוְרֶיךָ
בְּמִשְׁפָּט. אֱלֹהֵי אֵל תִּרְיַגְנִי בְּמַעֲלֵי:

סימן רבי משה:

רְעָה בְּשִׁבְטֶיךָ עִם מַקְוִים סְדִיּוֹם. כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם:
מִחֲשָׁבוֹר אֹנֵי עַל לִבִּי שִׁמְתִי. וּמִסְּגֵי זְדוּנֵי בּוֹשָׁתִי
וּנְבִלְמָתִי. וְעַל רֹב עֲוֹנֵי הִגְנִי גַחְמָתִי. וְאַרְתַּחֲמָאֵי אֲנִי מִן־בֵּיר

ווי קוספיראך אויף זיי אַללס איז זיי צו: דאָרױב'ה די זיי פאָרטיי איז פֿינייט די ג
פֿורטאַלזיט איז זיי קוֹדֵדיסײַת: איז זיי פֿאַחזײט טאַנזײן זיי פֿאַזירקט איז זיי אַזיר:
גיאַני אַגורט אין אַיל קאַזײטו דײַצױ: (פֿור אַנדאַר) דײַלאַנטרי טי, אַדיריגֶה זיי
טײַכירױ: פֿירדונג זיי קולפּס איז אַדיריסקע זיי קוראַסון, קי טראַסירױ קונו פֿאַסטר
אַלוקאַדױ: רױספּונדי זיי אַײַדױ, (אַזירי) טױס פֿאַזירטאַס אין זיי צאַטיי: — זײַרע זיי
פֿאַזירטי (פֿור) זײַלזײנאַר אַז זיי דולור איז זיי אַינפֿירענדאַד: רױגמײַ די זיי דײַטו
פֿאַזירטי די זיי לױכאַניאַ — זיי (אַזױקע) פֿורטאַלזיט אין זיי קאַטײצִירױ איז זיי
אַלאַקזױס: פֿרײַאַקע די זיי דולור, גחױ די זיי קוראַסון איז זיי אַינטראַניט, איז זיי
אַלזײרײַט אין זיי קוספֿירױ איז זיי לײַזױניױ: דײַגײַרױ אַז טי אַנדאַרי אַפֿרײַדױ סײַן
פֿאַזירקע, טו פֿירדון אין זיי דײַנאַנדאַר: בײַאַי קי טו זײַנױרײַט זיי אַינטרי זיי
קוראַסון, איז אין זיי פֿינפֿאַזײנטו (כאַײַגאַדױ) טאַנטו אין זיי דײַט קונו אין זיי טױ:
קאַטאַמי אַגורט אַינצײלונטאַני דײַן די צִירדאַד: איז אַפֿלזױ אַז טי פֿרײַזכײַ די זיי
לױזױ: גײַאַרמײַאַס דײַט קי זײַדיקטיס אַז זיי טײַנפּו, איז גוֹצִירנאַרמײַאַס דײַט די
זיי זונדו איז פֿאַקאַדיס: אַפֿײַאַדע סוֹצִרי זיי איז פֿירדונג זײַס (אַללאַס) אַצִרַס:
איז קאַטע זיי קאַטײנו קונו קאַטײ די (לױס לױיס) מוֹשֵׁי זמַחֲלֵי: איז פֿירע קי
פֿרײַרַטַט טױס פֿירעאַדױס אין אַזױקײנו, זיי דײַן טו זיי אַזױקײ זיי אַזױקײ:

זמירות של ראש השנה

בו
היום: כי למשפטין שקרי סתריו אשר גואל. הפחדו יצוריו סליחה
לשאל. ואיך ירב אמריו אגוש בקטאו מגואל. ויצרו מנעוריו
רק רע כל היום: כי למשפטין הוצא שבויים. מידי מציקים. מחטא
גמים. ורצון מסיקי שמעו פדויים. אתם הדבקים ביהודה חיים
בלכם היום: כי למשפטין

סימן שלמה:

שואף כמו עבד. ישאף ליד רבו. חסדך פרח עליו וקבע
שטר חובו: 966 לולי אמירתך שובו ואשובה. היר
קרוב חובל. נקבע במצבו: 966 משעול תשובתך. תפתח לעבד
קם טרם להתפלל לך יערוך גיבו: 966 ה' לי בעת רואי שיבה
ורוקה בי לבי בים חטאו ישחה במי עצבו: 966 נשמת מיתלה
תעיר עלי לבו לא יעשה עול מאתרי שובו:

סימן שלמה חוק:

שופט כל הארץ ואותה במשפט יעמיד. גא חיים
והסדר. על עם עני תצמיד. ואת תפלת השחר
במקום עולה תעמיד. עולת הבקר אשר לעולת
התמיד: לובש צדקה ומעטה לך לבד היתרון. אם אין
קנו מעשים וקרה ישני חרון. והם יעלו לזרון לפני
יהוה תמיד: עולת מטה כלפי חסד להטות איש לתחיה.
עמד המה לחסד גמול גא עליו ותיה. כתוב תיו חיים ותיה

שופט כל הארץ.

פומן די רבי שלמה בן גיבורול ולהיה.

בזמנים די חדש לס סיינס, אי חס סיליים קון צוויסיין לה אזי סיסטאר, רואי
צילום אי צירקד סוצי פואצלו סרוצי סצונטארס, אי (סו) סורסטיין
דלס סלנינס, סך לנאר די סלסטיין סרס סיסטאר: אלסאטיין די לה
פאניאבה קי אה אלסאטיין דיל דיקונסינו:

ישוק סיסטאר קינו פלנאר, סס מי ססולס סיל סלסאסאי, סי ט סך טס סוצלס
(סלנינס) ציננס סס טס סורסיסידוס די חרון, אי סיליים סוצירטן
סר פיצנלסטיין דילנסרי יי דיקונסי (אלסאטיין)

על מצחו תמיד: עולת המיכה ברצונך את ציון עיר קדשי.
 ונתת יד ושם בביתך למקודשי. עריכת גר לבן ישי
 להעלות גר תמיד: עולת חזקו ויאמץ לבבכם עמי באל
 ומעוזו. עלתיו כי תנצרו גם את זו לעמת זו. (יבסר בער
 חטאתכם) הוא יגן עליכם ויזכר רחם ברגזו. הרשו יהוה
 וצו בקשו פניו תמיד: עולת בני עבדיה היום למקדש
 יאתיו. (וצועקים על חטאתם. ולעונם יבביו). שופכים
 שיהתם ולחיייהם יבעיו: זוכרים צדקות אבותם. יהוה
 עליהם יחיו. אותם תזכר והיו נגד יהוה תמיד. עולת
 הבקר אשר לעולת התמיד:

פיוס נאה מסמכס כמסרר יצחק אשכנזי זללה"ס וסעו צר"ס ועבטו לטן סוסס כל
 ססרן וכ"י:

יום זה דר במרומים. צור מבין כל נעלם. שמתו לדין
 עמים. לקוד כל מעללם. אנה זכור לישראל

אינקלינאן זה פארטי די לה נירטיד פארס אינקלינאל זה צלרון אזינגואנסס, סו
 סואצלו אקוסטס פארס נירטיד, גואללרדונס אגורס סוצרי איל אי ביציעס,
 איסקריצי סיניאל די צידלס אי סייהס סוצרי סו ארינטי דיקונטינו: (אלסאסיין)
 ניסיסייט קון סו צילונטאל סו יון סיצדאל די וני סאנטוצלריי: אי דלרס סודיר
 אי פלונס אין סו קאזס זה נייס סאנטיסיקאדוס: אורדינאנסס די קאנדילא
 זה איז די ישי סור אינסינדיר סו קאנדיל דיקונטינו (אלסאסיין)
 איסצורקאלדצום אי אינפורטיסקאסי צואיסטרו קוראסון ניי פואיצלו אין כואיסטרו דיין
 איסו פורטאליסס: סו טיסטאנטיינטוס קואנדו גואדרארדיס: סאלנצין
 איל ארס איסטו איסקוואינטרס איסטו: סיננפרי וואנפאררס סוצרי צום, אי
 מיננאררס לה סו פיאדאל טואנצין אין (אורס די) סאנייס, ריקירידי זה יי אי סו
 ארינו, רוגאל דילאנטרי די איל דיקונטינו: (אלסאסיין)
 איזום די טוס סיירצום אזיי זה סו סאנטוצלריי צינירון, איסקללנאנטיס סוצר
 סוס פיקאדוס, אי פור סוס דיליטוס יוראנטיס: ציירטין סוס לאגרינאס קן
 אוראסיין אי פור סוס צידלס רוגאנטיס: מיננארנטיס צוטיידאל די סוס פארסיס:
 יי סור אלייוס (דינח) קי ניצאן: זה איליוס מיננאררלס אי סירלן איסקוואינטרס
 סו פיאדאל די קונטינו: אלסאסיין די לה מאנייאנה קי אה אלסאסיין דיל
 דיקונטינו:

יום זה דר במרומים

ריאה איל איסטי תורה אין אלטורס דילום סילום, סרייחדור אינסינדין סודו

זמירות של ראש השנה
 כו
 ברית תמים. ושמע והקשב קולם. העת יאמרו בלם. זה
 היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם:
 צדקת איתן יום זה. ויהיר געקד בשה. תזבור לדל
 נבזה. אל רם ומתנשא. על דל ורזה. הופע
 והנשא. אל ישוב דף נבלם: היום הרת עולם. היום

חמול בנים לב שופכים. המשלתם לעפר. בכסא היום
 ממליכים. בזכרונות ובשופר. ברכות תשע
 עורכים. תקיעות בן על מספר. ותיטב לך משור פר.
 תהלתם ומהללם: היום הרת עולם. היום

קול שופר בהשמיעי. יעלה במעונך. בהביעי בהריעי.
 הטה גא אונך. משפט צור ישעי. יצא מלפניך.
 מלכי עיניך. אל גא תתעלם: היום הרת עולם. היום

סימן שלש ליום שני

שפל רוח. שפל בקרן וקומה. אקדמך ברב פחד ואימה:
 לפניך אני נחשב בעיני. בתולעת קמנה באדמה.

איניקייטו, אפרוסיאסטיס סור גוזלר לום פואיללום, סור סיקוטאר סודאס
 סום אוצראס, רובו מייננדה אס ישראל פירנאניינו די מואיסטו פאדרי פרינצמו,
 אולי אי איסקיצה סום נחיס, אין אורס קי סודוס דיראן היום הרת עולם:

ג'וסטיראד די איתן אין דיאס איל איסטי, אי סו אילו אוניקו קי לו אטו קומו
 קארנירו, מייננדה אוי אל סרוצי מיינספריסיאדו, דייו אלטו אי
 אינאלטאדו, סונדי פואיללו פלאקו אי מאגרו, סייאס אקלאראדו אי אינאלטאדו,
 נון סודנין קומו סרוציס אריינסטארוס, אין דיאס קי דיראן היום הרת עולם:

אפיאדה אלוס סו קוראקון ציטייניטיס, לום אינאיינפלאסטיס אל פילצו, אין
 פלאזו אוי אסי אינריינאנטיס קון מייננראסייוניס או שופר' קומו אליינאסיין די
 סודו, סיאס אסי אגראדיסידו, אורס קי דיראן היום הרות עולם:

בוז דיל שופר אין מי אזיר אוזיר, סיצה אטום סיינוס, אין מי אללאר, אין מי
 אוצלאר אקוססס סו אויאידיס, מי גוזו קרייארדו די מי סאלצאסיין, סאלנה
 דילאטרי טי, מי די סו פייאדד פן די מי אינקוצראס, אורס קי דיראן היום
 הרת עולם:

יְהוָה יֵשׁוּעַ שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה

מִלֵּא עוֹלָם אֲשֶׁר אֵין קֵץ לְגִדְלוֹ. הַכְמֵנִי יְהוָה וְכַמְהָ.
הַדְרֹךְ לֹא יִכְלוּן מִלְּאֲכֵי רוּם וְעַל אַחַת אֲנִי כַמְהָ וְכַמְהָ.
הַטִּיבוֹתָ נְהַגְדַּלְתָּ חֲסִדִים. לֵךְ תִּגְדֵּיל לַהוֹדוֹת כָּל גִּשְׁמָה:

בְּקֶשֶׁה לִרְיָ יְהוּדָה הַלְוִי וְלִי לַיּוֹם שְׁנֵי

יוד

יְהוָה יֵשׁוּעַ קוֹלִי וְשׁוּעַתִּי יְהוָה:	יְהוָה יוֹם לֵךְ אֶעְרוֹךְ תַּחֲנֻנָּה.
גְּבוּרַתְךָ וְחַגְמֵי יְהוָה:	יְהוָה יִדְךָ הִרְאָה וְגִלָּה.
וְאַתְעַשֶּׂף בְּצַרְתִּי יְהוָה:	יְהוָה יִהְיֶה לִבִּי בְּקֶרְבִּי.
וְזַכְרֵנִי וּפְקֻדֵנִי יְהוָה:	יְהוָה יַעֲלֶה זְכָרִי לְטוֹבָה.
יְהִי חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנִי יְהוָה:	יְהוָה יִשְׁעֶךָ תָּמִיד אֶיחַל.
יְמֵי זֶה בִּלְתֶּךָ עֲזָרִי יְהוָה:	יְהוָה יוֹצֵרִי אֶתָּה וְצִיּוּנִי.
וְאַל תִּשָּׁן לַחֲטָאתִי יְהוָה:	יְהוָה יִהְיֶה לִי רַחֲמִים.
וְנַפְשִׁי אֲמַדָּה חֲלָקִי יְהוָה:	יְהוָה יַחְדּוֹךְ רַעֲיוֹנֵי.
וְאַשְׁפֹּךְ נִגְדֶךָ גִּישִׁי יְהוָה:	יְהוָה יַעֲטֹף לִבִּי בַחֲלִי.
וְקַח הַיּוֹם תַּבְּלָתִי יְהוָה:	יְהוָה יֵה שְׁמַע בְּגִלְגַל שְׁמֶךָ.

הא

יְהוָה הֵן בִּינְךָ מַחֲשֻׁבוֹתֵי.	וְסוֹד לִבִּי לֵךְ נִגְלָה יְהוָה:
יְהוָה הֵעֲלָה מִצִּיּוֹן לְצִירֵי.	וְעֵינֶיךָ פָּקַח וּרְאָה יְהוָה:
יְהוָה הָעֲמִד רַגְלֵי בְּמִישׁוֹר.	בְּמִקְהֵלִים שְׁמֶךָ אֲוֹדָה יְהוָה:
יְהוָה הִנְנִי אֲוֹחִיל לְיִשְׁעֶךָ.	עֲדֵי תִפְיֹשׁ וְגַם תִּפְקֶה יְהוָה:
יְהוָה הֵט לְשׁוּעֵי אֲוֹנֶךָ.	חֲמוּל עָלַי וְהִקְשִׁיבָה יְהוָה:

שפל רוח

באשור די איסקירטו, באשו די רודיאס אי אלטורס, אדילאנטארטיטיאי (סוס אלסטיס) קון מונצו פאצור אי ניינדו, דילאנטרי טי יו קונטארו אין מים סוואס, קונו גוזאנו פיקניו אין לה טיירס: אינציינטינו דיל מונדו, קי כון פין פארס טו גראנדזיס, סי פויסצלי מוויטו קונו ניי פיר אלצארטי? אי קוקי? פיר לוארטי גון באסטיסין אנציליס דילום סיינוס, אי סוצרי אונט יו קואנטט מאס אי קואנטט מאס?, אנוניגואסטיס אי אינגראנדיקסיטיס מירקדיס, אס טי אינגראנדיקסירס פיר לוארטי טוקו חיל קי טייני אלונט;

ואו

יהוה ואלהי לך אקוה.	ולבי ישעך יתאו יהוה :
יהוה וערוב עבדך לטובה.	ואל תפן לחטאתי יהוה :
יהוה ועדי מתי אסירך.	יהי נאסר בבור פשעו יהוה :
יהוה וערו לבי סעיפיו.	ליחד לך בצרותי יהוה :
יהוה ואני בך אעלוה.	פרה דל כמגורותיו יהוה :
יהוה נאדון עוקם אמו לך.	למען טוב לקול קויו יהוה :

הא

יהוה הארץ אפך לטובה.	אשר אל חסדך פונה יהוה :
יהוה הנני מפיל תחנה.	וטרים אקראה תענה יהוה :
יהוה החלמני בחסדך.	ומרפא צו ללב דוה יהוה :
יהוה החלתי מיגוני.	ונפשי יום וליל תדמה יהוה :
יהוה העלני מתהומות.	ושיבת עבדך שובה יהוה :

הנה גודל שבח זה של נשמה יסודן אדם על וקויו בזו"הק שהוא מוכה במקור כל הסיבות על השבח הזה לכולם בשמות יקרא כנגד מקור השנוי הקדושים והנוכחים של עולמות עליונים והנה עיניכם רוחה איך כיוונו אנשי כנה"ב בשבח הגדל הזה אל רום המעלות בעולמות עליונים וסקנו לנו עם קדוש לשבח שבח זה לבזראינו דווקא בשבח קידש ולא ביומם החול לפי עליית העולמות עמה ציוס הקדוש הזה ובדאי ראוי להלטיב לב האדם כחש אובלח לדבר הסיבות שבח גדול ועלוס ולהכניס ש"ע אחד צללהו יח"ס עד הביעו קרוב להסתעפות השמיות ובחלפת נשמה יכוין (אני מקבל עלי סוספת הנפש של יום השבח) וגמר קבולה יכוין בצרכות דיוול (האחיז"ל) :

השבח הזה דשנח קאי על המסוקים הקדומים ועלו נתייעס בו' ציוס החול בו' ושנו אחד) ולא (נשמת בו' שבך בו') ובחיבות (ועבדעדיך אין לו בו') ישנח ש"ע על שים לו מלך ~~שכל~~ כה ושזכה להיות שחה מלכותו מנדל השוקה יקבל ע"ע מ"כ ויאמר כל השבח בש"ע :

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו ורוח כל בשר תפאר ותרום וזכרך מלכנו תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל. ומבלעדך אין לנו מלך זואל ומושיע. פודה ומציל. ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה. אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות אדון כל תולדות המהלל בכל התשבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים ויהוה ער לאיגום ולא יישן. הפעור ישנים. והמקיץ

נרדמים. מתיח מתים ורופא חולים. פוקח עורים וזוקק כפופים. המשיח אלמים והמפענח געלמים. וליך לברך אנחנו מודים:

ואלוי פיננו מלא שירה בים ולשונו רנה בהמון גליו ושפתותינו שבה במרחבי רקיע ועינינו מאירות בשמש וכירח וידינו פרושות בגשרי שמים ורגלנו קלות באילות אין אני מספיקין להודות לך יהוה אלהינו ולברך את שמך מלפנינו על אחת מאלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים. ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו. מבית עבדים פדיתנו. ברעב זנתנו. ובשבע בללתנו. מחרב הצלתנו. מדבר מלטתנו. ומחלים רעים ורבים דליתנו. עד הגה עזרנו רחמיה. ולא עזבונו חסדיה. על כן אברים יעלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו. ולשון אשר יצמת בפינו. הן הם יודו ויברכו. וישבחו ויפארו. וישודרו זאת שמך מלפני תמיד. כי כל פה לך יודה. וכל לשון לך תשבח. וכל עין לך תצפה וכל כרך לך תכרע. וכל קומה לכניף תשתחנה. וכל הלכות יראוך. וכל קרב וגליות יזמרו לשמך. כדבר שנאמר כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך. מציל עני מהזק מפניו ועני ואביון מגוזלו:

ישועת עניים אתה תשמע צעקת הדל תקשיב ותושיע. וכתוב רננו צדיקים ביהוה לישרים גאונה תהלה:

בפי	י	שרים	תת	ר	ומם:
ובשפתי	צ	דיקים	תת	ב	בך:
ובלשון	ח	סידים	תת	ק	דש:
ובקרב	ק	רושים	תת	ה	לל:

שחרית של ראש השנה
 כט
 בַּמִּקְהָלוֹת וּרְבֹבוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁנָּן חֹבֶת כָּל
 הַיְצוּרִים לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת. לְהַלֵּל. לְשַׁבַּח. לְפָאֵר. לְרַמֵּם וּלְהַדְר
 וּלְנַשֵּׂחַ. עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי
 עֲבָדֶךָ מְשִׁיחֶךָ:

וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּגֵנוּ הָאֵל הַמִּלֶּךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ בְּשֵׁמִים וּבְאָרְץ. כִּי לֹךְ נָאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. ז"ל בְּנִסְיַנְט א' שִׁיר וְשִׁבְחָה. הַלֵּל
 וְזַמְרָה. עֲזֵר וּמְשַׁלְּה נְצַח. גְּדֻלָּה. וּגְבוּרָה. תְּהִלָּה. וְתַפְאֶרֶת
 קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת ע"כ בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ.
 וּמְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִלֶּךְ גָּדוֹל וּמְהַלֵּל בַּתַּשְׁבְּחוֹת אֵל
 הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרֵא כָּל הַנְּשֻׁמוֹת רַבּוֹן כָּל
 הַפְּעוּשִׁים הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זַמְרָה מִלֶּךְ חַי הַעוֹלָמִים אָמֵן:

עוז לומר מזמור ממעמקים קלמסך שהוא על קדר האכ"ז ז"ל ואפי' אינו יודע קודו ילמכטו .
 ולא יודע יכוין :

יום א' כ"ה עונק לאשים . יום ב' עונק לאשים . יום ג' עונק לאשים . יום ד' עונק עוז ועונק
 רע . יום ה' עונק רכוס . יום ו' עונק לפון . יום ז' עונק נזרח . יום ח' עונק כוס ועונק
 סחה . יום ט' עונק נערכ . וכן יום עשירי עונק נערכ :

אופן לר' יהודה הלוי ז"ל טוב לאונרו אחר הספלה :

יְדֵי רִשִׁים. גַּחְלָשִׁים. מַהֲשִׁיג יְדֵי כְּפָרִים. אָבֵל בְּרוּחָם.
 וּמַר שִׁיחָם. יִקְדְּמוּ אֶת פְּנֵי יוֹצְרָם. עִם גְּבֻדָּל. הוֹלֵךְ
 וְדָל. וְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ וְרָם. בְּהַנְעָדָם. בְּבֵית מוֹעֵדָם. וּבְגֵרוֹנָם

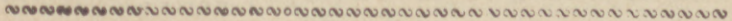
~ ~ ~ ~ ~

אופן די רבי יהודה הלוי ז"ל

ידי רשים :

במאנום די פרוצים אינאלאקיסידאס די אלקאנסאר חנונדו די קו ריגעסייון, סולו קון
 סו איספיריטו אי אנארגוריה די סו קירילייה, אדינלנטיה אה אלסיק די סו
 קרייאור, פואיבלו אפארטאדו אנדאנדו אי אינופרכייטיונדו, אי סו אוראסייון אנדאנדו
 חי אינאלטיסיינדו, אין סו קונגריגארסקין אין קאזה סאנטה אפלאזאדה, קון סיס
 גארנאנטאס אינאלטיסיינטים אל דייו :

רוּמְמוֹת אֵל. לְהַקְדִּישׁ אֶת קְדוּשׁ יַעֲקֹב וְאֵת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: הֲלֹא אִם סָפָה דְבִיר וְסָפָה וְאִין אַפּוּד
 וְתַרְפִּים. וּפְרָכַת. וּמַעְרַכַת. וְתַמִּידִים וּמוֹסָפִים. וְאִין קְטָרֶת.
 וְכַפָּרֶת. לְכַפֵּר עַל גַּנְבִים. קְדוּשַׁת אֵל. בְּיִשְׂרָאֵל. לְהַדְמוֹת
 לְשָׂרְפִים. וּמַעֲנִים. בְּבֵית שְׁבִים. לְהוֹדוֹת אֵל נְאֻסָפִים.
 וּמַחִיל. אֵל חִיל. יִלְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: לְהַקְדִּישׁ וְאֵל נוֹשֵׂא. וְצוּר
 מַחֲסֶה. אִז הָיִיתָ לָהֶם. עַל בְּרוּכִים. וְכוֹכְבִים. הַקִּימוֹת
 דְּגַלְיָהֶם. וּבְשִׁמְךָ. מִמְרוֹמֵי. גּוֹנְנֶתָ יְהוָה עֲלֵיהֶם. וּמְלֹאכִים.
 נִעְרַכְכִי. שְׁמַת נוֹשְׂאֵי פְלִיָהֶם. רְאֵה עֲתָה. כִּי תִתֶּה.
 יָד מִלְּגָם וְחִלְיָהֶם. וְזִי יִרְשֶׁם. וְהוֹרִישֶׁם. הַבָּנִים אִין
 לְיִשְׂרָאֵל: לְהַקְדִּישׁ דְּרוּשׁ יְקוּשָׁה. דְּרוּר הוֹרֶשָׁה. מְזוֹדוּגִים.
 וּמְאֹדוּגִים אֵילוֹתָהּ. מְשֹׁה אֹתָהּ. מִמִּים זְדוּגִים. וְאֵל יִקַּל.
 בְּעַת מְשַׁקֵּל. זְכוּ וְאָבוֹת רֵאשׁוּנִים. וְיִפְקֶד. דֵּל שׁוֹקֶד.
 לְדַבֵּר לָךְ תַּחֲנוּגִים. דוּר אָבוֹתָיו. וְכֹל מִתְיוּ. חֵיה בְּקֶרֶב

פיר סאנטיפיקאר אה סאנטו די יעקב אי אה דייו די ישראל:

סי אהון סי דיסטרויוו פאלאסאיוו אי אונגזאל, אי נון איספאלדאר אי תרסיס ני
 אנטופארה ני אורדינאנסא, ני אלינגאסייון די קאדה דיאה, ני די מוססיס' אי נו
 סאאווייוו, ני ק'צירטיוו פור פידרוואר סוצ'רי לייאגאדוס, קון טודו סאנטיפידל דיל
 דייו ג'וסטו אין ישראל פ'ינה סיאור סינא'אדוס קונו אגליס, אי די סו אל'ריאסייון
 אין קאזה די סו קאטיצ'יריוו פארה לואר אה איל דייו סון אסאניאדוס. אי די ט'ונקאדו
 אה פ'ונקאדו אנדאן איזום די ישראל:

פור סאנטיפיקאר אה סאנטו די יעקב אי אה דייו די ישראל:

דיין קונוטרטאן אי קרייאדור אנריגאן איסטונסיס פ'ואיססיס אה איליווס. ס'צ'רי
 ברובים אי איסטרייל' אה אליצ'אנטאסטיס סוס פינדוניס. אי פור סו נוצנרי די
 טו אלטורה וואנפארטאסטיס י'י ס'צ'רי איליווס אי אגליס אורדינאדוס פ'ואיססיס פור
 קי לייצ'ין ס'ס ארנאס, ציאי אגורה סו דולור' — קונו סי קיצ'ראנטו פודי די סו די
 אי סו פ'ונקאדו, אי איסטראנניו לוס אירידו, אי לוס דיסטרו, קונו סי טו פ'ופיראן
 איזום די ישראל:

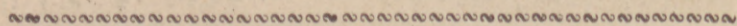
פור סאנטיפיקאר אה סאנטו די יעקב אי אה דייו די ישראל:

סאלב'ה פאלוונזה אינלאסאדה קי אלפ'וריה ריקירי, די סוצירצ'יווס אי די סעיוריס
 אפ'ורארה: טירה אה אילייה די אגואס סוצירצ'יאס: אי נון סי לייצ'יאני
 פ'ין אורה קי פיזאראס סוס איצ'אס. וניריסיאניעוו די סאדריס פריאירוס. אי סייאס

שנים. להשקתם. ולהחיותם. היה כפול לישראל: להקדיש
 המבורך. בכל מערך. בין במשה בין במעלה. אש ומים.
 ושמים: והארץ אשר תלה. יעידון על אשר פעל. כי
 מה רם ומה גפלא. נעבדיו. וצאן ידיו. לבי יזמדים
 סלה: ביום פקדו. בני חלדו. תקפוץ פיה עולה. ו
 יצדקו. ויתהללו. כל זרע ישראל: להקדיש

ליום שני אופן לר' יהודה הלוי ז"ל:

יה שמך. ארוממך. וצדקתך לא אכסה. האונתי.
 והאמתי. לא אשאל ולא אנסה. ואיך יאמר יציר
 חומר. אלי יוצרו מה תעשה. דרשתיהו. פגשתיהו.
 למגדל עוז וצור מחסה. הבהיר ואור מזהיר. באין מסך
 ואין מקסה. ישתבח ויתפאץ ויתרום
 ויתנשא: הדר כבודך ועוז ידך. מספרים השמים.

סיקוטאדו פרוצי קונטינאן, פור אצלאר אה טי רוגאטיצ'אס, צירינאכטיו די סוס פאדריס
 אי טודוס סוס נוואירטוס אנציגואה סירקה אין אכיווס, פור קונפארטארלוס אי
 רינציירלוס, סיאי קונו רוסיוו אה ישראל:

פור סאנטיפיקאר אה סאנטו די יעקב אי אה דייו די ישראל:

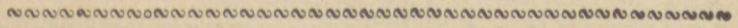
איל צינדיצו אין טודה אורדינאכט, טאנטו די אצאטו קונו די אריצ'ה, פראינו אי
 אגואס, אי סיילוס' אי לה טיירה קי דיקולגו. אטיסטיגואן סוצרי טודו קי אוצרו
 קי קואנטו אלטו אי קואנטו אנאראצ'ילייזו, אי סוס סיינצ'יס אי אוצי'אס די סוס
 פאסטוס אה סו ציאסייו פרונטוס סיינפרי: אין דיאה די סו סיקוטאר אה קרייטוס
 קי אין סו עונדו, סיראה צוקה די לה טורטורה, אי איניל סי ציסטי'אין ארען אי
 פלאצארען טודו סינען די ישראל:

יה שמך ארוממך

יה סו נומברי אעאלטיסימי אי טו צוטידלד טון אינקורירי לו איסקויצי. סי לו
 קרייטי, טון דינאנארי אי טון פרוצארי, אי קונו דירס פורענדו די צאנו, נוס סו
 קרייטדור, קי אזיס? ריקירלו, אינקונטרינו פור טורי די פורטאליז, אי פינייה די
 אנריגו, איל קלארו קונו לוז ריספלינידיה: סין אנטיפארה, אי סין קויצ'רטורה,
 (סיאה אל'אב'אדו, אי סיאה אפ'ורמוזינאדו אי סיאה אינאלטיסידו אי סיאה
 אינש'אלש'אדו):

אירטוזורה די טו אונקס, אי פורטאליז די טו פודיר, ריקונטאן פונס'זרו די נוס

בַּעַת עֲלוֹתְכֶם. וְעַת פְּנוֹתְכֶם. וְעַת שְׁחוֹתְכֶם אַפִּים. וּמְלֹאכִים.
 נְהַלְכִים. בְּתוֹךְ אֲבְנֵי אֵשׁ וּמַיִם. יַעֲיֹדֶה. וְיִזְרָח בּוֹרָא נִיב
 שְׁפָתַיִם. כִּי תִסְבּוּל. וְלֹא תִבּוּל. בְּלֵי זִרְעֵי וַיְדִים. תַּחֲתִיּוֹת.
 וְעֲלִיּוֹת. וְהַחֲיּוֹת וְהַבְּסֵא: יִשְׁתַּבַּח וּמִי יִמְלֵל. כְּבוֹד מְחֻלָּל.
 שְׁחָקִים בְּאֲמוֹנָתוֹ. חַי עוֹלָם. אֲשֶׁר נִעְלָם. בְּגִבְהַי רוּם
 מְעוֹנָתוֹ. וּבְרָצוֹתוֹ בֶּבֶן בֵּיתוֹ. בְּאֶהְלוֹ שֶׁשׁ שְׂכִינָתוֹ. וְשֵׁם
 מְרָאוֹת. לְנִבְיאוֹת. לְהַבִּיט אֶל תְּמוֹנָתוֹ. בְּאֵין תִּבְנִית. וְאֵין
 תִּכְנִית. וְאֵין קֶץ לְתִבְנִיתוֹ. רַק מְרָאוֹ. בְּעֵין גְּבִיאוֹ.
 כְּמִלְךָ רֵם וּמִתְנַשֵּׂא: יִשְׁתַּבַּח דְּבַר גְּבוּרָתוֹ. בְּלֵי סְפֹרוֹת
 וּמִי יִסְפֵּר תְּהִלּוֹתָיו. אֲשֶׁרֵי אִישׁ. אֲשֶׁר יַחֲשֶׁה לְהַזְכִּיר עֹז
 גְּבוּרָתוֹ. וְיִסְמְךָ. בְּאֵל תּוֹמְךָ. עוֹלָם עַל גְּבוּלוֹתָיו.
 וְיַעֲרִיצוֹ. שׁוֹב וְרָצוּא. וְיַצְדִּיק דִּין פְּעוּלוֹתָיו. וְיִזְרָח עַל
 אֲשֶׁר פָּעַל. כִּי לְמַעַנּוֹ עֲלִילוֹתָיו. וְכִי יֵשׁ יוֹם. לְאֵל אֵיּוֹם.
 וְדִין עַל כָּל הַמַּעֲשֵׂה: יִשְׁתַּבַּח הַשְּׁתוּגָן. וְהַבּוֹגָן. וְהַתְּבוּגָן

סִיּוּלִים, אֵין אֹרֶה דִי סוֹרְצֵר, אִי אֹרֶה דִי סוֹ דִיקְלִינְאָר, אִי אֹרֶה דִי סוֹ
 אִינְקוֹרְצֵרְסִין אִה פֿאַסִיס. אִי אַנְצִילִים אַנדֶאנְטִיס אִינְטֵרִי פֿיירֶרֶס דִי פֿוֹאִיגוֹ אִי אַנְוֶאָס,
 טִי אִטִּיסְטִיגוֹן טִי לֹאָן קֵרִיִאָן אַלְלֶה דִי לֶאָצִיִים, קִי סוּנְפּוֹרֶטֶס, אִי גוֹ טִי קֶאנְסֶאָס,
 סִין כֶּאָסוֹ, אִי נֶאָנֹס, כֶּאָטֶרֶס אִי אַלטוֹרֶס, אִי לֶאָס חַיּוֹת אִי לֶה סִילִיִים סֶאנְטֶה:

סִיֵּא אֶלֶאב־אֶדוֹ אִי אֶס־רֶמּוֹיגוֹאֶדוֹ:

אִי קִין אַלְלֶרֶה אֹנְרֶה דִיל קֵרִיִאָן סִיּוּלִים קוֹן צִירֶדֶר, נִיִצֹ דִי סִינְפֵרִי קִי סִי
 אִינְקוֹרְצִיִו, אֵין אַלטוֹרֶה דִי אַלטוֹרֶס סוֹ נּוֹרֶאדֶה, אִי אֵין סוֹ אִינְצִילֹנְטֶאָר אֵין
 טֶשֶׁה אִיִצֹ דִי סִי קֶאָזֶה, אֵין סוֹ טִינְדֶה פּוֹזוֹ סוֹ שְׂכִינֶה אִי אִלִי צִיזִיִוִים, פֶּאָרֶה
 פּרֹפֿיִאָס, פּוֹר קֶאָטֶרֶס אִה סוֹ צִיזִיִוִן, נּוֹן סִינְעִלֶאָכְסֶה, נּוֹן פֿיגּוֹרֶה, אִה. נּוֹן פִֿין אִה
 סוֹ אִינְטֵרִינְדִינְטִיטוֹ — נֶאָס קִי סוֹס צִיזִיִוִים אֵין אֹוֹס דִי סוֹס פּרֹפֿיִטֶאָס, קוּוּוֹ רִי
 אִיִצֹ אִי אִינְעֶלֶשֶׁאָדוֹ: סִיֵּא אֶלֶאב־אֶדוֹ אִי אֶס־רֶמּוֹיגוֹאֶדוֹ:

הִיסְטֹרִיָּה דִי סוֹס כֶּאָרֶאגֶאנִיאָס סִין נּוּנִירֶאָסִיִוִן, אִי קִין דִיקוּנְטֶאָרֶה סוֹס
 לֹאֹוֶרִים, צִיִן אַצִינְטוֹרֶאדוֹ אִיל צֶאָרֹן קִי אַפֿרִיִקוֹרֶה, פּוֹר אִינְטֵנְטֶאָר
 אֶרֶטֶאֶלִיזֶה דִי סוֹס כֶּאָרֶאגֶאנִיאָס, אִי סִי אַסּוֹפֿרִי אֵין אִיל דִיאָו סוֹסֶטִינִין אִיל נּוּנֶדוֹ
 סוֹצִרִי סוֹס טִירֶנְטִיטוֹס: אִי אִינְפּוֹרֶטִיִקִירִי אֵין סוֹ אֹוּלְגֶאָר אִי קִירִיר, אִי סִינְפֵרִי
 צוּזֶפֿיִקֶאָר צוּזִיִקִיִוִ דִי סוֹס אֹוֶרֶאָס: אִי אַטוֹרֶגֶאָרֶה סִיִצִרִי לֹקִי אֹוֶצֶר, קִי פִיר
 אִיל סוֹס אֹוֶרֶאָס, אִי: אִי דִיאָה אִה דִיִו טִינְיֶרֶחּוֹ, אִי צוּזִיִקִיִוִ סוֹצִרִי טוֹרֹו לֹו
 אֹוֶרֶאָדוֹ: סִיֵּא אֶלֶאב־אֶדוֹ אִי סִיֵּא אֶס־רֶמּוֹיגוֹאֶדוֹ:

שקרא אוחס במוחם ואם עבר זמן זה ולא קרא יקרא בלא ברכה: ב סת סיכנת
 סגליות קודם ק"ם באלנע יד סמאלו ויסיס אוחס על לבו וכשיגיע לוראיתס אוחס
 יסיס בלימות הכרוכים באלנעו: ג לריך סיכוין לבו סרנה בק"ס ובפרס נפ' א' ואס
 לא כיון לבו לריך לסזור ולקרנס אוחסו פסוק וכסוקורלו יכסה עיניו בידו סימנית כד
 סלא יסיס דפתו מקריאלתו: ד יכוין סמלס אס"ד סהקב"ס יחיד הוס בעולמו ומוסל
 נסמיס ובאריך וד' רווחס סעולס: ה יקרא קריאלת סנע בדרקיקיס ובסעמיס ויססיק
 תעס בין לעולס ועד לואסנה וימן ריוח בין סדנקיס דסיינו בין סמיכות ססופן
 כסחילת סמיכות ססמכות לסן וכן יסיסיק בין סיוס לאסנה ובין וסרה לאף ויחז' ז'
 סל סזכרו סלא יסא נרלס כלוונר ססכרו: ו לא יסמלל י"ס סנקוס בנות ג' ססמיס
 אס אינו רשות לעלמו וסוד' ד' אמות על ד' אמות ועוקף עסילות: ז כסמסמלל סרדס
 רלוי סיכניע רלשו למסס ולבו יסנה למעלה אל ס' יסכרך ויכוין רגליו זו אל זו
 ויכוף ידיו זו על זו סימנית על סמסמלית ולא יקס בידו אלס סדור סמסלס:
 ח כסימחיל ברכה א' סל י"ס כורע בברוך וזוקף כסס וכן יעסס כסוסס ובסודלס
 סחילס וסוף: ט כסנוונר סמלחו יפסע ג' סס' עיוס לאסוריו ורלשו כסוף וסונר עיסס
 סלוס וס' ויענווד סס עד סיגיע ס"ן לקדוסס או לסמות עד סימחיל ססורה ואס
 סמסלל בסייד יעמוד סס עד זמן סיוכל לינד ד' אמות קודס סיסזור למקומו:
 י אסור לעבור לפי: יי סימסלל ס"י אס לא בריסוק ד' אמות ואס יס אחר סימסלל
 אסריו לא יאמר עיסס סלוס עד סינוונר סלסד אס סמלחו: יא אס כסו"מלל י"ס
 סנע קדיס או קדוסס לא יסיסיק לענות אלס יסחוק ויכוין אל עס סאוונר ססליס
 כצור דסונע כקורל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
 ובוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם ובוֹרֵא אֶת הַבַּל: הַבַּל
 יִדְוֶךָ וְהַבַּל יִשְׁבְּחוּךָ. וְהַבַּל יֹאמְרוּ אִין קְרוֹשׁ בִּיהוָה:
 הַבַּל יְהַמְמוּךָ סְלָה יוֹצֵר הַבַּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם
 בְּלַתּוֹת שְׁעָרֵי מוֹרָחַ. וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רְקִיעַ. מוֹצִיֵא חַמָּה
 מִמְּקוֹמָהּ. וּלְבָנָה מִמְּכוּן שְׁבַתָּהּ. וּמֵאִיר לְעוֹלָם בְּלוֹ
 וּלְיוֹשְׁבָיו שְׁבָרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים
 עֲלֵיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה בְּלִם בְּחֻמָּה עֲשִׂית
 מְלָאָה הָאֶרֶץ קִנְיָיִךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאֵז הַמְּשַׁבֵּחַ
 וְהַמְּפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים
 רַחֵם עֲלֵינוּ. אֲדוֹן עֲוֹנוֹ. צוֹר מַשְׁעַבְדֵינוּ. מְגִן יִשְׁעֵנוּ מְשַׁבֵּחַ
 בְּעַדְנוּ: אִין צְרוּךְ לָךְ. וְאִין וּולתָּךְ. אַשֶׁם בְּלַתָּךְ וְסִי רוּפָה

לך אין ערוך לך יהיה אלהינו בעולם הזה ואין זולתך
מלבנו לחיי העולם הבא: אפס בלתי גאלנו לימורת
המשיח. ומי דומה לך מושיענו לתחיית המתים:

הנה גדול ועלמם השבח הגדול הוצא צוה"ק דך קל"ב ע"א ח"ל שבחא דשנה דלינון לחוון
דשבחו אל ארון כו' אלין לחוון בחווש חמש חיצין כו' חרין לחוון לחרין די בקופא (שח) חיצין
בשיח שיח חיצין כו' י הביעו שם אל שיעור חשיבותם ודבר שבחנין הוא חשבון מקשין של חשיבות
ועמדם ברוח אשר הנה מרננין ומזה יכול האדם להחשבון בשכלו ערך גדול ועלמם השבח הזה ולהזכר
בהם לומר החיבות בחוון גדול ולכוין בהם היעייב עכ"פ מ' העלות ושיח בלבו להבין גדול השבח
של צוה"ק י"ש ועושה מקומם גדולים בעולמות העליונים בלמורת השבח הזה כנובאר צוה"ק פ'
ויקהל דך ר"ה ע"ב ח"ל אל ארון כו' ע"ש:

ע"ם א"ב אל ארון על כל המעשים: ברוך ומברך בפי
כל נשמה: גדלו ומבוא עולם. העת
ותבונה סובבים הודו: המתנאה על חיות הקדש:
ונהדר בקבוד על המרבה: זכות ומישור לפני כסאו:
חסד ורחמים מלא גבורו: טובים מאורות שבראם אלהינו:
יצרם בדת בבינה ובהשכל: כח וגבורה נתן בהם:
להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו ומפיקים נוגה:
נאה זיום בקל העולם: שמתים בצאתם ששים
בבואם: עושים באמה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים
לשמו: צהלה ורנה לזכר מלכותו: קרא לשמש ויזרח אור:

פירוש מוקדם

אל שכל מהו חקו. הוא (ארון של כל המעשים) עליונים והאחרים שבהם: (ברוך ש' המעשה)
כי כל המעשה החלל י: (גדלו ומנו) כדור הארץ ורשניה (עלל שלם. דעם) שנים שכל'
עליהם בדעמו הפומות נבקשו (ושכל') המעשים כו' ש' עליהן טון שנים בחבונה (קובנים לוח) פ' פ'
הוד סלחן ולא די שמשנים על שפלים. הוא גלה ורם על כל רעים. כי הוא) המהנחם על סיוס סקד' פ'
שם שכלים הנמכדים ולא עוד לאל (והנדר) כו' ונכ" (אבות ועשור) הלהים בעלי זכום ועשור
שם (לפני כסאו) שחשור הרוח לעקום מחלצה שחול לפני כסאו. וכל זה הוא אמתם (סמך כו' דודים
שחירות כו') ומכוח הקדו ברא מאורות טובים לעולם. (כח כו' לסיחם מתעלים כו') כי שמש שחול
שחיר המעשים קוד וסוס כו'. והמתכות והלמנטים וכל סייס סלויים גו. וסרנה שושלם שמשאפי
שמשנים. והלמנטה ים למ מתעלם על כל דבר לפ. גבורה סמס נאם (שכל כו') על ידי שמשנים על
שמשנים (שכל וכבוד מסיסם לשמו לפלח כו') כי בזריחה סמסא לנסע עושים לו של שמשיר לפ'.
ועלמם שמשיר מודים לגורלם שחך של עם מוססו. קרא לנאום ה' (לפ' וכחלם שישיר ג'ל לפלחם

שחרית של ראש השנה

רָאָה וְהִתְקִין צוֹרֵת הַלְבָנָה: שְׂבַח נוֹתָנִים לוֹ כָּל צָבָא
 מְרוֹם: תְּפַאֲרַת וְגִדְלָה שְׁרָפִים וְחַיִּית נְאוּפָנֵי הַקָּדֶשׁ:

כַּסְּמֵל בְּשֵׁמֶחַ לוֹמֵר:

לֵאלֹהִים אֲשֶׁר שָׁבַת מִגַּל הַמַּעֲשִׂים. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה
 וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תְּפַאֲרַת עֲמָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה.
 עֲנֵג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבִיט: זֶה שִׁיר שְׂבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי.
 שָׁבוּ שְׁבַת אֵל מִגַּל מְלֹאכְתּוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי. מִשְׁבַּח
 וְאוֹמֵר. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיט: לְפִיכָּךְ יִפְאָרוּ לֵאלֹהִים כָּל
 יְצוּרָיו. שְׂבַח וְיִקָּר וְגִדְלָה וְכְבוֹד. יִתְנוּ לַמֶּלֶךְ יוֹצֵר עֹלָם.
 הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בַּיּוֹם שְׁבַת קָדֶשׁ:
 שִׁמְךָ יְהוָה אֱהִינּוּ יִתְקַדֵּשׁ וְזִכְרְךָ יִתְפָּאֵר מִלְּפָנֵינוּ בַשָּׁמַיִם
 מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל כָּל שְׂבַח מַעֲשֵׂה יְדִיךָ
 וְעַל מְאוּרֵי אוֹר שִׁיְצַרְתָּ הַמָּדָה יִפְאָרוּךָ סְלָה: תִּתְבָּרַךְ
 לְנֶעֱמַח צוּרֵנוּ מִלְּפָנֵינוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בְּזֵרָא קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
 לְעַד מִלְּבָנֵינוּ. יוֹצֵר רִים מֵרִים מֵסֵס עֵינֵי מְשֻׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתֵינוּ
 בְּלֵם עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמְשֻׁמֵּיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל
 רִבְרֵי אֱלֹהִים תִּיָּם וּמֶלֶךְ עוֹלָם: בְּלֵם אֱהוּבִים בְּלֵם בְּרוּרִים
 בְּלֵם גְּבוּרִים רִים מֵסֵס אֲנִי בְּלֵם קְדוּשִׁים: בְּלֵם עוֹשִׂים בְּאֵימָה
 וּבְיִרְאָה רְצוּן קוֹנֵם. וְכֵלֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה

סירוש מלוקם

אֲחִירֵי לַעֲבֹד. לוֹ (וְהִתְקִין טוֹרֵם הַלְבָנָה) כִּדִּי שִׁמְעֵנוּ וְנִלְטְעוּ אֲחִירֵי כִּי יִדְעוּ שֶׁהֵם עֲרִים (רַחֵם וְהַסְּקִין). רַ"ל מִחֲסֵלָה הֵיוּ ז' מֵאוֹרוֹת הַגְּדוּלִים וְה' הַקְּבִים יוֹדַע נְקוּמוֹת מִתְּקַרְבֵּנוּ וְסִמְעֵנוּ הַלְבָנָה עִכ"ל
 עֲמָה הַלְבָנָה שֶׁלֹּא יֵשֶׁעוּ הַעוֹלָם לַעֲבֹד לוֹ הַתְּקִין טוֹרֵם הַלְבָנָה כִּדִּי שִׁמְעֵנוּ וְנִלְטְעוּ אֲחִירֵי כִּי יִדְעוּ
 שֶׁהֵם עֲרִים כְּדֹאֲחֵסֵל צִירְתָּנוּ: וְלֹא אֲחֵנּוּ לְבַד מִשְׁבַּחֵינוּ אֲחֵנוּ. אֲלֵל (שְׂבַח מִסְמֵס כו'): וְסִמְעֵנוּ
 הַקּוֹדֵם וְלִמֵּי טוֹמֵים הַשְּׂבַח (לֵאלֹהִים א"ש כו'): זֶה שִׁיר שְׂבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי (מִתְּחִלָּה וּמִקְלִסְתֵּין אֲחֵנוּ
 אֲשֶׁר שִׁמְעָה לְכַךְ שְׂבַח צוֹ הָאֵל (וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי) עֲלֵנוּ (מִשְׂבַּח וְלוֹמֵר) לְפָנֵינוּ יֵם (מִתְּחִלָּה כו'): מִתְּחִלָּה
 מִשְׂבַּח מִשׁוּכָר וְלוֹמֵר (עוֹב לְהוֹדוֹת לֵה'. לְפִיכָּךְ כו'): כֹּל יִזְכְּרוּ לְפָנֵינוּ עֵן שְׂבַח יִלְמְדוּ כֹּל יִזְכְּרוּ שֶׁלֹּא
 יוֹצֵר כֹּל לִפְנֵי לֹא שְׂבַח בְּעַד מְנוּחָה שְׂבַח (הַמְּנַחֵל מְנוּחָה וְכו') אֲנִי מִסְּטָן מוֹדֵעַ מְנוּחָה שֶׁל שְׂבַחֵנוּ
 כְּגוֹלָם שְׂבַחֵנוּ לְפָנֵינוּ יוֹם שְׂבַח קָדֶשׁ:

וּבַטְהָרָה. בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה. וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין. וּמְפָאֲרִין.
 וּמְקַדְּשִׁין. וּמְעַרְצִין. וּמְמַלְבִּין: אֵת שֵׁם הָאֵל הַמְּלַךְ
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא. וְכֹלֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם
 עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לְזֶה לְהַקְדִישׁ
 לְיוֹצְרֵם בְּנִתְתַת רוּחַ בְּשֵׁפָה בְּרוּרָה וּבְגַעֲמָה. קְדֻשָׁת
 כָּלֵם בְּאֶחָד עוֹנִים בְּאִמָּה. וְאוֹמְרִים בְּיָרְאָה:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
 וְהַאֲפִגִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים (י"ט לַעֲמַת
 הַשָּׁרָפִים) לַעֲמַתֶם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם וְזִמְרוּ.

יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמְעוּ כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם
 וְקָדוֹשׁ. פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת. עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל מְלַחְמוֹת.
 זוֹרֵעַ צְדָקוֹת. מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא
 תְהִלּוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ טוֹבוֹ בְּכֹל יוֹם תָּמִיד
 מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית. בְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם
 תִּקְדֹּה. (י"ז י"ח וְהִתְקִין מְאוֹרוֹת מְשַׁמֵּחַ עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בְּרָא):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲמֻלָה גְּדוֹלָה

וּיְתִירָה חֲמֻלָת עֲלֵינוּ אֲבִינוּ מְלַבְּנוּ בְּעֵבֹר שְׂמֵךְ
 הַגָּדוֹל וּבְעֵבֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ. וְתִלְמַדְמוּ חֵק
 הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת (תְּקִי) רְצוּקָה בְּלִבְבֵי שְׁלָם. כִּן תִּחַנְּנוּ אֲבִינוּ
 אֵב הַרְחֵמֵן. הַמְרַחֵם רַחֵם נָא עֲלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ בִּיקָרָה

פירוש מלוכה

אֶהְבֵּת עוֹלָם. מֵיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לַכְזוֹם הַכּוֹבֵד מִבֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֵלֵיהֶם עַבְדֵיהֶם: סְמֵלֵם נְדוּלָם
 יִסְרָאֵל. וְלֹא נִלְקָדְנוּ וְנִיֶּשֶׁר לַכְזוֹ: סְבַעְמוּ בְךָ. סַעֲמָדוּ נִכְסֵיכֶם כְּכֹס וְהַלְוֵתֶם מִלֵּךְ
 מִלְּפָנֵי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלִמְדַחֵם חוֹקֵי מִיִּים נִלְמַסִּים: כִּן סַבְּנוּ. מִתְּחִלָּה חָסַם אֲעִ"ם עֲלֵינוּ לֹא מְדַלִּים.
 אֵינוֹם לְכֹסֵיכֶם יַעֲמֹד לָנוּ. סַכְרֵי וְכַחֵס לֹא נָלִים. כְּכֹסוֹ וְנִשְׁמַעוּ לֹא סַבְּנוּ עִם וְגו' סַבְּנוּ ס'
 נָכַס: לֹא סַבְּנוּ י' וְזֵי וְסַבְּנוּ ס' סָבָן. סָם נִקְדָּה וְנִכָּס סְלִיסִים סַבְּנוּ י' סַבְּנוּ

שחרית של ראש השנה

להביק. להשביל. לשמוע. לתמוד. וללמד. לשמור.
 ולעשות. ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה:
 והאר עינינו בתורתך. ודבק לבנו במצותיך. ויחד
 לבנו לאהבה וליראה את שמך. למען לא נבוש ולא
 נכלם ולא נבשל לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול
 הנבור והנורא במחננו. נגילה ונשמחה בישועתך:
 ורחמיך יהיה אלהינו וחסדיך הרבים. אל יעזבונו נצח
 סלה ועד. מהר והבא עלינו בקרבה ושלום כאן יאסח עד יגיע
 יסו מקנאים נידו הסמאלים על לנו עד שמגיע לדבריו סייס וסי מקהרה
 מארבע בנפות כל הארץ ושבור עול הגוים מעל צוארנו
 והוליכנו מהרה קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועות
 אתה ובנו בחרת מגל עם ולשון וקרבתנו מלבנו (יטו)
 פיע לחור מעמד הר סיני) לשמך הגדול (חסד לעמוס זכר עמלק שנפטר
 חס סמס גדול וסלס) באהבה להודות לך (חסד מעמס פריס שחסס
 ננלסם לסדום לסיים ולא לדבר לפח סרע) וליתך. ליראה ולאהבה
 את שמך: ברוך אתה יהוה הבוחר בעמו ישראל
 באהבה:

סירוש מלוקט

על דמ"ס חילונין בהעלמם הנידויון: רחס. הקד לנכרסם כמ"ל בחינם ככסס ו. גם סוף ר"ג
 פריס עם פשויעין: סס. לכנס סקנוס חז"ל. (סלמוד. סיו דנוסס על"ס: סורקך. בסו"ס ע"ס):
 דברי סלמוד. דברים הסלמודים ב"ג מרוס ומדכס סכמיס: סלהנס. לא ע"ס לקבל סקס או לסכליס
 כבוד וקינן מרוסס: והסר עיניו. כסור נשונס הסורס כמס"ס נל עיני וסביסס סכלסוס ונר: ויסד
 לבנו. כמ"ס ככל לבדך בצ' ילריך: לבנו סקר: ולא כנוס או לא כנוס לעולס. ככסוב ולא ינוס
 פמי לעולס: כי כסס כו' נכילס. עדמ"ס כי כו יסמס לבנו כי כסס קדו כססנו (ועמ"ס סס)
 או כקסר למעלס סל ולא כנוס וסר וסנל עלינו כרכס וסלוס. כ"ס סמססל סכניס. כסוד
 לא עלל סקצ"ס כלי מוחיק כרכס ליסרלל סלל סלוס (כמ"ס מריענ"ן כסקס"ל בסי' כל כיס
 סלץ י"ן ספך כמיס סין כו קי' כרכס) וסנו: ליסרלל. סיס כ"ו וסייו סלרן: קונומיס. כקיסכ
 וקוסס: סעל יסועוס (עמס"ל) כקכ סלרן: וכו כרס. יכין לכוור כלל מעמד סר סרי
 וקכסנו סלכנו כ"ס סונוסל סלממיס. וקודו מנוסר ע"ד כמלי כרל סמינל סקדו לספך סכודל
 ירון לקייס מ"ס זכור סס סר עסס לך סמלק. סכעיססס זכרונו יסיס ססס סכודל סלס: לסודו
 לך. סכוד סס סר עסס ס' למריס על סדכס לה"ר. כי לא ככרל ססס לררס. כי סס לסודו
 לסמ"ס: וליסך כלהנס. ו ק"ס סוככר כס יסודו של סקנ"ס. וכסוב גם וסכס סס ס':

(וקודם פרשה זו יתקרא בנמשכנסו)

אני מכון לקיים בזה מ"ע של אהבת השם. ואני מכון לכלול א"ע עם אחי המוסרים א"ע על קידוש השם ית"ש. נמש"ח :

הייב אדם לקבל עליו מלות יחד העם כדוך הוא בלחנה עלימה ויזרז לקרוא ככונס גדולה ויאריך בלמד כדי להמליכו בשמים ונאמן ונדך רוחם העולם. ומקור נפשו ונשמתו על קדושת שמו. ויחיזו הד' של אחד שלא יחא נשמה כרי"ם חזו. ור"ת של שמו "שאו" מנחם "עיניכם" ולהיטך "עול" מנלכות "שמים". וימים על לבו אם פנר ליום מי' סדנרות הרמזו' זו כמנזאר למטה יחמרה ויקבל שלא לעבור עוד. ויסגור עיניו ציד ימין. ויכוון עם פ"צ סכל הים סוס ויהיה :

כיון ארון הכבוד • יוד • הי • ויו • הי • היה הוה ויהיה

שמע ישראל יהוה אלהינו אנכי ה' יהוה אחד :

לא יהיה לך אלהים אחרים :

יחזיקו כלם בדרך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

כריך להפסיק בין מלכות שמים לעול מלות :

ואהבת' לא תשא את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום
על לבבך : ושננתם לבניך ודברתם בהם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על
ידך והיו למזמרת בין עיניך : לא תחמוד וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך :

פירוש רש"י

ה' אלהינו ה' אחד . ה' שהוא אלהינו עשה ולא אלהי האומות ע"ל. הוא עמיד לסיוס
ה' אחד שנאמר כי אין אלהים אלה עמים עשה בצורה לקרות
בולם בשם ה'. וכאשר ציוס ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחר : ואהב את . עשה דבריו מלפניו חזו דומם
עושה מלפניו לעושה מיראה : בכל לבבך . שלא יחא לבך חלוק על המקום ; ובכל נפשך .
אפילו הוא נושא את נפשך ; ובכל מאדך . בכל מנוק ; והיו הדברים. ומשו האהבה וסיו
הדברים אלה שחזך כך אהה מוכיז בהקצ"ה ומדבק בדרכיו : אשר אנכי מצוה היום. לא יסו
בעיניך כפקודם המלך ישנה שאין אדם חושבה אלא כחדשה שהכל רגין לקראתה ; ושננתם . לשון
ה' יודו הוא שיהיו מחודדים בפיך שם ישאלך אדם דבר לא תהא לריך לנגוס אלא אומר לו עידו
לצניך . פלגידים ב"כ קרוים צנים. ודברים צם. שלא יחא עיקר דיבורך אלא צם. עשה עיקר
ואל העשם עמל : צם צתך וצלכ סך. בכל דרכיך דעשו : (וקשרתם לאות על ידך). אלו ספילין
שנזכרו ; (וסיו לטעם). אלו ספילין שנכאש. ועל עם מנין פרשיותיה נקראו עושה. עט דכחשי משי
סם בלפיקי עמים : (צין עיניך). בגונה הכלש שהוא מכוון בין העירים :

שחרית שר ראש השנה

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל--מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת--יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ
 בְּכָל--לִבְבְּכֶם וּבְכָל--נַפְשְׁכֶם; וְנָתַתִּי מִטַּר--אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ
 יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ לֹא תִגְנוּב וְאִסַּפְתָּ הַגֶּגֶז וּתִירֶשֶׁתּוּ וַיִּצְהַרְךָ:
 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמֵרוּ
 לְכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וַחֲרָה יַפְסִיק נֹעַט אֶף--יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר
 אֶת--הַשָּׁמַיִם וְלֹא--יִהְיֶה מִטַּר וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת--יְבוּלָהּ
 לֹא תִרְצַח וְאֶבְדַּתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבֵיבָה אֲשֶׁר יְהוָה
 נָתַן לְכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת--דְּבָרֵי אֱלֹהַי עַל--לִבְבְּכֶם וְעַל--
 נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל--יְרֵכְכֶם וְהָיוּ לְטוֹשֵׁפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת--בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּתְךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל--מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֹיךָ: כִּגֹּד אֵת אֲבִיךָ לְמַעַן
 יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאַבְתֵּיכֶם לֵתֵת לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל--הָאָרֶץ:

פירוש רש"י

והיה אם שמוע תשמעו. אם השמע ציטון שמוע: (ונוהה לחכס היום). שיהיו
 עליכם חדשים כאלו שמועה צו ציוס: (לאהבה את ה'). עשו ונאהבה: (ולעבדו בכל לבבכם).
 עבודה שהיא בכל. חו הספלה: (יורה). היא רביע' הנופלה לאחר הזריעה: (ונולקוס). רביעה היורד
 סמוך לקליר לנולח ההנחה בקשה. דבר הנלווה נקרא נלקוס: (ואכלה ושבעה השמרו לכם). כיון
 שהיו חובלים ושבעים השמרו לכם שלא תבעו. שאין אדם נורד בהקב"ה אלא מחוץ שביעה. שנאמר
 פן תאכל ושבעה ובקרך ולאך ירביעין וזה הוא אומר אחריו ורס לבדך ושכחה: ושנאם. אף לאחר
 שהגלו היו נלווין בנולח: ועשו להם ליליה לשון מחילים. כמו ויקחי בלילים ראשי. או נקראו ליליה
 ע"ש וכליחם אוחו כמו מליץ מן החכמים: סכלה. לבע ירוק כרקיע לצוע דגס סלון: ולא סחורו אחרי
 לבבכם. כמו נחור הארץ. הלז והענינים הם נורגלים לגוף ונקררים לו את העצמות. העין רואה
 והלב סווד והגוף עושה את העצירה: (אחי ה'). כאנון לשלם שכר. (אלהיכם). ליפרע (אשר הולאחי
 אהכם). על מנה כן מדיחי אהכם שהקבלו עליכם בזיכוח: (אחי ה' אלהיכם). עוד לנה כאמר. כדי שלא
 יאמרו ישראל ופני וזה אומר הנקוס. לא שנעשה ונעול שכר. לא עושין ולא נועלין שכר. על ככסכם
 אני מליכס. וכן הוא אומר אם לא ביד חזקה אנוגך עליהם:

פירוש מריעב"ן

למען ירבו ימיכם. שהחורה היא סס חיים ונוכלל הן אהה שמוע לאו: נשבע. לביך להחם העיון
 להח להם. כאן נוצר ס"ה ו"ה: כינוי השמים לנודך שאין הפסק לנחנם סאכץ לאבנו
 וצניחה:

לה
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־בְּנֹפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַבְּגָנָף פֶּתִיל תְּקָלֶת:
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לֹא תִנְאָף וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי
 לַבְּבָבָם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: וְזָכַר אֵת
 עַם הַשְּׁבֹט לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

פירוש מרעב"ן

יאמר. לאמר. האלף נחה. לרוב השמות בה. כי היה ראוי ליכנס ב"ס כמו לאכול. והוא מקור
 שזכרו על הרוב לך חומר. אונס כש"ל לפרשו כך כגון בכלן. אז יאמרו הפשטים
 שזה לנחך הענין ולחזקו. אולם לדעהי זה לרמוז על איסור הוספה דמאי לז"ת כדל' בהנחיקן שזה
 הוסף גורע. והזהיר כאן לאמר. לאו אמור. כדאמרינן בעלעל. וזו דאמרינן: עידן ריחחא אנשי
 אעשה. ולא ענש א"ל הזהיר: דבר. לשון עז. כי קשה עונש הנעטל מלוח לז"ת שעליו הכתוב אמר
 לאחך בנסתוס הארץ וינערו רשעים מנונה. מפני שהיא מלוח קלה. ושקולה כנגד הסורה כולה: ואמרה
 להזהיר גדולים על הקטנים כ"ל. מאלן קנן למ"ש קטן היודע להטעף אציו עושה לו לז"ת: ואמרה.
 ל' רכה. נד שכרה הגדולי שכ"ל חז"ל כל הזהיר במ"ל זוכה ומשמשין לו כ"ס מלוח עבדים: שכל'
 והחוקר י' אנשים וכל לשונות הגויים בכסף איש יהודי. ונתן שכרה צעור"ה שבענו מועשה דחלמיד עם
 זונה שבכריה הם היודע: ועשו. ולא מן העשוי ומללא כסיב ויעשו דרשו שכרה בגוי. איברא לא
 קי"ל הכי: להם. משהלם: לז"ת. לשון פסילים החלויים ויולאים. כמו בז"תה ראשי: על כפי. לריכה
 שחא מכה בכסף: כפי. יכול אמילו בעלה ג' וה' בנשנע. ח"ל על ד' בנמות. ונה ח"ל כפי מלמד
 שו. יל לבעלה ה' ויחר זד' כמיה הנרוחקין. כך כ"ל: צדיקה. שכל יצוא אפי' אשה על אשה
 עונקוס אחר ובה הכלה והולה זה: לרורוח. שיהנה בכל זמן וכל נקוס: ונחנו. שלא יאכרוב עם
 הבגד: על. עם. וכמוהו רבים: לז"ת הכסף. שאר עינין צמינן פוערין. גם למדו שמהחיל בלבן מין כסף:
 כסף פסיל. לריך להפריד בין הדברים: פסיל. עווי ושזור: הכלה. גוון כענין החכול וכרקיע
 צעפרסו. ולזבעין אותו בדם הלזון צריה שנים דוננה לרב וחונע ימי. ילמד מוקלמל דלור עד חיסה:
 והיה. היה אשה לכולן שארבעתן מלוח ח' ונעכבות זא"ז: בין וראיס ווארו ז"ל: וראיס. פרע
 לכקוח לילה. וראיסה מוחס ומכוח שעליכס: וחרסס. ראיה מציאה לירי זכירה. כ"ל כוונת הרליה
 גהס עמד"ה ועין ג' ה' היויות להמתיק ה"ב. ז"ל היוין. צין חכרס וזא ז"ל: כל מלוח. לז"ת (יא"ל)
 ג' ח"ר ח' מועין וה' קשרים הרי הרי"ג: ועשיס. זכירה מציאה לירי עשייה: ולא חסורו. כמו
 צמור הארץ' הלז והעינים הם ומגבלים לגוף שני קרקורי צירה. העין רואה והלב חונד. והגוף
 עושה העצירה. וכתוב תנה בני לבך לי ועיניך. אין יבהס לי לבך ועיך אנא ידע דאס דילי. ז"ל בין
 ועשיס חוהס: אחרי לזכרס. זו עינה כמ"ש אחר ככל בלנו: ואחרי עיניכס. זו גוה כענין שחומר סי
 שיש ישרה צעירי: זריס אחריס. זו ע"א. כענין שכל' ויזו אחרי הבעל: למען חכרו ועשיס. לנעוס
 אצרון כמעשה. למדך שהמטב לנעוס מלוח ונאכס ולא עשאש ועל"ה עליו כאלו עשאה. וכן הוא אונ:
 ולחשצי שנו: לריך להפס זיין דסזכרו. ולהפריד צין ועשיס וזא: כל מלוח. לכרוב עשמרס לונש. ה
 קיעוס וסקמוס חכניס ומנהב כציאס: והייסס קדוסיס. פעלס כלל מוקדשין סלדס היוס בזונמס
 שלזיכה. וציסוד צעלס לז"ת מנדמה לשרמי מעלה. וכ"עש על רצ"ל כשהיס ונעטף בקרינין הפלוזיין
 ודעס למלך ה' לצלוח. וכה"ל בקדוסין של ישראל לצוסיס כחלב סיור ושער ראשו כעש נקי. פי
 לז"תה שפס של מור. כביכול דמוין לבוראן. חז"ל שהקב"ה נחעטף

שחרית של ראש השנה

מֵאַרְיֵץ מִצְרַיִם לַהֲיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים לֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: וַיֵּשׁ צַקְרִיאת שֹׁמֵעַ עִם פִּסְקוֹ צְרוּךְ עִם רַנִּי"ח תִּצְוֶה חֶסֶד ג' וְחֹזֵר ט"ז

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֱמַת:

וּמַשְׁלִים הַרְנִי"ח תִּצְוֶה כְּוִנָּן אֲצִרִי עַל אֲדָם וּמְשׁוֹעֲזִידִים כֻּלָּם לַעֲזוּדַת הַנּוֹרָא יִתְנַדֵּךְ
שָׁמוּ. וַיִּשְׁמַעַם מַפִּי ט"ז וַיִּשְׁתַּחֲוֶה:

אֱמַת. וַיִּצִיב. וְנִכְוֵן. וְקָיָם. וַיִּשָּׂר. וְנִאָּמַן. וְאָהוּב. וְחָבִיב.
וְנִחְמָד. וְנָעִים. וְנִזְרָא. וְאֲדִיר: וּמִתְקַן. וּמִקְבֵּל.
וְטוֹב. הָה. הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמַת אֱלֹהֵי
עוֹלָם. מִלְּבָנוּ. צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ לְדָר וְדָר הוּא קָיָם
וַיִּשְׁמוּ קָיָם וְכִסְאוֹ נִכְוֵן וּמִלְכוּתוֹ וַאֲמוּנָתוֹ לְעַד קִימַת.
וַיְדַבְּרוּ חַיִּים וְקָיָמִים נְאֻמָּנִים וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים. (כֹּחַן יִשְׁלַח הַלְלִית וַיִּנְחַס וַיִּדְוִי) עַל אֲבוֹתֵינוּ. עָלֵינוּ
וְעַל בְּנֵינוּ. וְעַל הַזֹּרוֹתֵינוּ. וְעַל כָּל-הַזֹּרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּיךָ. עַל הָרָאשׁוּנִים וְעַל הָאֲחֵרוֹנִים דְּבָר טוֹב וְקָיָם.
בְּאֱמַת וּבְאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמַת שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּבָנוּ מִלֶּךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ

פירוש מרי"עבין

בְּנֹאֲרִים בֵּין טַמָּה עַל צְכוּר לַשְׁלִיחָה צְכוּר. אֲנִי מְצַחֵן וְעִשִׂיד לִיפְרַע עֲנִי שְׁחוּלָה קִלָּא חֵילָן צְבָדוּ.
וְאוֹמֵר סִכְלָה הוּא. וְקוֹד הַסְּכִלָּה יִדְוַע כִּי הִיא סִכְלִית אֹרֵךְ עִם חוֹשֶׁךְ הַמַּי. וְקוֹד אֲחֵר אֵל חַגְל. הוּא קַל"א
חֵילָן בְּקוֹף צַפְנֵי אֲדָם. לַכֵּךְ הוֹלְכֵךְ לַחֲסִיר וְלֹא חֲסוּרוֹ. וְהוּא שְׁקִיָּם: לַהֲיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים. הוּא הַדְּוִין
הוּא הַנְּשַׁלֵּם שֶׁכֶר טוֹב. וְעַם שׁוֹנִים אֵל תַּחֲעַרְב. וְהוּא שְׁחֹר וְקִיָּים צְטוּב צִטוּד שֵׁלֵם: אֲנִי ה' אֱלֹהִים.
צַעַל הַגְּמוּל לְטוֹבִים וְלַחַיִּיבִים. אֲנִי הוּא ה' הַעוֹשֶׂה כֹּל אֱלֹהֵי. אֲנִי ה' וְלֹא אֲחֵר. אֵין רֵשָׁאֵי לַהֲפַסְקֵיךְ בֵּין
אֱלֹהִים לְחַנּוּת. מְשׁוּם שְׁנֵא" וַה' אֱלֹהִים אֲנִי. אֲכֵן לְרִיךְ לִיָּהן רִיוֹת קִלָּת בֵּין צ' הַסִּיבּוֹת שֵׁלֵם יִצְלִיעַ
הַה' אֲסִיךְ חֹזֵר שֵׁץ וְאוֹמֵר ה' אֱלֹהִים (כֹּל יִסִּיד יוֹכֵל לְאוֹרֵר עֲוֹדָה) אוֹ יִכוּן לְלַחַת עַל יָדוֹ) כִּדִּי
לַהֲסִלֵּם כַּנִּי"ח תִּצְוֶה כְּוִנָּן רַנִּי"ח אֲצִרִי עַל אֲדָם. (עַנְשֵׁל בְּסִחִיחָה) וְאוֹמֵר טַמָּה צ' אֲנִי. הוּא
הַסְּחִלָּה הַצְּרַכָּה. וְחֵינוּ מְלַטְרַף לְמִיָּן סִיבּוֹת עַל ק"ט:

כוונות ישרות

ד' פַּעֲמִים אֲנִי קוֹדֵם עֲזַחַם ד' פַּעֲמִים עֲעֲזַחַת וְהַלְנִי הוֹבֵל מְעַלְמָם צוֹהֵר וַיִּקְהַל דָּף כ"ז: (פּוֹדֵץ
וְעִילָטוֹ) כ"ה ג' אֱלֹהִים. (מְעוֹלָם הוּא שַׁעַךְ) כ"ט וְהַ"שׁ עַם א' מְעַ"ב שְׁמוֹת:

פירוש מלוקט

(אֱלֹהִים) כֹּחַן לִיפְרַע: (הַדְּבָר הַזֶּה) עוֹל מְלֻכּוֹת שְׁמִים וְעוֹל מְלֻכּוֹת שׁוֹכְרֵי בַק"ט: (וּדְבָרֵינוּ) הַסְּחִיחָה:
(סִיָּם) שְׁכַעַר כִּי הִיא חֵייד: (וְקִיָּוִים) שְׁאֵין הַעוֹלָם מְחַקִּים אֲלֵל עַל הַסְּחִיחָה: (וּנְחַמִּידִים) לְעַד
כֹּחַן סַחֵם סִלְלִים וְהַפְּעִים צְבִינֵךְ וְחַ"ב חֲסִירָם וְחִיחַס חֵייד. כַּתְּבִים: (אֱלֹהִינוּ) אֲנִי מְקַבֵּל עָלַי

שחרית של ראש השנה
 לו
 נוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. צוּרנו צוּר יִשׁוּעֵתֵנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ
 מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךְ. וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ פְּלֵה:
 עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם
 וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם. בְּכָל יוֹר וְדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם
 מוֹשִׁבֶיךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אֶרֶץ: אֲמַת אֲשֵׁרִי
 אִישׁ שִׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ יִדְבָּרְךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ:
 אֲמַת שְׂאֵתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ. וּמֶלֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבִים
 לְאֲבוֹת וּבָנִים: אֲמַת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן.
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: אֲמַת מִמְּצָרִים
 גְּאֻלָּתֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתֵנוּ: כָּל
 בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ. וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּתָ. וַיִּסְסֹף לָהֶם
 בְּקַעַת. וְזָדִים טִבְעָתָ. וַיִּדְיִדִים עֲבָרֵי יָם. וַיִּכְפוּ מִים צָרִיָּהֶם
 אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתַר: עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ
 לְאֵל. וְנִתְּנוּ יְדִידִים וְזִמְרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת בְּרִכּוֹת
 וְהוֹדְאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רֵם וְגִשָּׁא גְדוֹל גְּבוּר וְנוֹרָא.
 מִשְׁפִּיל גְּאִים עַדֵי אֶרֶץ. וּמַגְבִּיָּה שְׁפָלִים עַד מְרוֹם.
 מוֹצִיא אֲסִירִים. פּוֹדֶה עֲנָוִים. עוֹזֵר דָּלִים. הַעֲוֹנָה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּעַת שׁוּעָם אֱלֹו: תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלוֹן גּוֹאֵלֵם
 בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרַךְ. מִשְׁדֵּה וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עֲנוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָלֵם: מִי־כִמְכָה בְּאֱלִים יְהוָה מִי
 כִמְכָה גְּאֻדָר בְּקֻדְשׁוֹ. נוֹרָא תְּהַלּוֹתַי עֲשֵׂה פְּלֵא: שִׁירָה

פירוש מלוקט

חלוֹסֶךְ: (עֲלִיָּה) אֲנִי תִקְבַּל עָלַי מַלְכוּתְךָ: (כּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ) אֲנִי נוֹסֵן לְךָ הוֹדָעָה עֲלוֹמָה עַל שְׂחָתָה
 חֲסִים וּשְׂלִיל חוֹסֵה בְּחַמִּידוֹת מִיָּד הַקּוֹיִים עֲלוֹנוּ: (עֲזָרָה לְבִנְיָמִין חֲסֵה) כ"ח ע"ב. קוֹיָה פְּעֻמִּים הִיָּה עַם
 הַכוֹלֵל עוֹלָה עֲזָרָה. הַחֲרִיז"ל: (בְּכּוֹס עוֹלָם מוֹשֵׁבֶךָ) חֲסֵה יוֹשֵׁב בְּמִרוֹם (וּמַשְׁפִּיךְ וְלִדְקָחֶךָ) מְבִיעִין (עַד
 חֲסִי אֶרֶץ) עַד תִּקּוּם שְׁלִין עַם אֶרֶץ כִּי חֵם טַהוּ וַיִּסְעוּן: (סִיסְמַע לְמַלְכוּתְךָ כו') ח"ט ע"ב לְשִׁמּוֹר חוֹרֶךָ
 וְעוֹשֵׁיךָ סְקוֹדָה: וַיִּהְיֶה סְסִמּוֹק חֵם לְכִי לִזֵּה (יוֹשֵׁה: בְּכוֹרֶךָ) יִשְׂרָאֵל סְקֻלָּה חוֹסֵם בְּנֵי בְּכוֹרֵי.
 (גִּלְגָּלֵת): (בְּחִסּוֹ חוֹבִיָּם) בְּחִסּוֹ יִשְׂרָאֵל (וּמַשְׁפִּיל בְּחִים) הַשְּׁפִיל חֵם מַלְכִים טַהוּ מַחְנֵלִים עַל יִשְׂרָאֵל ו
 (וּמַצִּיָּה שְׁפָלִים) יִשְׂרָאֵל טַהוּ בְּחִלְלֵים הַשְּׁפָלוֹת הַבְּנִיָּה חוֹסֵה: (וַיִּחַזֵּר דְּלִים) יִהְיֶה טַהוּ שְׂחָעוֹר לְשִׁכְנֵיהֶם ס'

חֲסֵלָה מְהַבְלוֹם טַהוּל לְךָ לְנַחַם רוּחַ וְחִי תִקְבַּל עָלַי מִיָּד בְּזֵה סְמִיכָה:

שחרית של ראש השנה

קָדְשָׁה שְׁבָחוּ גְאוּלָּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים וְחַד
 כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְגַאֲמַר
 גּוֹאֲלָנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

דינים לחזרת שליח צבור התפלה

וְהַיְטוֹר לְדַבֵּר צוּנוֹן שֶׁשֶׁס"ג סַחַר הַפְּלִטָה אֲלֵא יַעֲוֹד וְיִשְׁחַק וְיִכּוּן אֵל בְּרַכּוֹתָיו לְעִנּוֹת אֲחֵךְ כִּי
 בְּרַכָּה וּבְרַכָּה: ב' לֹא יַעֲנֶה אֲנוֹן עַד שִׁיִּסִּים הַש"ל אֵת בְּרַכּוֹתָיו וּבִשְׂעוֹנָה אֲנוֹן יִסְחָר
 יִסֵּה הַנּוֹי"ן אֵךְ לֹא יִסַּח מִדְּלִי: ג' לֹא יַעֲנֶה אֲנוֹן אִם אִינוֹ יוֹדֵעַ אִיזָה בְּרַכָּה אֲנוֹרָה אֲבָל אִם לֹא שִׁיַּעַ
 הַבְּרַכָּה אֲלֵא שׁוֹנֵעַ הַלְצוֹר עוֹנִים וְיֹדֵעַ אִיזָה בְּרַכָּה בְּרַךְ יַעֲנֶה: ד' הַעוֹנָה אֲנוֹן לֹא יִבְצִיחַ קוּלוֹ יוֹזֵר
 וְהַעוֹבֵד: ה' כִּשְׁאוֹנֵר הַש"ל הַקְּדוּשָׁה לֹא יִאֲמַרְנָה עֲמוֹ אֲלֵא יִשְׁחַק וְיִכּוּן עַד שִׁיַּבִּיעַ לְקַדְדִי:
 ו' כִּשְׁוֹנִיעַ ש"ל לַמּוֹדִים יִשׁוּחַ עֲמוֹ וְיִאֲמַר מוֹדִים דְּרַבְּנָן וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּקוּמוֹ וְיִאֲמַר בְּרוּךְ אֵל הַהוֹדוֹת:
 ז' כִּשְׁאוֹנֵר ש"ל בְּרַכָּה כְּהֵנִים יַעֲנֶה כִּן יִהְיֶה רַגְלוֹ אַחֵר כֹּל פֶּסוּק וּפ' וְלֹא יַעֲנֶה אֲנוֹן לְפִי שְׁאִין עֵינַיִם
 אֲנוֹן אֲלֵא כִּשְׁהַכְּהִיִּם נוֹשָׁאִים אֵת כְּסִיִּים:

וְעוֹנֵד וְעֵיִשָּׁר שְׂפִי רַבְלִיָּו כְּאֵתָהּ. וְשׁוֹמֵה רֵאשׁוֹ בְּבִרוּךְ חוֹקֵף צוֹנֵה ה'. חָזוּ ה' זוֹקֵף כְּסִיִּים:
 צְרִיךְ לְקוּיֵךְ גְּאוּלָּה לְחַפְּזָה צְלִי הַפֶּסֶק כֻּלָּל. וְיִפְסִיעַ שֵׁשׁ סְפִיעוֹת לְפָנָיו. וְיִכּוּן רַבְלִיָּו זֶה אֲלֵל זֶה
 כְּאֵילוֹ אִינֵם אֲלֵל רַבֵּל אֲחַד לְהַדְמוֹת לְמַלְאָכִים. וּכְאֵילוֹ רַבְלִיָּו סְקוּרוֹת וְכֵן יָדִיו זוֹ עַל גַּז זוֹ עַל
 לְבוֹ. יַעֲיִנוֹ עַל שְׁמַלְוֹ כְּאֵילוֹ הַסְּקוּרִים. כַּעֲבַד לְפָנָיו רַבּוֹ. בְּהַכְּנֵסֶה בְּאִיזָה צִירְחָה וּפְתִיחַ. וְלִזְרוֹר בְּחֵד
 הַקֶּסֶר אִוּ עֵינַיִם סְקוּרוֹת. וְיִזְכַּר שֶׁלֹּא לְהַשְׁנוּיעַ קוּלוֹ בְּחַפְּזָתוֹ כַּחֲזוֹן בְּזוֹכֵר בִּפ' יוֹנֵשׁ. וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
 בְּשׁוֹם בְּרַכָּה אֲלֵא בְּחַפְּזָה וְיִפְקֵד בְּאִזָּוֹת וּבַהוֹדוֹת וּבְחַזְרוֹת הַעֲוִידָה יִזְכַּר שֶׁלֹּא לְהַסִּיחַ כֻּלָּל אֲלֵל יִשְׁחַק
 וְיַעֲנֶה אֲנוֹן בְּרַכָּה ש"ל. וְיִכּוּן צִלְצֵד שֶׁם זֶה כֻּלָּל הַבְּרַכּוֹת וּב' אֲחִוִּיּוֹת וְהַשֵּׁם עֲלֵמוֹ כֻּלָּל שֶׁשֶׁם שְׂאוֹ
 כּוֹרֵעַ כְּאֵשֶׁר חִרְחָה:

וקוונך גאוולה לחפלה צלי הפסק כלל:

כֹּאֵן כִּכְנֵס בְּקוֹד עוֹלָם הַאֲלִילוֹת וְיִכּוּן יוֹד"ה וְיֵה וְשֵׁם ע"ב וְיִכּוּן לְקַבֵּל תּוֹסַפֵּת קְדוּשָׁה בְּקוֹד הַרוֹחַ
 וְיִפְסוּעַ כֹּל הַנְּחַשְׁנוֹם וְיִכּוּן בְּרוּמוֹת הַקֶּצ"ם בְּרַעַע בְּרַכָּה רֵאשׁוֹנָה דְּמִדְּוֹלָה אִם לֹא כִיּוֹן לְרַךְ לְחִזּוֹר.
 וְהַצֵּל בְּקוֹד ה' יִכּוּן כֻּלְלוֹת כּוֹנֵם הַחַפְּזָה כִּי הִיא הַעוֹלָה בְּנִצּוּרָה דֶּשֶׁת קְלוּוֹת ד"ס יִשְׂרָאֵל. וּבְחַזְרוֹת
 עוֹלָם בְּנִצּוּרָה שְׂדַעַם ס"ס יִשְׂרָאֵל:

אלף הא יוד הא

אֲרָגִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם.
 אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים שׁוֹבִים כִּנְהַ הַבֵּל. וְזוֹכֵר
 חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
 כִּנּוֹסֵם זֶה יֵשׁ צוֹ י"א תִּצְוֹת וּכְלֵל יוֹם עוֹי"ח יֵשׁ לוֹ לְכוּן בְּחִינַת א' וְצִי"ב יִכּוּן אֱלֹהִים
 חִיִּים. וְהֵם י"א תִּצְוֹת כְּסוּמֵנֵי הַקְּטוֹרוֹת:

וְקִרְנֵי לַחַיִּים. (אֵל) מְלֶךְ הַיָּמִין בְּחַיִּים. בְּתַבְּנוּ בְּסִפְרֵי
 חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. (אֵל הַיָּמִין) מְלֶךְ

עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה (גם יהוה אל שדי) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה: רב להושיע. ומוריד הטל. מכלכל תיים בקסד. מחיה מתים ברחמים רבים: סומך נופלים. ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר: מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך (אב) הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים. ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

בחזרת העמידה שלוח צבור אומר:

כשיגיע ש"ז לכאן יחזור לנקומו ויעלים עיניו ויקדש נחשבתו ויכוין לקיים מצ"ע של ונקדשתי צחוד בני ישראל כדי שיכול עליו נאומם קדושם ו

נקדישך ונעריצך. קנועם שיח סוד שרפי קדש (אומך בנינו) המשלים לך קדשה. ובן פתוב על יד גביאך. וקרא זה אל זה ואמר. קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ קבודו: לעממתם משפחים ואומרים ברוך פבוד יהוה מפקומו: ובדברי קדשה פתוב לאמר: ימלוך יהוה לעולם אלהיו ציון לדר נדר הללויה: ע"כ

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום, יהללוך סלה:

לרור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש: ובבן (גינטיא ע"כ כנגד אותיות טנפסוק ויסע וסול כנגד אברהם טקדס טמו יתנדך בעולם) יתקדש שמך יהוה אלהינו על ישראל עמך:

ובבן (ע"כ אותיות טנפסוק וינא סול כנגד סחד יצחק) תן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מדה שבראת. וייראוך כל המעשים. וישתחוו לפניך כל

שחרית של ראש השנה

הברואים. ויעשו כלם אנדה אחת. לעשות רצונה בלבב שלם. שידיענו יהיה אלהינו שהשלטון (או שהשלטון) לפניה. עוז בידך וגבורה בימינך ושמה נורא על כל מה שבראת:

וּבְכֹן (ע"כ אותיות סנפסוק ויט כנגד יעקב סאמר כסכנל"ו) תן כבוד לעמך תהלה ליריאתך ותקנה טובה לדורשיך. ופתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצה. ששון לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריבת גר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

וּבְכֹן (ע"כ שנות היולאים ונב' פסקים סמ' וסוף כנגד דסנע"ס סד לדיק ולדק) צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו. וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה. ותרשעה בקלה (לילית הרשעה) בעשן (סנאל) תכלה. כי תעביר ממשלת ורון מן הארץ: יש גורמין נעמן.

ותמלוך אתה הוא יהיה אלהינו מתרה על כל מעשיך בקר ציון משגן בבורך. ובירושלים עיר מקדשך. בקתוב בדברי קדשך. ימלוך יהיה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמה ואין אלוה מפלעדיך בקתוב ויגבה יהיה צבאות במשפט. והאל הקדוש גקדש בצדקה: ברוד אתה יהיה (ענהו טו) המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושמה הגדול ותקדוש עלינו קראת:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
 הַזְּכוּרֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה. יוֹם
 תְּרוּעָה וּבִשְׂבַח זְכוּרֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה) מְקַרָּא קֹדֶשׁ זְכוּר
 לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיֵבֵא יָגִיעַ יִרְאֶה וְיִרְצֶה
 וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד. וְיִזְכֹּר זְכוּרֹנֵנוּ וְזְכוּרֹן אֲבוֹתֵינוּ
 וְזְכוּרֹן יְרוּשָׁלַם עִירָךְ וְזְכוּרֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזְכוּרֹן
 כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד
 וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה.

וּבְיוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ.
 זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקַדְנוּ בּוֹ
 לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה
 וּרַחֲמִים. חַיִּים וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
 עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ
 בְּכַבוֹדְךָ. וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ. וְהוֹפֵעַ
 בְּהַדָּר גָּאוֹן עֹז. עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ. וְיַדַּע כָּל
 סְעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּו. וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרַתָּו
 וְיֹאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֵפוֹ. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
 וּמְלִכּוֹתָו בְּכָל מְשָׁלָה:

קֹדֶשׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. מִן חִלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ. שִׁבְעֵנוּ מִפְּסוּכֶיךָ.
 שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ. וְמַחַר לִבְנוּ לְעַבְדְּךָ
 בְּאֵמֶת כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים | אֵמֶת וְדְבָרְךָ מִלְּבָנוּ אֵמֶת
 וְקִיָּם לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
 (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכוּרֹן:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה.
 וְהִשָּׁב הַעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאַשְׁי יִשְׂרָאֵל

שחרית של ראש השנה

וּתְפִלְתֶּם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן . וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
 תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ . וְתַחֲיֶנּוּ
 עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 הַמְחַזֵּיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ . שְׂאֵתָה
 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד .
 צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ .
 אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר . גּוֹדֵה לָךְ
 וְגַם שָׁר תְּהַלְתֶּךָ . עַל חַיֵּינוּ
 הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ . וְעַל
 גַּשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ .
 וְעַל גַּשְׁיָךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ .
 וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ .
 שֶׁבְּכָל עֵת עָרְבִי וְבִקְרֹב וְצָהָרִים .

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ . אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר . יוֹצֵרנוּ
 יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית . בְּרֻכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל
 שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִבַּמְתָּנוּ . בֵּן חַיֵּינוּ .
 וְתַחֲפָנּוּ . וְתִאֶסְפֶּךָ בְּלִיִּתֵינוּ
 לְתַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ .
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעַבְדֶּךָ בְּלִב
 שְׁלָם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ .
 בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :

הַטּוֹב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ . הַמְּרַחֵם בִּי לֹא תִמּוּ חַסְדֶיךָ . בִּי
 מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ :

וְעַל כָּלֵם . יִתְבַרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְגַּשֵּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי
 לְעוֹלָם וָעַד . וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה .

וּבְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם בִּי טוֹב .
 הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב . בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה (יְהוָה בּוֹם) הַטּוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נִאֲהָ לְהוֹדוֹת :

ואם אין עם כסנים אומר ס"ז:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלְשֶׁת בַּתּוֹרָה
 טַעֲמִיבָרָה עַל יְדֵי מִשְׁחֵי עֲבָדֶיךָ הַאֲמִתִּיּוֹת מִפִּי אִתְּחַל

וּבְיָרֵכְהֵם עִם קְדוֹשֵׁיךָ בְּאָמֹר: יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יְאֹ יְהוָה
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַדְךָ: וַיֵּשֶׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: וַשְּׁמוֹ
אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֶכְרַם:

שִׂים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וּרְחָמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִנּוּ בְּאָחָד
בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
וְחַיִּים. אֲהַבָּה וְחֶסֶד צְדָקָה וּרְחָמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֵז
וְשְׁלוֹם:

ובמזכרת ש"ט אומר:

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם: הַיּוֹם
תִּאֲמָצֵנוּ. הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ. הַיּוֹם תִּגְדְּלֵנוּ. הַיּוֹם
תִּגְדְּלֵנוּ. הַיּוֹם תִּהְדָּרֵנוּ. הַיּוֹם תִּזְעַדְנוּ וְעַד טוֹב. הַיּוֹם
תִּזְכְּנוּ. הַיּוֹם תִּחַיֵּנוּ. הַיּוֹם תִּחַנְנוּ. הַיּוֹם תִּמְהַרְנוּ מֵעֲוִינֵנוּ.
הַיּוֹם תִּיָּשֶׁר אֲרַחֲוֵתֵנוּ. הַיּוֹם תִּכְתְּרֵנוּ בְּכֶתֶר שֵׁם טוֹב.
הַיּוֹם תִּלְבַּבְנוּ. הַיּוֹם תִּמְלִטְנוּ. הַיּוֹם תִּגְשָׁאנוּ. הַיּוֹם
תִּסְעַדְנוּ. הַיּוֹם תִּעֲפָרְנוּ. הַיּוֹם תִּפְקַדְנוּ לְחַיִּים. הַיּוֹם
תִּצְדִּיקְנוּ. הַיּוֹם תִּקְרַבְנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. הַיּוֹם תִּרְחַמְנוּ. הַיּוֹם
תִּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. (אֲנוּ נִסְגְּנוּ לְסוּסִיף כֵּן הַיּוֹם תִּתְּנֵנוּ לְחַן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים טַחֵם לֹא כֵן חֶסֶד טוֹת סִמְיֹ וְדו"ק) (הַיּוֹם) וְתִקְתְּבֵנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים: הַרְבֵּה ש"כ"ט נחמק תיבת היום):

וּבְסִפּוֹר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וּפְרָגְסָה טוֹבָה. וַיִּשְׁעַדָּה
וְנִחְמָה. וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת גִּזְרֵי וְגִבְתֵּיכָה לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹדֵהוּ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:
יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:
אֱלֹהֵי גִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי
גִפְשֵׁי תְהוֹם. וְנִפְשֵׁי בְעֶסֶר לְכָל תְּהִיָּה. פִּתַח לְבִי

בְּתוֹרַתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי
 לַרְעָה מֵהֵרָה הִפְר עֲצָתָם. וְקָלְהָל מַחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 קִדְשֵׁךָ. לְמַעַן יִחַלְצִינִי יְיָ יִדְיָךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי: יְהוָה
 לְרִצּוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיזֵן לְבִי לִפְנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

עֲשֵׂה הַשְּׁלוֹם (גִּי סַפְרֵי"אל סוֹסֵר סַל עַעֵלס) בְּמַדְוּמִי. הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

וַיֹּאמֶר אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ וְהִישר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו
 וְשִׁמְרָת כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שָׁמְתִי בַּמִּצְוֹתִים לֹא אֲשִׁים עִלְיָךְ כִּי
 אֲנִי יְהוָה רֹפֵאֶךָ: יְהוָה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ י"י אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּכְנַה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתִירַתְךָ לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלוֹם:

זַעַם אֱלֹהִים זַלְזָלוּ יִכְוֵן צִוְיָתָ לְחֹזֶת הַסֵּךְ. וַיִּסְרוּ עֵינָיו סְנוּדוֹת אוֹ יִרְאֵה זַחֲךָ
 יִשְׁעוֹכֵס ב"ס וְז"ס יִכְוֵן זַרוּךְ הוּא יִרְךָ. וְכַנּוּךְ שָׁנוּ וְרָךְ.

יִשְׁעוֹכֵס אֲנִי יִכְוֵן יִאֲהַרְוֶנָהּ יִשְׁעוֹלֵס גִּי אֲנִי:

יִשְׁעוֹכֵס לְוַנֵּר קוֹדֵם חֹזֶת סְלִיחַ לְזוֹר הַעֲמִידָה רַחוּם זֶה:

יְהוָה שָׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי יְהוָה:

יְהוָה שָׁמַעְתִּי וְנִרְנְזָתִי. יוֹם בּוֹ תִּפְקְדֵנִי. וְחַלְתִּי וְחַלְתִּי יוֹם
בּוֹ תִּדְרַגְנִי. הַשְּׁפַלְתִּי וְנִבְהַלְתִּי. מִן בְּאִפְךָ תִּמְעִיטֵנִי.
כִּי גָדוֹל יוֹם יְהוָה: יְהוָה

יְהוָה מִי לֹא יִירָא מִיּוֹם דִּין הַנּוֹרָא. כִּי לֵךְ יֵאָתֶה גְדֻלָּה
וְגִבּוֹרָה. בְּאֵתֶר דֵּי זְקוּקִין דְּנִוְרָא. מִי יַעֲמִיד
בְּסוּד יְהוָה: יְהוָה

יְהוָה מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא דִין. סְבִיבֵי שְׁרָפִים עוֹמְדִים
עַל מַדִּינָה. כִּי בֵן דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל יַדְעֵי דַת
דִּין. לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל יְהוָה: יְהוָה

שחרית של ראש השנה
מ
יהנה מלך אדיר משפיל ומרים. במימר קדישין.
ובגזירת עירין מפוצץ סלעים ומשבר הרים.
יהוה כל מוצא פי יהוה:

יהנה לפני חילו קרי בחיל. מאן בעי סם חיי והוא בן
חיה. יקום בטרכם יתעונו אנשי החיל. וישב
אל יהוה:

יהנה לבי מדבבי אש רשף בורת. נזרא בעם רם במר
צורת. איך יעלה ויבא קרת. אל מקום
שדקבת יה יהוה:

יהנה ענה עני העומד לפניך. כדל שואל מבקש
סליחתך. תכין לבם תקשיב אזנך. נסה ערינו
אור פניך יהוה:

יהנה נחלי רמעותי מעי הרתיו. נחלי מטאתי טוחותי
הקדיחו. הינא יתיב וספרין פתיחו. לפני
המלך יהוה:

יהנה ספרי חיים ומתים לפניך גפתחים. גחסדי אבות
ראשונים אנו בטוחים. תפון תפדתינו כרית
ניחוחים. יהוה פעלך בקרב שנים חיהו
יהוה:

אתאנו לחלות פניך. כי חסד וצדקת יקדמו פניך. גא
אל תבישנו. גא אל תשיבנו ריקם מדפניך.
קלח לנו. ושלח לנו ישועה ורחמים
ממעונך:

שחרית של ראש השנה

אֶתְּאָנוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ בִּפְרָה. אִיּוֹם וְגוֹרָא. מְשַׁבֵּב לְעֵתוֹת
בִּפְרָה. תְּחַיֵּנוּ. תְּחַיֵּנוּ. וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא סֶלַח

לָנוּ. וְשַׁלַּח לָנוּ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִמְּעוֹנֶךָ :

ואח"כ חומר הש"ל חדני ספתי וכו':

נשיאת כפים

אין נשיאת כפים בפחות ונעשרה והכהנים וכן המזין. אשילו וחספליין צנים שאין שם ק"ח נושאין
כפיהם. נחפסע הונגה צאלו המדמות שאין הכהנים נושאין כפיהם חלא צינים עובים שהם ימי
שעה ועוב לצ הוא יצרך כי הונגך בשנחה ונעעם זה החבל כל י"ב חודש על אציו ועל
אמו וה"ה כל שלמים על שאר קרוביו אינו נושא את כפיו. ולריך החבל לילא מצ"הכ ככהנים רוחלין
ידיהם לעלות לדוכן שלא יהא בצ"הכ כשהש"ץ קורא כהנים שלא יעבור בעשה: כהן שעומד בשנחה עשרה
והמזן מניע לרלה פוסק ועולה. ואם יש שם כהנים אחרים אינו פוסק. לא יעלו הכהנים לדוכן
במעעלים. וחק על פי טעם ידיו שחיות חחר ונועל ידיו. והלוי יקום מים על ידיו. אם אין לוי בצ"הכ
ישפכו הכוכים המים על ידיהם. ואם אין בכור בצ"הכ ולא לוי ישפוך הכהן עצמו על ידיו ולא ישראל.
כשמתחיל הש"ץ רלס יקרוו הכהנים שבצ"הכ רבליהם לעלות לדוכן:

כשעלו לדוכן יאמרו הכהנים :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתִּיחָא הַבְּרָכָה
הַזֹּאת שְׂצוּיָתְנוּ לְבִרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא
יְהִיָּה בָּהּ מְבֹשֵׁל וְעוֹן מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

ומארכיין כחפלה זו עד שיכלה עמי הלכור אמן שלא חר הטוב שמך וכולי כדי שיענו הלכור אמן על
חרוייהו. ועומדים הכהנים עם כפיהם כלפי היכל עד שיחמיל הש"ץ כהנים בקול רם ואז מחזירין
כפיהם כלפי העם ולא יחזירו לא כחמילם ולא בקוף חלא דרך ימין ומכניכין:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשֹׁתוֹ
שֶׁל אֲהָרֹן. וְאֶצְנֵנוּ לְבִרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

אין לכהנים לנגן חלא מיגון אחד ונחמילה ועד סוף. כדי שלא יבואו לידי עירוף דעת. בשעה
שהכהנים מצרכים את העם לא יביעו ולא יסיתו דעהם חלא יהא פניהם כלפי מעה כמו שעומדים
בשעה עשרה. חלו מקומות הכהנים הפכים פניהם לדרום ולמסון. וישמרך. אליך. לך. שלום.
ולריך כהן לכיון צומלה (יצרך) שהחל יח"ש ישפיע חכמה על ישראל. ובמלה (וישמרך) יכוין שהחל יח"ש
יתן צנים לישראל. ובמלה (יאר) יכוין שהחל יח"ש יוקף מיים לישראל. ובמלה ויחך יכוון שהחל
יח"ש יצרך את ישראל בשליחות חן. ובמלות (ישא יהוה פניו אליך) יכוין שהחל יח"ש יצרך את ישראל
בעושר ובמעשלה. ובמלות (ויסם לך שלום) יכוין שהחל יח"ש יצרך את ישראל בצרכה שלום כמשמעו:
ע"כ עלאמי הסונוות חלו כחובים בשם ק' יצרה. ונחלה שעל כן נהגו קדמונינו להאריך קלה צמיגוים
לכיון כל חלה והם כונום פשוטם שכל כהן יכול לכיון צה. וני שבח בקוד יהוה ימלא כוונות גדולות
ע"פ הקוד כחצני האר"י ז"ל:

וכל אדם יכוין לנכנס כהנים ויהא פניו כלפי הכהנים ולא יתחבל צהם: אומרים הפסוקים
בשעה שהש"ץ מנבולא שהכהנים ענבים והש"ץ נקרא את הכהנים מלה צומלה עד דקיימו
פסוק ראשון ואז הקהל עוזין אמן וכן אחר פסוק שני ואחר פסוק שלישי:

יְבָרְכֶךָ. וְיִבְרָכֶךָ. יי מציון עושה שמים וארץ:
יי. יי אדונגנו טה אדיר שמך בקל הארץ:

שחרית של ראש השנה

וישמרה

שמרני אל כי חסיתי בך: כענו וכו'

ואר

אלהים יתגנו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:

י

י אל רחום ורחון ארך אפים ורב חסד נאמת:

פניה

פנה אלי ורחמי כי יחיד ועני אני:

אלה

אלה יי גפשי אשא:

ויהנה

הנה בעיני עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפחה אל

יד גברתה בן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו: כענו וכו'

ישא

ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו. ומצא חן

ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

י

י חננו לה קרינו הנה ורועם לבקרים אף ישועתנו

בעת צרה:

פניה

יהנה אל תסתר פניה מפני ביום צד לי תטח אלי

ונה ביום אקרא מהר ענני:

אלה

אלה נשאתי את עיני הישבי בשמים:

וישם

ושמו את שמי על בני ישראל ובני אברם:

לה

לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל

בשמים ובארץ לה יי תממלכה והסתנשא לכל לראש:

שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו. כענו

שלום

אחיד בפרום שוכן בגבורה אמה שלום ושמה שלום. יחי רצון

שפתים עלינו ועל כל עמך בית ישראל תיים וברכה

למשמרת שלום: ואומרים הכהנים:

רבנו של עולם עשינו מה שגזרת עלינו עשה עמנו

כמו שהבטתנו השקיפה ממעון קדשה מן

השמים. וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר

נתת לנו בשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

כפירודים סכ כים מן הדוכן לא יענו נענעליהם ולאם נעשו יעלו ידעם לחסלת:

הרצנה הלא תפשו ענומה עליו יאמר בעת נשיאת כפים בשעה שומנגים

הכנים ומצריכין בכף של וישמרך ובכף של ויחנך ושלום זה הרכון:

רצונו של עולם אני שלך נחלומתי שלך. תלום חלקתי ואני

ידע מה הווי. בין שתלמתי אני לעצמי וכה שחלמתי לי

שחרית של ראש השנה

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ בִּפְטָל מֵעֲלִינוּ כָּל גְּזִירוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ בִּפְטָל מִהַשְׁבוֹת שְׁנֵאֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ הִפְר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ בִּדְהָ פֶל צָר וּמִשְׁטִין מֵעֲלִינוּ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ פֶלָה דְּבַר וְחָרֵב וְרַעָה וְרַעֵב וְשָׂבִי וּבְזָה :
 וּמִשְׁחִית וּמִנְפָּה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלִימָה לְחֹלֵי עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ מָנַע מִנְפָּה מִנְחַלְתֶּיךָ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ זְכוּר כִּי עִפְר אֲנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַיָּמִים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׁרָיִם וְתַמִּימִים :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה :

צעמ עש"ג אונקל ט"ו בסבנו בספר מזנוות ופרנסה יאנך חסלה פרכסה זו בקילוכ:

יְהִי רַצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּתֵּן לִי וּלְבֵיתִי :
 וְכָל הַסּוּמְכִים עַל שׁוֹלְחָנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וָיוֹם מְזוֹנוֹתַי :
 וּמְזוֹנוֹתֵיהֶם בְּכַבּוֹד בְּזָכוֹת שְׂמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ . (דִּיקְרוּסֵא)
 הַמְּוַנְּהָ עַל הַפְּרָנְסָה :

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ זְכַרְנוּ בְּזַמְרוֹן טוֹב מִלִּפְנֵיךָ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֵב :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ הָרַם קָרַן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ וְהָרַם קָרַן מְשִׁיחֶךָ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ הִחְזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵיךָ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ שָׁמַע קוֹלָנוּ הוֹסֵם וְרַחֵם עֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עִשָּׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ :
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלִּפְנֵיךָ :

שחרית של ראש השנה

ולוונר סמון :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא בְרַעֲוִיתָהּ. וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ. וְיִצְמַח פְּרִיָקְנָהּ. וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן. יְהֵא
שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלָמָא. וְיִתְפָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקִידְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא.
בְּאִמְרֵן בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן.

תֵּעָנֵנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמֵי מִן הַשָּׁמַיִם. תִּקְבַּל צַעֲקַתְכֶם.
תִּשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם בְּרַצוֹן. וְיַעֲנֶה קוֹל עֲתִירַתְכֶם.
וְיִפְתַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ בְּכָל מְקוֹם
שָׁהִים. שְׁעָרֵי אוֹרֶה. שְׁעָרֵי בְרָכָה. שְׁעָרֵי גִילָה. שְׁעָרֵי דִיצָה.
שְׁעָרֵי הוֹד וְהַדָּר. שְׁעָרֵי נַעַד טוֹב. שְׁעָרֵי זְמֶרָה. שְׁעָרֵי
חַיִּים טוֹבִים. שְׁעָרֵי טוֹבָה. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי כְלָלָה.
שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ. שְׁעָרֵי מְזוּן. שְׁעָרֵי נַחֲמָה. שְׁעָרֵי
סוֹדוֹת תּוֹרָתוֹ. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי פְדוּת. שְׁעָרֵי צְדָקָה.
שְׁעָרֵי קוֹמְמוּיֹת. שְׁעָרֵי רַפּוּאָה שְׁלִימָה. שְׁעָרֵי שְׁלוֹם.
שְׁעָרֵי תּוֹרָה. שְׁעָרֵי תְּפִלָּה. שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה. שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה.
וְיִסִּיר מִתּוֹכְכֶם קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתַחֲרוּת וְיָקִים בְּכֶם מִקְרָא
שְׁבָתוֹב יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֵלֶּף
כָּעֲמִים וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. וְיִכְתַּבְכֶם בְּסֵפֶר
חַיִּים טוֹבִים וְכֵן יְהִי רַצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעִיתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא
(וְאַרְעָא) וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשָׂבָע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָא וְשִׁנְיָבָא
וְרַפּוּאָה וְנֹאֲלָרָה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה וְרַחַם וְהַצְּלָה. לָנוּ וּלְכָל
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן.

א פזמוני מנהג אוראן והסביבות

פתיחה ליום ראשון של ר"ה

בקשה סי' אני אברהם בה"ר יעקב טווא הקטן חזק נצח סלה לעד.
אקום לשורה, וזמר אעורר, לאלהי תהלתי: נגדו ארנן וגם אתחננו, ואזיל
מעתי: ישעה לשועי ימהר ישועי, יחיש ישועתי: יכפר מעלי, ירפא
מחלי, ימחול רשעתי, עזי וזמרת: בקראי ענני אלהי צדקי ושמע תפלתי: אלביש
הדרה, אעטה רעדה, ורוכ פחד ואמים: בתת לו תודה, בעמדי בעדה, ישרים
ותמימים: רחום בחסדך, תפנה לעבדך, ותתן לי רחמים: האל למענך, אוכה
בדינך, ומחול נא אשמים, כך יהוה חסיתי: בקראי מלך עולם, רצה דל נכלם,
בשפכי תחנתי, ביום צרה, היה לי לעזה, ותעלוז יחידתי: האר אפלי, ושמע
לקולי, וקבל תפלתי: ראה נא עניי, בשגיי ומריי, סלה נא חמאתי, בחסדך
במחתי: בקראי יום זה אל תבוזה, ענות עני זה, צעיר כמוני: עמדי נגדך,
זכור לי חסדך, והסר אב המוני: קומה בעזרי, וחבוש שכרי, וחסדך יסוכבני:
בקראי בצר, מן המצר, אל תעזבני, חוישה לעזרת: בקראי מהר לבכי, לעבדך
אבי, זאת היא תאותי: ואת מחשבי, בעוד רוחי בי, אחת שאלתי: אשב
בית יהוה, ארנן ברנני, ואשמור משמרת: הסר עצבי, ובעת כאבי, החיש
רפואתי, ככל לב קראתי, מלא שאלתי: בקראי קטן נכאב, ישעך אתאב, יושב
שמים: ועיני תלויות, לשוכן עליות, ואפרוש כפים: אם לא תנחמנו, תשוב
תרחמנו, למי אשא עינים: תודות לשוננו, ירצה אדוננו, וקרובן שפתים, חלף
עבודתי: בקראי חזק עמך, למען שמך, וכתבנו לחיים: נצח לטובה, חמאת
כתובה, מחה ונהיה נקיים: סלה ותזכרנו, ותכפר פשעינו, ויודע באיים: לעד
ותנחננו, אל ארצנו, מתוך הגוים, ונאל גאולתי: בקראי

פזמון סימן משה

מבית מלוני, קמתי בצוקי, ולכית אדוני, באתי בחקי, ואליז עיני, תלויה
בצעקי, בקראי ענני, אלהי צדקי:

שרירות יצרי, ישפילני, כהולכי בקרי, יבהילני, וחמאת מרי, ינחילני, לא
ירפני, עד בלעי רוקי: בקראי

הבאיש ריחי, כי בי דרר, המר רוחי ועלי הדרה, הכשיל כוחי, ואותי צדה,
שם לחרדה, נפש חשקי: בקראי

הקץ משנת, יגונים חוזה, והקריבה שנת, כדות לעם נבוזה, ורצה רנת, כואב
ורזה, כי אתה מנת, כוסי וחלקי: בקראי

ועל דלתי רחמים, ליום חקי ודיני, אלהי צדקי, בקראי ענני: ועל
דלתי רחמים ליום דיני וחקי, בקראי ענני אלהי צדקי:

שחרית ריום א שר ראש השנה

בְּקִרְאֵי עֲנִי אֱלֹהֵי צְדָקָי בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי:
 אָמְרֵי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הִגִּינִי: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מִלְּפִי
 וְאֱלֹהֵי כִּי אֱלֹקֶיךָ אֶתְּפַלֵּל: יְהוָה בְּקָר תִּשְׁמַע קוֹלִי בְּקָר אַעֲרֹךְ לְךָ
 וְאַצְפֹּה: תְּפִלָּה לְדָוִד שְׁמָעָה יְהוָה צְדָק הִקְשִׁיבָה רַגְלֵי הַאֲזִינָה
 תְּפִלָּתִי בְּלֹא שִׁפְתַי מִרְמָה: מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטֵי יֵצֵא עֵינֶיךָ תִּחְזַנְנָה
 מִיִּשְׂרָאֵל:

בקשה זו לרבי יהודה הלוי ז"ל סי' א"ב.

אֱלֹהֵי אֵל תְּדִינְנִי בְּמַעְלֵי. וְאֵל תִּמְד אֱלֵי חֲקֵי כְּפַעְלֵי:
 בְּחִמְדָּתְךָ גָּמֹר עָלַי וְאַחֲתֶה. וְאֵל גֵּא אֵל תִּשְׁלַם
 לִי גָמוּדִי: גָּאוֹן לְבִי לְךָ אֲשַׁפִּיל וְאַקְרַע. בְּמִכְאוּבֵי דְבָבִי
 רֹא מַעֲלִילִי: דְּיֹה לְבָב אֲנִי נֶצֶב וְנֶעֱצַב. עָלַי פִּשְׁעֵי וְרוֹב
 רִשְׁעֵי וְסִכְלִי: הַלּוּם יִגְזֹן בְּדִי יִין כְּאֵין. אֲשׁוּרֵי מִנְתִּיבְךָ
 מָט וּבְגָדִי: וּמָה אֶעֱנֶה וְאֵן אֶפְגֶּה לְעִזְרָה. בְּיוֹם מִשְׁפָּט
 לְמִי אָנוּס וּמִי לִי: זְדוֹנוֹתַי לְמוֹל פָּנֵי וְעֵינַי. כְּלָמְתִי
 דַּעֲמָתִי וְאַצְדִּי: חֲטָאֵי לוֹ יִרְחֹן בָּם שְׂכָנֵי. אֲזִי בְּרַחוּ
 וּבְחִקּוֹ מִגְּבוּלִי: טָמֵא לְבָב אֲשֶׁר סוּבָב וְשׁוֹבָב. דְּבָבִי
 בִּי עָלַי כָּל חֲטָא פְּלִילִי: יִדְעָתִים בְּעֵלוֹתָם עַל דְּבָבִי.
 רְאִיתִים עַל יְמִינֵי גַם שְׂמֵאלִי: כְּבָשׁ גִּבְרָה אֲנִי גִרְדָּה וְגִהְדָּה.

צדקי. שולדק אותי צעת לרם: הרחצת. כצבוחות אוור עבר צוקוס עתיד
 כאלו כתקיינו: תפלה. א' צילקוט חלים תרנו"ג לונה אין ישראל חוקעין
 תפלה ח' אלל צנוספין כדי טוכיו וולויין וולאים וולות ויזכו צדין אמר דוד
 תפלה לדוד וכו' זו צרכת וחס העתים טועם זו ק"ש הקטיבה זו תפלה ח'
 האזינה זו תפלה צ' כלל שפתי וירונה לא וחוך שחוק וכו' אלל וחוך ד"ת
 ונלות וצ"ט ולפיכך וולפניך וכו': לרק. תפלתו טהיא צלדק: ילא. ויתרחק
 ונעלי שלל תדינני: ויטריס. טעטיתי וטאטטט ח"כ וולנדי סיגוריא וכות אבות
 ילקוט טס:

לא ונעילי. ע"ט קרעו לצבכס ואל צבדיכס: הלום. כטער ויגון העון צלי טחיית
 יין. ון הלונני יין (ישעיה כ"ח), כאין. כנעט נטיו רגלי ונחציך: אשורי.
 לשון טקיעה: לו יריחו, לשון ריח, לו כונו חס ון לו הקצבת (ישעיה ו"ח):
 סוצ וסוצ. הולך וטורד: פלילי. טנעורר סדין: כדך וכו'. דחוי ונדחף:

שחרית דיום א שר ראש השנה

ב

וְרֹא נִכְנַע וְלֹא נִמְנַע עִמָּלִי: לֵךְ עֵינִי בְּתַחֲנוּנֵי יְיָ. בְּהֶאֱנַחִי
 שָׁמַע שִׁיחִי וְקוֹלִי: מִנֵּת חֶלְקִי וְצוּר חֲזָקִי וְחֶשְׁקִי.
 וּמִבְּטַחִי וְנִסְכְּחִי וְחִילִי: נִחַנִּי נָא בְּאוֹרַח הַנְּכוֹנָה. דְּפָנֶיךָ
 וְהִבֵּן אֶת שְׁבִילִי: סֵלַח חוֹבֵי וַיִּשָּׂר אֶת לִבִּי. אֲשֶׁר
 תּוֹעָה בָּמוֹ רוּעָה אֲוִילִי: עֲנֵה נֶאֱקִי דְלִתֶּיךָ בְּדַפְקִי.
 רְאֵה צוּרֵי דְפֶא צִירֵי וְחִילִי: פִּדְנֵי מַעֲוֵנֵי צוּר גְּאוּנֵי.
 אֵילוּתַי בְּגִלוּתַי וְחֶשְׁלִי: צָרִי עֲצָבִי מִשׁוֹשׁ לִבִּי בְּקִרְבִּי.
 וְשִׁמְחַתִּי בְּאַנְחַתִּי וְאֶבְלִי: קְדוּרַנִּית לֵךְ אֲרָךְ שְׁחוּת.
 בְּדִי כַח סְדִיחַתְךָ בְּשִׁאֲרֵי: רְאֵה כִּי זָכַרְךָ זֶה תוֹךְ לִבִּי.
 וּבְזֻמָּי בָּמוֹ יוֹמֵי וְלִירֵי: שִׁיעֲנִי נָא רְצֵנִי אֵל אֱמוּנָה.
 וְתִיטֵב לֵךְ תְּשׁוּרַת מִהֲלָלִי: תִּנְהַלְנִי יְמֵי מִדַּת צְבָאִי.
 וְתִרְעֲנֵי יְמֵי חֲלָדֵי וְחֲדָרֵי: חֲמוּל עָדֵי וּכְפָר מַעֲלָלִי. וְשׁוּר
 שִׁירֵי כְּשִׁיר מוֹשֵׁי וּמַחֲרִי: וְעַת תִּבְיֹא וְצוּרֶיךָ בְּמִשְׁפָּט.
 אֱלֹהֵי אֵל תְּדַיְגֵנִי כַּמַּעֲלִי:

רשות סימן יהודה יעלה ויבא אצלך זכרון משתחוים
 נבח פני ארון: התרועעו על צלצלי שמע.
 בפעמונים על מעיל אהרן: ויפגעו למשוך ביעת רצון.
 ויתקעו לחשוך דבר חרון: דמם ודמעתם ונפשותם.
 גשאו בהודותם לזכרון: הודות בעוד רוח באפים. ובעוד
 עבור הקול עלי גרון:

חילי. כחי: בדפני. זנקטי: לירי וחילי. לשון כחז ונדום: חילותי. חזקי: וחילי
 מן החסלים: לרי עלצני. רפואת יגוטי חסה נושט לצי: קדורנית. שמחנות:
 שחוח. ככעב: ובזנווי. מן באשר זום: תשורת. ונחס: לכחי. קלי. חלדי וכו'.
 עולוי מן חלד ויושבי חלל (ישעים ב"ח): ושור. והצט: נושי וכו'. לויים
 ונשוררים:

התרועעו. הרינו קול תרועה: טוע. שושוניעים קול כפענוקים: ויפגעו. לשון
 חפלה: לנושך. הרלון: לחשוך. למוכע: כשאו. ל' ונחס מן פפשי
 חשח: בהודות. ל' וידוי: הודות. להודות:

מתוך סימן משה רעה בשבתך עם מקנים פדיום. כי
 למשפטיך עמדו היום: כי מחשבות אונן. על
 לבבי שמתי. ומפני זדוני. בושתי ונכלמתי. ועל רוב
 עוני. הנני גחמתי. ואת חטאי אני מזכיר היום: כי שקרי
 סתרוני. ואשר נואל. הפחידו יצוריו. סליחה לשאר.
 ואיך ירב אמרו. אנוש בחטאו מגואל. ויצרו מנעוריו.
 רק בע פל היום: כי הוצא שבויים. מידי מציקים.
 מחטא נקיים. ורצון מפיקים. וישמעו פדויים. אתם
 הדבקים. ביהנה חיים בקרבם היום:

הכל יכלה. ושמך לא יכלה. הכל יכלה. ושמך לא יכלה. הכל חסר. ואתה
 מלא. ועמך בישעך. מהרה יבושר. נשמת כל חי. ורוח כל בשר:

נשמת ידי עליזון. שזכני ציון. תיחדך יושב חביון.
 ומקשיב אביון. ימלוך יי לעזכם אלהיך ציון:

נשמת הלוזת אימיו. מיחלת רחמיו. תהדרך הפרגיו
 מרומיו יום דין יקומיו. המשל ופחד עמו עושה
 שלום בקרומיו:

נשמת ולבות ולשונות. מתדשות רגנות. תועבך
 וראשונות ואחרונות. אשר אתך צפונות.
 נאמר להביא את ספר הזכרונות:

נשמת דל בך מפגיע. יום תצדיק ותרשיע. תדגלך
 דובר בקריע. אלהי לי למושיע. בלותי ורי יהושיע:

אונן. חוקי: שקרי. מן צחקר נסחרנו (ישעיה כ"ח): ילריו. איצרו מן וילריו כלל
 (איוב י"ז): מפיקים. מוליאין מן ויפק רלון: וישעו. כשתאמר לחס הדצקים
 ובכחבות קי"ח אונרו הדצקים זה הוציא צחו לת"ח ועושה לו פרקוטיא ונהנהו מנכסיו:
 נשמת. דבק לחיסודך וכן כולם: ליון. לשון חרצה: הלומה. עצירת איתחו:
 מרונויו. כשאין דין לנפטה: יקונויו. כל היקום: הועדך. חודה צחזקך
 חנויד: ספר. ג' ספרים הן ליום הדין: ונפגיע. לשון תפלה: צהריע. חרצה:

נשמת המוני תמתי. אסופי כמתי. תהודך המאמץ
 לוחי. יום קרוא רוחי. השיבני ואשובה כי אתה
 יי אליהי:

נשמת פועלי רצונך בכל מאנני. תפארך פועל
 ישועות אל חי וקני. אומרים ואנו פינו מלא
 שירה כים:

אופן סימן יהודה יה שמך. ארוממך. וצדקתך לא אכסה.
 האונתי. והאמנתי. לא אשאל ודא אנסה. ואיך
 יאמר. יציר חומר. אלי יוצרו מה תעשה. הרשתיהו.
 פגשתיהו. למגדל עז נצור מחסה. הבתיה. ואור מזהיר.
 באין מסך ואין מכסה. ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא:
 הדר כבודך ועז ידך. מספרים השמים. בעת עדותם.
 ועת פגותם. ועת שחזתם אפים. ומלאכים. גהלכים.
 בתוך אבני אש ומים. יעידוך. ויודוך. בורא גיב שפתיים.
 כי תסבור. ולא תבול. בלי זרוע וידים. תחתיזת ועדיזת.
 והחיות והבסא: ישתבח ומי ימלל. כבוד מחולל. שחקים
 באמונתו. חי עולם. אשר נעלם. בגבהי רום מעונתו.
 וברצותו. בקן ביתו. באהלו שם שכינתו. ושם מראות.
 לגבואות. להביט אל תמונתו. באין תבנית. ואין תבנית
 ואין קץ לתבונתו. רק מראיו בעין נביאיו. כמךך רם
 ומתנשא: ישתבח דבר גבורות. בלי ספורות. ומי יספר

תחסי. כחנסיס צדיכי: אסופי. קצולי תלוחי: לוחי. לשון עייפות: רוחי. לשון
 פחד וכן אל תרהו (ישעיה ע"ד): ואלויים חקס:
 הבחיר. אור ונסיק: שחוסס. ע"ד ואלרז"ל חוה שוקעת צוערצ להסתחות לקונה:
 אש וניס. ועלום ציניסס: תחתיזת. דבק לתפצול: והכסא. שכושח אה
 כושאו: וחולל. צורח: ונראות. חלוקס כצולח עשה ושאר כביאוס:

תְּהַלְלוּתוֹ. אֲשֶׁרֵי אִישׁ אֲשֶׁר יְחִישׁ. לְהַזְכִּיר עֵץ גְּדוּלוֹתָיו.
 וַיִּסְמְךָ. בְּאֵל תּוֹמֵךְ. עוֹלָם עַל גְּבוּרֹתָיו. וַיַּעֲרִיצוּ שׁוֹב
 וַרְצוּא. וַיִּצְדִּיק דִּין פְּעוּלוֹתָיו. וַיּוֹדֶה עַד. אֲשֶׁר פָּעַל.
 כִּי לְמַעַנּוֹ עֲלִילוֹתָיו. וְכִי יֵשׁ יוֹם. לְאֵל אֲיוֹם. וְדִין עַל
 כָּל הַמַּעֲשֵׂה; יִשְׁתַּבַּח הַשְּׁתוּגָן וְהַכּוֹנֵן. וְהַתְּבוּנָן בְּסוֹדֶךָ.
 וְהַבְּטָת. מָה אַתָּה. וּמֵאֵין יִסּוֹדֶךָ. וּמִי הַכִּינֶךָ. וּמִי הַכִּינֶךָ
 וְכַח מִי יִנִּיךָ. וְהַבֵּט אֶל. גְּבוּרוֹת אֵל. וְהַעֲרִיחַ בְּבוֹדֶךָ.
 סְקוֹר פְּעָלָיו. בַּק אֱלֹוֵי. אֵל תִּשְׁלַח יָדֶךָ. כִּי תִדְרוּשׁ. בְּסוֹף
 וּבְרֵאשׁ. בְּמוֹפְלָא וּבְמִכּוּסָה; יִשְׁתַּבַּח

חנון קח ואל תשכה. זכות אבות ראשונים. עזרתם בצרתם היית מלפנים
 עבדיך ידידיך המה האיתנים. זכור בריתם וצדקתם לעניים ואביונים. קנה
 גועם וחישי ישעם מעכדות האדונים. חן עליהם ועל בניהם כרחם אב על בנים.
 ראה ענים בבית שכים החיש מכשר שלימס. יתגדל ויתקדש. ויתפאר ויתרומם;
 יחיד השיבנו ומבור דלות העלנו. האומר להרם ולא יורח באורך נהלנו. שמך
 וכבודך אל נסה עלינו. אור פניך יי. ברכי נפשי את יי:

אל אדון יוצר רוח אדם. ביום זה יפקוד יצורים. לחפשי כל מעבדם: גם
 מעלליהם ומעשה זרם. דרכם ותחבולותם. ומספר צעדם: הלא כעיני
 לא זכו צבאי דוק ונדודם. ואף שוכני בתי חומר. אשר בעפר יסודם: זכור
 רחמך ביום זה לסגולת צאן אדם. חנון חוננם היום. לפניך בעמדם: מהרם
 מחמאיהם. ואל תסגיר שרידם. יעמוד מיכאל השר הגדול. להליץ טוב בעדם:
 כתבם בספר חיים. במספר מפקדם. לכל תדקדק דיגם. כי הם בשר ודם:
 מעשיהם אל תחקור. ואל תגמול לנגדם. נבהלים מאימתך. בכל מקומות
 גודם: שטן אל ימצא פתחון פה. עליהם להחרידם. על עם שופכי שיחה.
 היום באיגודם: פקדם בזכרון טוב מלפניך. בספר ישועה לעודדם. צועקים
 מאמש ומתחננים. לראש אשמורות בצימודם: ששוב סמעתן שמך. היום חן
 מעמדם. רחם על עמך. צועקים היום בכל מאודם: שדי השיכם אליך. לכנות
 בית יסודם. תשב אנוש עד דבא. ותאמר שובו בני אדם: תקבץ פזורינו מכל
 אפסטים. אל אדון על כל המעשים:

השתוק. ל' חידוד, ון ובליומי אשתוק: בְּקוֹדֶךָ. צְמִיחֶיךָ בְּסִמְךָ: הַצִּיכֶךָ. לְשׁוֹן
 צִינָה. יְמוֹדֶךָ בְּחַנּוּעַת לְבָבֶיךָ: וְהַעֲרִיסָה. ל' הַתְּעוֹכְרוֹת: אֵל תִּשְׁלַח. לְדְרוֹשׁ וְכוּ':

אופן זה להיר יהודה הלוי זצ"ל

ידי רשים. נחלשים. מהשיג (ידי כפרם: אבל ברוחם. ומר שיקם.
 יקדמו את פני יוצרים: עם נבדל. הולך ודל. ושיחו הולך ורם:
 בהועדם. בבית מועדם. ובגרונם רוממות אל: להקדיש את קדוש
 יעקב ואת אלהי ישראל: הלא אם סף דביר וסף. ואין אפוד ותרפים.
 ופרוכת ומערכת. ותמידין ומוספין. ואין קטורת. וכפורת. לכפר
 על נגפים. קדושת אל בישראל. להקדמות לשרפים: ומענים בבית
 שבים. להודות אל נאספים. ומחיל אל חיל. ולכו בני ישראל:
 להקדיש ואל נושא. וצור מחסה. אז היית להם. על פרוכים וכוכבים.
 הרימות דגליהם. ובשמה מפרומה. גוננת יה עליהם. ומלאכים
 נערכים. שמת נושאי כליהם: ראה עתה. כי חתה. יד מלכם
 וחיליהם. וזר ירשם והורישם. הבנים אין לישראל: להקדיש דרור
 וקושה. דרור דורשה. מידונים ומאדונים. אילותה משה אותה.
 ממים הידונים. ואל יקל. בעת משקל. זכות אבות ראשונים. ויפקד
 דל שוקד. לדבר לה פחונים. דור אבותיו. וכל מתיו. חיה בקרב
 שנים: להשקותם והחיותם. היה כטל לישראל: להקדיש המבורך.
 בכל מערך. בין במטה בין במעלה. אש ומים ושמים. והארץ
 אשר תלה: יעידון על אשר פעל. כי מה רם. ומה נפלא. ועבדיו.
 וצאן ידיו. לדינו עומדים סלה: ביום פקדו בני חלדו. תקפוץ פיה
 עולה: ובו יצדקו ותחללו כל זרע ישראל: להקדיש

זולת ס' אני יהודה

אלהי מעשיו מה נפלאים. אימיו מה נוראים

ידי. ז"ל די ון די טה וכ"ה ב"ס ח: ברוחם. בחפלט ון ורוח לבנה ח"נ די צורם
 ון וצרוח שפתיו: סף. עד תוס ת"ח עד דקפ: וסף. ונחות הבית: ותרפים.
 י"ג וונטיפים לחיך לירך טרס"י פי' זהו טע ג' טהם ללמים טענשים צכיוון טעה
 ח' ונגידין הטעלמות ואליהן וכן ת"י ונחוי וכ' רד"ק בצורט טרק דצטאר טרפים
 ונחרגם ללמכייח וכאן ונחוי ועיין ו"ט טעכנ"טג טענהה טעור ס'י תקפ"ד ס"ג:
 גוננת. ון גנון וטלל: נושאו. טעלמות ס'טלח וטעור: חתה. ל' טצירה: וחיליהם.
 ון חילי הטדול: וטורישם. וטרעם: דרור יקוסה. כדרור הטלכד טעח טעה. וטוך:
 טוקד. ונחוי. ונחוי. טל טדל:

אליו יתרונו נבְראים. את פְגיו לחלות בְאִים

אך בְהקדִישו קרואים. את שְמוֹת צְדִיקִים וְחַטָּאִים

וַיְהִיו נְקָרָאִים. לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ:

נְכוּן בְסֵאוֹ לְמִשְׁפָּט. נְאוּר לְאַמֶּת יוֹצִיא מִשְׁפָּט

נְתַן פָּלֶס וּמֵאֲזֵנֵי מִשְׁפָּט. נוֹצֵר אֲרָחוֹת מִשְׁפָּט

נְשֵׂא וַיִּגְבֶּה בְּמִשְׁפָּט. נוֹחַג יְצוּרָיו בְּדֶרֶךְ מִשְׁפָּט

אֵל עֵמֶק יְהוֹשֻׁפָּט. הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ:

יְחִישׁ פְּקוּדָה בַּל תִּתְאַחַר. יוֹם בּוֹעֵר בְּתַנּוּר יַחַר

יוֹם יִבְקַע צָרֶק בְּשַׁחַר. יוֹם יִבְדִּיל בֵּין תּוֹדָע לְצַחַר

יוֹם הָגוֹ סִיגִים מִכֶּסֶף נִבְחַר. יוֹם פְּקוּדָתוֹ אֵלֵי תִסְחַר

וְגַם לְמַחַר. אֲנִי קְרוּא לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ:

יִגַּל בְּרַק חֶרֶב הִרְאִיתָהּ. יִלְדֵי שְׂוֵא לְעַקוֹר צוֹתָהּ

יְעִיר בְּכַד נֶפֶשׁ רִצְתָהּ. יִגְמֹד דְּחִיקָה אֲשֶׁר פָּצְתָהּ

יִתְלַבֵּן בְּתַמָּה אִם גִּבְתָהּ. יִתְאַדַם עֲוֹנָה אֲשֶׁר עָוַתָהּ

עַד אֲשֶׁר לֹא עָשִׂיתָהּ. אֵת מֵאֵמֶר הַמֶּלֶךְ:

הַמְנוֹס יִמְצֵא לְגִבְרָה. הַעֵת יִבְדִּיל בֵּין נָבֵל לְגִבְרָה

הַיִּצְלַח בְּכֶסֶף צָבֵר. הַיִּמְרָט מֵאֵל אִם יִתְעַבֵּר

הַיִּסְתִּירְנוּ יָם אוֹ מִדְבָּר הֵן עֵינֵי יְיָ מִשְׁוֹטְטוֹת בְּכָל מַעְבָּר

וְכָל דְבָר. רֵא יִבְחַר מִן הַמֶּלֶךְ:

וּנְפֶשׁ תִּכְלָבֵד מִחֶדָה. וּדְבָדָה תִּקְבַּל תִּגְמוּלָהּ

וּמַעֲשֵׂיהָ שִׁקָּה שִׁלָּה. וּפְרֵי יָדָהּ מֵאֲכָדָה

אליו. מן החרדים אל דברו: בהקדישו. בהזעינו: פלס. הוא שצחוכו ל' הנואזים:
 חולב וכו' בין אודם העון ללבן: הגו. לשון הפרשה: סיגים. רשעים:
 תסחר. תסוצצ: לנחל. רמוז ג"כ ליום ז': צרק. מן האירו צרקו תצל רחמה:
 לוחה. צחרצה: יעיר. יתנובע: רחמה. ששברה את ישראל: כחמה. רשע עוכה:
 תכלכל. תסזל חולי מפעלה: שלה שלה. שגגה ועעחה:

ה שחרית ריום א של ראש השנה
 ואם שלומות ישלם פּעֵלָהּ. ואם נקמות יתן תגמולה
 הָרְאוּיּוֹת לָתֵת לָהּ. מִבֵּית הַמֶּלֶךְ:
 הוֹרֵשׁ לַבּוֹת וּמַחֲשִׁבֵיהֶם. דִּין דִּין אָמַת עַל חוֹבֵיהֶם
 הַגְדִּיף צֶדֶק בְּדִנְיָהֶם. דְּלִיָּהֶם אֲמִץ וְכוֹאֲבֵיהֶם
 הוֹגֵם בֵּין שְׂבִיָּהֶם. דִּין שְׂכָבֵר פָּרְעוּ חוֹבֵיהֶם
 וְאֲשֶׁר כַּח בָּהֶם. לַעֲמֹד בְּהִיבֵר הַמֶּלֶךְ:
 הַגּוֹת שְׂפָתַי יִשְׁפֹּר. הַמּוֹן חַטֵּאתַי יִכְפֹּר
 הָמָס יָפֹס וַיּוֹפֵר. הַיּוֹם וְאֵל יַעַל בְּמִסְפָּר
 הָרִיעִי יִיטֵב מִשׁוֹר פֶּר. הַיּוֹם בְּקָרְאֵי דְשׁוֹכְנֵי עָפָר
 בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר. הָרִיעוּ דָּפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
 תְּבִישׁ בְּעַגְנֵנו אֱלֹהֵי עוֹדָם. תִּקְשִׁיב הַיּוֹם שִׁיחַ עֲמָךְ
 וּפְלוֹלָם. תְּבִיאֵם לְגִבּוֹלָם מִקַּטְנָם וְעַד גְּדוּלָם. כִּי עֲזַרְתָּ
 אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מְעוֹלָם:
 מִגִּן סִימֵן א'ב עַד ל' אַתָּה כּוֹנֵנָת מִיִּשְׂרָאֵל. וְעַתְדָּת יוֹם פְּקוּדֹתָךְ.
 בְּטָרָם תִּרְקִיעַ שְׁחָקִים. וְתִכֵּן בְּהֶם אֲמוֹנֹתָךְ. גְּזַרְתָּ
 עַל בְּנֵי חֵלּוֹף. דְּהִבִּיאֵם בְּפִלְגָם צִדְקָתָךְ. שָׁבַט מִישׁוֹר
 שָׁבַט מִלְכוּתָךְ: דָּרָךְ חַיִּים הוֹרַעְתָּנִי. וְחַנּוּתָנִי שָׁכַל
 בּוֹבֵשׁ. הִזְהַרְתָּנִי לְיוֹם פְּקוּדָה. בְּפִקְדָךְ עַד לַח וְנָבֵשׁ.
 וְנִגְעִי שְׁגָגוֹתַי וְזָדוֹנֵי. מֵאֲזוּ הָיִיתָ חוֹבֵשׁ. יְיָ מִדָּךְ גְּאוֹת
 קָבֵשׁ: זֶה הַיּוֹם זַעֲמַת זָרִים. שְׁמֵם מַחִיתָ לְעוֹלָם. חֲלַקְתָּ

כביהם. ולא צין הרשעים שלא יחא דיכס קשה ע"ד מ"ט צילקוט צפ' צהשפטו
 ילא רשע ע"ט: יספר. יטצ: הוון. ריבוי, מן הוון סיריך: לשוכני. לצקש עלינו
 רחמים: ועלולס; וון ויסלל:

מישרים. ד' כחות וולאכיס חקד וחמת דק וסלוס: ועתדת. יוס זה לדון זו כל
 צאי עולס כאל"הר ח"כ לקבלת התורה כו"ט צע"ז ג': צטרס. דצק
 לכונכת: צהס. חקד וחמת ונליכי יוסר: חמוכתך. חמוכת י"ג מדותיך שאז נקרא
 רחוס וכדוונס: חלף. מחליפי התורה. כובש. את החוונר: לח ויבש. לדיק ורשע
 ועיין בחלק ל"ב צפ' העלמות היצעות: ואלו. קודם עין ד':

לצדיקים בְּרָכָה. חַיִּים עַד הָעוֹלָם. מִכֶּסֶת אֱלֹהִים לְחַיֵּי
 עוֹלָם. וְאַתָּה לְחַרְפּוֹת וּלְדַרְאוֹן עוֹלָם. וַיֵּשֶׁב יי מֶלֶךְ
 לְעוֹלָם: יִדְעֵתָ דְבֵינּוּגִים תְּשׁוּבָה. לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם.
 כִּי הָאֲרֻכָּתָם עַד עֲשׂוֹר אֲוֵלֵי יֵצְאוּ מִמּוֹקָשָׁם. לְהַתְּהַלֵּךְ
 בְּאוֹר הַחַיִּים. וְלַעֲבוֹר בְּסֶף עַד מֶלֶךְ שָׁשׁ. מִדָּבָר לְפָנֶיהֶם
 נִיהוּהָ בְּרֵאשִׁים:

ככתוב עלה הפורץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבור מלכם לפניהם
 ויי בראשם. ונאמר יי למבול ישב וישב יי מלך לעולם. ונאמר יי מלך גאות
 לכש לכש יי עז התאזר אף תכון תבל כל תמוט: ונאמר כי צדיק יי צדקות
 אהב ישר יחזו פנימו:

בזמון סימן יהודה ירצה צור אין בערב. שועת עמו ושיחו.
 נשיר ממתקי חבו. יקבר בשי גיחו. ויהי בשלם
 סבו. דהיות קעד נצחו. ויתן עז למלכו. וירם קרן
 משיחו: העתר יום תעפר. תבצלת השרון. כאני ברב
 ים תחפר. להוציאה לבצרון. והדרת עם הנותר. תשוב
 בראשון באחרון. שמותם ישא אהרן. וציין קדש על
 מצחו: ויזכר תרועה בהגיון בארצות צר צור פזרו.
 חיש יתן מציון את ישועתו ועזרו. והיום ימחול שגיון.
 וסליחתו תאזרו. וישיב את הוד נזרו. לו אחר התנקה:
 ויזו כל מאר בין המלך. והנו צועק ונאנת. הלעד אף
 יהי הולך. ונבר מקרי מונח. הרא חמאו בים ישקיד.
 ומקל עבריו יהי נח. בי אותו לא יזנח. לעולם ולא יניחו:

טכסת. פדרת ועיין צמו' הערוך ערך וכתטטט'ס: ולדראו. לשון מילוס: ידעת.

הודעת: צקר. ל' ונין. ון צקר חלדס וכו':

בשלם. ירושלים שמורכב ושלם ויראה סקראוה טס ׳ן כח ולזרהס: כלחו. חוקפו:

חבללת. שושנה הגדלה צרון וקוס דטן ושטן: כרלטון וכו'. שנות חלביס

וחלסו הקדונוס והסנאחרת כענוי כענוך: צהגיון. טצקל הצרכות וולכיות זכרונות

ושופרות: אף. סרון אף: ונוס. לשון ונוסס: עבריו. לדדו:

שחרית דיום א שר ראש השנה

ויתן הגה בְּחֶזֶק יָבֵא. וְבִידוֹ כּוֹס חֲמָרָיו. צוֹרֵר זָרַע אֲהוּבוֹ.
לְהַשְׁקוֹת עִם כָּל כְּמָרָיו. יָשִׁיב בָּנוּ לְמִסְבוֹ. וַיִּשְׁמֹר אֶת
מִשְׁמָרָיו. וַצַּר שׁוֹקֵט אֶל שְׁמָרָיו. יִסְכְּסֵךְ לְהַמִּיר רִיחוֹ; וַיִּתֵּן
וְנֹאמֵר כִּי צָדִיק יִי צְדָקוֹת אֲהַב יִשְׂרָאֵל יַחֲזוּ פְּנֵימוֹ:

כְּרוּג סִימֵן יְהוּדָה יַחֲזוּ פְּנֵימוֹ. הַיּוֹם קָהֵלְתֶּכֶם. וַיְרִיעַ לְסִקְלֵי.
דָּרָךְ לְקִרְאֹתֶכֶם. הוֹד יִשַׁע יְגַלֶּה. כְּמֵאֵז לַפְּנִיכֶם.
יִי צְבָאוֹת יְגַן עֲדִיכֶם:

מַחִיָּה סִימֵן אִי"ב מִט"ם עַד תִּי"ז מְגִדֵּל עֵז נָשֵׁם יִי לְהַנְצִיל מִמְּדוּרָה
עֲרוּכָה. נִשְׁמַת אִפּוֹ בְּגַחַל גְּפָרִית. מִסְכָּה עַל
שׁוֹנְאָיו נְסוּקָה. סֶפֶר זְכוֹרוֹת פּוֹתֵחַ. וְכוֹתֵב כָּל אֲשֶׁר
זָכָה. זָכָר צָדִיק לְבָרְכָה; עֲבָדָיו כָּלָם הַיּוֹם. בְּשִׁבְתוֹ
לְשֵׁפוֹט אֲמוֹנוֹת. פָּרַשׁ סִפְרוֹ וּפְרָשׁ. וּפְקַד גּוֹיִם וּלְשׁוֹנוֹת.
צָדִיק הַצָּדִיק וְהַרְשִׁיעַ רָשָׁע. כָּר אִישׁ בְּדָרְכָיו דְּהִמְנוֹת.
וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֶת סֶפֶר הַזְּכוֹרוֹת; קָבַע כֶּסֶף מִשְׁפָּט.
וְחוֹתֵם קַחִים גְּאֻמְנֵי. רִשְׁעֵי אֶרֶץ הַדִּיחַ. מֵהַיּוֹתֵם יוֹרְשֵׁי
עַדְנֵי. שׁוֹמֵר לְבִינֹגִים תְּשׁוּבָה. אוֹלֵי בַעֲשֶׂרֶת יָמֵי תַחֲנוּנֵי.
יִזְכְּרוּ וַיִּשׁוּבוּ אֶל יִי: תָּבֵא לְפָנָיו הַיּוֹם. שׁוֹעֵת צְבָאוֹתָיו.
תּוֹעֵי צִאֲנוּ יִשׁוּבֵב. לְטָרְבִּין גְּוָהוּ וּמְכַלְאוֹתָיו. תִּזְכְּרָנָה
רֵאשׁוֹנוֹת פְּלִאָיו. בְּאַחֲרוֹנוֹת נוֹרְאוֹתָיו. זָכָר עֲשֶׂה
לְנִסְלֵאוֹתָיו:

להשקות. לזכור הזכר וכו': כווריו. כווריו (הושע י'): יסכסך. יצלב:
פנימו. פניו ר"ל פני אל כונו עליונו ונשכיל (איוצ ב"צ): לסקל. להסיר
הנוקטרגים, ון סקלו ונחזן (ישעיה ס"ג) וי"ל שזהפוך לסקל סלקו:
ממדורה. של גיהנס ע"ש כי ערוך ונחשוכל חפחה (ישעיה ל'): וסכה וכו'.
שולטת על שוכאיו שולטנות: פרש. ון ידו פרש: לדיק הלדיק. כל"ל
זה לך החות פ"י לדיק יהגה חכונה: ישוצ. ישיב צנחה. ונכללותיו. לשון גדה,
ונוכללות לשון: צאחרונות. החותות שיעשה לעתיד צלו"ה כראשונות שחומר כיוני
לחתך ונארץ ונלרים וגו':

ככתוב זכר עשה לנפלאותיו חנוך ורחום יי : ונאמר אז נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי ולחושבי שמו : ונאמר למשפטך עמדי היום כי הכל עבדך : ונאמר מנדל עז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב : ונאמר יראי יי הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו יגורו ממנו כל זרע ישראל :

כרוג סימן יהודה ישראל להשית. חלקם בתיים. היום תכתבמו עם הכתובים לתיים. ואת דינם הוציא לאור באור החיים. זוכר יצוריו ברחמים לתיים :

משלש סי' לוי למשפט פוגן בסאו. והשקוף על שוכני עפר. להשפיל רום בסאות מקדים. ועצתם תופר. לצנוף רצונו צניף צדק. ומעמדם יושפר. עדה אלהים בתרועה. יי בקול שופר : ועבדיו ישאו עין. בפחדם לדין המוני. ויהמו לבותם. קרוב עוני. ויריעו בשופרות תרועה. לערבב שוטני. בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי : געה ויבא. הקין הסתום המיומן. יגיע יראה וירצה. הציר הנאמן. ישמע יפקד ויזכר. זכרון עם לא אלמן. ויי אלהים בשופר יתקע. והלך בסערות תימן :

ככתוב עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר : ונאמר בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי : ונאמר ויי אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן : ונאמר ואתה קדוש יושב תהלות ישראל :

פזמון סימן לוי חזק יום לריב פעמוד. ולדין עמים. לבי בי יחד. ועליו אימים. ברחמים שפטני חוקר גלומים. מקבותך מקבות בר עולמים :

יצוריו. ישראל שנאמר עם זו ירתי לי : צפחדם. של עבדיו מהוון העם שלח יתפטו צבוכה : הנויוון. קץ הימין. ע"ש הוסיפה לו ינינו : הליר. נחיש : לא חלוון. נאלהיו :

לְהַשִּׁיב אֵין לִי פֶה. כִּי גִסַּפְלָתִי. וְתָמִיד בְּשָׂרֵירוֹת לְבִי
הִלַּכְתִּי. וְלִכֵּן מִמַּעֲשֵׂי פִרִי אָבְלָתִי. וּבַעֲוֹנֵי כַמַּעַט
קָט אָבְדָתִי. קִזְזַת יַחַם לְבִי כְּנַחֲלֵי רִתְמִים; מַלְכוּתךָ
וּמִחְרוֹן אַפְּךָ. אָנָּה אָנִי בָּא. כִּי פִשְׁעֵי עֹמְדִים. נִגְדִי
כְּצָבָא. אִם יַחְדָּו לְמִשְׁפָּט נִקְרָבָה. בְּפָנַי יִקְוִמוּ
קְדָרָפִי רִבְבָה. וּמִכְמוֹרֵת יִפְרְשׂוּ לִי נַחְרָמִים; מַלְכוּתךָ
יִכְבְּשׂוּ רַחֲמֶיךָ. אֶת כַּעֲסֶךָ. וְהִפְרָא לִי כִיּוֹם. רֹזֵב נִסְיָךָ.
וַיִּזְדוּקָי. כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְאוֹמֵר בְּהִסְתָּרִי בְּצֶל מַחְסֵיךָ.
כִּי חֲבָדִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִימִים; מַלְכוּתךָ

חֲרָדִים מִדִּינְךָ. אֱלֹהֵי עֹזְכֶם. זְכוֹת אָבוֹת תִּזְכּוֹר. אֲשֶׁר
מֵעֹזְכֶם. קָרָבָה וּגְאָלָם. גְּאוּלַּת עוֹלָם. וַיִּדְעוּ הַרְשָׁעִים.
וְשִׁלְּוֵי עֹזְכֶם. כִּי אַתָּה מִפֶּר מַחְשְׁבוֹת יַעֲרוּמִים; מַלְכוּתךָ

פְּזוּמֹן סִימֵן יְהוּדָה לַחֲן לִזְמַן הַזֶּה לְבֵית יִשְׂרָאֵל. יְהִישׁ יִשׁוּעָתוֹ. צוֹר
פּוֹדֶה וּגּוֹאֵל. יַעִיר חֲמֵלָתוֹ. וְאֵל מִקְדָּשׁ אֲרִיאֵל. יִשִּׁיב שְׁכִינָתוֹ.
זָכַר חֶסְדּוֹ וְאַמוּנָתוֹ: יִגַּל קֶץ הַנִּעְלָם. וְגַם פְּדִיּוֹן יְרִימוֹ. וְעַם נִדְבָה
וּנְכָלָם. מֵאַשְׁפוֹת יִקִּימוֹ. זְמַן יִשַׁע נְשָׁלָם. וְצוֹר יִשְׁלִים נְאֻמוֹ. וַיִּזְכּוֹר
יְמֵי עוֹלָם. מִשָּׁה עִמוֹ. הֵבֵן יִקִּיר וּמִפּוֹר. וְלֹא יִשְׁמַע בְּכִיתוֹ. מַעַט
מִצָּעַר יַעֲבֹר. מִצִּיקוֹ וְשָׁב שְׁבִיתוֹ. וְלִמְשַׁנְּאוֹ יִהְפּוֹר. לְהַטִּיב
אַחֲרֵיתוֹ. לִירְאָיו יִזְכּוֹר. לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְעוֹד אִם תִּאֲחַרְנָה. עֵתִים
מְזוּמָנוֹת. יְבוֹאוּן וְתִיקְרָנָה. קְהִילוֹת הַבְּחוּנוֹת. וְעוֹלוֹת תְּכַשְׁרָנָה.

פרי. ע"ש כי פרי מעלליהם יאכלו: קט. ונעט (יחזקאל י"ו): רתמים. וזין
שבחלתו חנוה הרבה: ונוכחות וכו'. מיני ונלדות. חבלים. חלקים: תזכור.
לחרדים: ירינו, יריס אותו וכן יקינו: נדכה, צבלות ולכן יכול לומר זון ישע
נשלים וזר ישלים כאונו על הקץ שהקצ"ה ודלגו ורחיה לזה וזכור וכו' שלא עזרו
אלה רד"ו ח"כ כאונו ו"ש כ"י חכי מדבר צדקה רב להושיע בשלל כולל סניבור
לישראל ונזכר לנוה סניגורין (ילקוט תהי"ב) וז"ש וזכור וכו': הצן. הא התינוה
וצית רשא: יחבור. ל' תוהוין וזן תהכרו ל' (איוצ י"ע): עתים. ל' רצים אפטר
שכיון לז"ש גורי האר"י שכל קלי רז"ל אונת אלל שלא היה התעוררות ונלמטה:
הבחורות, צנסיונות: ועולות. ל' רשע וזן עולות תפעלון:

וַיִּמְחוּ עֲוֹנוֹתַי, וְלֹא תִזְכְּרֵנִי. הָרֵאשׁוֹנוֹת: דְּחַוִּים כִּי שָׁמַרְתָּם. חֲקוֹת
 דֶּר מַעֲוֵנֵי, מַעַשׂ קָטָן וְגַעְזוֹתָם. יְלִידֵי אֵיתָנִי, וְיוֹם זֶה בְּעֵיר בְּחֶרְתָּם
 תִּזְכְּרוּ לְחֵי אֲמוּנֵי, וְנִזְכְּרְתָם. לִפְנֵי יי: הַדּוֹר בְּחַמְלָתְךָ, הַעֲבֵר חַטָּא
 אוֹדָם, וְחַוִּי יִשְׁעֵתְךָ, הַנִּיחָם וְאֵל תִּנְיָדָם, וְחַיֵּשׁ קִבְצָם לְבֵיתְךָ, וְשֵׁם
 צַעִיר רוּדָם, זְכוֹר עֲדָתְךָ, קִנִּיתָ קָדָם:

פּוֹזְמוֹן סִימֵן יְהוּדָה יַעֲלוּ לְאֶלְפָה וְלִרְבֵּבָה, בְּכַנֵּי צֶאֱן כָּל בְּנֵי אֶרֶץ.
 וְתַחַת הַשֶּׁבֶט יוֹבָא, מֵאִין יוֹצֵאת וְאִין פֶּרֶץ, דִּין שׁוֹבֵבָה וְדִין
 שָׁבָה, בְּעַמְק חֲרוֹץ יַחְרֵץ, לִפְנֵי יי כִּי בָא, כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאֶרֶץ:
 הַיּוֹם פְּקוּדוֹת נִקְרְאוֹת, וְתַבֵּל לְדִין נִצָּבָת, וְבוֹ הַחַל הַצּוּר לְהִרְאוֹת
 גְּבוּרַת יָמִין מִחֻצְבָת, וְבוֹ בּוֹזֵן כֶּסֶם נוֹרְאוֹת, הַמַּגְבִּיהוּ לְשֶׁבֶת,
 הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת, בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ: וּמוֹסְדֵי עוֹלָם נוֹסְדוּ, וְעַמּוּדֵי
 חַוּג עַמּוּדוּ, וְשִׁלְשׁ עֶקְרוֹת נִפְקְדוּ, אֲמוּנֵי יִשְׁרוּן יְלָדוּ, וְאֲשֶׁר בְּפִתְרוֹם
 הַנְּעֵבְדוּ, בּוֹ מַעֲנִים נִסְעָדוּ, וְאֶלֶּה בּוֹ יִפְקְדוּ, לְהַעֲלוֹת מִן הָאֶרֶץ:
 דְּרוֹשָׁה כִּיּוֹם הַמְּלִיכֵי, מִלְּבָד וְיִמְלֹךְ עֲלֵיךָ, וְתַקְעֵי וְהִרְעֵי עַד כִּי
 יַעֲלֶה, זְכָר קַהֲלֵךְ, וְלִגְאוֹל מִשְׁאוֹל חַיִּיכֵי, וְיֵאָר פְּנֵי אֱלֹהֵיךָ, יַחַדֵּשׁ
 בְּנִשְׁרָ נְעוּרֵיכֵי, וּבְמִלְקוֹשׁ יוֹרָה אֶרֶץ: הַעֲלֶה נָא יוֹנֵת רַחוּקִים, קוֹל
 מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים, הַקּוֹרְאָה מִמַּעַמְקִים, הַגְּבִירֵי שִׁיר עַד שְׁחָקִים, אוּלֵי
 יִקְרַב יוֹם לְהִקִּים, דְּבָרוֹ לְשׁוֹשְׁנַת עַמְקִים, וְעַמְדָּה בְּלָם צַדִּיקִים,
 לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ:

פּוֹזְמוֹן הַמְּלֹךְ יי, רוּם וְתַחַת קוֹנֶה, הַגְּדִילוֹ אֲמוּנֵי.
 בְּנוֹעַם שִׁיר וּמַעֲנָה, בְּחַצוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר

כִּי, חֹס: אֵיתָנִי, הַאֲצוֹת: לְחֵי, כַּעַת חֵיה שְׁתַּהִיו חַיִּים: הַכִּיחֹס, ל' וּנְכוּחָה:
 רוּדָם, וּנְשֵׁל:

הַשֶּׁבֶט, דּוּבּוּחַ לְמוֹעֵשֶׁר: יוֹלָחַת וְכוּ', אֵין יוֹלָח וְכוּלְטוּ אוֹ לַעֲשׂוֹת פְּרָחָה טוֹוִילְחֵתוּ:
 שׁוֹצְצָה, וְנוֹרַחַת: צַעֲנוּק וְכוּ', ת"י צִיּוֹחַל ד' צַעֲנוּשֶׁר פְּלוּג דִּיכָא: הַחַל:
 לְהִרְאוֹת לְאֵלֵי הַר כַּח הַחַצוֹצְרָה שְׁנַצְרַחַת קוֹדָם הַעוֹלָם כְּדֹאֵי צַנְדָּרִים ל"ט טַקְבֵּלוּ
 צִיּוּנֵי הַנוֹחַלְצַת הַעוֹלָם דְּכ' וַיּוֹנִינוּ טַפְחָה שְׁמוּיִם: כַּס, שִׁיטַצ עֲלֵיו צַעֲצַח: עַקְרוֹת,
 שָׂרָה רַחֵל וְחַלָּה: יְלָדוּ, יַחַק יוֹסֵף שְׁנוּחָל: צַפְתְּרוּס, א' וּנְצִי וּנְלָרִים: כַּסְעָדוּ,
 טַצ"ה צַטְלָה עַצוּדָה וְחַצוֹתֵינוּ לְכ"ע (ר"ה י"ח): וְחַלָּה, צַכִּי גְבוּלוֹת ג"כ צוֹעֲתִידִין
 לִיבָחַל אֲלִיבָח דר"ח: וּבּוּמִלְקוֹס, מַטְר וְחַאוֹמֵר תְּרוּס חֲרָץ: יוֹנֵת, כ"י יוֹנֵת חַלּוּחַ
 בֵּין אֲוֹנוֹת רַחוּקִים: דְּצָרוּ: הֵינּוּ וְעַמְדָּה וְכוּ':

הָרִיעוּ לִפְנֵי: הַמֶּלֶךְ יי פֹּתַח סְפָרִים. לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים
 וּבִינוּגִים וְנָרִים. וְעַם יִשְׂרָאֵל וּבָרִים. עִם זֶה יִמְנָה: הַמֶּלֶךְ
 יי שׁוּעָה הַקְּשִׁיבָה. וּכְדוּרוֹת קָדָם. בֵּיתְךָ הוֹשִׁיבָה.
 וְהִיכַר קְדָשְׁךָ מִתְהַרָה יִבְנֶה: הַמֶּלֶךְ יי רְצָה עִם לֹא אֶלְמִן.
 וְהַקָּם גָּא קָדָם. דְּבָרְךָ הַנְּאֻמִּין. הַדְּרִשׁ לָהֶם. וְנִגְדָה קִין
 גְּטָמִין. וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה: הַמֶּלֶךְ יי יוֹשֵׁב
 בַּמְרוֹם. הַבִּיטָה וְרָאָה עִם גִּשְׁאֵר עָרוֹם. וּבִיד גְּזוּי נָבֵל
 אֲשֶׁר יַעֲרִים עָרוֹם. וּבְזוּז וּמִשְׁסָה תַחַת יַד מְעַנָּה: הַמֶּלֶךְ
 יי חֵישׁ גָּא מִלְחָדוֹל. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא. יִתְקַע בְּשׁוֹפָר
 גָּדוֹל. לְקַבֵּץ עַמְּךָ. מִכָּד עִיר וּמִגְדוֹל. וְעוֹד תַּעֲבֹרְנָה.
 הַצֵּאן עַל יְדֵי מוֹנָה:

עֲקִידָה קַטְנָה סִימֵן אֲנִי מִשָּׁה בְּרַבִּי מִימֵן חוּק עֵת שְׁעָרֵי רְצוֹן
 לְהַפְתֵּחַ. יוֹם אֲהִיָּה כַּפִּי לְאֵל שׁוֹטֵחַ. אֲנָא
 זְכוֹר גָּא לִי בַּיּוֹם הַזֶּה. עוֹקֵד וְהַנְּעַקֵּד וְהַמְזַבֵּחַ: אֲנִי
 מְזַבֵּר הַיּוֹם. חֲסִדֵי אֲבוֹתַי. לְאֵל נוֹרָא וְאִיּוֹם. בֵּן מַחְשְׁבוֹתַי.
 לְמִצָּא בָם פְּדִיּוֹם. מִמְּשׁוֹבוֹתַי. וְאֵת פְּנֵי אֲשַׁחַר בְּתִשְׁבוֹתַי.
 יוֹם יִפְקוֹד חֲטָאֵי עִם חוֹבוֹתַי. כִּי קָבַד שְׂבִים יְד פֹתַח:
 עוֹקֵד מִשָּׁה מִמֵּי זְדוּגִים אֲשֶׁר בָּם צָדָה. וְרַחֵן בְּמִי צְדָקָה
 דָּם חֲטָא מְגוֹדָל. וְכֵם בְּשִׁמְלַת חֲסִדְךָ הוֹדָה שׁוֹדָל. מִתּוֹם
 וּמִיּוֹשֶׁר עֵת יְהִי נִפְלָל. וְאִם מְצִיר אֲשָׁמִיו דְּבָא וְאוּמָלָל.
 צָרִי חֲסִדְךָ קְצִירוֹ תְּהִי שׁוֹלֵחַ: עוֹקֵד בְּרַבִּי חֲסִדְךָ הֵן
 נִסְמְכַתִּי. וּמִרַחֵם עָלֶיךָ הַשְׂדֵּכַתִּי. וְתַמִּיד בְּשִׁרְיוֹת לְבִי
 הַדְּבַתִּי. לְפָנֶיךָ גִּפְשִׁי הֵן שְׂפִכַתִּי. בְּתוֹךְ בּוֹר גְּלוֹתַי. בְּךָ

תִּמְכַתִּי. כִּי אֲשֵׁרִי אָדָם בְּךָ בּוֹטַח: עוֹקֵד מִיָּמֵן חֶסֶד יָמֵן.
 לָרַעַב חֶסֶדֶךָ. בְּלִתְךָ צוּרֵי נְאֻיָּן. עוֹד מְלַבְּדֶךָ. גֵּא קָרַב
 מִצְדָּק. מָרָא פְחָדֶךָ. הַמֵּצֵא רַחֲמִים. וְלִי אֲנִי עֲבָדֶךָ.
 וַיַּעַרְב לְךָ שֵׁיחַ אֲשֶׁפוּךָ נִגְדֶךָ. בָּבוֹאִי בְּצֹל רְצוֹנֶךָ
 קְהַסְתָּפַח: עוֹקֵד חֹזֵק וְהִכְנֵן לֵב. לְעֲבָדֶךָ רְצוֹנוֹ. וְחֵן מוֹדָה
 וְעוֹזֵב חֲטָאוֹ וְאוֹנוֹ. וְקַח לְךָ שִׁיר יִקְרִיב מְקוֹם קָרְבָנוֹ.
 הַקְרִיב בְּהִיזֹת מִקְדָּשׁ עַל מְכוֹנוֹ. וְתַעֲרָה לְךָ קְרָצוֹן.
 תּוֹרַת לְשׁוֹנוֹ. בְּקָרְבָן. עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ: עוֹקֵד

וּבִכְן וְלֶךְ תַּעֲלֶה קְרוֹשָׁה כִּי אֵתָה אֱלֹהֵינוּ :

סימן יהודה הלוי בר שמואל הלוי חזק בא מאדים יראי יי הללוהו: כל
 זרע יעקב בברוהו: היום בהזברכם. יום פקודת יוצרכם.
 גדור ונורא הוא: ובהכינו כפא פלאיו. והקדיש למשפט
 קרואיו. לשלם לאיש כמעשהו: דינו בשלש בתות.
 פעולותם עד ספר חרותות. ושומר תורה אשרהו:
 המונים המונים. ליום דין נכונים. באחד רויץ. בעמק
 החרויץ. עמק המלך הוא: הצדיקים לחיים. ובינונים
 תרויים. ורשעים קחרפת המוני. כי כחשו ביי. ויאמרו
 לא הוא: להצדיק צדיק בצדקתו. וקברשיע רשע
 ברשעתו. וקבארף לבינוני. כי לא בזה ולא שקיץ ענות

וינון. וינון חסד בכל עם ון וינון הנלך (דניאל ח') ונכחן סבאו סתו' רליו
 לכחוצ שם וינוון בגט חסר ור"ו: וינון. בשקל יסר צדק וכו"ם וניקוד צדקוס אונטרס
 פי' זנון חסדך לרעב: הולל. דבק ללא: להסתפח. ון בהסתפח בהלת ה' (שמואל
 ח' כ"ו): ולונו. חנוס ון נחשבות אונך (ירמיה ד'):

בהזכרכם בהזכרכם ועיין רד"ק יסזקאל כ"ח בהזכרכם קמח: וסקדיש. והזנוין:
 חרותות. חקוקות: צענוק. בצקעת הדין כמ"ו: לא הוא. לית דין ודיין
 ח"ו: ענות. לשון לעקה:

שחרית דיום א של ראש השנה
 עני. אולי משנה הוא : ואולי יתן אל לבו. לבער טמוני
 חבו. כי יראה במות רשע. ושב מעזון ופשע. פן ימות
 גם הוא : יחיד נקרא רב חסד. מטה כלפי חסד. ורוצה
 ודוי אמוני. למען שמך יי. וסלחת לעוני כי רב הוא :
 בותר בתשובה. וער פשע עובר פשעים. שלש עם נקר
 אכל אם החטא נבר. הראשון אליו יחבר. ונוסף גם הוא :
 ראשון ראשון מעביר. לחוטא אם המודות הגביר.
 ויחשב לו חטאו. כאלו לא עשאו. כי במה נחשב הוא :
 שעזנותיהם פזיותיהם שקולים. יורדים ומצפצפים
 ועודים. כי יי ופקדם. מכתן שאלו יעודים. כי חנון
 ורחום הוא : מוכן כסאו למשפט. בעמק החרוץ הוא
 עמק יהושפט. להראות צדקותיו. באשר לא הבינו
 פעולותיו. כי לא ידעו מה הוא : ומי מבדל את יום
 בואו. כי ממזרח שמש ועד מבאו. יקרא חיליו. להשתחות
 קדום נגדיו. קדוש הוא : אם ישמן אדם בצור. לא
 יתעלם מפגי הצור. כי צדק מהדקיו. ומשפט בד דרכיו.
 צדיק וישר הוא : קבוצת חוקר. וצפונות סוקר. ומואס
 בשקר. וטופרו מעקר. וקנהמת ים וגליו יגהום עקיו.
 ביום ההוא. ונשגב יי קברו ביום ההוא :

ההוא יקרא עמק החרוץ. כי שם יחרץ עמק הדין. ועד
 צדק ישוב משפט : ליום אשר הוא עושה. אין

חנו, חדרו ח"כ חיצוני צעצרות (רד"ק) : גבר, יותר חג' כו"ט ציונא : צוה,
 למה ולא כלום : יעודים, ירונוס : וכלכל, סובל : צור, צוערם חלוצה צור :
 סוקר, וזינו, טופרו ח"י סקרת יה וצ"ר פי"ט לא צראה מן העין שלא תהא
 סקרית וכו' ע"ט : וטופלו, ל' דצוק :

מָנוּס וְאִין מְכָסָה. בְּשַׁבְּתוֹ לְכַסּא מִתְנַשֵּׂא. וְאֵשׁ עֲלוֹקָה.
 בְּאִפּוֹ גִשְׁקָה. כִּי בְּאֵשׁ יִי גִשְׁפֵּט : וַיִּקְרָא שְׁחָקִים. וַיִּרְגַּז
 אֲרָקִים. וְעַדּוֹ יְבוֹאוּן עַדּוֹ. לְהַגִּיד עַל עֲשִׂיר וּמִסְכָּן.
 עַד בֶּן. רֵא יִקּוּמוּ רְשָׁעִים בְּמִשְׁפֵּט : יַחַד בְּעֲשִׂיר בְּאֲבִיוֹן.
 בְּשִׁפְלֵי בְּעַדּוֹן. בְּמִקְדָּ בְּחֶלֶף. בְּאֲזָרַח בְּהֶלֶף. בְּאֲדוֹן
 בְּעֶבֶד. בְּנִמְצָא בְּאוֹבֵד. שָׁם שָׁם לֹא חָק וּמִשְׁפֵּט :
 חַיִּים בְּנִגְדַּ מְנוֹת. וְאוֹר בְּנִגְדַּ צְלָמוֹת. שְׁנוּה וְצוּה דְדְבוּק
 בְּטוֹב. וְלִרְחוּק מְקַטוֹב. יִדְרֵךְ עֲגוּיִם בְּמִשְׁפֵּט : זָכְרוּ
 זֶה הַיּוֹם. נוֹרָא וְאִיוֹם. לָכֵם דְּפִדּוֹן הַיּוֹבֵן. דְּשׁוֹבְבֵיכֶם
 עָלֵי בֵן. וּבִיּוֹם גִּקְרָא עוֹלָם וְנִבְרָא. וְנִפְקְדָה שְׁרָה.
 וַתְּהִי עֲקָרָה. מְדַאֲתִי מִשְׁפֵּט : קְרוֹאִים דְּדִין יִפְחָדוּ מִיּוֹם
 דִּין. וְהִירָא דְּבָרוּ. גִּזְהַר בְּמוֹסְרוֹ. וַיִּסְרוּ לְמִשְׁפֵּט. וַיִּגְבַּהּ
 יִי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפֵּט :

בְּמִשְׁפֵּט עֲמָךְ אֵל תִּרְשִׁיעַ. וְהַיּוֹם בְּתַקּוּעַ שׁוֹפָר וְהַרְיַע.
 תִּחְשַׁב לֹא דְצַדִּיקָה : אֵילֵי שְׁפִתוֹתֶם תִּקְבַּל. בְּמִשׁוֹף
 בְּקֶרֶן הַיַּיִבֵּל. לַעֲשׂוֹת צַדִּיקָה : מְלוֹךְ עֲלֵיהֶם יוֹם
 יִמְדִּיכוּךָ. וְזָכְרָם יוֹם יִפְקְדוּךָ. וּפְדָה צִיּוֹן בְּמִשְׁפֵּט וְשִׁבְיָהּ
 בְּצַדִּיקָה : אֵאת זְכוּרְתֶם תִּחְשַׁב עֲקָרָה. דְּהִבִּין אוֹתָהּ
 וְדַסְעָדָה. בְּמִשְׁפֵּט וּבְצַדִּיקָה : דְּמַעַתֶּם תִּקְבַּל בְּנִסְבֵיהֶם.
 וְהַרִים יִשְׂאוּ יִשְׂרָאֵל לָהֶם. וּגְבַעוֹת בְּצַדִּיקָה : וְשִׁטְנֵי תַעֲרַבֵב

מכסה. וון נכסה לחסל : ונתנשא. צדין : עלוקה. גיהנס : נשקה, דולקת : שחקים
 וארקיס. הנפש והגוף : ועדיו. ואליו : כחלק. כסדיוט : כחלק. עוזר
 אורס : שוה. וון שויתו ה' : לדבוק. טחאור וצו מדצק : ונקטוב. מדצר נוואס :
 לשווצבס. להשיבס, וון ווסוצצח (יחזקאל ל"ח) וכח"י : כן. ווסצ :
 אילי. וכו'. ע"ד פריס שפתינו ח"כ כחות : היוצל. האיל טכן צערכיא קורין
 לדיכרא יוצלא (ר"ה כ"ו) וכח"י : והריס. יטצי הריס כח"י :

שחרית ליום א של ראש השנה

י
 ופי עולה תבלום. והיה מעשה הצדקה שלום. ועבודת
 הצדקה: מדך משקיט ואין מרשיע. זובר נשכחות רב
 קהושיע. מדבר בצדקה. והאל הקדוש נקדש בצדקה:
 בצדקה יחדוהו יצוריו. ובמשפט יהדרוהו הדוריו:
 בצדקה יועדוהו ותיקיו. ובמשפט ידגלוהו
 דבקייו: בצדקה יהדלוהו ברוביו. ובמשפט יעריצו לאל
 גערץ בסוד קדושים רבה ונורא על בר סביביו:

וכשמחזירין ס'ת להיכל אומרים זה:

י מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד:

יהוה מלך	אדירי ישרון יברכו בקול
יהוה מלך	גבורי צהר (צהל) ידברו בקול
יהוה ימלך	המוגי חפץ יועדו בקול
יהוה מלך	זהרי קדש יחפנו בקול:
יהוה מלך	טהורים ברוכים יחדו בקול
יהוה ימלך	כתות נוצצים ילבבו בקול
יהוה מלך	מחנות ישראל ינצחו בקול
יהוה מלך	שרפים הזמים יעצמו בקול
יהוה מלך	פרחים ויעודים יצפצפו בקול
יהוה ימלך	קדושים דולקים ירגנו בקול
יהוה מלך	שגאנים העומדים ישמיעו בקול
יהוה ימלך	תוקפי מלכותך למטה ימליכו בקול

תבלום. תחמוס: צקוד. צקהל, וון צקוד ישרים: סביציו. נוראו עליהם יותר וון
 הרחוקים שקלים:

צהר. כ"ל ש"ל כהל ל' אורה ושמה, וון צבאון ס' להלו: יועדו. יתמידו:
 יסקנו, וון חסין ים: ילצנו. יסירו צלצ טלם: ינצחו. יחזקו: סונוים.
 כהנויות יוים: פרטים וכו'. פורחיה כהתנודה: דולקים, רודפים לסורר:

פתיחה ליום שני

ותפלים כמו שתנוול ולאחר תפלת העמידה לזמרים קימן ילחק וזעתי חזק
 יה מושיעי פודי ורועי יוצר גייתי, יכפר פשעי מבין לרעי חוקר עלומתי, ישד
 שבילי כונן רגלי נגד קהלתי, קבל עתירתי שומר יחידתי, כריח קמורת,
 תכון תפלתי: כריח צמאה נפשי מרים ראשי אל מי חסדיך אל נא תנשה
 עליון קדושי אהבת ידידיך, ובמכאובי שחרי וערבי זכרה לעבדך, אלהים
 לבדך, הקשב תחנתי: כריח חסד וחמלה המצא קחלה דוסקה שעריך, פנה
 מסלה אל רם ונעלה לכוא חריך, צור עולמים קבל ברחמים שועת גברך,
 קבץ פזריך, אל עיר מנוחתי: כריח קצר מענה אבי וקוני להנות פלאיך,
 עוברים לפניך יה כבני צאן ברואיך, מהם לחיים מהם זרויים יורדים פלאיך,
 חזן עם צבאיך אלהי תהלתי: כריח מלכי שעני בדרכך נחני רגנות להביע,
 יתעודדני כמענה לשוני עוזך להשמיע, עומה אורה משגב בצרה הכמ והופיע,
 חוסים מושיע אתה אל אילותי: כריח חזק רצני הפק רצוני לעמוד במצבי,
 השקט שאוני חושה ענני רפא למכאובי, אלי אלי תמוך גורלי אמץ את לבבי,
 מאתך ניבי, עזי וזמרת: כריח

ועל דלתי רחמים, ליום חקי ודיני, אלהי צדקי בקראי ענני: ועל
 דלתי רחמים ליום דיני וחקי, בקראי ענני אלהי צדקי:
 בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי:
 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי: הקשיבה לקול שועי מלכי
 ואלהי בי אליך אתפלל: יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך
 ואצפה: תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רפתי האזינה
 תפילתי בגא שפתי מרמה: מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה
 מישרים:

בקשה יי גנדך כל תאנותי, ואם לא אעלנה על
 שפתי: רצונך אשאלה רגע ואגנע, ומי יתן
 ותבא שאלתי: ואפקיד את שאר רוחי בידך, וישגתי
 וערבה די שגתי: ברחקי ממך מותי בחיי, ואם אדבק
 בך מי במותי: אבל לא אדעה בפה אקדם, ומה
 תהיה עבודתי ודת: דרביך יי כפדני, ושוב ממאסר

ואגוע, ולנוח זכאי: טלח רוחי, יולאי חללי ג"כ לעשות רלוך: צחיי, קרוי
 נח וחם חדק להפך: חקדם, ת"י חפלה: ועזי, דבק לעזותי:

שחרית ליום ב שר ראש השנה יא

סְכָלוֹת שְׁבוּתִי: וְהוֹרַנִי בְּעוֹד יֵשׁ בִּי יְכוּלֹת לְהִתְעַנּוֹת
וְאֵל תִּבְזֶה עֲנוּתִי: בְּטָרִם יוֹם אֲהִי עָלִי לְמִשְׁאָה. וְיוֹם
יִכְבַּד קִצְתִּי עַל קִצְתִּי: וְאֶכְנַע בְּעַל כְּרָחִי וַיֵּאכַל.
עֲצָמֵי עֵשׂ וְנִגְדָאוּ מִשְׁאֵתִי: וְאֶסַּע אֶל מְקוֹם נָסְעוּ אֲבוֹתַי.
וּבְמִקּוֹם תַּחֲנוּתָם תַּחֲנוּתִי: כְּגַר תּוֹשֵׁב אֲנִי עַל גֹּב
אֲדָמָה. וְאוּלָם בִּי בְּבִטְגָה גִחַקְתִּי: נְעוּרֵי עַד הַרוּם
עָשׂוּ לְנַפְשָׁם. וּמְתֵי גַם אֲנִי אֶעֱשֶׂה דְבֵיתִי: וְהַעוֹלָם
אֲשֶׁר נָתַן בְּלִבִּי. מִגִּעְגֵי לְבַקֵּשׁ אַחֲרֵיתִי: וְאֵיכָה אֶעֱבֹד
וְיִצְרִי בְּעוֹדִי. אֲסִיר יִצְרִי וְעָבַד תְּאֻנּוֹתִי: וְאֵיכָה מֵעַלָּה
דָּמָה אֲבַקֵּשׁ. וּמִחָר תִּתְהַיֶּה רַמָּה אֲחוֹתִי: וְאֵיךְ יִטֵּב
בְּיוֹם טוֹבָה לְבָבִי. וְלֹא אֲדַע הֵיטֵב מִחֲרָתִי: וְתִימִים
וְהַלִּילוֹת עֲרָבִים. לְכַלּוֹת אֶת שְׂאֵרֵי עַד כְּלוֹתִי: וְגִרְוֹחַ
יִזְרוּן מִחֲצִיתִי. וְלִעֲפָר יִשְׁיבּוּן מִחֲצִיתִי: וּמָה אֹמַר
וְיִצְרִי יִרְדֶּה בְּגִי. כְּאוֹיֵב מִנְּעוּרֵי עַד כְּלוֹתִי: וּמָה לִּי
מִזְמַן אִם לֹא רְצוֹנָה. וְאִם אֵינֶה מְנַתִּי מָה מְנַתִּי: אֲנִי
מִמַּעֲשִׂים שׁוֹקֵל וְעָרוֹם. וְצִדְקָתְךָ דְּבַדָּה הִיא כְּסוּתִי:
וְעוֹד מָה אֲאַרְוֶה לְשׁוֹן וְאֲשָׂאֵל. יי נְגִדְךָ כָּל תְּאֻנּוֹתִי:
רְשׁוֹת סִימֵן שְׁלֵמָה שׁוֹאֵף כְּמוֹ עָבַד יִשְׂאֵף דָּגַד רַבּוֹ.
חֲסִדְךָ פָּרוֹשׁ עָלָיו וְקָרַע שְׁטַר חוֹבוֹ: לוּלֵי
אֲמִירְתְּךָ שׁוּבוּ וְאֲשׁוּבָה. הֲיֵה כְּרַב חוֹבֵל גְּכַנַּע בְּמַצְבוֹ:

עבדותי. לעבדתי, מן עבדות עבדי: לוֹשֵׁא. כַּד צִמֵּן הַזִּקְנָה: תַּחֲנוּתִי. לְשׁוֹן חֲכִימָה (וּלְכִי
ז'): לְבֵיתִי. לְבֵיתִי: כֶּתֶן. תַּעֲבוּבוֹ: חֲסִיר, קָסִיר צִיד יִלְרִי: עַרְצִים. עַרְצִים:
טַחְרִי. דְּוִי, מִן צַרְדִּי וְחֲרָד (וּשְׁלִי ה'): יִזְרוּן. יַעֲזֹר חֲלוֹי לְרוּם וְחֲלוֹי לְאִצְבוֹד
ר"ל סְיוּנוֹת צַחֲלֵי יַמִּי: שׁוֹלֵל. וּשׁוֹלֵל:

שִׁמְרָה. מִן וּשְׁטֵרוֹ צַחֲרָךְ: לוּלֵי. כ"ל ש"ל צַחֲלָךְ שְׁפִי חֵם לֹא וְצִוּוֹד פִּי חֲלוֹ וְעֵינַי
חֹס' וּנְגִילָה כ"ח: כְּרַב חוֹבֵל, כְּחֹרֶן הַסְּפִינָה:

משעול תשובתך תפתח לעבד קם. טרם להתפלל
 לך יערוך גיבו: הו לי בעת רואי שיבה זרוקה בני.
 רבי בים חטאו ישחה במי עצבו: נשמת מוחליך.
 תעיד עלי לבו. לא יעשה עול מאחרי שובו:

מחרך סי' יהודה מי יתגני עבד אלוה עושני. וירחיקני
 כל דור והוא יקריבני: יוצרי ורועי נפשי וגוי
 קניתי. בנת לרעי ומחשבותי ראיתי. ארחי ורבעי וכל
 דרכי זריתי. אם תעזרני מי הוא אשר יכשילני. או
 תעצרני מי בלתיך יתירני: המו קרבי להיות קרובים
 אליך. אולם עצבי ירחקום מעליך. ישו גתיבי מעל
 מעגליך. יה קמרני באמתך הודריבני. וקאט גחני
 בדין ואל תרשיעני: נאני בעדנה לעשות רצונך
 מתרפה. אף בי בזקנה מה זה איחל ואצפה. אל גא
 רסא גא בי עמך המרפא. יום תתשני זקנה וכחי
 יגשני. אל תששני אלי ואל תעזבני: דבא ואומדל
 אשב ותרד לרגעי. ערום ושולל אלה בעבדי תענועי.
 נאני מחולר מרוב חטאי ופשעי. ביגך וביגי עון
 אשר יבדילני. ויחשבני לראות מאורך בעיני: הטה
 לבבי לעבוד עבודת מלכותך. ומחשבי טהר לדעת
 אלהותך. ובעת פאבי אל גא תאחר רפאותך. אלי
 עגני אל תחשה ותענגני: מהר עגני ואמור לעבדך
 הגני:

הס. ל' יללה: ישחה. ישוט, מן השוחה לטחות (ישעיה כ"ה): עלצו. לעצון
 וירחיקני. ירחק ומיני: בנת. הבנת לרצוני: ארחי. דרכי ורבעי: זרית. סבבת
 מן זר וזהו וזכרה ל"ח פי' מן זורה וזכרה והולד כולל והצדור שבטפה: תעלרכי.
 תעכבני: ירחקום. לקרבי:

יב שחרית ליום ב של ראש השנה

אין לך דמיון. ואין לך ערך. יחיד אשר לך. תכרע כל ברך. איה מקומך
ואין לך דרך. מולד שבעה על שבעה שנים עשר. נשמת כל חי ורוח כל
בשר :

נשמת סימן יצחק

נשמת יראיך עורכי הגיון רנניך. תיחדך יום יעדתו
לנבט היגך ישפטו גוים על פניך :

נשמת צופי רחמיך שארית צבאיך. תצלצלך צור
צוית צלצלי תרועה זכרון יראיך. צדק ומשפט
מבון בסאך :

נשמת חוכי שמך וצאן עדתך. תחלה ממך חלצם
היום מדין גערתך. חקיתי פניך בכל לב חנני
באמרתך :

נשמת קדושיך וקניך צור ישועתי. תקדישך קדוש
המטהרני מעוני ורשעתי. קוה קויתי יי ויט אלי
וישמע שועתי :

נשמת אסיריך הפזורים בכל מחוז ופלך. תאמץך
אחד השופט עשירי עם דל נהדך. ארומך
אדני המלך :

נשמת ויעודים היום בארצות שבים. תגעך נעד
הומיה בי אין לאומרה דים. אומרים וארו פינו
מלא שירה בים :

שבעה. כוכבי לכת שז"ס חככ"ל על י"ב מזלות טש"ח סא"ב זע"ק בד"ד :
יעדתו. הזמנתו לדין מזמן אד"הר : גויס. שאר אומות ואפשר שכיוון לז"ס המד'
ויסי ערב וכו' מכאן לז' י"ט של ר"ה ע"ב בקרבן אהרן לזר חסידא
כווהרר"א מועטי זל"ל ופי' שישראל ידוכים תחלה ונקני דליפוש חרון אף וציוס
כשעסק צמלות ווא"ה ידוכים לכסוף וצלילה ודוק : תרועה. הנשמעת כצלתיס :
תחלה. וכן יוחל משה : אסיריך. קשורי חקותך; והלך. עובר אורס ; ויעודים,
מתועבים ; ועד. שאומרה דומיה יפה שחיקה ; לשומרה. לתכלס :

שחרית ליום ב' שר ראש השנה

קריש סימן יצחק יסוד הפסוד וסוד היסוד. ויש פל יש אשר חולל.
 הוא אל חי לעולם חי. לא כחי אנוש אומלל. וחקמתו
 ועצמתו. לא מצד ולא בגלל. הוא תחלה לכל תחלה. והוא עילה
 לכל מעלל. הוא דעתו ומנתו ידע כל פרט וכלל. שמו עצמו
 ועצמו שמו. הוא גדול ומהלל. יתנשא ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל:
 צרוף מסיג אשר תשיג. מפקוד אל הנעלה. ירא ותיבט ואל תעבט.
 נתיב סודו הנפלא. במה למטה חשוף מבטא. ואז תדרוש מה
 למעלה. ומה לפני הפוך פנים. ומה לאחור חדל וכלא. והבונן
 דהתבונן במעשה צור לך נגלה. הכי מחקר בסוד יקר. לחכמי אל
 יהי נפלא. וכל שואל לזאת יואל. ואביר לב ישתולל: יתנשא חזה
 פלאים נוראים. ושאר גדולות וקצורות. בים גלים וגלגלים. פוכים
 ומזרות. ובנהרים בקרים. ומעמקים ומדברות. ובגזיות כל בריות.
 והשתנות חצורות. לך מהלך בם אין לך. עסק בנסתרות. ומדות
 אל היה שואל. ודע להבין ולהורות. כי להללו יאות לו. מדות
 דומות לשלל: יתנשא קדוש עולם אשר נעלה. ונראה בעין מפעליו
 רב פעלים באין גלים. לבד אמריו הם בליו. בשיר מחדש. שמו
 מקדש. בפיו המוני בני אליו. והם סביביו בסוד פרוכיו. לא ידעו
 קרוב אליו. ומרכבות לרכבות. אשר לארבעת דגליו. והוד עליהם
 ומראיהם. פאש פלדות וגחליו. והם רצים והם נוצצים. פעין נחשת
 קלל: יתנשא שפת נגינות פי רננות. יעידון יום יום אל אל. וזה
 מזה וזה אל זה. איה מקומו שואל. להעריצו שוב ורצוא. ירוצון
 אל לעמת אל. וכן בשמו בהדומו. קהל עמו ישראל. וקץ פדיום

ויש כל וכו'. ומלאות כל מלאות סכרס: מלך וכו'. שלמד ונולחו או שבדלו:
 הוא תהלה. כ"ל: ונחמו. חלק עלמותו שידע כל וכו': שנו עלמו. הסוד
 והנחמור: לרוך וכו' סדל וחק האלמות מן הגמות: תעצט. ל' עיות מן
 יעצטון ארמות: לזאת יואל. על זאת ילחם: וישתולל. ושוכל מהרעת: ומזרות.
 כ"ל ומלות: לשלל. דמיון שליטה ולא חייב מיי יוכל גדורות ה' לזאת י"ח:
 חליו. מלאכיו: צפור. צקהל: כרוביו. כרובים כ"ל: דגליו. ד' חיות הנרכבים:
 פלדות. מן לפידי אש: קלל. זך וזהיר: וכן. אמת שטרסלל זוכים בהדומו ויודעים

יג שחרית ריום ב שר ראש השנה

מְחַפֵּה יוֹם. עֲמוּד הַשָּׁר מִיְכָאֵל. חֲלוּף אֱלִילִים וְלִהְשָׁלִים. שְׁמוֹת
 בְּכֻלּוֹת מַגְדִּיאֵל. לְזֹאת מַרְבֵּן לְזֹאת מַחֲנֵן. קוֹל וְעַל זֹאת יִתְפַּלֵּל : אָדוֹן
 הַכֹּל בְּיָדוֹ כֹּל. וְעַל כֵּן בְּרַכְהָ מְרוֹמָם. וְיִחַרְדוּ בְּנֵי חֲלָדוֹ. יוֹם יִחַקֹּר
 כָּל עֲלוֹמָם. בְּיוֹם קוֹמוֹ לְדִין עֲמוֹ. אָנוּשׁ נִבְהַל וְיִשְׁתַּוְּמָם. וְצַבְאוֹתָיו
 וּבְרִיּוֹתָיו. מְשִׁתְּחִים מִמְּקוֹמָם. וּמְשַׁבְּחִים וְשִׁיר שׁוֹחֲחִים. קְדוֹשֵׁת
 שְׁמוֹ כָּל עֲצָמָם. יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמָם :

יחיד השיבנו ומבור דלות העלנו. האומר להרם ולא יזרח באורך נחלנו. שמך
 וכבודך אל נסה עלינו. אור פניך יי. ברכי נפשי את יי :

אל אדון יוצר רוח אדם. ביום זה יפקוד יצורים. לחפש כל מעבדם : גם
 מעלליהם ומעשה ידם. דרכם ותחבולותם. ומספר צעדם : הלא בעיני
 לא זכו צבאי דוק וגדודם. ואף שוכני בתי חומרי. אשר בעפר יסודם : זכור
 רחמך ביום זה לסגולת צאן אדם. חנון חוננם היום. לפניך בעמדם : מהרם
 מחטאייהם. ואל תסגיר שרידם. יעמוד מיכאל השר הגדול. להליץ טוב בעדם :
 כתבם בספר חיים. במספר מפקדם. לכל תדקדק דינם. כי הם בשר ודם :
 מעשיהם אל תחקור. ואל תגמול לנגדם. נבהלים מאימתך. בכל מקומות
 גדודם : שמן אל ימצא פתחון פה. עליהם להחרים. על עם שופכי שיחה.
 היום באיגודם : פקדם בזכרון טוב מלפניך. בספר ישועה לעודדם. צועקים
 מאמש ומתחננים. לראש אשטורות בצימודם : קשוב ממעון שמך. היום חן
 מעמדם. רחם על עמך. צועקים היום בכל מאודם : שדי השיבם אליך. לבנות
 בית יסודם. תשב אנוש עד דכא. ותאמר שוכני בני אדם : תקבץ פזורינו מכל
 אפסים. אל אדון על כל המעשים :

ידו רשים וכו' תמצא ביום א' של ראש השנה דף ד.

זולת סימן שלמה בן יצחק תלמיד הרמב"ן כמבואר בתשו' הרשב"ש סי' תנ"ו
 שָׁב מִן הַפְּסִילִים בְּנֵי. שׁוֹמְרֵי הַבְּלִי שְׂוֹא שְׂנֵא. שָׁחַר בְּעֶשֶׂר מִסּוֹת
 פְּנֵי. שׁוֹכֵן עַד וְקֹדֵשׁ חוֹנֵה. שְׁלַחוּ בְּאֵשׁ מֶלֶךְ וְהִנֵּה. שְׂדֵי סְבִיבוֹ
 לְחַלְצוֹ פּוֹנֵה. הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲנֶה. בְּאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים : לַמּוֹד אֱלֹהֵיו
 יִרְנֶה. לְצִאת מֵאֲרָצוֹ יַעֲרֶנּוּ. לֹא חָת לְפַגַּע יִקְרַנּוּ. לְבוֹ בְּטַח בּוֹ

שנו ונשא"ב הוולחכים ט"ל כעת יאמר ליעקב וכו' : חלוף. ל' כריסה : שנות.
 כסיה : מגדיל, פירש"י גפ"ס :

שב. חזרם ונחירת החלמות : כוני. וולחכים שנגישים ללבוים מן לעשות
 כווכים (ירוים ז') : וולך. כמרוד בכבטן האש : ואלרו. טכאמר לך לך וכו' :

שחרית ליום ב שר ראש השנה

יִעֲזָרֵנוּ. לְכֹל אָמַר רְצוֹן אֶעֱטָרֵנוּ. לְכֹתוֹ אַחֲרָיו זְכוּר אֲזַכְּרֵנוּ. וְשֵׁם דָּרָךְ
 אֲרָאֵנוּ בְּיֵשַׁע אֱלֹהִים: מֵרְאוֹת אֱלֹהִים חִידוֹת יִבְיֵעוּ. מִבֵּין בְּתָרִים לוֹ
 הוֹדִיעוּ. מִלְכוּיֹת אֲרָבַע יִלְדָּיו יִכְנִיעוּ. מוֹשְׁעוֹת עֲלֵיהֶם יוֹפִיעוּ.
 מִמַּצּוּקוֹתֵיהֶם אִזּוּ יִרְגִיעוּ. מִמְרוֹרִים צָרֵיהֶם יִשְׁבִּיעוּ. וַיִּרְעוּ כֹּל בְּנֵי
 אֱלֹהִים: הֵעֵת בְּאָרְץ עֶבֶר. הָאֵל מָטָה לָחֶם שֹׁבֵר. הֶלֶךְ נָח לְשִׁבּוֹר
 בָּר. הוֹשִׁילָךְ עַל אֵל חֲסִדוֹ גִּבּוֹר. הָיָה מִבְּטָחוֹ וְשִׁבְרוֹ שֹׁבֵר. הִנֵּה כִּי
 כֵּן רַב כֹּל גִּבּוֹר. אֵל יִמְהַר לְהוֹצִיא דָּבָר. לִפְנֵי הָאֱלֹהִים: בְּחִיר יִי
 בְּנִסְעוֹ. בְּרָעַב מִמְּכוֹן רִבְעוֹ. בְּבֹאוֹ נָח עֲזָרוֹ וְצִלְעוֹ. בֵּית פֶּרַעַח לְקַח
 בְּרִשְׁעוֹ. בְּפִידוֹ לֹא עָרַךְ שׂוֹעוֹ. בְּגִגּוֹעַ בְּעוֹן בָּצְעוֹ. אֵל פֶּרַעַח אֲצַבֵּעַ
 אֱלֹהִים: נִלְחַמוּ מַלְכִים בְּהוֹעֲדֵם. נִשְׁבְּהוּ אַחֲיוּ בֵּא בְּסוֹדֵם. נִסְמְךְ
 עַל אֵל לְהַצִּילוֹ מִיָּדֵם. נִחְרַק עֲלֵיהֶם לְהַשְׁמִידֵם. נִשְׁבְּרוּ לִפְנֵי וְתַחְתּוֹ
 רִדְדֵם. נוֹדַע לְכֹל בְּמוֹט יָדֵם. מוֹשֵׁל בְּאָדָם. צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת
 אֱלֹהִים: יָדִיד אֱלוֹהַּ מִמַּעַל. יָדָיו נְעוּרוֹת מִמַּעַל. יָה צִוְּהוּ לְמַעַן יִתְעַל.
 יִשׁוּל בְּשׂוֹר עָרְלָתוֹ וְגִגְעַל. יִשִּׁישׁ בְּחִלְקוֹ אֵל עַל. יִקְרָאֵהוּ לְפֹעֵל פֶּעַל
 בְּעַל. בְּרִית אֱלֹהִים: צָמְתוּ בְּעוֹתִים מִלֶּךְ יָדוֹעַ. צִלַּע צַדִּיק בְּבֵיתוֹ
 קָבוֹעַ. צוֹר הוֹחִירוֹ עַל הַיְצוּעַ. צַדִּיק נִפְשׁוֹ בַּיּוֹם שְׂוִיעוֹ. צִרְפָּתָנִי בַּל
 תִּמְצָא וּמְדוּעַ. צַדִּיק בְּפִיר תִּתְּנֵנִי פְרוּעַ. נְגוּעַ מוֹפֵךְ אֱלֹהִים: חֲמֻדַת
 נְשִׁים צוֹתְהוּ לְיָאֵשׁ. חַנוּת אִמָּה וּבְנָה לְגִרְשׁוֹ. חָרָה לוֹ לְכַבֵּשׁ. חֲפִצּוֹ
 וְהַשְׁבִּית אֶת הַיּוֹרֵשׁ. חֲסִין יָה צוֹהוּ הַפֶּרֶשׁ. חוֹל גִּרְשׁ וְקָדֵשׁ קָדֵשׁ.
 וּמָה הָאֶחָד מִבְּקֵשׁ. זָרַע אֱלֹהִים: קָבַל בְּעֵשִׂירִית תּוֹרַתוֹ. קָטַר יְחִידוֹ
 בְּהַדְרָתוֹ. קָדֵשׁ שֶׁנֶּת יִקְרַת. קוֹרָא הוֹחִירוֹ אֵל תִּשְׁחַת בֶּן פּוֹרְתוֹ.

אומר. שכאור ואבדלה שאך: ארבע. צבל ועדי ויון ואדום כנאלח"ל צב' אימה
 חטכה גדולה וכו' וביין צב' רס"ג צב' וד' חיון רצבין (דניאל ז'): ירגיעו.
 יכוחו: זעה. אשפן ומסנד: טף. מלרים: וסצרו. צשאנו. דבר. לסרהר אחר
 מודתיו ית': לוקח. טז אל צדו וכו': צפידו וכו'. צננעו לא עבד תפלתו
 לרפאתו: מלבים. אח הס': אחיו. לוט: נחלק. כדרך הוודפים: רדדס: רועס:
 כעורות. מועולה: יתעבל. יתעלה וון יתעבל צטריונו (ירמיהו כ"ח): עבל. עליון:
 יקראסו. צבל צריתו: לפועל. צטביל הוילה: לנתו וכו'. הכריתו צולות לאציוולך:
 שיוצב. כרתע ולא נגע צה: לדיק. אל כציר: פרוע. לשון חרפה: לותהו וכו'.
 טרה להתיאש מהן הגר ונכה: לכצט. כעקו על צנו: הפרט. הצדל צין קדש
 לחול: זרע. עוצד אלסים: תורת. הקטרת ילחק ועקידתו:

קדוש יחנינו על אמרת. קושט ברית אתו ברת. ועל דברת. שבועת
אלהים :

תביש בעניינו אלהי עולם. תקשיב היום שיח עמך ופלולם. תבואם לגבולם
מקמנם ועד גדולם. כי עזרת אבותינו אתה הוא מעולם :

רשות למגן סימן אני יצחק ברבי יהודה הנדיב חזק וארץ אתנפל.
לפני דר גבוהי. ואבא ברשיונה. מזריח גבוהי.

ואקדמה פניך בעד במהי. אתה תענה אדני אלהי : אלהי אתה אל.
מעולם ועד עולם. אמוניך הרשוני. בגדבת פלולם. אקיה בשועי.

מבין פד נעלם. אל ישוב דך נכלם : נכלם גאלם לפי על חמאיו.
נחם לפני אל קרוב לקוראיו. נדבה רוחי לחוות פלאיו. נדרי אשלם

נגד יראיו : יראיו יהלוחו בנפש קצרה. יזעקו מפני עובדי זרה.
ישמיע מקדש מקראי עצרה. יענה יי ביום צרה : צרה צמתתני

ונבהלו נתחי. צורי אל הגמלני בסלה ארחי. צפיתי רחמיק מבין
טוחי. צמאה נפשי לאלהים לאל חי : חי יי וברוך אלי. חנני היום

וכפר מעלי. חשתי לחלות פניך בעד קהלי. חושה לי האזינה קולי :
קולי קבל מטעון הדרתך. קראתיך הושיעני מחרון עברתך. קרבני

בבואי לסך באברתך. קדמו עיני אשמורות לשיח באמרתך :
באמרתך בחרתי יוצרי וגוחי. בך חסיוני ושמתי מבטחי. בוראי

רחמי בקראי לך בכל בחי. בהתעטר עלי רוחי : רוחי רפתה ונפש
מיחליך. רחום הדרש היום לשואליך. רצני ובשרני לא תאנה אליך

רעה. ונגע לא יקרב באהלך : באהלך באתי בעד צאן מרעה.
ברחמיק משוד חסדך ליודעיה. בצדקתך הסר מעלי נגעה. ברוב

חסדך ענני באמת ישעה : ישעה תקרב בתיוון העודה. ישובון ברנה
בני גלמודה. ישבעון טובך הפתוקן לסעודה. ישמח הר ציון

אמרת. קטנו הצרית שכרת לו ובציל הענופה שחנננו לו צנעת העקידה והמסור
רמז כל י' כסיונות שחננסה אנהס :

אתנפל. הש"ץ חומר כן : צרשיוניך. צרשותך : כמתי. חתקי והס שולחי : חמוניך.
המחמיכים צך נחמו לי רשות : פלולם. להחלל צעדם : יחלוהו. יחלו

פניו : מקראי וכו'. לקרואים ללטיפה : לוחחני. לשון כריתס : כסלף. כעיקוס
דרכי : טוחי. כליותי היועלות טעושות חלל : לסך. להסתופף בכנפיך : וגוחי

מוטכי מנען : צהענטק. לי עימו : העודה. לי עדות : גלמודה. יחידה טעומה :

שחרית ריום ב של ראש השנה

תגלגלה בנות יהודה: יהודה וישראל אלהים הושיעה. יום שפכי
 שיחי ורוחי אביעה. יוצרי לקול שופר עת פי נריעה. יושב הפרוכים
 הופיעה: הופיעה היום מרים ראשי. הקשיבה לקול זעקי ולחשי.
 הלא בהעלותך בקול שופר קדושי. העלית מן שאול נפשי: נפשי
 נשפכה במקהל בחיריה. נבהלה לעמוד לפני דבירה. נאור שלח
 נא ממעון חדרך. נר לרגלי דבירה: דבירה דרשוהו ואחריה יהלכו.
 דורשי רחמיך ועל חסדך יסמכו. דברי תהלות אשר לך יערוכו.
 דין ומשפט יסמכו. יתמכו ידיך תחנות דבקה. יעלו לרצון למעון
 שחקיה. יוצרי למדני משפטי צדקה. יהי לפי תמים בחקה: בחקה
 בחרתי מאז בם נסיתי. בוראי ממה עוני לא כסיתי. בקומה לחקור
 את אשר עשיתי. בך יי חסיתי: חסיתי בצלה מחסי הגונגני. חנון
 כמפעלי אל תדינגני. חושה לעזרתי בקראי ענגני. חנני אלהים חנני:
 חנני בשמחי אליך כפי. זך השם רוחי באפי. קולי שמעה וחזן
 צפצופי. יהיו לרצון אמרי פי:

בכתוב יהיו לרצון אמרי פי וחניון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

פזמון סימן יצחק יחיד אלהי אמן. שעה חן סורה וגולה. ושית צריה
 פדומן. גופלים תחת רגלה. ורצה בקרבן שמן. פי תחנן
 את קולה: בפנחה וכשמן. פחטאת פעולה: כמנחה צור אל פתחה
 יהון. ומרבה תחנן גיבו. ישראל עם קדוש. עת שחרו וגם ערבו.
 ויקוד על אפיו. וישח את גבו. ויקרב את לבו. ויעלה לעולה:
 כמנחה חי נשגב ומרוזם. יחיד ואין בלעדו. אם חטא ישראל. ואין
 מי יסמוך ידו. הן עולת אברהם. ואפר יצחק יחידו. וסמך את ידו
 על ראש העולה: כמנחה קוששו עמי דרביכם. ובחרו נתיבות פשר.
 ושובו עד אלהיכם. אשר מפעליו ישר. ואת חסדי אבותיכם. תשארו
 לפניו בתשר. והעלו אותם ליי לעולה: כמנחה

ורחי. דיצור מן זכרום שפתי: הופיעה. הזרח נצורתך: ולחשי. דיצור זלחש:
 בהעלותך. בהעלותך: חגונכי. מנג בעדי: לפופי. דיצורי מן כן חלפא: חמון.
 הוואון הבעתו: וסית וכו'. וסית אויביו כזל: כיצו. דיצורו בתפלותיו: ויסח.
 לשון תפלות: קושטו. לשון חיפוט מן התקוטטו (לפניה צ'): כחשר. כמנחה מן
 ותשורה (שואל ח' ט'): :

מגן סי' א"ב וסי' יצחק ירונדי חזק אב המזן גזים. לקח מארס. בן שלש הביר פני אדון הכל ויוצרים. גאה הרימות. בחור מעם אברם. הוא אברהם: דור תהפוכות. למד והראה השם הנכבד לאהבה וליראה. ואמר הבינו כי גאה גאה. אלהי אברהם: זה אוד מצל מאור בשדיה. חלצו אחד שוכן עליה. טוב טעם פי בדרי נשיה. אחד היה אברהם: ידיות משכנותיה בכל לב הרשם. פרכי מגורותיו מאס ונטשם. למולדותיו שכח. ומעל פניו גרשם. ויסע משם אברהם: מפני רעב לנה ירד לעזרה. נלזים עשקוהו פבודה יקרה. סולפים שנים לקו בעברה. על דבר שרה אשת אברהם: על דבר בן אחיו נפשו דאבה. פושעים הבה ורדה עד חובה. צאנם וחילם גם לוש הנשבה. נתן אלהים לאברהם: קרנות ארבע מלכות חובלים. ראה ויבחר אותם נחשלים. שאג פלביא בראותו ערלים. מושלים אל זרע אברהם: תחנה שפך בנפש נאנחת. וישעון ידידיך בשובה ונחת. צפיעיו מאז חלצו משחת. עם אלהי אברהם: חותם בריתך צורי מחשה. קים בבשרו לבלתי ינשה. ילידי ביתו מל גם רך גם קשה. כל זכר באנשי בית אברהם: יקר בהפולו נבחר בתומו. רחום בשרתו ביחודו רחומו. ויספת אות בשמו להשלימו. ושמת שמו אברהם: נועץ ממך ראשית ואחרית. דורש לבא עמך בבית. יעצתו לשלח מפני בן העברית. בן הגר המצרית אשר

בן ג'. וזהו עק"צ אשר שמע וכו' (כדריס ל"ג): לועז. שהיה ונגירין: אוד מולל. עץ משובך דוגמא לא"ח שניכול נכבצן האט: עבס. שהלילו ה' ולא מלחך: כי בדרי וכו' ה' היה וכו'. ונאה ליחיד להליל את היחיד כנ"ש צפקסיס קי"ו: דרסס. שס ועצר: כרכי. ל"ל כרכי ר"ל מדינות כי אתה היא אשר על כ"ג: לכך. מזרים: כלזים וסורפסיס. עקסיס והס פרעה ואציוולך: פושעים. ד' מלכים טעצו את לוט: חוצה. שס מקוס: צטובה. צהשקט וכחת רוח: לפיעיו. לחלחיו וון הלפיעות (ישעיה כ"ג): משחת. מביהס וצחר להס הגלות כנארז"ל ולז"ח צנוילה ע"כ צסכר זו לוח להליל וכו' וכע"ז ל"ל לוח צל' עצר והס"ך י"ד סי' רס"ד כ' להסך: מחשה. צוהרה: ינשה. חס לא ינוול יסתכחו ט' כסיוכות שיחורו חין צהס ונוש: רך וכו'. קטון וגדול: להסליוו. לרמ"ח ע"י אתה ה"ח (כדריס ל"ג): כובץ. שחת עלה לדורש: ראשית וכו'.

יִלְדָה לְאַבְרָהָם: חֲמוּדוֹ לֶךָ צוּר בְּמוֹ שֵׁי גִשְׁא. זְכוּתוֹ תִזְכָּר לְזִרְעוֹ
וְחִסְדָּה. קוֹרְאִים לְפָנֶיךָ בְּנִפְשׁ עֲלִיסָה. וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם:

ככתוב ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ואמר אליו אברהם
ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק
ולך לך אל ארץ המוריה: ונאמר וישכם אברהם בנקר ויקח לחם וחמת מים
ויתן אל הנר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע כמדבר באר
שבע: ונאמר ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון
גוים נתתיך: ונאמר ויקח לו את כל אלה ויכתר אותם בתוך ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר: ונאמר ויאמר אליו אני יי אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה: ונאמר אתה הוא יי האלהים
אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם:

פּוֹמֹן סִימֵן יִצְחָק יִגְלָה צוּר יִשׁוּעָתוֹ. לְעַם מִשְׁחָדוֹ גִדְּהֵם.
וְיַחֲיֵשׁ אֵל עֲזָרְתוֹ. בְּשִׂאָגוֹ לְפָנָיו יִגְהֵם. וְיִרְבֶּה לוֹ
סִלְיָחָתוֹ. וְיַעֲבִיר חֲטָא מְזוּזָהֵם. לְמַעַן בְּרִיתוֹ. אֶת אַבְרָהָם:
צוּר חֲסִדָּה הַפְּרָא. אֵל פּוֹדֵי וְגוֹאֲלֵי. וְעַד תּוֹמוֹ כְּלָה.
חֲטָא פְּשָׁעֵי וּמַעֲלֵי. שְׂאֵלְתְּכֶם אֲמַרָא. בִּשְׂר אֶת קְהֵלֵי.
עֶקֶב אֲשֶׁר בְּקוֹרֵי. שְׁמַע אַבְרָהָם: מִי הָיָה גָבַם. דְּחִיק
עַמִּים רוֹגְשִׁים. עֲשָׂקוּנִי בְּעֲשָׂקֶם. וְעַל גְּבֵי חוֹרְשִׁים.
בְּמַפְעָלֵם דְּחִיקֶם. יִהְיוּ גַעְגְּשִׁים. וְלֵאדוּם וְעַרְבֵי. תִּגְהֵ
פַחֵי מוֹקְשִׁים. וְלִבֵּי הַפִּיזְגָּשִׁים. אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם: קוֹל
שׁוֹעֵת תַּחְנָה. שְׁעָה שׁוֹבֵן גְּבוּהִים. אֲבָן רֵאשׁ פְּנָה. דְּקָם
יִצַר נְגוּהִים. הֵיחָ מְגֵן וְצָנָה. לְשִׂאֲרִית בְּמַהִים. כִּי אַתָּה
אֱלֹהִים. מְגֵן אַבְרָהָם:

כרוג סימן יצחק ברבי יהודה יֵאָזִין צוֹרֵי חַן קוֹלֵי בְרַנְנֵי בִּי
 יְרַחֵם הַמּוֹנֵי וְאֲבוֹנֵי הַגְּלִי הַפְּזוּרִים יִגַּן מִמְּעוֹנֵי
 בִּי שְׁמוֹשׁ וּמִגֵּן יי׃

מחיה סי' א"ב וסי' יצחק בן יהודה ירונדי חזק איתן אוהבך בטיובך
 ערבבת במבחן עשירי אותו חטבת גזרת עליו
 לך לך והקרבבת את בנך את יחידך אשר אהבת את
 יצחק דבך אחרך שובן מרומי הרהורו עצר והדמים
 גאומי ויקם בבקר להלוד בתומי את שני געריו עמו
 ואת יצחק גריו בקע גזירין תחלה חפן אש ומאכלת
 צרפי פעולה טהור לקח את עצי העולה וישם על
 יצחק יחדו הלכו לדרךם שב ועלם קאב כבן בלבב
 שלם קאביו קרא את יונת אדם ויאמר אליו יצחק
 מאכלת ואש געצים קאכרה נמצא אתנו ואיה
 השה לעולה שגיא במה יתרצה לחומרה אלהי
 אברהם ואלהי יצחק עדיין יראה השה לפעלו פוקד
 את בני להעלות למורו צוני אמש ואשמע לקורו
 נאמן לו את יצחק קשטו לבם שניהם יחד רצים
 לעשות רצון אל אחד כד ויחיד תמה ופחד ויחיד
 יצחק שניהם הלכו וקנו מזבח תמים לנפשו הבין
 מטבח תקנו מערכת בנזבח כוזבת אברהם הוליד
 את יצחק אבי יקשרגי בקשרי אטוניו גצחי יחזיק
 פן אבעט בפניו ינסך דמעי לשובן מעוניו אלהי
 אברהם ופחד יצחק ידיר אל עשה במתנים חלוצים

בי מן צי אדוני : טונט. וואיר כטונט : ערצח. הכשרת מן ערוצ. ענדך לטוב :
 הטבח. ונתרגום האמרת : והדוניים. השחיק טלח הסהר : קטנו. לשון אהות :
 לטוביו. הצליו מן חטון מלרים (משלי ז') : כלחי. חוקפי יכבוש :

שחרית ליום ב של ראש השנה

צְבִיזֵן אֱלֹהֵינוּ בְּצַבָּאִים אֱלוֹצִים. חֵשׁ וַיַּעְרוֹךְ אֶת
הָעֵצִים. וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק: קָרָאוּ וּבָכוּ מִלְּאֲבֵי מְעוֹנוּ.
בְּקַחְתוּ מֵאֲכָלֶת לְשִׁחוּט אֶת בְּנוֹ. גָּאוּר אֵל תִּשְׁחַת
יָדוֹ זָקְנוֹ. אֲשֶׁר יִלְדָה לוֹ שָׂרָה יִצְחָק: יָחִיד בְּרָאָה
גַּעֲקֹד וְעוֹקֵד. הַחַיִּשׁ מִבְּשׂוּר מִלְּאָדָּ שׁוֹקֵד. וְאָמַר אֵל
תִּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרַחֲמִים שׁוֹקֵד. אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק: דְּגוּל
רָאָה אֵיל גָּאֲחוּ בְּקַרְנָיו. הַקְּרִיבוּ עוֹלָה לְשׁוֹכֵן חֲבִיזֵנוּ.
יָרַד מֵעֲשׂוֹת וְהִגְדִּיל תַּחֲנוּנָיו. לֵאלֹהֵי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק: וַרְאָה
הַיּוֹם לְצִאֲצֵאֵי בְטָנִי רִצְיוֹן מִבְּחֵנֵי וַעֲקֵבֶת נִינִי. וְעָרְכִי מִזִּבְחַת
לְשׁוֹכֵן מְעוֹנִי. עִם בְּנֵי עַם יִצְחָק: גַּם לֹא צִוִּיתִי הַיּוֹם נִסְיָתִי.
הַיּוֹדִי כִּי בָּךְ בְּחֵרְתִי וְרִצְיָתִי. יַעֲזֵב עֲשׂוֹתְךָ זֹאת עֲזָרִי בָּךְ
שׁוֹיִתִּי. וְאֶת בְּרִיתִי אֶקִּים אֶת יִצְחָק: חֲנוּן לְזָרְעוֹ יִמְחֹל
עוֹנוֹ. זֹכֵר הַבְּרִית יִרְחַם לְמַעַנּוֹ. קוֹרָא לְצוּרוֹ וּמְרַצָּה
לְקוֹנוֹ בְּפִשְׁחָד אָבִיו יִצְחָק:

ככתוב אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב
בפחד אביו יצחק: ונאמר ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת
את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר
אומר אליך: ונאמר וישכם אברהם בבקר ויחבוש את חמורו ויקח את שני
נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר
לו האלהים: ונאמר ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנני האש והעצים ואיפה השה לעולה:

פזמון סימן יצחק לחן לזמן הזה יבאוני מסדיך צור שוכן שחק.
ורחם צאן ידיך. וישטר חובם תמחק. וחסידי ידידיך.

כלצחיס. כחיליס דחוקיס לרוץ: יחיד וכו'. אל ח' כשראה: היום. חפטר עכיון לז"ש צזו"ה ק
ויקרא י"ח שצ"ה כעקד ילחק וצזו"ה וילא חיתא כעקד לבעת ערב ור"ל צ"ה
וה"ש הס"י וטעמו כעקד צערצ דיוה"כ חין שר בית הזו"ה רומז וזה כלום
ופר"ח שכתב כן עבלי צ"ר הוא ד"ו וצ"ח חין לורך למה שהל"ע הרב מטה יהודה
סימן תקפ"ד לזווג צ' הנחמרים כי זיווגם עולה יפה כמזכר: וערכי. וערכתי:
כס. חמר: דודי. ל"ל דודי ותן עיניך צמטפחה;

בַּעַט בְּרוֹל יוֹחֵק. זְכוֹר לְעִבְדֶּיךָ. לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק: צוֹר
 דִּי עַר מַעְלֵי וְעַל כָּל זְדוֹנוֹתַי. צוֹר פְּוֹדֵי וְגֹאֲדֵי. אִם
 נָבְרוּ חַטָּאתַי. חֲסַדֶּיךָ אֵלַי. תִּגְבֹּר עַל חַוְבוֹתַי. וְאֵת
 חֲסַדֵי אֲבוֹתַי אֲבָרְהֶם וְיִצְחָק: מִי יִזְכֹּר לְבָנִים הָעוֹבְרִים
 לְפָנָיו. הַיּוֹם בְּמַרוֹגִים. צָדֵק רֹאשׁ אַמּוּנָיו. אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ
 מִזְנֵי הַשָּׁמַיִם גְּסוּנָיו. הִדְּכּוּ אֲבוֹתַי לְפָנָיו. אֲבָרְהֶם
 וְיִצְחָק: קָם עָלַי בְּחַשֵּׁי. וְעָנָה בִּי מַעְלֵי. עָבְרוּ עַל רֵאשֵׁי.
 זְדוֹן פִּשְׁעֵי וְסִכְרֵי. גְּבַהֲקָה נִפְשֵׁי. דוּלֵי שְׁהֵיָה לִּי. אֲרֵהִי
 אֲבָרְהֶם וּפְחַד יִצְחָק: מִקֵּד חַסִּיִּים. אֵר עוֹשֶׂה פְּלֵא. חֵישׁ
 קֶץ לְפִדְיוֹתֵי. וּפְקֻדָּיֶךָ גְּלֵה. זְכוֹר אוֹתָם לְחַיִּים. וּמִשְׁאֵלָם
 מֵלֵא. עִבְדֶּיךָ אֱלֹהֵי. תוֹלְדוֹת יִצְחָק:

כְּרוֹג סִימֵן יִצְחָק יִתְּיָה צְבָאָיו אֵל דַּעוֹת. חֲלֵץ קוֹרְאֶיךָ.
 וְהוֹצִיאָם מִזְנוּעוֹת. פְּעֻלָּה חַיִּהוּ. אֵר מוֹשְׁעוֹת.
 בְּקֶרֶב הָאָרֶץ. פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת:

משלש סימן א"ב אני יצחק ירוגדי ו' יהודה חזק ואמץ אהוב מבטן
 לתהלה ולצבי באהלי תורה רבין קלביא גם
 אחריו רין באיל ובצבי אבי אבי רבב ישראל: דרג
 בכורה מאיש שעירי הציל ברכות אב. ונבר בארי.
 וגאלו קראו. עבדי בחירי בני בכורי ישראל: זך בפגועו.
 במקום הנרשם. תזה עליונים וי' בראשם. טבס אבנים.
 ממזבח אב גרשם. ויחז שם ישראל: ידעתו במחנה.
 ראשון ואחרון. באב רחמתו. וברכתו ביתרון. קמול

במרננים. ל"ל במרננים ר"ל כצני וורון: לך וכו'. דק לחי זכור: ראש.
 האבות: לצאיו. ישראל, לצאות ה': פעלך. טחה פעלתו:
 מבטן. טהיה נסרכס ללחח מונעי חונו בעצרה על צ"כ וצ"ו: הליל. הפריש:
 טכס. קדר צע' ע' טכטטוסים: מונחח. טנעקד עליו חציו (ילקוט קי"ט):
 גלסס. חלסס: ידעתו. הודעת אותו: ראשון. צורחה הסולס והצ' צצואו ונשדן

בסוף תקנת. תארו בביארו. זכרון לבני ישראל: מראה
 סולם. הנה נמת. נבהל לעזרה. עד רום ולא גמת.
 שגיא גם משם. אורידו לשחת. ואל תחת ישראל: ענה
 בקיין. לשוכן מעוני. פודי אדיה. אעשר קניני. צפירת
 אכן זאת. יבנו בני. היכל יי אלהי ישראל: קנה בקרן.
 גשיו ובגידה. רועה ובוקר. מקנה אביהן. שמר בקהל.
 ובלאה כהן. אשר בנו שתיהן. את בית ישראל: תקיף
 השיבותו. בקנין ומקנה. תמכתו מארמי. ומאח השוגא.
 ותשלח מחנה. מחנה מול מחנה. חמושים לפני בני
 ישראל: אר מלאך שרה. בהאבקו עמו. גגע בגיד בפו.
 עד כן גאסר מעמו. יעצו ובקכו. ושר אל שמו. ניקרא
 את שמו ישראל: יסרו לעשר עדריו הקנוים. צאן ומקנה
 בשבת מנוים. חשק בקניו. להיות רצוים. את הקוים.
 מתוך בני ישראל: קץ באל גבר. הוא ובניו באחד.
 יראים אל חי במורא נפחד. יחדו בלב אחד. שם אל
 המיוחד. יחד שבטי ישראל: רם היוצר שמי מרום
 ונבהם. נער רחמיך. לעם נבהל ונדהם. נשא פניך.

ארכ: ציתרן. ציתר טחט צ"פ צונחת הארץ לו ולזרעו צ"צ חזיונות סמ':
 תארו. שחוקה צלצנה כנרנו צ"ת צרוך יולרך וכו' אחייל חוך חו"ך הנוחצ"ר
 כר"ו. ויחת. כשצר: כזהל וכו'. טראה טר צבל עלה ע' ודרבות ושל נדי כ"צ
 ושל יון ק"פ וכולם ירדו וכטראה טרו של אדום טעלה ולא ירד חרד ח"ל הקצ"ה
 אל תחת וכו' וטס אורידו וכו' (ילקוט וילא קב"ח) וכה הראני רצ אחאי
 כנוהר"ר דוד קייצ כר"ו צילקוט ירוניה: נחת. ירד: לפירת. ל' סיבוצ שהיתה
 נקוצצת עליו ופני החיות וון לפירת תפארה (יעציה כ"ה): יצנו. דכתיב יהיה
 צית אלהים: וזוקר. רועה צקר (עווס ז'): הסיבוצו. טעהליכחו שללו אליפז:
 ווחיך: ונלחכים ונוש: יעלו. טרו של טשו ליעקב טלא לחרבו עד צית אל ולא
 רלה וצרכו טס צע"כ: טנו. טס אחו טר עליו (חולין ז"ח): יסדו. יסד עלמו:
 הלויס. הס וועטר הטצטיס לנופרע ח"כ כשתקיר ד' ככורות ותחזור חזילה
 (פר"ח): יחדיו. ז"ל יחדו צלצ טאנרו טנע ישראל וכו' (עיין פקחים כ"ו):

שחרית דיום ב שר ראש השנה יח
 אֱלֹהֵי אֲבוֹת כְּלֵהֶם. זְכוּר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל :
 הַזְכֵּר צְדָקוֹת. מוֹשִׁיעַ נַבְאִים. יְבוֹאִין בְּרַחֲמֶיךָ. לְעַם לְךָ
 קוֹרְאִים. בְּיַגְה הַגִּיגִי. קְהֵלִי לֵב גְּדָבָאִים. בֵּית יַעֲקֹב
 הַנִּקְרָאִים. בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל : יְהִי הַזְכֵּר רֵאשׁוֹנוֹת וְאַחֲרוֹנוֹת.
 וְדוֹרְשׁוֹ דוֹרְשׁוֹ. לְטַהֲרֵם מְזֻדְנוֹת. הַיּוֹם תְּשַׁלֵּךְ בְּמִצְוֹלוֹת
 טְמוֹנוֹת אֶת כָּל עֲוֹנוֹת. בְּגִי יִשְׂרָאֵל : חֲנוּן בְּרַחֲמֶיךָ.
 מַחֵה עֲוֹן וְחוֹבָה. זַעֲקָתִי תִהְיֶה. לְפָנֶיךָ קְרוֹבָה. קַדְמָתִי
 פְּנִיךָ. בְּרוּחַ גְּדִיבָה. לְדַבֵּר טוֹבָה. עַל בְּגִי יִשְׂרָאֵל :
 וְאֲנִי תִפְקְדֵנִי. קֵד שׁוֹכֵן עַרְבוֹת. מֵהַר עַגְגִּי וּפְדֵנִי. מִן־אֲבִי
 עַרְבוֹת. צִנֵּה יְשׁוּעוֹת. וְשׁוּבָה עִם גְּדָבוֹת. יִי רַבּוֹת
 אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל :

ככתוב ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל : ונאמר ויגדלו הנערים
 ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים : ונאמר
 וישר אל מלאך ויוכל. בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמו :
 ונאמר והאבן הזאת אשר שמתני מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי
 עשר אעשרנו לך : ונאמר ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע
 השמימה והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו : ונאמר ואתה קדוש יושב
 תהלות ישראל :

פזמון סימן יצחק בבית אחרון לחן לזמן הזה יי אלהיכם. לְכָל קוֹרְאֵינוּ
 עוֹנָה. הָרִיעוּ לְפָנָיו. מִחֲנָה מוֹל מִחֲנָה. תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ.
 לְעַרְפֵּב הַשּׁוֹנֵא. שׁוֹפֵר בְּפֶסֶא. וְגִזְרָתֶם לְפָנָי : יִי אֱלֹהֵיכֶם. מְלַכּוֹתַו
 נִשְׂאָה. שִׁירֵי לוֹ אֲמוּנִים. כִּי גֵאָה גֵאָה. אֵל יָשִׁיב לְצִיּוֹן. פְּזוּרָה
 וְנִחְלָאָה. וְיִנְחִילֶנָּה בְּטוֹבוֹ. נִחְלָה מוֹפְלָאָה. אֶרֶץ וּמְלוֹאָה. וּרְצוֹן
 שׁוֹכְנֵי סְנָה : שׁוֹפֵר יִי אֱלֹהֵיכֶם. הוּא אֱלֹהֵי אֲמוּנָה. הַגְּדִילוּ לְפָנָיו
 תְּפִלָּה וְתַחֲנָה. עוֹד יָשִׁיב לְצִיּוֹן. צֵאן אוֹבְדוֹת בְּרָפָה. וְעוֹד תִּעֲבֹרְנָה.

כולהם, כולם : ערבות. שצערצ מצקטיב טרף : וטוצצ. השצ ענוך הוותנדציס ללחח
 ענוך צמלחונה :

מול, הווקטרגיס : השונח. השטון : צכסח : צזון קצוע וצכ"ס חמרו שסחדש צו :
 ונכלחה, עייפה : קכה, ת"ח שוויס *

שחרית ריום ב שר ראש השנה

הצאן על ידי מונה: שופר יי אלהיכם. יושב במרומי. צופה ושומע
קול יושבי הדומי. חנוני המרחם. הקוראים בשמו. קרוב לכל
קוראיו. ודרש טוב לעמו. טרם יקראו. ואני אענה:

עקידה סימן עכאש. יהודה. שמואל.

עת שערי רצון להפתח. יום אהיה כפי לאל שומת. אנא זכור נא
לי ביום הזבח. עוקד והגעקד והמזבח: באחרית גסה בסוף
העשרה. הין אשר נולד לה משרה. אם נפשך בו עד מאד נקשרה
קום העלהו לי לעולה ברה. על הר אשר פבוד לה זורח: עיקר אמר
לשרה כי חמודך יצחק. גדל ולא למד עבודת שחק. אלף ואזרהו
אשר לו אל חק. אמרה לכה אדון אבל אל תרחק. ענה יהי לך
באל בוסח: עיקר שחר והשקים להלוך בפקר. ושני נעריו ממתי
השקר. יום השלישי נגעו אל חקר. וירא דמות פבוד והוד ויקר.
עמד והתבונן להמשח: עיקר ידעו נעריו כי קראם לאמר. אור
הראיתם צין בראש הר המור. ויאמרו לא נחזה רק מהמור. ענה
שבו פה עם משולים לחמור. ואני והנער להשתמש: עיקר הלכו
שניהם לעשות במלכה. ויענה יצחק לאביו בכה. אבי ראה אש
ועצי מערבה. איה אדני שה אשר בהלכה. האת ביום זה דתך שזבח:
עיקר ויענה אביו באל חי מחסה. כי הוא אשר יראה לעולה הששה.
דע כל אשר יחפוץ אלהים יעשה נבנה בני היום קפניו פסא. אז
יאמר זבח והזבח: עיקר דפקו בשערי רחמים לפתוח. הין להזבח
ואב לזבוח. קום לאל וברחמי לבטוח. וקני יי יחליפו כח. דרשו

נוכה. ח"י נשיח: הדונו. ארץ הדום רגליו:

ואורחו וכו'. ואלמדו מה שהוא עליו חוק מהאל: לכה. לך לך: נעריו.
ישמעאל ואלעזר: להנחם. להתגדל: ידעו. דבר הקריאה ולא דבר
חכמה: לך. אם פרח אור: והמור. שוחה עמוקה: אבי ראש. אפשר שיוצן כו"ט
בפסחים פ"ו טכה ולא הביא סבין וע"ש תוחבו בלוגרי וכו' ואין בזה וועילה
שלא היה נקדשו חלא בעזרה וכו' החוס' דהירושלמי ס"ל דלורך הקדש כגון סבין
מוחר ולז"ח אבי ראש חש ועלי ווערכה שהכחתי עלי וא"כ איה עה כהלכה טאין זו
וועילה האם אתה שוכח ד"ת טגיזה ועבודה בקדשים יש צהן וועילה וא"ח לו' כס' הצבלי
שכבר ח"ל והעלהו עם לעולה: יאמר. לשון גדולה: יחליפו כח: יחדש כח:

בְּנַחֲלַת אֵל לְהַסְתַּפֵּחַ: עוֹקֵד הַכֵּיץ עֲצֵי עוֹלָה בְּאֶזְרֵי וְחִיל. וַיַּעֲקֹד יִצְחָק
 בְּעֶקְדוֹ אֵיל. וַיְהִי מֵאוֹר יוֹמָם בְּעֵינָם לַיִל. וְהוֹמוֹן דְּמַעְיוֹ נוֹזְלִים בְּחִיל.
 עֵין בְּמַר בּוֹכָה וְלֵב שָׂמֵחַ: עוֹקֵד שִׁיחוֹ לְאִמִּי כִּי שִׁשׁוֹנָה פָּנָה. הַבֵּן
 אֲשֶׁר יִלְדָה לְתַשְׁעִים שָׁנָה. הִיָּה לְאִשׁ וְלִמְאֻכַלֶּת מְנָה. אֲנָה אֲבִיקֶשׁ
 לָהּ מְנַחֵם אָנָּה. צַר לִי לְאֵם תְּבַכֶּה וְתַתִּיפֶחַ: עוֹקֵד מִמְאֻכַלֶּת יְהִמָּה
 מְדַבְּרִי. נָא חַדְדָה אָבִי וְאֵת מְאֻסְרִי. חִזֵּק וְעַת יִקְדֵּךְ יִקְדֵּךְ בְּבִשְׂרֵי. קַח
 עִמָּךְ הַנְּשֹׂאֵר מֵאֶפְרַי. וְאִמּוֹר לְשָׂרָה זֶה לְיִצְחָק רִיחַ: עוֹקֵד וַיְהִימוּ כָּל
 מְלֻאכֵי מִרְכָּבָה. אוֹפֵן וְשָׂרָף שׂוֹאֲלִים בְּנִדְבָה. מִתְחַנְּנִים לְאֵל בְּעַד
 שׁוֹר צָבָא. אָנָּה תְנָה פְדוּיוֹם וּכְפַר הַבָּה. אֵל נָא יְהִי עוֹלָם בְּלִי יְרִחַ:
 עוֹקֵד אָמַר לְאַבְרָהָם אֲדוֹן שָׁמַיִם. אֵל תְּשַׁלְּחָה יָד אֵל שְׁלִישׁ אוֹרִים.
 שׁוּבוּ לְשָׁלוֹם מְלֻאכֵי מַחְנֵיִם. יוֹם זֶה זְכוּת לְבָנֵי יְרוּשָׁלַם. בּוֹ חֲטָא
 בְּנֵי יַעֲקֹב אֲנִי סוֹלְחִי. עוֹקֵד וְהַנְּעַקֵּד וְהַמְזַבֵּחַ:

לְבָרִיתָךְ שׁוֹכֵן זְבוּל וְשָׁבוּעָה. זְכָרָה לְעֵדָה סְעָרָה וְנִגְוָעָה. בִּשְׁבַת אֵין
 אוֹמְרִים וְשָׁמַע תְּקִיעָה תּוֹקְעָה וְתִרְוָעָה. (אוֹמְרִים וְשָׁמַע תְּפִלָּה
 זְכָרָה לְתִרְוָעָה) וְאִמּוֹר לְצִיּוֹן בָּא זְמַן הַיְשׁוּעָה. יְבוֹז וְאֵלֶּיָּה אֲנִי שָׁלַח: עוֹקֵד

וּבְכֵן וְיָלֵךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵינוּ:
 ס' יִצְחָק יִאָּתֶה לָּךְ יִקְרַת תְּפָאֶרֶת הַמְּלוּכָה. אֵלֶיָּךְ אֱלֹהֵי
 מֵרֹאשׁ נְסוּכָה: צוּר הַמְּרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה.
 עוֹמֵה אוֹרָה וַיּוֹשֵׁב בְּסֶטֶר חֲשִׁכָה: חֲפִץ לֵב שִׁפְר וְרוּחַ
 נְמוּכָה. מְרַם מִחֲלָה מֵעֲלָה אַרוּכָה: קָרֵב לְעֵדָה
 הָאֲנוּשָׁה וּבּוֹכָה. קֵץ פְּדוּתָהּ אֲשֶׁר מִיַּחֲלַת וְחוּכָה.

לְהַסְתַּפֵּחַ. לְהִדְבֵק: צָלוֹן וְכו'. לְשׁוֹן כַּס: וְהוֹמוֹן. רִיבּוּי. מִן הוֹמוֹן שִׁירִיד (עֲמוּס צ'):
 וְחִתִּיפֵךְ. תְּקוּיָן: מְדַבְּרִי. הַבְּרוּךְ. מִן וְנִדְבַךְ כְּאוֹם: חֲדָשָׁה. סַסְכִּין מִשׁוֹם צְרוּר
 לִּי מִיַּתֵּם יִפֵּה: וְאִסְרִי. חִזֵּק עַלֵּל אֲצַעֲט מִ"א עַל"ח: יִקְדֵּךְ. לְשׁוֹן שְׂרִיפָה: צְלִי
 יְרַח. שְׁבַדִּיין לֹא כוֹלֵד יַעֲקֹב עֲלוֹרְתוֹ חֲקוּקָה צְלַצְנָה וּבְכִרְוֹת צְר"ח צְרוּךְ יוֹלְךָ וְכו':
 עֲלֵישׁ אוֹרִים. שְׂאֲרָהֶם כְּדוּמָה לְשׁוֹשׁ וַיִּלְחַק לְכוּכָבִים וַיַּעֲקֹב לְצַנְנָה: זְכָרָה. צְרִית
 וְשׁוּבָה שְׂשַׁעַת הַעֲקִידָה: תּוֹקְעָה. שְׁתוֹקְעָה:
 לָךְ יִאָּתֶה. כ"ל עַל"ל יִאָּתֶה לָךְ כִּי צִילְחָךְ יִקְרָא לָךְ: כְּסוּכָה. לְשׁוֹן רוֹעֵמוֹת:
 עוֹטָה. עוֹטָף: צַמְחָה. עֵיין ת"י צַפְסוּק יֵשׁת חֲשָׁךְ סְמָרוֹ: הַלְנוּשָׁה. כְּכֹחֶת:

וְאִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם מִי אֵל כְּמוֹכָהּ. וְהִירְתָּה לִי
הַמְּלוֹכָה:

מִלֶּךְ זֹכֵר רֵאשׁוֹנוֹת וְאַחֲרוֹנוֹת. דּוֹרֵשׁ מֵעַל סֵפֶר
הַזְּכוֹרוֹנוֹת. דְּרָכֵי שְׂוֵא וְהוֹלְכֵי נְכוֹנוֹת. מוֹנֶה
וּמַעֲבִיר וְשׂוֹרֵף רֵאשׁוֹנוֹת. בְּגוֹדֵל חֲסָדָיו לְבִלְתִּי
הַמְּנוֹת. לְהַעֲבִיר מִנְּפֶלֶס וְלִמְחֹל זְדוֹנוֹת. לְכַפֵּר חַטָּאִים
וְלְסַלֵּחַ עֲוֹנוֹת. זְכוֹר בְּרִית אֲזָרַח נְפֶשׁ בְּעֵשֶׂר גְּסִיּוֹנוֹת.
וְזִכּוֹת הַנֶּעְרָף בְּתַמִּידִים וְקַרְבָּנוֹת. וְצַדִּיקַת תָּם יוֹשֵׁב
אֱהָלִים לְקָרוֹת וְלִשְׁנוֹת. שְׁעָה נִינְיָהֶם הַשׁוֹפְכִים
תְּחִנוֹת. וְכַתְּבֶם לַחַיִּים בְּסֵפֶר הַזְּכוֹרוֹנוֹת:

אֵל הַקְּשִׁיבָה לְעַם לִךְ צַפֵּר. קוֹלוֹ יַעֲרֹב לְךָ וְרַנְתָּ
תִּשְׁפָּר: חֲמָאוּ הַעֲבֵר וְעוֹנוֹ יִכָּפֵר. קָמְיוֹ תִצְמִית
וְתִשְׁפִּיר עַד עֶפֶר: הַכֶּרֶת אוֹיֵב אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ כָּפֵר.
מִצְוֹתֶיךָ הַחֲלִיף וּבְרִיתֶךָ הַפֵּר: רִצְחָה עֲמָךְ הַנִּכְלָם
וְהַנְּחָפֵר. נִפְזָר בְּעַמִּים בְּכָל עִיר וּכְפָר: תְּחַנְּתֶם תִּשְׁפָּעָה
וְתִיטֵב לְךָ מִשׁוֹר פָּר. הַעֲתֵר לָהֶם בַּתְּקִיעַת שׁוֹפָר:
עֲלֵה אֱלֹהִים בַּתְּרוּעָה. יִי בְּקוֹל שׁוֹפָר:

רָם הַנִּקְדָּשׁ בְּקִדּוּשׁוֹת שְׁלֹשָׁה. בְּרֶן-יַחַד יְקוּדִישׁוֹךְ בְּנֵי
אֲבוֹת שְׁלֹשָׁה: וּבְנֵי אֱלֹהִים יִרְעוּ קְדוּשַׁתְךָ כְּתוֹת
שְׁלֹשָׁה. מִזְבִּירֵי שִׁמְךָ אַחֲרֵי תִיבוֹת שְׁלֹשָׁה: בַּת
רֵאשׁוֹנָה אוֹמֶרֶת. קְדוּשׁ אֶחָד מִקְדוּשׁוֹת שְׁלֹשָׁה. וְכַת
שְׁנֵי אוֹמֶרֶת. קְדוּשׁ קְדוּשׁ וְחוֹסְמֶת קְדוּשׁ אֶחָד

דרכי. דצק לדורש: הונכות. הראשונות: לפר. השכים ונחרגוס צקר: החליף. זן
מלות ח"כ על שה' קלף ונעט והס עצרו לרעה: אלהים. מלמכים אחר י"ט ח"ט
צכתר הנוספין עם ענוך ישראל אזל צר"ח אווריס וענוך ושועתי הטעם לפי
שם לעליוכים שם כנפים לאחד כמד יוני השצוב שע"ב קודוין צחול לא כן צצכת
ישראל קודוין אך כפ"ז יש לוור צי"ט שחל צחול וענוך ענו"ט הגלון נארי
חדי"ח כר"ו צין צרכיו הל' ר"ח: טלשה. קק"ק והדר ה' אזל ישראל אווריס אחר
צ' תיבות טוע ישראל והדר ה': וחוקנות. וקיסנות:

מְשַׁלְשָׁה: וְכֵת שְׁלִישִׁית אֲזַמְּרָתָּ. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 שְׁלִשָּׁה. מִזְבִּירִים אֵת הַשֵּׁם הַנִּזְעָרָץ בְּקְדוּשָׁה: אַחֲרֵי
 תִּיבוֹת שְׁלִשָּׁה. וּמִקְדִּישִׁים לָךְ קְדוּשָׁה מְשׁוּלְשָׁה:

ואחר התקיעות ואשרי אומר.

יִי מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִי מַלְאֲכֵי יְיָ	מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ
יִי מַלְאֲכֵי יְיָ	מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ
יִי מַלְאֲכֵי יְיָ	מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ
יִי מַלְאֲכֵי יְיָ	מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ
יִי מַלְאֲכֵי יְיָ	מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ
יִי מַלְאֲכֵי יְיָ	מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ
יִי מַלְאֲכֵי יְיָ	מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ
יִי מַלְאֲכֵי יְיָ	מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ
יִי מַלְאֲכֵי יְיָ	מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ
יִי מַלְאֲכֵי יְיָ	מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ
יִי מַלְאֲכֵי יְיָ	מַלְאֲכֵי יְיָ מַלְאֲכֵי יְיָ

ואומר החזן קריש לעילא ואחר כך אומרים:

תענו ותעתרו ברחמים מן השמים. תקובל צעקתכם. תשמע תפלתכם כרצון.
 ויענה קול עתירתכם. ויפתח יי אלהינו לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום
 שהם (יכוין שהם המשוש כנגד חמשים שערי בינה) שערי אורה. שערי אהבה
 ואהבה. שערי ברכה. שערי בינה. שערי גאולה. שערי גדולה. שערי דיצה.
 שערי דעה והשכל. שערי הוד והדר. שערי הצלחה והרוחה. שערי ועד טוב.
 שערי ותיקות. שערי זכויות. שערי זמרה. שערי חרות. שערי חיים טובים.
 שערי חכמה. שערי חן וחסד. שערי מהרה. שערי סל ומטר לברכה. שערי
 יושר. שערי ישועה. שערי כלכלה. שערי כבוד. שערי למוד תורה לשמה.
 שערי לב טוב. שערי מזון. שערי נחמה. שערי נדיבות לב. שערי סמיכה.
 שערי סודות תורתו. (שערי סיעתא דשמיא): שערי עזרה. שערי עמוד. שערי
 פדות. שערי פריה ורבייה. שערי פרנסה טובה. שערי צדקה. שערי צהלה.
 שערי קוממיות. שערי קבול תפלות. שערי קבוץ גלויות. שערי רפואה שלימה.

ידודון. יעופמן: דרי דוק. סוכני שמים הנוחתה כחרוס: גרי גיא. סוכני עונק
 צעולם הגלגלים סהוא לזעה ועולם הנוללים:

שערי רוממות אל. שערי רחמים. שערי שלום. שערי שפע. שערי תורה.
 שערי תפלה. שערי תשועה. שערי תשובה. ויסיר מתוככם קנאה ושנאה
 ותחרות. ויקיים בכם מקרא שכתוב "אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלה
 פעמים. ויברך אתכם כאשר דבר לכם. ויכתבכם בספר חיים טובים. וכן יהי
 רצון ונאמר אמר : ואמר החזן התקבל וכו'.

זה הסגנון נוסגין לזמרו צחוק תפלת מוקף קודם היום הרת עולם הסליטית
 יתקע קינן תשר"ת ולומר זה הסגנון

קול שופר הדרור. קל מהרה יזמן :
 קול יעקב יערב ויהוד ידי שומני יזמן :
 קול " בְּהִדְרָה. האל הנאמן :
 בְּשׁוֹפָר יִתְקַע : וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן :
 קול יעקב תשעה. וזמירותיו תחמוד :
 קול שומנו תדמים. ואל ישמין עוד לשמוד :
 קול ברק תחיש. ומתנומתו יעמוד :
 קול שופר חזק מאד. לקבץ עם לא אלמן : בשופר
 קול חמלה תחיש. לנחמה וצולעה :
 קול קמים תאבד. ההולכים תועה :
 קול עדתה תרצה. הנאבה והיגיעה :
 קול משמיע ישועה. לנחלה למרעה נאמן : בשופר
 קול חסד ואמת. השביעי לקולות :
 קול זך מהרה תשא. חנון יושב תהלות :
 קול שופר יתקע. מיכאל שר קהילות :
 קול לקבץ מפל קצוות. עמך אב הרחמן : בשופר
 קול " ירומים. דל ואביון מעפר :
 קול בוגד יהומם : אשר באל שדי כפר :
 קול עמו יקבל. ויישב לו משור פר :
 קול השיר אשר יסופר. על ידי עבדו הימן : בשופר

שחרית של ראש השנה

מג

ואח"כ נוניאין ז' ס"ם ואוננך הסליח לצור עם הקטל:

אָתָּה תִּרְאֶתָ לְדַעַת בְּיַהוּדָה הוּא הָאֱלֹהִים. אֵינְךָ עוֹד מְלַבְּדוֹ:
אֵינְךָ בְּאֱלֹהִים יְהוָה וְאֵינְךָ כְּמַעֲשֵׂיהָ:

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזֹכֵנוּ וְאֵל
יִשְׁלַחנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת בְּחֻלְתֶּךָ וְרַעַם וּנְשָׂאֵם עַד
הָעוֹלָם: וַיְהִי בְּגִסְעַת הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וַיִּפְצַר אוֹיְבֶיךָ
וַיְנוֹסוּ מִשַּׁנְאֶיךָ מִפְּנֵיךָ: קוּמָה יְהוָה לְמַנוּחַתְּךָ אֶתָּה וְאָרֶץ עֲזָרְךָ:
כְּהִנֵּיךָ יִלְבָּשׁוּ צַדִּיק וְחַסִּידֶיךָ יִרְבְּנוּ: בְּעֵבֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֵל תִּשָּׁב
פְּנֵי מַשִּׁיחֶךָ:

ואוננך הסליח לצור :

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנִּתְּנָה תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא :

רבי שמעון פתח כד מפקין ספר תורה בצבורא למקרי ביה מתפתחין תרעי
דרחמי ומעוררין את האהבה לעילא ובעי לבר נש למימר הכי:

בְּרִידֶיךָ שָׁמָּה דְמֵאֵרִי עֲלֵמָא בְּרִידֶיךָ בְּתַרְדֵּי וְאַתְרֶיךָ. יְהֵא
רְעוּתֶיךָ עִם עַמֶּיךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלְמָא. וּפְיֻרְקָן יִמְיָדֶיךָ
אֲחֻזֵי לְעַמֶּיךָ בְּבֵית מְקַדְשֶׁיךָ. לְאַמְטוּנֵי לְנָא מְטוּב נְהוּרֶיךָ.
וּלְקַבֵּל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמֵינִי. יְהֵא רַעֲוֵא דְדַמֶּיךָ דְתוֹרִידֶיךָ לֵן
חֵינִי בְּמֵיבוּ. וְלִיהוּי אֲנָא עֲבָדְךָ פְּקִינִי בְּ צַדִּיקִיא לְמַרְחָם
עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי וְיֵת כָּל דִּי לִי יְהִי לְעַמֶּיךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנִתָּ
הוּא זֵן לְכֹלָא וּמְפָרְגִים לְכֹלָא. אֲנִתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כֹּלָא
אֲנִתָּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיא. וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא
עֲבָדָא דְקַדְשָׁא בְּרִידֶיךָ הוּא דְסִגְיָדְנָא קַמָּה מִן קַמָּה דִּיקַר
אוֹרִיתָה בְּכָל עֵידָן וְעֵידָן. לֹא עַל אֲנָשׁ רַחֲצֵנָא וְלֹא עַל
בַּר אֱלֹהִין סְמִיכְנָא אֵלָא בְּאֱלֹהָא דְשְׁמֵיא דְהוּא אֱלֹהָא
קָשׁוּט וְאוֹרִיתָה קָשׁוּט וּגְבִיאֻהִי קָשׁוּט וּמְסִי לְמַעַבְד
מְבֹן וְקָשׁוּט. בֵּה אֲנָא רַחֲמֵיךָ וְלִשְׁמָה יְקִירָא קְדִישָׁא.
אֲנָא אֲמַר תִּשְׁבְּחֵן. יְהֵא רַעֲוֵא קְדָמֶיךָ דְתַפְתַּח לְבִי

שחרית של ראש השנה

ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך
ישראל לטב ולחיים ולשלום אמן:

תפלה זו יאמר סימיל ככוונה בעת פתיחת סניכל:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו נאלהי אבותינו אלהי המשפט
אדון צור משפננו מגן ישענו משגב בעדנו שתמחול
ותרחם עלינו ויקבשו רחמיה אר פקסה ויגולו רחמיה על
מדותיה ותתנהג עמנו יהוה אלהינו במדר החסד ובמדר
הרחמים ותפגם לנו לפנים משורת הדין ובטובה הגדול ישוב
סיון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומבבלתך. ובהתחבר תורה
לשבתך עם התורה שבפעל פה שמאלו תחרי לראשה ומשך
גבורותיו אליה: עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו מפל
המסכים והמקטרגים בני האלהים הסוככים את פסא כבודך
היום ובקנש יקפו עלינו להשטין עלינו חתום פיהם ואל ישטינו
עלינו. יהוה גבור יצא באיש מלחמות יעיר קנאה גריע אף
יצרית על איביו יתגבר:

ובשם שעמד לפניך לדין אבינו הראשון היום ויצא בדימוס
בדינו והארבת אפך עמו. בן ברחמיה הרבים חסד ואמת
נקדמו פניך להוציא לאור משפטינו. שפטנו בצדקתך יהוה
ותברנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים
ובזכות ספר התורה גבר נכתב בספר החיים השלום ואורך
ימים ועושר וכבוד לעבדך באמת תמיד כל הימים. ואל תקחנו
מהעולם הזה קודם זמנינו עד מלאות ימי שנותינו בהם שבעים
שנה באופן שגובל לתקן ולהשלים שלמות גפשותינו ברוב
הימים ואל גא נמות ונספה בלא משפט לבלתי ירח משנו
גדח איש מאת רעהו ויגזור עלינו גזרות טובות וישועות
ונחמות. ובטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות ודיבנו בצדק
יצא גא לישע עמך לישע את משיחה ובגבורות ישע מינה
גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשורה עליו ונחה עליו רוח
יתנה רוח חכמה ובינה רוח דעת ויראת יהוה ומלאכה הארץ
יצה את יתנה להבין ולהשגיל עמקי סודות תורתך. וליראך

את יהוה יראת הרומונות אמן. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך יהוה צורי וגאלי: ואני תבלתי לך יהוה עת רצון אלהי
 ברוב חסדך עגני באמת ישעך:

ולח"כ יאמר חפלה זו עולמי סכנ הגחל כמו"ס חיד"א ז"ל:

יהוה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו ועשה למען
 אבותינו הקדושים אברהם איש החסד יצחק נאור בנבורה
 יעקב כליל תפארת ותבטל מעלינו כל נזירות קשות ורעות ובצל כנפיך חסדירנו
 ונהיה בריאים בכל אברינו ונידינו ותשמרנו מכל צרה ומכל פחד ומכל חולי
 ותצילנו מכל מיני כישוף ומבלבול הדעת ואל ידוה לבנו ואל יחשכו עינינו
 ונהיה מיושבים בדעתינו ותן בנו כח ובריאות לעבודתך וליראתך ותאריך ימינו
 בטוב ושנותינו בנעימים ובכל אשר נפנה נשכיל ובכל אשר נעשה נצליח
 אכיה"ר:

יהי חסדך ה' עלינו כאשר יהלנו לך:

דראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו:

ואני בחסדך בפתתי יגל לבי בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי:

דנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יהוה ויהי לי לישועה:

קנלמי פסדן סמקיד סמקנול סמופלס ססר"ס סרעני ז"ל לומר חפלה זו נר"ס וי"סכ
 כשעם סוללת ס"ס:

יהוה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמיך ולמען שמך
 הגדול הנכתב ואינו נקרא שנתכוונתי בו שתצילנו לנו ולנשותינו
 לבנינו ולבנותינו ולכל הגלויים אלינו מכל רע וממשחית ומגפה. ומכל צרה
 וצוקה ויגן ואנחה ומכל חולי ומחלה. ולמען השם הקדוש המתפשט ממאור
 המרכבה התחתונה **אלך** וכשהוא כלול עם מקורו **איהיה אאהלידה**
 שתבטל ברחמים המרובים ובחסדים הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו
 כל נזירות קשות ורעות ויסכרו כל המקמרינים והמסמינים עלינו:

אנא ככה השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה העליונה **קרע** וכשהוא
 כלול במקורה **יהוה יקהרועה** שתבטל ברחמיך הרבים ובחסדך
 הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל המקמרינים והמסמינים וכל נזירות
 קשות ורעות ושגאת הנפס. וחדש עלינו שנה טובה ומבורכת ותפרנסנו בשפע
 טול ובהיתר ולא ישלוט בנו עין הרע ותצליחנו בלימודינו ובכל מעשה ידינו
 אנס"ו:

אשרי העם שכבה לו אנשי העם שיהוה אלהיו: גדלו
 ליהוה אתי וגרוממה שמו יהוה:

רוטמו יהוה אלהינו והשתחוה להרם רגליו קדוש הוא: רחמנו
 יהוה אלהינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

שחרית של ראש השנה

אין קדוש ביהוה כי אין בלתי ואין צור פאלהינו: כי מי אלה
 זבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו: תורה צוה לנו משה מורשה
 קהלת יעקב: עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר:
 ורכיה דרכי נעם וכל גתיבתיה שלום: שלום רב לאוהבי תורתך
 ואין למו מקשול: יהוה עז לעמו: ותן יהוה יברך את עמו בשלום:

יש נוהגין לומר:

יְקַח הַשָּׁמַיִם וְתַגֵּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּנוֹיָם יי מְלֶכֶךְ: יִשְׁמַח הו'
 צִיּוֹן תְּגַלְגַּל בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ יי:

על הכל יתגדל ויתקדש ויתברך ויתרומם ויתנשא: שמו של
 מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שברא
 העולם הזה והעולם הבא: ברצונו וברצון יראיו וברצון כל עמו
 בית ישראל: תגלה ותראה מלכותו עלינו במהרה. ויחון ויחוס
 ויחם על פליטתנו ועל פליטת עמו בית ישראל ברחמי רחמים
 וברחמים וברצון ואמרו כל העם אמן: הרחמן הוא יחזיר שביתנו
 ושבית עמו בית ישראל במהרה בימינו ויציאנו מכל צרותינו
 לרחוקה ומאפלה לאורה בקרוב ואמרו כל העם אמן:

כי שם יהוה אקרא הבו נדל לאלהינו: הכל תנו עז לאלהים
 ותנו כבוד לתורה:

וסנביה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים:

וְזָמַר בְּתוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשְׁרָה לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: תוֹרָה צוֹה
 לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קַהֲלֵת יַעֲקֹב:

יש נוהגים לומר:

וְכִתּוּב קָרַב וְכִתּוּב. תוֹרַת יְהוָה תְּמַיְמָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עַדוֹת יְהוָה
 נְאֻמָּנָה מְחַבֵּימַת פְּתִי: פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מְשַׁמְחֵי לֵב מִצְנַת
 יְהוָה בְּרַחֲמֵי עֵינָיִם: יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ: ותן יהוה יברך את
 עמו בשלום:

הואל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו:

סעולם למסר לוחז נשתי ידיו נס"ם דהיינו נעמוד כל זמן שננכך ולסר סנכס
 שדי ידו ססמאלית ויאחז בידו סיוננית בלנד ונשעת סנכס יחזיר סכז סן סלד סלס
 יסל כסלס כמנכך מוחך סספר סוכס ולוער:

מה שחרית של ראש השנה

יהוה עמכם והחזן עונה יברכה יהוה:

וסתח ולזנוק סעולה ברכו את יהוה המבורך:

ועונה כחזן וסעולות ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:

וסעולה סתח ולזנוק ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מקל
העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יהוה נותן התורה:
ואחר קריאת התורה מברך העולה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת
ותני עולם בטע בתוכנו ברוך אתה יהוה נותן התורה:

וקורין כס"ח ס' גברי כס' ויכא. ואם חל נסנת קורין ז' חו סקריאס:

ויהוה בפקד את-זרה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן
לְזַקְנָיו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֱתוֹ אֱלֹהִים: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם
אֶת-שֵׁם-בְּנוֹ הַנּוֹלֵד-לוֹ אֲשֶׁר-יָלְדָה-לוֹ שָׂרָה יִצְחָק: וַיִּמַּל
אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן-שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ
אֱלֹהִים: לֵי וְאַבְרָהָם בֶּן-מֵאֵת שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק
בְּנוֹ: וַתֹּאמֶר שָׂרָה צָחֵק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כֹּל-הַשְּׂמֵעַ
יִצְחָק-לִי: וַתֹּאמֶר מִי מֵלֵל לְאַבְרָהָם הִינִיקָה בָּנִים שָׂרָה
בִּי-יֵלְדָתִי בֶּן לְזַקְנָיו: וַיִּגְבַּל הַיָּלֵד וַיִּמַּל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם
מִשְׁתֵּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמִל אֶת-יִצְחָק: כַּסֵּנִס סְלִישִׁי וַתִּקְרָא שָׂרָה אֶת-
בֶּן-הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק: וַתֹּאמֶר
לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת-בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בְּךָ
הָאִמָּה הַזֹּאת עִם-בְּנֵי עַם-יִצְחָק: וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי
אַבְרָהָם עַל-אֵדֶת בְּנוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם אֵל-
יָרַע בְּעֵינֶיךָ עַל-הַנְּעֵר וְעַל-אִמְתְּךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ
שָׂרָה שָׁמַע בְּקִלְהָ כִּי בִי-צָחֵק יִקְרָא לָהּ זָרַע: שְׁלִישִׁי כַּסֵּנִס
יְבִישׁ וְגַם אֶת-בְּנֵי-הָאִמָּה לָנוּ אֲשִׁימָנוּ כִּי זָרַעָה הָיָה:

וישבם אברהם | בפקר ויפקח להם וחתם ט"ס ויתן אל-
 הגר שם על-שכמה ואת-הילד וישלחה ותלך ותפתע
 במדבר באר שבע: ויכלו הפנים מן-החמת ותשלך את-
 הילד תחת אתר השיחם: ותלך ותשב לה מגד הרחק
 במטחני קשת כי אמרה אל-אראה במות הילד ותשב
 מגד ותשא את-קלה ותבך: וישמע אלהים את-קול
 הנער ויקרא מלאך אלהים אל-הגר מן-השמים ויאמר
 לה מה-לך הגר אל-תיראי כי-שמע אלהים אל-קול
 הנער באשר-הוא-שם: נסכת חנייט קומי שאי את-הנער ותחזיקי
 את-ידך בו כי-לגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים את-
 עיניה ופרא באר מים ותלך ותמלא את-החמת מים
 ותשק את-הנער: ויהי אלהים את-הנער ויגדל וישב
 במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן ותקח-לו
 אמו אשה מארץ מצרים: פ רביעי נסכת ו' ויהי בעת ההיא
 ויאמר אבימלך ופיכל שר-צבאו אל-אברהם לאמר
 אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה: ועתה השבעה לי
 באלהים הנה אסרת-שקר לי ולניני ולנכדי בחסד אשר-
 עשיתי עמך ותעשה עמדי ועם-הארץ אשר-נרתה בה:
 ויאמר אברהם אנכי אשבע: והוכח אברהם את-אבימלך
 על-אדות באר הפנים אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר
 אבימלך לא ידעתי מי עשה את-הדבר הזה וגם-אתה
 לא-הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויפקח
 אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית:
 ה' ונסכת ו' ויצב אברהם את-שבע כבשת הצאן לבדה:
 ויאמר אבימלך אל-אברהם מה הנה שבע כבשת האלה
 אשר הצבת לבדנה: ויאמר כי את-שבע כבשת תקח
 מזיבי בעבור תהיה-לי לעדה כי חפרתי את-הבאר הזאת:

קריאה ליום ראשון של ראש השנה
מו
על־בן קרא למקום ההוא בבאר שבע כי שם נשבעו
שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופילל
שר־צבאו וישבו אל־ארץ פלשתים: וימַע אשל בבאר
שבע ויקרא־שם בשם יהוה אל עולם: ויגד אברהם
בארץ פלשתים ימים רבים: פ ואמר החון קדיש לעילא.

פרשה ליום שני

בראשית כ"ב ויהי אחר הדברים האלה ותאלהים נסר
את־אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר
הנני: ויאמר קח־נא את־בנדך את־יחידך אשר־אהבת
את־יצחק ולד־לך אל־ארץ המדינה ותעלהו שם לעלה
על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישבם אברהם
בבקר ויחבלש את־חמרו ויקח את־שני נעריו ואת
יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל־המקום אשר־
אמר־לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את־
עיניו וירא את־המקום מרחק: ויאמר אברהם אל־נעריו
שבו־לכם פה עם־החמור ואני ותנער נלכה עד־בה
ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את־עצי העלה
וישם על־יצחק בנו ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת
וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר
אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה
לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה־לו השה לעלה בני
וילכו שניהם יחדו: שלים ויבאו אל־המקום אשר אמר־לו
האלהים ויבן שם אברהם את־המזבח ויערף את־העצים
ויעקד את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבח ממעל לעצים:
וישלה אברהם את־ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־
בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן־השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל־תשלה ידך אל־הנער

קריאה ליום ראשון של ראש השנה

וְאֶל־תַּעַשׂ לֹא מְאוּמָה בְּיַדְּךָ יָדַעְתִּי בְּיַרְאֵה אֱלֹהִים
 אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידֶךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא
 אֲבִרָהֶם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה־אֵיל אֲחֵר נֹאחַז בְּסִבְבָּךְ
 בְּקַרְנָיו וַיִּלֶּךְ אֲבִרָהֶם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלְיָה תַחַת
 בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֲבִרָהֶם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יְרָאֵה אֲשֶׁר
 יֵאמֵר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יְרָאֵה: כִּי־עַיִן נִיקְרָא מִלֵּאדָּה יְהוָה אֶל־
 אֲבִרָהֶם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיֵּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֹאם־יְהוָה
 בִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֶךָ
 אֶת־יְחִידֶךָ: בְּיַבְרָךְ אֲבִרְכֶךָ וְהִרְבָּה אֲרֵבָה אֶת־זֶרְעֶךָ
 בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרַשׁ זֶרְעֶךָ
 אֶת־שָׂעַר אֵיבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ עִקְבֵי
 אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: וַיֵּשֶׁב אֲבִרָהֶם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ
 יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אֲבִרָהֶם בְּבְאֵר שֶׁבַע: סוּיט

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגֵד לְאֲבִרָהֶם לֵאמֹר הִנֵּה
 יֵלְדָה מִלְּגָדָה גַּם־הוּא בְּנִים לְגִהוֹר אַחִיךָ: אֶת־
 עוֹץ דְּבָרוֹ וְאֶת־בְּנוֹ אַחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אָבִי אָרָם: וְאֶת־
 בְּשׂוֹד וְאֶת־חִזוֹ וְאֶת־פִּלְדֵּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֶת־בְּתוּאֵל:
 וּבְתוּאֵל יֵלֵד אֶת־רַבְּקָה שְׁמֵנָה אֵלֶּה יֵלְדָה מִלְּגָדָה לְגִהוֹר
 אַחִי אֲבִרָהֶם: וּפִילְגֵשׁוּ וּשְׁמָה רְאוּמָה וְתֵלֵד גַּם־הוּא אֶת־
 טַבָּח וְאֶת־גַּחֵם וְאֶת־תַּחֲשׁ וְאֶת־מַעֲקָה:

וְסוּמַר סוּמַן קָדִים לְעֵילָל:

וְסוּמַר קָדִים סוּמַר סוּמַר סוּמַר סוּמַר:

וְכֹתֵב הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם
 כָּל־מִלְּאֲבֵת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יְהִיָּה
 לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֲלֵיהֶם לְרִיחַ גִּיחֹחַ לִיהוָה פֶּר בֶּן־בְּקָר אֶחָד
 עַל־אֶחָד דְּבָשִׁים בְּגִי־שָׁנָה שֶׁבַע־תְּמִימִים: וּמִגִּדְתֶם סֶלֶת

בְּלוּלָהּ בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לְפָר שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל:
 וְעֶשְׂרוֹן אֶחָד לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: וְשְׁעִיר־
 עִזִּים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֲלֵת הַחֹדֶשׁ
 וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וּנְסִיבֵיהֶם בְּמִשְׁפָּחָם לְבֵית
 גִּיחַח אִשָּׁה לַיהוָה: ׀

ולומר ספון קדים לפילא. תוללין ס"ח. וקודם סיחחיל סהסטה לומר ספספס
 זככס ז:

הפטרה ליום ראשון של ראש השנה
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנִבְיָאִים
 טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאַמֶּת:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֱמֶת וְצַדִּיק:

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמְתִים צוֹפִים מְהֵרָ אַפְרַיִם וְשִׁמּוֹ
 אֶלְקָנָה בֶן־יִרְמֵיָהוּ בֶן־אֵלִיהוּוָא בֶן־תַּחַז בֶּן־צוּרָה
 אֶפְרַתִּי: וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשְּׁנַיִת פְּגַנָּה
 וַיְהִי לַפְּגַנָּה יְלָדִים וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים: וְעַלָּה הָאִישׁ הַהוּא
 מַעֲרִיר מִיָּמִים יְמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְזַכֵּחַ לַיהוָה צְבָאוֹת
 בְּשִׁלָּה וְשֵׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֲלֵי חַפְנֵי וּפְנִחָם בְּהַגִּים לַיהוָה: וַיְהִי
 הַיּוֹם וַיִּזְכַּח אֶלְקָנָה וְנָתַן לַפְּגַנָּה אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־בְּנֵיהָ וּבְנוֹתֶיהָ
 מְנוּחָה: וּלְחַנָּה יָתַן מְגָה אַחַת אַפְרַיִם כִּי אֶת־חַנָּה אָהַב
 גִּיהוָה סָגֵר רַחֲמָהּ: וּבְעֶסְתָּהּ צִרְתָּה גְּס־בַּעַס בְּעַבְדּוֹ
 הָרַעְמָה כִּי־סָגֵר יְהוָה בְּעַד רַחֲמָהּ: וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה
 מִדֵּי עֲלֹתָה בְּבֵית יְהוָה בֶּן תְּבַעֲסָנָה וּתְבַגְּהָ וְלֹא תֹאכְל:
 וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשָּׁה חַנָּה לָמָּה תְבַגְּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי
 וְלָמָּה יָרַע לְבַבְךָ הַלּוֹא אֲנִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים:
 וְתִקֶּם חַנָּה אֶתְרִי אֶבְלָה בְּשִׁלָּה וְאֶתְרִי שְׂתָה וְעֲלֵי הַכֶּהֱן

הפטרה ליום ראשון של ראש השנה

יֵשֶׁב עַל־הַבַּיִת עַל־מִזְבְּחֵי הַיְכָל יְהוָה׃ וְהָיָה מִדַּת נַפְשׁ
 וְנִתְפַלֵּל עַל־יְהוָה וּבָכָה תְּבַכְּרָה׃ וְתִהְיֶה נְדָר וְתֹאמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲסִרְאֶה תִרְאֶה׃ בְּעֵינַי אָמַתָּה וְזָכַרְתִּי
 וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אָמַתָּךְ וְנִתְתַּרְהָ לְאָמַתָּךְ זָרַע אֲנָשִׁים
 וְנִתְתִּיו לַיהוָה כְּלִימֵי חַיִּים וּמִזְרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁ׃
 וְהָיָה כִּי הִרְבַּתָּה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעָלִי שִׁמְךָ אֶת־
 פִּי׃ וְחָנָה הִיא מִדְּבַרְתָּ עַל־לִבָּהּ רַק שִׁפְתֶיהָ נִעְוָת
 וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע וַיַּחֲשֹׁבָה עָלַי לְשִׁבְרָה׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי
 עָלִי עַד־מִטֵּי תִשְׁתַּבְּרִין הַסִּירִי אֶת־יַיִן מִעֲלֶיךָ׃ וְתַעַן
 הָיָה וְתֹאמַר לֹא אֲדַגֵּי אִשָּׁה קִשְׁת־רוּחַ אֲנֹכִי וַיִּין וְשִׁבְרָה
 לֹא שִׁתִּיתִי וְאִשְׁפָּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה׃ אֶל־תִּתֵּן
 אֶת־אָמַתָּךְ לִפְנֵי בַת־בְּלַעַל כִּי מִרְבַּ שִׁחִי וְכַעֲסֵי דִבְרַתִּי
 עַד־הֵנָּה׃ וַיַּעַן עָלַי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וְאַל־תִּי שִׁיֵּאל
 יִתֵּן אֶת־שִׁלְתְּךָ אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ מֵעַמּוֹ׃ וְתֹאמַר תִּמְצֵא
 שְׂבֻחַתְּךָ חֵן בְּעֵינַיִךְ וְתִלְךְ הָאִשָּׁה לְדַרְבָּה וְתֹאמַר וּפְתִיחָה
 לֹא־הִיזְלָה עֹד׃ וַיִּשְׁבְּמוּ בִבְקָר וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵי יְהוָה
 וַיִּשְׁכְּבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתֶם הַרְמַתָּה וַיַּדַּע אֱלֹקֵיךָ אֶת־חֲנֻנִי
 אֲשֶׁתוֹ וַיִּזְכְּרָה יְהוָה׃ וַיְהִי לְתַקְפּוֹת הַיָּמִים וְתִהְיֶה חֲנֻנִי וְתִלְךְ
 בֵּן וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיְהוָה שְׁאַלְתִּיו׃ וַיַּעַל
 הָאִישׁ אֱלֹקֵיךָ וְכָל־בֵּיתוֹ לִזְבַּח לַיהוָה אֶת־זִבְחַת הַיָּמִים
 וְאֶת־נְדָרוֹ׃ וְחָנָה לֹא עָלְתָה כִּי־אָמַתָּה לְאִשָּׁה עַד־יִגְמַל
 הַנְּעָר וְהִבִּיאֲתוֹ וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עַד־עוֹלָם׃
 וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקֵיךָ אִישָׁה עֲשֵׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׂבִי עַד־
 גְּמֻלָּךְ אֲתוֹ אֵךְ יִקַּם יְהוָה אֶת־דְּבָרֹךְ וְתִשָּׁב הָאִשָּׁה וְתִינַק
 אֶת־בְּנֵה עַד־גְּמֻלָּהּ אֲתוֹ׃ וְתַעֲלֶהּ עִמָּה בְּאִשְׁרֵי גְּמֻלָּתִי
 בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאִיפָּה אַחַת קָמַח וְגַבֵּל יִין וְתִבְאֶהוּ בֵּית־
 יְהוָה שִׁילוֹ וְהִנְעַר גְּעֵר׃ וַיִּשְׁחַטוּ אֶת־הַפָּר וַיָּבֹאוּ אֶת־הַנְּעָר

הפטרה ליום ראשון של ראש השנה
אל-עלי: ותאמר בי אדני הו נפשך אדני אני האשה
הנצבת עמך בזה להתפלל אל-יהוה: אל-הנער הזה
התפללתי וימן יהוה לי את-שאלתי אשר שאלתי מעמו:
וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל-הימים אשר היה הוא
שואל ליהוה וישתחו שם ליהוה: ותתפלל תנה ותאמר
ענין לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על-אויבי בי
שמחתי בישועתך: אין-קדוש ביהוה בי-אין בלתיך ואין צור
באלהינו: אל-תרבו תרבו גבחה גבחה יצא עתק מפיכם
בי אל דעות יהוה ולו נתנו עללות: קשת גבורים
חתיכו ונגשלים אזורו חיל: שבעים בלחם נשכרו
ורעבים תדלו עד-עקרה ילדה שבעה ורבת בנים
אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד שאל ויעל: יהוה
מוריש ומעשיר משפיל אף-מרום: מקום מעפר דל
מאשפת ירים אביון להושיב עם-נדיבים וכסא כבוד
יגחלם בי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: רגלי
חסידו ישמר ורשעים בחשך יהמו בי-לא בלח יגבר-
איש: יהוה יחתי מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ירין
אפסי-ארץ וימן-עז למלכו וירם קרן משיחו: גוללנו וסנככות וכו'

הפטרה ליום שני של ראש השנה

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי תרב הלוח
להרגיעו ישראל: מרחוק יהוה נראה לי ואהבת
עולם אהבתיך על-כן משכתיד חסד: עוד אבנד ונבנית
בתולת ישראל עוד נעדי תפיד ויצאת במחול משחקים:
עוד תטעי כרמים בקרי שמזון נטעו נטעים וחללו: בי
ש-יום קראו גזרים בקר אפרים קומי ונעלה ציון אל-
יהוה אלהינו: כי-כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה

וְהָיָה בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְּׁמִיעוּ קִלְלוֹ וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה
 אֶת־עַמּוֹת אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל׃ הִגְנִי מִבֵּיא אֶתֶם מֵאֶרֶץ
 צָפוֹן וּקְבָצֵתִים מִיַּרְדֵּן־אֶרֶץ בָּם עוֹר וּפְסַח הָרָה וְיִזְלַח
 יַחְדָּו קָהָל גְּדוֹל יִשׁוּבוּ וְנָגַה׃ בְּבָבִי יִבְאוּ וּבְתַחֲנוּגִים אוֹבִילִם
 אוֹלֵיכֶם אֶל־גַּחְלֵי מַיִם בְּדַרְדָּר יִשָּׂר לֹא יִשְׁלֹו בְּהֵ בִי־הֵי־יֵתִי
 לְיִשְׂרָאֵל לֹאֵב וְאַפְרִים בְּבָרִי הוּא׃ שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם
 וְהִגִּידוּ בְּאָזְנֵים מְפֹרָתִים וְאָמְרוּ מִזְרַח יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשִׁמְחוּ
 בְּרַעַה עֲדָרוֹ׃ כִּי־סָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד תּוֹק מִמֶּנּוּ׃
 וּבְאֵז וּרְגֵנוּ בְּמַרוֹם־צִיּוֹן וּגְבַהֲרוּ אֶל־טוֹב יְהוָה עַל־דָּגָן וְעַל־
 תִּירֵשׁ וְעַל־יְצִהָר וְעַל־בְּגֵי־צֹאן וּבְקָר וְהֵי־תָה גַפְשֵׁם בְּגֵן רוּחַ
 וְלֹא־יִוָּסְפוּ לְהִאָּבֵה עוֹד׃ אִזּוּ תִשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחֵרִים
 חֲזָקִים יַחְדָּו וְהִפְכֵתִי אֲבִלִם לְשִׁשׁוֹן וּגְחֻמָּתִים וְשִׁמְחָתִים
 מִיְּגוֹנָם׃ וְרוּחֵי גַפְשׁ הַדְּהֵגִים דָּשֵׁן וְעַמִּי אֶת־טוֹבֵי יִשְׂרָאֵל
 גָּאֵם־יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרַמָּה גִשְׁמַע גְּהִי בְּכִי
 תִמְרוּרִים רַחֵל מִבְּגָה עַל־בְּגִיָּה מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־בְּגִיָּה
 כִּי אֵינְנִי׃ כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֶךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדְּמָעָה
 כִּי יֵשׁ שֹׁבֵר לִפְעֻלָּתֶךָ גָּאֵם־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב׃ וְיֵשׁ־
 תִּקְוָה לְאַחֲרֵי־תֶךָ גָּאֵם־יְהוָה וְשָׁבוּ בְּגִים לְגְבוּלָם׃ שְׁמוֹעַ
 שְׁמַעְתִּי אֲפְרִים מִתְּנוּד יִסְרַתְנִי וְאוֹסֵר כְּעַגֹּל לֹא לְמַד
 הַשִּׁבְנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי׃ כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבֵי־גְחֻמָּתַי
 וְאַחֲרֵי הַנְּדָעִי סַפְּקֵתִי עַל־יַרְדֵּן בְּשִׁתִּי וּגַם־נִקְלַמְתִּי כִּי
 גִשְׁאֵתִי חִרְפַת גְּעוּרֵי׃ הִבֵּן יִקִּיר לִי אֲפְרִים אִם יִלְדֵּי
 שְׁעִשׂוּעִים כִּי־מֵדֵי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־בֶּן הַטַּי
 מְעִי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ גָאֵם־יְהוָה׃

ואמר קריאתם לומר סנפטיך :

ואלנו יהוה צב וזת שמו קדוש ישראל :

שחרית של ראש השנה

ממ

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
צדיק בכל הדורות. האל הנאמן. האומר ועושה.
מדבר ומקיים. כי כל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא
יהוה אלוינו ונאמנים דבריו. ודבר אחד מדבריו אהור
לא ישוב ריקם. כי אל מלך נאמן ורחמן אתה: ברוך
אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית תינו ולעלובת נפש תושביע
במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה משמח ציון
בבניה:

שמחנו יהוה אלהינו באלהינו הנביא עבדך. ובמלכות
בית דוד משיחך. במהרה יבא ויגל לבנו
(על בסאו לא ישב זר. ולא ינחלו עוד אחרים את
קבודו). כי בשם קדשך נשבעת לו שלא תקבה גרו
לעולם ועד: ברוך אתה יהוה מן הוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הח
הל יום הזקרון הזה. ועל יום טוב מקרא קדש הזה.
שנתת לנו יהוה אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת:
על הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך.
יתברך שמך בפי כל תי תמיד לעולם ועד. ודברך מלבנו
אמת וקיים לעד: ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ
מקדש השבת וישראל ויום הזקרון:

ברכה לשרה ירה:

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים מלכותו מלכות כל
עולמים. הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה. הנותן ביום
דבר ובמים עזים גתיכה. הוא יברך. וישמור. וינצור. ויעזור.
וירומם. ויגדל. ויגשאל למעלה (לאדוננו הדוכוס שלי או הפלך
שלי) ולכל אנשי השררה מלך מלבי המלכים ברחמי ושמך

שחרית של ראש השנה

ויחיים. ומביל צרה ונגזק יצילם: מלך מלכי המלכים ברחמי
ירים ויגביה פוכב מערכתם. ויאריכו ימים על ממלכתם: מלך
מלכי המלכים ברחמי יתן בלבם ובלב כל יעציהם ושניהם
בחמנות לעשות טובה עפנו ועם כל ישראל אחינו. בימיהם
ובימינו תושע יהודה. וישראל ישכון לבטח. וקא לציון נאל
ובן יהי רצון ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד
ושלמה וכל הקהלות הקדושות והטהורות הוא יברך את
כל הקהל הקודש הזה גדולים וקטנים. הם. ובניהם. ובנשיהם.
ותלמידיהם וכל אשר להם. טלפא דעלמא הוא יברך יתכון.
ויקה יתכון. וישמע בקול צלותכון. תתפרקון ותשתזבון מקל
צרה בעקתא. ויהי מקרא דיהודה בסעדכם. ויגן בעדכם ויפרוש
סבת שלומי עליכם. וישע ביניכם אהבה ואהבה שלום ורעות.
ויסלק שגאת חנם מביניכם. וישבור עול חנוים מעל צואריכם.
ויקים בכם מקרא שקתוב. יהודי אלהי אבותיכם יוסף עליכם
בכם אלף פעמים ויברך אתכם באשר דבר לכם. ובן יהי רצון
ונאמר אמן:

וקוליס למקם ותועדים פוען זס לתקיעת סופר. רס טסגיס לטוערו סף סס סל
כסנח סלין סופר:
פוען זס יסווסו סלסס סליס עבאש. יהודה. שמואל. וססס ססוס כרלסי
ססכריס.

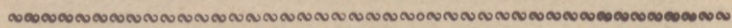
עת שערי רצון להפתח. יום אהיה כפי לאל שומח.
אנא זכור גא לי ביום הולכי. עוקד והגעקד והמוזבתי
באתרית גסה בסוף העשרה. הבן אשר נולד לה משרה:
אם גמשה בו עד מאד גקשרה. קום העלהו לי לעולה
ברה. על הר אשר קבוד לה זורת: שש אמר לשרה כי

עת פולקס די צילונסלוד אורס קי מי אלצריס. דיסס קי מי אורלסיין סל די
סלצריס. חזו מיכנרלסי סין דיסס קי מי יי. לצלריס: סרס דיל אמאן מי
אמארו קירינסייארס:

באתרית דינע סרלס קי אברהם סולי סריללוד. סיל סלו קי די שרה סלי
סולי כלסידו. סלון קי סין סו סלנע סיל קיססו סללוד. סלסלנו סס
סי לטור סיססללריסלס. ארה דיל אמאן מי אמארו סיקסמארס:

שחרית של ראש השנה 9

חמוּדֵךְ יִצְחָק. גָּדַל וְלֹא לָמַד עֲבוֹדַת שְׁחָק. אֵלֶיךָ וְאוֹרְהוֹ
אֲשֶׁר לֹא אֵל חָק. אָמְרָה לְכֹה אֲדוֹן אָבֵל אֵל תִּרְחַק. עֲנֵה
יְהִי לְךָ בָּאֵל בּוֹטֵחַ: עוֹד שְׁחַר וְהַשְׂבִּים לְהֵלֶךְ בַּבֶּקֶר.
וְשָׁנִי נִעְרִיו מִמְתִּי הַשְּׁקָר. יוֹם הַשְּׁלִישִׁי נִגְעוּ אֵל חֶקֶר.
נִרְא דְמוּת כְּבוֹד וְהוֹד וַיִּקֶּר. עֲמַד וְהַתְּבוּנָן לְהַפְשִׁיחַ: עוֹד
יִדְעוּ נִעְרִיו כִּי קָרָאָם לְאֹמֵר. אֹר הָרְאִיתֶם צִין בְּרֹאשׁ הַר
הַמּוֹר. וַיֹּאמְרוּ לֹא נִחְזָה רַק מִהַמּוֹר. עֲנֵה שְׁבוּ פֹה עִם
מְשׁוּלִים לְחַמּוֹר. וְאֲנִי וְהַנְּעַר לְהַשְׁתַּטַּח: עוֹד הִלְכוּ שְׁנֵיהֶם
לַעֲשׂוֹת בְּמִלְאָכָה. וַיַּעֲנֵה יִצְחָק לְאָבִיו בְּכֹה. אָבִי רֵאָה אֲשֶׁ
וַעֲצִי מֵעַרְבָה. אִיָּה אֲדַנִּי שָׁה אֲשֶׁר בְּהִלְכָה. הַאֵת בְּיוֹם
זֶה דָּתְךָ שׁוֹכַח: עוֹד וַיַּעֲנֵה אָבִיו בָּאֵל חִי מַחְסֵה. כִּי הוּא
אֲשֶׁר יִרְאָה לְעוֹלָה הַשָּׁה. דַּע כֹּל אֲשֶׁר יַחְפוֹץ אֱלֹהִים
יַעֲשֶׂה. נִבְּקָה בְּנֵי הַיּוֹם לְפָנָיו כְּפֹא. אִזּו יֹאמִיר זָבַח וְהַזּוֹבַת:

אמר דיטו אם שרה טו טילו קודדיקייאדו. קריסיו סין סאציר קומו קרבן טים
טלסאדו. טנדארי פור טנדטארלי לו טוצליגאדו. דיטו טנדס סינייור טס טן
סייטס טליטאדו. ריטטונדיי טיניל דייו טינטיאחייטטי שרה. ארה דיל אטאן אי
אטאדו קאטארה:

שחר טאדונג טארטיו טי דוס טוקוס קוניל ייצו. טריסיר דיטח טיל טונג
טריצו. די ציר לט לוז טי גלורייה טי טטורצו. קונטידירו קי טים לט טאייטט
די טו טונג: אטאן אי איל אטאדו אי לח ארה:

ידע (כח טאטור טנחחיס טפ"י) קונטיטטיירון קוס טוקוס טורח לים טריגונטו. טי
ציטטיט לט לח קי טוצרי הטור טיטטונטו. דיטיירון טון טאלצו לוקי טיל טמר
טמונטו. זינטוס קומו טיל טזנו לוס קונטטאטו. ריטטטל קונילאקי קי טי טילו קן ט
טנדאטס. אל אטאן אי אטאדו טקוטארה:

הלכו טנדוציירון לוס דוס קאדס טונו קארטאדו. טי טריגונטו יצחק טטו טאדרי
טטאדו. טיג טיל טואינו טי לט לעייט טטארילטאדו. טדו טי טאדרי טיל קארנייך
ריטטטדו. לוסטו טויי לו ניציטארייו טולצידאטס. אטאן אי איל אטאדו טיקוטארה:
ויענה ריטטו דייו טו טאדרי טיל דייו טוס טנריגאטס. טאטניין טס טיל קארנייך
טוס טמוטטאטס. צילונטאד דיל דייו טין טוס קי ריטיירטאטס. קון טי טוי
טינייט די טו טונג רילוטטאטס. טאקריטיטיו טי טאקריטיקאן טי טינטיטאטס
אטאן אי איל אטאדו טי אינטיגטארה:

שקד דפקו בשערי רחמים לפתוח. הבין להזבח ואב לזבות.
 קווים לאל וברחמיו לבטוח. קני יהוה יחליפו לח. הרשו
 בגחלת אל להסתפח: עיקד הכין עצי עולה באון ותיל.
 ניעקוד יצחק בעקרו איל. ויהי מאור יומם בעינם ליל.
 ונהמון דמעיו נוזלים בתיל. עין במר בוכה ולב שמח:
 עיקד שיהו לאמי כי ששונה פנה. הבין אשר ילדה לתשעים
 שנה. היה לאש ולמאכלת מנה. אנה אבקש לה מנחם
 אנה. צר לי לאם תבכה ותתיפח: עיקד ממאכלת יהמה
 מדברי. נא תדדה אבי ואת מאסרי. חזק ועת יקד יקוד
 בבשרי. קח עמך הנשאר מאפרי. ואמור לשרה זה
 ליצחק ריח: עיקד ויהמו כל מלאכי מרכבה. אופן ושרף
 שואלים בגדבה. מתחננים לאל בעד שר צבא. אנה
 תנה סדיום וכופר הבה. אל נא יהי עולם בלי ירח: עיקד

דפקו חין פוארטאס די פייאלדא חנצילים נאטיירון. פאדרי סאקריפייסי סי חילו
 אינקאנטארון. אל דייו אי קוס פייאלדאדיס אספירארון. קי אספיראנטסיס אל
 דייו פוארטאס דינוצארון. חיל ריקירין חין סו ליי סי אינגדאנטיסירס. איל אמאן
 אי איל אמאדו סיקוטארה:

הכין חודינו לינייה חי לה חרה קון גראן פאסיין. אסו חס ינחק קומו נארצח
 די חלסאסיין. לח דיל סול חין קוס ארוס איסקוריסין. ראלדון די לאגרעאלס
 לחאלצה סו פסיין. סו קוראסון קונטינטי סו ליורו די אמארגורס: אמאן אי
 אמאדו אי לה ארה:

שיחן חלגואיחא חס נני מאדרי קי סו גוזו פירדיו. חיל חילו קי די נוצינטס חניוס
 פארייו. חיל קוציליו לו דיגוליו חי חיל פואיגו לו חרדיו. פארה חילייס קונטרסאדור
 טון נאסייו. גואיי חמי סור נני מאדרי קי סי חדולינטיסירס: אמאן אי איל אמאדו
 ריקורדארה:

ממאכלת חיל קוציליו קימי גארבאנטס סטרימיסירס. סייחא חנחאדו חי חמי
 ניין חטארה. חרה קי נני קוארטו סי חרדירה. רוגו פאדרי סוקו די סיניס סונארה.
 חמי מאדרי דירס חיסטו די יצחק חננח: אמאן אי איל אמאדו אי לה ארה:

ויהמו חנציוס די מרכבה סי סונרוצירון. אופן חי שרף חילונטאל
 איסקאלאנארון. פור נאייוראל דיל פונקארו אל דייו רוגארון. סור דאר
 פריסייו חי דינטיסיין פרוניטיירון. דייו טון פאלטי דיל נאגדי חיסטס לונס קלארס.
 אמאן אי איל אמאדו אי לה ארה:

נא שחרית של ראש השנה
 אָמַר לְאַבְרָהָם אֲדוֹן שָׁמַיִם. אֵל תִּשְׁלַח יָד אֶל שְׁלִישׁ
 אוֹרִים. שׁוּבוּ לְשָׁלוֹם מֵלֵאכֵי מַחְנֵימִים. יוֹם זֶה זְכוּת לִבְנֵי
 יְרוּשָׁלַם. בּוֹ חֲטָא בְּנֵי יַעֲקֹב אֲנִי סוֹלֵחַ: עֵקֶד

כַּסְחַל כַּסְחַת יַם נוֹהֲגִים סַלָּח לוֹמֵר לְצַדִּיק:

לְבָרִיתְךָ שׁוֹבֵן זָבוּל וְשָׁבוּעָה. זָכְרָה לְעֵדָה סוֹעֲרָה
 וְנִגְוָעָה: בַּשַּׁבָּת אֵין אוֹמְרִים וְשָׁמַע תִּקְיָעָה תוֹקְעָה
 וְתִרְוָעָה (וְאוֹמְרִים וְשָׁמַע תִּפְלָה זוֹכְרָה לְתִרְוָעָה). וְאַמּוֹר
 לְצִיּוֹן בָּא זְמַן הַיְשׁוּעָה. יַעֲזֹב וְאַלְיָה אֲנִי שִׁלַּח: יַעֲזֹב
 כַּסְחַת לוֹמֵר עֵיד יְהִי מִסְדֵּךְ וְכוּלֵי:

פְּזוֹן סַטְהִיגִים בְּקַלַּת קַהֲלוֹת לְאוֹנוֹרוֹ כְּזַמֵּן תִּקְיַעַת סוֹפֵר.

הַמְּלֶךְ יְהוָה. רוּם וְתַחַת קוֹנֵה. הַגְּדִילוֹ אֲמּוֹנִי. בְּנוֹעַם שִׁיר
 וּמַעֲנָה. בְּחִצְצוֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיָעוּ לִפְנֵי
 הַמְּלֶךְ יְהוָה. שׁוֹעֲתֵי הַקְּשִׁיבָה. וְכִימִי קָדָם בֵּיתְךָ הַשִּׁיבָה. וְהִיבֵל
 קַדְשֶׁךָ מִהֲרָה יִבְנֶה: בַּחֲצִצְרוֹת
 הַמְּלֶךְ יְהוָה. פּוֹתַח סְפָרִים. לְצַדִּיקִים וּבִינּוֹנִים. וְרִשְׁעִים גְּמוּרִים.
 וְעַם יִשְׂרָאֵל וְבָרִים. עַם זֶה יִמְנָה: בַּחֲצִצְרוֹת
 הַמְּלֶךְ יְהוָה. רַעַח עַם לֹא אֶלְמָן. וְקָנִים לָהֶם דְּבָרָה הַנְּאֻמָּן. וְהִיָּה
 שָׂרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה: בַּחֲצִצְרוֹת
 הַמְּלֶךְ יְהוָה. יוֹשֵׁב בְּפָרוֹם הַבִּיטָה וְרָאָה. עַם גִּשְׂאֵר עָרוֹם
 וְנִבְכָּאָה. וּבְזוֹזוֹ וְשָׁסוּי תַחַת יָד מְעַנָּה: בַּחֲצִצְרוֹת
 הַמְּלֶךְ יְהוָה. חֵישׁ וְאֵל לְחֶדְוֹל. וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר
 גְּדוֹל. לְקַבֵּץ עַמְּךָ מִכָּל עִיר וּמִגְדוֹל. וְעוֹד תַּעֲבוֹרְגָה
 הַצֹּאֵן עַל יְדֵי מוֹנָה: בַּחֲצִצְרוֹת

אָמַר דִּי סִינְיִוֹר דִּי לֹס סִינְלוֹס אַבְרָהָם פֿוֹרֵי לִיִּאֲמַדּוֹ. סוֹ לִזִּירוֹ טִירְסִיִּאֲדוֹ נוֹן
 סִיִּיאַס דִּלְאִיִּאֲדוֹ. טוֹרְכַלֵּד אִין פֿאַס צֹם אֲנִלִּיקִים דִּי מִי פֿוֹנְקַלְדוֹ. זְכוּת אִיסְסִי
 פֿאַרַס יְרוּסִלִּים נוֹאֲדֶרֶדּוֹ. סִיִּינְפֿרִי אִין דִּיאַס קִי צֹמְגֶרֶי אַס מִי נוֹגְדוֹ. קַטְסֶרֶי
 אַרַה דִּיל אַסְאָן אִי אִיל אַסְאֲדוֹ:

לְבָרִיתְךָ קִיִּיִּאֲדוֹר סִאֲסֶטוֹ קִי אִין זָבוּל סוֹ אִסְסִינְטוֹ. אַס פּוֹאִיִּצְלוֹ אֲמַחְרַנְדּוֹ
 מִינְמַנְדֶּס פִֿירְמַחְמִיִּינְטוֹ. רִיכְסִי צַח דִּיל שׁוֹפֵר קִי אֲוִי אֲלוֹוֶלְלֶאֲרִי.
 אֲלִנְצִיקִיִּיאַח אַס צִיּוֹן אִינֵי יוֹ צֹם סִאֲלֶצְרִי. אַל מִשִּׁיחַ אִי אֲלִיָּה אִין אֲלִימַס
 אִינְבִיִּיאֲרִי: קוֹן נַעֲסִים אִי אֲלִים צֹם אֲלִיגֶרֶאֲרִי: תּוֹשֵׁלֵב ע״ע:

שחרית של ראש השנה

הַמְלִיךְ יְהוָה. דְּרִשְׁנוּהָ בַּיּוֹם צָרָה. בְּמִרְרוֹת לִבְנוֹ בְּאִשָּׁה מְצִירָה.
 יָדָהּ מֵהוֹשִׁיעַ הֵן לֹא קִצְרָה. מֵהַר לְגֵאֲלָנוּ. וּבְקִרְבָנוּ
 תַּחֲנָה: כחצצרות

הַמְלִיךְ יְהוָה. הוֹד וְהָדָר פָּעִלוּ. סָלַח לְחַטָּאת עִמָּךְ וּפָעִלוּ.
 וְהִקְלָ מֵעֲלֵיו אָרְיָ פוֹבֵד עֲלוּ. אֲשֶׁר הִכְפִּיד אֱלֹהִים
 וְשׁוֹנֵא: כחצצרות

הַמְלִיךְ יְהוָה. הִסְבַּת שְׁוַעַת עִמָּךְ. דוּפְקִים הַיּוֹם כְּדָלִים דְּלָתֶיךָ.
 וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה: כחצצרות
 הַמְלִיךְ יְהוָה. כְּתַבְנוּ לְחַיִּים. כְּבֵרַת הַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים לְחַיִּים.
 וְזֶה יִכְתוּב יְדוּ לַיהוָה. וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה. כחצצרות

דינים לשופר

אִיִּסקָאֲרָה אֲנוּ אֲוֹלָגִיגֵאֲדוּ אֲוֹאִיר טֵאֲנִיִּיר אִיל סוֹפֵר סוֹדֵאס סֵאֲנִיִּדוֹכֵאס קִיט
 טֵאֲנִיִּין אִין צִית הִכְנַסַת אִילֵדִיאַס. סוֹדוֹאִילֵקִיטוֹאִים אֲוֹלָגִיגֵאֲדוּ אִינֵלֵאֲקוֹזוּ
 נוֹכֵאסֵה אִיהֵאֲוֵטרוֹס דִּי חוֹנַס: נִיֵּאֲלֵלֵאֲרֵאֵס נִיֵּאִילֵקִיטֵאֲנִיִּי נִיֵּאִילֵקֵסֵל אִינֵטְרִי לֵאֵס
 תְּקִיעוֹת נִי אִסִּינֵטֵאֲדוּ אֵלֵאֵס תְּקִיעוֹת דִּי עוֹסָף. אִינֵוֹקֵאִי דִּיחִיר קִינֵו אֲלָלִין אִינֵטְרִי
 לֵה צִרְכֵה דִּיל סוֹפֵר אֵלֵאֵס תְּקִיעוֹת קִינֵו אֲוֹאִירִי אִינֵקוֹסֵס דִּילֵאֵס תְּקִיעוֹת: -

זאת התפלה נוהגין לאומרה בירושלם. הברון. וצפה
 תוב"ב קודם תקיעת שופר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יֵאֵהוּדוֹנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי אֱלֹהֵי הַמְּשַׁפֵּט
 שְׁתִּקְרַע כָּל הַמְּסַכִּים הַמְּכַדִּילִים בֵּינָךְ וּבֵין עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְמַעַן שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הַיוֹצֵאִים מִן הַשּׁוֹפָר וּמִן
 הַתְּקִיעָה וּמִן הַשְּׂבָרִים וּמִן הַתְּרוּעָה וּמִן הַתְּקִיעָה. וּמִתְּשׁוֹר"ת.
 וּמִתְּשׁוֹר"ת. וּמִתְּשׁוֹר"ת. וְהַמְּלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 וְהַכְּנֵם לָנוּ וְלָהֶם לְפָנֶי וּלְפָנֶיךָ מְשׁוֹרֵת הַדִּין. וְהַתְּנַהֵג עִמָּנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ בְּמִדְרֵי הַחֶסֶד וּבְמִדְרֵי
 רַחֲמִים. וְיַעֲלוּ הַמְּלָאֲכִים הַמְּמוּגִים עַל הַתְּקִיעוֹת לְהַעֲלוֹתָם
 לְפָנֶיךָ כַּסֵּא כְבוֹדָךְ וְיִמְלִיצוּ טוֹב בְּעֲדֵינוּ וְזָכוּר לָנוּ עַקְדָתוֹ שֶׁל
 יִצְחָק אָבִינוּ בְּחַתוּם פֶּה שָׁטָן וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ (י"ז ס"ס קרע שמון)
 וְהַצִּילָנוּ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ מִדְּבַר וּמִפְּגָמָה וּמִגְזִירָה וּמִשְׁכִּי
 וּמִבְּזָה וּמִחֶרֶב וּמִכָּל טִיגֵי רָעַב וּמִכַּחַת בְּצוֹרֵת וְיִנְקֵר הַשְּׁעָרִים
 וּבִטֵּל מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל גְּזִירוֹת קִשּׁוֹר

שחרית של ראש השנה

וְדַעוֹת. וְגִזֹּר עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל גְּזֵירוֹת טוֹבוֹת
 בְּרַב רַחֲמֶיךָ וְעֲמוּד מִכֶּסֶּא הַדִּין וְשָׁב עַל כֶּסֶּא הַחֶסֶד וְהַרְחֲמִים
 לַמַּעַן בְּרִית אֲבֹתֶיךָ יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲבוֹתֵינוּ וְלַמַּעַן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ
 כִּי רַחוּם אַתָּה בְּדַבְרֶיךָ כִּי אֵל רַחוּם יֵאֱהוּדוּנְהִי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ
 וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:
 יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יֵאֱהוּדוּנְהִי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

- : "קוּלִי שְׁמַעְתָּ אֵל מַעַלְמֵ אֲזַנְךָ לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעַתִּי
- : "רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֲמַת וְלַעֲוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָה
- : "עֲרוֹב עֲבָדֶיךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקוּנִי זָדִים
- : "שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל אֲמָרְתֶךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב
- : "טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנִי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הִאֲמַנְתִּי
- : "נִדְבֹת פִּי רָצָה נָא יֵאֱהוּדוּנְהִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי
- : "קִבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שֶׁנִּבְנֶה טְהַרְנֶנּוּ נוֹרָא
- : "מִן הַמַּצַּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה

ואם הרימו צפוד סי' יכוין לפחות כללות כוונת התקיעה כי הסופר ס"ח חנינה דנס
 חיכו דכלל וסיף סוקעת ומוליה ז"ן עתוקני' צנוחין ודדנכיים עתיקים וסודס
 רס וכסנב כידוע לי"ח:

ואם אינו יכול למקוב אומר ויהי נועם ג"פ צפי הסופר צלל סרסב:

ואומר התוקע

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם בְּנִיךָ בְּנֵי רַחוּמֶיךָ שְׁמוֹ עֵינֵיהֶם לְנִיחָה וּבְטָחוֹ
 עַל רוֹב חַסְדֶּיךָ וְשִׁמוּנֵי שְׁלִיחַ לְתַקְוָע שׁוֹפֵר לְפָנֶיךָ בְּדִי
 שֶׁתִּזְכֹּר לָהֶם זְכוֹת אֲבֹתֶיךָ אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם וְתִבְלָתוֹ בְּהַר
 הַמִּרְיָה וְזְכוֹת יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם וְתִמְיַמּוֹתוֹ אֲשֶׁר הִתְחַלֵּף
 לְפָנֶיךָ בְּאֲמָרָתוֹ וּבְלִבְבֵי שְׁלֹם וְזְכוֹת יִצְחָק אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם
 וְעִקְדָתוֹ שֶׁנֶּעְקַד עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ וְתַעֲמוּד מִכֶּסֶּא דִּין וְתִשָּׁב עַל
 כֶּסֶּא רַחֲמִים עֲלֵיהֶם בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתַרְעֵה יְהוָה
 בְּקוֹל שׁוֹפֵר:

וְאֲנִי יוֹדַע בְּעַצְמִי שֶׁאֵינִי כְּדָאֵי לְבַקֵּשׁ עַל עַצְמִי וְכָל שֶׁבֵן עַל
 אֲחֵרִים וְכָל שֶׁבֵן כִּי אֵין אֵין לִי דַעַת וְלֹא תִבְנֶה לְכַוֵּן
 בְּנִת הַתְּקִיעוֹת וְצָרוּף שְׁמוֹתַי וְשִׁדְיָיִם וְכָל הַיְחָדִים וְזוּגֵי
 מִדּוֹת הָעֲלִיזוֹת וּמִתּוֹק הַדִּינִי קִשְׁטֵי וְרַסִּין הַרְאוּיִים לְבֹא עַל

שחרית של ראש השנה

ידיהם אכל בטהתי ברחמיך הפרבים ונדעתי כי לא תבישני כי לתקן שלחוני ולא לקלקל ואמה בטובה תעזר רחמיך ויהי געם יהוה אליהנו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו. ותצורף מחשבותנו הטובה דרך כלל למעשה כאלו נתפנין בכל צירופי שמורת הקדושים העולים מתוכם ובכל תיחדים וזיוגי מדות העליונות ומתוק הדיגין הראויים לבא על ידיהן: ויעלו תקיעות אלו לעזר רחמיך עם שאר תקיעות בני עליה בניה היודעים והמכבדים כל פנינת שמותיה הקדושים וזיוגי מדות העליונות ומתוק הדיגין הראויים לכל תקיעה ותקיעה הפעלים יחד וזוג מדות העליונות ומעוררים את הרחמים:

ובכן יקבשי רחמיך את געסך והולו רחמיך על סדוטיך ותרחם על בניה והפוך להם על ידי תקיעות אלה מדרת הדין החזק והרפה למדת החסד ולמדרג הרחמים וזכור לנו זכות אבותינו ויהיו היום תקינים בכסאך אברהם בראש יעקב בנגד יצחק בגמים ותפגם לנו לפנים משורת הדין וסתום וחתום פה ששן ואל ישאין עלינו ובבא תוכחה נגדה שאנו מספרה אל תפח וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך אמן בן יהי רצון יהי רצון אמרי פי ותקיון לבי לפניה יהוה צירי וגאלי:

ר טעמים.

ש למנצח לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו קף הריעו לאלהים בקול רנה: כי יהוה עליון נושא מלך גדול על כל הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר: וזרו אלהים וזרו וזרו למלכנו וזרו: כי מלך כל הארץ אלהים וזרו משביל: מלך אלהים על נזים אלהים ישב על כסא קדשו: גדיבי עמים נאספו צב אלהי אברהם כי לאלהים סגני ארץ מאד געלה:

שחרית של ראש השנה

ויעמוד התקע על הדוכן ואומר:

יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר. יִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה. לְקַבֵּץ שָׁה פְּזוּדָה?
 בָּבֶא תְּזוּזוֹן תְּשׁוּעָה. עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתַרְוָעָה. יְהוָה
 בְּקוֹל שׁוֹפָר: יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר. קוֹל מְשֻׁמִּים. עַל הַר
 הַקִּדְשׁ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם. וְאִזּוּ בִּנְתַי יְמִינֶךָ תְּהִי בְּמֵרָאשׁ
 גְּמוּעָה. עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתַרְוָעָה. יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: יְהוָה
 בְּקוֹל שׁוֹפָר. יִגְלֶה קֶץ וְזִמָּן. עַתָּה יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת
 תִּימָן. וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה. אֲנִי תְּהִיָּה פְּרוּעָה. עֲלֵה אֱלֹהִים
 בְּתַרְוָעָה. יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר. בְּהַר
 קָדֵשׁ תִּתְקַע. גְּבוּהַ צִּיּוֹן תִּרְקַע. וְהַר שְׁעִיר יִבְקַע. וְתִתְּנַק
 וְתִמְוֵשׁ הַיְתֵד הַתְּקוּעָה. עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתַרְוָעָה. יְהוָה
 בְּקוֹל שׁוֹפָר:

וקודם סמקיעם ים מקוונות סנהגים לומר מחזור מ"א כל הסעמים תקשו ק"ה ספס
 פעמים. ופסוקים אחרים כמו שהוצא בס' אורח כפוד.

ואומר התוקע

יהי רצון מלפניך אלתי ואלתי אבותי אלתי הנשפט סזוכות אלו סעשום סיוולאים
 מר"ם אל נא קרב תסועת מלפיד. (ויכוין אנקת"ם). ססוד סר תוליא
 סמאכר. (ויכוין ססת"ם). סדה שועים סחח סומים יסעך מלפס. (ויכוין
 סשסס"ם). דלה יוקסים וקנן גפולים סעוד ים מופלגים. (יכוין דיוגס"ם).
 סתקרב כל סמסכים וסמקטרגים אסר סס מנדילים סינך וסין ענך יסרכל ארומעך
 אלהי סעלך סנשפט סומע קול תרועת ענך יסרכל גרסמים:

וקודם סיחקע אונרים אלו הספוקים:

עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתַרְוָעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: בְּחַצְצֹרוֹת
 וְקוֹל שׁוֹפָר. הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
 שׁוֹפָר. בְּגָסָה לְיוֹם תְּגַנוּ בִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט
 לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף. הֲרִיעוּ לֵאלֹהִים
 בְּקוֹל רִנָּה: מְזִמֹּר לְתוֹדָה הֲרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ: שִׁירוּ
 לוֹ שִׁיר הַדָּשׁ. הַטִּיבוּ גַן בְּתַרְוָעָה: הֲרִיעוּ לַיהוָה כָּל
 הָאָרֶץ. בְּצִחוֹ וּרְנָנוּ וּנְפִירוֹ: וַיהוָה עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיִּצַּח

שחרית של ראש השנה

כְּבָרְךָ חַצוֹ, וְאֵלֵי יְהוָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת
 תִּמְצֵן: וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מִשָּׁה יִדְבֵר
 וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר
 גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם: כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל
 וְשׁוֹבְגֵי אֶרֶץ בְּנִשְׁוֹא גַם הָרִים תִּרְאוּ וּבְתַקוּעַ שׁוֹפָר
 תִּשְׁמְעוּ:

אחר כך יאמר אלו חסדוקים ש"ח שלם יולא מהם סס קר"ע שש"ן עסולג נסס
 סו"ס וסו סידרן:

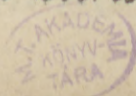
יְקוּם אֱלֹהִים יִסְרֹף אוֹיְבָיו וְיָגִיסוּ מִשְׁנָאָיו מִפְּנֵי: קוּמָה יְהוָה
 בְּאַפָּה הַגְּשָׁא בְּעֵבְרוֹת צוּרָי וְעוֹרָרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צְרוּת:
 זוֹשִׁיעָה מִמַּסְגֵּר נִפְשֵׁי לְהוֹדוֹת אֶרֶץ שְׁמָה בִּי וּבְתִירוֹ צִדִּיקִים
 כִּי תִגְמֹל עָלַי: רָצָה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֲזָרְתִּי חוֹשֶׁה: נֶאֱמַר
 עָנִי וְאֶבְיוֹן אֱלֹהִים חוֹשֶׁה לִּי עֲזָרִי וּמִפְּלֹטֵי אִתָּה אֱלֹהֵי אֵל
 תִּאָחַר: עֵינַי תָּמִיד אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי:
 הַשְׁמִיעֵנִי בְּבִקְרַת חֲסִדָּה כִּי בָהּ כָּתַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי בְּדָרְךָ זוֹ אֵלֶּךָ כִּי
 אֵלֶּיךָ נִשְׁאַתִּי נִפְשֵׁי:

סנה זס סול ר"ח יקהרוע"ה כדי לנחשו:

יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשֵּׁיבֵנוּ הָאֵר פְּגִיף וּגְשָׁעָה: שְׁמַרְגִּי בְּאִישׁוֹן
 בַּת עֵין בְּצֵל בְּנִפְסִיף תִּסְתִּירְגִּי: הַפְּלֵא חֲסִדָּה מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
 מִפְּתוֹקוּמָיִם בִּימִינָה: מְהוֹר עֵינַיִם מְרֵאוֹת בְּרַע לָמָּה תִבְיֹט
 בּוֹגְדִים תִּתְחַרֵּשׁ כְּבִלַע רָשָׁע צִדִּיק מִפְּנֵי: טוֹב יְהוָה לְמַעֲזוֹ בַּיּוֹם
 צָרָה וַיִּזְדַּע חוֹסֵי בּוֹ: וּבְחֲסִדָּה תִצְמִית אוֹיְבֵי וְהִאֲבֹדְתָּ כָּל צוּרָי
 נִפְשֵׁי כִּי אֲנִי עֲבָדָה: נִפְשָׁנִי חֲכָתָה לַיהוָה עֲזָרְנִי וּמִגִּבּוֹרֵי הוּא:
 נִרְאוֹת בְּצִדִּיק תִּעֲגֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנִי מִבְּטַח כָּל קִצּוֹי אֶרֶץ וַיִּם
 רְחוּקִים: הֲלֵא אִתָּה תָּשׁוּב תִּחְיִינִי וְעִפְסָה יִשְׁמַח בְּךָ:

חס סול ר"ח ישחמונ"ה כדי לנחשו ויכוין תמיד באלו חשני סמות:

יָמוּב סִימֹס וּסְרוֹס סִימֹס כָּל אֲחַד בֵּין תִּסְר"ח לַחֲס"ח וּבֵין תִּסְר"ח לַחֲס"ח וּסְרֹס
 דָּךְ כָּלל סִימֹס כֹּחַ עֲנַתִּי עַל לֹא חֲעֵסָה. וּכְכֵן יַחֲסֵל עַלִּיו סִימֹס
 סִימֹס לַסְּנִיד עַל לֹא חֲעֵסָה וּסִימֹס סִימֹס לַסְּנִיד עַל עֲנוֹת עֵסָה וַיִּם

שחרית של ראש השנה

נ"ד

בחקיעות דמיוסנ יהודה על עון ע"ז כמו גלות וכעס וסניכה כלים נחמשי ופך פס
אשר הסמיח את זרעו אלה וכן יבטל מעליו י"הר של ע"ז והסמחה זרע כנס סס
קר"ע שפ"ן:

ובתקיעות סנמוסף יהרהר פרטי עונותיו ג' ופסח התקיעות ופרסו צפון ג"ע
את אשר תר אחרי לבנו ואחרי עיניו תרי סרקורי דענינה וכן יבטל
מעליו י"הר דג"ע ככה ססס סנז'. וכן בתקיעות סנמורה מוסף יהרהר פרטי עונותיו
ובפרט צפון ס"ד ומס מואד יחלוקן אדם מי על כוונת דס נפסום אציונים אשר כלכדו
עונותיו ופך אשר סניית את בניו ככודע וכן יבטל מעליו י"הר דס"ד כנס ססס סנז':

קודם סנכנס יכין יקברוץעה ישוהטונה וענדך סמוקס

נרסות מורי ורבותי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל
שׁוֹפָר:

ציוס סני אינו וננדך סססיי פלא סס סל יס לססן נססנ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יוד הא ואו הא) אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שְׁהִיָּינוּ וְקִיָּמנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי
הַיּוֹם:

ינעה סיחקע ייח ד' אלנעות על ססופר כדי לכסום סדן. וסוקס פלו ססעניס.
ובין סימן לסיון טוב סיחודה נלחט דוקס בין סססיו כי סול פח לנן לסחקנל וינכה
על עונותיו. וכל סנחעורר נכניה נפרט נעה סזאס סיל סודלס פלועס סנעפסו
טובס ועחוקנס כך קנלנו מואור סמופלס סלר"י ז"ל. ויכון תקיעה אנהס. שברים
ילחק. תרועה יעקנ ודוד. תקיעה יעקנ. ונעלסיס קולות אלו דמיוסנ יסין סיס נסן
ר"ע סרומוטין. לנכל ילר סרע דענודה זרס ודססחמס זרע לנכלס:

יכוין כי תקיעה סוד סרת אברהם ובשברים אל הנכורה מדת יצחק ובתרועה
אל העמרה ר"ל בטלכות מדת הוד ובתקיעה אחרונה אל ספארט מדת יעקב
שהס רחמים סשוטים ונמצא הדין בין ב' סדות רחמים.

תִּשְׂרֵת תִּשְׂרֵת תִּשְׂרֵת
תִּשְׁתֵּ תִּשְׁתֵּ תִּשְׁתֵּ
תִּרְתֵּ תִּרְתֵּ תִּרְתֵּ

שחרית של ראש חשנה

ולתקן התקיעות לזמנים הקהל (דפי חיל קהל):

אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פְּנֵיךָ יִהְלֹכוּן׃
 בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצַדִּיקְתָּךְ יְרוּמוּ׃ כִּי
 תִּפְאֶרֶת עֲזָמוֹ אֶתְּרָה וּבְרָצוֹנְךָ תִּרוּם קָרְנֵנוּ׃ כִּי לַיהוָה
 מִגִּנְנוּ וּלְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל מִלִּבֵּנוּ׃ כָּל כְּלִי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא
 יִצְלַח וְכָל לְשׁוֹן תִּקְוִים אֶתְּךָ לְמִשְׁפָּט תִּרְשִׁיעֵי זֹאת גִּחְלַת
 עַבְדֵי יְהוָה וְצַדִּיקְתֶּם מֵאֵתִי גַם יְהוָה׃

יְהוָה יִחַתּוּ מְרִיבָיו עָלָיו בְּשָׁמַיִם יִרְעַם יְהוָה יִדִין אֲפָסֵי
 אֲדָמָה וַיִּתֵּן עַז לְמִלְכּוֹ וַיִּרַם קֶרֶן מִשִּׁיחוֹ׃

וכופלו ג"פ ולתקן כך לזמנים:

יְהִי חֲסֵדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

אֲשֶׁר־יִוָּשְׁבוּ בֵּיתְךָ עוֹד יִהְלֹלוּךָ סֶלָה׃ אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם
 שֹׂכְכָה לוֹ אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם שְׂיִהְיֶה כֶּתֶר אֱלֹהָיו׃

תְּהַלְלֶהָ לְדוֹר אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמַּלְאָךְ וְאַבְרָהָה
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ

וְאַתְּהַלְלֶהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גְּדוֹל יְהוָה חֲכָמָה וּמְהַלְלֵל מְאֹד
 וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר׃ הַדוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ

יְגִידוּ׃ הַדָּר גְּבוּר הוֹדָה וְדַבְּרֵי גִפְלֹתֶיךָ אֲשִׁיחֶה׃ וְעֲזוֹ
 נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלּוֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ וְכָר רַב טוֹבָה יִבְיַעוּ

וְצַדִּיקְתָּךְ יִרְבְּנוּ׃ הַרְפוּן וְרַחוּם יִהְיֶה בֵּינָה אֶרֶץ אֲפִים וּגְדוֹל
 חֶסֶד׃ מִזֵּב יְהוָה חֶסֶד לְכָל וְרַחֲמוֹ עַל כָּל מִעֲשָׂיו׃ וְזוֹדָה

יְהוָה נְבוֹרָה כָּל מִעֲשָׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
 יֹאמְרוּ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ׃ לַהֲוֹדִיעַ לִבִּנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתֶיךָ

וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים
 וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל הַדָּר וְדָר׃ סוּמָךְ יְהוָה חֲפָאֶרֶת לְכָל הַנְּפֹלִים

וְזוֹקְקָה לְכָל הַבְּפוּפִים: עֵינַי כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן
 לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פְּלוֹתָה אֶת יַדְךָ (ויכוין מאד בסמוק זה
 כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פא"י גימטריא יאהרונגהי ס"ה חתך) וּמִשְׁבִּיעַ
 לְכָל חַי רִצּוֹן: צְדִיק יוֹהוּוֹהוּ יִסּוּר בְּכָל הַרְכִּיז וְחִסִּיד בְּכָל
 מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה מַלְכוּת לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאָמַת: רִצּוֹן יִרְאִי יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעַם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה נַח אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תִּהְיֶה יְהוָה הוֹד וְיִדְבַר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ גְבוּרָה יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

חס חל בשנת סוויים:

בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל אֲשֶׁר
 דִּבֶּר לֹא נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכֹּל דִּבְרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר
 דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

ואם חל בחול נשתחלים נכאן:

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאֲשֶׁר הִירָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזֹבֵנוּ
 וְאֵל יִשְׁשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לְלַקֵּחַ בְּכָל הַרְכִּיז וְלִשְׁמֹר
 מִצְוֹתָיו וְהִקְיֹו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ: וְיִהְיֶה דְבָרֵי אֱלֹהִים
 אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרִבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה:
 לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:
 לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ בִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: לֹא
 יִמוּשׁ סִפֵּר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה לְמַעַן
 תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת בְּכָל הַבְּתוּב בּוֹ בִּי אֲזִי מַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְאֲזִי
 שָׂבִיל: הֲלֹא צְרוּיִתֶיךָ חֹזֵק וְאַמְץ אֵל תַּעֲרֹץ וְאֵל תִּסָּתֵם בִּי עֲפָה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר פִּלְאָה:

וזמור סתם בקול רם שני פעמים:

יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִוּן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

פסוקי ספר מורס ואומרים מזמור לדוד סנו למי כמו סכתוב קודם עכנבים:

שחרית של ראש השנה

ויש אוננים אשר זה:

שאר שְׁעָרִים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד:
 מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו ונבור יהוה נבור מלחמה:
 שאר שְׁעָרִים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלח
 וינעת בי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית
 והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלקה דור: כי אל רחום יהוה
 אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבותיך
 אשר נשבע להם: כי כה אמר יהוה רבו לעקב נזמחה וצחלו
 ראש חטים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את
 שארית ישראל:

ולומר כפוח הסיכל:

יסללו את שם יהוה בי נשנב שמו לבדו חודו על ארץ ושמים:
 ביום קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם
 קרובו הלויה: יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים בשמים
 מפעל בעל הארץ מתחת אין עוד: אין קמוץ באלהים יהוה
 ואין במעשיך:

וכשנכניס ספר תורה להיכל אומר הסיץ:

שובה למעגך. ושכון בבית מאיך. בי כל פה וכל לשון יתנו
 תוד והדר למלכותך: ובגדה יאמר שובה יהוה רבבור
 אלפי ישראל:

וקורא עליה נטר למחלל חפלת עוסף ונתחיל:

בשיבנו יהוה אליך וגשובה חדש ימינו בקרבם:

תפלת מוסף

מעשה גדול ונורא מרבנו אמנו הקדוש.

אמר ראובן ס"ס איסטו חציוהו קי איסטו פיוט נויי סאנטו לו דיון חין לה
 קדושה דיל מוסף חין ונוגאס קהלות חין לה טורקיאס — סיינדו
 אס עי אופיייון טורקי טן מאקיי נאדה חין איסטו מחזור לו איסטאמפי מונה כפי

לו תיחא אין איל מחזור אשכנזי צונטע מינטי קון איל מעשה — טאמנין לו טראלדי טורקי לו אינטיינדאן טודום אי קיצראנטין סום קוראסונים אין איסטע אורע סאנטע:

טאמנין צידי קי גראן פרוצ'יזו קאלי פור אקונאטאר טאמנין איל מעשה די איסטע סאנטע סיניור זלס'ס קומו צינו אה אזיר איסטע סיט — טורקי צייאמוס קון איסטרייסיין עינע אונדי אלקאנסה לה קדוסה די ישראל: דיטו מעשה כפי אידיאס דיל רב זאב היידינהיים פראי אלקאצו דיל מיל איל קינטינו לצ"ע:

אינטרי לאס כתיבות די און גראן סיניור אונר דילוס בעלי תוספות אי סו נונצרי בינו אפרים זלס"ה די בונא אין לה צירמאנייס סי טופו איסטע מעשה איסקריטיו:

מעשה אקונטיסייו אין לה סיצ'אד גראנדי מאניציא אפלאמאדה אין סיניוריאח. ריקיזה. אי סינטיאס. לה קאפיטאלה דיל פרינליפי די מאניציא — אין

און סאנטו רב קי מוראצ'ה אללי אי סו נונצרי רבי אמנון קי אידה און סיניור מוי אפלאמאדו אי מוי איסטרימאדו אין חבמה אי קרושה טאמנין אידה דילוס ריקוס די לה סיצ'אד אי אידה מוי קיסיו אי סונוראלו אין אז'וס די לה קורטי אי די איל טרינליפי טורקי אידה סו צאנקירו: סינטפרי אידה אחאנסה דילוס קארדינאלים דוקיס אי קונדיס פור אטאקאלרו אה רבי אמנון אין פרט די לה אמונה אי פריקוראצ'אן קון סודאס סום פולירכאס פור סונצאייכלו טורקי טומי לה ליי די איליוס — אי איל סינטפרי קומו ליאון לוס אילאצ'ה קון ריטודיו אטראס — עינע קי פולירון קאדיר פור סונצאייכלו אל טרינליפי טרופיו טורקי לו אזולטי אל דיטו סיניור קומו פולאדי קון טאינאס או קומו ט קון אצייסיס. סינדו דיט'ירון קי אידה סיקאדו אכסי און אונצרי גראנדי אי קונפלידו ריבטי צידי — איל פרינליפי ציטטייוסי קון סילו אי ציינאנסה סינטיר לאס פולירטיס ריפואיסטאס קי רבי אמנון ליס דאצ'ה סינטפרי אה סינייריס די סו קורטי — אי אכסי קי קון גראן פולירטיקה אי איסטיינע לו קונצדו אה רבי אמנון אל אוסרו דיא אלה טאצ'ולה קי איזו אה סו סינייריס אי צכלל ארצ'ירון אללי לוס סאצ'יוס אי קארדינאלים כפי אים סום אחאנסאס איסטאר סינטפרי אל קאפו אסינעאדום — אללי טוצ'ירון לה אוקאסיין פור קואינטו קילה סום קונעידאס אינפיסאר טורנס אפלאטיקאר קון רבי אמנון צונטע מינטי קון איל פרינליפי אי אכסי קי אפרונטייוו אזילדו גראן קונדי סי טאל לו איסקוצ'ארה — אי קואנדו צידו קי טון ליי פאסע אינפיסו קון אידה אי כאנייא טאמנין אמינזאלרו קון פורטאליאס — אטאנטו קי איל סקיד ייאס סי אצ'יאה פאסטאיטודו די סו צידה די צירלום קומו ליאונים טודום פארטודום סונצרי איל — סאלטו ליי דיטו אל ריי — סי רוגו דאמי טיינטו טריס דיאס אי סי טורכארי ריפואיסטע — אכסי סאליו די ציטע די אינטרי איליוס — אין סאליינדו אקודרוסי אין אריסינעאדום סו דעס אי צידו לה גאלה דינאנדה קי דינאנדו טיינטו טריס דיאס קומו סי ח"ו ארצ'ירי אלגון דוציו אי צ'ה אסינאט סו אי טון — סוצ'רי איסטו רונפיוסי אי דיליוסי סו קוראסון אי סי איזו פיידה — צינו אקאזס אטארבו אי אפריסו קון ליטורו אי ליטוניו טון קיזו קונעיר ני ציצ'יר לוס רבנים דילה סיצ'אד אינטרארון פור צייטארלו אי טון קיזו ריצי'ר — ריטפונדיו אי דיטו גואי קי סור לה מי לוקורס דיסינדירי אלה פואיסס: אכסי אלגויאלו אי ליטורו טודו לוס טריס דיאס — אל טריסיר דיאס לו אינציו אה יאנאר איל פרינליפי —

מוסף של ראש השנה

נון קי"ו י"ד — סודנה אינניו קון פוליטיקה סו פרופי"א קארוסא אי נון קי"ו סוד"ר
איסטו דיוו איל קומאנדו פורקי לו טראייגאן פור פואירסא — אין אפאריסיונדוס
דילאנטרי לי דימאנדו איל פרינליסי — אדו מי קירידו אמנון לה סו פרומיסס קי
אפרומיטיסטיס קי אין טריס דיאס אראס מי צילונטאל . פורקי ראזון נון קואיסטיס
ציניר קואנדו טי ייאמי — סוד"ר איסטו דיקפונדייו רבי אמנון אי די"טו — סיניזד
יו פרופי"ו קורסארי מי צוזנו — מי לואינגה קי טאל אצלו סייאה קורטאלה.
ריספונדייו איל ריי אי די"טו נון — סו לואינגה נון סייאה קורטאלה כפי טו די"טסטיס
סינו סוס פייס קי אונדי מי די צואין גראדו נון קיזירון פניניר סייאן קורטאלדוס — אי
דיספואיס אינוס קאסטיגארי טו קואירפו אינטיירו: די צ'יסטה דיוו קומאנדו אי לי
קורטאלרון פולגאריס די קוס פייס אי קוס מאנוס — אנסי לו מיטיירון אין און ארון
קון קוס קורטאלדוס פולגאריס אי לו לייצאלרון אסו קאזה — אנסי רייאייצו איל חסיד
יכורים פואירטיס אי אונארגוס פור איל טיינפו די טריס דייאס קי דימאנדו — איסטי
מעסה אקונטיסיוו אנטיס די ראש השנה אין סיינדו ר"ה קומאנדו איל חסיד קי לו
לייצין אלה טזילה ריסיציוו סו טהרה . אי רוגו קי לו טראייגאן אל קהל צונטה מינטי
קון קוס דידוס סאלאדוס קי פחיירון אללדו די איל — אנסי לו פוזיירון אללדו דיל
חון אין אריצאלדו איל שליח צבור אלה קדושה די מוסף לי די"טו קי אספירי —
סינדו איל קירי סיד מקדש השם אי אינפוסו קון צוז די ייורו איסקלאנו אי די"טו
ובכן ולך תעלה קדושה וכו' ונתנה תקף אסטס איל ציירצו ושמונו קראת בשמך
אין איסקאפאנדו איסטי ציירצו סי אקאיוו סופיטו לה סו צוז קי איסטריוניסיוו איל
קהל אינטיירו — אטאנטו קי טודו איל קהל אלסארון קוס ארום אל לוגאר דיל חסיד
אי גראן קונטורצ'ה ליס אפירי אין צירי קי אין אקיל נומינטו סופיטו סי דיספאריסיוו
אלאזוס די טודוס — אי נון איל נאס קי איל דיוו לו טונו — דיספואיס די פריס
דיאס סי לי אפאריסיוו אל רב הגדול רבינו קלוגימוס בר רבינו משולם אי לי
אנניו איסטי סאנטו סיוז די קאצ'יסה אי קומאנדולי פורקילו אינניאלי סוד טודו
ישראל דיסטי סוד מינורי"ס פורקי דיקונטקאן סלאותיו יתברך חטופו יגן
עלינו אכ"ר:

ובקבו וקד תעלה קדשה בי אמה אלהינו מלך :

אי אנסי סוד"רס אה מי סאנטידאלד : פורקי קוס נואיסטרו סאנטו דיוו .
אי ריי :

וּנְתַנָּה תּוֹקֶף קְדוּשַׁת הַיּוֹם . כִּי הוּא נוֹרָא
וְאִיוֹם . וּבּוֹ תִנְשָׂא מַלְכוּתְךָ . וְיִבּוֹן
בְּחֶסֶד כְּסֵאֲךָ . וּתֵשֵׁב עָלָיו בְּאַמֶּת . אֲמֵת

אי דיקונטארינוס פורטאליזו די סאנטידאלד דיל דיאס : פורקי איל סיניזרו אי
פאלצורו אזיין מאראצ'ליאה איניל סי אינעאלעסרה סו דימאנדו אי קון מיסקד
סי קונטרנס סו סילייס : אי קון לה צירדאל מי אטימאראס אינילייס : צירדאל קי

כי אתה הוא דיין ומוכיח ויודע ועד. וכותב
 וחיותם וסופר ומונה ותזכור כל הנשכחות.
 ותפתח את ספר הזכרונות ומאליו יקרא
 וחיותם יד כל אדם בו. ובשופר גדול יתקע
 וקול דממה דקה ישמע. ומלאכים יחפזון
 וחיל ורעדה יאחזון. ויאמרו הנה יום הדין.
 לפקוד על צבא מרום בדין. כי לא יזכו
 בעיניך בדין. וכל באי עולם יעברון לפניך
 כבני מרון! יו כבבקרת רועה עדרו. מעביר
 צאנו תחת שבטו. כן תעביר ותספור
 ותמנה. ותפקוד נפש כל חי. ותחתוך
 קצבה לכל בריה. ותכתוב את גזר הינם:
 בראש השנה יכתבון. וביום צום כפור
 יחתמון כמה יעברון. וכמה יבראון. מי

סולו סוס סיל צחגאדור צירדאדור: קאסטיגאדור אסיגון לאס אילאס אי סאצין לו
 סיגורו: אי אסקריצין אין ליצרו אי סיליאן אי קונטאן אללס סיסינסיאס אי
 עינבראן טודו לו אולצידאדו: אצרים אל ליצרו דיללס עינבראסייוניס אי די סויי
 אים מילדאדו: פירנעס די מאנו דיל פרוסיו סיקאדור איניל אים אייאדו — איניל
 אולטימו דיאס קון גלאן שופר סידס טאנידו: — אי צינידו די סילניסיס דילגאדס
 סידס אויאינדו: אי לוס מלאכים סי אטורצארן. סינבלס אי פאצור לים אפיראר:
 דיראן איג אליינו דיאט די איל צונז פאצורוז. פוד סיקוטאר אי צחגאר סאנצין
 אפונסאדו די אריצס קון טודו איל אוניצירוז — פודקי ני אילייוס נון סאלץ
 איזינריאדוס דילאנברי טי אין צחגארלוס קון טו פיר: — קומו פאסטור קי ריצידיאס
 סו ריציאניו: דינלסו די סו צארס לוב פאסס אי לוב קונטס — אנסו לוב אים
 טאסאר אצודוס פוד קואינטס: אי סיקוטאס אלמס די טודו ניצו פוד טרס: אי
 קירסאס פין אי טאקסס אקאדס קריאנסס: אי אסקריצים אס קיסינסיס די
 סוס צונזוס:

ס'ז ראש השנה סו אסקריטוס אי אין יום הנבואים סון סיליאדוס:

יְחִיָּה וּמִי יָמוּת. מִי בְקָצוֹ. וּמִי לֹא בְקָצוֹ.
 מִי בַמִּים. וּמִי בְאֵשׁ. מִי בַחֲרָב. וּמִי בַחֲיָה.
 מִי בְרָעַב. וּמִי בְצָמָא. מִי בְרַעַשׁ. וּמִי בַמַּגָּפָה.
 מִי בַחֲנִיקָה. וּמִי בַסְּקִילָה: מִי יְנוּחַ. וּמִי
 יָנוּעַ. מִי יִשְׁקָט. וּמִי יִשְׁרָף. מִי יִשְׁלוּ. וּמִי
 יִתְיַסֵּר. מִי יַעֲנִי. וּמִי יַעֲשֶׂר. מִי יִשְׁעַל. וּמִי
 יָרוּם:

צום קל טמ

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה

מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגְּזֵרָה:

כִּי בְשִׁמּוֹךְ בֵּין תְּהִלָּתְךָ. קָשָׁה לְכַעֵס וְנוּחַ לְרַצַּת: כִּי לֹא
 תִּחְפֹּזִין בְּמוֹת הַמֵּת. כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְרָבּוֹ וְחַיָּה.
 וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִּתְחַבֵּה לוֹ. אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ: חוֹן אֲמַת

סאלדראן די איכטי עונדו קון לה עואירטי — אי קואנטום נאסירוס אינטראראן
 אינערינטי: קין זיצירע ארון קי סוס אניווס סי איסקאפארון: אי קין מורירע אנטיס
 די לוקי לי טאקאראון: קין איניל פואינו. קין אין לאס אגואס: קין קון לה איספארה.
 אי קין קון דיינטי דילה אלינאנייס: קין קון עואירטי סופיטאנייס: קין אין לה
 אמברי קין אין לה סיד: קין אין איל עיריטינענו קין אין לה עורטאלדאד: קין סירה
 אהוגאדו: — קין סירה אפיידריגאדו: קין אריפוזארה אי קין סי איסמוצירע — קין
 אולגארה אי קין סי אטורדירע: קין סי אינפרוצ'יסירע: אי קין סי אינדיקיסירע: קין
 סירה ארינאטאדו: אי קין סירה אינאלטיקידו.

קון טודו

לֹא טורנאר:	אִי לֹא אוראסיון:	אִי לינחיאנאר:
תשובה	תפלה	צדקה

אזין פאקאר אה פורייע דילה סעינסייה: קי אסיגון סוז נוצנרי פייאדחו אנסי אים
 טו לואור: פואירטי סור אינסאניאר. אי ליזירו סור אלאלגאר: טן אינצילונטאס
 סור מאטאר אל עאלו קי סאלצו אין טורנאר די סו קארירע לה מאלה אי זיצה: אי
 אסטה דיאה די סו עואירטי לו אספיראס. סי סאל טורנו אין חסונס טורנה לו
 אריקיצ'ים — זיירדאד מינטי קי סוס עואיסטרו סאנטו קרייאדור אי טן אטאיראס

מוסף של ראש השנה

כי אתה הוא יוצרם ויוצע יצרם. כי הם בשר ודם: אדם יסודו מעפר וסופו לעפר. בנפשו יביא לחמו. משול בחרם הנשבר. כחציר יבש. וכציוץ נוכל. בצל עובר וקצנן בלה. וקרוח נושבת. וכאבק פורח. וכחלום יעוף:

ואתה הוא מלך אל חי וקיים:

אין קצבה לשנותיה ואין קץ לאורך ימיה. ואין לשער מרובות כבודיה. ואין לפרש עילום שמיה. שמיה נאה לה. ואתה נאה לשמה. ושמינו קראת בשמה: עשה למען שמיה. וקדש את שמיה. על מקדישי שמיה. בעבור כבוד שמיה הנערץ והנקדש. כסוד שית שרפי קדש. המקדישים שמיה בקדש. דרי מעלה עם דרי מטה (קוראים ומשלישים בשלוש קדשה בקדש):

א"כ יאמר כתר וכו':

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברוא ברעוה. ומליך מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. בתיכון וביומיון

די סיי: — פור סאנטו קונוסיס טאונזין קוונאליו די מואיסטרו מאל אפיטיסי: קי סרלצה די לו ניינד די לה קארני אי סאנגרי — אונגרי קי סו סימיינטו דיל פולצ: אי סייס אי סון פין טורנאר אלה טייס: קון ריזיקו די סו אלמה סרליי סו פאך: אינטיילאדו אל טייסטו קיצרלדו: אלה ירצה סיקאדה: אה לה פלור אמורצאדה: אה סילומנרי פאסאדה: אה נוזי דחאזידה: אל איירי פאסאדו — אל פולצו אסוולאדה: אה חין סואיניו פאסאדו: סריסטי די מואיסטרה צאלור אי מואיסטרו גראדו: אינפירו סו מואיסטרו סאנטו קריאלדור סוס ריי אי דיי טודירחו: ציצו אי אירע פארה סיינפרי אי פיואדורו: טון טאקסה אי מיזורה פארה טוס אנויוס: נח פוס צלי פור דא עיזורה אה קואטריגואה די סו אונרה: טון איי קריאנסה קידקלארי סיקריסו דיסו טוננרי סאנטו: סו טוננרי סאנטו אה טי סי קונצייני: אי טו פארה דיסו טוננרי: סוס איוס די סו קיסטו ישראל אקרינסיאסטיס: פור סאנטו קון סו טוננרי טוס טיטולאסטיס:

סאלצאטוס פור סו טוננרי איל סאנטו — סאנטיפיקה אסו טוננרי סוצרי סאנטיפיקאסטיס ט טוננרי: פארה מודרי סו טוננרי איל טימירחו איל סאנטיפיקאח פין סיקריטיה אצל די שרפיס לוס סאנטוס: לוס אביירסיאנטיס אה טי סאנטידאח אפירסיאדה די מואדוריק די לוס בייטיס אי מואדריס די לה טייס:

מוסף של ראש השנה

וּבְחַיֵּי רְכַל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא
 שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא. יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
 וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְקִיּוּדָשָׁא
 קְרִיָּךְ הוּא לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַבְתָּא שִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא וְנִחְמַתָּא
 דְאָמִירָן בְּעֵלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן:

קודם מוסף אלס ים טו דעס יכוין יו דהו וו דהו ססול ניסוד מקום סמוסף וכוין
 בכללות כוול סעליס סעולס צננ' דליעאל וצמזרס עולס צניס דליעאל:

רשות קודם חזרת מוסף שליח צבור

ס ססגיס לוונר דסות זס. ססניכ כמסוכ"ר חיים מדעי זמוק"ל:

יְהוָה שָׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרֵאתִי יְהוָה:

יְהוָה חָסֵד וְאֱמֵת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ. בְּקוֹם לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים
 יְהוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ. וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ:
 כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דוֹרְשֶׁיךָ יְהוָה:

יְהוָה יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא בְּשָׁמַיִם מַעְלֹתָיו. לָתֵת לְאִישׁ
 כְּדַרְכּוֹ עַל פִּי מַהֲוֹתָיו. עַל כֵּן יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְבּוֹ
 וְאִישׁ אֵין מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְיֹשֵׁב אֶל יְהוָה:

יְהוָה יֵדִין אֲפָסֵי אָרֶץ וּלְפָנָיו אֵין מִסְפָּר. קְצוֹת הָאָרֶץ
 יִחַדְדוּ בְּתִרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר. וּבָאוּ בְּמַעְרוֹת צוּרִים
 וּבְמַחֲיִלוֹת עֶפְרַיִם. מִפָּנֶי פַחַד יְהוָה:

יְהוָה מִגֵּן בְּעַדֵי אֲשַׁפּוֹךְ לְפָנָיו שׁוֹחֵי. רֵאה יְהוָה בִּי צַר
 לִי כִשְׁל בְּעוֹנֵי פָחִי. בְּיַדְךָ אֲפָקִיד רוּחֵי.
 פְּדִית אֹתִי יְהוָה:

יְהוָה מְלַבְּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנו מִמַּעֲנֵי הַיְשׁוּעָה. וְנַחֲמָה וְלֹא
 נָמוּת וּמַחָה יְהוָה אֱלֹהִים דְּמַעָה. וְאֲזַבְחָה בְּאֵהָלוֹ
 זְבַחֵי תְרוּעָה. אֲשִׁירָה וְאֲזַמְּרָה לִיהוָה:

מוסף של ראש השנה נמ
יהוה וכל קרבי את שם קדשו כל מעיני. בק חסיה
נפשי אליך נשאתי את עיני. לך אמר לבי בקשו
פני. את פניך יהוה:

יהוה דרך תקיף הדריכני בנתיב מצותיך. ויבאני חסדיך
יהוה תשועתך באמרתך. בחסדך בטחתי יגל
לבי בישועתך. אשירה יהוה:

יהוה עיניך הלא לאמונה על אנשים ישור. לשמוע אל
הרננה ואל התפלה ותיטב ליהוה משור. רגלי
עמדה במישור. במקהלים אברך יהוה:

יהוה ישמע אל תפלת הערער דל ואביון. יפדה נפשי
מיד שאול ויקר פדיון. יהיו לרצון אמרי פי
והגיון. לבי לפניך יהוה:

אתאנו לחלות פניך. כי חסד ואמת יקדמו פניך.
גא אל תבישנו. גא אל תשיבנו. ריקם
מלפניך:

אודה לך לאל אתלה פניו. אשאלה ממנו מענה לשון.
אשר בקהל עם אשיר עזו. אביעה רננות
בעד מפעליו. לאדם מערכי לב ומיהוה מענה
לשון:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קנה הכל. וזוכר
חסדי אבות. ומביא גואל לבני בגיהם למען שמו בארבה:

מוסף של ראש השנה

זנוקס זה ים זו י"ח תיבות וזכל יום נני"ת ים לו לכוין צתיבה א' וניס"כ יכוין אלפים
קיים. והם י"ח תיבות כסמונני הקטורת:

זכרנו לתיים. (אל) מלך חפץ בתיים. בתבנו בספר
תים. למענך אלהים תיים. (אל חי). מלך
עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהנה (גם יהנה אל שדי) מגן
אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב להושיע
ומוריד הטל. מכללל תיים בחסד. מחיה מתים
ברחמים רבים. סומך גופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים.
ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
מי כמוך (אב) הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לתיים.
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהנה
מתיה המתים:

לפי דברי ערך הארי ז"ל זנוקס לריך לומר אב תרחמים:

בחורת העמידה שליו צבור אומי:

כתר יתנו לך. יהנה אלהינו מלאכים המוני מעקה עם
עמך ישראל קבוצי מטה. יחד בלם קדשה לך
ישלשו. בדרך האמור על יד נביאך. וקרא זה אל זה
ואמר. קדוש. קדוש. קדוש. יהנה צבאות מלא כל הארץ
בבודו: בבודו מלא עולם משרתיו שואלים איה (כסניע
ס"ז לתיבת אים יאמר כל אדם):

יהי רצון מלפניך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו אבינו שבשמים
שתמלא שאלתי ובקשתי בשם יה:
וישאל אחד מעלמס דברים אלו או עוסר מוסלג לעבודתך. או ננים סכניס. או לסעיג
רוח סקדס:

ואמר סאלנו יאמר אנה צכס וכו' ואח"כ יאמר:

בשמי שדי יהנה צבאות שתעשה שאלתי ובקשתי: ותיר
יהנה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהנה אחר
ושמו יחד:

מקום כבודו להעריצו. לעמתם משבחים ואומרים.
 ברוך כבוד יהוה ממקומו: ממקומו הוא יפן
 ברחמי לעמו. המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד
 אומרים פעמים באהבה. שמע ישראל יהוה אלהינו
 יהוה אחד: הוא אלהינו. הוא אבינו. הוא מלגנו. הוא
 מושיענו. הוא ישיענו ויגאלנו שנית וישמיענו ברחמי
 לעיני כל חי לאמר הן גאלתי אתכם אחרית כראשית
 להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: ובדברי קדשך
 כתוב לאמר: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר נדר
 הללויה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
 סלה:

לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש:
רבין (גימטריא ע"ב כנגד אותיות סנפסוק ויטע וסוף כנגד אכרסם סקידט סיני
 יתנך בעולם) יתקדש שמך יהוה אלהינו על
 ישראל עמך:

רבין (ע"ב אותיות סנפסוק ויטע וסוף כנגד ססד יחסק) תן פחדך יהוה
 אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה
 שבראת. ויראוך כל המעשים. וישתחוו לפניך כל
 הברואים. ויעשו בלם אנדה אחת. לעשות רצונך בלבב
 שלם. שידענו יהוה אלהינו שהשלטון (או שהשלטון)
 לפניך. עזו בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל
 מה שבראת:

רבין (ע"ב אותיות סנפסוק ויטע כנגד יעקב סאמר בסכעל"ו) תן כבוד
 לעמך תהלה ליריאתך ותקנה טובה לדורשיך.
 ופתחון פה למינתלים לך. שמחה לארצך. ששון לעירך.

וְצִמְחַת קָרְן לְדוֹד עֲבָדְךָ. וְעֵרִיבֵת גַּר לְבֵן יִשִׁי מְשִׁיחֶךָ
בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן (ע"ז עמוד היולאים ונג' פסקים חמ' וסוף כנגד דסע"ס סוד לדיק
ולדק) צְדִיקִים יֵרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּזוּ. וְחַסִּידִים
בְּרָגָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפּוּץ פִּיהָ. וְהַרְשָׁעָה בְּלָה (ליליס
סכסס) בְּעֵשֶׂן (סעאל) תִּבְלָה. כִּי תַעֲבִיר מְמִשְׁלַת זְרוּן מִן
הָאָרֶץ: יס גורסין בעטן.

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהְרָה עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבֵּן בְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
מִקְדָּשְׁךָ. בְּבִתּוֹב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְגוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלוֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ בְּבִתּוֹב
וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יְהוָה כוונ) הַמְּלֹךְ
הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשַׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעֲבֹדְתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתִקְדוֹשׁ עֲלֵינוּ
קְרֵאתָ:

וְתִתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם
הַזְּכוּר הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה. יוֹם
תְּרוּעָה (בשבת זְכוּר וְתְרוּעָה בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְשׁ זְכוּר
לְיִצִיאַת מִצְרַיִם:

כסיניע סליח לזכור לכלן טוב לזכור ית"כ מעט"ק:

רַב־שֵׁעַ בּוֹשֵׁתִי מֵאֵד בַּחֲרַפָּה וּבְלִימָה עַל כָּל חַטָּאתֵי עוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי וּבִפְרַט
עַל אֲשֶׁר סַגַּמְתִּי בְּאוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ בַּחֲרָהוּרִים רַעִים עַד אֲשֶׁר הִן
בְּעוֹן חוֹלְלֵי־תֵי וּבְחַטָּא יַחַמְתָּנִי הַסַּ"א נִקְ"א נִקְרָאת"י כְּמָה פְעָמִים אוֹי לִי אַחַה
עָלַי. וּבְרוּב רַחֲמֶיךָ הוֹדַעְתָּנוּ עַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ לַחֲקוֹן נַפְשָׁנוּ עַל צוּרֵי מַה בְּמַסַּע-

ומפקד שמות הקדושים אשר פגמנו בהם להתענות מ' יום בזמן הזה כמספר ארבעה יודין דשם ע"ב. וגלוי וידוע לפניך כי הפיץ הייתי לעשות תיקון זה בכל לב אך אין בי כח וכשל כהי להתענות תעניות מ' יום רצופים ולכן אני מפריש היום ארבעה פרושות כסף לצדקה כי כן יסדו עבדיך לפדות בכסף כל תענית ובכח יהר"מ ה' או"א שתעלה עלי כאלו התענית היום ותהיה השוכה הצדקה שאני נותן בעבור התענית כאלו התענית ומיעוט ממוני יהיה במקום מיעוט הלבי ואתה בטובך תמלא כל השמות שפגמתי בהם בול או בקרי ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר נתפורו על ידי בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו (חבו) מכסנו יורישנו אל ותהויר כל ניצוצות דקדושה למקום קדוש למען רחמך. עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִפְּנֵי הַטְּאִינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ
וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אָנוּ יְכוֹלִין לַעֲשׂוֹת
קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלֶּדֶד רַחֲמָן. שֶׁתְּשׁוּב וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְעַל
מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְתִבְגְּדֵנוּ מִהַרְהָ. וְתִגְדֵל כְּבוֹדוֹ.
אֲבִינוּ מִלִּבְנוֹ. אֱלֹהֵינוּ גִּלְהַכְבוֹד מִלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהַרְהָ.
וְהוֹפֵעַ וְהַגִּישָׁא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵנוּ מִפִּין
הַגּוֹיִם. וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ בְּנֶס מִיְרַבְתִּי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירָךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַם עִיר מִקְדָּשְׁךָ
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. אָנָּה אֱלֹהֵינוּ. וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִין כְּסִדְרָן. וּמוֹסְפִין בְּהִלְכַתְּן אֶת
מוֹסְפֵי (ויכוין לכלול גם מוסף של ר"ס) יוֹם הַשַּׁבָּת הוּזָה וְאֵת יוֹם הַזְּבָרִין
הַזֶּה אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה. גַּעֲשֵׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ. כְּמוֹ שֶׁתְּבַתְּ עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ:

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׁלֵא
עֲשָׂנוּ בְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֵא שְׁמֵנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֵא
שָׁם חָלַקְנוּ בְּהֵם וְנִזְרְלָנוּ בְּכָל הַמּוֹגִם. וְאֶנְחָנוּ (כּוֹרְעִים ו) מִשְׁתַּחֲוִים
לְפָנֶי מִלֶּדֶד מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם
וְיֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשִׁמְיִם מִפְּעַל. וְשִׁבְיַת עֲזוֹ בְּנִבְחֵי מְרוֹמִים.

מוסף של ראש השנה

הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלפניו ואפס זולתו. בפתוח
בתורה. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

נעוד ט"ז אומר עלינו כשנא לומר הוא אלהינו וכי סוד לומר נוסח זה :

מנרל פוז טס ה' זו ירוץ לדיק וכסנז. כזנו טל עולם ניוס טכחזכ צית הנוקדט
אין לנו צנח לכפר. לא קרנן ולא ענדי כסונס ולא ענחס ולא מונח. רק טעך
הגדול עומד לנו. ויסי לזון טחסיס טעס זו טעח לזון ליכנס חפלתי לנרוס כחזכיר
"נ ענדחיק ה' ה' אל רחוס וחנן וכו' :

ואמר כך יאמר אנה צכס גדולח יעניך :

על כן נקנה לה יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה.
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפתיון. למקן
עולם במלכות שפי. וכל בני בשר יקראו בשמה להפנות אליה
כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לה תכרע כל
ברך תשבע כל לשון. לפני יהוה אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד
שמה יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותה. ותמלך על הם
מהרה לעולם ועד. פי המלכות שלה היא ולעולמי עד תמלך
בכבוד. בפתוח בתורתך יהוה ימלך לעולם ועד :

ונאמר לא הביט און ביעצב ולא ראה עמל בישראל. יהוה
אלהיו עמו ותרועת מלך בו: ונאמר ויהי בישרון מלך בדהאסף
ראשי עם. יחד שבטי ישראל:

ובדברי קדשך בתוב לאמר. כי ליהוה המלוכה ומושל
בגוים: ונאמר יהוה מלך גאות לבש לבש
יהוה עז התאזר אף תפוז תבל כל תמוט: ונאמר שאו
שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה:
שאו ייערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:
ועל ידי עבדיך הנביאים בתוב לאמר. כה אמר יהוה
מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני

אחרון ומבלעדי אין אלהים: ונאמר ועלו מושיעים ביה
 ויזון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה: ונאמר
 והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד
 ושמו אחד: ובתורתך יהוה אלהינו כתוב לאמר שמע
 ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלוך על כל העולם כלו
 בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע
 בחדר גאון עזך. על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל
 פעול כי אתה פעלתו. וגיין כל יצור כי אתה יצרתו.
 ויאמר כל אשר נשמה באפו. יהוה אלהי ישראל מלך
 ומלכותו בכל משלה:

קדשנו במצותיך. תז חלקנו בתורתך. שבענו מטובך.
 שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך
 באמת כי אתה יהוה אלהים. אמת ודברך מלבנו אמת
 וקיים לעד: ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש
 (השבת ו) ישראל ויום הזכרון:

יחקע סי תשר"ח ג' פעמים. ויש נוספים לחקוע תשר"ח חש"ח תר"ח פעם פ
 ככל נכנס וכן עיקר. ואומרים אח"כ לחן סופנו כל הארץ:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי עולם.
 אם בננים אם בעבדים. אם בבנים רחמנו ברחם
 אב על בנים. אם בעבדים עינינו לך תלויות. עד שתחננו
 ותוציא לאור משפטנו. קדוש:

אתה זוכר מעשה עולם. ופוקד כל יצורי קדם. לפניה גלו כל
 תעלומות והמון גסתרות שמבראשית בי אין שכחה לפני
 קסא כבודך. ואין גסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את כל המפעל
 וגם כל היצור לא נכחד ממך: הכל גלוי וצפוי לפניך יהוד
 אלהינו צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חק וזכרון
 להשקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים. המון גסתרות

לציון תקלית. מראשית קזאת הודעת ומלפנים אותה גלית. זה
היום תהלת מעשיך זכרון ליום ראשון כי חק לישראל הויה
משפט לאלהי יעקב:

ועל הפדינות בו יאמר. אי זו לחרב. אי זו לשלום. אי זו לרעב.
אי זו לשובע. ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולטות.
מי לא נפקד כהיום הזה. פי זכר כל המעשים לפניך בא. מעשה
איש ופקודתו ועלילות מצעדי נבר. מהשבות אדם ותחבולותיו.
ויצרי מעללי איש. אשרי איש שלא ישכחה וכן אדם יתאמץ בד.
פי דורשיך לעולם לא יפלו ולא תכלים לנצח כל החוסים בד.
פי זכר כל היצור לפניך בא. ואתה דורש מעשה כלם. וגם את
נח באהבה זכרת. נתפקדו בדבר ישועה ורחמים. בהביאך את
מי הפבול. לשחרת כל בשר מפני רוע מעלליהם. (על כן)
זכרנו בא לפניך יהנה אלהינו להרבות זרעו כעפרות תבר
וצאצאיו קחל הים. בכתוב בתורתך נזכר אלהים את נח. ואת
כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה. ויעבר אלהים רוח
על הארץ וישכו המים: ונאמר נישמע אלהים את נאקתם. ויזכר
אלהים את בריתו. את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר
וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים
אתם ואזכר את בריתי:

יבדברי קדשה כתוב לאמר זכר עשה לנפלאותיו חסדו ורחוב
יהנה: ונאמר טרף נתן ליכאוי וזכר לעולם בריתו:
ונאמר ויזכר להם בריתו וינחם קרב חסדיו:

ועל ידי עבדיך חגיגאים כתוב לאמר. הלוך וקראת באזני
ירושלים לאמר פה אמר יהנה זכרתי לך חסד געורתי אהבת
גלולותיך לכבוד אחרי בשדך בארץ לא זרועה: ונאמר וזכרתי
אני את בריתי אותך בימי געורתי בהקימותי לך ברית עולם:
ונאמר הבן גקיר לי אפרים אם ילד שעשועים פי מדי דברי בו
זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארכמנו נאם יהנה:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
ישמע ויפקד. ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו

וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה לחן ולחסד
ורחמים ביום השבת הזה וביום הזכרון הזה.

וביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו ולהושיענו.
זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו
לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה
ורחמים. חוס ותננו וחמול ורחם עלינו והושיענו. כי אליך
עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו. זכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו
בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם. וזכור לנו יהוה
אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבועת לאברהם
אבינו בחר המריה ואת העקדה שעקד את יצחק בנו על גפי
המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונה בלבב שלם. בן יכבשו רחמיה
את בעסה ויגלו רחמיה על מדותיה. ובטובה הגדול ישוב חרון
אפך. מעמך ומעירך ומארצך. ומנחלתך. וקיים לנו יהוה אלהינו
את הדבר שהבטח לנו בתורתך על ידי משה עבדך באמור
וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לעיני הנזים להיות להם לאלהים אני יהוה:

כי זוכר כל הנשפחות אפה. ואין שבחה לפני כסא כבודך.
ועקדת יצחק היום לזרעו תזכור: ברוך אפה יהוה זוכר הברית:
וסוקע סינון תש"ת שלסס פעניים. ויש נוסגים למקוע תשר"ת תש"ת וסונר
חסר כך לחן סי נקול סופר:

וזיום הרבת עולם. היום ועמיד במשפט כל יצורי עולם אם
בבגים אם בעבדים. אם בבגים רחמנו ברחם אב על בגים.
אם בעבדים עינינו לה תלויות עד שתחננו ותוציא לאור
משפטנו. קדוש:

אתה גגלית בעגן כבודך. על עם קדשה לדבר עמהם. מן השמים
השמעתם קולה. וגגלית עליהם בערפלי טוהר. וגם כל
העולם כלו חל מלפניך. ובריות בראשית חררו מטה. בהגלותך
מלפני על הר סיני. ללמד לעשה תורה ומצוות. ונשמיעם את

מוכף של ראש השנה

הוד קולך. ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם
 נגלית. ובקול שופר עליהם הופעת. כפתוב בתורתך ויהי ביום
 השלישי בהיות הבקר ויהי קלות וברקים וענן כבד על ההר וקול
 שופר הזק באד ויחדד כל העם אשר במחנה: ונאמר ויהי קול
 השופר הולך ותזק באד משה ידבר והאלהים יעננו בקול:
 ונאמר וכל העם ראים אר. הקולות ואת הלפידים ואר. קול
 השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק:

ובדברי קדשך פתוב לאמר. עלה אלהים בתרועה יהיה בקול
 שופר: ונאמר בהצצרות וקול שופר הריעי לפני המלך
 יהיה: ונאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו:

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו
 הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל
 וכבוד: הללוהו בתהומות ומחול הללוהו במינים וענב: הללוהו בצלצלי
 שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ועל ידי עבדיך הנביאים פתוב לאמר. והיה ביום ההוא יתקע
 בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור. והגדחים בארץ
 מצרים. והשתחוו ליהודה בנר הקדש בירושלם: ונאמר כל
 ילבי טבל ושוכני ארץ בגשא גם הרים תראו וכתקע שופר
 ה' מעו: ונאמר ויהיה עליהם יראה ויצא כפרק חצו. ויהודה
 אלהים בשופר יתקע. והלך בסערות פיימן: יהנה צבאות יגן
 עליהם. יהנה צבאות יגן עליהם. יהנה צבאות יגן עלינו:

אלהינו ואלהי אבותינו. תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם
 לקבץ גלותינו. וקיים לנו יהיה אלהינו אר. הדבר
 שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
 וקיום שמחתכם ובטועניכם ובראשי חרשיכם. ויתקעתם בהצצרות
 על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזקרון לפני אלהיכם
 אני יהיה אלהיכם:

כי שומע קול שופר אתה ומאזין תרועה ואין דוסה לך: כר
 אתה יהיה (ביום שבי ירון גם כן יהיה) שומע קול תרועה עו
 ישראל (ביום שבי טוער היום) היום ברחמים:

מוסף של ראש השנה

סד

וימקע סינן תר"ת ג' פעמים . ויש נוהגים לתקוע תשר"ת תש"ת תר"ת ויכוין כר"ע פדמונין סגלי קולות סגלחט לנטל יס"ד של גילוי עריות . וכל קולות של הזכרה לנטל יזר הרע של ספיכות דמים :

ואומר לחן שחר להודות:

חיום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם . אם פבנים . אם בעבדים . אם פבנים רחמנו . פרחם אב על פנים . אם בעבדים . עינינו לה תלויות . עד שתחננו ותוציא לאור משפטנו . קדוש :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה . והשב העבודה לדביר ביתך . ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל פרצון . ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

ואתה פרחמיה הרבים תחפזן בנו ותרצנו . ותחזינה עינינו בשוכה לציון פרחמים : פרוך אתה יהוה הימחזיר שכינתו לציון :

מודים רבנן

מודים אנחנו לה שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד . צורנו צור חיינו ומגן ישענו . אתה הוא לדר ודר . נודה לה ונספר תהלתך . על חיינו המסורים בידך . ועל גשמותינו הפקודות לה . ועל גסיה שבכל יום עמנו . ועל גפלאותיה וטובותיה . שפכל עת ערב ובקר וצהרים . פרוך אל ההודאות :

מודים אנחנו לה שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד . צורנו צור חיינו ומגן ישענו . אתה הוא לדר ודר . נודה לה ונספר תהלתך . על חיינו המסורים בידך . ועל גשמותינו הפקודות לה . ועל גסיה שבכל יום עמנו . ועל גפלאותיה וטובותיה . שפכל עת ערב ובקר וצהרים . פרוך אל ההודאות :

הטוב פי לא כלו רחמיה . הפרחם פי לא תמו חסדיה . פי מעולם קוינו לה :

מוסף של ראש השנה

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתגשא תמיד שמך מלפני לעולם ועד. וכל התיים יודוך סלה.

ובתוב לתיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם בי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך אלה יהוה (יהוה בם) הטוב שמך ולך נאה להודות:

ואם אין עם כסנים לוונר הסך:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשה בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה ספי אהלן וקניו בתיים עם קדושיה באמור: יברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה פניו אליה ויחנה: ישא יהוה פניו אליה וישם לה שלום: ושם את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

וסך קורא לכסנים:

יברכה. יברכה יי מציון עושה שמים וארץ:

יי אדוננו מה אפיר שמך בכל הארץ:

וישמרה: שמרגי אל בני חסיתי בך: כיום וכו'

יאר. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

פניו. פנה אלי וחנני בי יחיד ועני אני:

אליה. אליה יי נפשי אשא:

ויחנה: הנה כעני עבדים אל יד אדוניהם בעניי שפחה אל יד

גברתה בן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו: כיום וכו'

ישא. ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו. ומצאת חן

ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

יי יי חננו לך קנינו הנה זרעם לפקרים אף ישועתנו

בעת צרה:

פניו. יהוה אל תסתור פניו מפני ביום צר לי הטה אלי אנה

ביום אקרא מהר ענגי:

אליה. אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים:

וישם. ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

ברוך אתה יהוה והווינו הפברך את עמו ישראל בשלום אמן:
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי
 נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי
 בתורתך. ואחרי מצותיה תרהוף נפשי. וכל הקמים עלי
 לרעה מהרה הפר עצתם. וקלקר מחשבותם. עשה למען
 שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען
 קדשתך. למען יחלצון ידידך. הושיעה ימינך וענני: יהיו
 לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

עשה השלום (ג' ספרי"אל סופר של מעלה) במרומו. הוא
 ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר ו אמן:

חסד סחורס אונר סחון :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעיתא וימליך
 מלכותא. ויצמח פורקניה. ויקרב קשיחה. בתיכון ובכימיכון
 ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא
 שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא
 בריך הוא לעלא מן כל ברקתא שירתא תשבחתא ונחמתא
 דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

כלן יש נוסגים לחקופ שלשים קולות. ויש נוסגים לחקופ י' קולות וכן עיקר. ויכוין
 בקולות אלו לנטל הילך דלשון הרע. עוד יכוין כי הטרומוסין של עשר תשר"ס כמנין
 שט"ן עם הכולל לנטל כח השטן והטרומוסין של עשר תשר"ס גי' ר"ע לנטל הילך
 סר"ע המנונס על הלחין דיען תקיפין ושל עשר תר"ס לנטל הילך הרע המנונס
 על ציסול תלות עשה:

ואחר כך אונר הסליח לצור :

תענו ותעתרו ברחמים מן השמים. תקבל צעקתכם.
 תשמע תפלתכם ברצון. ויענה קול עתירתכם.
 ויפתח יהוה אלהינו לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום
 שהם. (יכוין שלא להוסיף על י' כנגד י' טעמי זינס ונעוסק אונר אותם שלא אונר

שְׁעָרֵי אֹרְחָה. שְׁעָרֵי בִרְכָה. שְׁעָרֵי גִילְהָ. שְׁעָרֵי דִיצָה. שְׁעָרֵי הוֹד וְהָדָר. שְׁעָרֵי וְעַד מֹזֵב. שְׁעָרֵי זְמֵרָה. שְׁעָרֵי חַיִּים מִטּוֹבִים. שְׁעָרֵי מִטְבָּחָה. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי כְלָלָה. שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְחָה. שְׁעָרֵי מְזוֹן שְׁעָרֵי נְחִמָּה. שְׁעָרֵי סוּדוֹת תּוֹרָתוֹ. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי פְדוּתָה. שְׁעָרֵי צְדָקָה. שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוֹת. שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלִימָה. שְׁעָרֵי שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי תּוֹרָה. שְׁעָרֵי תְפִלָּה. שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה. וַיִּסֵּר מִתּוֹכְכֶם קִנְיָה וְשִׁנְיָה וְתַחְרוּת וַיְקִים בְּכֶם מִקְרָא שְׁבָתוֹב יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבַרְךְ אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם: וַיְכַתְּבֶכֶם בְּסֵפֶר חַיִּים מִטּוֹבִים וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

תְּתַקְבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעִיתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָא (וְאַרְעָא) וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא חַיִּים וְשָׁבְעָ. וַיְשׁוּעָה וְנְחִמָּה וְשִׁינְיָה וְרְפוּאָה. וְנִגְאָלָה. וְסַלְיָחָה. וְכַפְרָה. וְרִנְחָה וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי הוּא בְּרַחְמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

ונכלן ים נוהגים לתקוע תשר"ת תש"ת תר"ת פעם אחד כדי שיהיו צין סכל מלאם קולות. ולח"כ לוונרים:

אֵין בְּאֲדוּנְגֵנוּ. אֵין בְּמִלְפְנֵנוּ. אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בְּאֲדוּנְגֵנוּ. מִי בְּמִלְפְנֵנוּ. מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה לְאֲדוּנְגֵנוּ. נוֹדָה לְמִלְפְנֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוּנְגֵנוּ. בְּרוּךְ מִלְפְנֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אֲתָה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אֲתָה הוּא אֲדוּנְגֵנוּ. אֲתָה הוּא מִלְפְנֵנוּ. אֲתָה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אֲתָה תוֹשִׁיעֵנוּ. אֲתָה תִקְוֵם תְּרַחֵם צִיּוֹן בְּיַעַת לְחִנּוּנָה בִּי בָּא מְעַד:

ולוונרים פסוקם סקטורה ולח"כ כל ישראל וכו':

כָּל יִשְׂרָאֵל. יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם חַבָּא. שְׁנֵאמַר. וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יְרָשׁוּ אֶרֶץ גְּצָר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂי יְדֵי לְהַתְּפָאֵר:

מוסף של ראש השנה

אמר רבי יהודה אשרי מי שצמלו בתורה. ועשה גמול רוח
 ליוצרו גדל בשם טוב ונבחר בשם טוב מן העולם. ועליו
 אמר שלמה בהקמתו טוב שם משמן טוב ויום המורט מיום
 הולדו: למוד תורה הרבה. ויתנו לך שכר הרבה. ודע מתי שגרון
 של צדיקים לעתיד לבא:

ואח"כ יאמרו עמור לה' סורץ ונלאסוכו ויסי רחון כנ"ס לעיל בערבית ר"ס:

רבי חנניא בן עקשא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזפור את
 ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יהודה חפץ
 למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

ואחר כך סליח לזכר אונס:

יתגדל ויתקדש שמו: רבא. בעלמא די ברא ברעויה. ונמליך
 מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. בתיכונ
 וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
 יהא שמה רבא מקברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל. שמה
 דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא השבחתא
 ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון
 דעסקין באריותא קדשתא די באתרא דדין ודי בכל אתר
 ואתר. יהא לנא ולהון חנא וחסדא ורחמי מן קדם מרה שמיא
 וארעא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
 ורפואה ונאלה וסליחה וכפרה ורח ונצלה לנו ולכל עמו
 ישראל ואמרו אמן: עשה שלום במרומי הוי' ברחמי ועשה
 שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ברכו את יהוה המברך:

ועומין נקול רס • ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

עלינו לשבח לארון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו כגווי הארצות ולא שמנו כמשפחות הארמה שלא
 שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המונס. ואנחנו (כורעים ו)

מוסף של ראש השנה
סז
מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנַי מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא . שְׁהוּיָא
נִוְטָה שָׁמַיִם וְיִוֹסֵד אֶרֶץ . וּמוֹשֵׁב יְקָרָה בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל . וְשֹׁכֵנֵת
עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים . הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד אַחַר . אָמֵת מִלְכְּנוּ
וְאָפָס זִוְלָתוֹ . כְּפִתּוֹב בְּתוֹרָה וְיִדְעָתָּה הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבְךָ כִּי
יְהִיָּה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד :

יֵשׁ נֹסָגִים לוֹמַר אַחַר כֵּךְ עַל כֵּן נִקּוּם לָךְ :

וּכְאֵן טוֹב לִי קוֹעַ תְּרוּעָה גְדוּלָה צֶלַח טוֹם תְּקִיעָה . וְאִסְכַּח :

יְגַדֵּל אֱלֹהִים הִי וַיִּשְׁתַּבַּח :

רַט טוֹנֵנִים יְסוּד תּוֹרַת מֹשֶׁה וּנְבוֹאָתוֹ :

כְּשִׁוְלָא וְנַחֲכֵי יִאמַר זֶס :

הוּא נַחְגִּי בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיִּשְׂרָאֵל לְפָנַי דְּרַבְּךָ : וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ
לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאִשְׁרַי רָאִם
מִחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מִחֲנֵים :

תפלת מנחה

לְמַנְצַחַּ עַל הַגְּתִית לְבָנֵי קִרַח מְזֻמּוֹר : מַה יְדִידוֹת
מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת : גְּבִסְפָה וְגַם
קָלְתָה נַפְשִׁי לְחֻצְרוֹת יְהוָה לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְגְנוּ אֵל אֵל הִי :
גַּם צַפּוֹר מִצְאָה בֵּית וְדָרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׂתָה אִפְרָחֶיהָ
אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי : אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי
בֵּיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סְלָה : אֲשֶׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ מְסִילוֹת
בְּלִבָּבָם : עֲבְרֵי בְּעַמְּךָ הַכָּבֵד מַעֲיֵן יִשְׁיִיתוּהוּ גַם בְּרִכּוֹת
יַעֲטָה מוֹרָה : יִלְכוּ מִתִּיל אֵל תִּיל יִרְאָה אֵל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן :
יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמָעָה תְּפִלָּתִי הָאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סְלָה : מְגַנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פָּנַי מִשִּׁיחָךְ : כִּי טוֹב יוֹם
בַּחֲצִירֶיךָ מֵאֵלֶּף בַּחֲרָתִי הַסְתוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר
בְּאֵהֶלֵי רִשְׁעֵי : כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכֶבֶד יֵשׁ
יְהוָה לֹא יִמְגַע טוֹב לְהַלְכִים בְּתַמִּים : יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
אָדָם בִּטַח בְּךָ :

מנחה של ראש השנה

כמדברי נביא ויִדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת-דְּבַר
לְחַמֵּי לֵאשֵׁי רִיחַ נִיחָחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ:
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה בְּבֶשֶׂט
בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶיהָ תָּמִיד: אֶת-הַבֶּשֶׂט
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת-הַבֶּשֶׂט הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם:
וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֹלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּתוֹרַת
רְבִיעֵת הַהֵיזֶן: עֲלֹת תָּמִיד הַעֲשֶׂיָה בְּהַר סִינַי לְרִיחַ נִיחָח
אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִגְסָז רְבִיעֵית הַהֵזֶן לְבֶשֶׂט הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ
הַסֶּף גִּסָּף שֶׁבֶר לַיהוָה: וְאֶת הַבֶּשֶׂט הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבָיִם בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְנִגְסָז תַּעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח
לַיהוָה:

יט נ"י מנוסחים לומר כאן פסוק חקורות :

וְעֲרָבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קַדְמוֹנִיּוֹת:

(ואחכ"א) אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ עוֹד יִהְיוּ לְךָ סֹלָה: אֲשֶׁרֵי הָעַם
שֶׁבָכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁהָיָה כְּתִר אֱלֹהֵיוֹ:
(קמט) תִּהְיֶה לְדוֹר אַרְוַמָּה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
שֶׁמָּה לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָר יוֹם אֲבָרְכָךְ
וְאַהֲלִלָה שֶׁמָּה לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה חֲכָמָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין תִּקְרָ: הַיּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרְתֶיךָ
יִגִּידוּ: הַדָּר בְּבוֹד הַיּוֹדֶךָ וְדַבְרֵי גִפְלֹאֲתֶיךָ אֲשִׁיחֶדָּה: וְעֻזּוֹ
נִזְרָאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר רַב טוֹבָךָ יִבְיַעַז
וְאַדְרָקְתֶךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יִהְיֶה בֵּינָה אֲרָךְ אַפַּיִם וְגִדְלוֹל
חֶסֶד: מְזִב יְהוָה חֶסֶד לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֶךָ

יהוה נטויה כל מעשיך ותסידך יברכוכה: כבוד מלכותך
 אמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו
 וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים
 וממשלתך בכל הור ודר: סומך יהוה תפארת לכל הנפלים
 וזוקק לכל הגפופים: עיני כל אליך ייברו ואתה נותן
 להם את אכלם בעתו: פותח את ידך טיביון מאד בפסוק זה
 כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי נימטריא יאהדונהי ס"ת חתך ומשביע
 לכל מי רצון: צדיק יוהוודהו יסור בכל דרכיו וחסיד בכל
 מעשיו: קרוב יהוה מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו
 באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
 שומר יהוה נעו את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
 תהלת יהוה תוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
 לעולם ועד: נאנחנו גברך יה מעתה ועד עולם הללויה:
 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה: ואני
 זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי
 אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה ורעה ומפי זרע
 זרעה אמר יהוה מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב
 תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר קדוש. קדוש.
 קדוש. יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין
 בין מדין ואמרין בלחש קדיש בשמי מרומא עלאה
 בית שכנתה. קדיש על ארעא עובד גבורתה. קדיש
 לעלם ולעלמי עלמיא: יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו
 יקרה: בקול ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
 ברוך כבוד יהוה ממקומו: ונטלתי רוחא בלחש ושמעית
 בתראי קל זיע סניא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיהנות

מאתר בית שכנתה יהודה ימלך לעולם ועד: יהודה
מלכותה קאים לעלם ולעלמי עלמיא: יהנה אלהי אברהם
יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצור
מחשבות לבב עמו והבין לבכם אליה: והוא רחום יכפר
עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו:
כי אתה יהנה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: צדקתך
צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך
אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יהנה צבאור
עמנו משוגב לנו אלהי יעקב סלה: יהנה צבאור אשרי
אדם בטח בך: יהנה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
ונתן לנו תורת אמת. ותי עולם נטע בתוכנו. הוא
יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו לעשור
רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא
גלד לבהלה: יהי רצון מלפניך יהודה אלהינו ואלהי
אבותינו שנשמור תקיף ומצותיך בעולם תזה. ונגזר
ונתה ונירש טובה וברכה לתי העולם הבא. למען
יזמרך כבוד ולא יהום יהנה אלהי לעולם אודך: יהנה חפץ
למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך
כי לא עזבת הורשך יהנה: יהנה אדוננו מה אדיר שמך
בכל הארץ: הזקו ויאמין לבבכם כל המיחלים ליהנה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעוה. וימליך
מלכותה. ויצמח פורקנה. ויקרב משיחה. בתיכון
וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמין
יסא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. ויתברך וישמח

וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל . שְׁמֵהּ
דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא . לְעֵלָא מִן כָּל בְּרָכָתָא . שִׁירָהּ אִי פְּלִיחָהּ
וְנִדְּתָא . דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְזִאמְרוּ אָמֵן :

ואם חל צננת יאמר :

וְאֲנִי תַפְלֹתִי יְיָ יְהוָה עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
בְּאֵמַת יְשׁעֶךָ : וְכֹסְלוֹ פַעַם אַחֲרַת :

וּמְוִלִיחִין סִימָת וְאוֹרֵי ט"ל צְרוּךְ סַמְקוּס וּגְדִלוֹ וְכוּ' וְקוּדֵשׁ צוּ בִי נִצְרִי צַפ' חֲשׂוֹנֵס
סַנְא עֲשֵׂרָה פְּסוּקִים . וְאַחַר קְרִיאַתָּם גּוֹלְלִים סִימָת וְאוֹמְרִים :

מְזֻמָּר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֲלִיזוֹן : לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חֶסֶדְךָ וְאַמְוִנָתְךָ [בְּלִילֹרֵי : עֲלִי
עֲשׂוּר וְעֲלִי גָבֵל עֲלִי הַגִּיזוֹן בְּכַנּוֹר : כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בְּפַעְלֶךָ
בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַבֵּן : מַה גְּדִלְךָ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עִמָּךְ מַחְשַׁבְתֶּיךָ :
אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת : בְּפִרְחֵי רְשָׁעִים כְּמוֹ
עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֲלֵי אֲוֶן לְהַשְׁמֵדָם עֲדֵי עַד : וְאַתָּה מְרוֹם
לְעוֹלָם יְהוָה : כִּי הִנֵּה אֵיבִיבָה וְיְהוָה כִּי הִנֵּה אֵיבִיבָה יִתְפָּרְדוּ
כָּל פְּעֲלֵי אֲוֶן : וְתָרַם כְּרָאִים קַרְנֵי בְּלַתִּי בְּשִׁמְן רַעְגָן : וְתַבְטַ
עֵינֵי בְּשָׂרֵי בְּקַמִּים עֲלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנֵי : צַדִּיק בְּתַמָּר
יִפְרַח כְּאֶרֶץ בְּלִבְנוֹן יִשְׁנָה : שְׁתוּלִים בְּכִית יְהוָה בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יְהִי : לְהַגִּיד כִּי יִשָּׂר
יְהִנֵּה צַוְרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ :

וּמְזֻמְרִין סַפֵּר חוֹרֵס לְמִקּוּמוֹ וְאוֹמֵר :

יִתְלָלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי גִשְׁבֵּךְ שָׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם :
וַיֵּרָם קָרוֹן לְעַמּוֹ תִּתְהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו לְכִנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם
קְרוֹבוֹ הַלְלוּהָ : יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
מִפְּעַל גַּעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד : אֵין כְּמוֹתָ בְּאֱלֹהִים יְתוֹרֵה
[אֵין בְּמַעֲשֵׂיךָ :

וּכְסֻמְכִים סַפֵּר חוֹרֵס לְסִיכַל לְאוֹרֵי חֶסֶד :

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְגִשְׁוִבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקִדְמָה : כִּי לָקַח טוֹב
נְתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזוּבוּ : תִּכְוֹן הַסְּפִלְתִּי קַטְנַת לְחַגִּי
מִשָּׂאתָ כִּפִּי מִגִּחַת עֲרֵב :

ואומר סמון :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעיתה וימליך
מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. פחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא
שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא
ברוך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא
דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

ואס"כ עונדים על כגליהם ואוננים :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קנה הכל. וזכר
חסדי אבות. ומביא גואל לבני בגיהם למען שמו באהבה:
בוקט זה יש בו י"א תיבות ובכל יום נ"ח יש לו לכין צמיטא ו' וצ"כ יכון אלהים
חיים. וחס י"א תיבות כסננני סקטורט:

זכרנו לחיים. (אל) מלך הפיץ בתיים. בתבנו בספר
חיים. למענך אלהים חיים. (אל חי). מלך
עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה (גם יהוה אל שדי) מגן
אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מתיה מתים אתה רב להושיע
ומוריד הטל. מכללל חיים בקסד. מתיה מתים
ברחמים רבים. סומך נוֹפלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים.
ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך. מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה:
מי כמוך (אב) הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים.
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
מתיה המתים:

בחזרת העמידה של יח צבור אומר :

נְקַדְשֵׁךָ וְנַעֲרִיצֶךָ. בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ (אונק' צייגון)
 הַמְשִׁלָּשִׁים לָךְ קִדְשָׁהּ. וּבִן בְּתוֹב עַל יַד גְּבִיּוֹתָיִךְ. וְקָרָא
 זֶה אֵל זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ
 בְּכַוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשִׁבְחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ בְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ:
 וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁהּ בְּתוֹב לְאֹמְרֵי: יְמִלּוּךָ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר
 וָדוֹר הַלְלִימָה: ע"ב

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ
 סְלָה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְלִיכוֹ לְאֵל בִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ:
 וּבְבִין (גימטריא ע"ב כנגד אותיות סזפסקוק ויסע וסול כנגד אברהם שקירס סיוו
 יתצדק צעולס) יתקדש שמך יהוה אלהינו על ישראל
 עמך:

וּבְבִין (ע"ב אותיות סזפסקוק ויכל סול כנגד פחד יצחק) תן פתחה יהוה
 אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה
 שבראת. ויראוך כל המעשים. וישתחוו לפניך כל
 הברואים. ויעשו בלם אנדה אחת. לעשות רצונך בלבב
 שלם. שידענו יהוה אלהינו שהשלטון (או שהשלטון)
 לפניך. עוז בידך וגבורה בימינך ושם נורא על כל מה
 שבראת:

וּבְבִין (ע"ב אותיות סזפסקוק ויש כנגד יעקב סאנר בשכמל"ו) תן כבוד
 לעמך תהלה ליראיך ותקנה טובה לדורשיך.
 ופתחון פה לפניך לך. שמחה לארצך. יששון לעירך
 וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך
 במהרה בימינו:

וּבְבִין (ע"ב סגות סיוולאים נגו' פסקוקים סגו' וסול כנגד דהע"ה סוד לדיק
 ולדק) צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוו וחסידים

בְּרָגָה יִגִּילוּ וְעֹלֹתֶיהָ תִּקְפוּיִן פִּיהָ. וְהִרְשָׁעָה בְּלֵהָ (לִילִים
 אַשְׁמֵס) בְּעֵשֶׂן (סַבֵּל) תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת זָרוֹן מִן
 הָאָרֶץ: יֵשׁ גּוֹרֵסִין נַעֲטִין.

וּתְמַלֹּךְ אֹתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ
 בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁעַן בְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַם עִיר
 מִקְדָּשְׁךָ. בְּכַתּוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ. יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ בְּכַתּוּב
 וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
 נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יְהוָה כוּו) הַמְּלֹךְ
 הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְּשַׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וּבְרַבְתָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבּוֹדְתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ
 קְרֵאתָ:

וּתְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם
 הַזְּכוּרֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְּשׁ הַזֶּה. יוֹם
 תְּרוּעָה (כַּשַּׁבָּת זְכוּרֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְּשׁ זָכָר
 לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא וַיַּיַּע יִרְאֶה וְיִרְצֶה
 יִשְׁמַע וְיִפְקֹד. וְיִזְכֵּר זְכוּרֹנֵנוּ וְזְכוּרֹן אֲבוֹתֵינוּ
 וְזְכוּרֹן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְזְכוּרֹן מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְזְכוּרֹן
 כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפַלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד
 וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה.

וּבְיוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְּשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלִהְיוֹשִׁיעֵנוּ.
 זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקַדְנוּ בּוֹ

לְבָרְכָהּ. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לַחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה
וּרְחָמִים. הוּם וְחַנּוּן וְחַמּוּל וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ כִּי אֵל מִלֶּךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלֶּךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹ
בְּכַבֹּדְךָ. וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ. וְהוֹפֵעַ
בַּהַר גְּאוֹן עֶזְךָ. עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֲרָצְךָ. וְיָדַע כִּי
פָּעוּל כִּי אַתָּה פִּעְלָתוֹ. וְיָבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ
וַיֹּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפֹי. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלֶּךְ
וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה:

כִּי־שָׁנוּ בְּמִצֻּוֹתֶיךָ. תָּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ
שִׂמְחַ נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים | אֱמֶת וּדְבָרְךָ מִלִּפְנֵי אֲמוֹ
וְקִים לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִלֶּךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקֵּדֵי
(השבת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּבֻרוֹן:

יִצְהַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה
וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וּתַפְלָתָם מִהַרָּה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן. וְתֵהִי לְרָצוֹ
תָמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בְּנוּ וְתַרְצֵנוּ. וְתַחֲזִינֵנוּ
עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַמְחַזֵּיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

טוֹבִים דְּרַבְנִן

מִוְדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה | מִוְדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹאֵלֵה
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. | אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ
צוֹרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יְשׁוּעֵנוּ. | יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר. נוֹרָה לָךְ | לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־

וְגַם יִסְפַּר תְּהִלָּתְךָ .	עַל חַיֵּינוּ	שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ .	בְּן תַּחֲנִינוּ .
הַמְּסֻרִים	בְּיָדְךָ .	וְעַל	וְתַחֲנִינוּ .
נִשְׁמֹתֵינוּ	הַפְּקֻדוֹת	לְךָ .	לְתַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ
וְעַל גְּסִיךָ	שֶׁבָּכַל	יוֹם עִמָּנוּ .	לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ .
וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ	וְטוֹבוֹתֶיךָ .	שָׁלֹם	עַל שְׂאֵנֵינוּ
שֶׁבָּכַל עֵת עֶרְבֹב וּבִקְרֹב	וְצַהֲרִים .	שְׂאֵנֵינוּ	מוֹדִים לְךָ .

בְּרוּךְ אַתָּה ה' הוֹדֵאנוּ :

הַטּוֹב בִּי לֹא גָלוּ רַחֲמֶיךָ . הַמְּרַחֵם בִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ . בִּי מַעֲוֹלִים קִוִּינוּ לְךָ :

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ מִלִּבְנוּ לְעוֹלָם וָעֶד . וְכֹל הַחַיִּים יוֹדֶיךָ סֶלָה .

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם בִּי טוֹב . הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב . בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה (יְהוָה בָּם) הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךָ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה . חַיִּים הֵן וְחֶסֶד צְדָקָה וּרְחָמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ . וּבְרַבְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאֶחָד

כְּאֹר פְּנִיךָ . כִּי בְּאֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים . אֲהַבָּה וְחֶסֶד צְדָקָה וּרְחָמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם . וְטוֹב

כְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֵז וְשְׁלוֹם :

וּבְחֻזְקֵם ט"ו סוּוּר :

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם : הַיּוֹם תִּאֲמָצֵנוּ . הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ . הַיּוֹם תִּגְדָּלְנוּ . הַיּוֹם

תִּדְגַלְנוּ . הַיּוֹם תִּתְהַדְּרֵנוּ . הַיּוֹם תִּגְעַדְנוּ וְעַד טוֹב . הַיּוֹם תִּזְעַנּוּ . הַיּוֹם תִּחַנְנוּ . הַיּוֹם תִּמְהַדְּרֵנוּ מִעֲוִינוּ .

הַיּוֹם תִּיָּשֶׁר אֲרָחוֹתֵינוּ . הַיּוֹם תִּקְתְּרֵנוּ בְּבִתְר שֵׁם טוֹב .

היום תלבינו. היום תמלטנו. היום תגשאונו. היום תסעדנו. היום תעפרנו. היום תפקדנו לחיים. היום תצדיקנו. היום תקרבנו לעבודתך. היום תרחמנו. היום תשמע תפלתנו. (אט נסגנו לסופיף כאלו היום התגנו לחן ולחסד ולרחמים טאט לא כן ספר טום סמי' וריק) (היום) ותכתבנו לחיים וצוים: (סרנ ט'כניסג עחק מינח היום):

בספר חיים ברכה ושלום. ופרנסה טובה. וישועה ונחמה. ונזרות טובות גזבר ונפתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יהוה ויהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי: אלהי גצור לש. ני מדע ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ואמרי מצותיה תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידיך. הושיעה ימינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

עשה השלום (גי ספרי"אל סופר טל מעלה) במרומו. הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן:

ואמר סגיס אורעים :

- אבינו (ימי יהוה) מלכנו (ימי יהוה) אין לנו מלך אלא אתה:
- : אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך
- : אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה
- : אבינו מלכנו בפל מעלינו כל גזרות קשות ורעות
- : אבינו מלכנו בפל מחשבות שנאינו

מנחה של ראש השנה

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הִפְרָ עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בִּלְהַ בַּל צַר וּמִשְׁמִיץ מֵעֲלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בִּלְהַ דְּבַר וְחָרֵב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׁבִי וּבָזָה
 וּמִשְׁחִית וּמִזֵּפָה מִפְּנֵי בְרִיתְךָ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלִימָה לְחוּלֵי עַמְּךָ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מְנַע מִזֵּפָה מִנְּחֻלְתֶּיךָ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְכוּר כִּי עֲפָר אֲנָחְנוּ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַיִּים טוֹבִים
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׁרָיִם וְתַמִּימִים
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה

בצה ט"ז חנוכה ח"ו חכנו בספר מזונות ופרנסה ילנו ספלה סכנסה זו בקילור:

וְיֵי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּמְנֵן לִי וְלִבְנֵי
 בֵּיתִי וְכָל הַסּוֹמְכִים עַל שׂוּלְחָנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מְזוֹנוֹתַי
 וּמְזוֹנוֹתֵיהֶם בְּקַבּוּד בְּזִכּוֹת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. (דִּיקְרוּסָא)
 הַמְמוּנָה עַל הַפְּרָנְסָה:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֵב
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הָרַם קָרַן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ וְהָרַם קָרַן מְשִׁיחֶךָ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ

צדקתך פתורי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה הושיע
יהוה: וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות
אלהים מי כמוך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה. וימליך
מלכותה. ויצמח פורקנה. ויקרב משיחה. בתיכון
ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמון:
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתגשם ויתחדר ויתעלה ויתהלל. שמה
דקודשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא. שירתא תשבחתא
ונחמתא. דאמרון בעלמא ואמרו אמון:

יש נוסבים לומר :

תענו ותערתו ברחמים מן השמים. תקבל צעקתכם.
תשמע תפלתכם ברצון. ויענה קול עתירתכם.
ויפתח יהוה אלהינו לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום
שהם. שערי אורה. שערי ברכה. שערי גילה. שערי דיצה.
שערי הוד והדר. שערי נעד טוב. שערי זמרה. שערי
חיים טובים. שערי טובה. שערי ישועה. שערי בלכה.
שערי למוד תורה לשמה. שערי מזון. שערי נחמה. שערי
סודות תורתו. שערי עזרה. שערי פדות. שערי צדקה.
שערי קוממיות. שערי רפואה שלימה. שערי שלום.
שערי תורה. שערי תפלה. שערי תשועה. שערי תשובה.
ויסיר מתוכנו קנאה ושנאה ותחרות ויקים בכם מקרא
שבתוב יהוה אלהי אבותיכם יוסף עליכם בכם אלה
פעמים ויברך אתכם באשר דבר לכם. ויקתבכם בספר
חיים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמון:

תתקבל צלותהון ובעיותהון דכל בית ישראל קדם אביהון דבשמיא
(וארעא) ואמרו אמון:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנִחָמָא וְשִׁיבָא
 וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה . לָנוּ וְלְכָל
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואמ"כ חזונים :

לְמַנְצֵחַ עַל הַגַּתִּית לְאַסְףּ: הֲרַגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲזָנוּ הֲרִיעוּ
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זְמֶרָה וְתַנּוּ תַף בְּנֹר נְעִים
 עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חָק
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוֹת בֵּיהוֹסֵף שָׁמוּ
 בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שָׁפַת לֹא יָדַעְתִּי אֲשַׁמַּע: הַסִּירוּתִי
 מִסִּבְל שְׁכָמוֹ בְּפִיו מִדוֹד תַעֲבֹרְנָה: בְּצָרָה קִרְאתִי וְאֶחֱלָצֶךָ
 אֶעֱנֶךָ בְּסֹתֵר רַעַם אֶבְחָנֶךָ עַל מִי מְרִיבָה סִלְהָ: שָׁמַע עַמִּי
 וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר
 וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּזֶר: אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם הֲרַחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי
 וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וְאֲשַׁלְּחֵהוּ בְּשִׁרְיוֹת לָבָם יִלְכוּ
 בְּמוֹעֲצוֹתֶיהֶן: לוֹ עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ:
 כְּמַעַשׂ אוֹיְבֵיהֶם אֶכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי: מִשְׁנֵאֵי
 יְהוָה יִבְחָשׁוּ לוֹ וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיִּאֲכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶטֶה
 וּמִצֹּר דָּבֵשׁ אֲשַׁבֵּיעֶךָ:

ואמ"כ כך סליט לטור חזוני :

וְתִגְדֹּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא . בְּעֵלְמָא דִּי כְרָא כְרַעֲוִתָּהּ . וְיִמְלִיךְ
 מְלַכְוִיתָּהּ . וְיִצְמַח פְּרוֹקְנִיָּהּ . וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ . בְּחִיבּוֹן
 וּבִיּוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :
 יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא . יְתַפְרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח
 וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל . שְׁמֵהּ
 דְּקִדְשָׁא קְרִיךְ הוּא לְעָלְמָא מִן כָּל בְּרַחֲמָא שְׂרִיתָא הַשְׁבַּחְתָּהּ
 וְנִחַמְתָּהּ . בְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא חַיִּים וְשָׂבָע וְיִשְׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁינְיָא
 וְרַפּוּיָא וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִנָּח וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוּ
 יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְזוּמֵי הַיָּם בְּרַחֲמֵי יַעֲשֵׂה
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

ואמר כך אומרים :

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח אֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשֵׁי. שְׁלָא
 עֲשֵׂנוּ בְּנוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלָא
 שָׁם הִלְקֵנוּ בְּהֵם, נִזְרַלְנוּ בְּכָל הַמּוֹנֵם. וְאֲנַחְנוּ (כּוֹרְעִים ו) מִשְׁתַּחֲוִים
 לַפְּנֵי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם
 וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל. וְשִׁכִּינַת עֲזֹרָה בְּנִבְחֵי מְרוֹמִים.
 הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אָמֵת מִלְּפָנֵינוּ וְאַפָּס זִרְלָתוֹ. בְּפִתּוּב
 בְּתוֹרָה. וְיִדְעֵת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְבָךְ בִּי יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

יש נוהגים לומר על כן נקום לך :

ציוס שני מתפללין כמו ציוס ראשון :

סדר תשליך של ראש השנה

אֲחֵר תַּפְלַת מַנְחֵם צִיּוֹס רֵאשׁוֹן עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה קוֹדֵם סְקִיעַת הַחֲמָסָה יֵשׁ לִלְכַת אֶל
 סִים אֶל צַהַר מַיִם אִוּוּ עֵינַי אֲשֶׁר תַּחֲוֹן לַעֲיֵר לִוְנֵר הִי"ג מַדּוּת עֲלִיּוֹנוֹת עַל
 מַי אֶל כְּמוֹךְ וְהַטַּעַם נוֹדַע לְנִצְחִים כְּכּוֹד ה' כִּי יוֹם רֵאשׁוֹן הוּא סוֹד דִּינָא קַשִׁיָּא לְרִיכִין
 אֲנוּ לְהַמְחִיק חֲשֵׁךְ וּפ"ר דִּינִין דִּינָא קַשִׁיָּא וּלְכַךְ הוֹלְכִים אֶל הַסֵּיף הַסּוֹרִים אֶל
 הַסּוֹרִים וְגַם בְּמִקּוֹם שֵׁם צוּ דְגִים סְרוּזִים עַל עֵינָא פְקִיחָא לְהַמְחִיק הַדִּין הַסָּסָה
 לְדִין הַרַפָּה :

וְצַרִּיךְ לִוְנֵר עַם פְּסוּקִים מַי אֶל כְּמוֹךְ. וְמַי סַנְא צְסוֹד ה' יֵאוּחַס לְהַס לְכוּיִן אֶל
 תִּיקוּיֵי דִיקְנָא סְרוּזִים צוּ וְנִקּוּם מוֹשָׁבִים וּבְנִקְל יִנְלָאס וּצוֹלָרִים צֹאדְרָא כִּסָּא:
 פַּתַח רַבִּי סַנְעוֹן וְוִי מַאֲן דְּאוּשֵׁיט יְדוּ. צִדִּיקָא יְקִירָא עֵילָאס וְכוּ' עַד צִי"ג תִּיקוּיִן
 אֲלִין אַחַרְשִׁים דִּיקְנָא יְקִירָא סְתִימָאס דְּכּוֹלָא דַּעֲתִיקָא דַּעֲתִיקִין :

וּמְוֹב וְיִסַר לְקִרוֹתָן עַם עַל הַמְעֵיין אִוּ עַל סִים וּלְכוּיִן וְהַזְכִּיר בְּפִירוּשׁ כָּכֵל תִּיקוּן
 וְתִיקוּן הַמַּדָּה עַל צִי"ג א"ל כְּמוֹךְ. וְצִי"ג מַדּוּת הָאֵל רַחוּם וְחַנּוּן כְּגוֹן כִּסְאוֹמֵר
 תִּיקוּבָא קְדַמָּה יַפְרַשׁ מַי א"ל כְּמוֹךְ צַמְדָּה א' א"ל תִּיקוּבָא תַּנִּינָא טוֹש"א עוֹי"ן צַמְדָּה
 צ' רַס"ס תִּיקוּבָא תַּלִּימָאס וְעוֹבִיר עַל פַּסְעֵי צַמְדָּה תַּלִּימָאס וְחַנּוּן וְכֵן כָּלֵס :

פַּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאַמְרֵר וְוִי מַאֲן דְּאוּשֵׁיט יְדוּ בְּדִיקְנָא יְקִירָא
 עֵילָאָה דְּסָבָא קְדִישָׁא טְמִירָא סְתִימָא דְּכּוֹלָא דִּיקְנָא
 דֶּהִיָּא תוֹשְׁבַתָּא. דִּיקְנָא דְּסִתִּים וְנִקִּיר מְבָל תִּיקוּבֵי. דִּיקְנָא

וְלֹא יִדְעוּ עֵלְאִין וְתַמְאִין. דִּיקְנָא דְהִיא מְוַשְׁבְּחָתָא דְכָל
 מְוַשְׁבְּחִין. דִּיקְנָא דְלֹא הָדָה בְּרַגְלֵי גְבִיָּאָה וְקַדִּישָׁא דִּיקְרַב לְמַחְמֵי
 לֵיהּ. דִּיקְנָא דְהִיא תְּלֵיא בְּשַׁעְרֵי עַד מְבֹרָא דְלִפְּא חוּרָא בְּתַלְפָּא
 יְקִירָא דִּיקִירִין טְמִירָא דְטְמִירִין מְהִימְנוּתָא דְמְהִימְנוּתָא דְכּוּלָּא.
 תַּמְאָא בְּצַנְיַעוּתָא דְסַפְרָא דְתַמְי דִּיקְנָא מְהִימְנוּתָא דְכּוּלָּא גְפִיק
 מְאוּדְנֵי וְנַחֲרֵי סַחְרְגִיָּה דְפּוּמָא קַדִּישָׁא וְנַחֲרֵי וְסַלִּיק וְחָפִי
 בְּתַקְרוּבָתָא סְנֵי דְבוּסְמָא חִוּוּרָא דִּיקִירָא (ס"א דְדָדְקִיט) וְנַחֲרֵי
 בְּשַׁקּוּלָא וְחָפִי עַד מְבֹרָא הוּא דִּיקְנָא יְקִירָא מְהִימְנָא שְׁלִימָא
 דְגַנְדִּין בֵּיהּ י"ג גְּבִיעִין מְבֹעִין דְמִשַׁח רְבוּת טָבָא בְּתַלְת עֶשֶׂר
 תִּיקוּבִין מְתַקְנִין. תְּקוּנָא קַדְמָאָה מִי אַל כַּמּוֹד בְּמִדָּא א' א"ל
 מְתַתְּקִין שְׁעָרָא מְלַעֲלָא וְשָׂאֲרֵי מְהִימְנָא תִּיקוּנָא דְשַׁעַר רִישִׁיח
 דְסַלִּיק בְּתִיקוּבֵי לְעִילָא מְאוּדְנֵי וְנַחֲרֵי מְקַמֵּי פְתַחָא דְאוּדְגִין
 בְּחַד חוּמָא בְּשַׁקּוּלָא טָבָא עַד רִישָׁא דְפּוּמָא:

תְּקוּנָא תְּגִינָא נושא עון בְּמִדָּה ב רחום מְתַתְּקִין שְׁעָרָא מְרִישָׁא
 דְפּוּמָא וְסַלִּיק עַד רִישָׁא אוּחְרָא דְפּוּמָא בְּתִיקוּבָא שְׁקִיל.
 תְּקוּנָא תְּלִיתָאָה וְעוּבַר עַל פִּשְׁעֵי בְּמִדָּה ג וְחַנּוּן מְאַמְצַעִיתָא
 דְתַחֲזוּת (ס"א דְהֵאִי חוּטְמָא מְתַחֲזוּת) תְּרִין נִקְבִין גְּפִיק חַד אוּחְרָא
 וְשַׁעְרָא אֶתְפֶּסֶק בְּתַהוּא אוּחְרָא וְמַלְי מְהֵאִי גִיסָא וְמְהֵאִי גִיסָא
 שְׁעָרֵי בְּתִיקוּבָא שְׁלִים סַחְרְגִיָּה דְתַהוּא אוּחְרָא. תְּקוּנָא רְבִיעָאָה
 לְשָׂאֲרֵי נַחֲלָתוֹ בְּמִדָּה ד אַרְבֵּי מְתַתְּקִין שְׁעָרָא וְנַחֲרֵי תַחֲזוּת פּוּמָא
 מְרִישָׁא חַדָּא לְרִישָׁא חַדָּא בְּתִיקוּבָא שְׁלִים. תְּקוּנָא חֲמִישָׁאָה לֹא
 חֲזִיק לְעַד אִפּוּ בְּמִדָּה ה אִפִּים תַּחֲזוּת פּוּמָא גְּפִיק אוּחְרָא אוּחְרָא
 בְּשַׁקּוּלָא דְאוּחְרָא דְלַעֲיָא וְאַלִּין תְּרִין אוּחְרִין רְשִׁימִין עַל פּוּמָא
 מְבֹאֵן וּמְבֹאֵן. תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה כִּי חַפְזִין חַסֵּד הוּא בְּמִדָּה ו וּרְב
 חַסֵּד מְתַתְּקִין שְׁעָרָא וְסַלִּיק וְנִפְסִיק מְלַרְע לְעִיל לְרִישָׁא דְפּוּמָא וְחָפִי
 תְּקְרוּבָתָא דְבוּסְמָא טָבָא עַד רִישָׁא דְפּוּמָא דְלַעֲלָא וְנַחֲרֵי שְׁעָרָא
 דְרִישָׁא דְפְתַחָא דְאוּחְרָא תַתָּאָה דְפּוּמָא. תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה יֵשׁוּב
 יִרְחַמְנוּ בְּמִדָּה ז וְאוּמַת פְּסִיק שְׁעָרֵי וְאַתְחִסֵּן תְּרִין פְּפוּחִין
 בְּתַקְרוּבָתָא דְבוּסְמָא טָבָא שְׁפִירִין וְיֵאֵן לְמִתְיָזִי בְּגִיגִיחוּן אֶתְקַיִים
 עֲלָמָא חַדָּא הוּא דְכְּתִיב בְּאוּר פְּנֵי מְלַךְ תַּיִים. תְּקוּנָא תְּמִנָּאָה
 יַכְבֵּשׁ עוֹנוֹתֵינוּ בְּמִדָּה ח נַצַּר חַסֵּד גְּפִיק חַד תִּימָא דְשַׁעְרֵי סוּחְרְגִיָּה

סדר תשליך

וסטלה

ונקס

סי סדך

נשבעת לאבותינו. מימי קדם: מן המצר קראתי ימי

לפנים

רצ חקד

יענני במרחב יה: יהודה לי לא איראת. מה יעשה

נושא עון

ופטע

לי אדם. יהודה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: י טוב

ונקס

לא ינקס

פוקד עון אבות על בנים על שלמים ועל

לחסות ביהנה. מבטח באדם: טוב לחסור ביהנה. מבטח

רצעים

בגדיבים:

ואח"כ יאמר זס זכוונס וכמו גדול להכפות ולקחוס כל הנקסרנים :

לא ירעו ולא ישחיתו ככל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים :

יהי רצון מלפניך יהודה אלהי ואלהי אבותי אל עליון מקבר

בשלהש עשרה מכילן דרחמי שתהא שעה זו עת רצון לפניך

ויהא עולה לפניך קריאת שלש עשרה מכילן דרחמי שבפסוקי

מי אל כמות הפקונים אל שלש עשרה מדורת אל רחום ורחון

אשר קרינו לפניך באלו השנים כל הסודות וצדופי שמורת

הקדושים היוצאים מהם וזווגי מדותיהן אשר אחת באחת יגשו

להמתיק את הדינין תקיפין ויבין ותשליך במצולות ים כל

חטאתינו ותשפיע עלינו שפע ישועה ורחמים מהן:

וקרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענה אלהים

חיים. ונזכה לתשובה עילאה בי ימינה פשוטרה לקבל

שבים וקבע רוע גזר דיננו ויקראו לפניך זכיותנו ותאריך אפך

עלינו למזכה אמן: יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יי

צדרי וגואלי:

ואח"כ יאמר חפלה זו נקסר הנסיר לפורן טנייד להרצ הסמיד והגאון הנקסרנס

חיד"א זיע"א :

רבנו של עולם. בהעלותנו על לבבנו רוב קצורנו בעבודתך

ובעסק תורתך הקדושה וקיום מצותיך כל-עצמותינו

סדר תשליך

עו

יאחזמו רעד. ונמס לבנו והיה למים. מה בענה ומה נאמר כי
הצה הצורר בקברת החומר העכור היו בעזכרנו גם אסור גלוח
עמם אסורים ולטושים בגליות קשים גלות הנפש והגוף. האמנם
גלוי וידוע לפניה. שרצוננו לעשות רצונה ולשקוד על דלתותיה.
כי טוב יום בהצניקה מאלף בחרנו. ויראים וחרדים אנחנו
מאימת דינה הקדוש. על כן באנו לפניה בכפיפת ראש ונמיכת
קומה וחיילות תיל להזכיר ולעזר רחמיה:

יהי רצון מלפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו אל עליון מוקתר
בתליסר מכילן ורחמי שתהא שעה זו ערי רצון לפניה
והיה עולה לפניה קריאר שלש עשרה מדות של רחמים
שבפסוקי מי אל פמוה המכוונים אל שלש עשרה מדות אל
רחום וחנון וגו' אשר קרינו לפניה פאלו השגנו כל-הסודות
וצרופי שמות הקדושים היוצאים מהם וזיווגי מדותיהם אשר
אחד באחד ונשו לחפתיק הדינים תקיפים. ובכן ותשליך במצולות
ים כל-חטאינו. ואתה העזר רחמיה ונהיה נקיים מכל-טומאה
והלאה וזהמא. ויעלו כל-ניצוצי הקדושה שנתפזרו ויתבררו
ויתלבנו במדת טובה אתה אל ישועתנו נוצר חסד לאלפים.
וברב רחמיה תתן לנו חיים ארוכים. חיים של טובה. חיים של
ברכה. חיים של פרנסה טובה. חיים של הלוין עצמות חיים
שיש בהם יראת חמא חיים שאין בהם בושא וכלימה: חיים של
עושר וכבוד לעבודתך. חיים שתהא בנו אהבת הורה ויראת
חמא. חיים שתמלא כל-משאלות לבנו לטובה. זכרנו לחיים
טלך חפין בחיים. בתבנו בספר חיים למענה אלהים חיים. וקרע
גזר דיננו ויקראו לפניה זכיותינו:

אל מלא רחמים. יהמי גא רחמיה לקבל ברצון הנבעתנו והרהורי
תשובה המתנוצצים בנו בשגם לבנו אטום סתום וחתים.
ולא אתנו יודע זו היא ביאה זו היא שיבה. מה אנחנו ומה באנו
לתקן רב להושיע האר עינינו באשר בגודל רחמיה. הבטתנו
פתחו לי פתח כהודו של מחט ואני אפתח לכם פתח בפתחו
של אולם: וראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב. ואין הוגן ואין
מרחם זולתך. כי חניניה הם חנינים. וקרו רחמיה הם מרוחמים.

סדר תשליך

בְּדַבְרֵיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחֱזַן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחַם. וּבְכֹן
 לֵב מְהוּר בְּרִיָּה לָנוּ אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקַרְבְּנוּ וְרִשְׁפֵי
 הַתְּעוּרֹת לִבְנוּ בְּאַהֲבָתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ יִתְמִידוּ וְיִתְרַבּוּ בְּלִי הַפְּסֵק.
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ תַּחַל שָׁנָה וּבְרַכּוֹתֶיךָ
 וּתְזַכְּנוּ שִׁיחָא לִבְנוּ נְכוֹן וּמְסוּר בְּיַדֵּינוּ. וְלֹא נִקְעוּס וְלֹא נִקְעִיסָךְ.
 וְנִסְפִיק בְּיַדֵּינוּ לְהִתְרַחֵק מִכָּל־הַמַּדּוּת הָרְעוּרָה וְהָאִסוּרֹת
 וּבְפָרֵט זַכְּנוּ לְהִתְרַחֵק מִהַנְּאֻרָה וְהַפְּעַם וְהַהֲקַפְדָּה וְכָל־
 גְּבַה לֵב וְנִהְיָה מִיּוֹשְׁבִים בְּדַעְתָּנוּ וּבְכִיר עֲרַבְנוּ. וְנִפְשָׁנוּ כְּעֶפֶר
 לְכָל תְּהִיָּה וְלֹא גַתְּפַעַם וְלֹא גִקְפִיד וְנִהְיָה אוֹהֲבֵי שְׁלוֹם וּמְרַבִּים
 שְׁלוֹם. וּבְכַל כְּנִסְפִיק נְחִסָּה. וּתְזַכְּנוּ לְהִתְרַחֵק מִלִּיצָנוּת. וְשִׁקֵּר
 תַּחֲנוּפָה וְלִשׁוֹן הָרָע. וְדַבּוּר חוֹל בְּשִׁבְתָּ וְכָל־דַּבּוּר אִסוּר. וְיִהְיָה
 רֹחַב דַּבְּרֵנוּ בְּתוֹרָה וּבִסְדֵר וְאוֹפֵן עֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ. וְתִזְכְּרֵנוּ
 תֵּיִל לְשִׁמּוֹר לְפִינּוּ מִחַסּוּסִים מִחַמּוּזָא בְּלִשְׁוֹנֵנוּ:

אב הִרְחַמְנוּ מִן בְּנוּ פֶחַ וּבְרִיאוֹת. וְזַכְּנוּ לְהִתְרַחֵק מִתַּמְאֻוֹת תַּעֲנוּגֵינוּ
 וְהַקְּלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה. וְנֹאכַל לְשׁוֹבַע בְּפִשְׁנוּ: וְכֵן בְּכָל־צָרְכֵנוּ
 יִהְיֶה בְּדַמְעֵשֵׁינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם וּתְזַכְּנוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים בְּעֵסֶק תּוֹרַתְךָ
 וּמִצְוֹתֶיךָ. וְלְהִיּוֹת בְּשׁוּחֲזֵנוּ בְּיַד תְּדִיר. וְיִהְיָה לָנוּ לֵב שְׂמֵחַ לְעֲבוֹדָתְךָ:
אנא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן הַנִּשְׁמָח לְךָ וְהַגּוֹרֵף פְּעֵלְךָ חוֹסֵה עַל־עַמְלֶךָ.
 וּבְכֹן יִהְיֶה רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. וּתְזַכְּנוּ לְהִשְׁלִים תַּקּוּן נְפֶשׁ רוּחַ
 גְּשָׁמָה בְּגִלְגּוּל זֶה. וְלֹא נֹאכַד חַס וְשְׁלוֹם. וְתִשְׁפִיעַ שְׁפַע קְדוּשׁ
 עַל נְפֶשׁ רוּחַ גְּשָׁמָה לְהִתְמִיד בְּעֲבוֹדָתְךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כְּרָצוֹנֵנוּ
 כְּלִימֵי חַיֵּינוּ. אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְזַרְעֵי זַרְעֵנוּ: וּתְזַכְּנוּ לַעֲשׂוֹת בְּתוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה. וּלְבִיּוֹן לְאַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה. וְתִצְלִלְנוּ מִכָּל־טְעוּת
 בְּהַלְכָה וּבַחֲוָרָא. וְאַל תִּצַּל מִפִּינוּ דְּבַר אֶמֶת לְעוֹלָם. וּגְדִירָה
 אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ בְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. וְלוֹמְדֵי
 תּוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה וּמְקִימֵי מִצְוֹתֶיךָ. וְלֹא יִמְצָא בְנוּ. וְלֹא בְּזַרְעֵנוּ
 וְלֹא בְּזַרְעֵי זַרְעֵנוּ שׁוֹם פְּגָם וְשׁוֹם פְּסוּל. וְלֹא יִתְחַלֵּל שְׁמֶךָ עַל־
 יַדֵּינוּ חַס וְשְׁלוֹם:

וראה כִּי עֲמָךְ הַגָּדוֹל הַגּוֹרֵף זָרַע אַהֲוִיָּךְ. אֲבָרְהָם יִצְחָק
 יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ בְּנֵיךָ בְּנֵי בְּחֻנְיָה וּבְגִלְיָה וְדַלִּיּוֹתָם וְשִׁפְלוּתָם
 וְלַחֲצָם וְדוֹחֲקָם זֶה בְּמָה מֵאוֹת שָׁנִים. קִיְרָאִים בְּשִׁמְךָ וּמֵאֲמִיגִים
 וּבְתוֹרַתְךָ וּבְכַח אֱלֹהִים וּרְבִכּוּרָה מְסוּרָה עֲצָמָם ל

וְלִשְׂרִיפָה עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי. גַּא גְבוּר דְּוִרְשֵׁי יְחֻדָּה בְּכַבַּת שְׁמֵרִם.
 וְתִתְמַלֵּא רַחֲמִים עַל כָּל־אֲחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנְּפוּצִים בְּאַרְבַּע
 בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וּבְכַרְמֵי עַל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַל יוֹשְׁבֵי הָעִיר
 הַזֹּאת וְעַל כָּל־הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְתַרְחַם עֲלֵינוּ וְעַל־יְהוָה וְתַצִּילֵם
 מִרָעָה וּמִרָעָב. וּמִשְׁבִּי וּמִבִּיזָה וּמִכָּל־חַמָּא וְתִשְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָח
 לְכָל־חֹלֵי עֵמֶק יִשְׂרָאֵל. אֵל גָּא רָפָא גָא לְהֵם. וְתַקְיִים בְּכָל־אֲחֵי
 מַהֵם מְקַרָּא שְׁפָתוֹב יי יִסְעֲדָנוּ עַל עָרְשׁ דְּיָי כָּל מְשַׁכְּבוּ הַפְּקָה
 בְּחַלּוּי. וְהַבְּרִיאִים מִעֵמֶק יִשְׂרָאֵל תַּתְמִיד בְּרִיאוּתָם שְׁלֵא יִחְלוּ חַס
 וְשָׁלוֹם. וְתַצִּילֵנוּ וְתַצִּיל לְכָל־יִשְׂרָאֵל מִכָּל־גְּזֻק. וּמִכָּל צָר וּמִשְׁטָן
 וּמִמַּטְרָג וּמִרוּחַ רָעָה וּמִדְּקֻדְנֵי עֲגִיוֹת. וּמִכָּל־מִיגֵי פּוֹרְעַנְיֹת
 הַמְּתַרְגְּשׁוֹת לְבָא בְּעוֹלָם וְתִפְקוּד בְּזַרְע שְׁל קַיִמָּא זָרַע קָדֵשׁ לְכָל
 חַשׁוּבֵי בָנִים וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמְּשַׁבֵּר תּוֹצִיא אוֹתָן מֵאֲפֵלָה לְאוֹרַח
 וְיֵצֵא הַיְלָד בְּשִׁעָה טוֹבָה וְלֹא יֵאָרַע שׁוּם צָעַר וְשׁוּם גְּזֻק. לֹא
 כִּי־לְדוֹת וְלֹא לְיִלְדֵיהֶן. וְאֵל יִמְשׁוֹל אֶסְפָּרָה וְשׁוֹדֵן וְרוּחִין וְלִילִין
 לְכָל יְלָדֵי עֵמֶק יִשְׂרָאֵל. וְתַגְדֵּלֵם לְתוֹרַתְךָ וְלְמִצְוֹתֶיךָ בְּחַי אֲבִיהֶם
 וְאַמֵּם:

וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל עֵמֶק יוֹרְדֵי הַיָּם פָּצַם וְתַצִּילֵם מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי
 גֹכָר הַצִּילֵם מִמַּיִשׁ וְאֵל יִטְבְּעוּ וַיִּצְלוּ מִשׁוֹגְגָאִים וּמִמַּעֲמִיקֵי
 מַיִם. וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים בְּיַבְשָׁה הַדְּרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְלֶכֶת אֵל
 עִיר מוֹשָׁב. וְהַצִּילֵם מִכַּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ. וְכֹל הָאֲסוּרִים
 בְּכָל־אֵל מִעֵמֶק יִשְׂרָאֵל הַתֵּר מֵאֲסוּרֵיהֶם וְתוֹצִיאֵם לְרוּחָה וְתַשִּׁיב
 לְיִרְאָתָךְ כָּל הָאֲנוּסִים בְּיַד גָּאִים וְתַחֲזֹן זְכוֹת אֲבוֹת לְהוֹצִיא לְאוֹר
 מִשְׁפָּטָנוּ. כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים וְהֵאֵר פְּנֵיךָ
 עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדַבֵּי:

אֲלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלִיךָ רַחֲמָן רַחֵם עֲלֵינוּ. טוֹב וּמְטִיב
 הַדָּרֵשׁ לָנוּ שׁוֹבָה עֲלֵינוּ בְּחַמּוֹן רַחֲמֵיךָ בְּגִלְל אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁעֵשׂוּ רְצוּנָךְ. בְּגַה בֵּיתְךָ בְּבִתְחֵלָה כּוֹזֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ.
 הִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ שְׁמַחְנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהַשֵּׁב שְׁכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ וְהַשֵּׁב
 פְּהָגִים לְעַבּוֹדְתָם וְלוֹיִם לְדוֹכָנָם. לְשִׁירָם וְלוֹמְרָם וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל
 לְגוּיָהֶם. וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת יְהוָה לְיִרְאָה וְלֵאֲהַבָּה אֶת שְׁמִיךָ
 הַקְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

סדר תשליך

כָּל-כְּלֵי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכָל-לְשׁוֹן הַקּוֹם אֹתָךְ לַמְשַׁפֵּט
 תִּרְשָׁעֵי זֹאת נִחַלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצַדִּיקְתָּם מֵאֵתִי כ"ס מלכות אהבה
 סוכס יבס) גָּאֵם יי: לֹא יָרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל-הָרַקְדָּשִׁי כִּי מְלֹאָה
 הָאָרֶץ דַּעַה אֵת יְהוָה בַּפִּיִם לַיָּם מִכַּסִּים :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיהָ יי: אֲדַנִּי שִׁמְעָה בְּקוֹלִי תְהַיינַח
 אֲזַנִּיָּה קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדַנִּי
 מִי יַעֲמֵד: כִּי עִמָּךְ הַפְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרָא: קוֹיִתִי יי קִוְיָתָה בְּפִשִׁי
 וְלִדְבָרוֹ הִזְחַלְתִּי: בְּפִשִׁי לְאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים לִפְקֹד לִפְקֹד:
 יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עִם אֲדַנִּי הַחֶסֶד וְהַרְבָּדָה עֲמוֹ פְּרוּת:
 וְהוּא יַפְדֶּה אֵת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

ואס יש מנין אומר קדים :

וצמולאי יום סוז אומרים אחס חוננתנו . וננדילין ז' זרכות על סיין . והננדיל צמו
 צמחר המועדים :

צריך כל אדם לפספס צנועסיו צינ"ת ולטוב זהם צחצונה שלימה . וקבלה צידינו
 נפי בצרות האור הנופלח מן האר"י הקדוש ז"ל כי מי שחוזר צחצונה
 ומחננה צינ"ת התכפרים לו כל עונותיו . וכל יום שנחננה זהם יקרא פ' סיראס
 סנפ' עקב ופרעה סחצונה סנפ' נצבים . ואחר ספלת מנחה קודם סיעקור נגליו
 יתפלל כנוסח זה :

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֶךְ רַחֲמָן סָלַח לְכָל עֲוֹנוֹת עַמָּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הַשְּׂבִיִּים אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵב וּבְכָל גִּפְשׁ וְאֹתָהּ יוֹדַע שְׂרָצוֹנָהּ
 לְתַקֵּן אֵת אֲשֶׁר עֲוִינוּ דָּבָר דְּבוּר עַל-אִפְסָיו רַק כִּי בָשָׂר אָנַחְנוּ
 וְלֹא בִּינַת אָדָם לָנוּ לְדַעַת עַד הֵיכֵן הִדְבָּרִים מַגִּיעִים. וְגַם אִין
 אֹתָנוּ יוֹדַע עַד מָה. וְאִין לָנוּ לֹא מְבַהֵל וְלֹא מַחֲזִיק בְּיַדֵּינוּ רַק
 בְּאֲזָנֵינוּ שִׁמְעָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ פֹּעֵל פְּעֻלָּת בְּיַמֵּיהֶם בְּיַמֵּי
 קָדָם וְשִׁלְחָתָ אֱלֹהִים רוּעָה גְּאֻמָּן אֲשֶׁר יוֹדַע דַּעַת עֲלִיוֹן וְלִמְחִיתָ
 שְׁלַחְתָּו אֲצֵלָם לְהִיּוֹת לְכַנִּי דוּרוֹ לְמַשִּׁיב גִּפְשׁ וּבִירָר אֵת הַקּוֹצִים
 מִן הַיָּבֵשׁ בְּגוֹדֵל חֶסֶדְךָ וּבְגוֹדֵל הַשִּׁנַּת רוּחַ קְדֻשָּׁתְךָ וְרַפָּא הַחֹלִים
 חוֹלֵי הַגִּפְשׁ וְהַמְדוּכָאִים בְּמַדוּכָה שֶׁל גִּפְשׁ: וְהַעֲלֵה הַגִּפְשׁוֹת
 מִעַמְּקֵי הַקְּלָפוֹת לְרַפָּא לְכָל אִישׁ וְאִישׁ גִּנְעוּ וּמְכַאוּבוּ וְהַרְבָּדָה
 דְּבָרִים גְּדֻרֵשׁ לְאֲשֶׁר שְׂאֵלוּהוּ וּגְמָצָא לְאֲשֶׁר בְּקִשְׁוֵהוּ וְאוֹלֵי אֵינָן
 שׁוֹיִן לְכָר גִּפְשׁ וּלְכָל זָמָן לְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּקְּבֵלְנוּ בְּתִשְׁבָּחָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וּמָה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּשִׁמְוִתְךָ

הקדושים ובמדות העליונות יתקן במעוט חלפנו ודמנו שנתמעט
 היום על ידי תעניתנו ויעלה לפניך פאלו בנגנו כל הפגונות
 הנזקעות לתקן חטאתינו ובעונותינו ופשעינו ותן לנו כח לשמור
 סקודיה ולעשות תשובה ראויה ומקובלת וקרובה לפני כסא
 כבודך ושמרנו גא מיד שוטני נפשנו לבל נפשל בשום פשע
 ועון וחטא מעתה ועד עולם. אלהיך פושעים ורבים וחטאים
 אליה ישובו כי אתה שומע תפלת כל פה: יהי לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

ונכל יום ויום נעצרת ימי תשובה יאמר זאת הספלה חו סיא נוסחתם חו פולחם :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו באתי לחלוא
 ולהתחנן לפני מרכבותיך וכל מחנותיך הקדושות והטהורות:
 אם חלילה גגור עלי ועל נפשי ורוחי ונשמתי להתגלגל בעונותי
 וחטאי ופשעי באיזה חיה טהורה וכל שבן בחיה ממארה
 באתי לחלות פני ארי"ה די"ו אותיות שמך הגדול והקדוש שהוא
 מלך החיות שימחול חטאי ובעונותי ופשעי ויוציא לאור החסד
 ונשמתו שמשם מתגלגלות ובאות נפש כל מיני חיה:

ואם חלילה גגור עלי ועל נפשי ורוחי ונשמתו להתגלגל בחטאי
 ובעונותי ופשעי באיזה בהמה טהורה וכל שבן בהמה
 ממארה. באתי לחלות פני אבנית"ן שהוא פני שור שבמרכבה
 שהוא מלך הבהמות שימחול לי חטאתי ובעונותי ופשעי ויוציא
 לאור נשמתו ויגברני על יצרי שמשם מתגלגלות ובאות נפש
 כל מיני בהמה:

ואם חלילה גגור עלי ועל נפשי ועל רוחי ועל נשמתו להתגלגל
 בעונותי וחטאתי ופשעי במין אדם מאומות העולם באתי
 לחלות פני מה אדם שבמרכבה י"ב צירופי הוי"ה שירחמני
 ושימחול לי כל חטאתי ובעונותי ופשעי ויוציא לאור החסד
 ונשמתו שמשם מתגלגלות ובאות נפש כל מין אדם:

ואם חלילה גגור עלי ועל רוחי ונשמתו ונשמתו להתגלגל
 בעונותי וחטאתי ופשעי באיזה עוף. באתי לחלות פני
 גשר נשריאל עשריאל מלכיאל שיהיה נעם יהוה עלי ויוציא לאור

תפלות רעשרת ימי תשובה

הַחֶסֶד גִּשְׁמָתִי שְׁמִשָּׁם מִתְגַּלְגְּלוֹת וּבְאוֹת גְּבֻשׁ כָּל מִינֵי עוֹפוֹת .
יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרֵי בִי וְהַגְּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ הַצִּירִי וְגֹאֲלִי :

וראוי לאומרה בכל יום פעמים זכונה עליינה צנקה וצין הערבים וליטא כפיו לסמים
ודמעתו על לחייו יהיה שבעתים ומי שאי אפשר לו לאומרה בכל יום כהן
סדר שיחפלה אותה בעשרת ימי השונה וציום הכפורים כי הנה ימי רצון וחינה
ות"כ שמועיל לעורר הלצנות לחסוד ומחשבות על שפאלו ויתנו לכ לשון :

סדר צום גדליה

סעודת ארצ'יגאדוק די אציר העניית אין סריס די חסרי פור גדליה :

ולאומרים הענייהת כשאר הימים עד ישתנה ואמכ"א :

ויכוין כללעיל צר"ס מתחלת הזמירות עד צרוך סאמר בעולם העסיה . ומסס עד
יולר סוף מעלה עולם הילירה :

וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מַלְכֵנוּ הָאֵל הַמְּלִיךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ . בִּי לָךְ נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . כ"ל כנסיינה ח' שיר ושבתהה . הלל
וּמְרָה . עוֹמְמִשְׁלָה נְצַח . גְּדֻלָּה . וּגְבוּרָה . תְּהִלָּה . וְתַפְאֶרֶת
קִדְשָׁה וּמַלְכוּת ע"כ בְּרֻכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ .
וּמְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְלִיךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל
הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת בּוֹרֵא כָּל הַנְּשֻׁמוֹת רַבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה מְלִיךְ חַי הַעוֹלָמִים אָמֵן :

ולומר סיר הונעלות מונעונקים ויכוין כללעיל צראס הסנס ולאומר סמון :

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵךָ רַבָּא (כסו יענס אמן ויכוין אידהנויה) ג' אמן ח'
בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא בְרַעֲוִיתָהּ . וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ . וְיַצְמַח
שׁוֹרְקָנָהּ . וְיַקְרֵב מְשִׁיחָהּ . (אמן ב' ויכוין כללעיל) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב וְאֲמִרּוּ אָמֵן (אמן ב'
ויכוין כללעיל ויאמר גם כן עד ועלעס) יְהוָה שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵ
וּלְעַלְמֵי עֲלָמָא יִתְבְּרַךְ . וְיִשְׁתַּבַּח . וְיִתְפָּאֵר . וְיִתְרוֹמַם . וְיִתְגַּשֵּׂא .
וְיִתְהַדָּר . וְיִתְעַלֶּה . וְיִתְהַלָּל . שְׁמָה דְּהוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא . (אמן
ד' ויכוין כ"ט) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא . שִׁירְתָּא . תְּשַׁבְּחָתָא . וְנַחֲמָתָא
צְאִמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאֲמִרּוּ (אמן ס' ויכוין כללעיל) אָמֵן :

ואומר סחזן ברכו את יהוה המברך: ואומרים סקל כלחם:

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים יהי שב
יהוה מברך מעתה ועד עולם: ומרומם על כל ברכה ותהלה:
וענין נקול כס ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

מכאן נכנס בעולם חכא סיא עולם סגריאס להעלותו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר אור
ובורא חשך עשה שלום ובורא את הכל: המאיר
לארץ ולדורים עליה ברחמים ובטובו מתחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית: מהרבו מעשיך יהוה כלם ברחמיה עשית
מלאה הארץ קניניה: המלך המרום לבהו מאז המשובח
והמפאר והמתנשא מימות עולם. יהי עולם ברחמיך הרבים
רחם עלינו. אדון עזנו. צור משגיבנו. מגן ישענו משגיב
בעדנו. יאמר א"ב זו נכנסים לחם אל ברוך גדול דעה הבין
ופעל זקרי חמה טוב יצר כבוד לשמו מאורות נתן
סביבות עזו פנות צבאות קדושים רוממי שדי תמיד
מספרים בבור אל ר"ס נכאל וקרשתו: תתברך יהוה אלהינו
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על כל שבת מעשה ידך
יעל מאורי אור שיצרת המה יפארוך סלה: תתברך
לנצח ציוני מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמך
לעד מלכנו. יוצר ר"י ע"ס ע"ס משרתים ואשר משרתיו
כלם עומדים ברום עולם וישמיעים ביראה יחד בקול
דברי אלהים תיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברונים
כלם גבורים ר"ס ע"ס ח"ג כלם קדושים: כלם עושים באימה
ויבראה רצון קונם. וכלם פותחים את פיהם בקדשה
ויבטחה. בשירה ובזמרה. ומברכין ומשבחים. ומפארים.
ומקדישין. ומעריצין. ומטליבין: את שם האל המלך

הגדול הגבור והנורא קדוש הוא. וכלם מקבלים עליהם
 עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות (באהבה) זה לזה
 להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה.
 קדשה בלם באחד עונים באימה. ואומרים ביראה:
 קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו.
 והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים (כ"י לעמת
 השרפים) לעמתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יהוה ממקומו:

לא אל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקיים זמירות
 יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו מרום
 וקדוש. פועל גבורות. עשה חדשות. בעל מלחמות.
 זרע צדקות. מצמיח ישועות. בורא רפואות. נורא
 תהלות. אדון הנפלאות. המחפש טובו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית. באמור לעשה אורים גדולים כי לעולם
 חסדו. (כ"י ו) והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא:

ברוך אתה יהוה יוצר המאירות:

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו תמלך גדולה
 ויתירה המלת עלינו אבינו מלכנו בעבור שמך
 הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך. ותלמדנו חקי
 חיים לעשות (חקי) רצונך בלבב שלם. בן תחננו אבינו
 אב הרחמן. המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה
 להבין. להשביל. לשמוע. ללמוד. וללמד. לשמור.
 ולעשות. ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה:
 והאר עינינו בתורתך. ודבק לבנו במצותיך. ויחד
 לבנו לאהבה וליראה את שמך. למען לא נבוש ולא
 נבלם ולא נפשל לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול
 הגבור והנורא בטחנו. נגילה ונשמחה בישועתך:

וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַסְדִּיךָ הַרְבֵּים. אֵל יַעֲזֹבוּנוּ נֶצַח
 סֵלָה וְעַד. מִהַר וְהָבֵא עֲלֵינוּ בְרָכָה וְשְׁלוֹם כֹּאן יִסְמַח נד' לַיְמִים
 וַיִּסֹּו מַקְוֵינִים נִידוּ סַמְמָלִית עַל לִבּוֹ עַד סַמְנִיעַ לַדְּנָוִי חַיִּים וְכו' מְהֵרָה
 מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת כָּל הָאָרֶץ וְשִׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צְוָארֵנוּ
 וְהוֹלִיכֵנוּ מִהֶרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת
 אֶתָּה וּבָנוּ בְּחֵרֶת מְבַל עִם וְלִשׁוֹן וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּבֵּנוּ (יִסֹּו
 מ"ע לזכור מנעמד הר סיני) לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל (יִזְכּוֹר לַמּוֹת זֶכֶר עֲמֶלֶק סַבְעִנְרוֹ
 אִין סַסִּס גְּדוֹל וְסַלִּס) בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ (יִזְכּוֹר מַעֲסֵה מַרִּים סַסַּסִּס
 נִבְרָאָה לַסּוֹדוֹת לַסַּיִם וְלֹא לַדָּבָר לַסּוֹן סַרַע) וְלִיְחֻדְךָ. לְיִרְאָה וְלִאַהֲבָה
 אֵת שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה:

יְכוּיִן עֲלָמוֹ וּמַחֲסִנְתּוֹ לְקִיִּים מ"ע סַל ק"ס וְלִקְנַל עַלְיוֹ עוֹל מַלְכוּת סַמִּים נַס' ס' .
 וְכַסְיָרִיךְ נִאֲמַד יְכוּיִן לַסְמֵלִיטוֹ נַסְמִים וְנִאֲרֶץ וְנִד' רּוֹחוֹת סַעוֹלִס . גַּס יְכוּיִן נַד'
 לְקַנַּל עַלְיוֹ ד' מַיִתוֹת נַיִס דִּין עַל קְדוּשַׁת סַמוֹ יִתְבַּרַךְ . וַיִּסּוֹס עַל לִבּוֹ אִסַּס עַנְדִּי אִיִּס
 מ' סַדְּנָרוֹת סַרַעוֹחִים נַו . וְאוֹמַר נַכוֹנַס נַנַּס :

יְכוּיִן אֲדוֹן הַכֹּל . יוֹד . הִי . וְיוֹ . הִי . הִי הוּא הוּא וַיְהִי
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנִי ה' יְהוָה אֱהָיֶה:
 לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים:

וְאוֹמְרִים נַלַּחֵס בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד: כִּי
 נְרִיךְ לַסַּסְמִיק נַין מַלְכוּת סַמִּים לַעוֹל מוֹתוֹ:

וְאַהֲבָתָּ לֹא תִשָּׂא אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבֶךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ
 וּבְכָל-מְאֹדֶךָ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם
 עַל-לִבְבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתֶּךָ בְּבֵיתֶךָ
 וּבְלִקְתֶּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבֶּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-
 יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: לֹא תַחֲמוֹד וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
 בְּיַתֶּךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתָּ שְׁמִיעוּ אֶל-מְצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ

בְּכֹל-לִבְבְּכֶם וּבְכֹל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּרֶם אֶ צְדָקָה בְּעֵתוֹ
 יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ לֹא תִגְנוּב וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֵׁךָ וַיִּצְהַרְךָ:
 וְנָתַתִּי עִשָׂב בְּשַׂדְּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתָ וּשְׂבַגְתָּ: הַשְׁמֵרָה
 לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהֵי אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה יַעֲסִיף עֲנַס אֶף-יִהְיֶה בְּכֶם וְעֶצֶר
 אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ
 לֹא תִרְצַח וְאִבְדַּתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַפְּטוּבָה אֲשֶׁר יִהְיֶה
 נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-
 נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹרֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹשֵׁפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדָבָר בְּסֵם
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ: כַּד אַת אֵבִיד לְמַעַן
 יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם בַּיְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֹר עַל-כַּנְפֵי
 כַּנְדִּיָּהֶם לְדַרְתָּם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצֹר הַכַּנְפֵי פֶּן יִלְתַּקְלַת:
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֹר וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-קְלָל-
 מִצְרַיִם יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לֹא תִגָּאֵף וְלֹא-תִתְּוֵרוּ אַחַר
 לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אֹתָם זָנִים אַחֲרֵינִי: וְזָכַר א
 זִים הַשְּׁבֹת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
 קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים לֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: וַיֵּם בְּקִרְיַת סַעַע עַם פְּסוּק כְּרוּךְ סַס רַע"ח מִיְנוֹס מַסְל ג' וּפְחָר ס"ז

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן:

אָמֵן. וַיְצִיב. וְנִכּוּן. וְקִיָּם. וַיִּשֶׁר. וְגֵאָמֵן. וְאֶהוּב. וְחָבִיב.
 וְגִחְמָד. וְגַעִים. וְגוֹרָא. וְאֶדִיר. וְמִתְקָן. וְמִקְבָּל.

פא שחרית צום גדליה
 וטוב. ויפה. הדבר הזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי
 עולם. מלבנו. צור יעקב מגן ישענו לדר ודר הוא קים
 ושמך קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת.
 ודבריו תיים וקיימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי
 עולמים. (כסן ילמל סלינים ועיסס עידי) על אבותינו. עלינו
 ועל בנינו. ועל הדורותינו. ועל כל הדורות זרע ישראל
 עבדיך. על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים.
 באמת ובאמונה חזק ולא יעבור. אמת שאתה הוא יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו. מלבנו מלך אבותינו. נואלנו
 נואל אבותינו. צורנו צור ישועתנו. פורנו ומצילנו
 מעולם הוא שמך. ואין לנו עוד אלהים זולתך סלה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן ומושיע להם
 ולבניהם אתריהם. בכל דור ודור: ברום עולם
 מושביך. ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ: אמת אשרי
 איש שישמע למצותיך. ותורתך ודברך ישים על לבו:
 אמת שאתה הוא אדון לעמך. ומלך גבור לריב ריבם
 לאבות ובנים: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון.
 ומבלעדיך אין לנו מלך גואר ומושיע: אמת ממצרים
 גאלתנו יהוה אלהינו. מבית עבדים פדיתנו: כל
 בכוריהם הרגת. ובכורך ישראל גאלת. ויסוסוף להם
 בקעת. וזדים טבעת. וידידים עברו ים. ויכפו מים צריהם
 אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו
 לאל. ונתנו ירידים ומירות שירות ותשבחות ברכות
 והודאות למלך אל חי וקים: רם וגשא גדול גבור וגורא.
 משפיל גאים עדי ארץ. ומגביה שפלים עד מרום.
 מציא אסירים. פורד עגוים. עוזר דלים. העונה לעמו

ישראל בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון גואלם
 ברוך הוא ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה
 בשמחה רבה. ואמרו כלם: מי כמכה באלים יהוה מי
 כמכה גאדר בפרש. נזרא תהלות עשה פלא: שירה
 חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד
 כלם הודו והמליכו ואמרו: יהוה ימלך לעלם ועד: ונאמר
 גואלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה
 יהוה גאל ישראל:

וסוּך גאולה למסלם צלי הספק כלל וכאן נחמילין בעולם סאליטום :

ועונדים על גדליהס וסונרים :

אדני שפתו תפתח ופי' יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
 אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
 והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קנה הכל. וזוכר
 חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

נוסס זס יס ט יל חיצות ונכל יס נייח יס לו לכוך בחיצה ס' וניסיכ יסין סלסיכ
 חיים. וסס יל חיצות כסונני סקטורס:

זכרנו לחיים. (אל) מלך חפץ בחיים. בתבנו בספר
 חיים. למענך אלהים חיים. (אל חי). מלך
 עוז ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה (גם יהוה אל שדי) מגן
 אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מתייה מתים אתה רב להושיע
 ומוריד הפל. מכלכל חיים בקסד. מתייה מתים
 בקרמים רבים. סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים.
 ומקים אמונתו לישגי עפר. מי במוך בעל גבורות ומי
 דומה לך. מלך סמית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך (אב) הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לתמים.
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
מתיה המתים:

בחזרת העמידה שליח צבור אומר:

נקדישך ונעריצך. בנזעם שיח סוד שרפי קדש (אומר בכינו)
המשלשים לך קדשה. וכן פתוב על יד גביאך. וקרא
זה אל זה ואמר. קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ
שבדוד: לעמתם משפחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו:
יגדרי קדשה פתוב לאמר: ומלך יהוה לעלם אלהיך ציון לדר
ודר הללויה: ע"כ

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה: (כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך
אתה יהוה המלך הקדוש:
אתה הונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה.

בנוללי שבת חסונה לזמרים:

אתה חוננתנו יהוה אלהינו מדע והשגל. אתה אמת
להבדיל בין קדש לחול. ובין אור לחשך ובין
ישראל לעמים. ובין יום השביעי לששת ימי המעשה.
כשם שהבדלתנו יהוה אלהינו מעמי הארצות וממשפחות
הארמה. כך פדנו והצילנו משטן רע. ומפגע רע. ומבל
גזירות קשות ורעות: המתרגשות לבא בעולם:
ותננו מאתך דעה ובינה והשגל: ברוך אתה יהוה חונן
הדעת:

השיבנו אבינו לרעותך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתחתור חתירה מתחת כסא
כבודך להחזיר בתשובה שלימה לכל פושעי ישראל ובכללם תחזירני לי פכ"ס
כי יטיב יהוה פשוטה לקבל שבים:

ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי פשענו
כי אל טוב וסלח אמתה: ברוך אמתה יהוה תנאי
המרבח לסלוח:

ראה נא בעינינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאלה שלמד
למען שמך. כי אל גואל חזק אמתה: ברוך אמתה
יהוה גואל ישראל:

בחזרת הספלה חומר כלן ט"ז פנטי:

רפאנו יהוה וגרפא הושיענו וגושעה כי תהלתנו אמתה
והעלה ארובה ומרפא לכל תחלוואינו ולכל
מכאובינו ולכל מבוותינו. כי אל רופא רחמן ונאמן אמתה:
ברוך אמתה יהוה רופא חולי עמו ישראל:

ברכנו יהוה אלהינו (אבינו) בכל מעשה ידינו. וברוך
שנתנו בטללי רצון ברכה וגדבה ותהי אחריתתה
תים ושבע ושלוש בשנים הטובות לברכה. כי אל טוב
ומטיב אמתה ומברך השנים: ברוך אמתה יהוה מברך
השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותינו
וקבצנו מהרה יחד מארבע בנפות הארץ דארצנו:
ברוך אמתה יהוה (יחהבונה) מקבץ גדחי עמו ישראל:
השיבה שופטינו בבראשונה. ויועצנו בבתחלה. והסר
ממנו יגון ואנחה. ומלוד עלינו מהרה אמתה
יהוה לברך ברחמים בצדק ובמשפט: ברוך אמתה יהוה
(יוהוונה) מלך אוהב צדקה ומשפט:

למלשינים ולמינים אל תהי תקנה וכל הזדים ברגע
יאבדו. וכל איביך וכל שגאיך מהרה
יקרתו. ומלכות הרשעה מהרה תעקר. ותשבר ותכלם

ותקניעם במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה (יהוה) שובר
 איבים ומכניע מינים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית ישראל
 (ועל זקניהם) ועל פלטת בית סופריהם ועל גרי הצדק
 ועלינו יהמו נא רחמיך יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל
 חבופיחים בשמך באמת ושם חלקנו עמם ולעולם לא
 נבוש כי בך בטחנו. ועל חסדך הגדול באמת נשעננו:
 ברוך אתה יהוה (יהוה) משען ומבטח לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת וכסא דוד
 עבדך מהרה בתוכה תבין. ובנה אותה בגין
 עולם במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה בונה ירושלים:
 את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך.
 כי לישועתך קנינו כל היום: ברוך אתה יהוה מצמיח קרן
 ישועה:

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו
 וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע
 תפלות ותחנונים אתה.

ומלפניך מלבנו ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע
 תפלתנו. כי אתה שומע תפלת כל פה:

סיקל לוונר כאן עננו:

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה
 גדולה אנחנו. אל תפן לרשענו. ואל תתעלם
 מלבנו מבקשתינו. הנה נא קרוב לישועתנו. טרם נקרא
 אליך אתה תענה נדבר ואתה תשמע. בדבר שנאמר
 ונהיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים אני אשמע.
 כי אתה יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה
 (צוקה): ברוך אתה יהוה (יהוה יאההויה) שמע תפלה:

שחרית צום גדליה

וּמִי שֶׁסוּס בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (ויטו יֵאָהוּהֵנָה) הַעֲוֹנָה לַעֲשֵׂי
יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה):

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה.
וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶי לְרַצוֹן
תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ. וְתַחֲזִיקָה
עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַמְחַזֵּיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֵאלְמָו
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתַקְדוּשׁ עַל
שְׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנִינוּ.
וְתַחֲנֵנּוּ. וְתִאַסֵּף גְּלוּתֵינוּ
לְתַצְרוֹת קַדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר תְּקִיף.
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָה בְּדַבְּרֵי
שְׁלָם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נֵאלְמָו אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צוּרֵנוּ צוּר תַּחֲנִינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ.
אַתָּה הוּא לְדָר וָדָר. נוֹדָה לָךְ
וְגִסְפָּר תְּהַלֵּתָךְ. עַל תַּחֲנִינוּ
הַמְסוּרִים בְּיַדְךָ. וְעַל
לְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ.
וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ.
וְעַל גְּבֻלֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ.
שֶׁבְּכָל עֵת עֲרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים.
הַטּוֹב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם בִּי לֹא תִמּוּ תַסְתִּיךָ. בְּ

מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַד גָּלַם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ מְלִכֵנוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה.

וּבְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך
אתה יהוה (יהוה בם) הטוב שמך ולך נאה להודות:

ואם אין עם כסנים לוועד העין:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הבתורה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו פתגים עם קדושיך באמור: וברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה
פניו אליך ויחנך: וישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושמו
את שמיי על בני ישראל ואני אברכם:

שיום שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו בלנו באחד
באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה
ותיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז
ושלום:

ובספר חיים ברכה ושלום. ופרנסה טובה. וישועה
ונחמה. וגזרות טובות גזבר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:
ברוך אתה יהוה והוויהו המברך את עמו ישראל בשלום אמן:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:
אלהי גצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי
נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. סתח לבי
בתורתך. ואחרי מצותיה תרהוף נפשי. וכל הקמים עלי
לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען
שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען
קדשתך. למען יחלצון ויריך. השעה ימינך וענני: יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

שחרית צום גדליה

עשה השלום (ני ספרי"אל סופר על מעלת) במרומו: הוא
ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ויאמר אם סמוע חסונע וכי כתיב לעיל נחפלת ר"ס.

אָבִינוּ (יִמֵּי יְהוּדָה) מִלְּבָנֵנוּ (יִמֵּי יְהוּדָה) אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֲלֵא אַתָּה:
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ בְּפֶלַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵירוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ בְּפֶלַל מַחְשְׁבוֹת שְׁנֵאִינוּ
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ בְּלֵה בָּל צָר וּמִשְׁטֵיִן מַעְלֵינוּ
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ בְּלֵה דְבַר וְחָרַב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׂבִי וּבָזָה
: וּמִשְׁחִית וּמִנְּפָה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלִימָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ מִנַּע מִנְּפָה מִנְּחֻלְתֶּיךָ
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אָנָּחֵנוּ
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַיַּיִם טוֹבִים
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וּתְמִימִים
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזֻנּוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה

צום ש"ל אומר ח"ו כהצנו בספר מזונות ומרכה יאמר ספלת מרכה זו בקי"ט:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני
ביתי וכל הפומקים על שולחני היום וקבל יום ויום מזונותי
ומזונותיהם בכבוד בנכות שמך הגדול והקדוש. (דיקנוסא)
הקמונה על הפרנסה:

: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וּשְׁוֹעָה
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
: אָבִינוּ מִלְּבָנֵנוּ הִצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּהַרְוֵב

אָבִינוּ מִלְּפָנֵי הָרַם קָרָן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי וְהָרַם קָרָן מְשִׁיחָךְ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי הַחַזִּירֵנוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי שְׂמֵעַ קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֵי אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ

על ידי רחמיך הרבים סלח לנו אבינו. כי ברוב אונותינו שגינינו.
 מחול לנו מלפניו. כי רבו עונותינו אל ארבע אפים אמת. ודרכך
 תשובה לנו הזרית: גדלת רחמיך וחסדיך. תזכור היזם לזרע
 ידידי: תפן אלינו ברחמים. כי אמת בעל הרחמים בתחנון
 ובתפלה גקדם. כמו שהודעת לענו מקדם: ומחרוז אסף תשוב
 כמו בתורתך בתיב: ובצל כנפיך גחסה ונתלונן. כיום וידי
 יהיה בענין: תעבור על פשע ותמחול אשם. כיום ויתיצב עמו
 שם: תאזין שניע ותקשיב ברצון מאמר: כיום ויקרא בשם יהודה
 ושם גאמר:

נוסחים לומר קודם סאנכו ויעבור נים אסת נזחט ססליחס :

שֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת גָּמַר הָעֵנִי
 אֱלֹהִים בְּחֶמְלָה וּבְחִנּוּן תְּדַיְנֵנוּ
 כִּי חֲקַמְתָּ אָדָם תְּאִיר פָּנָיו
 מִזַּחַל שְׂגִיאוֹת עֲמוֹ וְעֵרְוֵנוּ
 מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן קִמְעֵנוּ
 מַעֲמַד הַר סִינַי תִּזְכּוֹר לְהַמּוֹנֵינוּ
 כְּמֵאזָּ בַּעַת רְצוֹן לְאַמּוֹנֵינוּ
 שׁוֹפְכִים שִׁיחַ תִּקַּבֵּל בְּרַחֲמֶיךָ
 מִיַּד עֲרִיצִים תִּצִּיל עַמָּךְ
 רַחוּם וְחַנּוּן הָרַם פְּעַמֶּיךָ לְהַשִּׁיב שְׂכִינָה
 וְהָדוּם לְמַכּוֹנֵינוּ וְיַעֲבֹר עַל פָּנָיו

שחרית צום גדליה

הצור תמים נוצר לאֱלֹהִים

חסד ונושא עון לעם צופים:

ויַעֲבֹר יי על פְּנֵי:

ותַקְשִׁיב שׁוֹעֲתָם הוֹאֵל וְהַרְגִּיעָה:

ויַעֲבֹר יי על פְּנֵי:

ותַקְשִׁיב שׁוֹעֲתָם וְהוֹאֵל לְהוֹשִׁיעָה:

וְיִשִּׁיר בְּשִׁיר גָּאֹה וַיִּשְׁמִיעַ:

ויַעֲבֹר יי על פְּנֵי:

יִשַׁע כִּי מוֹדִים נִדְדָּסִים

שׁוֹאֵל יוֹשֵׁר וְזָכוֹת קְדָמוֹנִי

קִבֵּץ עֲפָה הָאֵל וְהוֹשִׁיעָה

לְעֲפָה תִכְנֶה אֲרִיאֵל וְתוֹסִיעַ

לְנֹסֵר לְשֵׁם הָאֵל לְהַפִּיק רְצוֹנִי

בְּשֵׁר לְעֲפָה הָאֵל בִּישׁוּעָה

לְעֲפָה בְּנֵה הַר אֵל וְתַרְגִּיעַ

כְּמוֹ שְׂאֵמֶר הַנְּבִיא בְּפָנָיו

נצוד טסליח לצור חומר ויעצור נוסגים לוונד :

אל רחום טעך . אל חנון טעך . אל ארך אפים טעך . ואלא רחמים טעך . בט נקרא טעך . נעצור טעך . נקראי ענני אלסי לזקי נזר סרסנת לי חנני וטענע חפלתני . ואני חפלתני לך יסוס עם רטון אלסיס ברז חסדך ענני נאמנט יטעך . ענני נענח ונעונח חזאם :

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵי בִיקְרָא . יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ

אָפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת . נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹהִים נוֹשֵׂא עוֹן

וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָה : וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ :

אֲבֵלָה נִפְשֵׁי וְחַטָּאתֵי הָאָרֶץ . בֵּית תַּפְאֲרֹתַי נִשְׂרָף בְּיַד הָאָרֶץ . גַּם

פְּלָמִים אֲשֶׁר עָזְבוּ שְׂאָרֵי . דוֹעֲכוּ הַיּוֹם בְּשִׁלְשָׁה בְּתִשְׁרֵי :

הַפִּים הַזְּרוּגִים שְׁטוּפוֹנוּ בְּדִלְקָם . וּבּוֹסְסוּ צָרִים מִקֶּדְשֵׁי וּבְזוּזוּ הַלְקָם .

וְקִנְיֵי שְׂאֲרֵית אֲשֶׁר נִמְלְטוּ בְּיּוֹם גְּקָם . חֲבָלוֹ הַיּוֹם עִם גְּדֻלָּתָהּ בֵּן

אֲחִיקָם : טוֹרְפוּ עֲגִי עִם הָאָרֶץ . יִתֵּר הַנְּזֻם אֲכַל הָאָרֶבָה בְּמִרְץ .

בוֹרְטִים וַיִּזְנְבוּ אֲשֶׁר הִפְקִיד גִּיד הָאָרֶץ . לְקִטּוֹ הַיּוֹם וְלֹא תִּהְיֶה

קָהָם נֹדֵד נֹדֵד וְעוֹמֵד בְּפִרְץ : מָה אִסְפָּר וְאִנְחֹתִי עֲצוּמוֹת . גְּקַטַּח

נִפְשֵׁי וּמִקְהֵלוֹתִי עֲנוּמוֹת . שְׂרִידֵי אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ מִתְּרַב וְחַמּוֹת .

עוֹד הֵם לֹא גִתְקִימוּ וְנוֹתְצוּ בַּחַמּוֹת : פְּנִיָּה עַד אֲנָה מִפְּנֵי תַסְתִּיר .

צִוְחַתְנוּ תִשְׁמַע וּבְבִלְנוּ תַתִּיר . קְדוֹשׁ הַבִּיטָה בְּעֵגְיָנוּ כִּי אֵין לָנוּ

שחרית צום גדליה

פו

עבדך. ראה דליתננו ושבח לפניך געתיך: שדדנו מדור לדור
 וימקן לקן. שדש צפע אתנו עקן. תקיף (סי סקני) למשפטיך
 העירה והקן. ותכפר חטאתינו ותאמר לקרב קן: יהמו רחמיך
 על מעוטי עמים. ושגבם בחסדך לעיני כל לאמי. בלאיך
 תראם שובן מרומים. אל מלך יושב על כסא רחמים:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות מוחל עונות
 עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה
 לפושעים. עושה צדקות עם בשר ורוח. לא כרעתם להם נזמל.
 אל הזרתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש
 עשרה. כמו שהודעת לעניי מקדם. וכן כתוב בתורתך. וירד
 יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנין ארך אפים
 ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופסע
 ותחטא וגקה: וסלחת לעוננו ולחטאתינו ונחלתנו:

יקם דם עבדיך אלהים יקם. והצועקים נגדה אל ישובו ריקם.
 ואל תשבח יום הריגת גדליה בן אחיקם. והשב לשכנינו
 שבועתים אל חיקם: אתה אמרת אני משים חרש ואלם. ואת
 דם יונת אלם אדרוש ולא אתעלם. אשוב גקם לצרי ולמשנאי
 אשלם: שונאי עמי וביתי הטה יקחו חלקם: ויטת אתה אמרת
 אני אדרוש חמם עניה. אשפיר חצי מדם על עצרת נכרית.
 ותרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה. והצועקים נגדה אל ישובו
 ריקם: ויטת אתה אמרת אני אמרתי יקומן קום. ואת אויבתי
 אכלה העוקמת עקום. הרנינו נזים עמו פי דם עבדיו יקום.
 ומהרה צור נזר ל לצרי ישוב גקם: ויטת אתה אמרת אני פי
 נשבועתי אל עליזן. השופכים דם גקיים כם אעשה כליוזן. וגקיתי
 דקם לא גקתי ניהוה שובן בציון. ואל תשבח יום הריגת גדליה
 בן אחיקם: ויטת והשב לשכנינו שבועתים אל חיקם חרפתם
 אשר חרפוה אדגני. ונאנחנו עמה וצאן מרעיתה נודה לה לעולם
 לדור ודור נספר תהלתך:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות
 עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים. וסליחה

לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא ברעתם להם
 נזמל. אל הזרתנו לומר מידות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית
 שלש עשרה. קמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך. ויבד
 יהוה בענין ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:
 ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה. יהוה. אל רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון
 ופשע וחטאה ונקח. וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

אנשי אמונה אבדו. באים בלח מעשיהם. גבורים
 לעמוד בפרץ; דוחים את הגזירות. היו לנו
 לחומה. ולמחסה ביום זעם. זועכים ^{סי עשכנז} אף בלחשם.
 חמה עצרו בשועם. טרם קראוך עניתם. יודעים לעתור
 ולרצות. באב רחמת למענם. לא השיבות פניהם ריקם.
 מרוב עוננו אבדנום. נאספו מנו בחטאינו. סעי חמה
 למנוחות: עזבו אותנו לאנחות. פסו גודרי גדר. צומתו
 משיבי חמה. קמים בפרץ אין. ראויים לרצותך אפסו.
 שומטנו בארבע פנות תרופה לא מצאנו. שבנו אליה
 בבשת פנינו. לשחרך אל בעת צרותינו:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מחל עונות
 עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה
 לפושעים. עושה צדקות עם בשר ורוח לא ברעתם להם נזמל.
 אל הזרתנו לומר מידות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש
 עשרה. קמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך. ויבד
 בענין ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:
 ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה. יהוה. אל רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
 וחטאה ונקח. וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

תמנהנו מדעות תשש פחנו מצרות. שחנו עד לכאד.
 שאלנו עד עפר. רחום כף היא מדתנו. קשי
 עורף וממרים אנחנו. צעקנו בפינו חטאנו פתלתול ועקש

שחרית צום גדליה

לבנו. עליון רחמיה מעולם. סליחה עמך היא. נחם על
 על הרעה. משה בלפי חסד. לא תתעלם בעמות באל.
 כי בצרה גדולה אנהנו. יודע לעיני הכל. טובך ותסדך
 עמנו. תתום פה שטן ואל ישטין עלינו. זעום בו ויהום.
 נעמוד סליין טוב לצדקנו. הוא יגיד ישרנו. דרביך רתום
 ותנון. גלית לגאמן בית: בבקשו אז מלפניך. אמונתך
 הודעת לו:

אל מלך יושב יד :

מעבר יהנה על פניו ויקרא: יהנה. יהנה אל רחום ותנון ארך
 אפים ורב חסד וגאמת: גצר חסד לאלפים נשאת עון
 וקשע ותשאה ונקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
 וקשחטאו ישראל בפדבר. עמד משה בתפלה לפניך ובקש
 רחמים על עמך ישראל. וכוך אמר בתפלתו. סלו
 גא לעון תעם הנה פנדל חסדך ובאשר נשאת לעם הנה ממצרים
 ועד הנה: אף אמה השיבות לו כדברי טובך. בשרתו ונחנתו
 ואמרת לו סלחתי בדברך:

דניאל איש חמודות אמר לפניך השה אלהי אנך
 ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר
 נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנהנו מפילים
 תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים: אדני שמערה.
 אדני סלחה. אדני הקשיבה ועשה. אל תאחר למענך
 אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: ולירושלם עירך
 אמרת לה: הגני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי:
 אנו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו. אין לנו סה
 להשיב ולא מצח להרים ראש:

אלהינו נאלהי אבותינו אל תעש עמנו בלה. תאחו
 יך במשפט: בבוא תוכחה נגדך. שמני
 מספרך אל תמח. גשתך לחקור מוסר. רחמיה יקדמו

רָגַזְךָ: הַלֹּאת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ. ס' בראותך קרב צדק מאליך:
 הוֹרְנוּ ס' אֵבִינוּ בּוֹעֲקֵנוּ לָךְ. צו יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ. וְתָשִׁיב
 שְׁבוּת אֱהִי תָם. פְּתַחֲנוּ רְאֵה בִּי שְׁמִמּוֹ. זְכוּר נְאֻמָּתָ.
 עֲדוּת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוּ: חוֹתֶם תַּעֲקֹדָה תַּתִּיר. סוֹדְךָ
 שִׁים בְּלַמּוֹדְךָ: טַבּוּר אֲנִי הַסֶּהַר. (סכסדרי גדולס טנלסכס סנזיס
 נסנורו על פולס ויוסנזיס נעגול כדנזס חזי לנכס) נָא אֵל יַחֲסֵר הַמְּזֹנֶג
 (סכסדרי סנסס על כ"ג ססס סליס על ז"ד סגדול כנז מנזג סייג ססוֹל חלחל סמלס)
 יְהִי דַע אֶת אֲשֶׁר יִדְעוּךָ. מִגֵּר אֶת אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ: בִּי
 תָשִׁיב לְבַצְרוֹן. לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ:

סוז לסכסס נידו סימניס על ססזס כסנמסרזס נלמנרו חסמנו וכי ויס זדנר סוד גדול:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָבֹא לִפְנֵיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל
 תְּתַעַלֵּם מִתְּהַנְּתֵנוּ שְׂאִין אֲנִי עֲזִי פָּנִים. וְקָשִׁי
 עוֹרְךָ לֹאמַר לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאוּנוּ אֲבָל חָטְאוּנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ. אֲשַׁמְנוּ.
 בְּגַדְנוּ. גְּזַלְנוּ. הִבְרַנוּ דוֹפִי. וְלִשׁוֹן הִרַע. הִעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ
 וְדַנוּ. חֲמַסְנוּ: טָפְלָנוּ שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ יַעֲצוֹת רָעוֹת. בְּזַבְנוּ.
 לְצַנוּ. מִרְדְּנוּ. גִּאֲצָנוּ. גִּאֲפָנוּ. גִּשְׁפַּעְנוּ לִשׁוֹא וְלִשְׁקַר.
 סִרְדְּנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צַרְרְנוּ. קָשִׁינוּ עוֹרְךָ. רִשְׁעֵנוּ:
 שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבַנוּ תַּעִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסִרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים. וְלֹא שׁוּה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל
 הַבָּא עֲלֵינוּ בִּי אֲמַת עֲשִׂית וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ מִגָּל עַם. בּוֹשָׁנוּ מִגָּל גּוֹי. גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשׁוֹשׁ.
 דָּוָה לִבְנוּ בַּחֲטָאוֹנוּ. הַחֲבַל אֲוִינוּ. וְגִפְרַע פְּאֲרָנוּ.
 עִבּוּל מִקִּדְשֵׁנוּ חָרַב בְּעֵוִנָנוּ. מִיִּדְתֵנוּ הִיָּתָה לְשִׁמָּה. יוֹפִי
 אֲדַמְתָנוּ לְזָרִים. בַּחֲנוּ לְגִבְרִים:

לְעֵינֵינוּ עֲשִׂקוּ עִמָּלָנוּ. מִמּוֹשָׁד וּמּוֹרֵט מִמֶּנּוּ. גִּתְנוּ עֲלֵנוּ
 עֲלֵינוּ סְבַלְנוּ עַל שְׂכַמְנוּ. עֲבָדִים מִשְׁלוּ בְנוּ.

פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם. צְרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קְרָאוּנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֵיךָ מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵינוּ. שָׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תַּעֲשֵׂנוּ
בְּצֵאתְנוּ וְאֶבְרֵנוּ. נַעֲדִין לֹא שָׁבְנוּ מִתַּעֲיִתְנוּ. וְהִיאֲךָ גַעֲזוּ
פְּנֵינוּ. וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ. לֹאמֹר לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אָנְחָנוּ וְלֹא חָטְאוּנוּ. אָבֵל חָטְאוּנוּ אָנְחָנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ:

אֲשַׁמְנוּ בְּגֵרְנוּ. גְּזוֹלְנוּ. דִּבְרַנוּ רוּפִי. הִעוּינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
זָדְנוּ. חָמְסְנוּ. טַפְלָנוּ שִׁקְרָא. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רַעוֹת.
כְּזָבְנוּ. לִצְנוּ. מְרַדְנוּ. נֹאצְנוּ. נֹאפְנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹאֵא
וְלִשְׁקָרָא. סָרְדְנוּ. עוּינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדְנוּ. קָשִׁינוּ עוֹרְפָא.
רִשְׁעֵנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל
הַבָּא עֲלֵינוּ בִּי אָמֵת עֲשִׂיתָ וְאָנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

נַעֲדִין לֹא שָׁבְנוּ מִתַּעֲיִתְנוּ. וְהִיאֲךָ גַעֲזוּ פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ.
לֹאמֹר לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אָנְחָנוּ
וְלֹא חָטְאוּנוּ. אָבֵל חָטְאוּנוּ אָנְחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ:

עֲזָרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לִפְנֶיךָ. אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וּנְבַלְמַתִּי לְהָרִים
אֱלֹהֵי פְּנֵי אֱלִיךָ. בִּי עוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלָּה רֹאשׁ
וְאַשְׁמַתְנוּ גְּדָלָה עַד לְשָׁמַיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן
וְרַחוּם אֲרַךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְלֹא עוֹזְבָתָם:

אֵל תַּעֲזוּבְנוּ אֲבִינוּ. אֵל תִּטְשֵׁנוּ מַלְכֵנוּ. וְאֵל תִּשְׁבַּחְנוּ
יִצְרָנוּ. וְאֵל תַּעֲשֵׂנוּ עִמָּנוּ בְּלֵה בְּגִלוֹתְנוּ. וְקִיָּם לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יְרֻמָּיָה חוֹזֵן
בְּאָמֹר בְּיָמֵם הַהֵם וּבָעֵת הַהִיא נָאִם יְהוָה יִבְקֹשׂ אֵת עֵז
יִשְׂרָאֵל וְאֵינְנוּ וְאֵת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאנָה בִּי אִסְלַח
לְאִשֶׁר אֲשָׂאִיר. וְאֵל יַעֲזֹב לִפְנֶיךָ כָּל חַטָּא וְעֵזוֹן אֵת תִּפְלַתְנוּ
וּמְחוּל וְסִלַּח לְכָל עוֹנוֹתֵינוּ בִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אֶתְּהִי:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים. גדלת רחמיך
 תסדריך הודעת לעניו מקדם וכן בתוב בתורתך ויך
 יהוה בעניו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:
 נעבר יהוה על פניו ויקרא: יהוה. יהוה. אל רחום וחנון ארך
 אפים ורב חסד ורחמים: נצר חסד לאלפים נשא עון
 וחסד ורחמים ונקמה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

לריך לאומרו כחונם עשומד כעומד כחפלה :

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפי
 ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה לא תכלא רחמיך
 מפני חסדך ורחמיך תמיד יצונני. הושיענו יהוה אלהינו
 וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
 אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד: כי עמך הסליחה
 למען תורא: לא בחטאינו עשה ולא כעונותינו גמל
 עלינו: אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך: זכר
 רחמיך יהוה וחסדך כי מעולם הטה: יענך יהוה ביום
 צרה ישגבך שם אלהי יעקב: יהוה הושיעה המלך יעננו
 ביום קראנו: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים
 עשה עמנו צדקה ברוב רחמיך והושיענו למען שמך:
 ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים
 ביד חזקה ותעש לך שם ביום הזה חטאנו רשענו: אדני
 ככל צדקותיך ישב גא אפך וחמתך מעורך ירושלם הר
 קדשך. כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלם ועמך
 לתרפה לכל סביבתנו: ועתה שמע אלהינו אל תפלת
 עבדך ואל תחננו והאר פניך על מקדשך השמש למען
 אדני: הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שממתנו
 והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקתנו אנחנו
 מפילים תחננו לטובך כי על רחמיך הרבים: אדני

שְׁמָעָה. אֲלֹנֵי סֶלְתָּהּ. אֲלֹנֵי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּתְּנֵה
 לְמַעַן אֱלֹהֵי בִי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עֵרֶךְ וְעַל עַמְּךָ: אָבִינוּ
 אָב הַרְחֵמֵן הִרְאֵנוּ אוֹת לְמוֹבָה וְקִבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע
 כְּנָפוֹת הָאָרֶץ וַיִּדְרְעוּ כָּל הַגּוֹיִם בִּי אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ
 אַתָּה. אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בָּלָנוּ: אָבִינוּ
 מְלַבְּנוּ צוּרֵנוּ וּנְאֻלָּנוּ חוֹסֵה יְהוָה עַל עַמְּךָ. וְאֵל תִּתֵּן
 גִּחְלֹתְךָ לְחִרְפָּה. לְמִשְׁלַל בָּם גּוֹיִם: לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיזָה
 גָּא אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ יְהוָה בִּי חֲטָאנוּ. וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ.
 אֵלֵא שְׁמָךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת צָרָה: וּכְרַחֵם אָב עַל
 בָּנָיִם רַחֵם עָלֵינוּ חֲמוּל עַל עַמְּךָ. וְרַחֵם עַל גִּחְלֹתְךָ. חוֹסֵה
 גָּא בְּרוּב רַחֲמֶיךָ חֲנֻנוּ מְלַבְּנוּ וְנַעֲנֵנוּ. לֵךְ יְהוָה הַצְּדָקָה
 עוֹשֶׂה גִּפְלֹאוֹת בְּכָל עֵת וְעַתָּה: הַבֵּט גָּא וְהוֹשִׁיעָה גָּא צֵאן
 מִרְעִיתְךָ. אֵל יִמְשׁוּל בְּנוּ קֶצֶף. בִּי לֵךְ יְהוָה הַיִּשׁוּעָה. בְּךָ
 תוֹחַלְתֵנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. אֲנֵא סֶלַח גָּא. בִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח
 אַתָּה. אֲנֵא מְלַךְ רַחוּם וְחַנוּן. זְכוּר וְהַבֵּט לְבָרִית בֵּין
 הַבְּתָרִים. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקִידַת יְחִיד. וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל
 אָבִינוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ. וְאֵל תִּשְׁבַּחְנוּ מְלַבְּנוּ וְאֵל תִּשְׁבַּחְנוּ
 יוֹצֵרֵנוּ. וְאֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כָּלֵה בְּגִלוֹתֵינוּ. בִּי אֵל מְלַךְ חַנוּן
 וְרַחוּם אַתָּה: אִין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ. אִין כְּמוֹךָ אֵל
 אֲרֵךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ מִרַעַשׁ
 וּמִרְגֵז הַצִּילָנוּ: זְכוּר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב אֵל
 תִּפְּן אֵל קְשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חֲטָאָתוֹ: שׁוּב
 מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִבַּת
 הַמָּוֶת בִּי רַחוּם אַתָּה: בִּי כֵן וְרַבֶּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חָנּוּם בְּכָל
 דּוֹר וָדוֹר. אֲנֵא יְהוָה הוֹשִׁיעָה גָּא. אֲנֵא יְהוָה הַצְּלִיחָה גָּא:
 אֲנֵא יְהוָה עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ. לֵךְ יְהוָה קוֹיֵנוּ. לֵךְ יְהוָה
 חֲבִינּוּ לֵךְ יְהוָה נִיחַל אֵל תַּחֲשֶׂה וְתַעֲנֵנוּ. בִּי נְאֻמוֹ גּוֹיִם

אָבְדָה תִּקְוַתְכֶם כֹּל בְּרַךְ לָךְ תִּכְרַע. וְכֹל קוֹמָה לִפְנֵיךְ
תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהַלָּה
נִפְשָׁנוּ מְרֹב עֲצוּבוֹנָנוּ. אֵל תִּשְׁבַּחְנוּ נֹצֵחַ. קוֹמָה
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. אֵל תִּשְׁפּוֹךְ חַרֹּנְךָ עָלֵינוּ. כִּי עַמָּךְ אֲנַחְנוּ בְּגִי
בְרִיתְךָ אֵל הַבִּיטָה רַל כְּבוֹדְנוּ בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ כְּמִמְאֵת
הַנְּהָה. עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ אֵל יִמְעַט
לִפְנֵיךְ תִּלְאוֹתֵינוּ. מִדֵּר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בַּעַת צְרוּתֵנוּ.
לֹא לְמַעַנְנוּ. אֲלֵא לְמַעַנְךָ פְּעוּל: וְאֵל תִּשְׁהִית אֶת זְכָר
שְׂאֲרֵיתָנוּ. כִּי לָךְ מִיִּחְלוֹת עֵינֵינוּ: כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם
אָתָּה. וְזָכַר עֲדוּתֵנוּ בְּכֹל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים
בְּאַהֲבָה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

עַם נוֹסָיִם לוֹמַר:

עֵינֵינוּ זָוָה אֵל גָּד צַר לִי מְאֹד נִפְלָה גַא בְּיָד יְהוָה כִּי רַב־
רַחֲמָיו וּבְיָד אָדָם אֵל אֶפְלוֹהֵֹ:

נפילת אפים

רַחוּם וְחַנוּן תִּמְאֵנוּ לִפְנֵיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה נִפְשֵׁי אֲשָׂא: אֱלֹהֵי בָהּ בְּטַחְתִּי אֵל
אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי. גַם כֹּל כְּנִיָּה לֹא יִבְשׁוּ
יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים בְּרִיקָם: הִדְרִיָּה יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוִיתִךָ לְפָדְנִי
הִדְרִיבִנִי בְּאַמְתָּךְ וּלְפָדְנִי כִּי אָתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ כְּנִיתִי
כֹּל הַיּוֹם. זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה נִחְסְדִיָּה כִּי מַעֲלָם הַמֶּרֶה:
תִּמְאֵת גְּעוּרֵי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכּוֹר כְּהִסְדֶּךָ זָכוֹר לִי אָתָּה
לְמַעַן מוֹבָה יְהוָה: מוֹב וְיִשָּׁר יְהוָה עַל בֶּן יוֹנָה חַטָּאִים
בְּדִרְךָ: יִדְרָךְ עֲגוּיִים בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲגוּיִים הִדְבּוּ: כֹּל
אֲרַחֲוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאַמֶּת לְנֹצֵרֵי בְרִיתוֹ וְעֹדֵתָיו: לְמַעַן

שָׁמַךְ יְהוָה וּסְלַחְתָּ לְעוֹנֵי בִי רַב הוּא׃ מִי זֶה הָאִישׁ יִרְאֵה
 יְהוָה יוֹרְנֵנוּ בְּדַרְךְךָ יִבְחַר׃ נִפְשׁוּ בְּטוֹב תְּלִין וְזָרְעוּ יִרְשׁוּ
 אֶרֶץ׃ סוּד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעִים׃ עֵינֵי תָמִיד אֵל
 יְהוָה בִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי׃ פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנֵי בִי יַחֲד
 וְעֵנִי אָנִי׃ צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ רְאֵה
 עֵנִי וְעֲמָלִי וְשֵׂא לְכָל חַטָּאתַי׃ רְאֵה אֲבִי בִי רַבּוֹ וְשִׁנְאַת
 חַמֶּס שִׁנְאוֹנֵי׃ שְׁמֵרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ בִּי חֲסִיתִי
 בְּךָ׃ תָּם וְיֹשֶׁר יִצְרוּנִי בִי קְוִיתִיךָ׃ פָּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל צָרוֹתָיו׃ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָיו׃
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּיךָ׃ וְהִנָּחֵם הִרְעָה לַעֲמָיךָ׃

יְהוָה עַד מָתִי תַעֲשֶׂן הַמִּטָּה׃ בְּצֵאוֹ מִרְעִיתָךָ׃ לְהַעֲלוֹת חַמְרָה
 וּלְנַקּוֹם גָּקֶם׃ שְׁדָדוּנֵנוּ בְּאֵף וְחִמָּה׃ נִיאֲמָרוּ יְדִינוּ רָמָה׃
 הַבּוֹגְדִים בְּיָקֶם׃ מוֹנֵי בְּאֲרֵיוֹת שְׁאֵנוּ בְּיוֹם זָח בְּהֲרָנוּ׃ אֶת גְּדַלְיָה
 בֶּן אַחִיקֶם׃ וְהַפְּלִטִים בְּרוֹב מְהוּמָה׃ צְפוּנָה וְקִדְמָה׃ שְׁנֵי יְהוָה
 חִלְקֶם׃ אֵלַי מְתִי תִשָּׁב לָהֶם׃ גְּמוּל בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם׃ וְאָבְלוּ אֶת
 תְּקֵם׃ לִזְבִּים וְכוֹשִׁים נִוְעֲצוּ לְהַחְרִימָם׃ גַּם אֲשׁוּר גִּלְנָה עֲשָׂם׃
 הֵם יִקְחוּ חִלְקֶם׃ תִּרְאֶה וְשַׁעֲרָ לְעֵינֵינוּ׃ וְהִשָּׁב לְשִׁבְנֵינוּ׃ שְׂדַעְתִּים
 אֵל חִיקֶם׃

שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּיךָ׃ וְהִנָּחֵם עַל הִרְעָה לַעֲמָיךָ׃ אֵל תִּקְצוֹף יְהוָה
 עַד מָאֵד וְנֹאֵל לְעַד תִּזְכּוֹר עוֹן׃ הֵן הִבַּט גַּיַּם עֲמָיךָ קִלְנוּ׃
 אִם עֲוֹנֵנוּ עָנּוּ בְּנוּ יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵךָ׃ כִּי רַבּוֹ מְשׁוֹבוֹתֵינוּ
 לָךְ חֲטָאוּנוּ אֲדוֹן סִלַּח לָנוּ׃

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ אָבִינוּ אֶתָּה׃ אָבִינוּ מִלְּבָנוּ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ
 אֱלֹה אֶתָּה׃ אָבִינוּ מִלְּבָנוּ רַחֵם עָלֵינוּ׃ אָבִינוּ
 מִלְּבָנוּ חַנּוּן וְעֲנּוּן׃ כִּי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃ וְאִנְחָנוּ לֹא
 גִדַע מָה גַעֲשֵׂה׃ בִּי עָלִיךָ עֵינֵינוּ׃ זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסֶדְךָ
 בִּי מַעֲוֹלִם תִּמָּה׃ יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ בְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיה פי
 דלנו מאד: עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ. חננו
 יהוה חננו פי רב שבענו בוז. ברגז רחם תזכור ברגז
 עקדה תזכר. ברגז תמימות תזכר. ברגז אהבה תזכור:
 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: פי הוא ידע
 יצרנו זכור פי עפר אנתנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר
 גבור שמה והצילנו וכפר על תפאתינו למען שמה:

ואומר קדש לעילא . ואמר כך לומר הסלים לזכר :

אל ארץ אפים . ורב חסד ואמת . אל באפה תזכיחנו . חוסה
 יהוה על ישראל עמה והושיענו מקל רע . קמאנו לה אדון
 קלח גא . ברוב רחמיה אל :

אל ארץ אפים . וקלח רחמים אל תסתר פניה מפני . חוסה
 יהוה על שארית ישראל עמה והצילנו מקל רע . קמאנו לה
 אדון קלח גא . ברוב רחמיה אל :

ועולמין ספר מודם ואומר חסון גדלו וכו' כמו סכסכו ניסם לאסון סל לסם סכסס
 וקורין זו סלסס נכרי כסרסם זלם :

ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה
 אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בלכת גדול
 וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם
 להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון
 אפך והנתם על-הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק
 ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהים
 ארבה את-זרעכם בכוכבי השמים וכל-הארץ הזאת אשר
 אמרתי אתן לזרעכם וגחלו לעלם: וינקם יהוה על-הרעה
 אשר דבר לעשות לעמו: לי פ

כאמר יהוה אל-משה פסל-לך שגי-לחת אבנים
 בראשגים וכתבתי על-הלחת את-הדברים אשר היו על-
 הלחת הראשגים אשר שברתי: נהיה נכון לגבר ועלית

בְּבִקְרֵי אֶל־הַהָרְ סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הַהָרְ: וְאִישׁ
 לֹא־יֵעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכָל־הַהָרְ גַּם־הַצֹּאֵן
 וְהַבִּקְרֵי אֶל־יָרְעוּ אֶל־מֹול הַהָרְ הַהוּא: יִשְׂרָאֵל וַיִּפְסַל שְׁנֵי־
 לַחַת אֲבָנִים בְּרֵאשִׁימִים וַיִּשְׁבֵּם מֹשֶׁה בְּבִקְרֵי וַיַּעַל אֶל־הָרְ
 סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים:
 וַיַּד יְהוָה בְּעֵינָיו וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
 אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאֱמֶת: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵינָיו
 וַפִּשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֵינָיו אֶבֶת עַל־בָּנִים
 וְעַל־בָּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים: וַיִּמְהַר מֹשֶׁה
 וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצָּאתַי חַן בְּעֵינֶיךָ
 אֲדֹנָי יְיָ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוּ כִּי עַם־קָשֶׁה־עֲרַף הוּא וְסָלַחְתָּ
 לְעוֹגְנוֹ וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְתַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כִרְתַת בְּרִית
 נְגִיד כָּל־עַמּוֹד אֲעֲשֶׂה נְפִלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
 וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה
 יְהוָה כִּי־נִוְרָא הוּא אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

וואונער ססזן סלי קדימ. ונוללן ספר תורם וואונעריס :

וְאִשְׁרֵי (וּאֲחֵי) יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סְלָה: אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם
 שְׂבִיבָה לוֹ אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שִׂיחָה מַלְכוּת אֱלֹהֵיוֹ:

קמט) תְּהִלָּה לְדוֹר אַרְוֹמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמִּלֻּךְ וְאַבְרָהָה
 שְׂמָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָר יוֹם אֲבָרְכֶךָ

וְאֶהְלֵלָה שְׂמָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה כְּתוּר וּמְהֻלָּל מְאֹד
 וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרַתְךָ
 נְגִידוֹ: הַהָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְרֵי נְפִלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וַעֲזוּז
 נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלְתוֹתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זְכַר רַב טוֹבֶךָ יִפְּעוּ
 וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנְנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יִהְיֶה חַכְמָה אַרְךָ אַפַּיִם וּגְדוֹל

חסד: טוב יהוה בינה לכל ורחמי על כל מעשיו: יודקה
יהוה חסד כל מעשיה וחסידיה יברכובה: כבוד מלכותה
יאמרו וגבורתה ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי
וכבוד הדר מלכותו: מלכותה מלכות כל עולמים
וממשלתה בכל הור ודר: סומך יהוה נבונה לכל הנפלים
וזוקה לכל הכפוסים: עיני כל אליה ישברו ואתה נותן
להם את אכלם בעתו: פותח את ידה ויכרז סוד בסוסוק זה
כי בו עיקר המתסה רח פאי ניספריא יאהרונהי ס"ח חתך ומשביע
לכל חי רצון: צדיקיהו והוהו חסארת בכל דרכיו וחסיד בכל
מעשיו: קרוב יהוה יסוד לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראי יעשה ואת שועתם ישמע וישיעם:
שומר יהוה נצח את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
תהלת יהוה יוד ידבר פי ויברך גד בשם קדשו
לעולם ועד: ואנחנו גברך יה מעתה ועד עולם הללויה:
למנצח מזמור לדוד: יענה יהוה ביום צרה ישגבך שם
אלהי יעקב: ישלח עזרה מקדש ומציון יסעדה:
יזכר כל מנחותיה ועולתה ידשנה סלה: יתן לה כלבבה
וכל עצתה ימלא: גרנה בישועתה ובשם אלהינו גדגל
ימלא יהוה כל משאלותיה: עתה ידעתי כי הושיע יהוה
משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה
ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר:
המה ברעו וגבלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יהנה הושיעה
המלה יעננו ביום קראנו:

וְבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאֵם יְהוָה: נָאֵנִי
זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי

אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיך ומפי זרעך ומפי זרע
זרעך אמן יהוה מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר קדוש. קדוש.
קדוש. יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין
דין מדין ואמרין בלחש קדיש בשמי מרומא עלאה
בית שכנתה. קדיש על ארעא עובד גבורתה. קדיש
לעלם ולעלמי עלמיא יהוה צבאות מליא כל ארעא ויו
יקרה: נקול ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך בבוד יהוה ממקומו: ונמלטני רוחא בלחש ושמעית
בתראי קל זיע סייא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיהוה
סאתר בית שכנתה יהוה ימלך לעולם ועד: יהוה
מלכותה קאים לעלם ולעלמי עלמיא: יהוה אלהי אברהם
יצחק וישאאל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך והבין לבבם אליך: והוא רחום וכפר
עון ולא ישחית ותרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו:
כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: צדקתך
צדק לעולם ותורתך אמת: תמן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך
אדני יום ויום יעמם לנו האל ישועתנו סלה: יהוה צבאות
עשנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי
אדם במח בך: יהוה הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו:
ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
ונתן לנו תורת אמת. ותי עולם נטע בתוכנו. הוא
יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו לעשות
רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא גיגע לריק ולא
גלד לבהלה: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שגשמור תקיף ומצותיך בעולם העה. ויגמל

וְנִחַיָּה וְנִדְרַשׁ מוֹבָה וּבִרְכָה לַחַי הָעוֹלָם הַבֹּא: לְמַעַן
 יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יְהוּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֹדֶךָ: יְהוָה חַסֵּם
 לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר: וַיִּבְטְחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ
 כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה: יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ
 בְּכֹל הָאָרֶץ. הִזְקוּ וַיֵּאמֵן לְבַבְכֶם בְּלִי הִתְנָה:

וּמוֹנֵל סִמּוֹן:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיף
 מִלְּכֻרְתָּהּ. וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב וְאִמְרוּ
 אָמֵן: יְהוָה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבְּרַךְ.
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְגַּשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל
 שְׁמֵהּ קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְשִׁבְחָתָא
 וְנַחֲמָתָא. דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדוֹם אֲבוּהוֹן
 דְּבִשְׁמַיָּא (וְאִרְעָא) וְאִמְרוּ אָמֵן:

הוּא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשְׁנֵעָה וְנַחֲמָהּ וְשִׁנְיָא
 וְדַפּוּאָה וּנְאֻלָּה וְסִלְיָהּ וּבִפְרָהּ. גְּרַח וְחַצְלָה לָנוּ וְלְכָל עַמּוּ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֵׂה שְׁלֵיִם בְּמִרוֹמֵי הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

וּמְסַלְיִין סַפֵּר מִרְס לַמַּקְוֵה וּמוֹנֵד:

יְהִלְלוּ אֵת שֵׁם יְהוָה בִּי גִשְׁבֵּי שְׁמֵי לְבָדוּ הוֹדוּ עַל אָרֶץ וְשָׁמַיִם:
 בְּרַחֲמֵי קָרוֹן לְעַמּוּ תְהִלָּה לְכָל חַסִּידֵי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ
 תְהִלְדֵי: יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מַפְעֵל
 וְעַל הָאָרֶץ מְסַחֵת אֵין עוֹד: אֵין בְּמוֹף בְּאֵלִים יְהוָה וְאֵין בְּמַעֲשֵׂי
 תְשִׁיבָנוּ יְהוָה אֵלֵיךָ וְנִשְׁבַּח תְּדַשׁ יְמֵינוּ בְּקִנְיָם:

וּמְסַר כִּד מוֹנֵרִים:

שִׁיר מְזֻמֵּר לְאַסְפָּא: אֱלֹהִים אֵל דְּמֵי לָךְ אֵל תְּתַרַע
 וְאֵל תְּשַׁקֵּט אֵל בִּי הִנֵּה אוֹיְבֵיךָ יְהִיִּי וּמְשֻׁנְאֵיךָ

גִּשְׂאוֹ רֹאשׁ: עַל עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְּעֶצּוּ עַל צְפוּנֶיךָ:
 אָמְרוּ לָכֵן וַנִּכְחִידֶם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי
 נוֹעַצּוּ לָב יִתְּדוּ עֲלֶיךָ בְּרִית יְכַרְתּוּ: אֱהִי אָדוֹם וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
 מוֹאֵב וְהַגְּרִים: גָּבַל וַעֲמֹן וַעֲמֶלֶק פְּלִשְׁתַּת עִם יֹשְׁבֵי צוּר:
 גַּם אֲשׁוּר גְּלָנָה עַמָּם הָיוּ זְרוּעַ לִבְנֵי לוֹט סָלָה עֲשֵׂה לָהֶם
 כְּמִדְּוָן בְּסִיסְרָא בְּיַבִּין בְּנַחַל קִישׁוֹן: גִּשְׁמָדוֹ בְּעֵין הָאָר הָיוּ
 דָּמָן לְאֲדָמָה: שִׁיתְמוּ גְדִיבְמוּ בְּעֶרֶב וּכְזָאב וּכְזֹבַח
 יִכְצַלְמָנֶע בַּל גְּסִיכְמוּ: אֲשֶׁר אָמְרוּ גִירָשָׁה לָנוּ אֵת גְּאוֹת
 אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתְמוּ בְּגִלְגָּל בְּקֶשׁ לַפְּגִי-רוּחַ: בְּאֵשׁ תִּבְעַר
 יַעַר וּכְלֶהְבָּה וּתְלַהֲט הָרִים: בֵּן תִּרְדֶּפֶם בְּסַעֲרָךָ וּבְסוּפְתָךָ
 תִּבְהַלֵּם: מַלְאֵא פְּגִיחֵם קְלוֹן וַיִּבְקְשׂוּ שְׁמָךָ יְהוָה יִבְשׂוּ
 וַיִּבְהַלּוּ עֲדֵי עַד וַיִּתְּפְרוּ יְאֻבְרוּ: וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמָךָ יְהוָה
 לְבַדָּךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ:

ולומר קדים יחל סלעס ולחסיכ לוועריס :

קָנָה אֵי יְהוָה חֲזַק וַיֵּאֱמִן לָבָה וְקָנָה אֵל יְהוָה: אֵין קְדוֹשׁ כִּיחַחָה
 כִּי אֵין בְּלִתָּה וְאֵין צוּר בְּאַלְהֵינוּ: כִּי מִי אֵלֹהֵי מִבְּלַעֲרֵי
 יְהוָה. וְכִי צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין בְּאַלְהֵינוּ . אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ . אֵין בְּמַלְכֵנוּ . אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי
 בְּאַלְהֵינוּ: מִי בְּאֲדוֹנֵנוּ . מִי בְּמַלְכֵנוּ . מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה
 לְאַלְהֵינוּ . נוֹדָה לְאֲדוֹנֵנוּ . נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ . נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ . בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ . בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ . בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא
 אֱלֹהֵינוּ . אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ . אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ . אַתָּה הוּא
 מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ . אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַל
 לְחַנּוּתָהּ כִּי בָא מוֹעֵד:

תִּנְא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ . קַל הַשׁוֹנָה תְּלִכּוֹת בְּכָל יוֹם . מוֹבְטַח לוֹ שְׁהוּא
 בֶּן הָעוֹלָם הַבָּי: שְׁנַאֲמַר תְּלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ . אֵל תִּקְרָא
 תְּלִיכוֹת אֵלֹהֵי תְּלִכּוֹת: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינְא . תְּלִמִּידֵי
 חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שְׁנַאֲמַר . וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה
 וְכִי שְׁלוֹם בְּנֵיךָ: אֵל תִּקְרָא בְּנֵיךָ אֵלֹהֵי בְּנֵיךָ: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ

שְׁלַחַּהּ בְּאֵן מְנוּחָהּ לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי. אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן
בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה מִיָּד: וְרֵאֵה בְּנִים לְבִנְיָהּ שְׁלוֹם
עַל יִשְׂרָאֵל: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרַתָּה וְאִין לְמוֹ מְכַשׁוּל: יְהוָה
עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

וְאוֹמֵר קִדִּישׁ דְּרַנְנָן עִם נַרְכוּ וְחַמֵּר כִּךְ לוֹמְרִים:

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׁלֵא
עֲסָנוּ בְּנוֹי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֵא
שָׁם חָלַקְנֵי בָדָם וְנִזְרַלְנוּ בְּכָל הַמּוֹגֵם. וְאֲנַחְנוּ (כּוֹרְעִים ו) מִשְׁתַּחֲוִים
לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם
וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשְׁמַיִם מַפְעֵל. וְשָׂכִינֵת עַז בְּנִקְבֵי מְרוֹמִים.
הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד אַחֵר. אֲמַת מַלְכֵנוּ וְאִפְסֵם זוֹלָתוֹ. בְּכַתוּב
בַּתּוֹרָה. וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבַּחְתָּ אֶל־לִבְבָךְ בֵּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשְׁמַיִם מַפְעֵל וְעַל הָאָרֶץ מִתְחַת אִין עוֹד:

שׁ טַסְנִים לִמְרַ עַל ק נַקוּס לָךְ:

מנחה לצום גדליה

עֲגָה עֲנִי שֶׁפֶל כָּל הַשְּׁפֵלִים. וְשֵׁא חֲטָאוֹ מִקְּבֵל הַתְּפִלוֹת: וְהָאָרֶץ
נָא בְּרַחֲמֶיהָ שְׁנוּתִי. וְצַוָּה כָּל שְׂאֵלוֹתַי לְמִלְאוֹת: וְתַחֲשׁוּב
כָּל תְּפִלוֹתַי קִטְרַת לְפָנֶיךָ. בְּקַרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת: וְהֵאֵל הַתְּקַבֵּל
הַתְּפִלוֹת. שְׁמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת:

(סד) לְמַנְצַחַךְ עַל הַגִּתִּית לְבִנֵי קַרְח מְזֻמּוֹר: מַה יְדִידוֹת
מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת: גִּכְסָפָה וְגַם
כָּל־תַּחֲשׁוּב לְחַצְרוֹת יְהוָה לְבִי וּבְשׂוּרֵי יְרֵגְנוּ אֵל אֵל חַי:
גַּם צַפּוֹר מְצֹאָה בֵּית וְדָרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר שָׂתָה אִפְרָחֶיךָ
אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי: אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי
בֵּיתָךְ עוֹד יִהְלָלוּךָ סְלָה: אֲשֶׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ מִסִּילוֹת
בְּלִבָּבָם: עֲבְרֵי בְּעַמְּךָ הַבְּכָא מַעֲיִן יִשִּׁיתוּהוּ גַם בְּרִכּוֹת
עֲשֵׂה מוֹרָה: יִלְכוּ מִתִּיל אֵל תִּיל יִרְאֵה אֵל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן:
יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמַעַה תְּפִלְתִּי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב

צד מנחה צום גדליה

סֵלָה: מִגִּנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָיו מִשִּׁיחָה: כִּי טוֹב יוֹם
בַּחֲצִרֶיךָ מֵאֶלֶף בְּחֵרְתֵי הַסְּתוּפָה בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר
אֱהֲלֵי רִשְׁעִים: כִּי שָׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן
יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֲלֹכִים בְּתַמִּים: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־
אָדָם בָּטַח בְּךָ:

וְיִדְבַר כִּי־אֵל וְיְהוָה אֵל־מִשָּׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קְרָבְךָ
לְחַמֵּי לְאִשֵּׁי רֵיחַ גִּיחְחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֶדוֹ:
אָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה בְּבָשִׂים
בְּגִישָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֲלֶה תְּמִיד: אֶת־הַבְּבֶשֶׂת
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת־הַבְּבֶשֶׂת הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם:
עֲשִׂירֵית הָאִיפָה סֵלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּתֵית
רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: עֲלֹת תְּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּהַר סִינִי לְרֵיחַ גִּיחְחֵי
אִשָּׁה לַיהוָה: וְגַם־בְּרִבְעֵית הַהֵיזֵן לַבְּבֶשֶׂת הָאֶחָד בַּקֶּדֶשׁ הַסֶּדֶק
בְּסֶדֶק שֶׁקֶר לַיהוָה: וְאֶת הַבְּבֶשֶׂת הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם
בְּמִנְתַּת הַבֶּקֶר וּבְגַם־בְּוֹתֵי אִשָּׁה רֵיחַ גִּיחְחֵי לַיהוָה:

יש מי שנוסדים לומר כגון פסוקים סקמרות :

עֲרָבָה לַיהוָה מִנְתַּת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קְרַמֹּנִיּוֹת:

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֹלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁר־יִהְיֶה
שְׂבָכָה לֹו אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם שִׂיחָה סְלֹוֹת אֱלֹהֵי:
תַּהֲלֵךְ לְדוֹר אַרְוַמָּה אֲלֵנִי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָרָח
שָׁמָּה לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָר יוֹם אַבְרָרָח
אֲהַלֵּלָה שָׁמָּה לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה כִּי וּמְהֵלֵל מְאֹד
לְגַדְלָתוֹ אֵין תִּקְרָ: הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ

יָיִדוּ: הַדָּר בְּבוֹד הַדָּרָה וְדַבְּרֵי גַפְלֵאֲתֵיךְ אֲשִׁיחֶדָּה: וְעִזּוֹ
 נִזְרָאֲתֵיךְ יֹאמְרוּ וּגְדִלְוֹתֵךְ אֲסַפְּרֶנָּה: וְכִר רַב טוֹבָךְ יִבְיֵשׁ
 וְצַדִּיקֵךְ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה חֲכֵמָה אַרְךָ אַפְּיִם וּגְדוֹל
 חֶסֶד: טוֹב יְהוָה בֵּינָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֵךְ
 יְהוָה חֶסֶד כָּל מַעֲשָׂיֶךָ וְחִסְדֵיךְ יִבְרַכְוֶכָּה: בְּבוֹד מַלְכוּתֵךְ
 יֹאמְרוּ וּגְבוּרֹתֵךְ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתִּי
 וּבְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֵךְ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים
 וּמִשְׁלֹתֵךְ בְּכָל הַיּוֹר וְדָר: סוֹמֵךְ יְהוָה נְבוּרָה לְכָל הַנְּפֹלִים
 וְזוֹכֵךְ לְכָל הַדְּפוּפִים: עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן
 לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יַדְךָ וַיִּכְוֶן מֵאֵר בַּסֶּסֶק וְ
 כִּי בּו עֵינֶיךָ הַפְּרִנְסָה רַחֵם פֶּאֵי נִימְטָרִיא יֹאֲהֲדוּנְהִי סִתְּ חֲתָךְ וּמִשְׁבִּיעַ
 לְכָל חַי רְצוֹן: צַדִּיק וְיֹהוּוֹהוּ חֲסִידֵיךְ בְּכָל הַרְכִּיב וְחִסִּיד בְּכָל
 מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה יִסֹּד לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 הָאֲמֵת: רְצוֹן יִרְאִי יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִוִּשְׁיַעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה נֶצַח אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תִּהְיֶה יְהוָה יוֹד יִדְבֵר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קֹדֶשׁ
 לְעוֹלָם וָעֶד: נֶאֱמַחְנוּ גְבוּרָה יְהוָה מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּהָ:

וְאוֹמֵר קִדִּים לְעִילָא . וְאֲמַר כִּי לוֹמֵר הַסְּלִיחַ לְנוֹר :

אֵל אַרְךָ אַפְּיִם . וְרַב חֶסֶד וְאַמְרָא . אֵל בְּאַפְּךָ תּוֹכִיחֵנוּ . חוֹסֵה
 יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע . חֲטָאנוּ לָךְ אֲדוֹן
 סֶלַח גָּא . קָרוֹב רַחֲמֵיךָ אֵל :

אֵל אַרְךָ אַפְּיִם . וּמְלֵא רַחֲמִים אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִפְּנֵינוּ . חוֹסֵה
 יְהוָה עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע . חֲטָאנוּ לָךְ
 אֲדוֹן סֶלַח גָּא . קָרוֹב רַחֲמֵיךָ אֵל :

וְאוֹלִיָּין סַכַּר טוֹרִים . וְקוֹרִין צו כְּמוּ בַּטְּרִים . וְאֲמַר סְקִיָּלִים לוֹמְרִים זֶס סַחֲמוֹר :

יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח
 עֲזָרָךְ מִקִּדְשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ יִזְכֵּר כָּל מַגְחוֹתֵיךָ

ועולתך ידשנה סלה: יתן לך בלבבך וְכַר עֲצָתְךָ יִמְלֵא
 גִּרְנָנָה בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁמֵ אֱלֹהֵינוּ גִּדְגַל יִמְרָא יְהוָה כֵּל
 מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעֵתִי בִּיהוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוּ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי
 קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוּ: אֱלֹהֵ בָרַכְבּ וְאֱלֹהֵ בְּפוֹסִים וְאֶנְחֵנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ גִזְבִּיר: הִמָּה פָּרְעוּ וּנְפָלוּ וְאֶנְחֵנוּ קִמְנוּ
 וְנִתְעוֹדַד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ:

ואנחנו יסללו וסחריים ס"ם למקומו. ואמכ"ס קדיש לפילס:

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּ.
 אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קִנְיַת הַפֶּל. וְזוֹכֵר
 חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

נאסם זה י"ט מינום ונכל יום מ"ם ים לו לכוין בחינת ס' וניסיכ יכוין אלסיס
 ס"ם. וסס י"ט מינום כספונני סקסורס:

וְכִרְנֵנוּ לַחַיִּים. (אֵל) מֶלֶךְ הַפֶּיץ בְּחַיִּים. בְּתַבְנוּ בְּסִפְר
 חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. (אֵל חַי). מֶלֶךְ
 עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (נִס יְהוָה אֵל שְׂדֵי) מַגֵּן
 אֲבֹרָהּ:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. מְתִיב מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
 וּמוֹרִיד הַטָּל. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְתִיב מֵתִים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים.
 וּמַקְבִּים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עֵפֶר. מִי בְּמוֹךְ בַּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי
 דוֹמֵה לָךְ. מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 מִי בְּמוֹךְ (אֵב) הַרְחֵקֵנוּ זוֹכֵר יַצִּירֵנוּ בְּרַחֲמִים לַחַיִּים.
 וְנִאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מְתִיב הַמֵּתִים:

מנחה צום גדליה

בחזרת העמידה שליוח צבור אומר :

נְקַדְיִשְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ. בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ (לחוד בנינו)
הַמְשַׁלְשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה. וְכֵן בְּתוֹב עַל יַד גְּבִיאֶךָ. וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר. קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
בְּכֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ יְהוָה מִמְקוֹמוֹ:
וְבִדְבָרֵי קְדוּשָׁה בְּתוֹב לֵאמֹר: יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעַלְמֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר
וָדָר הַלְלוּהָ: כ"ג

אַתָּה קְדוּשׁ וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ
סְלָה: (בִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוּשׁ אַתָּה) בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה הַמְּלֶךְ הַקְּדוּשׁ:
אַתָּה הוֹנֵן לְאָדָם נֶעֱת וּמְלַמֵּד לְאִנוּשׁ בִּינָה.

נמונלי סנה מסונס לומרים:

אַתָּה חוֹנְנֵתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַדַּע וְהַשְׁגָּל. אַתָּה אֹמְרָת
לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. וּבֵין אֹזֶר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין
יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשָׂה.
בְּשֵׁם שֶׁהַבְּדִלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי הָאָרְצוֹת וּמִמְשַׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה. בְּךָ סָדַנּוּ וְהִצִּילָנוּ מִשָּׁטָן רָע. וּמִפְּגַע רָע. וּמִכָּל
גְּזִירוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת: הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֹא בְּעוֹלָם:
וְתַנְנוּ מֵאַתָּה נְעִיָה וּבִינָה וְהַשְׁגָּל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חַי
הַקָּדוֹת:

הַשִּׁיבָנוּ אֲבֵינוּ לְרַחֲמֶיךָ וְקַרְבָּנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ
וְהַחְזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

יש רמז סלסניך יתנה אלהיו ואלהי אבותינו שתחתור תחירה מתת כסא
פסוד להעיר נחשוכה שלימה לכל פושעי ישראל ובכללם תתורני לי סביב
כי יסינך יתנה פשוטה לקבל שבוס:

ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה:

סְלָח לָנוּ אֲבֵינוּ בִּי חַטָּאוֹנוּ. מְחוּל לָנוּ מִלְּפָנֵינוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ
בִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חַי
הַמְּרַבֵּה לְסִלּוֹחַ:

רָאָה נָא בְּעֵינַי וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּמְהֵרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֹלָה שְׁלָמָה
 לְמַעַן שְׂמֹךְ. כִּי אֵל גּוֹאֵל חֹזֵק אֶתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

נחזרת הספלה שומר כסן ט"ז פסוק:

רָפְאוּנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלֹתְנוּ אֶתָּה.
 וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל
 מִקְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַבּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רִיפָא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אֶתָּה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רֹפֵא חוֹל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַכְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (אָבִינוּ) בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וּבְרַךְ
 שְׁנַתְנוּ בְּטַלְלֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וּגְדֻבָּה וְתֵהִי אַחֲרֵיתָהּ
 חַיִּים וְשָׂעָה וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה. כִּי אֵל טוֹב
 וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ
 הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוֹתְנוּ וְשֹׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּזֵינוּ
 וּקְבֹצֵנוּ מִהַרְרָה יַחַד מֵאַרְבַּע בְּגִפּוֹת הָאָרֶץ רְאֲרֹצֵנוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יְחֵהבֹוּהָ) מְקַבֵּץ גְּדֵחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה. וְיוֹעֲצֵנוּ בְּבִתְחִלָּה. וְהַסֵּר
 מִפָּנָיו יְגוֹן וְאִגָּחָהּ. וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ מִהַרְרָה אֶתָּה
 יְהוָה לְבָרֵךְ בְּרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 (יְחֵהבֹוּהָ) מְלוֹךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

לְמַלְשִׁינִים וְלְמִינִים אֵל תִּהְיֶה תִקְוָה וְכָל הַזְּדִים בְּרַגַע
 יִאֲבְדוּ. וְכָל אִיבִיךָ וְכָל שְׁנֵאִיךָ מִהַרְרָה
 יִבָּרְתוּ. וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהַרְרָה תִּעֲקַר. וְתִשְׁבֵּר וְתִכְלֵם
 וְתִבְגַּעֵם בְּמִהַרְרָה בְּיַמֵּינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יְחֵהבֹוּהָ) שׁוֹבֵר
 אִיבִים וּמְכַנֵּיעַ מִינִים:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחַסִּידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 (וְעַל זְקֵנֵיהֶם) וְעַל פְּלִטַּת בֵּית סוּפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצַּדֵּק

ועלינו יהמו גא רחמיך יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל
הבוטחים בשמך באמת ושם חלקנו עמךם ולעולם לא
נבוש כי בך בטחנו. ועל חסדך הגדול באמת נשעננו:
ברוך אתה יהוה (יהוה ויהוה) משען ומבטח לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלים עירך באשר הברת וכפא דוד
עבדך מהרה בתוכה תבין. ובנה אותה בגין
עולם במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה בונה ירושלים:
את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך.
כי לישועתך קנינו כל היום: ברוך אתה יהוה מצמיח קרן
ישועה:

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע
תפלות ותחנונים אתה.

וסלקיך מלבנו ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע
תפלתנו. כי אתה שומע תפלת כל פה:

סיסד טוער כחן ענו:

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה
גדולה אנחנו. אל תפן לרשענו. ואל תתעלם
מלבנו מבקשתינו. הנה גא קרוב לישועתנו. טרם נקרא
אליך אתה תענה גדבר ואתה תשמע. בדבר שנאמר
והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים אני אשמע.
כי אתה יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה
וצוקה: ברוך אתה יהוה (יהוה יאההויה) שמע תפלה:
(יס יס) ברוך אתה יהוה (ימי יאההויה) העונה לעמו
ישראל בעת צרה:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה.
והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל

תתפלגתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו. ותחנינה
עינינו בשוכה לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה
המחזיר שכינתו לציון:

סדרס הרבנ

מזרים אנחנו לך שאמה הוא
יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד.
יצרנו צור חיינו ומגן ישענו.
אתה הוא לדר ודר. גודל לך
תספר תהלתך. על חיינו
המסורים בידך. ועל
גשמותינו הפקודות לך.
ועל גשיך שבכל יום עמנו.
ועל גפלאותיך וטובותיך.
שבכל עת ערב ובקר וצהרים.
השוב בי לא בלו רחמיך. המרחם בי לא תפן חסדיך. בי
מעולם קיינו לך:
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך גדול
לעולם ועד. וכל החיים יורוך סלה.
ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם בי טוב.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל השוב. ברוך
אתה יהוה (יהוה בם) השוב שמך ויך נאה להודות:
ואם אין עם כסכים לוני הסין:
אלהינו נאלהי אבותינו ברבנו בברכה הטשלת בבורה
תתברך על גי משר עבדך האמנה מפי אהל

מזרים אנחנו לך. שאמה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. יצרנו צור חיינו ומגן ישענו. אתה הוא לדר ודר. גודל לך תספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל גשמותינו הפקודות לך. ועל גשיך שבכל יום עמנו. ועל גפלאותיך וטובותיך. שבכל עת ערב ובקר וצהרים.

השוב בי לא בלו רחמיך. המרחם בי לא תפן חסדיך. בי מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך גדול לעולם ועד. וכל החיים יורוך סלה.

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם בי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל השוב. ברוך

אתה יהוה (יהוה בם) השוב שמך ויך נאה להודות:

ואם אין עם כסכים לוני הסין:

אלהינו נאלהי אבותינו ברבנו בברכה הטשלת בבורה תתברך על גי משר עבדך האמנה מפי אהל

מנחה צום גדליה

וּבְנֵי כְהֻנִּים עִם קְדוֹשֵׁי קְאָמוֹר: יְבָרְכֵהּ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶהּ: יֵאָר יְהוָה
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנְּדֶךָ: וַיֵּשֶׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ
 אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲכַרְבֶּם:

שׁוּבוּ שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וּרְחָמִים
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבְרַבְנוּ אֲבִינוּ בָּלְנוּ בְּאֶחָד
 בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
 וְחַיִּים. אֲהַבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וּרְחָמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרֹב עֹז
 וְשְׁלוֹם:

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וּפְרָנְסָה טוֹבָה. וַיִּשְׁעֶהָ
 וּנְחֻמָּה. וּגְזוֹת טוֹבוֹת גִּזְרֵי וּגְבֻת לַפְּנִיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹוֶהוּ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אֱמֵן:
 יְהִי לְרִצּוֹן אֲמֵרִי כִּי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לַפְּנִיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
 אֱלֹהֵי גִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתוֹתֵי מַדְבַּר מִיֶּסֶה. וְלִמְקַלְלֵי
 גִּפְשֵׁי תְדוּם. וְנִפְשֵׁי בְּעֶשֶׂר לִבְל תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי
 בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדוּף גִּפְשֵׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי
 לְרַעַה מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְלֵ מַחֲשַׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 קִדְשֶׁךָ. לְמַעַן יִחַלְצִין דִּיּוֹתֶיךָ. הַשְׁעָה יִמִּינְךָ עֵינָי: יְהִי
 לְרִצּוֹן אֲמֵרִי כִּי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לַפְּנִיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

עֲשֵׂה הַשְׁלוֹם (גִּי סַפְרֵי־אֵל סוּפֵר סַל עֵלְתָּ) בְּמִדּוּמִי. הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַחֲרָיו אֱמֵן:

וּמַחֲר סַפְרֵי סַפְרֵי סַפְרֵי וְאַחֲרָיו:

אֲבִינוּ (יִמִּין יְהוָה) מְלַבְּנוּ (יִמִּין יְהוָה) אִיז לָנוּ מְלַךְ אֵלֵּא אֲתָהּ:
 אֲבִינוּ מְלַבְּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
 אֲבִינוּ מְלַבְּנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּפֶלַל מַעְלִינוּ כָּל גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּפֶלַל מַחְשְׁבוֹת שְׁנֵאֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הֵפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּלֵה כָּל צָר וּמִשְׁטֵיִן מַעְלִינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּלֵה דְבַר וְחָרַב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׁבִי וּבָזָה :
 וּמִשְׁחִית וּמִנְפָּה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִזֵּע מִנְפָּה מִנְחָלְתֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אָנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַיָּמִים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וּתְמִימִים :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מִזֹּנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה :

צום ט"ז אומר ט"ז כחצונו בספר זמירות ופרכסה יאמר ספלה פרכסה זו בקיטור :

אֲדֹנָי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּמְנֵן לִי וּלְכַנִּי
 בֵּיתִי וְכָל הַסּוֹמְכִים עַל שׁוֹלְחָנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מִזֹּנוֹתַי
 וּמִזֹּנוֹתֵיהֶם בְּקָבוֹד בְּזִכּוֹת שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. (דִּיקְנוּסָא)
 הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרִנְסָה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְפָּנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּהַרְוֵב :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קָרָן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ וְהָרַם קָרָן מִשִּׁיחָךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִחְזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שָׁמַע קוֹלְנוּ הַיּוֹם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לַמַּעֲרָךְ אִם לֹא לַמַּעֲנָנוּ :

מנחה צום גדליה

אבינו מלכנו קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
אבינו מלכנו אל תשיבנו ריקם מלפניך

על ידי רחמיה הרבים סלח לנו אבינו. כי ברוב אונותינו שנינו.
מחול לנו מלפניו. כי רבו עוונותינו אל ארץ אפים אתה. ודרך
תשובה לנו הורית: גדלת רחמיה ורחמיה. תפוד היום לצע
ידידי: מפן אלנו ברחמים. כי אתה בעל הרחמים בתחנון
ובתפלה נקדם. כמו שהודעת לענו מקדם: ומחרון אפה תשוב
כמו בתורתך בתוב: ובצל בנסיף נחסה ונתלונן. כיום בירד
יהנה בענין: תעבור על פשע ותמחול אשם. כיום ניתצב עש
שם: פאזין שוע ותקשיב ברצון מאמר: כיום ביקרא בשם יהנה
ושם נאמר:

יעבר יהנה על פניו ביקרא. יהנה יהנה אל רחום ורחמן ארץ
אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלים נושא עון
ופשע ונשא ונקה: וסלחת לעווננו ולרשאתנו ונחלתנו

כבוד ששליט לנור אומר ועבור נוסחים לומר :

אל רשום סנד. אל חנון סנד. אל ארך אפים סנד. מלל רחמים סנד. כנו נקרא
סנד. כעבור סנד. בקראי ענני אלהי לרקי כנר הרחבת לי חנני ושמע חפלותי.
ואני ספלי לך יסוס עם רנון אלהים כרוז חסדך ענני כחמת ישעך. ענני כפס
וכעונס הזאת :

אנשי אמונה אברו. באים בלח מעשיהם. גבורים
לעמוד בפניך: דוחים את הגזירות. היו לנו
לחומה. ולמחסה ביום זעם. זועבים פי נשכים אף בלחשם.
חמה עצרו בשועם. טרם קראוך עניתם: יודעים לעתור
ולרצות. באב רחמת למענם. לא השיבות פניהם ריקם.
מרב עוננו אברנום. נאספו מנו בחמאינו. סעי המה
למנוחות: עזבו אותנו לאגחות. פשו גודרי גדר. צומת
משיבי חמה. קמים בפדן אין. ראויים לרצותך אפסו.
עומטנו בארבע פנות תרופה לא מצאנו. שקנו אל
בבשת פנינו. לשחרך אל בעת צרותינו:

מנחה צום גדליה

צט

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות
עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה
לפושעים. עושה צדקות עם בשר ורוח לא ברעתם להם נזיל.
אל הזכנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היזם ברית שלש
עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן פתיב בתורתך. ויגד
בענו ניתצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה. יהוה. אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופסע
וחטאה ונקח. וסלחת לעוננו ולחטאתנו וגחלתנו:

תמהנו מדעות תשש פחנו מצרות. שחנו עד למאד.
שאלנו עד עפר. רחום כף היא מדתנו. קשי
עורף וממרים אנחנו. צעקנו בפניו הטאנו פתלתול ועקש
לבנו. עליון רחמך מעולם. סליחה עמך היא. נחם על
על הרעה. מטה בלפי חסד. לא תתעלם בעתות באל.
כי בצרה גדולה אנחנו. יודע לעיני הכל. טובך וחסדך
עמנו. חתום פה ששן ואל ישמין עלינו. זעום בו וידום.
נעמוד מליץ טוב לצדקנו. הוא גיד ישרנו. דרכיך רחום
וחנון. גלית לנאמן בית: בבקשו אז מלפניך. אמינתך
הודעת לו:

אל מלך יושב יכה:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא: יהוה. יהוה אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון
ופסע וחסאה ונקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו וגחלתנו:

וישחטאו ישראל במדבר. עמד משה בתפלה לפניו ובקש
רחמים על עמה ישראל. וכך אמר בתפלתו. סלח
נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה מטצרים
לעד נבה: אף אמה השיבות לו כדרכי טובך. בשרתו וחנונו
ואמרת לו סלחתי כדכרית:

מנחה צום גדליה

ק

לצנו. מרדנו. גאצנו. גאפנו. גשבענו לשוא ולשקר.
סרנו. עוינו. פשענו. צרנו. קשינו עורף. רשענו:
שחתנו. תעבנו תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיה
וממשפטיה הטובים. ולא שנה לנו: ואתה צדיק על כל
הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מזל עם. בושנו מזל גוי. גלה ממנו מישוש.
דוה לבנו בחטאנו. החבל אויבנו. ונפרע פארנו.
זבול מקדשנו חרב בעינינו. טירתנו היתה לשמה. יופי
אדמתנו לזרים. פחנו לנכרים:

לעינינו עשקו עמלנו. ממושך ומורט ממנו. נתנו עלם
עלינו סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו.

פורק אין מידם. צרות רבות סבבנו. קראנוך יהודה
אלהינו. רתקת ממנו בעינינו. שבנו מאחרוך. תעינו
בצאן ואבדנו. נעדין לא שבנו מתעיתנו. והיאך געז
פנינו. ונקשה ערפנו. לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אכל חטאנו אנחנו
ואבותינו:

אשמנו בגדנו. גזלנו. דברנו דופי. העוינו. והרשענו.
זדנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו עצות רעות.
בזבנו. לצנו. מרדנו. גאצנו. גאפנו. גשבענו לשוא
ולשקר. סרנו. עוינו. פשענו. צרנו. קשינו עורף.
רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיה
וממשפטיה הטובים ולא שנה לנו: ואתה צדיק על כל
הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

עזרא הסופר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלמתי להרים
אלהי פני אליך. כי עונותינו רבו למעלה ראש

וַאֲשַׁמְתֵנוּ גְדָלָה עַד לַשָּׁמַיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן
וְרַחוּם אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֹזְבֵתָם:

אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ. אֵל תִּשָּׁשֵׁנוּ מִלִּבְנוּ. וְאֵל תִּשְׁבַּחֵנוּ
יּוֹצְרֵנוּ. וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה בְּגִלוֹתֵנוּ. וְקִים לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יְרֵמְיָה חֹזֶק
כְּאָמֹר בְּיָמִים הָהֵם וּבַעֲת הַהִיא נָאֵם יְהוָה יִבְקֹשׂ אֶת עֵז
יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאנָה כִּי אֶסְלַח
לְאִשֶׁר אֲשָׂאִיר. וְאֵל יַעֲזֹב לְפָנֶיךָ כָּל חַטָּא וְעֵז אֶת תְּפִלַּתֵנוּ
וּמַחֹל וְסָלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה:

אֵל אֲרָךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים. גְּדַלַת רַחֲמֶיךָ
נַחֲסַדֶיךָ הוֹדַעְתָּ לְעֵינֵי מַקְדֵם וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּרְד
יְהוָה בְּעֵנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשֵׁם נֶאֱמָר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא: יְהוָה. יְהוָה. אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ

אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְרַחֲמִים: גַּצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׁאֵל עֵז

וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָ: וְסָלַחְתָּ לְעֹגְגֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:
(וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גֹּד צַר לִי מְאֹד נִפְלָה נָא בְיַד יְהוָה כִּי רַבִּים
רַחֲמָיו וּכְבֹד אָדָם אֵל אֶפְוֹלָה):

רַחוּם וְחַנּוּן חֲטָאתֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
לְךָ יְיָ אֱלֹהֵי יְהוָה גִּפְשֵׁי אִשָּׁא: אֱלֹהֵי כֶה בְטַחְתִּי אֵל
אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי. גַּם כָּל קִנְיֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ
יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: דְּרָבִיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֶתֶיךָ לְמַדְנִי:
הַדְרִיכֵנִי בְּאֲמַתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קִוִּיתִי
כָּל הַיּוֹם. זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוָלָם הַמִּוֹרָ:
חַטָּאת גְּעוּרֵי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְבּוֹר בְּחַסְדְּךָ זְכוֹר לִי אֶתֶר

למען טובך יהוה: טוב וישר יהוה על בן יורה חטאים
 בדרך: ידרך עניים במשפט וילמד עניים דרבו: כל
 ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: למען
 שמך יהוה וסלתת לעוני כי רב הוא: מי נה האיש ורא
 יהוה יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תדין וזרעו יירש
 ארץ: סוד יהוה ליביאיו ובריתו להודיעם: עני תמיד אל
 יהוה כי הוא יציא מרשת רגלי: פנה אלי וחנני כי יחיד
 ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה
 עני ועמלי ושא לכל חטאתי: ראה איבי כי רבו ושנאת
 חמס שנאוני. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי
 בך: תם וישר יצוני כי קויתך: פדה אלהים את ישראל
 מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

יהוה אלהי ישראל טוב מחרון אפך. והנחם הרעה לעמך
 אבינו מלגנו אבינו אתה. אבינו מלגנו אין לנו מלך
 אלא אתה. אבינו מלגנו רחם עלינו. אבינו
 מלגנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים טובים עשה עמנו
 צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו: ואנחנו לא
 גרע מה געשה. כי עליך עינינו: וזכר רחמיך יהוה וחסדיך
 כי מעולם המה: יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך.
 אל תזכר לנו עונות ראשונים מחר יקדמונו רחמיך כי
 בלוננו מאד: עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ. חננו
 יהוה חננו כי רב שבענו בזה. בלגנו רחם תזכור בלגנו
 עקרה תזכר. בלגנו תמימות תזכר. בלגנו אהבה תזכור:
 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: כי הוא ידע
 יצורנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר
 כבוד שמך והצילנו ובפר על חטאתינו למען שמך:

ויתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה. וימליך
 מלכותה. ויצמח פורקנה. ויקרב משיחה. בתיכון
 ובימיכון ובחני דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
 יתא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. ויתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתגשם ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה
 דקידשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא. שירתא תשבחתא
 ונחמתא. דאמרון בעלמא ואמרו אמן:

תתקבל צלותהון ובעיותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון דכשמיא
 (וארעא) ואמרו אמן:

יתא שלמא רבא מן שמאי תיים ושבע וישועה ונחמא ושיבא
 ורפואה ונאורה וסליחה ובפרה ורנח והצלה. לנו ולכל
 צפו בית ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומי הוא ברחמי
 ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה לעני כי יעשה ולפני יהוה ישפך שיחו: יהוה
 שמעה תפילתי וישועתי אליך תבוא: אל-תסתור
 פניך ממני ביום צר-לי הטה אלי אוזןך ביום אקרא מהר
 צנני: כי בלו בעשן ימי ועצמותי במוקד גתרו: הוצה
 כעשב ויבש לבי כי שבתתי מאכל לחמי: מקול אנחתי
 דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר היתי בכוס
 חרבות: שקדתי ואהיה בצפור בודד על גג: כל היום
 חרפוני אויבי מהוללי בי גשבעו: כי אפר פלחם אכלתי
 ושקני בבכי מסתתי: מפני זעמך וקצףך בי נשאתני
 ותשליבני: ימי בצל נטוי ואני כעשב איבש: ואתה יהוה
 לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרחם ציון כי
 עת לחנה כי בא מועד: כי רצו עברך את אבניה ואת
 עפרה יחגו: וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ
 את כבודך: כי בנה יהוה ציון גראה בבבודו: פנה אל

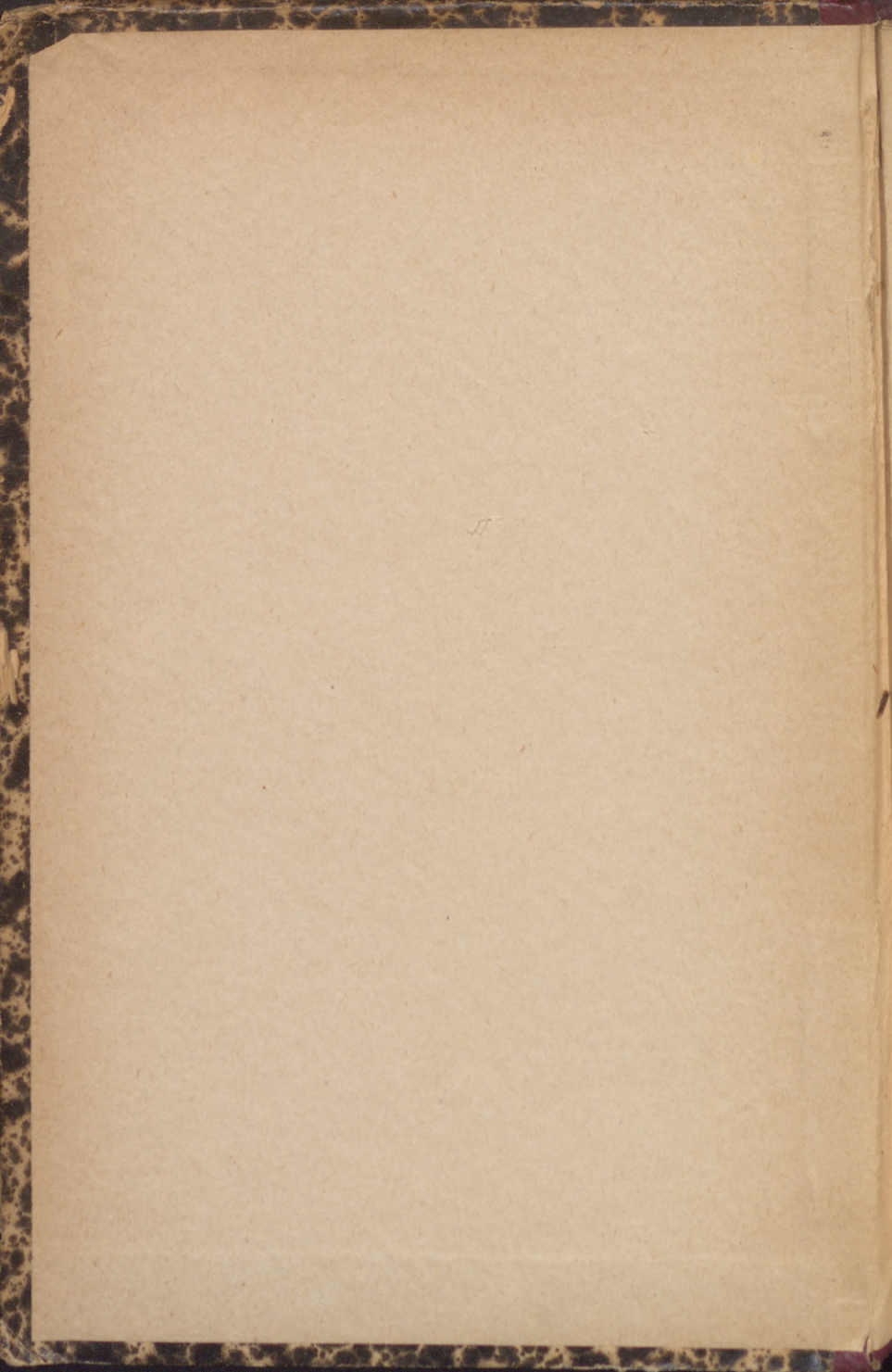
מנחה צום גדליה

קב

תפלת הערש ולא בזה את תפלתם: תתב זאת לדור
אחרון ועם נבוא יהלל יה: כי השקיף ממרום קדשו יהנה
משמים אל ארץ הביט: לשמע אנקת אסד לפתח בני
תמותה: לספר בציון שם יהודה ותהלתו בירושלם:
בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבוד את יהנה: ענה
בדרך בתי קצר ימי: אוטר אלי אל תעלני בהצי ימי
בדור דורים שנותיך: לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך
שמים: המה יאבדו ואתה תעמד וכלם ככנר יכלו קלבוש
תנלים ויחלפו: ואתה הוית ושנותיך לא יתמו: בני
עבדיך ישבנו ונרעם לקניך יבון:

(שיר שדים יסא סלמא. ועליט למנס. ועל כן נקוס לך :

B

471.

